



FREDERICKSBERG

J. B. HARRIS

H. B. SCHUBERT

Erdészeti és faipari
híradó
1994-95





AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Az erdőrendezés ösztársadalmi ügy

nyit

Hol tart az erdőrendezés 1994-ben?

Az erdő, az erdők védelme, a környezetvédelem, társadalmunk gondjainak, problémáinak sarkalatos kérdései közé tartozik. Ha az erdőrendezés korszakain végigtekintünk, akkor azt láthatjuk, hogy az erdőrendtartások korát az erdőrendezés csírájának mondhatjuk, s ezzel együtt több mint négyszáz esztendőre tehető az a valódi mérnöki tevékenység, amely nélkül az erdő örökös használata elképzelhetetlen lenne.

Ezzel a témával kapcsolatosan kerestük fel – közel két esztendő után – Halász Gábort, a Földművelésügyi Minisztérium Erdőrendezési Szolgálatának főigazgatóját, hogy tájékoztassa az Erdészeti és Faipari Híradó olvasóit az erdőrendezés jelenlegi helyzetéről, gondjairól és célkitűzéseiről. Tesszük ezt olyan megfontolásból is, hogy a jelenlegi társadalmi átalakulás, az erdőgazdálkodás terén bekövetkezett változások, amelyek a privatizáció folytán keletkeztek, illetve még keletkezhetnek, bizonyára komoly hatással vannak az erdőrendezés ügyeinek alakulására.

Az erdőrendezés hallatán a kívülállónak is a rend jut az eszébe. Nem véletlenül. Az erdőszetben az erdőrendezés feladata a gazdálkodást akként szabályozni, hogy az erdő tartamosan szolgáltatssa azt a legkedvezőbb hasznot, amely az adott körülmények között elérhető.

Ez a tartamosságra törekvés az erdőszetnek olyan sajátossága, amellyel sok más tudományt, tevékenységet körbeve emelkedhetett évszázadokkal ezelőtt irigylésre méltó erkölcsi magasságba. Ezt a fontos erdőszeti alapelvet szolgálja az erdőrendezés, megszületése óta.

Főigazgató úr, legutóbb úgy nyilatkozott lapunknak, hogy az erdőrendezés nagyon küzdelmes időszakát éli. Változott-e azóta a helyzet? Hol tart ma az erdőrendezés?

Halász G.: A kérdésben benne lehet az erdőrendezés egész története. Ha valaki megkérdezi, hogy hol tart az erdőrendezés? – feltételezi, hogy valamikor elindult az erdőrendezés egy kitűzött cél felé és még nem érte el.

Ez igaz is, meg nem is. Az erdőrendezés minden egyes évben célba ér, de a következő évben ismét a rajthoz áll. Az erdőrendezés évszázadok óta szabályozza az erdőgazdálkodást, évszázadok óta tervezi a tartamos-üzemet, mindig a fennforgó körülmények beszámításával.

Vizsgáljuk meg alaposan érdeinket! Azt tapasztaljuk, hogy érdeink mai állapotának kialakulását nemcsak a termőhelyi viszonyok, a különféle környezeti tényezők, hanem a történelem is erősen befolyásolják.

Nem lehet kivétel az erdőrendezés sem. Jól lehet az erdőrendezés alapelvei évszázadok óta nem változtak, a kialakult gyakorlat időről időre magán viseli az adott kor sajátosságait.

Mit tart legfontosabbnak ma az erdőszetben, amely az erdőrendezés ügyét is előbbre vinné?

Halász G.: Sok fontos feladat van, nagyon nehéz ezek közül valamelyikre azt mondani, hogy ez a legfontosabb.

Azt kellene elérni, hogy az emberek belássák, elfogadják azt, hogy az erdőrendezés „közérdekből” szabályozza az erdőben végezhető tevékenységeket.

Jó volna, ha az emberek úgy tekintenének a mindannyiunk érdekében alkotott szabályokra, törvényekre, mint ahogyan azt a jogalkotás hajnalán hirdették: „e törvény szabaddá tesz”. Nem korlátoz, szabályoz. Ha az ember a törvény szerint él, szabadon tehet mindent a saját és a köz érdekében. Igaz ez a születőben lévő erdőtörvényünkre is, és a mindenkori törvényt, a hétköznapi gyakorlatára lefordító üzemtervekre is.

Fontos, hogy új törvény legyen?

Halász G.: Igen, fontos. Néhány éve új fejezetet kezdtünk írni a majdani történelemkönyvekbe. Ez a változás az erdőszetben is új körülményeket teremt. Megint elérkeztünk egy igen fontos témához. Az erdőszet-

ti, politikai és szociális környezetben, a legnagyobb társadalmi különbségek mellett, minden emberek gondolnia kell a környezetére, a jövő nemzedékre. Nagy mulasztása ez a szakmának, hogy ebben a megváltozott világban eddig még nem foglalta írásba, nem terjesztette el, nem tette közzé azokat a közérdekű alapelveteket, amelyeket valamennyiünknek magáévá kell tenni.

A leírt erdőszeti politikánk segítené megteremteni – társadalmi elismerés mellett – a szakmai egységet, amely nélkül nagyon nehéz, sőt lehetetlen lesz előre lépni.

Ha van egy jó vezérfonal, amelyhez mindenkinek igazodnia kell, a szakemberek, az erdőtulajdonosok, egy irányba tudnak haladni és könnyebben meg tudják nyerni a többieket.

Ne feledjük, a szabályokat, a törvényt nem az erdészekért, nem az erdőtulajdonosokért, hanem az erdőért hozzák; azért, hogy azok, akik sokkal többen vannak, mint az erdészek, vagy erdőtulajdonosok, élvezhessék az erdő sokoldalú szolgáltatásait.

A világosan megfogalmazott erdőszeti politika ahhoz is hozzásegít mindenkit, hogy az újat könnyebben befogadja. Nap mint nap hallani, hogy milyen nagy veszélyeket rejt magában az erdők magánkézbe adása. Pedig ez egyenes következménye a rendszerváltásnak. Tehát ezeket a változásokat a szakembereknek a politikusokkal megegyezésre jutva kell úgy levezényelni, ahogyan az erdő védelmének az leginkább megfelel, ha már az előkészítés nem volt jó (lásd: erdők kárpótlása).

Mit kellene tartalmaznia ennek az erdőszeti politikának?

Halász G.: Nem feladatom, így nem nyilatkozhatok róla, bár van véleményem, de tartok tőle, hogy annak részletes ismertetése meghaladná az újságszabta terjedelmet.

Mégis, az erdőrendezés vonatkozásában miket tartana fontosnak?

Halász G.: Természetes, hogy az erdőszeti politikánk csakis a tartamosság alapelvén állhat. El kell fogadnunk, hogy az erdőszetpolitika legfőbb célja érdeink fenntartása és lehetséges növelése egyrészt gazdasági haszna, másrészt környezeti jelentősége miatt.

(folytatás a 2. oldalon)

Hol tart az erdőrendezés 1994-ben?

(folytatás az 1. oldalról)

Ez utóbbi ma sokkal jelentősebb, mint bármikor volt. A változásoknak megfelelően frásban, közmegegyezés alapján le kell rögzíteni, hogy milyen tulajdoni arányokat akarunk Magyarországon kialakítani.

A tartamosságot, a fenntartható erdőgazdálkodást a korszerű elveknek megfelelően, tisztán ökológiai alapon kell megtervezni. Ezen belül gondoskodva a nagy értéket képviselő természetes, természetszerű erdeinkről, illetve ilyen erdei termőhelyeinkről.

Meg kell határozni a kincstári vagyonban maradó erdőket, melyek szakszerű kezelését biztosítani kell, hogy hosszú időre előregondolva is szilárd szakmai bázisa legyen a teljes magyar erdőgazdálkodásnak.

El kell fogadtatni a közvéleménnyel, hogy az erdőgazdálkodást – miután közérdekből korlátozzuk – a gazdaság mindenkori lehetőségeihez mérten, közcélú támogatásban kell részesíteni.

Az erdőgazdálkodásban a vagyonszerű üzemeltetést az állam erdeiben példamutató módon meg kell szervezni. Ehhez el kell végezni az erdő anyagi és nem anyagi jellegű szolgáltatásain alapuló értékelését.

Az ország lehetőségeihez mérten elő kell segíteni az arra rászoruló erdők szerkezet átalakítását.

Erdőtelepítési programot kell kidolgozni és megvalósítani. Az erdőhöz jutott új erdőtulajdonosok gazdálkodását nagymértékben támogatni kell.

Felvilágosító munkával kell az új erdőtulajdonosokat meggyőzni arról, hogy tömbös erdőkben, kisebb aránnyal bíró tulajdonosoknak sokkal előnyösebb és szakszerűbb, az erdő érdekeit egyedül képviselő osztatlan közös kezelés.

Látom, valóban bonyolult témához nyúltam. Egyszerűsítsünk. Vannak-e az erdőrendezésnek a megváltozott viszonyokban új feladatai?

Halász G.: Többrendbeli új feladatunk is van. Ezekből is csak néhányat tudunk itt kiemelni. Vannak új feladataink a főtevékenységünkkel kapcsolatban és vannak olyanok, amelyeket azért kell elvégeznünk, hogy az erdőkben a gazdálkodás, az új tulajdonosok esetében is jól szabályozható legyen. *Módszert kell kidolgoznunk nagyobb térségek, esetleg tájak átfogó tervezésére.* Ennek célja: nagyobb területen – tulajdonviszonytól függetlenül – úgy szabályozni az erdőgazdálkodást, hogy az a köz érdekeit szolgálva biztosítsa a tulajdonosnak a tartamos jövedelmeit.

A hozamszabályozás különböző módszereit, a számítástechnika igénybevételével kívánjuk használatba venni, hogy a tervezőink a megváltozott körülményekre azonnal tudjanak a szabályozáshoz tervváltozatokat kidolgozni, a döntések megalapozásához.

Nagy szükség van az erdőértékszámítást hosszantartó kényszerszünet után ismét bevezetni a hétköznapi gyakorlatba.

Ennek érdekében az Erdészeti Tudományos Intézet, az Erdészeti és Faipari Egyetem és az Erdőrendezési Szolgálat szakembereiből álló munkacsoport példamutató műhelymunkával kidolgozta az erdővagyonértékelés komplex módszerét, amely természetesen a kutatók, oktatók sok éves, évtizedes munkájának eredményeit foglalja magába.

Az Erdőrendezési Szolgálat a vagyonértékeltettségű gazdálkodás tervezésére való felkészülés érdekében 35 tervező memóikét részesíti továbbképzésben az Erdészeti és Faipari Egyetemen, a téli időszakban, hogy az erdővagyonértékelés módszereit a tervező tevékenységük közgazdasági jellegű kihatásait megismerhessék. A képzés egy fél éven át tart.

Nagy feladata volna az erdőrendezésnek az új tulajdonosok részére az erdők kimérése. Ez olyan nagy és szövevényes téma, hogy akár egy külön beszélgetést is megéne.

Megnyugtató megoldás nélkül elképzelhetetlen a szabályozott erdőgazdálkodás, az erdő tartamos üzése. Sajnos ma még úgy kell nyilatkoznom, hogy nincsenek meg a feladat elvégzéséhez szükséges feltételek, dacára annak, hogy már három évvel ezelőtt külön tanulmányt készítettünk, amelyben előre jeleztük a várható feladatokat és javaslatot is tettünk a megoldásra.

Úgy gondolom, kissé elkanyarodtunk az erdőrendezés mindennapi problémáitól. A korábbi beszélgetésünk során sokkal több szó esett az intézmény költségvetéséről, anyagi gondjairól. Ezek a gondok már megszűntek?

Halász G.: Nem, az anyagi jellegű problémáink ma is meg vannak. Köztudott, hogy az állami költségvetés évről évre nagy gondokkal küzd. Nem vagyunk kivételezettek mi sem. Sajnos még ma is érezteti hatását, az elmúlt alkalommal részletesen ismertetett pénzellátási probléma. 1994-re – hála az elmúlt évi pótköltségvetésnek – a költségvetési hiánynak a felére csökkent.

Ez sajnos még nem jelenti azt, hogy a műszaki tevékenységünk feltételeit magasabb szinten tudnánk biztosítani, vagy azt, hogy a dolgozóink jövedelme lényegesen változhatna. Reménykedünk, hogy a közisztviselők illetménye 1995. január elsejével beáll a tervezett szintre.

Tehát hol tart az erdőrendezés 1994-ben?

Halász G.: Ha visszatérünk az erdőrendezés történetére, az erdőrendtartások, törvények, ezek végrehajtására megjelent rendeletek, utasítások egy-egy korszakot jelölnek meg.

Az erdőrendezésnek a mai korszaka – megítélésem szerint – 1970-ben az ún. fehér útmutató megjelenésével kezdődött és a végéhez közeledik.

Az új erdőtörvény életbelépését követően fog indulni egy újabb korszak. Itt tart az erdőrendezés. Fel kell készülnünk az új, az erdőrendezési tevékenység jelentőségéhez méltó korszakra.

Megköszönöm főigazgató úr kérdéseinkre adott válaszait.

Halász G.: Örültem az újbóli megkeresésnek és annak, hogy az erdőrendezés ügyeinek alakulásáról az Erdészeti és Faipari Híradóban folyamatosan foglalkoznak, így is tájékoztatják a szakma területén dolgozó kollégákat, munkatársakat és a lap valamennyi olvasóját.

K. F.

Ülésezett az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Intéző Bizottsága

Január végén Barta László elnök vezetésével, Budapesten tartotta évnyitó értekezletét szakszervezetünk intézőbizottsága. A tanácskozáson több időszaki kérdést tárgyaltunk meg.

Így szóba kerültek az EFDSZ teljes önállósodásával kapcsolatos tenivalók, az új helyzetnek megfelelő struktúra és működési rend kialakítása, az alapszervezetekkel való kapcsolattartás módszerei.

Döntés született arról, hogy a közeljövőben egy részletes – az időszaki kérdéseket csokorba kötő – útmutatót adunk ki az alapszervezeteknek.

Herczeg Miklós beszámolt a testületnek a legutóbbi ülés óta végzett munkáról. Tájékoztatót adott arról, hogy továbbra is napirenden marad az alkalmazotti földalap kijelölésének kérdése. Ebben a témában lapzártá után kerül sor egyeztető megbeszélésre az Igazságügyi Minisztérium illetékeseivel. Ugyancsak foglalkozik szakszervezetünk az illetményfka kérdésével. Az elsődleges faipari üzemek vonatkozásában elvi állásfoglalást igyekszünk kémi az illetékes szervektől.

Az erdészeti, a vadászati és a földbirtokossági törvény előkészítésébe szakszervezetünket is bevonták, ennek állásáról, a folyamatban lévő kérdésekről szintén tájékoztatást kapott az ib.

A MEDOSZ vezetésével korrekt módon sikerült rendezni az önállósodással kapcsolatos anyagi és személyi kérdéseket. Szakszervezetünk központja új helyre költözött, erről lapunkban részletes tájékoztatást adunk (postacím, telefon, telex, fax).

Az intézőbizottság *Németh József* vezetésével megtárgyalta és kialakította az új ágazati kollektív keretszerződés főbb alapelveit. Hamarosan sor kerül az egyeztető tárgyalásokra a *Fagazdasági Országos Szakmai Szövetséggel*. E témában szakszervezetünk tárgyaló delegációja részéről *Rácz József, Csávicz János, Goldperger András* vesznek részt a munkában.

A Moszkva melletti Puskinban áprilisban kerül sor a FÁK országai, a volt kelet-közép-európai országok és néhány nyugat-európai ország erdészeti szakszervezeteinek tanácskozására. Ezen a konferencián szakszervezetünket – az ib döntése alapján – *Németh József* ib-tagunk képviseli.

Mi lesz a fákkal?

A gazda nem az erdőből él

Az elmúlt időszakban rendkívül vegyes kép alakult ki az erdők sorsáról. Szinte minden érintett másként nyilatkozik. A vélemények kevés dologban egyeznek. A közvéleményben viszont – jó néhány valóban elítélendő eset kapcsán – az él, hogy akik a kárpótlás során erdőt szereznek, azok nyomban letarolják a fákat, hogy pénzhez jussanak. Az ilyen hír könnyen terjed, mert sokaknak van szükségük pénzre az újrakezdéshez, márpedig a favagyon értékesítése révén szerzett pénz olcsóbb, mint a 35–40 százalékos kamatú banki hitel. A tények azonban azt mutatják: az igazság ezúttal is középuton van. Ez derül ki néhány illethetős válaszából.

Tóth Jenő, a Földművelésügyi Minisztérium Zala megyei hivatalának helyettes vezetője:

– *Nem csoda, hogy nagy az érdeklődés az erdők iránt. A kárpótlással nagyon elaprózódik az erdő. Nem ritka, hogy az egy tagban lévő 150 hektáros erdőn 400 tulajdonos osztozik. Éppen ezért az erdőbirtokosságok megszervezése most mindennél fontosabb. Az erdőátvételük létrejöttéhez viszont szükség volna speciális társulási törvényre.*

Zalában egyébként nem az a jellemző, hogy tarolják az erdőt, sokkal inkább az, hogy lopják belőle a fát. Rablóbrigádok tehergépkocsikkal, motoros fűrészekkel járnak a terepet és viszik a fát. Nagy gond, hogy a liciteken megszerzett erdők birtokba adása vontatottan halad, mert a földhivatalok nem győzik a munkát. Ez nem csak azért hátrányos, mert különben már minden gazda, vállalkozó vigyázna a sajátjára, hanem amiatt is, mert előfordul, hogy az erdő kezelője, a közös gazdaság kivágatja a fát a liciten visszavett területről. Ezt ugyanis pillanatnyilag semmi sem tiltja, sőt a művelési, kezelési kötelezettségre hivatkozva megteheti. Joggal érvelnek az ilyen szövetkezetek is, hiszen ha csemetét köteles a szövetkezet gondozni, miért ne részesülhetne a felnövekedett erdő hasznából.

Gyovai Pál, a Pest Megyei Mezőgazdasági Szövetség titkára:

– *A tulajdonosok fakivágási hulláma nálunk nem jelenti azt, hogy ne létezne egy-két ilyen eset is. Az viszont tény, hogy a leendő új tulajdonosok közül még sokan nem tudják, hogy az erdő korlátozott tulajdon, ezért abban a hiszemben vannak, hogy gyorsan meggazdagodhatnak a fakivágások révén. Sajnálatos, hogy a részaránytulajdon szétszétására vonatkozó rendelkezések sem egyértelműek. Szerencse kérdése, ki kap vágásra érett, s ki csak 15–20 év múltán vágható, jelenleg még fiatal erdőt. Még szerencse, hogy a vágás engedélyhez kötött, s mindenkinek be kell fizetnie az Erdővédelmi Alap díját.*

Jelenleg még sokan nem számolnak azzal, hogy milyen előnyei vannak az erdő közös művelésének, fenntartásának, s azzal sem, hogy ha saját tulajdonban van is a terület, művelési tervet kell készíteni.

Telegdy Pál, a monori Erdőszövetség elnöke:

– *Azt a sokak által vallott nézetet támogatjuk, hogy az erdővel való gazdálkodásban továbbra is hosszabb távon kell gondolkodni. Nem igaz, hogy a tulajdonosok érdeke volna az összes fa kivágása – ha egyáltalán megtudta már, hol is van az erdeje. Szerintem is vontatottan halad az erdei mezsgyék kijelölése, a hivatalok nehezen szentesítik a birtok határát.*

Ugyanakkor tény – mondta a szakvezető –, hogy a sikerágazat érdekében már korábban túlhasználták a faállományt, a valódi tulajdonos ezt nem engedheti meg magának, inkább az erdő gyarapodását szorgalmazza. Egyébként is legyen tulajdonos vagy vállalkozó, mindenkinek tudnia kell, hogy az erdővel való gazdálkodás nemcsak ültetésből, a fák ápolásából és kitermeléséből áll. Ha az erdőtulajdonosnak pénzre van szüksége, módjában áll az egészet eladni, s újabbat, kisebbet venni helyette, vagy például értékkülönbözet kérése mellett másra cserélni.

Papp Tivadar, a Mecseki EFAG vezérigazgató-helyettese, a Természetszerűen Gazdálkodó Erdések Európai Szö-

vetsége magyar tagozatának elnöke:

– *Az erdőt nemcsak fejsze, a fűrészes veszélyezteti, hanem az is, aki – rossz politikai döntést hozva, vagy ilyet elfogadva – képes volna a korábban ültetett, úgynevezett lágylombos fákból álló erdőt letarolni. Ilyen esetben Gemenc erdeitől is elbúcsúzhatnánk, hiszen faállományának több mint 70 százaléka zömmel nyárfa. Ami a magánerdőkkel való előrelátó gazdálkodás lehetőségeit illeti: szervezetünk az erdőkárpótlási licitekre szakmai kiadványt jelentetett meg, ebben azok névsorát is közzétettük, akiket erdészeti kérdésekben a leendő tulajdonosok, erdőbirtokossági tagok könnyen elérhetnek.*

Deák Ferenc, a Magyar Parasztszövetség főtitkára:

– *Az, hogy egyesek prédának nézik a kapott vagy liciten megszerzett erdőt, annak köszönhető, hogy a kárpótlás körülményes, hosszú folyamatában a legtöbb esetben nem őseik erdejét vagy nem a sajátjukat kapták vissza. Szövetségünk álláspontja szerint az erdők esetében is a reprezentáció lett volna a legolcsóbb, a leggyorsabb.*

Nézetem szerint nem érdemes az erdőügyet felfújni ... Hosszú távon ugyanis az erdőből megélni nem lehet. Az erdő hasznát a magyar paraszt mindig kiegészítő jövedelemnek tekintette. Sokan misztifikálják az erdőbirtokosságot, szükség van rá, és az a lényege, hogy tagjainak a terheket is, a hasznát is a tulajdon arányában kell viselniük. Régen napszámot, lovat adtak a közös munkához, ma a nagyobb szakértelmet és a gépet, a traktort kell biztosítaniuk a tagoknak.

Meggondolandó – mondta a parasztszövetség főtitkára –, hogy az állam többet költsön a silány, a mezőgazdasági művelésre alkalmatlan földek erdőstítésére. A jelenleg 40 százalékos támogatást legalább 65 százalékosra kell felemelni, s minden eddiginél nagyobb területre megadni.

Érdekvédelmi tájékoztató

Az 1994. évi adójogszabályok legfontosabb változásairól

A tájékoztatóban foglaltakkal információt, segítséget kívánunk nyújtani az alapszervezetek részére a munkavállalók érdekeit, élet- és munkakörülményeit alapvetően befolyásoló adójogszabályok legfontosabb változásairól, módosításairól.

Az 1994. évre érvényes adójogszabályokat:

- az adókodekx 1993. évi 5. száma;
- a HVG 1993. decemberi – adóról szóló – külön száma;

– a Magyar Közlöny 182. száma (1993. december 19.) tartalmazza. A teljesség igénye nélkül ebben a tájékoztatóban az 1994. évre érvényes adótörvények néhány fontosabb változására hívjuk fel a figyelmet.

I. A személyi jövedelemadóról szóló 1991. évi XC. számú törvény módosítása

1. Adómentesség

SZJA tv. 7. § (1) bek. mentes az adó alól, ha a törvény másként nem rendelkezik:

1. Állami szociális vagy társadalombiztosítási rendszer keretében nyújtott anyasági segély, temetési segély, jövedelem pótlék stb.
 2. A családi pótlék és a várandósági pótlék.
 3. Továbbra is adómentes az önszegélyező feladatot is vállaló társadalmi szervezet, önszegélyező egyesület által nyújtott szociális segély.
- Az előbbieket figyelembe véve, társadalmi szervezet a szakszervezeti alapszervezet is, önszegélyező feladatot lát el, amikor tagjainak szociális körülményeit figyelembe veszi, s a rászorultság alapján szociális segélyt ad.

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a MEDOSZ Szövetség Alapszabálya II. fejezet 6. f) pontja alapján, a szakszervezeti alapszervezet jogosult tagjai részére szociális segélyt adni.

A munkáltató által adott segély a munkavállalónak adóköteles jövedelme, mely után összevontan adóznia kell.

4. A törvény újra fogalmazza a természetbeni juttatás fogalmát. A törvény szerint természetbeni juttatás a kifizető által, a magánszemélynek adott termék, nyújtott szolgáltatás piaci értékének az a része, amelyet a magánszemély nem térít meg a kifizetőnek, valamint az illetményföld-juttatás. (SZJA tv. 3. § 27. pont.)

a) Állami, önkormányzati, egyházi forrásból nyújtott oktatási, egészségügyi és szociális ellátás.

c) Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által adott kedvezmény

- ha a munkáltató pénzben ad az üdüléshez támogatást vagy hozzájárulást, ez az összeg a munkavállaló összevont adóalapját növeli;
- ha a munkáltató a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által adott kedvezményen felül a beutaló értékéből további kedvezményt ad, ez esetben a juttatás értékét és a 44%-os adót a munkáltató fizeti ki.

f) A kifizető által működtetett iskola, továbbá bölcsőde, óvoda, diákotthoni ellátás, egészségügyi üzemorvosi ellátás, valamint szolgálati lakásban, munkásszálláson történő elhelyezés stb. A törvény pontosabban határozza meg a munkásszállás fogalmát. A jövőben a kifizető nem bérelhet adómentesen lakást munkásszállás címén, a velük kapcsolt vállalkozási jogviszonyban álló (pl. igazgatósági tag) magánszemélynek vagy hozzátartozójának.

Ilyen esetben átvállalt lakásbérleti, albérleti díj, illetőleg az ahhoz adott hozzájárulás a magánszemélynek összevont adó alá tartozó jövedelme lesz [SZJA tv. 29. § (1) b.]

Amennyiben a szálláshelyet a kifizető üzemelteti, akkor az azonos színvonalú szállás (lakás) bérleti díjának és az elhelyezett magánszemély által fizetett térítésnek a különbözete az az érték, amely

után a cégnek 44%-os adót kell fizetnie.

h) Megváltozik a munka- és formaruha-juttatás adómentessége. A törvény csak azt fogadja el adómentes körnek, amely a törvény 4. sz. mellékletében felsorolt ITJ számla alá nyertek besorolást.

i) A vízgazdálkodásban a fürdőszolgáltatás (pl. fürdőbelépők) és a gátszakadásból származó terményjuttatás.

l) Az erdőgazdálkodásban dolgozók, illetve az onnan nyugdíjba ment magánszemély évi 5 tonnát meg nem haladó tűzifa juttatása.

m) A 6000 m²-t meg nem haladó nagyságú illetményföld juttatás. (Ide nem értve annak bármilyen módon történő megváltását.)

r) A munkáltató által havi 1200 Ft értékig a természetben nyújtott étkeztetés, illetve az azt helyettesítő, kizárólag fogyasztásra kész étel vásárlására szolgáló utalvány.

9. Lakás vásárlásához, építéséhez, bővítéséhez, korszerűsítéséhez az alkalmazottnak pénzintézet útján, annak igazolása alapján adott vissza nem térítendő munkáltatói támogatás, a vételár vagy az építési költség igazolt összegének 30%-ig, feltéve, ha a lakás nem haladja meg a lakáscélú támogatásokról szóló jogszabályban meghatározott, méltányolható lakásigény mértékét.

15. Az egyenruha pénzbeni megtérítése.

27. A társadalmi szervezettől (szakszervezet), az egyháztól évente egy alkalommal kapott, valamint a vetélkedő és a verseny díjaként kapott tárgyjutalom értékéből az 5000 Ft-ot meg nem haladó összeg, továbbá összeghatártól függetlenül a versenyeken és vetélkedőkön nyert érmek és trófeák értéke.

Az alapítványból magánszemély részére kifizetett ösztöndíj.

2. Nem természetbeni juttatások

a) A törvény külön szabályozza azt, hogy mi nem tekinthető természetbeni juttatásnak, pl.:

- a természetben adott munkabér, amelyet a magánszemély a Munka Törvénykönyvében meghatározott munkabére részeként természetben kap;

- adóköteles tárgynyeremény stb.

b) A természetbeni juttatások új adóztatása mellett a törvény megőrzi a hagyományosan adható, alapvetően jóléti célú juttatások mentességét.

- nem tekintí adóköteles bevételnek a munkáltató által, a magánszemély vonulásaikor természetben adott egyszeri ajándék értékéből a 10 000 Ft-ot meg nem haladó összeget;

- a kifizető által állami és egyházi ünnephez, továbbá a családi eseményhez kapcsolódóan, a magánszemélynek kifizettként legfeljebb évi három alkalommal adott ajándék értékéből alkalmanként az 500 Ft-ot meg nem haladó összeget.

Az 1994. évi adójogszabályok legfontosabb változásairól

3. Kedvezményes kamatozású kölcsön miatti adókötelezettség és a munkabérelőleg

A törvény adóztatja azt a jövedelmet, amelyhez a dolgozó úgy jut, hogy a kifizető által a jegybanki kamatnál olcsóbban kap hitelt, pl. kölcsönt vagy munkabérelőleget.

a) Nem kell az adót megfizetni az SZJA tv. 7. § 9. pontjában foglaltak szerint a lakáscélú támogatásoknál.

b) Szintén nem kell adót fizetni, ha a munkabérelőleg folyósítása, legfeljebb 6 havi visszafizetési kötelezettség mellett történik, s a hitelnyújtás napján érvényes havi minimálbér ötszörösét nem haladja meg.

4. Költségtérítések

Költségtérítésnek nevezett, meghatározott mértékű juttatás csak akkor nem adózik, ha olyan kiadás megtérítéséről van szó, amelyet az SZJA tv. költségként vagy adómentes jövedelemként elismer. [SZJA tv. 30. § (4) bek.]

a) A belföldi napi díj 110 Ft összegig igazolás nélkül elszámolható. E fölött lévő további számlák alapján kifizetett összeg után a kifizető 44%-os adót fizet.

b) Nem számít bevételnek a munkabajárrással, a hivatali utakkal összefüggő utazási jegyek, bérletek költsége, valamint a saját gépjárművel történő munkabajárrás esetén térített, legfeljebb 2 Ft/km térítés.

Változás: a saját gépjármű használata címén adott térítés olyan bevétel, amelyet be kell vallani és költségelszámolás útnyilvántartás alapján történik. Ha saját személygépkocsi használata címén a munkáltató olyan térítést ad, amely az üzemanyagnorma és a három Ft/km figyelembe vételével számított összeget nem haladja meg, a dolgozó nyilatkozhat – ha utazási költségtérítésen kívül más oka nincs –, hogy nem kíván adóbevallást tenni. Ez esetben a munkáltató számolja el a munkavállaló bevételeit, költségeit és adóját.

II. Társasági adóról szóló 1991. évi LXXXVI. tv. változása

a) Az adó mértéke az adóalap 40%-áról 36%-ra csökken.

b) A természetbeni juttatások adóztatásában legfontosabb változás, hogy az adóköteles természetbeni juttatások után az azt nyújtó kifizetőnek kell (a magánszemély helyett) a 44%-os adót megfizetni. (Ezáltal a magánszemély olyan juttatást kap, amely számára nem jár adókötelezettséggel.)

A kifizető viszont, a természetbeni juttatások értékét és az utána fizetendő terheket – a 44%-os adót is – költségként elszámolhatja és e miatt nem kell a társasági adóalapját növelnie (mint 1993-ban).

Ha a munkáltató 3 Ft/km összegtől többet ad (pl. 12 Ft/km) a különbözet (9 Ft/km) a magánszemély bevételeként számít, tehát SZJA-köteles, az igénybevevő ezáltal önadózóvá válik.

5. Adótábla, illetve egyéb változások

a) Megszűnik az adóból levonható (a havi 200 Ft) alkalmazotti kedvezmény.

b) 110 ezer forintra nőtt a progresszív adótábla "0"-kulcsos sávjának határa.

c) 550 ezer forint felett új, 44%-os adókulcs került bevezetésre.

d) Jelenlős változás és kedvezmény, hogy a keresetek 10%-át kitevő 6% nyugdíj és 4% egészségbiztosítási járulék címén fizetett összeg után nem kell adózni, mivel az összjövedelem-csökkenést tekintve levonható az adóalapból.

e) 1994. szeptember 1-től fizetett felsőoktatási tandíj összege csökkenti az adóalapot.

f) Az új lakás vásárlására felvett hiteltörlesztő részlete, legfeljebb 60 ezer forintig csökkenti az adóalapot.

g) Az adóalap megállapításakor az összjövedelemből levonható a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére (szakszervezet) az adóévben befizetett (levont) tagdíj összege.

h) A mezőgazdasági kistermelő adómentes árbevétele 750 ezer forinttól 1 millió forintra nő, az igénybevétele feltétele, hogy a kistermelő bevételi nyilvántartást vezessen.

i) A választott tisztségviselő (pl. szb-titkár) tiszteletdíja után – 1993. évi CXV. tv. 29. §-a alapján – 44% tb-járadékot kell fizetni, továbbá a tiszteletdíj adóköteles jövedelemnek minősül.

Az SZJA tv. 37. § (4) bek. alapján a kisösszegű kifizetésekből származó jövedelem után az adó mértéke 40%. Lehetőség van az SZJA tv. 28. § alapján összevontan adózni.

c) Az a cég, aki 1994-ben munkanélkülinek minősülő személyt vesz fel, s foglalkoztat 12 hónapon át, az e dolgozó után fizetett tb-járadék 70%-ával csökkentheti az adóalapját. (A kedvezmény igénybevételeinek feltételeit a jogszabály részletesen tartalmazza.)

d) Adóköteles az árbevétel 0,5%-át meghaladó reprezentációs költség.

e) Az adóalap szakmunkástanuló foglalkoztatás esetén az eddigi 1000 Ft helyett havonta és tanulónként 1500 Ft-tal mérsékelhető.

III. Az érdekvédelmi munka legfontosabb feladatai

1. A szakszervezeti bizottságok, tisztségviselők rendszeresen és folyamatosan konzultálnak a munkáltatókkal.

2. Az 1994. évre szóló kollektív szerződések szükség szerinti módosításánál, a munkáltatókkal közösen, reálisan vegyék számba az anyagi forrásokat, eszközöket.

3. Fontos a kollektív szerződésben meghatározni a támogatásokat, szolgáltatásokat, azok mértékét, figyelemmel a munkavállalók jóléti, egészségügyi, kulturális szükségleteinek a kielégítésére, az életkörülmények javítására vonatkozó kérdéskörökben. (Munka Törvénykönyve 165. §-ában foglaltak szerint.)

4. Az adójogszabályok értelmezésével, alkalmazásával kapcsolatban felmerülő kérdéseikre minden esetben az illetékes megyei APEH-től kérjenek írásos állásfoglalást.

A tájékoztatót összeállította:

Dr. Hidasi Margit

Lopják az erdőt

Mértéktartó becslések szerint évente 140–150 ezer köbméter fát lopnak el az ország erdeiből a szervezett bandák. Nem a rőzsehordókról van szó, hanem azokról, akik motoros fűrészekkel, teherautókkal járják az erdőket. A kalkulációk szerint a tulajdonosokat és a társadalmat évente 300–500 millió forintos kár éri emiatt. A hatóságok egyelőre szinte tehetetlennek bizonyulnak a rablóbandák lefűléseiben, s az igazságszolgáltatás is lassan halad a bűnösök elítélésében.

Az MOSZ erdészeti stratégiája

Ha a parlament már elfogadta volna az erdőtörvényt, akkor jóval kevesebb feszültség és indulat árán bontakozna ki a magántulajdonon alapuló erdőgazdálkodás – mondta dr. Csöti József, a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) erdészeti választmányának titkára.

A törvény azonban még nem volt tárgyegezten sem. Túl van viszont ezen a földtörvény, amelynek tervezetéből – az erdészeti választmány javaslata ellenére – hiányzik az, hogy a vadászati jog a föld, illetve az erdő tulajdonosát, vagy használóját illeti meg. Az MOSZ egyébként is elégedetlen, mert nemcsak az erdőkkel kapcsolatos tulajdoni rendezést tartja lassúnak, hanem késik egyfajta országos erdészeti politika kidolgozása is. Az érdekképviselő megfelelő testületének több mint egy éve, 1992. decemberében közzétett állásfoglalása leszögezi, hogy különböző fórumokon a leendő erdőtulajdonosokkal meg kell tárgyalni azokat a kötelezettségeket, amelyeknek a jelenlegi törvények szellemében eleget kell tenniük.

Az erdő fenntartása, művelése ugyanis bizonyos szempontból még nagyobb figyelmet követel, mint a szántóké. Az állásfoglalás leszögezi, hogy létre kell hozni az erdészeti szaktanácsadási hálózatot, ennek szervezeti kereteit. Az erdők telepítését célszerű volna az EK-előírások szerint tervezni, vagy legalábbis részben áttervezni az ezredfordulóig érvényes koncepciót.

Tény, hogy a kezdet kezdetén tart az erdőbirtokosságok létrejötte, de talán felgyorsul-

na megalakulásuk, ha létezne az MOSZ által régebben javasolt Erdőbirtokosok Országos Szövetsége. Dr. Csöti József szerint a szántóföldi művelésre kevésbé alkalmas 8–16 aranykoronás félék fatermesztéssel való hasznosítása is lassú, az erdészeti választmány szerint pedig most még – amikor a nagyüzemi erdészetek jóvoltából – rendelkezünk megfelelően szelektált, magas értékű facsemetékkel, az ültetvények telepítése olcsóbb volna, mint később.

Annál sürgetőbb az állomány növelése, mivel amúgy is jelentékeny csökkenés tapasztalható az aszály miatt a fiatal ültetvényekben. 1993-ban több mint 12 ezer hektárt ért mintegy 700 millió forint kár. Ez 1992-ben még csak 500 millió forint volt. Az MOSZ kérése eredményeként a kormány 80 millió forint támogatást adott pályázat útján az erdészeteknek a kipusztult fák pótlására.

Az természetesen érthető, hogy a költségvetésből nem futja a teljes kár rendezésére, s a gazdálkodóknak saját forrásaikra kell számítaniuk. Az Országos Erdészeti Alap pénze is kevés a 140 ezer hektárnyi, még folyamatos gondozást igénylő fiatal erdők karbantartására. A legnagyobb gond, hogy a fakitermelés az elmúlt éveknek mintegy 60 százaléka esett vissza, így az alapha való befizetés szintén kevesebb. A parlament ugyan az 1994. évi költségvetéssel elfogadott 200 millió forintot az alap pénzének kiegészítésére, de legalább 500 millióra lett volna szükség.

Segítség az adóbevallásokhoz

Itt van az év eleje, és ezzel eljött az adóbevallások ideje is. Munkatársaink, tisztségviselőink közül többen érdeklődtek, hogyan alakulnak ebben az évben az új adószabályok. Nekik – és minden érdeklődőnek – szeretnénk segítséget nyújtani az alábbi rendeletek, törvények közlésével.

A szakszervezeti tisztségviselők javadalmazása

A szakszervezeti tisztségviselők (titkár, gazdasági felelős stb.) munkájáért adott pénzbeli kifizetés esetén, az alábbi jogszabályokra hívjuk fel a figyelmet:

1. A társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény 103/A. § (3) bekezdése szerint nem képeznek társadalombiztosítási járulékalapot az 5. pontban foglaltak, miszerint: „... a társadalmi munka ellenértéke, valamint a társadalmi munka elismeréseként nem a munkáltató által adott juttatás, jutalom, ideértve a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet által ilyen címen adott juttatás is.”

2. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az 1993. évi CXV. tv. (a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 1994. évi költségvetéséről) zárórendeletek 30. § (1) bekezdés 7. pontja a tv. 103/A. § (3) bekezdés 10. pontjában foglaltakat hatályon kívül helyezte. A 10. pontban foglaltak szerint a tiszteletdíjak nem képeztek tb-járulékalapot.

E törvény 29. §-a alapján tv. 103/A. §-a 11. bekezdéssel egészült ki, melynek lényege, hogy a társadalmi szervezet választott tisztségviselőinek az e tisztséggel összefüggésben kifizetett tevékenységéért adott tiszteletdíj után 44%-os mértékű tb-járulékot kell fizetni. (E törvény megjelent a Magyar Közlöny 192. számában, 1993. december 31-én.)

3. A magánszemélyek jövedelemadójáról szóló 1991. évi XC. törvény alapján, az érdekképviselőtől kapott pénzbeli juttatás, jövedelemnek számít. Ezáltal a tisztségviselő önadózóvá válik. Tehát, az összjövedelem után személyi jövedelemadót kell fizetni.

a) E törvény 7. § (1) bek. 27. pontjában foglaltakat is alkalmazhatják, mely szerint: „... a társadalmi szervezettől, az egyháztól évente egy alkalommal kapott, valamint a vetélkedő és a verseny díjaként kapott tárgyjutalom értékéből az 5000 forintot meg nem haladó összeg adómentes. Célszerű tehát, a kislétszámú alapszervezetek tisztségviselőinél ezt a lehetőséget alkalmazni.

4. Az SZJA tv. 27. § a) pontja alapján, kisösszegű kifizetés esetén a 3000 forintot meg nem haladó összeghatárig 40%-os forrásadó levonása mellett, a tisztségviselő nem válik önadózóvá. Ha úgy nyilatkozik, hogy összevontan kíván adózni, akkor önadózóvá lesz.

A Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság

Kiskunhalasi Erdészeténél

félmillió szürke nyár

(Populus Canescens) 2/0-ás,

valamint 200 ezer akác (Robina pseudoacacia)

1/0-ás csemete eladó.

Ár: megegyezés szerint

Érdeklődni

Polyvás Mihály műszaki vezetőnél lehet.

Telefon: 06-77-322-649

Baráti együttműködés

Egyre bővülő nemzetközi kapcsolatainkban – minden bizonnyal az első hely illeti meg a *Szlovák Erdészeti Szakszervezetet*, amellyel az utóbbi években igen gyümölcsöző szakmai és baráti együttműködést fejtünk ki. A kapcsolatok formáiról tagtársainkat, olvasóinkat lapunkban folyamatosan tájékoztattuk, s a jövőben sem hagyjuk Önöket információk nélkül.

Szakszervezeteink között a jó kapcsolatok kialakításában igyekeztünk figyelembe venni azt a tényt is, hogy a magyar erdőgazdaságokban szép számmal dolgoznak szlovák nemzetiségű emberek is. Megemlítenék néhány területet: a Pilis, Bükk, Zemplén, Mátra vagy a Vértes erdeit. Nem kerülte el figyelmünket az a tény sem, hogy a hazánkban élő más nemzetiségű emberek politikai, gazdasági – de különösen – kulturális, oktatási kérdéseivel a *Magyarországi Szlovákok Szövetsége* is fog-

lalkozik, akik igen intenzív kapcsolatot tartanak fenn a *Szlovák Köztársasággal*.

A fent említett tények is ösztönöztek bennünket arra, hogy a *Magyarországi Szlovákok Szövetsége* és az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete* között folyamatos, sikereket ígérő együttműködést építsünk ki.

Ennek az együttműködésnek további elmélyítése céljából ez év januárjában az EFDSZ-ben megállapodás aláírására került sor. Ebből az alkalomból *Viliam Roth*, a Szlovák Köztársaság nagykövetségének ideiglenes ügyvivője baráti látogatást tett szakszervezetünkönél, s részt vett az MSZSZ és az EFDSZ közötti együttműködési megállapodás aláírásán is.

MEGÁLLAPODÁS,

amely létrejött a Magyarországi Szlovákok Szövetsége, valamint az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete között.

Az utóbbi években sikeres együttműködés alakult ki a két szervezet között, legfőképpen a határmenti kapcsolatok bővítése terén.

A fentieket figyelembe véve az alábbiakban állapodik meg a két szervezet az 1994-es évre:

1. A jövőben is szorosan együttműködnek, kölcsönösen tájékoztatják egymást a Szlovák Köztársasággal fenntartott kapcsolataikról és tapasztalataikról.

2. Az 1993/94-es iskolai év végén (a nyári szünidőben) a magyarországi szlovák települések – elsősorban az erdőszetben dolgozók gyermekei számára – a szlovákiai Tajov községben nyelvművelő tábort szerveznek az alábbiak szerint:

a) A Magyarországi Szlovákok Szövetsége biztosítja a táborozás idejére a szakmai felügyeletet, valamint a programot.

Az EFDSZ nevében:

Barta László
/ : Barta László :/
elnök

Herczeg Miklós
/ : Herczeg Miklós :/
ügyvezető főtktár

b) Az EFDSZ biztosítja a gyermekek ellátásának és utaztatásának költségeit.

3. Közösén megszervezik az erdészet és a faipar terén tevékenykedő vállalkozók szakmai tapasztalatcseréjét, valamint együttműködését.

4. Az EFDSZ a jövőben is feladatának tekinti a szlovák erdészeti és faipari vállalatokkal, társadalmi szervezetekkel kiépített jó kapcsolatok további fenntartását, fejlesztését és ehhez igényli a Szlovákok Szövetségének támogató közreműködését.

5. A két szervezet a kölcsönös érdeklődésre számottartó rendezvényeire meghívót küld egymásnak.

6. Az 1994-es év végén a két szervezet elnökségének együttes ülésén értékelik az éves munkát és beszámolnak tapasztalataikról.

Budapest, 1994. január

A Szlovákok Szövetsége nevében:

Mata Mihály
/ : Mata Mihály :/
ügyvezető elnök

Dr. Alt Gyula
titkár



A megállapodás ünnepélyes aláírása.

Balról: Mata Mihály, a Magyarországi Szlovákok Szövetségének ügyvezető elnöke és Herczeg Miklós, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének ügyvezető főtktára

Álló sor (balról)
Nemes József, az EFDSZ főkönyvelője;
Barta László, az EFDSZ elnöke;
Viliam Roth, a Szlovák Köztársaság ideiglenes ügyvivője és dr. Alt Gyula, az MSZSZ titkára

(Fotó: Bárkányi Zoltán)

Olvasóink leveleiből

Több nyugdíjas kollégánknak – a havi rendszeres újságküldéssel egyidőben – pársoros kérdőívet küldtünk ki. Ki mennyire elégedett újságunkkal, mit olvasnának még szívesen híradónkban. A beérkezett levelek közül válogattunk.

Többet foglalkozni az ifjúsággal

Örömmel vettem jókívánságaitokat, amelyeket én is szívből viszonzok. Kívánom Nektek és rajtatok keresztül az egész szakmának, hogy az elkövetkező évek hozzanak nagyobb megbecsülést és elismerést, szűnjön meg az erdők elkótyavetyélése és induljon meg – nemcsak papíron – az a nagyszabású erdősítési program, amely egész népünk számára biztosítja a létfeltételeket jelentő egészséges környezetet.

Szívesen válaszolok feltett kérdéseitekre:

– Örömmel tájékoztatlak, hogy rendszeresen megkapom újságunkat és mindig azonnal az első betűtől az utolsóig el is olvasom.

– Nagyon jónak tartom az újságban a tények közlését és azt, hogy nem próbáljátok a lapot egyik politikai párt szócsövénél sem tenni. Maradjatok meg továbbra is ilyen szellemben.

– Jó volna, ha foglalkoznátok az ifjúság érdekvédelmével, elhelyezkedési, pályakezdési gondjaival. Azelőtt pl. az EFE-n működött, és nem is rosszul

a MEDOSZ ifjúsági tagozata. Nem tudom, most az erdészeti és faipari intézményeknél Nektek is vannak-e már ilyen csoportjaitok? Talán Nektek nem kell hangsúlyozni, hogy ez milyen fontos volna.

– Nagyon jó, hogy az erdők megmentéséért szóló felhívásokat közlitek. E vonatkozásban úgy érzem, semmi sem elég! Mindaddig tenni, írni kell, míg ezt abba nem hagyják! Nem azért telepítettünk a nép pénzén több mint félmillió hektár erdőt, újítottunk fel ugyancsak félmillió hektár gyöngébb minőségű, vagy rontott erdőt, hogy azt most fillérekkért spekulánsok, hozzá nem értők kezébe kerüljön. Ki tudja, mi lesz ott a sorsa a nép kincsének?!

– Végül megköszönöm, hogy hozzánk, nyugdíjasokhoz havonta beköszöntök. Szívből kívánok a szerkesztőség valamennyi tagjának jó erőt, egészséget, kitartó türelmet.

Erdész köszöntéssel:

Gál János
nyugalmozott egyetemi tanár

A szakszervezeti tevékenység nem múlandó

Ezüton tudatom, hogy az Erdészeti és Faipari Híradó lapot rendszeresen kézhez kapom. Sok szeretettel olvasom, mert a nagy családról: az erdőgazdasági dolgozók élet- és munkakörülményeinek alakulásáról így szerezhetek tudomást, ami mindig is érdekelt engem.

Minden cikket értékelek és el is olvasok szívesen. Különösen jónak tartom az egyes erdőgazdaságok bemutatkozását, amely részletes betekintést ad az életükről és így megismerhetem a változásokat. A szakszervezeti életéről szóló cikkeket meg kíváltképp szeretem, mert bennem sem múlandó a

múltbéli szakszervezeti tevékenység, amit szívesen is végeztem.

A magam részéről jónak tartom tartalmilag és alakilag az EFDSZ lapját. Nagyon köszönöm a 11–12. számmal együtt küldött EFDSZ naptárt és kedves jókívánságaitokat, melyet ezúton én is tiszta szívből viszont kívánok.

Kívánok mindenkinek kellemes karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog új esztendő.

Sok szeretettel és tisztelettel:

Bányai István
nyugdíjas vszb-tűkár (Mezőföld)

Az új erdőtulajdonosok dilemmája

Ötszáz forint nem nagy pénz manapság, ám joggal vár érte ellenszolgáltatást az, aki fizeti.

Ezért is volt nehéz dolguk azoknak, akik nemrégiben tájékoztató jellegű találkozóra hívták össze Cegléden a környék újdonsült tulajdonosait. A kárpótlási törvények végrehajtása során előállt, sokszor bizony kusza helyzetekben ugyanis igen bajos használható tanácsokat adni akkor, amikor az érvényben lévő erdészeti és vadászati törvényt még 1961-ben fogadta el a parlament.

Ez ugyanis egyértelműen előírja a fakivágást követő újratelepítés kötelezettségét, most mégis látható fejtörést okozott a válaszadás, amikor néhányan fölvetették: ők erdőre licitáltak, de a valóságban tarvágott területhez jutottak.

Kit terhel ilyenkor az újratelepítési kötelezettség? A józan ész persze ilyenkor azt diktálná, hogy természetesen azokat, akik a kivágott fák után befolyó summát zsebre vágják. Csak-hogy az érintett termelőszövetkezetet azóta fölszámolták. Vagy ha működik is, a csőd szélén áll, arra sincs pénze, hogy traktoraiba üzemanyagot vegyen – ugyan ki tudná őket sokmilliószoros beruházásra kényszeríteni?!

Az új, többnyire nulláról induló tulajdonos joggal érzi magát tehetetlenségre ítélve, hiszen segítségre alig-alig számíthat. A tapasztalatok ugyanis azt mutatják, hogy a pénzintézetek igen bizalmatlanok velük szemben, és meghirdetett állami támogatásokhoz, kedvezményes hitelekhez csak a legelszántabbak és a legszerencsésebbek juthatnak, azok is sokszor évekig elhúzódó procedura árán.

De addig mi lesz a földdel? A kérdés választ sürget. És aligha csupán Cegléd környékén.

Tapasztalatcsere a Kecskeméti Erdőfelügyelőség működési területén

Az elmúlt évben *Gál Sándor* igazgató úr jóvoltából felügyelőségünk dolgozó háromnapos, tapasztalatcserevel egybekötött kiránduláson vehettek részt, *dr. Göbölös Antal* igazgató úr meghívására, a Kecskeméti Erdőfelügyelőség működési területén.

Vendéglátóink igen gazdag programot állítottak össze. Megtekintettük a kecskeméti zöldvezeti fásítást és ezen belül létesített arborétumot, a *Kiskunsági Nemzeti Park* területéből a *Bugaci Ósborókást*, az *Ópusztaszeri parkot* a *falumúzeummal*, valamint az itt épülő *Erdészettörténeti pavilont*, a *Bugaci Erdészet központját*. Végezetül jutott idő *Kecskemét város megtekintésére is*.

Számomra különösen nagy élményt jelentett ez a kirándulás. Ennek oka, hogy negyven évvel ezelőtt, Sopronból volt szerencsém kénnapos szakmai kiránduláson résztvenni a Bugaci Erdészet területén. Tapasztalhattam azt a nagymérvű változást, ami a negyven év alatt történt ezen a területen, mennyit változott, formálódott a táj, és mennyit fejlődött Kecskemét városa. Az itt dolgozó erdész szakemberek tették dolgukat, szívós és kitartó munkával, erdők telepítésével igyekeztek megfékezni a futóhomokot. Annak idején nem gondoltam, hogy az akkor elültetett kis homokverte csemetékből valaha is erdő lesz, és lett, már gyéríteni kell ezeket az állományokat.

Kecskemét városa is nagyot fejlődött, a negyven évvel ezelőtti háború sebeit még magán viselő, poros, rendezetlen, macskaköves utcáival nem lopta be magát a szívembe ez a város. Kellemes meglepetés volt számomra az a nagy fejlődés, ami itt történt, egy nagyon szép, műemlékekben gazdag alföldi várost láthattunk.

Egy pár gondolat a szakmai tapasztalatokról és látottakról

Kecskemét környékén a török hódoltság idején kiirtották az erdőt és utána legelőként hasznosították. Bugac-pusztáról már *Herman Ottó* 1895-ös látogatása után cikket írt, levelezett a pusztá megóvása érdekében. A nemzeti park jelenlegi területének védelmét szorgalmazta *Kaán Károly* erdészeti államtitkár is 1931-ben. A *Kiskunsági Nemzeti Park* létesítését 1974-ben határozták el, amelynek területe a többszöri bővítéssel jelenleg több mint 12 000 ha lett. Ezen a területen az erdőtelepítés 1913-ban kezdődött el *Bakai József* erdőmérnök, Kecskemét város főerdőmestere irányításával.

A háború alatt ez megtorpant. A háború befejeztével az eltelt negyven év alatt 13 000 ha erdőtelepítést végeztek *dr. Horváth László* nyugalmazott erdőmérnök, címzetes egyetemi tanár irányításával. Jelenleg a Bugaci Erdészet vezetője, *ifj. Horváth László* erdőmérnök folytatja édesapja munkáját, tehát a töretlen fejlődés szakmailag biztosított. A feltétele ennek már csak egy megszületendő jó erdőtörvény, a szakma nagyobb megbecsülése, elismerése, támogatása anyagiakban is.

Az arborétum kiviteli munkái 1986–87-ben kezdődtek el a Kecskeméti Városi Tanács szándékai szerint, az erdőfelügyelőség szakmai és anyagi támogatása mellett, a *Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság* kivitelezésében.

A kezelőház 1990-ben épült meg, lakással, kutató szállással, egy kiállítással, amelynek címe: *Arborétumok és kastélyparkok az Alföldön*. A park teljes területe 62 ha, amelybe beékelődik még 2 ha egyházi terület egy műemlék kápolnával, amely 1718-ban épült, búcsújáró hely volt, ami növelte látogatottságát.

Az állomány elsősorban kocsányostölgy, hazai nyár. Az értékes exota anyag konténerrel csoportosítás alanygá válik. Az ideig több mint 200 taxon került eltelepítésre az állomány védelmében. A munkálatok irányítását *Ván László* Bedő- és Eötvös-díjas, a Goethe-plakett birtokosa végezte.

- ismeretterjesztés
- szabadtéri felüldözés
- környezetvédelem.

A terület megnyitását a nagyközönség részére 1995-re tervezik. Meg kell még említeni a Bugaci Erdészet területén tapasztalt fejlődést is. A régi erdészet helyén jól kiépített irodaház, oktatási központ, az erdészházban berendezett 1848-as emlékmúzeum található. Az erdész ház tárgyi emlékei *Sulyovszky László* erdész gyűjtései. Az itt dolgozó erdész szakemberek ápolják a régi történelmi emlékeket is. Azt tartják, hogy akinek múltja nincs, annak jövője sem lehet.

Megtekintettük az Ópusztaszeri parkot is, ahol elkészült egy impozáns, hatalmas pavilon, amelyben helyet kap a Feszti-körkép. Jelenleg lengyel szakemberek restaurálják, még nem látogatható. A világkiállítás idejére megtekinthető lesz.

Ebben a parkban készül az erdőfelügyelőség irányításával és támogatásával az erdészettörténeti pavilon, ez is befejeződik a világkiállítás idejére. Megtekintettük még az itt telepített falumúzeumot. Az idő rövidsége miatt, sajnos kevés idő jutott az alaposabb szemlélődésre.

A szakmai programok mellett jutott egy kevés idő városnézésre is. Bevezetőmben már említettem, mennyit fejlődött napjainkig ez a műemlékekben gazdag, szép alföldi város.

Mayerhoffer Antal tervei szerint 1729–1765 között épült a kecskeméti piarista templom. A homlokzatán lévő Szent Erzsébet-szobor a magyar barokk legüldözhető alkotásai közé tartozik.

Kecskemét legnagyobb templomát a református egyházközség építtette. Tümpillérei gótikus jellegűek, ikonablakai reneszánszkoraiak, felső emelete barokkos hangulatú.

A barokk műemlékek közül figyelemre méltó volt még a kecskeméti piarista rendház, a volt ferences kolostor (ma *Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet*).

A múlt századi nagyobb építkezések közül az akkoriban divatos klasszicizáló stílusban tervezte *Hofrichter József* a kecskeméti református tanodát, az *Okollé-giumot*. Csaknem egy időben emelték új templomát a városban élő evangélikusok *Ybl Miklós* tervei alapján.

Az izraeliták *Zitterbarth Jánost* kérték meg a zsinagóga megtervezésére, amit 1862-ben avattak fel, a romantikus homlokzatú, gyönyörű épület ma a Tudomány és Technika Háza.

A következő esztendőben készült el a történelmi stílusokat idéző, négyszögű evangélikus templom, amelyet a műemlékvédelem kezdeményezésére 1984-ben szabadtítottak ki a bejáratot is eltakaró, a kalmár szellemű századvégén elébe épített bazár lebontásával, a rálátást akadályozó házak szorításából. Másfél esztendő alatt épült fel a kecskeméti *Katona József Színház* *Fellner Ferdinánd* és *Helmer Hermann* tervei szerint eklektikus stílusban, sok barokkos motívummal díszítve.

Építészettörténeti, városképi szempontból fontos még megemlíteni az új városházát, a korai francia reneszánszra emlékeztető. A népművészet motívumkincseinek felhasználásával a lechneri törekvéseket tükrözi.

Márkus Géza tehetségét dicséri az 1902-ben elkészült *Cifra-palota*.



Mindannyiunk nevében köszönetet mondok ezért a jólszervezett, tartalmas és meleg vendéglátásért vendéglátóknak, *dr. Göbölös Antal* igazgató úrnak.

Remélem, hogy ebben az évben mi is fogadhatjuk a *Kecskeméti Erdőfelügyelőség* dolgozóit itt Egerben, a mi történelmi városunkban. Igyekezzünk mi is olyan gazdag programot összeállítani, hogy hasonló élményekben részesüljenek, mint mi részesültünk Önöknél.

Jónyer László
szb.-titkár



Bugac, Erdészeti Múzeum

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

1994. május 31-ig

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.

Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta: 1800 Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!



JOGSZABÁLY- MUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A Polgári Törvénykönyv egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló törvényt módosította az 1993. évi XCII. törvény. (Megjelent a Magyar Közlöny 158. számában.)
- A munkavédelemről szól az 1993. évi XCIII. törvény.
- A kisajátításról szóló törvényerejű rendeletet módosította az 1993. évi XCIV. törvény (Mindkét jogszabály megjelent a Magyar Közlöny 160. számában.)
- Az 1994. évi munkaszüneti napok körüli munkarendekről rendelkezik a 3/1993. (XI. 11.) MüM. rendelet. (Magyar Közlöny 164. száma.)
- A megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló rendeletet módosította a 20/1993. (XII. 17.) NM-PM együttes rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 168. számában.)
- Az illetékekről szóló törvényt módosította az 1993. évi XCII. törvény. (Magyar Közlöny 176. száma.)
- A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1994. január 1-jétől 1994. december 31-ig terjedő időszakokra érvényes díjszabásáról és a biztosítási díjakról szól a 31/1993. (XII. 17.) PM. rendelet. (Magyar Közlöny 181. száma.)
- A magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvényt módosította az 1993. évi CI. törvény. (Magyar Közlöny 182. száma.)

- A Magyar Televízió műsorának előfizetési díjáról szóló rendeletet módosította a 32/1993. (XII. 23.) PM. rendelet. (Magyar Közlöny 185. száma.)
- Az 1994. évi Vagyonpolitikai Irányelvekről szól a 99/1993. (XII. 24.) OGY határozat. (Magyar Közlöny 186. száma.)
- A cégbejegyzésről és a cégjegyzékről szóló rendeletet módosította a 18/1993. (XII. 26.) IM rendelet.
- A munkavédelemről szóló törvény végrehajtására kiadott MüM rendeletet módosította az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelet. (Magyar Közlöny 187. száma.)
- A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó törvényt módosította az 1993. évi CXII. törvény.
- A mozgáskorlátozott személyek közlekedési támogatásáról szóló rendeletet módosította a 179/1993. (XII. 29.) Korm. rendelet.
- A lakáscélú támogatásokról szóló rendeletet módosította a 180/1993. (XII. 29.) Korm. rendelet. Az e rendelet végrehajtására kiadott PM-ÉVM együttes rendeletet módosította a 36/1993. (XII. 29.) PM-BM együttes rendelet. (Ez utóbbi hivatkozott rendeletet a Magyar Közlöny 190. száma tartalmazza.)
- Az agrárágazat támogatásának, köztük az erdőtelepítés, az erdőszerkezet-átalakítás és a fásítás támogatásának egyes kérdéseiről szól a 182/1993. (XII. 30.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 191. száma.)

Dr. Gojdar László
jogtanácsos

Mit kell tudnunk az erdőgazdálkodásról

A Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala könyvet adott ki azzal a céllal, hogy hasznos ismereteket nyújtson az erdőtulajdonosok számára.

A Halász Gábor (FM Erdőrendezési Szolgálat főigazgatója) által szerkesztett könyvhöz Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke írt előszót. Az előszóban többek között az alábbiakat olvashatjuk:

„Ha valamiből kevés van, fontossá lesz. Magyarországon és a magyar nép számára az erdő különleges fontosságú. Nem csak azért, mert kevés van belőle, hanem mert legnagyobb természeti erőforrásunk, a jó magyar termőföld megmaradása és termőképességének megtartása az erdők nélkül nem volna lehetséges. Az erdő birtoklása, kezelése és használata nagy szakértelmet és felelősséget kíván. A fa hosszú ideig él. A növekedés és fejlődés évtizedes léptékű. Az erdő maga az állandóság: az embertől időt és türelmet kér. A képzett és tapasztalt erdészek, valamint a közösségek etikusan gondolkodó képviselői ezért mindig és mindenhol arra törekednek, hogy az erdők minél nagyobb hányada lehetőleg a közösségek tulajdonában legyenek.

A nyugodtabb történelmű és állandóbb tulajdonformájú országokban az erdők jelentős része van magántulajdonban. A nagyobb erdőbirtokok mellett igen gyakori az, hogy a mezőgazdasági kisbirtok egy része erdő. Az erdők generációkon keresztül történő családi birtoklása és használata szakértelmet és felelősséget fejlesztett ki a tulajdonosokban.

Magyarországon ma a szabadulás és megújulás idejét éljük. Ennek keretében áll helyre a magántulajdon természetes szerepe. Polgártársaink egy része erdőt kap, szerez vagy vásárol, illetve erdőt telepít. Sokan még csak a fontolgatásnál tartanak. E kiadvány előmozdítja arra törekednek, hogy információt, támogatást és segítséget adjanak nekik.

A kiadvány felöleli az erdőgazdálkodással kapcsolatos legfontosabb feladatokat. A teljes részletesség igénye nélkül, most csak az alábbi főbb témaköröket említenénk meg a könyvből. 1. Ki lehet erdőtulajdonos? 2. Mi az erdő? 3. Az erdőtulajdonos jogai és kötelességei? 4. Mihez szükséges előzetes erdőfelügyelőségi engedély? 5. A szakszerűtlen erdőgazdálkodás szankcionálása. 6. Egyéni gazdálkodás – osztatlan közös gazdálkodás. 7. Az erdőgazdálkodás támogatása. 8. Hogyan gazdálkodjunk az erdőben? 9. A gazdálkodás előkészítése és szervezése. 10. Az erdőgazdálkodási munkák kivitelezéséről. 11. Az erdőgazda gyakorlati feladatai az erdőstől a véghasználatig. 12. Hasznos tudnivalók az erdőgazdasági munkákról. 13. Hogyan telepítsünk új erdőt?

A nagyszerű könyv szerzői munkájuk során – ahogy már az előbb említettük – nem törekedhettek a teljességre és csak a legfontosabb tudnivalókat foglalták össze az erdőbirtokokok részére, hogy ennek segítségével az erdőgazdálkodás útján az első lépéseket megtehessek.

„Jól jegyezzük meg, az erdőről a legtöbbet az erdőből, annak türelmes megfigyelésével tanulhatunk. Az évszázados erdők elődeink nemzeti és gazdasági kultúrájának élő tanúi, a fiatal erdők napjaink emberének és utódainak a jövőjét hordozzák!”

A mi munkánkon is múlik, hogy a jövő milyen lesz! A röviden bemutatott könyv beszerezhető: FM Erdészeti Hivatal (Budapest V., Kossuth Lajos tér 9.) és az ország valamennyi erdőfelügyelőségén.

K. F.

FIGYELEM!

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Központja
elköltözött a székházból.

Új címünk a következő:

1061 Budapest, Jókai tér 9. II. emelet 205.

Postacím: 1376 Budapest, 62. Pf.: 337.

Közvetlen telefonszámunk változatlan:

1314-369, 1119-455

Fax: 1324-316 • Telex: 22-7000

Állásfoglalás

A Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) Erdészeti Országos Választmánya 1993. december 15-iki ülésén foglalkozott – többek között – a földtulajdonhoz kötött vadászati jog kérdésével és ezzel kapcsolatosan a résztvevő érdekképviseletekkel egyetértésben az alábbiakban foglalt állást:

1. Sajnálatosnak minősítette azt, hogy az Országgyűlésnek benyújtott és a termőföldről szóló törvényjavaslatból kimaradt az a két kardinális rendelkezés, miszerint a termőföld egyik sajátos hasznosítási módja a vadgazdálkodás, továbbá a vadászati jog a föld tulajdonosát illeti meg. Logikailag és a téma természeténél fogva e két fontos rendelkezés a termőföldről szóló törvénybe illik.

2. A vadászatról szóló törvényeink – az 1961. évi VII. – az erdőkről és a vadgazdálkodásról szóló törvény kivételével, az 1872. évi VI. törvénycikk, továbbá az 1883. évi XX. törvénycikk – 1. §-a kimondja, hogy a „A vadászati jog a földtulajdonnak elválaszthatatlan tartozéka.”

3. Az Európai Közösség tagállamaiban túlnyomórészt a vadászati jog tulajdonosa a földtulajdonos. Csehországban az új vadászati törvény a terület tulajdonosának adta a vadászat jogát.

4. A vadászati jognak a földtulajdonhoz való kötése feloldja azokat a feszültségeket,

az évtizedek óta fennálló konfliktus forrásokat, amelyek az azonos területen két külön cél szerint és nem azonos érdekeltségű gazdálkodók tevékenységében gyökereznek.

Megszünteti azt a kiszolgáltatottságot, hogy az állampolgár tulajdonon bárki (pl. vadásztársaság) szándékával, érdekeivel ellentétes tevékenységet (pl. vadászatot) folytasson, e tevékenység hasznából kizárt legyen (pl. bérleti díj) és viselni kényszerüljön a hátrányokat (pl. a vad által okozott kárt).

5. Minden alapot nélkülöz és inkább egy szűk lobbynak hangulateltetésének minősülnek azok a kijelentések, hogy a vadászati jognak a földtulajdonhoz való kötésével veszélybe kerül az ott élő vadállomány. A földtulajdonosok is érdekeltek abban, hogy földjükön vad legyen és nem fognak érdekeikkel ellentétesen cselekedni.

6. A rendszerváltás előtt, 1989. elején az MOSZ jogelődje, a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa (TOT) úgy foglalt állást, hogy a vadászati jog ne az államot illesse, hanem az a földtulajdonhoz kötődjék.

7. Az ülés résztvevői egyhangúlag állást foglaltak abban, hogy a vadgazdálkodás nem más, mint a földhasználat, illetve földhasznosítás egyik, sajátos formája és a vadászati jog pedig a föld tulajdonosát illesse meg!

MOSZ Erdészeti Országos Választmány

Dr. Csötönyi József
titkár

Magyar Parasztszövetség

Deák Ferenc
főtitkár

Magánerdő Tulajdonosok Egyesülete

Szalóky Tibor
elnök

Magyar Bérkilövő és független
Vadásztársaságok Országos Szövetsége

Dr. Kovács Árpád
elnök

Országos Erdészeti Egyesület

Varga Béla
alelnök

Erdélyi József

FA

Hús árnyékot vet nyári délben;
tűzzel engesztel fagyos télben;
virágot ad a szerelmesnek,
gyümölcsöt-makkot az éhesnek,
ágyat az ifjú párnak,
bölcsőt a kisbabának,
koporsót-fejfat a halottnak;
szolgál minden elevent;
sátorfát és szelement,
hajót, árbot és vitorlát,
kútágast, gémet és sudarfát,
kúttorra vedret,
házba teknő-csebre,
jármot-rudat-szekeket,
ásónyelet-gerebent,
vesszót a rossz gyerekeknek,
fegyvert a hadseregnek,
asztalt-széket, hegedűt,
kerítést és fabetűt, –
annyi mindent ad a fa;
úgy áll felettünk áldó kézzel,
mint egy ósapa,
ágán gyümölccsel és odvában
mézzel,
mint ósanyánk maga...

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtitkára
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
A Szerkesztőbizottság tagjai:
Barta László, Borsody István,
dr. Csötönyi József,
Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,
Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc
3000. – Váci Nyomda Kft. 94-269 o.
2600 Vác, Dózsa György út 53.
Felelős vezető:
Nagy Sándor ügyvezető igazgató

A nyugdíjasok és a szakszervezetek

A rendszerváltozás gazdasági, szociális és politikai következményei új követelményt támasztanak a szakszervezetek érdekvédelmi tevékenységével szemben. Az MSZOSZ-ben tömörült szakszervezetek erőfeszítéseket tettek az átmenet negatív gazdasági hatásainak tompítására, sikereket értek el az érdekvédelemnek az új körülményekhez igazodó gyakorlásában. Ez közrejátszott abban, hogy a tagság és a munkavállalók bizalma megmaradt irántuk.

A társadalombiztosítási önkormányzatok és az üzemi tanácsok választása eredményeként a tagságtól – szélesebb értelemben – az állampolgároktól is társadalmi támogatást és legitimitást kapott a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége.

A nemzetgazdaság struktúrájának átalakulása, a tulajdonviszonyok megváltoztatása, a nagyvállalatok felszámolása, a munkanélküliség, a korábbi szociális rendszer szétesése, az infláció elszabadulása, a bérből és szövetkezeti jövedelemből élők mellett az idős emberek, a nyugdíjasok és a fiatalok biztonságát ingatták meg legérzékenyebben.

A nyugdíjasokat több tényező, elsősorban anyagi helyzetük (kb. 60%-uk a létminimum alatt), idős koruk, betegségeik, érdekérvényesítési képességük hiánya akadályozza abban, hogy hátrányos helyzetükön maguk változtatni tudjanak.

A nyugdíjasok érdekképviselője

A nyugdíjas tagok azt várják a szakszervezettől, hogy törődjön többet sajátos – szociális és gazdasági – gondjaik megoldásával. Erősödnek a nyugdíjas érdekeket karakterisztikusabban képviselő szakszervezeti munka. A szervezet adjon lehetőséget a szolidaritásra, a közösségi életre. Nyújtson támaszt a magány, az elhanyagoltság enyhítéséhez. Rendelkezzék a mozgalom az ezeket a célokat megvalósító, jól körülhatárolt programmal, szervezeti rendszerrel, amely lehetőséget biztosít a tagságnak is saját ügyeinek önálló intézésére. Mindez párosuljon a nyugdíjas alapszervezetek tárgyi, anyagi működését garantáló gazdasági struktúrával.

A szakszervezetek eddig is sokat tettek a nyugdíjas tagság érdekérvényesítéséért. Az Érdekegyeztető Tanács napirendjén szereplő kérdések tárgyalása során – költségvetés, gazdasági szabályozók, szociális törvény, éves nyugdíjmelés, egészségügyi reform, energiaáremelések, adópolitika stb. – mindig törekedtek a nyugdíjasok érdekeinek érvényesítésére. Az ilyen jellegű tárgyalásokra készülve azonban jobban igénybe kellene vennünk a szakszervezetek nyugdíjas testületeinek szakértő álláspontját, javaslatait. A vállalati szakszervezetek a kollektív szerződések megkötésekor is tekintettel vannak a nyugdíjas dolgozók támogatásának szükségességére. Ennek feltételei azonban sajnos egyre szűkülnek. Az MSZOSZ választási győzelme, a nyugdíjbiztosítási önkormányzat és a betegbiztosítási pénzért megalkudulása és működése jelentős új lehetőséget nyitott a nyugdíjas érdekek hatékonyabb képviseléséhez.

A szakszervezeti alapszabály – korlátozott – lehetőséget nyújt a nyugdíjas tagságnak, hogy a nyugdíjas tagozatok útján és a vezetőttestületekbe választott képviselők révén részt vegyenek a mozgalom ügyeinek intézésében, a nyugdíjas érdekek képviselésében. A nyugdíjas tagozatok működésének fedezetére az ágazatok és az MSZOSZ költségvetése szerez, az utóbbi években csökkenő támogatást biztosít. A szakszervezetek egy részénél gondot fordítanak arra, hogy a jutalmazás, kitüntetés lehetőségeiből a nyugdíjas aktivisták is részesüljenek. Több helyes kezdeményezés született nyugdíjas alapítványok útján a szociálisan rászoruló tagok segélyezésére.

A nyugdíjas tagozatok többsége eredményesen használja fel a szakszervezeten kívüli nyugdíjas érdekképviselői fórumokat, szervezeteket (nyugdíjas kamara, országos szociális tanács stb.) a nyugdíjas érdekek képviselésére, érvényesítésére.

Bár országos szinten az utóbbi időben aktív nyugdíjas érdekképviselői munka bontakozott ki, eredményeivel a nyugdíjasok ma még – főleg a hiányos tájékoztatás miatt is – sokszor elégedetlenek.

A nyugdíjasokért végzett munkának, a szakszervezet iránti elkötelezettségnek is szerepe volt a TB önkormányzati választásokat jelentősen befolyásoló nyugdíjas magatartásban. Bízunk az MSZOSZ célkitűzéseinek realitásban. Ezért jobban kell számolni és élni ezzel a ténnyel a szakszervezeti munkában.

Munkahely és lakóterület

A szakszervezeti érdekvédelmi munkának két területre kell koncentrálnia, a *munkahelyre és a lakóterületre*. A mozgalmi munka munkahelyi formái, módszerei, tartalmi követelményei jobban kialakultak, de ezek fejlesztése is indokolt.

Az érdekvédelmi munka szervezeti rendszere és tartalma még nincs megfelelően kidolgozva és kiépítve a munkahelyen kívüli kerületek – munkanélküliek és kisvállalkozóknál dolgozók – továbbá a nyugdíjas tagok különböző csoportjai és egyénei számára.

Ez azért is hátrányos, mert a szociális, egészségügyi, kulturális téren a rászoruló nyugdíjasok (munkanélküli segélyből kikerült munkanélküliek) a vonatkozó törvények

szert a helyi önkormányzatoktól várhatnak támogatást. Ezért szükséges a hatékony regionális érdekképviselő fejlesztése. Ezen a területen indokolja még az előrelépést a lakóterületeken ötévenként ismétlődő népképviselői választások politikai és szervezési feladata is.

Az ágazati-szakmai szakszervezetek kisebb része működtet önálló nyugdíjas alapszervezeteket a lakóterületeken. A munkahelyi szakszervezeti bizottságok mellé csatolt nyugdíjas csoportok gondjai elhalványulnak az aktív dolgozók problémái mellett, amelyek az szb munkáját elsősorban meghatározzák. Kevés az erejük, és egyre kevesebb anyagi eszközük van a nyugdíjas csoporttal való foglalkozásra.

Szakmaközi szervezetek

A szakmaközi jelleggel létrehozott nyugdíjas alapszervezetek, elsősorban a budapesti kerületekben és a városok egy részében – a dicséretes munkájuk mellett – sok problémával küzdenek.

Jelenleg az érvényes szabályok szerint a szakmai, ágazati szakszervezeteknek lehetnek területi alapszervezeteik. Ezzel szemben a szóban lévő szervezetek az MSZOSZ alapszervezeteiként működnek. Nem tisztázott a szakmaközi jelleggel működő területi nyugdíjas alapszervezetek jogállása.

Budapesten a nyugdíjasok szakmaközi szervezetei az MSZOSZ budapesti képviselője útján minimális anyagi támogatást kapnak, a vidéki szervezetek ilyenben nem részesülnek.

A megyékben működő önálló nyugdíjas alapszervezetek munkájának koordinálása nincs megoldva.

A lakóterületi szakszervezeti életet és munkát nagymértékben akadályozza a munkahelyek és a művelődési házak anyagi bázisának jelentős összeszűkülése. A klubélet feltételei nagyon kevés helyen adóttak, pedig erre van igény. Sok helyen az alapvető működés feltételei is hiányoznak: helyiség, berendezés, közüzemi díjak, dologi kiadások fedezete stb.

Az a tény, hogy a nyugdíjasok tagdíja az alapszervezeteknél marad, nem változtat ezen. Ez az összeg olyan alacsony, hogy az egyetlen szükséges, legszűkebb szociális segélyezésre sem elegendő.

A szakszervezeti mozgalomban ezeknek a problémáknak a megoldása háttérbe szorult. Például a szakszervezeti vagyon használati jogáról, tulajdonlásával kapcsolatos tárgyalásokon helyet kell kapnia a szakszervezeti tagság mintegy 50%-át kitevő nyugdíjasok szervezetei működésének támogatására.

Különösképpen indokolja ezt az a tény, hogy az újonnan alakult szakszervezetek számottevő nyugdíjas tagsággal nem rendelkeznek. Elsősorban az MSZOSZ tagságot vállaló nyugdíjas kollektíváknak vannak területi, szakmai és szakmaközi szervezetei.

Az átalakulás után:

Bemutatjuk a Mecseki Erdészeti Részvénytársaságot

A Mecseki Erdészeti RT. 1993. június 30-án alakult meg. Részvénytársaságunk az ország egyik legváltozatosabb táján gazdálkodik. A területén található síkság, enyhén hullámzó dombvidék és a csodálatos *Mecsek hegység*.

Jelenlegi területünk 5 800 ha, amely jórészt *Baranya megyéhez tartozik*, kis részarányt képeznek a *somogyi és tolnai területek*.

Élőfa-készletünk 14 millió m³, amelyből 1994-ben 250 ezer m³-t tervezünk kitermelni. Mintegy 930 ha tisztítást és 116 000 m³ gyéresítési feladatot kell elvégezni fakitermelő brigádjainknak. A kitermelt faanyag 36%-át exportra, 64%-át a belföldi piac felé értékesítjük. Az előző évek 50 ezer m³ hazai feldolgozása ma már 5 500 m³-re csökkent. Részvénytársaságunk csemeteszükségletét a nagy múlttal rendelkező csemetetermelési ágazatunk biztosítja, melyből jelentős mennyiség kerül exportra is. A termelés 10-20 millió darab között változik.

Vadgazdálkodási ágazatunk jelentős, szép eredményekkel büszkélkedhet. Az erdő vadeltartó képességének megfelelően hajtják végre a vadkilövési terveket, amely biztosítja a természetszerű gazdálkodást, s ez a gazdálkodás példaértékű lehet a megye vadásztársaságai felé. 1994-ben 2000 db kilövést terveztünk.

Az erdővel borított területünk 34%-a tölgy, 13%-a bükk, 16%-a

gyertyán. Jelentős arányt képvisel még az akác, fenyő, nyár és egyéb lombos fajok.

Gazdálkodó szervezetünkhöz 9 erdészeti, 1 műszaki javító bázis és az RT. központja tartozik. A vajszlói fűrészüzem 1994. január 1-től önálló Kft-ként működik.

Dolgozói létszámunk ez évben 900-1000 fő körül várható az 1993. évi 1360-nal szemben. A csökkenő tendencia már több éve tart, mely létszám remélhetőleg elérte az optimálisat, így biztosítva a tisztességes megélhetést az RT. dolgozóinak.

Az 1994-re tervezett 15%-os béremelést április 1-jével tudjuk végrehajtani, mely sajnos még mindig nem tudja követni a 20%-os prognosztizált inflációt.

Termelési értékünk 1,5 milliárd forint, vállalati eredményünk 5 millió forint körül várható ebben az évben. Erősen változó világunkban a változás szelét mi sem kerülhetjük el, melyek az alábbiak szerint alakították cégünket.

A fafeldolgozó tevékenység minimálisra csökkent. A hosszúhetényi fafeldolgozó egységünk már több éve önálló egységként, a kisebb kapacitású vajszlói üzemünk 1994-től működik hasonlóan. A *Szigetvári Bútorgyár eladásra került*.

Az elmúlt évek főleg a fakitermelés- szállítás és az ingatlan eladások terén jelentettek privatizációs változásokat.

Az elkövetkező időszak hasonló jellegű feladatait a meglévő műsza-

ki bázisok és a fagyártmány üzemek privatizációja jelentheti.

A kárpótlás helyzete a részvénytársaságnál

Mint talán az ország minden erdőgazdálkodást folytató szervezetét (állami gazdaság, tsz, erdőgazdaság stb.) így bennünket is jelentősen érintett a kárpótlási törvény. Közel 25 000 AK értékben, 7 250 ha-t kellett kijelölni a törvény végrehajtása érdekében, amely munka zavarta az éves feladatok beindítását.

Remélhetőleg a következő kárpótlási hullám már nem befolyásolja társaságunk gazdálkodását.

A szakszervezeti tevékenységről

Dolgozóink munkavállalói érdekvédelmét az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetéhez tartozó önálló szakszervezeti bizottság biztosítja* tagságunk támogatásával, amely jelenleg a 250 fő üzemi tanácsunk tagjaiból és a szakszervezeti tagságunkból alakult. Az Üzemi Tanáccsal való kapcsolatunk példaértékű lehet. Erdészeteinknél bizalmi csoportok működnek.

Megnyugtató részvénytársaságunk vezetői és szakszervezeti tisztségviselői számára, hogy az átalakulás jelentősebb problémák nélkül zajlott le és folyik napjainkban is.

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

Bemutatjuk a Mecseki Erdészeti Részvénytársaságot

Jelenleg a kollektív szerződés megkötése van folyamatban.

Remélhetőleg az átalakulás befejeződésével, szakszervezetünk megújulásával — amely az *önálló Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének megalakulásával kezdődött* — sikerül a tagsöklektest megállítani. Szeretnénk rövid időn belül a tagság egy részét visszahódítani, mely szervezetünk egységét, hatékonyságát javíthatja.

Továbbra is szükség van az ágazatunkban dolgozók szakmai és

emberi összefogására, kiváló teljesítményekre, amelyek a gazdasági alapokat biztosítják. Ehhez a munkához kérjük minden dolgozótársunkat, hogy munkájával, elképzeléseivel és megfelelő kritikával segítse az előrehaladást a jövő érdekében, hisz az erdész a jövőnek dolgozik.

Jó szerencsét!

Üdv az erdésznek!

Farkas Attila
vszb-titkár

ga is jobbnak érzi magát, ha vele van. Ez a szürke fejű ember ... azzal játszott végig az életét, hogy erdőket ültetett a homokra és arca verejtékével kertet csinált a sívó kopárból. Milyen nagy költő az ember, aki ilyen szépet tud álmodni és milyen boldog lehet a költő, akit túlélnek az álmai."

Ezekkel a szép gondolatokkal biztatok erdőtelepítésre mindenkit, aki ilyen terveket sző. Készüljön fel lelkiismeretesen erre a szép feladatra és törekvéseit azzal hálálják majd meg a késő utódok, hogy becsülettel védik, óvják az általa létrehozott erdőt."

A kiadvány felöleli az erdőtelepítéssel kapcsolatos *legfontosabb feladatokat*. A teljes részletesség igénye nélkül, most csak az alábbi főbb témaköröket említenénk meg a könyvből:

1. Az erdőtelepítés meghatározása,
2. Erdőtelepítés saját forrásból,
3. Erdőtelepítés állami támogatás igénybevitelével,
4. Az erdőtelepítés kivitelezését előkészítő munkák,
5. Erdőtelepítési munkaműveletek. Ezen belül külön utal a talaj-előkészítés, csemetekezelés és az erdőtelepítés módjaira.
6. Ápolási feladatok
7. Erdővédelmi feladatok
8. Állami támogatás pénzügyi elszámolása
9. Erdőtörvény, erdőtervezés, erdőfelügyelet.

A nagyszerű könyv szerzői, munkájuk során — ahogy már az előbbiekben említettük — nem törekedhettek a teljességre és csak a legfontosabb tudnivalókat foglalták össze az erdőtelepítők számára, hogy ennek segítségével az erdőtulajdonosok az erdőtelepítés útján az első, de nagyon fontos lépéseket megtehesék.

Az *„Erdőgazdák kiskönyvtára”* sorozatból most röviden bemutattott *„Hogyan telepítsünk erdőt?”* c. könyvet minden kedves kollégának, olvasónknak szíves figyelmébe ajánljuk.

A könyv beszerezhető: FM Erdészeti Hivatal (Budapest V., Kosuth L. tér 9.) és az ország valamennyi erdőfelügyelőségén.

Hogyan telepítsünk erdőt?

A Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala az *„Erdőgazdák Kiskönyvtára”* című sorozatában újabb könyvet adott ki azzal a céllal, hogy hasznos tudnivalókkal lássa el az erdőtelepítőket.

Halász Gábor (FM Erdőrendezési Szolgálat főigazgatója) által szerkesztett könyvhöz Dauner Márton, a FM Erdészeti Hivatalának elnöke írt előszót. Ebben — többek között — az alábbiakat olvashatjuk:

„Mondják, aki fát ültet, bízik a jövőben. Hát még aki erdőt ültet. Ki ültet erdőt? Sok választ lehet rá adni. Aki szereti az erdőt. Aki gondoskodni akar az utódairól. Gondoskodni nemcsak azért, hogy unokájának legyen fája, erdeje, hanem azért is, hogy bárki unokájának legyen enyhet adó, árnyas, susogó — ha a helyzet úgy adja —, zúgó, tar ágakkal égne meredő erdeje. Legyen forrása a csendnek, legyen nyughelye a madaraknak, a bűvő állatnak. De teremjen benne szálfá, egyenes. Fából legyen a bölcsője, fedele és ha az idő eljön, a koporsója is, a késői utódoknak.

Az erdőtelepítés említésére mindig eszünkbe jut a fásítás, a *„fátlan” Alföld*, a régmúlt idők küzdelme a futóhomokkal. *Nem mindig volt ilyen „fátlan” az Alföld*. Az Alföld természetes növénytakarója — a mezőgazdasági művelésbevonás előtt — úgynevezett *„erdőpuszta”* volt.

Sok erdőnk esett áldozatul az ország más területein is a szakszerűtlen kezelésnek. Évszázadokon, évezredek át az ember és az elemek által alakított föld képét az erdők telepítésével tudták megszelídíteni.

Nagy elődök nevét sorolhatnánk: Kaán Károly, Kiss Ferenc, Vedres István... sokat tanulhatunk tőlük. Nem is lehetne szebbet, jobbat kívánni annál az elismerésnél, ahogyan Móra Ferenc méltatta Kiss Ferenc munkásságát 1918-ban, a *Szegedi Naplóban*:

„Kiss Ferenc az én szememben nem e világból való ember — benne a fák lelke él, amelyeknek ura és királya... A jósnak olyan atmoszférája árad belőle, hogy az ember ma-

Ülésezett az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete össztitkári értekezlete

Március végén *Kecskeméten* kétnapos kihelyezett ülést tartott az EFDSZ össztitkári értekezlete a *Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaság Juniperus Park Erdészeti-*ben.

Az össztitkári értekezletnek négy fő napirendi pontja volt:

1. Az ágazat időszerű kérdései;
2. Önkéntes biztosító pénztár és „Alapítvány” létrehozásának lehetőségei szakszervezetünknel;
3. Tájékoztató a Prágában megtartott nemzetközi szakszervezeti konferenciáról;
4. Beszámoló az EFDSZ Intéző Bizottságának a legutóbbi időszakban végzett munkájáról és a további legfontosabb feladatokról.

Barta László, az EFDSZ elnöke köszöntötte a szinte teljes létszámban megjelent titkári testületet. Kiemelte annak jelentőségét, hogy Barátossy Gábor, az FM Erdészeti Hivatalának elnökhelyettese az Országos Erdészeti Egyesület főtitkára elfogadta szakszervezetünk meghívását, az első napirendi pont megtartására, hiszen így az egyik legilletékesebbtől kaphattunk részletes tájékoztatást az erdőgazdálkodás jelenlegi helyzetéről, jövőjéről, a készülő törvényekről, az erdőgazdálkodásban és faiparban folyó privatizációról és más olyan kérdésekről, amelyek egész szakszervezeti tagságunk érdeklődésének, mindennapi tevékenységének középpontjában állnak.

Barátossy Gábor megköszönve a meghívást, megtartotta az említett témával kapcsolatos, nagy érdeklődéssel kísért tájékoztatóját. A teljesség igénye nélkül előadásából az alábbi főbb gondolatokat emelnénk ki:

A törvények a jelenleg készülő új erdőtörvény előkészítése, a kárpótlási törvény, ennek hatása az erdők privatizációjára. Az erdő rendeltetése, az erdőgazdálkodás szabályai, az erdészeti szakhatóság, az új tulajdonosok kötelességei az erdővel kapcsolatban, a szakmai kötelességek, elvárások. Szólt továbbá az erdőbirtokossági törvény szükségességéről, hiszen kb. 700 ezer ha magántulajdonú erdő lesz. A kárpótlásból nem lehetett kivonni az erdőtulajdonlást sem.

A volt erdőgazdaságok átalakulása gyakorlatilag megtörtént, s így a 19 állami erdőgazdaság, ill. részvénytársaság tulajdonában az erdőterület kb. 60% marad: a hétszáz ezer ha magántulajdonlású erdőn közel 290 ezer tulajdonos lesz. Ez is szükségessé teszi az erdőrendezés, erdőfelügyelet mielőbbi korszerűsítését, anyagi, technikai fejlesztését.

Szó volt az erdők privatizációjával kapcsolatos munkaválalói kérdésekről. További jelentős létszámcsökkenés nem várható, gyakorlatilag kezd kialakulni a megfelelő szint. Sok erdészeti dolgozó vált vállalkozóvá. Az elsődleges faipari üzemek zöme már privatizálásra került. Szóba került a közalkalmazotti törvény is, ennek alkalmazása az erdészeti költségvetési intézményeknél.

Barátossy Gábor előadása után igen sok hozzászólás, kérdés hangzott el. Felszólalt többek között: Dudás Péter (Budapest) Jónyer László (Eger) Kálmán József (Székesfehérvár) Kocsis József (Miskolc) Sörnyei Sándor (Kaposvár) Rácz József (Felnémeti).

A kérdésekre adott válaszokkal az első napirend befejeződött.

Második napirendi pontként dr. Machács Barna, az EFDSZ jogtanácsosa adott tájékoztatást egy önkéntes biztosítási pénztár lehetőségéről, valamint „Alapítvány” létrehozásáról.

Mindkét lehetőséget a testületi ülés részletesen megvitatta és megbízta az előadót, hogy a vitában is elhangzott észrevételeket, javaslatokat s természetesen a fennálló törvényeket figyelembe véve az előadó dolgozza ki a részleteket, konkrét javaslatokat, s azt terjessze minél előbb az EFDSZ Intéző Bizottsága, majd a következő össztitkári értekezlet elé, újabb megvitatás, illetve jóváhagyás céljából.

Harmadik napirendi pontként Barta László tájékoztatta a résztvevőket a Prágában megtartott nemzetközi erdészeti és faipari konferenciáról. (Erről a tájékoztatóról lapunk más helyén olvashatnak.)

Az össztitkári értekezlet befejező részében Herczeg Miklós az EFDSZ ügyvezető főtitkára tartott tájékoztatást az elmúlt időszak legfontosabb eseményeiről, amelyek a szakszervezeti tagságot, a szakszervezeti munkát érintik. Külön is hangsúlyozta annak jelentőségét, hogy szakszervezetünk taglétszáma az önállóvá válást követően nem csökkent, hanem inkább emelkedett.

Szólt arról, hogy a közelmúltban Szabó Tamás privatizációs miniszternél volt egy, az ágazattal kapcsolatos megbeszélés az erdőgazdálkodás jövőjéről, amelyre ő is meghívást kapott. Ezen a tanácskozáson szó volt többek között az állami erdővagyon hosszú távon biztosított kezelésének módjáról, a törvényekről.

Herczeg Miklós továbbá tájékoztatást adott a FAGOSZ-szal való tárgyalások eredményeiről, valamint az új ágazati kollektív szerződéssel kapcsolatos kérdésekről, feladatokról.

Befejezésül szólt az ideai felnőtt- és gyermeküdülés lehetőségeiről. Az ideai évben először a Szlovák Erdészeti Szakszervezettel való gyümölcsöző kapcsolatunk eredményeként július második felében 40 általános iskolás gyereket tudunk üdültetni a gyönyörű fekvésű, Besztercebánya melletti Tajovban.

A főtitkári tájékoztatót kérdések, hozzászólások követték, amelyekben felmerültek többek között olyanok, mint az alkalmazotti földalap, a költségvetési intézmények helyzete, az új ágazati kollektív szerződéssel kapcsolatos feladatok, problémák.

Az össztitkári értekezlet résztvevői a második napon tapasztalatcserén vettek részt a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaságnál, ahol a gazdaság életéről, tevékenységéről Nagy Béla vezérigazgató-helyettes és Szűcs Dezső, a Juniperus Park Erdészet vezetői adtak tájékoztatást. A két tájékoztatót élénk beszélgetés követte, számos kérdés is elhangzott úgy a gazdasági munkáról, mint a szakszervezeti tevékenységről.

A mindenben igen készséges házigazdánál tett látogatás után Kecskemét nevezetességeinek megtekintésével fejeződött be a kétnapos össztitkári értekezlet.

K. F.

Szakszervezetünk és a választások

Szerettem volna elkerülni, hogy az országgyűlési képviselők választásával kapcsolatban bármiféle véleményem is nyilvánosságra hozzak, ám olyan heves reagálásokkal találkoztunk, hogy mégis szükségét éreztem az Intéző Bizottságunk e témában kialakított állásfoglalását röviden ismertetni.

Alapvetően be kell látnunk, hogy a szakszervezetek az 1990. évi választások során semleges magatartásukkal komoly hibát követtek el, hiszen elmondhatjuk az elmúlt négy évről, hogy a parlament összetétele sok mindenre volt alkalmas, csak arra nem, hogy a bérből és fizetésből élőkét képviselje. A rendszerváltásnak — a jelenlegi tapasztalataink szerint — nem a munkavállalók voltak a kedvezményezettjei és ez a jövőben is kétséges, hiszen munkavállalói szemüvegen keresztül nézve a legvadabb kapitalizmus jegyei fedezhetők fel gazdasági életünkben.

Mindezek ellenére mégsem ilyen egyértelmű a helyzet, hogy most bizonyos pártok mellett törjünk lándzsát, hiszen tagságunk ideológiailag lényegesen megosztottabb, mint azt gondolnánk. Tudomásul kell vennünk, hogy szervezetünk felnőtt, önálló gondolkodással rendelkező személyekből áll, akik képesek felelősségük birtokában olyan döntést hozni, amely kellően szolgálja érdekeinket.

Nagy visszhangot váltott ki, hogy dr. Nagy Sándor, az MSZOSZ elnöke az MSZP színeiben indul a választásokon. A bonyolultságot mutatja, hogy a rengeteg reagálás alapján, melyet ez a lépés hozott felszínre, nem lehet határozott következtetéseket levonni, csupán azt, amit a bevezetőben is írtam, hogy a tagságunk rendkívül megosztott. Hiszen nagyon sokan tiltakoztak ellene, de talán még többen támogatták ezt a lépést.

Véleményünk szerint igenis szükség van arra, hogy akár képviselők indításával is befolyást gyakoroljanak a szakszervezetek a politikára, a

gazdasági átalakulásra. Ezt mindazon pártokban véghez lehet vinni, amelyek viszonttámogatásukról biztosítják a szakszervezeteket. A kérdésben talán az a probléma, hogy az első számú szakszervezeti vezetőknek, tehát Nagy Sándornak nem szerencsés az indítása. Lehetett volna találni egészen biztos olyan egyéneket, mint ahogy találtak is, akik képesek a munkavállalók problémáit, érdekeit képviselni a törvényhozásban és akkor megkapják a szükséges támogatást a szakszervezetek részéről.

Az egy külön kérdés, hogy túlságosan nagy politikai csinnadratta kísérté a szakszervezetek képviselőinek indítását, különösen Nagy Sándorét. De hát a politika ilyen, keresi a cirkuszokat. Érdekes, némán túrték és túrik, pld., hogy Palkovics István ma is képviselő a legnagyobb kormányzópárt, az MDF színeiben, ugyanakkor a Munkástanácsok elnöke. Itt nincs ellentmondás? De van, csak ő nem olyan nagy személyiség, mint Nagy Sándor, te-

hát a cirkusz sem lenne olyan hatásos.

Külön kérdés az, mi lesz abban az esetben, ha az MSZP is kormányalakító párt lesz. Ez igen komoly ellentmondásokat hordozhat magában, hiszen egy vagy több szakszervezeti képviselő támogatásával nem lehet megvenni a szakszervezeteket. Bízunk abban, hogy mind a pártok, mind a szakszervezetek képviselői erre is felkészülnek, és megtalálják a megfelelő választ és megoldást.

Végezetül: szükségesnek tartjuk, hogy a parlamentbe kerüljenek képviselőink akár pártok támogatásával is és a választópolgár joga és lehetősége, hogy kinek ad bizalmat, kitől várja el az ország és ezen belül a saját sorsának jobbra fordulását, illetve egyáltalán a problémáinak fegyelmbevételét. A lényeg, hogy mindenki menjen el szavazni, hogy tényleg a többség akarata érvényesüljön és ne a választásra jogosultak felének az ötöde kormányozzon.

Barta László

A Kiskunsági Erdő- és Faipari RT.

Kiskunsági Erdészeténél

félmillió szürke nyár

(Populus Canescens) 2/0-ás,

valamint 200 ezer akác (Robina pseudoacacia)

1/0-ás csemete eladó

Ár: megegyezés szerint

Érdeklődni

Polyvás Mihály műszaki vezetőnél lehet

Telefon: 06-77-322-649

Konferencia az alternatív földhasználatról

Gyorsan növvő fafajok termesztése mezőgazdasági területen

1994. március 9-én és 10-én a *Fa-gazdasági Országos Szakmai Szövetség és a Magyar Nyárfabizottság* nagyjelentőségű konferenciát szervezett *Siófokon* az alternatív földhasználatról.

Az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete* minden olyan szakmai rendezvényen képviselteti magát, amelyeken az erdészeti ágazat, de különösen az erdész szakembereket érdeklő-érintő kérdésekkel foglalkoznak.

Jelen esetünkben szakszervezetünket az *Intéző Bizottság* tagja, *Fritsch Ottó* képviselte, aki az alábbiakban számol be a konferenciáról:

A konferencia nem titkolt célja az volt, hogy elsősorban a szakemberek, de a nagyszámú, ma a témában még járatlan új földtulajdonosok figyelmét ráirányítsa napjaink egyik aktuális problémájára.

Ezt röviden úgy foglalhatjuk össze, hogy napjaink egyik új kihívásával állunk szembe: a föld, mint az egyik legfontosabb természeti erőforrás ésszerű kihasználásával.

A mezőgazdaságban gyökeresen átalakul a tulajdonszerkezet és ezzel szinte egyidőben lezajlik a mezőgazdaság szerkezeti átalakulása is. E folyamatokat nem szemlélhetjük tétlenül, s mivel ezek kiszámíthatóak, a fejlettebb államokban korábban lezajlottak, tehát ismertek is, elébük kell mennünk.

A folyamatok eredményeként nagy területek szabadulnak fel a mezőgazdasági termelés alól, a racionális földhasználat érdekében a mezőgazdaságnak és az erdésznek össze kell fognia. *Nekünk erdészeknek fel kell vállalnunk ebből a ránk eső feladatot, akkor is, ha ez kissé szokatlan és új.*

Nem túlzás úgy fogalmazni, hogy az egész agrárpolitikát és az erdészeti politikát kell ebben a kérdésben összehangolni.

A konferencia reprezentáns

résztevői már előre sejtették, hogy nagy horderejű ügyről van szó! *Dr. Madas András*, nyugalmazott miniszterhelyettes, *dr. Mócsényi Mihály*, nyugalmazott tanszékvezető egyetemi tanár és *Izinger Pál*, az Állami Gazdaságok nyugalmazott főigazgatója, a konferencia témájának közismert, nagy tekintélyű képviselői mondták el véleményüket. *A Földművelésügyi Minisztérium is magas rangú szakemberekkel képviseltette magát. Jelen volt a Tudományszervezési Főosztály, a Mezőgazdasági Főosztály, a Térségi Gazdasági Főosztály képviselője, s nem hiányzott az Erdészeti Tudományos Intézet és az Energiagazdálkodási Intézet képviselője sem.*

Írásunk keretei nem adnak lehetőséget a teljes, részletes szakmai ismertetésre, bízom benne, hogy ezt az arra illetékesek megteszik. Néhány értékes-érdekes gondolatot azért kiemelnék.

Az erdészeti ágazat aktuális kérdéseiről, problémáiról, kilátásairól Barátossy Gábor, az Erdészeti Hivatal elnökhelyettese tartott részletes beszámolót.

Történeti áttekintés után adatokkal alátámasztva méltatta az erdőtelepítés fontos szerepét az erdőgazdálkodásban. *Megállapította, hogy 1990. után teljesen új viszonyok alakultak ki Magyarországon, s meg kell találni az ehhez igazodó új erdészeti politika elemeit. Beszélt a nagyarányú; 700 000 ha távlati erdőtelepítési lehetőségről, annak céljairól és finanszírozási rendszeréről.*

Dr. Erdős László, a Magyar Nyárfabizottság elnöke rámutatott: az alternatív földhasználat szükségessége abban az időszakban jelent meg, amikor a lakosság élelmszerigényét kisebb területen, kevesebb emberrel lehet előállítani. Ennek következtében a fejlett államokban mezőgazdasági túltermelés tapasztalható.

A felszabaduló földterület hasz-

nosítási módjai között megemlíttette az erdőtelepítést, ezen belül az ültetvényszerű erdőtelepítést is, kiemelve ennek társadalmi hasznát is: *munkalehetőséget, amely csökkenti a munkanélküliek számát, később pedig a közjóléti funkciójának is eleget tesz.*

Mint megemlíttette; a szántóföld fatermesztési koncepcióról van szó. Rossz termőhelyen is nagyobb hozamot produkál, mint egyes szántóföldi növények, amelyek termesztése bizonyos szintű terméshozam alatt gazdaságtalan.

Dr. Mócsényi Mihály nagy érdeklődéssel kísért, igen értékes előadásában rámutatott arra, *hogy az élet-színvonal emelkedése fordítottan arányos a mezőgazdálkodásban foglalkoztatottak számával és a nemzeti össztermékkel.* Nyugat-Európában ezek a mutatók már igen alacsonyak, ha abba az irányba kívánunk haladni, akkor nálunk is jelentős területeket kell kikapcsolnunk a mezőgazdasági termelésből. Ez a körülmény is előtérbe helyezi — mint a „felesleges” mezőgazdasági területek hasznosításának lehetséges módját — az erdőtelepítést.

Dr. Mócsényi Mihály professzor méltatta az erdők fontosságát, a kedvezőtlen időjárási tényezők mérséklésében, az ún. „üvegházhatás” megelőzésében.

Hangsúlyozta az erdőnek az energiagondok megoldásában, az energiaszerkezet átalakításában játszott szerepét, javaslatot tett az eddigi erdőtelepítési szemlélet felülvizsgálatára, először a jobb termőhelyek erdősítését javasolta. Fontosnak nevezte a tájtervezést és az erdőknek ebben megnyilvánuló fontos szerepét. Az az ország, nép fog jobban fejlődni, amelyet a *táj kreativitásra készítet* — mondotta. Javasolta országos tájfejlesztési koncepció kidolgozását.

(Folytatás a 6. oldalon)

(Folytatás az 5. oldalról)

Konferencia az alternatív földhasználatról

Gyorsan növvő fafajok termesztése mezőgazdasági területen

A további előadók is fontos megállapításokat tettek, értékes, hasznos gondolatokat fogalmaztak meg. Több oldalról is megvilágították az erdőtelepítés fontosságát a mezőgazdaság szerkezet-átalakításában, az energiaellátásban, a foglalkoztatásban. Méltatták a nemesnyár és akác fontos szerepét, ezek fajtakérdéseit, ismertették a termesztési koncepciókat, technológiákat, a magánerdők erdőtelepítés jövőbeni nagyobb szerepvállalását.

A szakszervezetek egyik legfontosabb feladata az érdekvédelem. A mi szervezetünk elsősorban az erdészeti, faipari ágazatban dolgozók érdekvédelmét tartja fontos feladatnak. Ma a legfontosabb a munkahelyek megtartása, a foglalkoztatottság biztosí-

tása. Tudjuk, hogy napjainkban ezen a téren az erdészeti, faipari dolgozók is veszélyhelyzetben vannak. Ezért fokozottabb mértékben hangoztatnám: a szakmai részen túl, ennek a konferenciának számunkra is van fontos üzenete! Az erdőtelepítés növekedése munkahely-gyarapodást is jelent! Különösen a magánerős erdőtelepítések esetében számíthatnak szakembereink szaktanácsadási, tervezési, kivitelezési munkákra, munkalehetőségekre.

Ezt a konferenciát, a megfogalmazott célokat mi is nagyon fontosnak tartjuk.

Fritsch Ottó

Budapesti Erdőfelügyelőség

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapest, a MEDOSZ Szállóban

1994. május 31-ig

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.

Egy darab kétágyas szoba reggelivel: naponta **1800 Ft.**

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

*Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!*

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

FIGYELEM!

**Az Erdészeti és Faipari
Dolgozók Szakszervezetének
központja elköltözött
a székházból**

Új címünk a következő:

1061 Budapest, Jókai tér 9.
II. emelet 205.

Postacím:
1376 Budapest, 62. Pf.: 337.

**Közvetlen telefonszámunk
változatlan:**

1314-369, 1119-455

Fax: 1324-316

Telex: 22-7000

Tavaszdodik

Sáncban a hóvíz
könnyű hajót visz,
füstöl a fényben a barna tető.
Messze határba
indul az árva,
lengi madárka: billegető.

Titkon a Bükkben
moccan a rügyben
— mint csibe héjban —
kandin a lomb,
s mintha a róna
kedve dalolna,
úgy muzsikál, muzsikál
a kolomp.

Indulok. Értem.
Jól tudom: értem,
értem üzenet a zsenge határ:
„Szíved, a bomlott,
ócska kolompot
hozd ide, hozd ide,
hozd ide már!”

Áprily Lajos

Szakszervezeti konferencia Prágában

Mint korábban már jeleztük, szakszervezetünk felvételt nyert az Erdészeti és Faipari Szakszervezetek Világszövetsége (IFBWW) tagjai sorába, melynek már van egy magyar tagja — rajtunk kívül — éspedig az Építő- Fa és Építőanyag-ipari Dolgozók Szakszervezete.

A Világszövetség több mint 6 millió tagot tömörít és 120 országban van jelen. Tíz régióra oszlik a területi szerveződés, amely alapvetően és döntően a földrajzi fekvés szerint alakult ki. Szakszervezetünk a 9. csoportba került, a közép-kelet-európai régióba. Rajtunk kívül jelen vannak Albánia, Bulgária, Csehország, Horvátország, Litvánia, Lettország, Lengyelország, Románia, Oroszország, Szlovákia hasonló szakszervezeti tömörülései. Egy-egy országból több szakszervezet is tagja a Világszövetségnek és jó néhány szervezet felvétele folyamatban van.

A közép-kelet-európai régió, tehát a Világszövetség 9. csoportja 1994. március 9-11. között tartotta soros konferenciáját Prágában, amelyen a magyar Építők Szakszervezetét Nagymihály János, míg az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetét én képviseltem. Nagy várakozással tekintettem a konferencia elé, hiszen meg kellett ismerni, hogy mit ad a Világszövetség a tagjai részére és mik a kötelezettségek. Az sem elhanyagolható tényező, hogy milyen a régió összetétele, kikkel kell együttműködni a jövőben.

A konferencián számos kérdésre választ is kaptunk. A Világszövetséget Robin Whitehouse, a főtitkár személyi titkára képviselte. Ismertette az alapszabály főbb pontjait, s azokat a problémákat, melyek szinte valamennyi országban azonosak, csak súlyukban térnek el. Ezek pedig a következők: a munkanélküliség és annak kezelése, ezzel összefüggésben a recesszió és szervezeti, idegen munkaerő-foglalkoztatás problémái, a feketén alkalmazott munkavállalás kihatásai és nem utolsósorban a térségünkben kiemelt hangsúllyal bíró privatizáció és a tulajdonosváltás rendkívül kusza területei, a probléma kezelésének elképzelhető módjai.

A Világszövetség specifikus és rétegbizottságokat is működtet eseti jelleggel. 1994. évben kiemelt hangsúlyt a munkavédelem és a nők helyzetének a vizsgálata képezi. Egyik legfontosabb terület a képzés, oktatás megszervezése, melyhez igen komoly segítséget kaphatunk. Tisztviselőink felkészítéséhez erre nagy szükségünk is lenne. A tőke nemzetközi összefonódása révén (külföldi tőkebeáramlás) lehetőség és szükség van, illetve lesz összehangolt nemzetközi fellépésre, pl. a bérköveteléseknél, kollektív szerződések kötésénél vagy a munkaidő kérdésénél.

A Világszövetség napi kapcsolatokkal rendelkezik jelentős nemzetközi szervezetekkel és alapítványok-

kal az ENSZ-nél és a 120 tagországnál, így befolyást tud gyakorolni akár világméretűben, akár régiókban a munkaügyi folyamatokra.

Nem kevésbé elhanyagolható volt a régió működésének rendje, a megbeszélések gyakorisága stb. Egységes volt az álláspont abban, hogy szükséges a közép-kelet-európai régió megerősítése, hiszen itt fokozottan vannak jelen mindazok a problémák, melyek a munka világát jellemzik, s itt tovább nehezíti a helyzetet a gazdasági és politikai átalakulás. Tombol ebben a térségben a vadkapitalizmus, rendkívül nagy a kiszolgáltatottság. Arra is rá kellett jönniük, hogy egymáson tudnak a legtöbbet segíteni, hiszen hiába soroljuk gondjainkat a fejlett országok szakértőinek, nem értik, nem tudják, miről beszélünk nekik. Adnak javaslatokat, módszereket, de ezek sajnos nem alkalmazhatóak számos okból. Vissza kell tehát kanyarodnunk és ismét megtalálni egymást ebben a régióban működő szakszervezetek között. Ezek döntő többsége már új profilú szakszervezet és velünk együtt akarja keresni a kiutat, az érdekvédelem és érdekérvényítés lehetősége és alkalmazható eszközeit.

A régiót patrónusunk, a Cseh Erdészeti, Faipari és Vízügyi Szakszervezeti Szövetségnek elnöke, dr. Robert Zedník vezeti. Folyamatos kapcsolattartásban állapodtunk meg, melynek alapja a rendszeres találkozás, közös tanfolyamok szervezése és ezen belül a kétoldalú kapcsolatok felvétele a régiókban működő tagszervezetek között.

Ennek jegyében a konferencia szüneteiben, az esti beszélgetéseken több, kétoldalú megbeszélésre is sort kerítettem. Mindenekelőtt a házigazda Cseh Szakszervezettel állapodtunk meg, mely konkrét elemeket is tartalmaz. Így az év folyamán 3x3 fős tisztségviselői, szakértői cseretanfolyamra kerül sor 3x1 hetes időintervallumban, valamint 30-30 fő cseréjéről döntöttünk tapasztalatszerzés céljából. Ezek elősegíthetik a módszerek átadását, gyakorlati tapasztalatok megszerzését. Hasonló elképzelésekkel, szűkebb létszámú kapcsolatfelvételt célzó találkozókra kerülhet sor a kétoldalú megbeszélések alapján a szlovák, orosz, horvát és román erdészeti szakszervezetekkel.

Összességében kissé fárasztó, de nagyon hasznos volt a háromnapos konferencia, amely kiegészült még azzal, hogy a magyar kollégával, az EFEDOSZ elnökével, Nagymihály Jánossal is megállapodtunk az együttműködés lehetséges módjáról és szükségességéről.

Remélem, a megszerzett tapasztalatok elősegítik a szakszervezetünk tevékenységének javulását, az érdekvédelmi munka minőségének javítását.

Barta László
az EFDSZ elnöke

Kiskunsági Erdészeti- és Faipari Részvénytársaság**(Kecskemét, József Attila utca 2.)**

**várja Önt a szép környezetben lévő
JUNIPERUS szállodában és panzióban**

**Jöjjön, lásson,
érezze jól magát!**

JUNIPERUS PANZIÓ**Kecskemét, Kisfái 285.****Telefon: 76/3481-536 este 76/480-273****Telefax: 76/320-772**

Szolgáltatásaink: Konferenciaterem, galéria, tanfolyamok
és családi összejövetelek 80 férőhelyig

- Szállás 2 ágyas, komfortos szobákban
45 férőhelyel
- Ellátás, étkeztetés igény szerint,
előzetes megrendelésre
- Értékmegőrzés
- Zárt parkolóhely

1994. évi áraink: (2 személyre)

- Fürdőszobás szoba: 1600 Ft+10% ÁFA
- Zuhanyfülkés szoba: 1400 Ft+10% ÁFA
- Közös fürdőszobás szoba: 1200 Ft+10% ÁFA
- Pótágy: 500 Ft+10% ÁFA

**Az étkezés, valamint a rendezvények terembérlete megegyezés szerint
vehető igénybe!**

§



JOGSZABÁLY- MUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A társadalombiztosításról szóló törvényről szóló MT. rendeletet módosította a 183/1993. (XII. 31.) Korm. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 1993. évi 192. számában.)

- A részben vagy teljesen tartósan állami tulajdonban maradó gazdálkodó szervezetekről szóló kormányrendeletet módosította a 185/1993. (XII. 31.) Korm. rendelet. (Sintén a Magyar Közlöny előbb említett számában jelent meg.)

- Tartósan munkanélküliek foglalkoztatása esetén a munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítés és költség átvállalásról szól az 1/1994. (I. 10.) Korm. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 1994. évi 3. számában.)

- A Mezőgazdasági Fejlesztési Alap kezelésének és felhasználásának egyes szabályairól szóló FM rendeletet módosította a 4/1994. (I. 18.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 6. száma.)

- Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvényerejű rendeletet módosította az 1994. évi V. törvény. (Magyar Közlöny 7. száma.)

- A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvényt módosította az 1994. évi VI. törvény. (Magyar Közlöny 9. száma.)

- A közüzemi vízműtől szolgáltatott ivóvízért, illetőleg a közüzemi csatornamű használatáért fizetendő díjakról szól az 1/1994. (I. 28.) KHVM. rendelet. (Magyar Közlöny 11. száma.)

- Ugyanebben a Magyar Közlönyben olvasható rendeletekben állapította meg a KHVM minisztere a belföldi távolsági személyszállítás és a belföldi távirat szolgáltatás legmagasabb díját, továbbá a közcélú távbeszélő szolgáltatások díját.

- A személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjáról, valamint a mozgáskorlátozott személyek közlekedési támogatásainak rendszeréről szóló kormányrendeletet módosította a 10/1994. (I. 30.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 12. száma.)

- Ugyanebben a Magyar Közlönyben található a gyermeknevelési támogatás megállapításának szabályáról szóló 12/1994. (I. 30.) Korm. rendelet is.

- A kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) megállapításáról szól a 14/1994. (II. 1.) Korm. rendelet, amely a mezőgazdaság, a vadgazdálkodás és az erdőgazdálkodás, valamint a halászat nemzetgazdasági ágakba tartozó munkáltatók és munkavállalók tekintetében 1994. november hó 1. napján lép hatályba. E szerint a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alaphér kötelező legkisebb összege a teljes munkaidő teljesítése és havibér alkalmazása esetén 10 500 Ft, órabér alkalmazása esetén 60,50 forint lesz. (Magyar Közlöny 13. száma.)

- A vadgazdálkodásról és a vadásatról szóló FM rendeletet módosította az 5/1994. (II. 4.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 15. száma.)

- A kárpótlási jegyek életjáradékra váltásának eljárási szabályát módosította a 18/1994. (II. 9.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 16. száma.)

- A családi pótlék egyszeri kiegészítéséről szól a 25/1994. (II. 25.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 21. száma.)

Dr. Gajdár László
jogtanácsos

Erdőgazdálkodók figyelmébe!

Fölöttébb hasznos és szükséges információkat tartalmaz az a három kötetes kiadvány, amelyek az FM Erdőrendezési Szolgálat gondozásában jelent meg és „Magyarország erdőállományainak főbb adatai” címet viseli. A közölt adatok az 1991. évi I. 1. időpontra vonatkoznak.

A számos táblázathoz, grafikonhoz írt magyarázó, értelmező szöveges kiegészítés a fenti időpontra vonatkozó országos állapotot mutatja be, valamint információt nyújt az eltelt 10 esztendő változásairól is. A kiadvány országos- és szektorbontásban tartalmazza az erdőállomány terület- és élőfa-készlet, vágásérettségi és folyónövendék, a vadeltartó képességre és az erdő egészségi állapotára, valamint az erdőgazdálkodás természetes teljesítésére vonatkozó adatokat.

Az adatok alapvető forrása az Erdőadatár, amelyik a legkisebb területi egységre, a részletre épül fel. Az Erdőadatár 1991. I. 1-én közel 400 ezer részletet tartalmazott és ebből az erdőgazdálkodás legkisebb egysége, az erdőrészlet 322 ezer db volt. Az országos adatok szerint hazánk erdőterülete 1 685 853 ha, amelynek 81%-a gazdasági, 14%-a védelmi, 3%-a közjóléti és 2%-a egyéb rendeltetésű erdő. Az erdők élőfa-készlete 291 millió m³ és 1 ha erdő átlagos élőfa-készlete 205 m³. A hazai erdőket 84%-ban lombos állományok, 16%-ban fenyvesek borítják. A lombos fafajok közül a tölgyfélék 23%-os, az akác 20%-os, a nemes- és hazai nyárfélék 10%-ot meghaladó arányt képviselnek. Erdünkben túlsúlyban vannak a fiatal korosztályok, a 100 év feletti erdők aránya mindössze 2%.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős Kiadó:

Herczeg Miklós

Az EFDSZ ügyvezető főtítkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,

dr. Csötöny József,

Herczeg Miklós (elnök),

Kálmán József, Krizsán Ferenc,

Nemes József (titkár).

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

3000 – Váci Nyomda Kft. 94–552

2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

NÉV- ÉS CÍMJEGYZÉK

A vállalati átalakulások, személyi változások indokolttá tették egy új név- és címjegyzék elkészítését. Jelenlegi összeállítás az 1994. április 1-jei állapotot rögzíti.

Munkahely neve és címe:	SZB-titkár:		
BÁCS-FA KFT. 6440 Jánoshalma, Kisszállási út 10.	Gilicze Péter 06-77-321-003	Mátra-Nyugatbükki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság 3300 Eger, Kossuth L. u. 18. 3301 Eger, Pf.: 55	Barta László 06-36-413-166
BEFAG RT. 8360 Keszthely, Kastély u. 10. 8361 Pf.: 3.	Tamás László 06-83-311-260 06-83-311-261	Mecseki Erdészeti RT. 7623 Pécs, Rét u. 8. 7601 Pécs, Pf.: 179.	Farkas Attila 06-72-425-033
ÉSZAKERDŐ RT. 3525 Miskolc, Deák tér 1. 3501 Pf.: 2.	Kocsis József 06-46-345-433	Nagykunsági Erdészeti és Faipari RT. (NEFAG RT) 5000 Szolnok, József A. u. 34. 5001 Szolnok, Pf.: 122.	Balázs György 06-56-420-355
Délalföldi Erdészeti RT. 6721 Szeged, Zsótér u. 4/b. 6701 Szeged, Pf.: 57.	Király Ferencné 06-62-314-173	Nyírségi Erdőgazdaság RT. 4400 Nyíregyháza, Sóstói út 61. 4401 Nyíregyháza, Pf.: 148.	Németh József 06-42-341-666
DRÁVA PARKETT Kft. 7570 Barcs, Nagyhíd u. 78. 7570 Barcs, Pf.: 10.	Kása József 06-82-463-014 06-82-463-042	Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság RT. 7400 Kaposvár, Bajcsy-Zs. u. 21. 7401 Kaposvár, Pf.: 9.	Csávicz János 06-82-315-022
Felnémeti Fűrészipari RT. 3304 Felnémet	Nagy Imre 06-36-310-139	Tanulmányi Erdőgazdaság RT. 9400 Sopron, Honvéd u. 1. 9401 Sopron, Pf.: 97.	Göde József 06-99-312-080
Gemenc RT. 6500 Baja, Szent Imre tér 2. 6501 Baja, Pf.: 81.	Gerner Gábor 06-79-324-144 06-79-311-200	VADEX Mezőföldi RT. 8000 Székesfehérvár, Tolnai u. 1. 8001 Székesfehérvár, Pf.: 71.	Kálmán József 06-22-316-473
Gyulaj RT. 7090 Tamási, Szabadság u. 27. 7090 Tamási, Pf.: 38.	Szalisznyó Károlyné 06-74-371-111	Vértesi Erdő RT. 2800 Tatabánya, II. Dózsakert u. 63. 2801 Tatabánya II. Pf.: 121.	Nagy Béláné 06-34-316-733
Gyöngyösi Fűrészüzem 3200 Gyöngyös, Vasöntő út.	Juhász Györgyné 06-37-311-231	ZALAERDŐ RT. 8800 Nagykanizsa, Múzeum tér 6. 8801 Nagykanizsa, Pf.: 201.	Bekő György 06-93-313-169
Ipolyvidéki Erdő RT. 2660 Balassagyarmat, Bajcsy-Zs. u. 10. 2661 Balassagyarmat, Pf.: 34.	Komoróczy Csaba 06-35-311-633		
Kisalföldi Erdőgazdaság RT. 9023 Győr, Corvin u. 9. 9002 Győr, Pf.: 13.	Sipos Imre 06-96-329-822 06-96-313-923		
Kiskunsági Erdő és Faipari RT. 6000 Kecskemét, József A. u. 2. 6001 Kecskemét, Pf.: 8.	Kovács Zsigmond 06-76-481-536	ERDŐKÉMIA 1053 Budapest, Szarka u. 6.	Torma Péter 117-8110 137-2790

ERTI Erdészeti Tud. Int.
1023 Budapest, Frankel Leó u. 42.
1277 Budapest, Pf.: 17.

Apatóczy Istvánné
115-0624

FM Erdőrendezési Szolgálat
1054 Budapest, Széchenyi u. 14.
1355 Budapest, Pf.: 10.

Dudás Péter
132-0200

Egri
3301 Eger, Pf.: 41.

Kaposvári
7401 Kaposvár, Pf.: 149.

Miskolci
3510 Miskolc, Pf.: 579.

Pécsi
7623 Pécs, Szalai A. u. 1.

Zalaegerszegi
8901 Zalaegerszeg, Pf.: 60.

Jónyer László
06-36-310-111

Sörnyi Sándor
06-82-314-501

Nagy Lajos
06-46-379-661

Dudás István
06-72-410-237

Baranyai Lajos
06-92-314-496

ERDŐFELÜGYELŐSÉGEK

Budapesti
1055 Budapest, Szent István krt. 21.

Fritsch Ottó
112-3833

A TEMETÉSI SEGÉLYRŐL

A társadalombiztosítás keretében járó temetési segélyt az 1993. III. törvény 46. §-a 1993. február 26-iki hatállyal megszüntette. Ezzel megszűnt az a társadalombiztosítási szabály, hogy mindenki „automatikusan” megkapja a temetési segélyt.

E törvény meghatározza a pénzbeli, a természetben nyújtott és a személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások formáit. A szociális rászorultságtól függő pénzbeli ellátások közé tartozik a temetési segély is.

A települési önkormányzat képviselő-testülete temetési segélyt nyújthat annak, aki a meghalt személy eltemetéséről gondoskodott, annak ellenére, hogy arra nem volt köteles, vagy tartásra köteles hozzátartozója volt ugyan, de a temetési költségek viselése a saját, illetve a családja létfenntartását veszélyezteti. A segély összege nem lehet kevesebb a helyben szokásos legolcsóbb temetés költségeinek 10 százalékánál, de elérheti annak teljes összegét, ha a temetési költségek viselése a kérelmezőnek vagy családjának a létfenntartását veszélyezteti.

A temetési segély nem állapítható meg annak, akinek családjában az egy főre jutó jövedelem eléri az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének háromszorosát.

A temetési segély iránti kérelmet a lakóhely szerint illetékes polgármesteri hivatalhoz kell benyújtani. A kérelemhez csatolni kell a halotti anyakönyvi kivonatot, a család jövedelméről szóló hivatalos igazolást. Ezután az önkormányzat

képviselő-testülete dönt, hogy jár-e a temetési segély, illetve mekkora összeg adható.

Hírek... Hírek... Hírek

Az Oroszországi Erdészeti-, Faipari és Papíripari Dolgozók Szakszervezete nemzetközi szakszervezeti szemináriumot rendezett Moszkvában. A meghívottak között szerepelt az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete is. Szakszervezetünket Németh József, a Nyírségi Erdőgazdasági RT. VSzB-titkára, Intézőbizottsági tagunk képviselte.

Az Európai Szakszervezeti Szövetség agrárágazata (EFA) háromhetes továbbképző tanfolyamot szervezett a Berlin brandenburgi tartományban található Götzben. A tanfolyamon a MEDOSZ Szövetség központi, megyei és alapszervezeti tisztviselői közül 15 fő vett részt. Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetét Göde József, a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság RT., Balázs György, a NEFAG RT. és Kovács Zsigmond, a Kiskunsági Erdészeti RT. SzB-titkárai képviselték.

A Szlovák Erdészeti és a Magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének több éves jó együttműködése kapcsán, a szlovák társszervezet meghívására a közelmúltban 3 tagú erdészeti és faipari oktatási delegáció járt háromna-

pos tanulmányúton a Szlovák Köztársaságban. A delegáció tagjai voltak: Fröhlich András, a „Bedő Albert” Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet (Ásotthalom) igazgatója, dr. Rónai Ferenc, a „Roth Gyula” Erdészeti és Faipari Szakközépiskola (Sopron) igazgatója és Simon László, a „Vadas Jenő” Erdészeti Középiskola (Mátrafüred) igazgatója.

Berda József

Ének az erdőről

Millió üstökű erdőrengeteg, te vagy az én igazi hajlékom csupán!

Benned

bolyonganék-aludnék

s ébrednék mindig, télen és nyáron egyaránt, csak bírná a test, a szegény, a változó időt.- Óh, ha Isten csodát művelt volna, hogy nem kéne soha többé négy fal közé kényszerült hajlékban laknom! Ma nem ember, hanem boldog állat volnék, ki őzekkel, szarvasokkal s énekes madarakkal barátkozna csak.

Velük aludnék, velük kelnék a nagy, millió üstökű rengetegben s végül oly boldogan halnék meg ottan, mint

ősszel a fák milliószámra lehulló levele, mely mind új fogantatásnak ad takarót, hogy ne legyen soha megállás az isteni derű szüntelen dicséretében.

Új, állandó kiállítás nyílt Sopronban

1993. novemberében ünnepélyes ke-
reték között nyitotta meg az *Erdészeti és
Faipari Egyetem* új, állandó kiállítását *Sopronban, a Templom utca 4. számú épületben*. Ebben az épületben nyílt meg 1983. augusztusában, a felsőfokú erdészképzés 175 éves jubileumán, az az állandó kiállítás, amely elköltöztetve (a Szent György utca 14. számú épület középkori tornyának szuterénjébe) 1992. október végéig fogadta látogatóit.

1985-ben a jelen épület kezelői jogát az Egyetem megszerezte, és 1986-ban megkezdődött a Mezőgazdasági és Élelmezéstudományi Minisztérium támogatásával az épület régészeti és műemléki megkutatása, majd felújítása. A kiemelt műemlékként nyilvántartott, úgynevezett Esterházy-palota (amely az Esterházy-család tulajdonában volt 1614-től 1945-ig, és 1921. decemberében otthont adott annak a szövetségi bizottságnak, amely a Sopron és környező 8 település hovatartozását eldöntő népszavazás szavazatait számlálta!) múzeumi cé-

lú helyreállítása 1992. végére fejeződött be, eredményeként az épület a XVII. századi homlokzatát nyerte vissza, mely szépen simul Sopron belvárosának többi háza közé.

1993-ban került kialakításra az udvari szinten az a 150 m² alapterületű szakkiállítás, melynek létrehozását a Földművelésügyi Minisztérium támogatta.

A kiállítás forgatókönyvét *Kotlár Károly és dr. Oroszi Sándor* nyomán *Rác Zoltánné dr.* készítette, az installáció tervezését *Örsi András* bányamérnök ajánlékként végezte. A kiállítás berendezését a forgatókönyv írója és munkatársa, *Kálmán Éva* állította össze. A kiállítás tematikus részét 2 m-es belmagasságig alakították ki, e felett a szakmához tartozó tárgyi anyag került bemutatásra, amely azonban nem minden esetben követi szorosan a tematikus kiállítást. Erre azért volt szükség, mert a belmagasság rendkívül változó és sok helyütt boltívek tartják a födémeket.

A kiállítás tárgyhangsúlyos, de szá-

mos igen értékes írásos, rajzos dokumentum is helyt kapott a bemutatón. Néhány érdekesség a bemutató anyagából: 4 darab nagyméretű (125x125 cm-es) terepasztal, amely az úsztatás, a csúsztatás, az erdei vasút és a drótkötélpálya erdészeti alkalmazását mutatja be. Az 1842-ben, *Feistmantel Rudolf* (a második erdészprofesszor volt Selmecbányán) által vásárolt 10 db-ból álló madárgyűjtemény, amely a későbbi állattani gyűjtemény első darabja volt. Az 1808-ból származó és 1911-ben záradékolt nagyméretű, bőrkötéses erdészeti üzemterv. A XVI. századból származó Magyarország térkép, bányász és erdész egyenruhák stb.

Az erdészet, a faipar és a földmérés főbb jellemzőit bemutató egyetemi múzeum szerda kivételével naponta 11 és 15 óra között fogadja látogatóit.

Múzeumunk szeretettel várja a tisztelt Olvasót is!

Rác Zoltánné dr.
múzeumigazgató



Sopron, Templom utca 4. az ún. Esterházy-palota XVII. századi felújított homlokzattal. Az Erdészeti és Faipari Egyetem Múzeumának bejárata.



Részlet az állandó kiállításból. (Erdőmérnök-hallgató egyenruhája, az ún. walden.)

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének össztitkári értekezlete

A közelmúltban ülésezett szakszervezetünk össztitkári országos értekezlete Budapesten. A tanácskozás első részében a csehországi „Profesional” gyár (Plzen) erdészeti, vadászati munka- és védőruha-be-mutatót tartott, nagyon jó minőségű, korszerű és viszonylag olcsó termékeiből. Ez a vállalat Európa több országában jelen van már termékkollekciójával és természetesen szeretne betörni a magyar piacra is.

Az össztitkári értekezlet döntött az önkéntes nyugdíjbiztosítási pénztár létrehozásáról, illetve a szervezés megkezdéséről. A témát dr. Machács Barna ügyvéd menedzseli. Az ülésen részt vett az Állami Pénztárfelügyelet képviselője is.

Az EFDSZ - a testület felhatalmazása alapján - „Az erdőért, az erdészetért” né-

ven alapítványt hoz létre művelődési, kulturális, sport és egyéb célokra. A kuratórium tagjainak megválasztására a közeljövőben kerül sor.

Az országos értekezlet hatáskörénél fogva módosította az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének alapszabályát. Ennek alapján a jövőben más szakszervezethez tartozó alapszerv - csökkentett tagdíjjal - társult tagként csatlakozhat szakszervezetünkhöz. Egy kivétellel (Borsod) az alapszervek a módosítás szerint nem jogi személyek. Ugyancsak módosítani kellett az alapszabályban az EFDSZ székhelyére vonatkozó passzust.

Egyebekben tájékoztatást kapott a testület a legutóbbi ülészak óta végzett munkáról, a közben megkötött ágazati keret kol-



MIROSLAV HOUTEK a Profesional gyár képviselője tájékoztatót tart a gyár termékeiről. Mellette ül **JAROSLAV KRUPICKA**, az Erdészeti Szakszervezet Nyugat-csehországi területének alelnöke.



Az össztitkári értekezlet résztvevői a tájékoztatót hallgatják

(Fotók: Bárkányi Z.)

lektív szerződésről, az Intézőbizottság májusi üléséről és az EFDSZ IB által elfogadott költségvetésről.

Az új, ágazati keret kollektív szerződést nyomdai kivitelben minden erdőgazdaság, faipari üzem s valamennyi szakszervezeti tisztviselőnk megkapta.

A tájékoztatóban szó volt a július második felében Tajovban és Betliar-ban (Szlovákia) üdülő 40-40 általános iskolás gyermek utazásával kapcsolatos feladatokról. A tájékoztatókat kérdések, hozzászólások követték, amelyeknek megválaszolásával ért véget az össztitkári értekezlet.

Paraszti erdőbirtokosság Hevesben

A magyar Országgyűlés utolsó ülésén fogadta el az erdőbirtokosokról szóló törvényt. Ez nem előzmények nélküli, hiszen a paraszti közös erdőhasználat gyökerei a jobbágyszabadságig nyúlnak vissza. Érdemes röviden összefoglalni ennek másfél évszázados Heves megyei hagyományait.

Az 1848-as jobbágyszabadság után a volt úrbéres földjeit különválasztották az allodiális birtokoktól, de az erdőket és legelőket csak az 1850-es, 1860-as években zajló elkülönítési és tagosítási perek után mérték külön. A szántófölddel ellentétben nem osztották szét a volt úrbéresok között az erdőt és a legelőt, hanem közös kezelésükben maradtak, osztatlanul birtokolták.

A XIX. század végétől már Heves megyében is minden faluban működött legalább egy szervezet, amely a legelő és az erdő ügyeit intézte. Ezt sokféleképpen nevezték, például *Felsőtárkányban* volt úrbéres gazdaközösség, *Bodonyban*, *Recsken* volt úrbéres birtokosság, *Mikófalván*, *Egerbocson* pedig közbirtokossággként emlegették. Az egykori zsellérek néhány faluban külön közbirtokosságot alakítottak.

Az erdő a közbirtokosság tulajdonában volt, de az 1879. évi XXXI. tc., majd az 1898. évi XIX. tc. a közös erdőket állami kezelés alá helyezte. Erre azért is szükség volt, mert az erdőt legelőnek használva az állatok sok kárt tettek benne, másrészt a kivágott fák pótlásával nem sokat törődtek. Ezután az erdők szakszerű kezeléséről az erdőbirtokosoknak kellett gondoskodniuk az állami erdőfelügyelőségek ellenőrzése mellett.

A közbirtokosságok szervezeti felépítését és működését központi rendeletek szabályozták, de nagyban befolyásolták a korábbi helyi hagyományok is. Így megyénkben példaként állnak az úrbéres közösségek előtt az évszázados múlttal rendelkező nemesi közbirtokosságok. Ilyenek működtek többet között *Besenyőtelken*, *Ivádón*, *Mikófalván*, *Egerbocson*.

Az úrbéresok közbirtokossága a falun belül önálló testületet alkotott. A közös vagyont és a működést érintő kérdésekben a tagok közgyűlése döntött, év közben a vezetőség intézte az ügyeket. A gazdaközösségi elnök, a pénztárnok, az erdőgazda mellett választmány is volt.

Az erdő legfontosabb hasznából, a fából a közbirtokosság évente juttatott a tagjainak. A járási erdőfelügyelőségek a vágási ütemtervnek megfelelően engedélyezték az évente kivágható mennyiségeket. Az erdész és a vezetőség tél elején jelölte meg a kivágható területet, a nyiladékokat, illetve a beteg, fejlődésben elma-

radí fákat. A tagok a fából az erdőjog alapján részesedtek. Ez eredetileg a legelőjoggal együtt a szántóföldhöz tartozott, és egy-egy gazdának a birtoka után járó erdőterületnek a közösségtől ráeső eszmei részét jelentette. A Palócföld falvaiban általában egynyolcad telek, fél fertály föld után kaptak jogot. A gyerekek az erdőjogot a szántófölddel együtt örökölték, de századunkra külön is vált és szabadon adhatták-vehették.

A fát lábón vagy előre kivágva, méterbe, illetve rakásba halmozva osztották szét az erdőjog alapján a nyílászás során. A vezetőség annyi nyilast, rakást alakított ki, ahány erdőjog összesen volt a faluban. A közbirtokossági faosztáskor már nem nyilat húztak, mint az ősi földközösségi használat idején, hanem számított cédulát. Ennek azonban a legtöbb helyen ugyancsak nyíl a neve. Ugyanakkor fából készült nyílra is emlékeznek *Bükkszéken* és *Gyöngyösorosziban*. A nyílászásra a vezetőség annyi papírcédulát készített, ahány erdőjog összesen volt a birtokosságban, s minden cédula egy-egy kivágandó parcellának, illetve rakás, vagy méter fának felelt meg. Általában mindenki maga húzta ki a parcella vagy rakás számát tartalmazó összehajtogatott cédulát egy kalapból annyiszor, ahány erdőjoga volt. A tagoknak meghatározott időpontig kellett kivágni, illetve hazaszállítani a nekik jutott fát.

Az 1930-as évektől központi rendelkezések nyomán külön erdőbirtokossági társulatok alakultak, és a legelőtől külön intézték az erdészeti ügyeket. Az 1945-ös földosztáskor azonban a hegyvidéki közösségekben, ahol kevés volt a szántóföld, a nagy erdőkkel rendelkező uradalmak birtokából erdőt juttattak a szegényeknek, nagycsaládosoknak. Ezeket az erdőket sem osztották szét, hanem a volt úrbéres közbirtokossághoz hasonlóan közösen használták. A régi szervezetekből új erdőbirtokosság, új közbirtokosság elnevezéssel különböztették meg, vagy egyszerűen juttatott erdőnek, proletár erdőnek nevezték.

A különféle közbirtokosságok Heves megyében is 1961-1964 között szűntek meg. Erdőink egy része állami tulajdonba, más része a termelőszövetkezetek használatába került.

Az Északi-Középhegység területén néhány faluban, így a Heves megyei *Szarvaskőn* azonban még az utóbbi években is működött a közbirtokosság, ami folyamatoságot jelent az évszázados hagyomány, valamint az új társulási forma között.

Petercsák Tivadar dr.

Nemzetközi szakszervezeti szeminárium

Moszkvában

Április 2-án reggel indult a MALÉV gép a Ferihegy II. repülőtérrel. Nem kis izgalommal indultam a Moszkva melletti Puskinóban tartandó szakszervezeti szemináriumra. Izgalmamot fokozta, hogy még nem ültém TU-154-es repülőgépen és Moszkvában sem jártam eddig. Számomra elég „viharosnak” tűnő repülés után érkezünk meg Seremetyev II-re. A megérkezés és a meglepően rövid ideig tartó procedura után a repülőtéren fogadott Viktor P. Karniusin, a FÁK országainak erdészeti és faipari dolgozók szakszervezete föderációs elnöke, a külügyi kapcsolatok vezetője Marina aszszony és Emília aszszony, aki a tolmácsolás feladatát látta el, egész ottlétem alatt. Moszkvában a Lenin sugárúton lévő Szputnyik szállodában kerültünk elszállásolásra, majd egy vacsorát követően cirkuszlátogatásra került sor. Vasárnap délelőtt városnézés következett, ekkor néztük meg a Lenin-hegyen lévő Lomonoszov Egyetemet és gyönyörködtünk Moszkva panorámájában. Ezt követően a Szakszervezetek Házában megbeszélésre került sor a bolgár, az orosz és a magyar szakszervezetek képviselőivel. A megbeszélésen megerősítettük együttműködési szándékunkat. A megbeszélés után ebédre voltunk hivatalosak a Rosszija Szálló patinás éttermébe. Délután a városnézés folytatódott, ekkor néztük meg a Vörös teret és környékét, majd este az Arbaton sétáltunk.

Hétfőn délelőtt szabadidőt kaptam és egy gépkocsit, ami természetesen fekete volt és Volga. Az ebédet követően utaztunk el a Moszkva melletti Puskinóba, a szeminárium színhelyére. Az épület, ahol megszálltunk és a szeminárium is zajlott, szakszervezeti üdülként működik. A környezet csodálatos, igazi orosz táj.

Itt találkoztunk a FÁK köztársaságainak szakszervezeti vezetőivel. Az ismerkedési esten közelebből megismerkedtem az ukrán, a tatár, a grúz és a moldáviai elnökökkel. Másnap megkezdődött a tanácskozás. Az első előadást a szakszervezetek munkatudományok igazgatója és helyettese tartotta. Részletes tájékoztatást adtak a FÁK országainak helyzetéről. Előadásukból kitűnt, hogy a legrosszabb helyzet Grúziában és Ukrajnában van. Grúziában polgárháború, Ukrajnában hiperinfláció nehezíti a megélhetést. A bérből és fizetésből élők átlagkeresete köztársaságonként nagyon eltérő, legálacsonyabb Grúziában 1000 rubel. (A rubel akkori árfolyama 1 dollár = 1750 rubel.) Érdekességként elmondták, hogy egy grúz miniszter havi fizetése kb. 1 dollár.

A legmagasabb átlagkereset Örményországban van 50–55 000 rubel. Oroszországban az átlagkereset 30–35 000 rubel.

Az Erdészeti és Faipari Szakszervezet problémáiról a föderáció elnöke tartott előadást. Legfőbb gond, hogy a köztársaságok zömének nincs érvényes Munka Törvénykönyve, így a munkaadók és munkavállalók között csak kollektív szerződésekkel lehet megállapodásokat kötni. Sajnos nagyon sok helyen a munkaadó elzárkózik a kollektív szerződések megkötésétől. A föderációs szakszervezeti szövetség ezért felvette az illetékes minisztériumokkal a közvetlen kapcsolatot és hosszan tartó tárgyalássorozat eredményeként kényszerítik rá a munkaadókat a kollektív szerződés megkötésére. Az utóbbi időben a munkakapcsolatok megerősödtek.

Az ágazatban komoly gazdasági problémák vannak. A bútóipar pl. hatalmas készletekkel rendelkezik, vásárlóerő híján termékeik eladhatatlanok,

így nincs szükségük alapanyagra. Ebből következik, hogy a nagy faipari kombinátok termékeinek sincs piaca. Vevő hiányában a fakitermelés volumene is nagy mértékben visszaesett. Kényszerhelyzetben – sok helyen már hónapok óta – a dolgozók fizetés nélküli szabadságon vannak.

Nagyon komoly probléma, hogy a Szovjetunió felbomlása után létrejött köztársaságok között nincsenek államközi szerződések és ezekből például olyan gond adódhat, hogy a most Moldáviában élő ember, ha azt megelőzően Ukrajnában, vagy bárhol másutt dolgozott, az ott ledolgozott munkaidőt nem számolják el Moldáviában munkaviszonynak. A föderációs szakszervezeti szövetség jelenlegi legfontosabb feladata ezeknek a problémáknak a köztársaságok közötti megoldása.

Ezt követően tartottam meg 50 percesre tervezett előadásomat a magyar szakszervezetek helyzetéről, kiemelve az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetét. Részletesen tájékoztattam a szemináriumot a Munka Törvénykönyv szakszervezetekre, a kollektív szerződésekre és az üzemi tanácsokra vonatkozó fejezeteiről. A nagy érdeklődésre való tekintettel az 50 percből 2 óra lett, majd ezt követően 1 órán keresztül a feltett kérdésekre kellett válaszolnom.

Este jó hangulatú bűcsűvacsorával fejeződött be a nemzetközi tanácskozás, ahol természetesen már vodka is került az asztalra.

Másnap délelőtt a MALÉV 100-as járatával visszaindultam Magyarországra.

Németh József
vszt-titkár

A nyugdíjemelések áthúzóó hatásáról

Mint a cím is jelzi, gyakori kérdés az erdészeti nyugdíjasok körében is, hogy: vajon hány százalékkal nőtt ez évben a nyugdíjam? Ez a kérdés okkal tart közérdeklődésre számot, hiszen szinte minden családban él nyugdíjas, aki el akar igazodni abban, hogy nyugdíja hány százalékkal marad el a fogyasztói árszínvonal emelkedésétől? Vegyünk egy példát. Ha decemberben a nyugdíjszelvényemen 12 000 Ft áll, tavaly decemberben pedig 10 000 Ft állt, akkor a nyugdíjam 20 százalékkal nőtt. Nem mindegy persze, hogy a 2000 Ft-ot mikor kaptam. Ha októberben, az nagyon rossz. Ha januárban, az nagyon jó. Kétütemű emelés esetén (márciusban és szeptemberben) minden az arányokon múlik: adjanak minél többet márciusban.

Tehát mégsem az a lényeg, hogy hány százalékkal nőtt a nyugdíjam 12 hónap alatt, hanem az, hogy a 12 hónapra kapott összes nyugdíjam hány százalékkal több, mint az előző 12 hónap nyugdíjösszege. Ebbe az összegbe már az is belejátszik – az emelési százalékon és az ütemezésen kívül –, hogy az előző év közben, év vége felé mekkora volt az emelés.

Két módszer is van arra, hogy nyugdíjam emelkedését megbízhatóan mérjem. Az egyik: összeadom az idei év havi nyugdíjösszegeit és az előző év havi nyugdíjösszegeit. A két összeg viszonya megadja az emelési százalékát. A másik módszer: minden hónap nyugdíját kifejezem az előző év azonos hónapjának százalékában. Így kapok 12 indexet, olyanokat, mint 110,0; 114,0; 118,0 stb. Ezeknek az indexeknek az átlaga szintén az éves nyugdíjösszegek arányát mutatja.

Az állami költségvetés készítői, a nyugdíjbiztosítások kiadásainak ter-

veződi ezt az utóbbi módszert alkalmazták. Amikor megmondják nekik, hogy az emelés – mondjuk – 17% lehet, ezt úgy értik, hogy minden nyugdíjas 17%-kal nagyobb nyugdíjösszeget vehet fel az év folyamán. Az emelési arányokat a két emelés között úgy állapítják meg, hogy ez a százalékarány kijöjjön. Számolnak az előző évi emelések „áthúzóó” hatásával. A tavaly márciusi emelés még két hónapnyi erővel hat ez évben, a tavaly szeptemberi emelés pedig még 8 hónapnyi erővel.

Ezzel szemben a nyugdíjas úgy számol, hogy amit márciusban kap, azt csak 10 hónapra kapja, amit szeptemberben, azt csak 4 hónapra kapja. Éves kihatást számol, „áthúzóó” hatást nem.

Az „áthúzóó” hatás a magyar családok magánháztartási szemléletétől idegen. Vajon melyik nyugdíjas érti meg, hogy egy szeptember elsejei ár-emelés, vagy nyugdíjemelés csak a következő év augusztusáig hat, tovább nem? A magánháztartásra gyakorolt hatásnak nincs időhatára!

A nyugdíjas szerint az „áthúzóó” hatás egy statisztikai furfang, az idős emberek becsapása. Ha egy emelést nem január 1-jétől kap, hanem márciustól, vagy szeptembertől, akkor őt megrövidítették, mivel az áremelések kegyetlenül havonta történnek. Azt sem hiszi el egy nyugdíjas sem, hogy az ez évi emelés egy részét már tavaly megkapta. Valószínű, hogy a mai nyugdíjasok döntő többsége nem éves szinten, hanem havi szinten, sőt némelyikük napi szinten kénytelen gondolkodni és élni.

Varga György
nyugdíjas

FIGYELEM!

Az Erdészeti és Faipari
Dolgozók Szakszervezetének
központja elköltözött
a székházból

Új címünk a következő:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

II. emelet 205.

Postacím:

1376 Budapest, 62. Pf.: 337.

Közvetlen telefonszámunk
változatlan:

1314-369,1119-455

Fax: 1324-316

Telex: 22-7000

A fák

Nézzétek a fákat,
a megkötött fákat,
amint állnak, állnak,
amint néznek, néznek:
válluk leroskad,
a karjuk begörbed
s rongyos hátuk fölmered az
égnek...

Mintha mindig várnának valakit,
mint öreganyó a fiát.
Mintha mozogna bennük valaki,
morzsolgatna egy ősimát.
Mintha lázadna bennük valaki,
mert megkötötték öröktől-örökre,
ki, mikor zárat nyit a nap,
lomhán előbúj s kifekszik a
gyöpre...

– Én nyáron csak a fákat
figyelem,
napköltekor és napnyugváskor.
Ilyenkor nyíl és zárul a titok,
– Mint ha elalszunk és
fölébredünk,
s napok szerint, miként a fák,
magunkból magunkba öltözünk –
és én ilyenkor megértem a fákat:
testvéreink nekünk.

Jankovich Ferenc

Szlovák szakszervezeti és gazdasági delegáció látogatása hazánkban

Egyre bővülő nemzetközi kapcsolataink jegyében az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének* meghívására a közelmúltban *ing. Frantisek Stulajter*, a Közép-szlovákiai (Besztercebánya) Erdőgazdaság vezérigazgatójának vezetésével háromnapos hivatalos látogatást tett Magyarországon a szlovák szakszervezeti tisztviselőkből és gazdasági vezetőkből álló nyolctagú küldöttség.

A delegáció tagjai megbeszéléseket folytattak az EFDSZ vezetőivel a szakszervezeteink közötti eddig kialakult gyümölcsöző kapcsolataink további kiszélesítésének lehetőségeiről, különös tekintettel a szakmai továbbképzés, valamint a csereüldöttesi lehetőségek bővítését illetően.

A delegáció itt-tartózkodása során látogatást tett a *Magyarországi Szlovák Szövetségében* is, ahol *dr. Alt Gyula*, a szövetség titkára tájékoztatta a résztvevőket hazánk nemzetiségi politikájáról. Részletesen szólt a magyarországi szlovákok oktatási, kulturális helyzetéről. Ezen belül hangsúlyozta az „anyaország” támogatásának fontosságát, szükségességét. Ezen a téren az utóbbi időben pozitív előrelépést sikerült elérni. Külön kiemelte azt a tényt is, hogy a magyarországi szlovákok egy része „hegyi falvakban” él, s így helyzeténél fogva is az ottani erdőgazdaságokban dolgozik. Ilyen községek vannak a Bükkben (pl. Répáshuta, Bükkzentkereszt), a Mátrában (Mátraszentimre) vagy a Pilisben (Pilisszentkereszt, Pilisszentlélek stb.). Ezekben a községekben is igen aktív szlovák nemzetiségi kulturális tevékenység folyik – mondta a titkár.

A szlovák kollégák a második napon tapasztalatcsere látogatáson vettek részt *Kecskeméten*, a *Kiskunsági Erdő- és Faipari RT-nél*, ahol a gazdaság munkájáról *Sóder Pál* vezérigazgató adott részletes tájékoztatást.

A tájékoztató után élénk beszélgetés következett. Az erdőgazdaságnál tett látogatás után a vendégek megtekintették az arborétumot és Kecskemét történelmi – kulturális emlékeit, nevezetességeit.

Este a szálláshelyen részletes eszmecserére került sor a magyar és szlovák, elsősorban gazdasági vezetők között az erdőgazdaságok konkrét kapcsolatainak kiépítéséről, megszervezéséről.

A harmadik napon a delegáció tagjai találkoztak *Halász Gáborral*, az FM Erdőrendezési Szolgálat főigazgatójával, aki elsősorban az erdők privatizációjával kialakult új helyzetről, s ezen belül az erdőrendezés-erdőfelügyelet új feladatairól adott tájékoztatást. Szóba került a magántulajdonba került erdők helyzete, s ezen belül az erdőfelügyelet, a szakmai támogatás szükségessége, s nem utolsósorban a magyar-szlovák erdőrendezési-felügyeleti szervek kapcsolatának rendszeresebbé tétele.

Ezt indokolta teszi az a tény is, hogy a két ország erdőgazdálkodásában igen sok a hasonló probléma.

A hivatalos, szakmai program után a vendégek *Bugac* nevezetességeivel ismerkedtek, majd befejezésül látogatást tettek *Ópusztaszeren a Nemzeti Emlékparkban*.

Szlovák kollégáinkkal való mostani találkozónk alkalmával ismét jóleső érzéssel állapítottuk meg, hogy napjainkban – *a nem minden területen felhőtlen magyar-szlovák kapcsolatok mellett – igen figyelemre méltó és fontos ennek a jó szakmai együttműködésnek az emberi, baráti és nem utolsósorban a politikai jelentősége is.*

K. F.



A szlovák delegáció HERCZEG MIKLÓS ügyvezető főtájtár vezetésével látogatást tett a Magyarországi Szlovákok Szövetségében. A találkozón részt vett VOJTECH KESELY, a Szlovák Köztársaság Budapesti nagykövetségének főkonzula és KAROL WLACHOVSKY a Budapesti Szlovák Kulturális Központ igazgatója is. (Fotó: Bárkányi Z.)

Az Európai Közösség PHARE Demokrácia-programja keretében, amelynek pályázata 1992. júliusában került kiírásra, lehetőség nyílt arra, hogy az Agrár Szakszervezetek Európai Szövetségén (EFA) keresztül szakszervezeti szövetségünk is pályázatot adjon be vezető szakszervezeti tisztségviselők képzésének támogatására.

A pályázatot a MEDOSZ szervezet nevében az EFA nyújtotta be és nyerte el a támogatások 1993. évi odaítélésékor.

A jóváhagyott oktatási projekteket az EFA koordinálja és szervezi a Berlin melletti Götzben működő oktatási központtal és az Aacheni Egyetem illetékes tanszékével.

A program keretében lehetőséget kaptunk arra, hogy 14 fő szakszervezeti tisztségviselőnk kétszer háromhetes felkészítésten vegyen részt, akik a felkészítőn szerzett ismereteiket itthon 6 régióban 20-25 fős csoportoknak szervezett formában továbbadják. Így nyílt lehetőség arra, hogy az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének titkárai közül, 3 fő részt vehessen ezen a programon. Nevezetesen a Nagykovácsi Erdészeti és Faipari Rt-től Balázs György szb-titkár, a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt-től Kovács Zsigmond szb-titkár és a Tanulmányi Erdőgazdaság Rt-től Jónagám.

Elutazás előtti délután Mosonmagyaróváron a Pannon Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaság Tudományi Karának kollégiumában volt a találkozó. Utolsó taktikai megbeszélés az útvonalunk egyeztetése, útiokmányok, valuta, élelmiszer, csomagok biztosítása stb. ellenőrzése. Másnap reggel 6 órakor elindultunk 5 személykocsival Götzbe. A távolság cca 900 km volt, az útvisszonyok nem a legjobbak, zuhogott az eső, viharos erejű szél fúj, de mi kitartóan fogyasztottuk a kilométereket. A német határ közelében elkezdett esni a hó, lassította sebességünket a drezdai autópálya minősége. A Berliin Ringen már ismét zuhogó esőben mentünk Brandenburg felé, az esti reflektorfényben. A csapat már türelmetlen volt, de a 14. órában, amikor megláttuk a Ringről a Götz felé leágazást jelző táblát, felcsillant a remény, hogy a cél közelében vagyunk. Este 8 óra körül mind az öt gépkocsi célba ért. Itt az oktatási központ igazgatója Lutz Riede (házigazdánk) röviden üdvözölt és megmutatta szálláshelyeinket, kicsomagolás, vacsora. Aznap gondolom senkinek sem kellett altatóval nyugovóra térni.

Másnap reggeli, utána házigazdánk ismertette a napi programot. A reggeli 8 órakor, előadás de. 9–12 óráig, ebéd 12 órakor, majd 18 óráig előadás közben volt egy kávé süteménnyel 14.30 órakor. Vacsora 18 órakor. Az időpontokat be kellett tartani, német precizséggel.

A koszt finom volt, változatos és zsírszegény, megtanultuk, hogyan kell mondani németül „ohne sance”.

Az út fátadalmait még ki sem pihentük, máris kemény kiképzési program állt előttünk. Eddy Klöcker az EFA főtitkára, aki egyben a PHARE-program főszervezője is, ismertette az első két kiképzés programját, melynek témája a szakszervezeti munka Európában, többek között az EFA keletkezése, tapasztalatai, jelenlegi helyzete, felépítése, politikája, célkitűzése, a tisztségviselők és aktivisták kiképzése stb. Az első heti tananyaghoz tartozott a szakszervezetek új szerepe Közép-, Kelet- és Nyugat-Európában, valamint USA, Japán és Görögország szakszervezeti felépítésének működési mechanizmusa. Ezen kívül a szakszervezetek új szerepe az érintett országokban – célok – stratégiakialakítások. Két nyugat-európai modell (SID és SETA) bemutatása. Az előadásokat magyarul hallgattuk, tolmácsunk a fátadhatatlan Székely Tiborné mindenki Ágikája volt. Az előadások jól felkészült, kitűnő előadókészséggel rendelkező szakszervezeti tisztségviselők voltak, mint például a SETA főtitkára Gerge Santos, Pierrot Loussberg a belgák mezőgazdasági szakszervezetének főtitkára stb. Az előadásokat kis csoportunk nagy figyelemmel kísérte szorgalmas jegyzetelés közepette. Így az első hetünk gyorsan elmúlt.

Vendéglátóink hétvégi programról is gondoskodtak. Szombaton Nyugat-Berlinben voltunk a bevásárló központban, valamint a csodálatosan szép Pergamon Múzeumba vittek el minket és a Brandenburgi kapun keresztül sétáltunk az Unter den Linden. Vasárnapi programként Potsdamba mentünk el az ottani nevezetéseket tekintettük meg történetesen a Cecilienhofot mely XX. században épült Schulze Naumburg tervei szerint angol vidéki kastélyok stílusában. Az utolsó Hohenzoller trónörökös lakta az épület 176 szobát rejt. Az épület híressége, a történelmi emlékszoba fagerendás mennyezet háttérben komoly falépcső s a kerek asztal, amely mellett 1945 augusztus 2-án Trumann, Sztálin és Attle aláírták a potsdami egyezményt. Valamint a Sanssouci-kastélyt, mely rokokó homlokzatú nyári palota 1745–47-ben Knobelsdorff tervei szerint épült. Miként a kastély neve is jelzi: „Gond nélkül” kívánt itt a király pihenni, s a bübajos földszintes épület rózsaszínben játszó falaival, a párkányt tartó 36 hófehér kariatidával, a kecses félkör alakú bejárat és a zömök kupola a kortársak szemében is mestermű volt. A termek közül a legszebb a királyi citrusfával borított könyvtárszobája a lendületesen díszített koncertszoba és a fátaragásokkal ékes Vol-

ÚTON

taire-szoba. Élményekkel gazdagabban fátadtan értünk szálláshelyünkre és az ízletes vacsora után fátadtan lepihentünk.

Egy két szót a PHARE demokrácia-programjáról

(POLAND–HUNGARY Assistens for Restruction ECONOMI)

A PHARE Demokrácia-program az Európai Közösségek Bizottsága által 1992. júliusában elfogadott új kísérleti program, része az Európai Parlament kezdeményezésének, melyet az európai demokrácia érdekében határozott el és a PHARE-segélyprogramnak, amely a közép- és kelet-európai országokban a gazdasági és politikai reformok támogatására szolgál. Az új programhoz 5 millió ECU áll rendelkezésre jutások formájában.

A program célja mindenekelőtt, hogy hozzájáruljon a jogállamiságot erősítő pluralisztikus – demokratikus eljárások és gyakorlatok kifejlesztéséhez.

Ez a konkrét való váltása az EK és a közép- és kelet-európai országok hitelezettség vállalásának, melyet az Európai Egyezményben és számos egymást követő KSZE-konferencián rögzített elveknek – a demokrácia jogállamiság, az emberi jogok védelme és az egyesülési szabadság elveinek – elősegítése érdekében tettek. Eddig a nyugati figyelem és segítségnyújtásai elsősorban a piacgazdaság bevezetésére irányultak Közép- és Kelet-Európa országaiban; de a társadalmi konszenzushoz és politikai stabilitáshoz – minden gazdasági reform előfeltételeihez – roppant fontos politikai, jogi és állami intézmények létesítése is támogatásra szorult. A gazdasági szerkezet átalakítása és a politikai reformok mellett most már a PHARE-programon keresztül az állami közigazgatás újjászervezése, a közigazgatás fejlesztése és a polgári társadalom szilárdítása is támogatáshoz jut. A demokrácia-program célja, hogy ezeket és az egyik két- és többoldali támogatási intézkedéseket kiegészítse és mind közösségi mind magánintézmények projektjeinek finanszírozásában részt vegyen, melyeknél közép- és kelet-európai országok és EK-tagországok szervezetei működnek együtt.

A PHARE DEMOKRÁCIA-PROGRAM különösen a következő célokat támogatja:

a) ismeretek átadása demokratikus döntési folyamatokról és ezek módszereiről a köz-

EURÓPÁBAN

zép- és kelet-európai államok intézményei és politikusi számára;

b) az egyesületek és intézmények megszilárdítása ezekben az államokban, melyek célkitűzésüknek fogva tartós hozzájárulást tudnak nyújtani a pluralista demokrácia ki szélesítéséhez.

A támogatásra érdemes projekteknek az Európai Közösség felé kell irányulniuk, és ezért azokkal közösen kell megvalósítani olyan partnerszervezetekkel, melyek legalább két EK-tagországhoz vagy egy nemzethez fűlötti intézményhez, és mindenestre a közép- és kelet-európai országoknak legalább egy intézményéhez tartoznak.

A kérelmezőknek tapasztalattal kell rendelkezniük intézkedések végrehajtásában azokon a területeken, melyek a demokrácia-programmal összefüggésben állnak. A kérelmezőknek és partnereiknek közhasznú szervezeteknek kell lenniük, és az ED vagy közép- és kelet-európai országokban kell székhellyel rendelkezniük.

A következő államok támogathatók a PHARE demokrácia-programon keresztül: Albánia, Bulgária, Csehország, Szlovákia, Észtország, Magyarország, Lettország, Litvánia, Lengyelország. Ennyit röviden a PHARE-programról.

A második héten még izgalmasabb előadások voltak. Az Aacheni Egyetemről dr. Robert Sell egyetemi tanár, valamint Wolfgang Schinler adjunktus tartották az előadásokat. Az előadás elején minden résztvevőnek pár mondatban az előző napon elhangzottakat el kellett mondania és a napi előadás utolsó szakaszában az aznapi előadásról véleményt kellett nyilvánítani, majd az előadóteremből való távozáskor az ajtón levő táblára pontot kellett ragasztani, ki hogyan értékelte az aznapi előadást.

A heti előadások programja:

A demokrácia működési elemei

a) Részvétel tárgyalás útján
– nemzeti és nemzetközi hálózatok létrehozása.

b) Decentralizálás

– helyi sejtek létrehozása.

c) Teljesség

– a cselekvés összes vonatkozásának ismerete.

d) Képesítés

– az akaratképzés és a demokratikus döntés folyamatának megtanulása;

– cserék.

Annak érdekében, hogy a demokratikus szabályok fenti tartalmainak tökéletes ismeretére lehessen szert tenni, az Aacheni Egyetem a következő négy módszert használja.

1. módszer: Módszeres és rendszeres gondolkodás és cselekvés

– problémamegoldási folyamat szervezés.

2. módszer: Az alkotó és megújító gondolkodás és cselekvés

– újító eszméket közösen teremteni.

3. módszer: Teremtő gondolkodás és cselekvés

– a problémamegoldási folyamatban a következő lépést közösen meghatározni és valóra váltani.

4. módszer: Szociális és kommunikatív gondolkodás és cselekvés

– kooperáció, kommunikáció, a csoportmunka és szervezése.

Az érdekes színvonalas előadások során az idő gyorsan ment. A csoporton érezhető volt a fáradtság a második hét után. Pihentetőül házigazdáink Észak-Németországba a Hotel am Wenlowsee – Seilenshofba vittek kirándulni, kipihenni fáradságunkat. Ott lovas kocsiútról a koncentrációs tábor látogatásáig gondoskodtak rólunk. A táj, környezet nagyon szép volt, a szálláshelyünkkel maximálisan meg voltunk elégedve. Vasárnap délután visszautazás Billungszent-rumba. A harmadik héten érezni lehetett magunkon, hogy közeledik a hazautazás ideje. Ezen a héten a gyakorlati foglalkozásokat, mint moderátorok mi végeztük oktatási segédlettel – videokamera előtt. Majd a Kertészeti, Mező és Erdőgazdasági Szakszervezet (GGLF) szabályozási alapjait és ügyrendjét ismertették. Ezen belül: a GGLF Szervezeti felépítésének és munkamódszerének szabályzatát, a tagok adatainak ügykezelését, kongresszusok és gyűlések előkészítését és lebonyolítását.

„Der Säemann” (A MAGVETŐ) című szakszervezet újág - mint a GGLF fontos eszköze a tagok tájékoztatásához. Az újág készítésének szervezése problémák, tartalmak módszerek, a szakszervezetben belüli módosítási és tájékoztatási szolgálat. Az előadásokat Lach kolléga és a GGLF Főigazgatóság szakreferensei tartották, felkészülten magas színvonalon.

Hétközben gyakorlati program a Berlin-Brandenburg megyei szakszervezeti központ megtekintése volt, ott tájékoztatást kaptunk az ügyvitelről:

– a munkajogi és szociális jogi ügyek befogadása

– jogi ügyek feldolgozása

– munkafolyamatok, gyűlések, rendezvények, oktatások és képzési munka alakításai

– üzemi és üzemen kívüli propaganda intézkedések előkészítése és lebonyolítása

– irattározás kiépítése - eljárás és rendszerek - könyvvitel és elszámolás, körlevelek készítése stb.

Azt tapasztaltuk, hogy sok közös programunk van a feladatok megoldásában, de vannak területek, amiket érdemes lenne adoptálnunk.

E nap estéjén rendezték a búcsúestet. Vendéglátóink gondoltak a gépkocsivezetőkre is, hogy a hosszú utat kipihenten tudják végigvezetni, ezért nem az utolsó napra tették. Finom magyaros étellel kedveskedtek, főtt csülök volt a menü. Apró ajándékokkal leptük meg vendéglátóinkkal egymást, majd hörpintettünk egyet a barátságára.

Másnap még a GGLF főigazgatóság szakreferensei részéről tájékoztatást kaptunk a tarifák tárgyalásokról:

– a tarifakövetelések előkészítése megfogalmazásáról

– a tarifabizottság üléseinek lebonyolításáról

– utómunkálatokról.

Továbbá ismertették: az ésszerű munkavégzést, a nap lefolyásának szervezését, időfolyamatok megtervezését, határidőnapról és időtervkönyvek kezelését. Szövetségekkel, hatóságokkal és intézményekkel fenn tartott kapcsolatok kiépítését.

Az előadás gyakorlati volt, számunkra érdekes és tanulságos.

A következő nap zárófoglalkozás volt, itt az elhangzottakról kellett kiscsoportos felosztásban számot adni a szerzett tudásunkról. Előadókink meg voltak elégedve munkánkval. Délután gyors – húsvét előtti – ajándékvásárlás a családnak, majd lázas pakolás, autók leellenőrzése. Aznap este már álmában mindenki otthon volt. Másnap reggel 5 órakor senkit nem kellett ébreszteni. Gyors reggeli, még egy ajándék úticsomag étellel, benne egy húsvéti tojás apró figyelmességként vendéglátóink részéről. Búcsúzkodás, irány HAZA.

A német-cseh határon havas tájak között jöttünk, gyorsan elhagytuk Prágát. Majd következett a cseh-szlovák határ és egy ékszíjcsere. Pozsony előtt egy kis ebéd. Magyar határ, itthon vagyunk, Mosonmagyaróvár – Barta Gyuri vár minket, szállás biztosítva, mivel már beesteledett, de többen nem vetjük igénybe, mivel a család vár és Sopron nincs messze innen – az öröm határtalan volt.

A PHARE-program első három hetén túl vagyunk, most otthon jön egy felkészülési idő, Magyarországon egy második 3 hetes kurzus következik kinti előadókkal.

Göde József
TAEG Rt. szb-titkár

Hetényegyháza

Országos Erdészeti Fórum

A Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala az átalakuló erdőgazdálkodás legfontosabb kérdéseinek rendezése érdekében – az erdészeti ágazat és érdeképviseleti szervei részére 1994. májusában Kecskemét határában, a nyíri erdészháznál Országos Erdészeti Fórumot szervezett.

Az Erdészeti Fórumot, amelyen az egész országból közel 650 szakember, érdekképviseleti szervezetek képviselői és sok meghívott vendég vett részt, Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke nyitotta meg. Beszédében hangsúlyozta annak jelentőségét, hogy az erdészeti ágazatban ez a mostani Fórum a közeli időszakban a második olyan esemény, amelyen a Magyar Köztársaság miniszterelnöke is részt vesz. Üdvözölve a megjelenteket, külön is köszöntötte dr. Boross Péter miniszterelnököt és dr. Szabó János FM minisztert. Dauner Márton köszöntő szavai és az erdészhimnusz elénekzése után dr. Szabó János földművelésügyi miniszter kapott szót. Fontos állomásként értékelte a Fórum megrendezését és jelentőségét az erdőgazdálkodásban. Szólt az erdészeti politikáról, az átalakulás folytán kialakult új helyzetről, a magántulajdonba került erdőkkel kapcsolatos feladatokról. Külön kiemelte az erdőrendezés, erdőfelügyelet szerepét, annak fontosságát az erdőfelújításban végzendő teendőket, és az „Erdészeti Alap” állami részről történő támogatásának szükségességét.

Dr. Szabó János megnyitó szavai után dr. Boross Péter miniszterelnök tartott tájékoztató előadást.

„Szívből köszöntöm az Országos Erdészeti Fórum, egy jeles szakma jeles képviselőit, s általuk az ágazatban dolgozó munkatársaikat” – kezdte beszédét a miniszterelnök, majd így folytatta: – „Amikor miniszterelnök lettem, terveztem egy ilyen, vagy ehhez hasonló találkozást az erdész társadalom képviselőivel. Sajnos, a sok munka, óriási leterhelés ezt nem tette eddig lehetővé, ezért csak most kerülhetett erre sor. Mielőtt másról is szólnék, engedjék meg, hogy egyúttal köszönetet mondjak mindazoknak, akik az elmúlt év-

tizedekben segítettek a tavaly elhunyt időm, nyugdíjas erdész édesapámat. Édesapám, nagyapám is erdész volt. Így érthető tisztelem és szeretetem e szakma iránt. Gyermekkorom, ifjúságom és sok más kötődött, kötődik ma is az erdőhöz, az erdész szakmához, de inkább úgy mondanám, hogy a hivatáshoz.”

A miniszterelnök szólt továbbá az új erdőtörvény szükségességéről, a kárpótlási törvényről és annak hatásáról az erdők privatizációjára. Külön hangsúlyozta az erdő rendeltetését összetársadalmi szempontból.

Kiemelte az erdőgazdálkodás szabályainak, az erdészeti szakhatóságoknak fontosságát. Külön is szólt az új erdőtulajdonosok kötelességéről az erdővel kapcsolatosan. Kérte az erdészeket, hogy szakmailag segítsék az új tulajdonosokat, akik az ország erdőterületének közel 40%-án gazdálkodnak. „Együtt, egymást segítve dolgozzunk az egész társadalom javára,” – fejezte be beszédét a miniszterelnök.

A nyílt szakmai fórum és állásfoglalás kialakítása előtt még dr. Király László egyetemi tanár tartott vitaindító előadást „Az ágazat átalakulásával kapcsolatos szakmai összefoglalás” címmel.

Az igen értékes, színvonalas előadások

után megkezdődött a nyílt fórum, amelyet dr. Bondor Antal egyetemi tanár vezetett. A fórum munkájában részt vett és felszólalt dr. Medgyasszay László, dr. Raskó György földművelésügyi, dr. Tarján Lászlóné környezetvédelmi és területfejlesztési államtitkár is.

Az egésznapos Erdészeti Fórum munkájában az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete részéről az alábbi kollégák vettek részt: Barta László (EFDSZ elnök), Herczeg Miklós ügyvezető főtitkár, Farkas Attila vszb-titkár (Pécs), Kálmán József vszb-titkár (Székesfehérvár), Jónyer László szb-titkár (Eger), Sörnyei Sándor szb-titkár (Kaposvár), Dudás István szb-titkár (Pécs), László Sándor vsztelnök (Nyíregyháza), Nagy Lajos szb-titkár (Miskolc), Fritsch Ottó szb-titkár (Budapest), dr. Csötönyi József (Budapest), Jankovics László vszb-elnök (Tamási), Kovács Zsigmond vszb-titkár (Kecskemét).

Az igen élénk és hasznos vitában sok hozzászólás, kérdés hangzott el, melyre az előadók válaszoltak. A jól szervezett egésznapos Erdész Fórum szakmai állásfoglalással fejeződött be.



Az Országos Erdészeti Fórum résztvevői az előadók beszédeit hallgatják

(Fotó: Detrich Miklós)

Az 1994. május 2-án tartott Erdész Fórum ÁLLÁSFOGLALÁSA

1. A tartósan állami tulajdonban maradó közcélú erdők tulajdonosi jogainak érvényesítése érdekében az 1992. évi kormányhatározatnak megfelelően, önálló, állami tulajdonú országos kezelő szervezetet kell létrehozni. Ennek a szervezetnek már a kincstári törvény megalkotása előtt biztosítani kell az erdők területén a hosszú távú, tartamos társadalmi és gazdasági érdekek képviselését.

A jelenlegi tulajdoni, szervezeti viszonyok csak úgy változtathatók meg, hogy ez a célkitűzés ne sérüljön meg és minél előbb elérhető legyen.

2. Az erdőterületek szakszerű fenntartása és működtetése olyan közcélú társadalmi szolgáltatási feladat, amelynek költségterhe nem hárítható át teljes mértékben a tulajdonosra. Ezért úgy az állami, mint a magán-

erdőgazdálkodás területén a társadalom által jogal elvárt valamennyi fontos feladat finanszírozása, csak költségvetési támogatás mellett képzelhető el és oldható meg az erdőkben rablógazdálkodás nélkül.

3. Az erdőgazdálkodás területén zajló jelentős tulajdonosi, gazdasági, szervezeti átalakulásokból adódó többletfeladatok miatt az erdészeti szakigazgatás sürgős és nagymértékű megerősítésére van szükség.

A Kiskunsági Erdő- és Faipari RT. Kiskunsági Erdészeténél

**félmillió szürke nyár
(Populus Canescens) 2/0-ás,
valamint 200 ezer akác
(Robina pseudoacacia)
1/0-ás csemete eladó.**

Ár: megegyezés szerint

**Érdeklődni
Polyvás Mihály
műszaki vezetőnél lehet.**

Telefon: 06-77-322-649

A magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének a korábbi időkre is visszanyúlóan kiváló kapcsolatai vannak a Szlovák Erdészeti, Faipari, Vízügyi és Papíripari ágazatokat tömörítő szakszervezeti szövetséggel. Tapasztalatcserekről, csereüdülések szerveződnek szinte minden évben. Az ő felvetésük volt, hogy a szakmai oktatás – melyet igen fontosnak tartanak – lehet az a terület, ahol még fejleszteni lehet a két szövetség kapcsolatait. A mi szakszervezetünk – hála Herczeg Miklós ügyvezető főtitkár régi vonalmának az iskolához – „vette a lapot”.

Három különböző képzést folytató iskola igazgatóiból összeállott küldöttség indulhatott április 28-án gyönyörű napsütésben a 2-es úton Szlovákia felé. Ásotthalomról (tisztaprofilú erdész-szaktanárképzés) Fröhlich András, Mátrafüredről (erdész-szaktanárképzés) Simon László, Sopronból (erdész-faipari szaktanárképzés) dr. Rónai Ferenc igazgató. Az új Lada 1500-ast Bödő Bálint vezette. Mindjárt az elején kiderült, hogy vele jól jártunk, mert igen jól ismerte a szlovákiai utakat és viszonyokat. Sőt ismerősként üdvözölte őt útunk első állomásán Zsarnovicén Anton Bystron – a szakszervezeti szövetség erdészeti szekciójának titkára, aki fogadott bennünket az előbb említett kisváros főterén a Motel előtt. Csinos és ügyes tolmácsunk a Párkányból származó Belák Erzsébet asszony volt, aki a párkányi papírgyár dolgozóinak szakszervezeti vezető tisztviselője.

A szépen feldíszített különteremben gyors bemutatkozás után finom ebédet fogyasztottunk el. Figyelmes kiszolgálás közben megbeszéltük az előttünk álló napok programjait. Megfogadtuk, hogy nem politizálunk, de szlovák barátaink reménytelően azért annyit elárultak, hogy szerintük jobb lesz az új kormány, mint a régi. Szót váltunk arról, hogy

most nálunk is folyik a privatizáció, új törvények látnak napvilágot, jelentős gond ott is a munkanélküliség. Egyszóval a társadalom változásának többé-kevésbé hasonló rögzös útján járnak ők is. Megtudtuk, hogy 1990-ben, 35 000 tagja volt a szakszervezetüknek, ma 27 ezer tagjuk van.

Számunkra érdekes volt, hogy a vállalatok-vállalkozók ágazati szinten kötnek kollektív szerződést a szakszervezetekkel, míg az iskolák (kötségvetésből gazdálkodnak) megállapodást kötnek az őket finanszírozó minisztériummal (gazdasági, ipari és földgazdálkodási).

Mi megismertettük őket a Közalkalmazotti Tanács fogalmával, és szerepével, s természetesen a szakszervezeti szerződések sokrétűségével.

A kiadós ebéd után mentünk át a Faipari Szakközépiskolába. Ma mintegy 430 diákot oktató intézmény 1950-ben alakult! Elsősorban a mellette lévő faipari kombinát szakembereinek kiképzésére. Ma már többféle szakmát oktatnak. Faipari szakmunkás, asztalos mellett gyengeáramú elektroműszerészeket, elárusítónőket is. Náluk is ugyanaz a helyzet, mint nálunk. Az állami vállalatok szétesésével, privatizációjával új típusú szakemberekre van szükség. Az iskola igyekszik ennek elébe menni és felvállal többféle szakmai oktatást. (A költségvetés 10%-át már a szponzorok adják).

A minisztérium segítségével létrejött szakmai társaságok új tantervi koncepciókat dolgoznak ki. Igazodnak az élet megváltozott viszonyaihoz. (pl.: szeptembertől univerzális asztalos képzés indul). A gazdálkodás nehézségeit úgy próbálják enyhíteni, hogy a diákszallót minél többször bérbe adják, különféle tanfolyamokat szerveznek. Az irodában történt beszélgetés után Drahomira

Tanulmányút

Popracova igazgatónő vezetésével megtekintettük az intézetet. Tiszta, rendes környezetben – néhol kissé elavult gépekkel felszerelt – oktatóhelyiségek (tantervek, műhelyek) tagassága volt a feltűnő. Tornaterem, uszoda, tenispálya ott természetesen számított. A séta után az igazán szép tanácskozó teremben váltottunk még néhány szót. Itt már részt vett a szakszervezeti elnök is. Tapasztalatok összegzése után köszöntünk el egymástól és indultunk Selmechnyára.

Szép úton, a hegyek közt haladva az éppen csak bontakozó tavaszi erdő varázsában gyönyörködtünk volna, ha Anton barátunk nem diktál olyan veszedelmes tempót. Ám így is valamilyen meg nem magyarázható nosztalgiával vártuk a találkozást Selmeccel, az ősi várossal – erdészeti oktatásunk bölcsőjével.

A városba érve könnyű volt észrevenni az elmúlt fél évszázad környezetátalakító hatását. A régi és az új építkezési stílus keveredését. Az óváros szívszorító harcát megmaradásáért, az új telep terjeszkedési energiáját.

Nem volt könnyű megtalálni a város szélén az iskolát. A 200 éves középfokú oktatás jubileumára építenek egy gyönyörű, modern új iskolát. A kollégium (amelyben fogadtak bennünket) már elkészült. Remek felszereléssel igen kényelmes 3-4 ágyas szobákkal felszerelt épületről van szó.

Jan Ivanic igazgató úr és közvetlen munkatársai már vártak bennünket. Bemutatkozás után röviden ismertették az itt folyó munkát. Három-négy és ötéves képzési formában erdészeti szakmunkásokat erdészgépészeket és technikusokat képeznek. A beruházás lehetősége nem kis dolog náluk sem. Lelkesedéssel dolgoznak és várják a

Szlovákiában

teljes telepítését az oktatási főépületnek. (Tanműhelyek és gyakorlópályák már korábban is megvoltak.) A gépészeti oktatás az erős oldaluk. Sok jogosítványt adnak a tanulóknak, hogy minél könnyebben tudjanak elhelyezkedni az életben. (Nálunk is van erre való törekvés.) A tanulmányi versenyekről szólva közös metszéspontra leltünk. Jó lenne kapcsolatainkat abba az irányba terelni, melynek eredményeképpen mi oda, ők ide jöhetnének tapasztalatcserére, esetleg a versenyekben történő részvételre is.

A hajlandóságra mindkét fél mutatkozott. A hidegtálas fogadás után igencsak meglepődve fogadtuk a vacsorára való invitálást. Nem sok időt hagytak a gondolkodásra, máris az óváros MATEJ nevű kisvendéglőjében találtuk magunkat. A bő vacsora igencsak próbára tett valamennyiünket.

Kellemes társalgás folyt magyar, szlovák, német nyelven. A kötetlen beszélgetésben megerősítést kaptak a délutáni gondolatok is. Derült ég, teliholdas éjszaka sejtette velünk, hogy hideg reggelre ébredünk majd. Nyugodt kisvárosi csend volt. A tiszta levegőben a völgyben halkán sikló vonat füttye éles volt és visszhangzott.

Másnap reggel mínusz 5 °C volt. Reggelizés közben dicsértük a kényelmes szállást. (Irigyeltük az igazán szép kollégiumot.) Kilenc órakor már az **ERDÉSZETI KÍSÉRLETI ÁLLOMÁS** – majdnem 100 éves épületében voltunk.

Tudtuk mi is, hogy 1898-ban alapították elődeink. *Vadas Jenő* és társainak érdeme a kutatások beindítása. Ettől a dátumtól kezdve az akkor működő erdőőri iskolák (4) mind külső kísérleti állomások voltak. (Hazánkban csak egy van közülük: *Ásotthalom* – volt *Szeged-Királyhalmi Erdőőri Szakiskola*.) Az igazgató úr kö-

szöntött bennünket, rövid bevezetője után átadta a szót *dr. Greguss László* erdőmérnök-genetikus kutatónak. Ő magyarul folytatta a tájékoztatást. A hányatott sorsú kísérleti állomás 1918 után *Sopronba* költözött – de 1931-től *Selmecen* is folytatódott – majd 1964-től a központot *Zólyomba* helyezték át. Ma hét osztálya működik. (Genetikai, erdőművelési, erdővédelmi, erdőrendezési, vadászati, ökonómiai, technikai.)

Külső állomások *Lipótújváron, Kassán, Pozsonyban, Bős-Gabcsikóvön* találhatók. Központi gondolatunk az erdő ökológiai védelmének biztosítása. Az országban 281 fő kutatójuk van, itt *Selmecen* 17-en vannak. *Greguss Laci* bácsi az egyik legrégibb és legnevesebb köztük. Európa-híres genetikus. Kedvencei a jege-

nyefenyők. Meg is mutatta őket, mert kimentünk a várostól nem messze fekvő kísérleti arborétumba.

A ragyogó napsütésben igen kellemes sétát tettünk. Kérdezz-felelek játékot nem kellett szorgalmaznunk, mert *Laci* bácsi igazi szakmai szeretettel, elhivatottsággal teli kiselőadásokat tartott kedvenc fájáról. Csak *Anton* barátunk sürgetésére fogtuk rövidebbre a beszélgetést.

Őszinte barátsággal váltunk el. Szívélyes üdvözlését, amit a magyar kollégáknak küldött, ezúton adom át.

A délelőttbe még belefért a házigazda iskola gyakorlati oktatásának rövid ideig tartó tanulmányozása. Szemrevételeztünk egy LKT-gyakorlópályát. (Betonból építettek különféle elemekkel telítüzdelte tereputázzatot.) Jó volt szót váltanunk arról, hogy mi is használjuk ezt a valóban kiváló gépet. Kissé távolabb egy szakoktató vezetésével 7 tanuló motorfűrész fahasználati munkát végzett.

(folytatás a 12. oldalon)



A tanulmányúton résztvevő delegáció tagjai a házigazdával a Magas-Tátrában.
Balról: DR. RÓNAI FERENC, a „Róth Gyula” Erdészeti és Faipari Szakközépiskola (Sopron) igazgatója,
FRÖHLICH ANDRÁS, a „Bedő Albert” Erdőgazdasági
Szakmunkásképző Intézet (Ásotthalom) igazgatója, ALZBETA BELÁKOVÁ tolmácsnő,
LADISLAV VIOLA gépkocsivezető, BORISLAV MAJTÁN, ANTON BYSTRON a Szlovák
Erdészeti, Faipari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetének elnöke, illetve titkára, SIMON LÁSZLÓ,
a „Vadas Jenő” Erdészeti Szakközépiskola (Mátrafüred) igazgatója.

Tanulmányút Szlovákiában

(folytatás a 11. oldalról)

Láttuk, hogy a február végén esett sok hó által károsodott, törött fákat vágják ki.

Nem volt könnyű feladat a lejtős, egyenetlen terepen ezt a munkát véggezni. Oktatóval, tanulóval is beszélgettünk az iskoláról és a képzésről. Érzékelhettünk abból a bizonytalanságból, amiről az előző napon szó volt. (Végzés utáni elhelyezkedésről van szó.)

Elszaladt a délelőtt. Vissza az iskolába!

Már vártak bennünket. Jelezték ugyan, mégis meglepetés volt, hogy Pozsonyból eljött a szakszervezeti szövetség elnöke, Borislav Majtán úr is. Rövid üdvözlés után az eddig eltelt idő hasznosságáról esett szó. Vele együtt fogyasztottuk el ugyancsak az óvárosban ebédünket. Ebéd után elmentünk a képtárba. Bár ez nagyon kellemes és szép volt, de egy kicsit hiányoltuk, hogy több nevezetességet a városból nem mutattak. (A régi bányászati-erdészeti akadémiát sem!) Igaz, elfogadtuk a sürgetést, mert indulni kellett a *Magas-Tátrába*. Iskolai vendéglátóinktól barátsággal elköszöntünk és a viszontlátás reményében szorítottunk kezét egymással.

Útunk első – még déli – szakaszán tapasztalhattuk, hogy milyen súlyos károkat okozott a már említett február végi hó. Sok-sok fa tört össze. Kísérőink szerint elég lesz kitermelni őket, s már is teljesült a fakitermelési terv.

Anton barátunk szédületes tempóban vezette továbbra is *Skoda-Favoritját*. Követni alig tudtuk. Igaz, *Tát-ra-Lomnic* nagyon messze volt. A hó-sipkával fedett hegyek azonban egyre közelebb kerültek hozzánk. Este 7-re értünk kitűzött célunkhoz az Otborár szállóhoz. Már vártak a vacsorával.

Nem volt időnk körülnézni. Gyorsan sötétedett, mert az ég felhősödött is.

Időjárásváltozás előtt voltunk. Az esti beszélgetésen már értékeltük a két nap tapasztalatait is. Megelégedéssel szoltunk az ötletéről, a barátságos hangulatról és a kitűnő szervezésről. Vendéglátóink kifejtették, hogy az ősz folyamán egy nagyobb létszámú oktatási szakemberekből és szakszervezeti vezetők-ből álló küldöttséggel jönnének hozzánk. Mi szívesen ajánlottuk fel magyaros vendégszeretetünket.

Másnap reggel szitáló eső és köd fogadta az ébredőket. Nem volt lehetőségünk gyönyörködni a *Tát-ra* hegycsúsaiban. Illetve volt, de filmről. Ugyanis reggeli után megtekintettük a *Tát-rai Nemzeti Park Múzeumát*. A kiállított tárgyak, eszközök vizuális élménye után, igazán kellemes kiegészítés volt a mintegy 30 perces film megtekintése. A *Magas-Tát-ra* szépségeit és veszélyeit bemutató alkotás nem mulasztotta el felhívni a néző figyelmét arra, hogy az ember mennyire rosszul bántik természeti környezetével.

Haladva a *Csorba-tó* felé oszlani láttuk a felhőket.

1970-ben síugró világbajnokságot is rendeztek itt. A táj még tartogatta a tél utolsó nyomait. Az olvadó, jeges hó még ki-ki csalta a késői síelőket, de melengető napsugár győzelme már nem lehetett vitás. Délre tavaszias lett az idő. Rövid beszélgetésben összegeztük élményeinket. Megerősítettük, hogy folytatni lenne érdemes a kölcsönös cserelátogatást. Elköszöntünk kedves kísérőinktől és délnek vettük útunk irányát. Reggel még havat láttunk és tapostunk, estefelé *Vác* alatt virágzó barackfákban gyönyörködtünk. Az meghökkentően szép volt, emez melengetően kedves. Itthon voltunk. Szerencsésen hazaértünk.

A küldöttség nevében őszinte szeretettel köszönjük az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének*, hogy lehetőséget biztosított erre az útra. Hálás lehetek a két kollégámnak, hogy velem írták a beszámolót. Maradandóbbak lettek élményeim!

Erdész üdvözlettel
Fröhlich András

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.

Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta: 1800 Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

§



JOGSZABÁLY- MUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A bedolgozók foglalkoztatásáról szól a 24/1994. (II. 25.) Korm. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 1994. évi 21. számában.)
- A mozgáskorlátozott személyek közlekedési támogatásainak rendszeréről szóló rendeletet módosította a 26/1994. (II. 27.) Korm. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 22. számában.)
- A közúti járművezetők képzéséről, vizsgáztatásáról és szakképesítéséről szóló rendeletet módosította a 11/1994. (III. 10.) KHVM rendelet. (Magyar Közlöny 26. száma.)
- A lakosság részére háztartási célra szolgáltatott villamos energia díjának megállapításáról szól a 10/1994. (III. 17.) IKM rendelet. (Magyar Közlöny 29. száma.)
- A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló törvényt módosította az 1994. évi XVII. törvény. (Magyar Közlöny 32. száma.)
- Az erdőtelepítés, az erdőszerkezet átalakítás és a fásítás támogatásának feltételeiről szól a 12/1994. (III. 31.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 34. száma.)
- A Kisvállalkozói Garancia Alapról szóló törvényt módosította az 1994. évi XXII. törvény. (Magyar Közlöny 35. száma.)
- A pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szól az 1994. évi XIV. törvény. (Mindkét törvény megjelent a Magyar Közlöny 36. számában.)
- A devizagazdálkodásról szóló törvényerejű rendelet végrehajtására kiadott PM rendeletet módosította a 10/1994. (IV. 6.) PM rendelet.
- A külföldi hivatalos utazással, külképviselettel és egyéb keretkötöttség nélküli devizavásárlással kapcsolatos devizaszabályokat módosította a 12/1994. (IV. 6.) PM rendelet. (Mindkét PM rendelet a Magyar Közlöny 37. számában jelent meg.)
- A társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvényt módosította az 1994. évi XXXVI. törvény, amelyben rendelkezik a nők nyugdíjkorhatárával kapcsolatosan. (Magyar Közlöny 41. száma.)
- Az állami nyelvvizsga díjáról szóló rendeletet módosította a 9/1994. (IV. 30.) MKM rendelet. (Magyar Közlöny 46. száma)
- Egyes munkaköri megnevezésekről szól a 22/1994. (V. 4.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 47. száma.)
- A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvényt módosította az 1994. évi XLVII. törvény. (Magyar Közlöny 48. száma.)
- Az erdőbirtokossági társulatról szól az 1994. évi XLIX. törvény. (Magyar Közlöny 49. száma.)

dr. Gojdár László
jogtanácsos

Jáhn Ferenc (1926-1994)

Ez év elején 68. életévében meghalt Jáhn Ferenc okl. erdőmérnök, szakmánk egyik jeles művelője. Az Erdőmérnöki Főiskolát 1951-ben végezte el, azután hosszú ideig az erdőfeltárásban tevékenykedett. 1955-ig az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál építésvezetőként dolgozik, utakat, erdészeti épületeket épít a Mátrában és a Bükkben. 1955-től dolgozik a Nyugatbükki Állami Erdőgazdaságnál, ahol hamarosan műszaki osztályvezető lesz. Része az 50-es és 60-as évek nagy erdőfeltárásainak. 1957-ben az ő irányításával indul el a gépesített útépités erdőgazdasága területén.

Fontos szerepe volt a kötélpályás technológiák bevezetésében, kialakításában, majd később oktatásában. Erről tankönyve is megjelent a szakmérnökök számára.

1977-től nyugállományba vonulásáig, 1986-ig a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság termelési vezérigazgató-helyettese. 1977-ben megkapta a „Bedő Albert” emlékérmét. Megalakulásától kezdve élete végéig részt vállalt az OEE Erdőfeltárási Szakosztály munkájában.

Hamvait a gyászolók sokaságának tiszteletadása mellett helyezték végső nyugalomra.

Balázs Alajos (1944-1994)

Balázs Alajos okleveles erdőmérnök, a Délalföldi Erdészeti Rt. dolgozója életének 50. évében szívinfarktus következtében hirtelen elhunyt.

Kollégánk hamvait a gyászoló család, barátok, munkatársak kísérték június 2-án utolsó útjára a szegedi temetőben.

A VADEX MEZŐFÖLDI ERDŐ- ÉS VADGAZDASÁG RT.

tisztelettel értesíti Önt, hogy továbbra is
vásárlói rendelkezésére áll a vadászfegyverek,
vadászlőszerek, engedély nélkül vásárolható légfegyverek,
vadászfelszerelések szaküzletével
az erdőgazdaság központjában:

**8001 Székesfehérvár,
Tolnai utca 1. Pf.: 71**

VADEX

Nyitva tartás munkanapokon 9–17 óra között.

*

Szaküzletünkben a neves bajorországi – **Harald Sax** –
fegyverüzem által gyártott és forgalomba hozott

Mauser típusú golyós,

illetve 12/70 bock sörétes fegyvereket,

valamint az összes Magyarországon használatos

lőszereket árusítjuk.

Távcsőszerezéshez különböző tartozékokat,
továbbá egyéb vadászfelszereléseket kínálunk.

*

Telefon: (22) 316-473/137

Telefax: (22) 327-525

Telex: 21-306

Hírek ...

A Cseh Erdészeti, Faipari és Vízügyi Dolgozók szakszervezetének meghívására június elején háromnapos hivatalos tanulmányúton vett részt az EFDSZ közel negyven fős – szakszervezeti tisztségviselőkből álló – küldöttsége a *Cseh Köztársaságban*. (A tanulmányútról lapunk következő számában részletesen beszámolunk.)

*

A múlt esztendőben megkötött *Magyar, Ukrán, Szlovák Erdészeti és Faipari Szakszervezetek* közötti együttműködési megállapodás értelmében július 4–július 8. között *Ukrajnában* hivatalos megbeszélésekre kerül sor. A tárgyalásokon a magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetét *Barta László* elnök vezetésével háromtagú delegáció fogja képviselni.

*

A Cseh Erdészeti, Faipari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezete május 30–június 6. között három tisztségviselőnk számára szakmai továbbképzést szervezett Csehország területén. Az intézőbizottság döntése alapján szakszervezetünket *Csávicz János* vszb-titkár (Kaposvár), *Farkas Attila* vszb-titkár (Pécs) és *Kálmán József* vszb-titkár (Székesfehérvár) képviselte.

*

Az EFDSZ meghívására *Borislav Majtán*, a Szlovák Erdészeti, Faipari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetének elnöke és *Tibor Fűzek* az elnökség tagja kétnapos hivatalos látogatáson volt Magyarországon. Megbeszéléseket folytattak *Barta Lászlóval*, az EFDSZ elnökével és *Herczeg Miklós* ügyvezető főtítkárral a két szakszervezet közötti együttműködés további elmélyítéséről, a kapcsolatok kiszélesítéséről, tisztségviselők kölcsönös tanulmányútjáról egymás országaiban.

Látogatást tettek a *Mátra-Nyugatbükki Erdőgazdaságnál* is, ahol megbeszélést folytattak *Schmotzer András*sal, a gazdaság vezérigazgatójával, az Országos Erdészeti Egyesület elnökével.

A Szakma Kiváló Tanulója verseny és a Mátrafüredi Erdészeti Napok – 1994.

Háromnapos, nehéz versenyben mérköztek egymással az erdőművelő-fakitermelő szakma tanulói május 25–26–27-én a *Vadas Jenő Erdészeti Szakközépiskola és Szakiskola* falai között és a Mátra erdeiben.

A versennyel egyidőben, az Erdészeti Napok keretében gépbemutatók, hangversenyek, táncbemutatók tájékoztatták és gyönyörködtették az érdeklődő közönséget, kollégáinkat, barátainkat, kedves vendégeinket. A gyakorlati versenynapon, a bemutatott gépeket, a leglátványosabb versenyszámokat is megtekinthették a pályaválasztási tájékoztató résztvevői és tanáraik.

A keddi esti sorszámhúzással megkezdődött a verseny, a szerdai ünnepélyes megnyitó után elméleti írásbeli feladatok következtek. A legfárasztóbb és legizgalmasabb a csütörtöki gyakorlati verseny napja volt: fadöntés, közelítés LKT-val, tisztítás jelölés, technikai pályán láncfűrészes darabolás és gallyazás, valamint motorfűrész-szerelés tette próbára az ifjú szakmunkásjelölteket; reggel héttől délután ötig, bizony hosszú volt ez a nap! A végeredményt a pénteki elméleti szóbeli forduló döntötte el, a szakmunkásvizsga kérdései közül választotta ki a versenybizottság a tételt.

Szoros és nehéz versenyben született meg a végeredmény.

- I. Csordás Péter: Mátrafüred 470,5p.
II. Boda Krisztián: Ásotthalom 464 p.
III. Molnár Dániel: Ásotthalom 463 p.

Csapatban:

I. *Vadas Jenő Erdészeti Középiskola, Mátrafüred*: Csordás Péter, Figus András, Szövecs Zoltán.

II. *Bedő Albert Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet, Ásotthalom*: Balázs Sándor, Boda Krisztián, Molnár Dániel.

III. *Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet, Szécsénypuszta „A”* csapata: Bíró Attila, Bogyai Norbert Pál, Véber Péter.

Természetesen nagyon örülünk diákjaink győzelmének, mint minden iskola, de nem tartjuk véletlennek sem. Hosszú felkészítő munka eredménye volt ez, amelynek előzőleg olyan állomásai voltak, mint például a *Pilis-csában* megrendezett motorfűrész-es technikai versenyen elért egyéni és csapat első helyezés. Külön értéke a győzelemnek, hogy a háromszoros *címvédő* ásóthalmi csapatot sikerült megelőznünk, ezúttal.

Ezúton is köszönjük mindazoknak, akik segítettek megrendezni, lebonyolítani a versenyt és a bemutatókat, meghittebbé, ünnepélyesebbé tenni ezeket a napokat.

Így elsősorban a *Földművelésügyi Minisztérium Tudományszervezési és Szakoktatási Főosztályának és Erdészeti Hivatalának, az*

Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének, az Agrártudományi Egyetem Gödöllői Agrárszakoktatási Intézetének és Gyöngyös város képviselő-testületének.

Ugyancsak köszönettel tartozunk a Mátrai, Balatonfelvidéki, HM Budapesti Erdőgazdaságok, és ERDÉRT, ERFAKER, AGROTEK, EFAKER Kft., STIHL Kft., Husquarna Forest Garden, az UNIFA és sokan mások, kiállításaikkal és bemutatóikkal a MERCEDES BENZ, FORD magyarországi forgalmazói, a STIHL, Husquarna és JONSERED fűrész- és eszközök forgalmazói, az ERDŐSZÖV a finn PATU-gépekkel, a „Szöke és Társa” Kft. a Sägemobil fűrészgéppel, a „Magánerdő” a ROKA erdőművelő többcélú géppel és mindannyian, akik még segítettek, fogadják hálás köszönetünket! Külön említést érdemelnek a gyöngyösi „Pátzay-János” Zeneiskola növendékei, tanári testülete és a balatoni osztály kis tanulói, akik három napon át több ízben játszottak nekünk.

Az erdészhimnusz hangjaira lekúszott a verseny zászlaja.

Találkozunk Miskolcon jövőre, a következő nemessé vetélkedésre!

Vadász László
Mátrafüred



A „Vadas Jenő” Erdészeti Középiskola győztes csapata

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtájtára
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
A Szerkesztőbizottság tagjai:
Barta László, Borsody István,
dr. Csötönyi József,
Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,
Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc
3000. – Váci Nyomda Kft. 94-859 o.
2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Vándorgyűlés '94

PILISI PARKERDŐGAZDASÁG • DOBOGÓKŐ, AUGUSZTUS 26–27.

Erdészek szakmai látogatáson

A Szlovák Erdészeti és a Magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének több éves jó együttműködése kapcsán, a Közép-Szlovákiai Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat szakszervezeti bizottsága és a gazdasági vezetése meghívására a közelmúltban a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Rt. negyven szakembere 3 napos tanulmányúton vett részt a 270 000 hektáron gazdálkodó nagyvállalatnál.

A gazdaság tizenhárom erdőgazdasága közül a besztercebányainál jártunk, melyet Ján Michélik igazgatóhelyettes-főmérnök mutatott be. Az erdőgazdaság 20 000 hektár területen gazdálkodik a Magas-Tátra és az Alacsony-Tátra erdeiben. Éves fakitermelésük 53 000 m³, melyből kb. 30 000 m³ a fenyő. Az évi csapadék mennyisége 1100 mm, októbertől májusig hó formájában. Tavaly decemberben rövid idő alatt nagy mennyiségű, nedves hó hullott. A súlyos terhet a fák sok helyen nem bírták el és jelentős hókárt szenvedtek. 47 000 m³ kidőlt, kitörött fát kellett soron kívül letermelniük. Lehangelő látványt nyújtanak a pusztulásnak még ma is sok helyen látható nyomai.

Az erdőgazdaságnak 259 dolgozója van, közülük 181 fő fizikai. A munkabérek viszonylag alacsonyak. A havi átlagbér 5 500 szlovák korona. Különösen alacsony az ültetést kézzel végző, igen nehéz terepviszonyok között dolgozó asszonyok bére, mely a 4 000 koronát sem éri el. Eredményes gazdálkodás esetén 13. havi bért is kapnak, az illetményfa-járandóság évi 9 m³.

Az erdőgazdaság 6800 hektár erdei és 2000 hektár szántóföldi vadászterülettel rendelkezik. A nálunk is vadászott vadakon kívül zerge, farkas és medve is van. Ez utóbbiból évi 5 darabot lőhetnek.

Vendéglátóink selmecbányai programot is szerveztek számunkra. A soproni egyetem elődjeként közismert „ősi” erdészeti akadémia jelenleg erdészeti szakiskolaként működik. Brnco Pavol igazgató-helyettes mutatta be az intézményt, majd a programot a 242 fafajt bemutató arborétum megtekintésével zártuk.

Detrich Miklós

Kaposvár

Nemzetközi vadász-lövészverseny

A lövészsport és a sportvadászat népszerűsítése céljából június 4-én Kaposváron, a Somogyi Erdészeti és Faipar Rt. Tokaj-lőterén első alkalommal rendezték meg a Nemzetközi vadász-lövészversenyt a SEFAG Rt. Nagydíjért.

A versenyen egyéni és csapatverseny formájában részt vettek: vadásztársaságok tagjai, bérkilövő társaságok tagjai, lövészegyesületek tagjai, SEFAG Rt. fegyverhasználatra jogosult dolgozói, fegyvertartással rendelkező egyéni nevezők és meghívottak.

A nagyszabású verseny elnöke Bóna József, a SEFAG Rt. vezérigazgatója, titkára: dr. Spingár Ferenc, a SEFAG Rt. vadászati főmérnöke volt.

A verseny díjai a következők voltak:

I. nagydíj – szarvasbika lelövés 4,50 kg agancssúlyig;

II. nagydíj – vadkan lelövés 14 cm agyarhosszig;

III. nagydíj – őzbak lelövés 200 g agancssúlyig.

Csapatversenyben az I–III. helyezett csapatok vaddisznó hajtóvadászaton vehettek részt.

A versenyen a résztvevő családtagok és a vendégek részére szórakozási, kirándulási lehetőségeket biztosítottak a Tokaji Parkerdőben. Ilyenek voltak pl.: a horgászat, erdei torna, játszótér, légpuska lövészet, fegyverkiállítás stb.



A SEFAG Rt. tanulmányúton résztvevő szakemberei és a házigazdák a besztercebányai erdőgazdaság „Staré Hory” erdészetének területén

„Az erdő mindenki barátja,
önmagát bünteti, aki bántja.”

Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűléséről

A vándorgyűlések története során a szakmai tapasztalatok kicserélése mellett mindig fontos cél volt az erdészársadalmat érintő gondokról, nehézségekről is szót ejteni és teret biztosítani a szakmai véleményegyeztetés mellett az emberi, baráti kapcsolatok elmélyítésének.

E gondolatok szellemében rendezte meg az Országos Erdészeti Egyesület és a Pilisi Parkerdő Rt. augusztus 26–27-én az idei, immár 63. Vándorgyűlést Dobogókőn.

A küldöttgyűlést Schmotzer András, az OEE elnöke nyitotta meg. Meleg szavakkal köszöntötte az egész ország területéről Dobogókőre sereglett nagyszámú erdész kollégákat, valamennyi résztvevőt, külön köszöntötte dr. Orosz Sándor képviselőt, az országgyűlés mezőgazdasági bizottságának elnökét, Dauner Márton, a Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatalának elnökét, Szabados Jánost, az ÁVRT erdészeti portfólió igazgatóját, Dobó Istvánt, a Pilisi Parkerdő Rt. vezérigazgatóját, Telek Sándort, Pilisszentkereszt község polgármesterét és valamennyi külföldi vendéget.

Az elnöki megnyitó után Barátossy Gábor, az OEE főtitkára megtartotta az egyesület beszámolóját, amelyet az alábbiakban ismertetünk tisztelt olvasóinkkal:

„Egyesületünk 128 éves történetében ma tartjuk 63. vándorgyűlésünket itt, a Pilisben immár negyedszer. Először 1875-ben Pilismaróton, majd 1938-ban Esztergomban, 1975-ben pedig Visegrádon és most, 1994-ben Dobogókőn tartjuk az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlését.

E négy vándorgyűlés is tanúsítja e szép erdőtáj jelentőségét Egyesületünk és a magyar erdészet történetében. A mai vándorgyűlés kiemelkedő a vándorgyűlések sorában, hiszen egyben vezetőségválasztó küldöttgyűlés is, ezért főtitkári beszámolómban nem csak az elmúlt évről, hanem az elmúlt négy év egyesületi munkájáról, eredményeiről, kudarcairól szeretnék röviden beszámolni.

Az 1990. év április 28-i előző vezetőségválasztó közgyűléstől eltelt 52 hónap egyesületi eseményei közül, a rendelkezésemre álló időben csak a kiemelkedőbb eseményeket lehet megemlíteni, értékelni kell röviden az egyesületi munkát, az elnökség tevékenységét.

Az új vezetőség megválasztása pillanatától tisztában volt azzal, hogy a hazánkban zajló társadalmi, gazdasági változásokkal, átalakulásokkal egyidőben kell rendkívül nehéz körülmények között következetesen képviselni egyesületi alapszabályunk célkitűzéseinek megfelelően a magyar erdőgazdálkodás – hosszú távú, közérdekeket szolgáló – szakmai érdekképviseletét, hazánk erdeinek és természeti értékeinek megóvását, fejlesztését. Tudtuk, hogy

ez az időszak sorsfordító lesz a magyar erdészet számára és ebben az átalakulásban nehéz és igen felelősségteljes feladat hárul az Országos Erdészeti Egyesületre. Az elnökség munkáját az elmúlt négy év során alapvetően ez az átalakulási feladat határozta meg. Ennek igyekeztünk mindig következetesen megfelelni. Általában havonta, de szükség esetén gyakrabban is tartott ülést az elnökség, ami tagjai részére jelentős terhelést jelentett. Az elnökség a négy év során mindig előre elkészített és közzétett munkaterv alapján dolgozott. Félévenként tartottunk választmányi üléseket, a szakosztályvezetőkkel és helyi csoporttitkárokkal is rendszeresen tartottuk a kapcsolatot.

Meg kell mondanunk, hogy munkánk a sok nehézség miatt talán nem mindig volt hibátlan és elég eredményes, de összességében szerénytelenség nélkül kijelenthetem, hogy az Egyesület szakmai, társadalmi tevékenysége az elmúlt négy év során alapvetően pozitív és előremutató volt. Ez elsősorban annak volt köszönhető, hogy a ténylegesen mindig meglévő széthúzó, megosztó erők ellenére a kritikus pillanatokban a választmány és a tagság mindig egységesen felsorakozott az elnökség mellé.

Az 1990. június 19-iki, a titkárokkal és a szakosztályvezetőkkel kibővített választmányi ülés által kilenc pontban elfogadott első szakmai állásfoglalás a mai napig helytálló. Ez az elmúlt négy év elnökségi, egyesületi munkájának meghatározó eleme volt még akkor is, ha célkitűzéseit ez ideig nem sikerült maradéktalanul elérni. Az elmúlt négy év szakmai átalakulási történései mind az abban megfogalmazott alapvető kérdések körül forogtak. Van olyan vélemény szakmai körökben is, hogy azért eredménytelen az Egyesület a szakmai munkájában, mert olyasmit akar elérni, amit nem lehet a gazdasági kényszerrel szemben megvalósítani. Melyek ezek a célkitűzések? Például: az erdőkben az alaptevékenységet ki kell venni a piaci versenyszférából és azt vagyonérdekeltségű alapon kell végezni, vagy ki kell alakítani az állami tulajdonú erdők végleges (új) kezelési rendjét, meg kell őrizni az állami erdők és általában az erdőterületek egységét.

Az erdészeti igazgatás önállóságát meg kell erősíteni, az erdőfelügyelet hatékonyságát növelni kell. Az erdőgazdálkodást – sajátosságai miatt – államilag támogatni kell, elsősorban az erdővédelme, az erdőtelepítések, az erdőszerkezet-átalakítás, az erdőfelújítás, a közjóléti gazdálkodás és a természetvédelem területén.

Az erdőket egységes egészként kell kezelni a benne folyó valamennyi tevékenységgel együtt. Ennek érdekében az erdei vadgazdálkodást (vadászatot) erdei haszonvételnek kell tekinteni, a nagyvadgazdálkodás erdészeti vonatkozásait az erdőtervényben kell

(folytatás a 4. oldalon)

A társas erdőkezelésről

Hatályba lépett – 1994. július 1-jével – az erdőbirtokosági társulatokról szóló 1994. XLIX. törvény és mint ilyen, az első, önálló törvény a magyar erdőszét történetében. A törvénnyel kapcsolatosan rövidesen kiadványok, értelmező ismertetőik jelennek meg, amelyek egyúttal alapszabály-mintákat is tartalmaznak.

A társas (közös, osztatlan) erdőkezelés gyökerei hazánkban több évszázados múltra tekintenek vissza és a felismert különböző (egyéni, közösségi, rövid és hosszú távú, az erdő sajátosságaival összhangban álló, szakkezelésre épülő), ám harmonizált érdekekből fakadtak.

A rendszerváltással lényegesen megváltoztak az erdők tulajdonviszonyai. Ma már mintegy 700 ezer ha a magántulajdonú erdők területe, ami az ország erdőterületének 40%-a. Az erdőtelepítéssel tovább növekszik a magán-erdők területe és az ezredfordulót követő időben elérheti az 50%-os arányt. A magántulajdonra épülő erdőgazdálkodás – bár számos rendezetlen, feszítő problémát hordoz magában –, jelentős tényezővé vált. Ennek segítése napjaink erdőszetpolitikájának központi kérdése.

Ám egyáltalán nem közömbös kérdés az, hogy milyen keretek között valósul meg az erdőtulajdonlás gyakorlata: kis területű, szétszórt erdőrészek önálló, elkülönült kezelése, avagy a nagy, összefüggő területen folyó társas (társult) erdőkezelés formájában?

A tartamosságról, a szakkezelésről, a hozam folyamatos biztosításáról, a többcélú, többfunkciójú erdőgazdálkodás megvalósításáról, mint alapvető célról van szó. Erre azonban – hosszú távon – a néhány hektárnyi, szétszórt erdőbirtokok alkalmatlanok. Csakis a társult erdőkezelés keretei között valósíthatók meg a kívánatos alapvető célok. Ez követi a hagyományt, ez illeszkedik az európaisághoz.

Az alapvető cél motiválta azt a megindult folyamatot, amelynek eredményeként az erdőbirtokosági társulatokról szóló 1994. évi XLIX. törvény hatálybalépése előtt számos társas erdőkezelő szervezet jött létre a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény, valamint a gazdasági társaságokról szóló 1989. évi VI. törvény alapján. Bár egyik sem specifikus, erdőorientált törvény, mint az erdőbirtokosági társulati törvény.

A társas erdőkezelő szervezetek létrejötte arra az alapfelfogásra épült, amely az 1992. évi II. törvény 24. §-ában olvasható: „A szövetkezet közös használatából kikerült erdőben és legelőn – ha jogszabály másként nem rendelkezik – osztatlan közös gazdálkodást kell folytatni.” Ez a lényege az új erdőbirtokosági törvénynek is.

A közel 700 ezer hektárnyi magántulajdonú erdőnek legalább 90%-án (630 ezer hektáron) várhatóan az alábbi társas erdőkezelő szervezetek létrejötte prognosztizálható:

– szövetkezeti erdőszetek (a tagok nevesített erdejét önálló egységben haszonbérli a szövetkezet)

250 ezer ha-on;

– erdőszövetkezetek, mint nyílt szervezetek és ezeknek különböző típusai, ill. célszövetkezetek (pl. erdőművelő, erdőtelepítő stb.)

200 ezer ha-on;

– erdőbirtokosági társulatok, zárt erdőspecifikus szervezetek

150 ezer ha-on;

– gazdasági társaságok (kft, bt stb.)

30 ezer ha-on.

A társas erdőkezelő szervezetekben folyó erdőgazdálkodás – értelemszerűen – magában foglalja a vele szerves egységet képező vadgazdálkodást is.

Napjainkban két folyamat tapasztalható az erdőtulajdonlásban. Az egyik az apró, elaprózott kis erdőbirtokok önálló kezelésére irányul, míg a másik a nem feldarabolásra, felosztásra, a közös erdőkezelésre helyezi a hangsúlyt a számos nehézség, és néhol kifejezett ellenszenv ellenére is. *Véleményem szerint a társas erdőkezelés lesz a domináns a magántulajdonra épülő erdőgazdálkodásban, amelyik a magán-erdők jövőjét hosszú távon meghatározza.* A szövetkezet, az erdőszövetkezet mellett az erdőbirtokosági társulat is a lehetséges társas erdőkezelési formák egyike. Bármelyik társas erdőkezelési forma mellett születik döntés, gondosan mérlegelni kell a választott forma előnyeit, hátrányait.

Annai bizonyos, hogy bármelyik formáról legyen is szó, legalább 15 törvény, több kormány-, illetve miniszteri rendelet figyelembevételével szükséges mind a megalakuláskor, mind a működés során.

A társas erdőkezelő szervezetek már ma érdekei megfogalmazására és érvényesítésére alkalmas érdekképviselőket igényelnek. Mindezek megjelenítése a *Társult Erdőgazdálkodók Országos Szövetségében* lehetséges.

E szövetség tevékenységével hozzájárulhat ahhoz, hogy a több mint 600 ezer ha magántulajdonú erdőben – ám társas erdőkezelési formában – megvalósuljon az erdők fenntartásának és szakszerű használatának azon egyszerű rendje, amelyik mind a magán- és mind a közérdeknek egyaránt megfelel.

Az erdőbirtokosági társulatokról szóló és hatályba lépett 1994. évi XLIX. törvény megalapozza azt a reményemet, hogy felgyorsul – akár szövetkeznek, akár társulnak egymással az erdőbirtokosok – a társas erdőkezelő szervezetek létrejöttének eddigi lassú folyamata és bennük felértekelődik az erdészek szerepe és tevékenysége.

Dr. Csötönyi József

Látogatás a Cseh Köztársaságban

Előző számunkban hírt adtunk arról, hogy egyre bővülő nemzetközi kapcsolataink jegyében a Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének meghívására júniusban a Magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tisztségviselőiből álló küldöttség tett háromnapos, hivatalos látogatást a Cseh Köztársaságban.

A közel negyven főből álló küldöttséget, amelyet Barta László, az EFDSZ elnöke és Herczeg Miklós, ügyvezető főtitkár vezetett, Brnőben Alfonz Kokoska, a Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke fogadta.

Első napon a morvaországi Boskovicében a delegáció valamennyi résztvevője, valamint ing. Robert Zednik, a Cseh Erdészeti, Faipari, Papíripari és Vízgazdálkodási Szakszervezeti Szövetség elnöke; Alfonz Kokoska és Karel Krejci között hivatalos tanácskozásra, beszélgetésre került sor.

A tanácskozáson részletes eszmecserét folytattunk a cseh kollégákkal az egymás

országában és a szakmában lezajló folyamatokról, a szakszervezetek helyzetéről, feladatairól. Szóba került a privatizáció és a munkanélküliség kérdése, valamint az ágazati kollektív szerződések problematikája. Ugyancsak megvitattuk a cseh és a magyar erdészeti és faipari szakszervezet jelenlegi helyzetét, további célkitűzéseit.

A tanácskozás után a két partner-szakszervezet vezetői között megállapodás született abban, hogy az együttműködési programon belül a jövőben is rendszeressé teszik a tapasztalatcseréket, találkozásokat, tovább bővítik a tisztségviselők kölcsönös szakmai tanulmányúrait egymás országában. Biztosítják és rendszeressé teszik az információs és propaganda-anyagok kicserélését, valamint megvizsgálják a két szakszervezet közötti csereüldülés lehetőségét.

A második napon szakszervezeti küldöttségünk látogatást tett Tynistében, Csehország legnagyobb magpergető üzemében, a Lesy Ceské Republiky-Semenársky Závod-

ban. A tynistei üzemet részletesen, szakemberen ing. Jaromír Vasíček igazgató mutatta be.

A délutáni órákban delegációnk megtekintette Hradec Královéban az akkor első alkalommal megrendezésre került ún. Silvana Regina erdészeti-gépipari kiállítást és vásárt.

A harmadik napon – hazautazás előtt – rövid városnézésre került sor Brnőben.

Cseh kollégáinkkal való mostani találkozásunk alkalmával ismét megállapíthattuk, hogy napjainkban igen fontos a szakszervezeteink közötti együttműködés, hiszen a két ország erdőgazdálkodásában és faiparában igen sok a hasonló probléma, ugyanúgy az érdekképviseleti és érdekvégyesítési kérdésekben is. Nem kevésbé fontos ennek a jó kapcsolatnak az emberi, baráti és nem utolsósorban a politikai jelentősége is.

K. F.



Ing. JAROMÍR VASÍČEK, a Semenársky Závod igazgatója (középen), mellette BARTANUSZ ISTVÁN tolmács, tájékoztatja a magyar szakszervezeti küldöttséget a magpergető üzem tevékenységéről.

Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűléséről

(folytatás az 1. oldalról)

szabályozni és még sorolhatnám azokat a szakmai alapelveket, melyeknek betartása minden erdész szakember célja kell, hogy legyen.

Nem osztom a kételkedők és kicsinyhitűek véleményét, hogy a gazdasági, politikai kényszer hatására engedni kell szakmai alapelveinkből. Állítom, ha nem ezt a körömszakadtáig erdőt és szakmát védő politikát folytatta volna az Egyesület az elmúlt négy évben, erdeink zömét már átgondolatlanul rég szétprivatizálták volna – többek között – a kárpótlási folyamat során. Ne felejtsük el, hogy egyéni érdekek, a saját pecsenyőjüket sütők még mindig ott leselkednek a társadalom vagyona mellett és mindent elkövetnek azok értéken aluli megszerzéséért. Elég, ha csak a Lupis és Confides brókerház elmúlt év őszi és a meg-megújuló próbálkozásaira utalok. Legkirívóbb esetben a köztudottan kiváló adottságokkal rendelkező – hála Istennek, prosperáló – balatonfelvidéki és somogyi teljes erdőgazdaságokat akarták megszerezni.

Mindig következetesen és határozottan kellett véleményt alkotni a parlamenti jogalkotás során számtalan, bennünket érintő törvénytervezet kapcsán (vadászati törvénytervezet, Erdészeti Alap, Vadászati Alap stb.). Az elmúlt négy év következetes szakmai lobbizása során meg kellett tanulni sokmindent és erőfeszítéseink nem voltak hiábavalóak. Ma már sok helyen kivívtuk az elismerést és meghatározó szakmai tényezőként tartják számon az Egyesületet.

Annak ellenére, hogy a szakterületet megítélésem szerint az új kincstári törvény, erdőtervény és vadászati törvény meghozataláig még sok veszély fenyegeti, alapvető célkitűzéseink nem szenvedtek helyrehozhatatlan károkat és az adott körülmények között ezt nagy eredménynek kell tekinteni. Mind ez ideig sikerült a természetszerű erdők döntő hányadát képező állami erdők egységét többé-kevésbé megőrizni. A kárpótlás által érintett erdőterületek privatizációjával eddig nem szenvedett jóvátehetetlen kárt az állami, kincstári erdővagyon. Sajnos fel kell hívnom a figyelmet itt arra a veszélyre is, hogy a korábban többé-kevésbé egységesnek tekinthető szakközönség is egyre inkább megosztottá és megoszthatóvá válik, elsősorban az egyéni és csoportérdekek különbözősége miatt (erdőgazdálkodók, erdőfelügyelők, erdőtervezők, magánerdőtulajdonosok stb.). Gondolok itt például az erdőgazdasági részvényszerzőságot megalakulásával jelentkező igen nagy arányúvá vált jövedelemkülönbségekre és az ezzel párosuló újszerű elvárásokra. Remélem, hogy tagtársaink olyan szilárd erkölcsi és szakmai alapokon állnak, hogy a magas jövedelmek sem tántorítják el őket a szakmai érdekek következetes képviselésétől.

A potenciálisan 700 ezer hektárt kitevő új magán-erdőterületeken remény van – a sajnos nagyon késve meghozott – erdőbirtokossági törvény betartásával a szakszerű magán-erdőgazdálkodás beindítására. Természetesen nem lehetünk elégedettek az elért eredményekkel. A kellő törvényi szabályozás hiányában (kincstári, erdő- és vadászati, valamint a természetvédelmi törvény) a szakterület átalakulása lassan és rosszul szabályozottan halad. A nemzetgazdaság nehéz helyzetében külső költségvetési segítségre nemigen, vagy csak kis mértékben számíthatunk. Az átalakulási folyamatok viszonylagos rendezetlensége miatt csak sokkal önzetlenebb, etikusabb szakmai munkával lehet komoly eredményeket elérni. Félre kell tenni az egyéni és csoportérdekeket a fő stratégiai célok elérése érdekében. Számolni kell azzal, hogy ha bármilyen egyéni vagy csoportérdek miatt megoszlik a szakmai közvélemény, mindig lesznek szakmán kívüli külső erők

(haszonlesők), akik ezt kihasználják saját érdekükben és átlépnek a szakma feje felett, mérhetetlen károkat okozva döntéseikkel a magyar erdőnek.

Az elmúlt negyven évben az egyesületi élet fő kérdése az erdészeti ágazat gazdasági szerkezeti átalakulása volt. Az Egyesület ebben az átalakulásban megpróbálta az alapszabály szellemében kivenni a részét. Ítélt meg majd az utókor és a tagság, hogy milyen eredménnyel. Valószínű, hogy az elkövetkező idősakra is – legalábbis a végleges tulajdonszerkezet kialakulásáig és a törvényi szabályozások megtörténteig – újra ez marad továbbra is az Egyesület fő feladata.

Kedves Kollégák!

Egy négyéves ciklus után is kell további néhány szót szólnom – ha szűkszavúan is – az egyesületi élet néhány közérdeklődésre számot tartó általános kérdéséről.

1. Az egyesületi szervezet és taglétszám alakulása:

Az elmúlt év során nőtt a helyi csoportok száma, Gödöllőn ez év március 1-jén alakult újra helyi csoport. Reméljük, működése a korábbi hagyományoknak megfelelően, eredményes lesz. A 36 helyi csoporton kívül az egyesületi szakmai munka 16 szakosztályban folyik. A korábbi taglétszám-csökkenés gyakorlatilag megállt. A korábbi évek nagyarányú taglétszám-csökkenése már tavaly mérséklődött. Jelenleg létszámunk 4512 fő. Remélem, hogy eljött a fordulóponthoz és a jövő évtől újra emelkedni fog egyesületi taglétszámunk. Erre az új magánerdőtulajdonosok belépésével minden reális reményünk megvan.

Az Egyesület nehéz anyagi helyzete ellenére is az elmúlt négy év során folyamatosan sikerült javítani az egyesületi központ technikai felszereltségét (számítógép, telefonok, írógép, másológép, telefax stb. beszerelésével). Mindez jelentősen segítette, könnyítette az adminisztráció helyzetét, munkáját.

2. A helyi csoportok és szakosztályok életéről: lehetőség szerint, folyamatosan tájékoztatást adunk a szaklapok hasábjain. Természetesen ez mindig csak olyan mértékig történhet meg, amilyen mértékben erről tájékoztatást kapunk tagságunktól. Ezért kérem az új helyi csoport- és szakosztály-titkárokat, akik az egyesületi élet motorjai, hogy igyekezzenek minden rendezvényükről, megmozdulásukról érdemi tájékoztatásukat eljuttatni a szerkesztőséghez.

3. Néhány szó Egyesületünk külkapcsolatairól:

Az Egyesület korábban is hagyományosan jó külkapcsolatai tovább javultak. Az Egyesülethez beutazó külföldi szakemberek száma 1990-ben 168 fő, 1991-ben 151 fő, 1992-ben 214 fő, 1993-ban 175 fő (+600 fő erdész sielő, akik a 25. Erdész Sí Európa Bajnokságon vettek részt) és 1994-ben eddig 85 fő, várható még 97 fő.

Az Egyesület segítségével kiutazó szakemberek száma is folyamatosan évről évre nőtt. 1990-ben 10, 1991-ben 13, 1992-ben 98, 1993-ban 101 és 1994-ben ezideig 126 tagtársunk utazott külföldre. A német és ezen belül a bajor egyesülettel a kapcsolatunk igen jó. De jó a kapcsolatunk még az osztrák, a holland, a svéd, a norvég erdészeti egyesületekkel is. Kapcsolatot tartunk a török és görög egyesületekkel is. A román erdészeti egyesülettel is megtörtént az első levélváltás, a kapcsolatfelvétel.

(folytatás az 5. oldalon)

Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűléséről

(folytatás a 4. oldalról)

Egyesületünk tagja az Európai Erdészek Szövetségének, a természet-szerző erdőgazdálkodás érdekeit képviselő Pro Silva szervezet-nek és az Európai Természeti és Nemzeti Parkok Szövetségének is.

Kedves Kollégák!

Négyéves időszak végéhez érkeztünk. Körülményeim alakulása miatt sajnos nem vállalhattam tisztségviselőként a megmérettetést egy új választási időszakra is. Úgy érzem, hogy a közgyűlés nyilvánossága előtt ezért értékelhetem az elnökség tevékenységét és ezen belül a saját tevékenységemet is. Elmondhatom – bár azt hiszem, ezt úgyis sokan tudják –, hogy az elmúlt négy év embert próbáló időszak volt nemcsak a szakterület részére, hanem az elnökség tagjai részére is. Az elnökség lehetőségei szerint helytállt, gyakorlatilag egy személyi változással (a főtitkárhelyettes) végigküzdötte a szakterület érdekében az elmúlt négy évet. Meg kell mondani, hogy voltak időszakok, amikor az elnökség több tagja saját egyéni egzisztenciáját sem kímélve és féltve, személyesen és önzetlenül harcolt a magyar erdőkért. Ezért a tevékenységünkért, mint ahogy megválasztásunk után megfogadtuk, semmilyen pénzbeli juttatást fel nem vettünk, kivéve a fizetett szerkesztőbizottsági elnököt. Meggyőződésem, hogy ezt a munkát igazán eredményesen csak tiszta erkölcsi alapon, önzetlenül, etikusan lehet végezni.

Végezetül ezúton szeretnék mindazoknak köszönetet mondani, akik az elmúlt négy év során tanácsaikkal, írásaikkal, baráti biztatásukkal segítettek főtitkári munkámat. Sokan voltak, akik kiállásukkal, szakmaszeretettelükkel vitték előre az Egyesület, a magyar erdők ügyét és segítettek az egyesületi és hivatali munkámat is.

Külön szeretnék köszönetet mondani az Egyesület tisztelt alkalmazottainak, elsősorban dr. Marjai Zoltánné ügyvezető titkárunknak, aki igen sok terhet vett le rólam és megbízható segítségére mindig lehetett számítani.

Köszönöm az Egyesület minden tagjának, a választmányának, a tisztségviselőnek és az elnökség tagjainak is a négyéves együttműködést, melynek végén azt hiszem mindnyájan elmondhatjuk: „Jó mulatság, férfimunka volt.”

Az új leendő elnökség munkájához pedig az elkövetkezendő, korántsem könnyű évekre munkájukhoz kívánok hitet és erőt.

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében kérem a beszámoló elfogadását.”

Üdv az erdészeknek

A főtitkári beszámoló után dr. Anda István, az ellenőrző bizottság elnöke tett jelentést a közgyűlésnek.

A két beszámolót hozzászólások követték, majd a küldöttgyűlés a főtitkári beszámolót és az ellenőrző bizottsági jelentést egyhangúlag elfogadta.

Ezután került sor a már hagyományossá vált erdész kitüntetések átadására.

Egyesületi kitüntetések

Az 1994. évi Bedő- és Kaán-díjak

Az Országos Erdészeti Egyesület választmánya – az elnökség javaslata alapján – a magyar erdőgazdálkodás fejlesztése érdekében kifejtett tevékenységük elismeréséül

a Bedő Albert-émlékérmeket adományozta:

- dr. Páll Miklós erdőmérnöknek, ny. erdőművelési ov.;
- dr. Szodfridi Tamás erdőmérnöknek, tanszékvezető egyetemi tanár;
- Steiner József erdőmérnöknek, a miskolci erdőfelügyelőség igazgatója.

Kaán Károly-émlékérmeket adományozta:

- Boros Frigyes erdésznek, ny. kerületvezető;
- dr. Erdős László erdőmérnöknek, ny. tanácsadó;
- Iványos László erdésznek, erdészetvezető;
- dr. Papp László erdőmérnöknek, ny. tudományos főmunkatárs.

* * *

A szünet után került sor az idei Vándorgyűlés második, igen fontos munkájára, az Országos Erdészeti Egyesület új vezetőségének megválasztására. A választást megelőzően Schmotzer András, az OEE elnöke megköszönve a tagság négyévi bizalmát, aktív, segítő támogatását, a régi vezetőség egésze nevében lemondott eddigi tisztségéről.

Ezután Kertész József volt alelnök javaslatára a közgyűlés alapos vita után, egyhangú szavazással módosította az Egyesület alapszabályát, majd ennek alapján megkezdődött az új tisztségviselőkre a javaslatlét, s ezután került sor a titkos szavazásra.

A közgyűlésen a 225 küldött az Országos Erdészeti Egyesület tisztségviselőinek a következő négy évre az alábbi személyeket választotta meg:

Elnök: Schmotzer András
Általános elnökhelyettes: dr. Rakonczai Zoltán
Technikai alelnök: Valentin Károly
Magánerdő alelnök: Steiner József
Főtitkár: dr. Szikra József
Főtitkárhelyettes: Csóka Péter
Ellenőrző bizottság elnöke: dr. Anda István
Szerkesztőbizottság elnöke: Pápai Gábor

Régióvezetők:

1. Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala és Veszprém megyék régió képviselője: Bús Mária.
2. Baranya, Somogy és Tolna megyék: Szőnyi János.
3. Pest, Fejér, Komárom-Esztergom megyék és Budapest: dr. Czernyi Károly.
4. Szabolcs-Szatmár-Bereg, Hajdú-Bihar és Szolnok megyék: dr. Szemerédi Miklós.
5. Nógrád, Heves és Borsod-Abaúj-Zemplén megyék: Haraszi Gyula.
6. Csongrád, Bács-Kiskun és Békés megyék: dr. Göbölös Antal.

A közgyűlés a választás eredményének ismertetése után Schmotzer András újraválasztott elnöknek a közgyűlés munkáját értékelő és az új elnökségnek jó egészséget, sikereket kívánó zárószavával, és az erdész himnusz eléneklésével ért véget.

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett, legfontosabb rendelkezések a következők:

- A közúti közlekedés szabályairól szóló rendeletet módosította a 72/1994. (V. 10.) Korm. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 50. számában.)
- A polgári perrendtartást kiegészítette az 1994. évi LII. törvény.
- A bírósági végrehajtásról szól az 1994. évi LIII. törvény. (Mindkettő a Magyar Közlöny 51. számában jelent meg.)
- Az ingatlan-nyilvántartásról szóló rendeletet módosította a 25/1994. (V. 19.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 54. száma.)
- Egyes társasági adókedvezményekről szól a 90/1994. (VI. 8.) Korm. rendelet.
- A közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló rendeletet módosította a 22/1994. (VI. 8.) KHVM rendelet. (Magyar Közlöny 62. száma.)
- A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény megjelent a Magyar Közlöny 69. számában.
- Az agrárágazat területén adományozható díjakról és más elismerésekről szól a 46/1994. (VI. 30.) FM rendelet.
- A közösségi munkavégzés megszervezésével kapcsolatos szabályokról szól a 4/1994. (VI. 30.) MüM rendelet. (Mindkét rendelet a Magyar Közlöny 72. számában jelent meg.)
- A cégekre vonatkozó egyes jogszabályokat módosította a 9/1994. (VII. 8.) IM rendelet. (Magyar Közlöny 74. száma.)
- A nyugellátások és a baleseti nyugellátások, valamint a nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások emeléséről rendelkezik a 38/1994. (VII. 18.) OGY határozat. (Magyar Közlöny 76. száma.) A végrehajtására kiadott 110/1994. (VIII. 6.) Korm. és 111/1994. (VIII. 6.) Kormányrendelet megjelent a Magyar Közlöny 82. számában.

Dr. Gojdár László
jogtanácsos

Szeptember

Bőg, bőg a szarvas a szálerdőben,
a bükkösben,
a hely peremén,
meg-megiramlik, megtorpan
s hörren:
„Ki a különb legény?”

Nem a tavasz! Az ősz
az erős
szerelmek ideje.
Bőgj, bőgj, szarvas, hirdesse az
ősz,
az ősz igazát, ez az ősz,
forró harci zene!

Koronádra vadásznak? Mit bánod!
Holdig hördül e vad lakodalom!
Hány ezredéve, s hány ezredévig
árad
torkodból ily szilajon:
Pár hét s vörösen robbannak
az erdők,
jön az őszi forradalom!

Te, te érzed, mit ér a szabadság,
ünökkel az őszi hegyen!
Üznek? Lesnek rád?
Hajszálkeresztrel sügyeden
még édesebb, forróbb az élet
s a szerelem!

Tóth Bálint

Erdőtulajdonosok figyelmébe!

Az erdőgazdálkodás támogatása

A Földművelődésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala az *Erdőgazdák Kiskönyvtára* című sorozat 3. füzetét adta ki azzal a céllal, hogy újabb hasznos ismereteket nyújtson az erdőtulajdonosok számára.

Az *Erdőgazdálkodás támogatása* c. füzetet az FM Erdőrendezési Szolgálat főigazgatója, Halász Gábor szerkesztette, az előszót Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke írta. Az előszóban – többek között – az alábbiakat olvashatjuk:

„Az *Erdőgazdák kiskönyvtára* sorozat első két kötetét azért adtuk közre, hogy az új erdőtulajdonosoknak olyan általános és aktuális ismereteket nyújtsunk, amelyek feltétlenül szükségesek az indulásnál.

Aki most foglalkozik először erdővel, már az első két füzetből is megismerhette, hogy az erdészember döntéseit, cselekedeteit sokkal inkább a jövőbeni szándékai, céljai – esetenként vágyai – vezérlik, mint a napi érdekek, vagy a múltbéli döntések. Bár az embernek van történelmi szemlélete is, ez az erdészkedéshez is szükséges.

Az erdész munkájához az energiát, lelkierőt a kívánt erdőállapot eléréséhez feltétlenül szükséges magas fokú jövőorientáltság adja. Ilyennek kell lennie a jó erdőtulajdonosnak is. Tudnia kell, hogy az erdővagyonnal való gazdálkodáshoz sajátos szemléletre van szükség, ahol mindig az erdő érdekei állnak a középpontban. Mindezeket feltételezve, a legelkötelezettebb erdésznek és a jövőorientált erdőtulajdonosnak is meg kell küzdenie a mindennap gondjaival. Ezek a gondok általában anyagi jellegűek.

A sorozat harmadik füzetét azzal a szándékkal bocsátjuk közre, hogy azok az erdőtulajdonosok, akik már birtokba vették erdejüket és kezelni akarják, gazdálkodni akarnak vagyoniukkal, hasznos ismereteket kapjanak az

erdőgazdálkodás közgazdasági helyzetéről.

Kezdetben bizonyára sok gondot fog okozni a tulajdonosoknak, az erdők szakszerű kezeléséről való gondoskodás, mégis arra biztatok mindenkit: vállalja a nehézségeket, foglalkozzon az erdőt érintő közgazdasági problémákkal is.”

A kiadvány felöleli az erdőgazdálkodás e témakörével kapcsolatos legfontosabb feladatokat. A teljes részletesség igénye nélkül, csak az alábbi főbb témaköröket említenénk meg a könyvből: 1. Miért szükséges az erdőgazdálkodás támogatása? 2. Az országos erdészeti alap. 3. A mezőgazdálkodási fejlesztési alap. 4. Az agrárágazatok általános támogatási rendszerében igényelhető, erdőgazdálkodást segítő támogatások. 5. A szervezeti-szerkezeti átalakulást segítő támogatás. 6. Erdőtelepítés.

A harmadik, nagyszerű füzet szerzői Marschall Tamás, Merkel Gábor

és Virágh János munkájuk során nem törekedtek a teljességre és csak a legfontosabb tudnivalókat foglalták össze az erdőbirtokosok részére, hogy ennek segítségével is az erdőgazdálkodás útján az első, fontos lépéseket megtehessek. Ezért is adták a könyv mottójának Kaán Károly kimagasló erdész-politikusnak egyik gondolatát, amely így szól: „A természet rendjében kívánatos egyensúly fenntartása és a gazdasági élet sokoldalú megnyilvánulása az idők haladtával reá utalták a kultúrállamok népeit, hogy megbecsüljék az erdőt, amely úgy létfenntartásunknak, mint nemzeti gazdaságunknak olyan előkelő tényezője.”

Az itt röviden bemutatott füzet tanulmányozásához kívánunk kitartást, s eredményes gazdálkodást.

(A könyv beszerezhető: FM Erdészeti Hivatal, Budapest V., Kossuth Lajos tér 9. sz. alatt és az ország valamennyi erdőfelügyelőségén.)

K. F.

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.
Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta: 1800 Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

Bemutatkozik a Kaposvári Erdőfelügyelőség

Lapunk rendszeres olvasói emlékeznek rá, hogy ebben az esztendőben is indítottunk egy olyan rovatot, amelyben egy-egy erdőgazdaság, faipari vállalat, erdőfelügyelőség, vagy intézmény és annak szakszervezeti bizottsága mutatkozik be.

Legutóbb, ezévi áprilisi számunkban a Mecseki Erdészeti Részvénytársaságról olvashattak.

Mostani számunkban a Kaposvári Erdőfelügyelőség mutatkozik be. Reméljük, hogy ez a bemutatkozás is tovább segíti egymás jobb megismerését, a jó tapasztalatok átvételét.

A Kaposvári Erdőfelügyelőség működési területe főleg Somogy megye, de kis mértékben a szomszédos megyékre (Baranya, Tolna, Zala) is kiterjed. Erdőgazdasági tájak szerint Somogyi Homokvidék, Baranya-Somogy-Tolnai-hegyhát, Déli Pannonhát, Zselicség, Nagyberék és Kis-Balaton, kis részben Ormánság területén helyezkedik el, változatos termőhelyi adottságok és változatos faállomány-összetétel a jellemző.

Az erdőfelügyelőség illetékességi (közigazgatási) területe: 625 295 ha, ebből 172 608 ha az erdő (27,6). Ez az ország erdőterületének egy tizede.

Felügyelt gazdálkodók száma és erdő területe:

Erdészeti és Faipari Rt. (11 erdőszet)	1 db	90 276 ha
Állami gazdaságok és utódsszervezetei	12 db	9115 ha
Szövetkezetek	91 db	70 701 ha
Vízügyi Igazgatóság	3 db	352 ha
Egyéb állami szervek		1260 ha
Egyéb, nem állami szervek		904 ha
		172 608 ha

Az erdőfelügyelet alá tartozó munkák 1993. évi adatai:

Fakitermelés

	Véghasználat		Gyérítés		Tisztítás	
	ha	em ³	ha	em ³	ha	em ³
EFAG Rt. üt. ei	770	274,1	3069	135,7	1874	23,6
telj.	622	219,5	2702	104,2	1598	16,6
ÁG. üt. ei	115	21,3	211	6,6	135	1,5
telj.	69	8,7	110	4,1	31	0,2
Szöv. üt. ei	863	205,8	1785	60,8	1693	17,9
telj.	409	90,8	799	25,3	864	6,8
Vízügy üt. ei	—	—	—	—	—	—
telj.	13	1,3				

Összes fakitermelés 578 ezer m³ volt.

Erdőművelés

	Erdőfelújítás		Erdőtelepítés	
	Köt alá vont ter. ha	Első kiv. ha	Köt alá vont ter. ha	Első kiv. ha
SEFAG Rt	8013	728	501	—
ÁG.	442	40	248	30
Szövetk.	3360	412	2152	91
Egyéb	—	—	117	53

szerezés során több tízezer erdőtulajdonossal kell számolni a megyében.

Erdőfelügyelőségünk létszáma 23 fő. Két osztály: erdőfelügyeleti; igazgatási.

Erdőfelügyelők száma: 10 fő, ebből erdőmérnök 7 fő, erdőszektechnikus 3 fő.

Munkavégzésben négy gépkocsi áll az erdőfelügyelők rendelkezésére.

Az erdőgazdaságnál és a többi szektornál is jó képzettségű szakembergárda dolgozott, az üzemterv szerinti gazdálkodás biztosítva volt. 1993-ban felhalmozódott erdőművelési hátralékok miatt az erdőfelügyelőség hatósági korlátozást rendelt el az erdőgazdaságnál, az üzemtervi előírásához viszonyított teljesítmény ezért elmaradt. Állami gazdasági és szövetkezeti szektornál a privatizáció és tulajdonosi bizonytalanság miatti visszafogottság a jellemző. Ez a tendencia 1994-ben is észlelhető. Ezekről a gazdálkodóktól a szakemberek létbizonytalanságuk miatt elváródnak. Ez tükröződik a teljesítmény-adatokban is.

A fenti számokkal csak a feladatunk nagyságrendjét akarom érzékeltetni.

Jellemző az erdőtelepítési kedv nagymértékű csökkenése.

Az erdőszítési munkák szakszerű elvégzése, helyes fafajmegválasztása mellett gondot okoz a több év óta tartó aszályos időjárás, egyes térségekben nagymértékű a vadkár és egyéb biotikus, abiotikus károsítások. Ezek a tényezők megnövelik az erdőszítések befejezési határidejét. Erdőszítési hátralék miatti szankcionálás összege 1993-ban 13,5 millió Ft-ot tett ki.

Azokon az erdőterületeken, amelyek kárpótlással vagy szövetkezetek felbomlásával, állami gazdaságok privatizálásával kikerültek a szervezett erdőgazdálkodás folyamatából, 1994. július 1-től Erdőbirtokossági Törvény alapján folytathatják gazdálkodásukat.

Az Erdőbirtokossági Törvényt — amennyire vártuk —, annyira csalódtunk benne. Csalódtunk, mert lehetőséget ad az erdőterületek elaprózására, lehetőséget ad „nem tartamos” gazdálkodás folytatására.

Ez ideig négy erdőbirtokosság alakult meg, és több megalakulása folyamatban van.

(folytatás a 9. oldalon)

Bemutatkozik a Kaposvári Erdőfelügyelőség

(folytatás a 8. oldalról)

A szervezési folyamatban zavart okoz az FM Erdészeti Faipari Főosztály 24 026/1/93. sz. állásfoglalása az erdők osztatlan közös használatáról, amelyben lehetőséget kínál elég széles körben (6 ha alatti és feletti zárványterületek) egyéni gazdálkodás folytatására. Ezt az állásfoglalást mindeztideig egyetlen jogszabály sem igazolta vissza. Sokan – még hivatalos helyen is – úgy értelmezik, hogy ezeken a területeken az erdőtörvény betartása nem kötelező, a tulajdonos azt csinál, amit akar.

Minden nehézség ellenére kárpótlási árverések és részaránytulajdonok kijelölésének befejeztével az átmenetileg rendezetlen területeken az erdőbirtokossági társulatok megalakulását szorgalmazzuk, és ehhez minden szakmai segítséget meg kívánunk adni.

A meglévő stabil szövetkezetekben, ágazati rendszerben az erdőgazdálkodás üzemterv szerinti folytatása biztosítottnak látszik.

A szakszervezeti tevékenységről

Erdőfelügyelőségünknel szakszervezeti bizottság 1968 óta folyamatosan működik, 1979-ig Kaposvári Erdőrendezőség szb-ként. Ezen időszakban működött Erdőrendezőség-

gek Országos Szakszervezeti Tanácsa, amely az akkori főosztállyal hatékonyan együttműködő szervezet volt. 1993-ban csatlakoztunk a MEDOSZ-ból kivált független *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetéhez*.

Szakszervezeti taglétszámunk: 20 fő, kettő nyugdíjas.

Szociális helyzetünk: fizetésünk a *Köztisztviselői Törvény* szerinti besorolás beállási szintje átlagosan 79%, amit kevésnek tartunk. Dolgozóink nagyobb része középf-, illetve idősebb korosztályú.

Munkaruhát és 13. havi fizetést a *Köztisztviselői Törvény* szerint rendben megkaptuk. Kedvezményes üdültetésben sem 1993-ban, sem 1994-ben nem vett részt senki.

Van egy hévívei házunk Igal községben (Kaposvártól 30 km-re), ahol melegvizet gyógyfürdő van, saját dolgozóinkon kívül cse-üdültetésre társintézményektől már többen igénybe vették.

Szakszervezeti tagdíjból alapszervezetünknel maradt összeget csoportos kirándulásra használtuk fel. Ennek keretében 1991-ben Velenében, 1993-ban a Magas-Tátrában jártunk.

Erdőfelügyelőségünk a *Köztisztviselői Törvény* alapján működő intézmény. A kö-

zelmúltban új Munka Törvénykönyv, új Munkavédelmi Törvény született. Köztisztviselői Törvénynek is van már kiegészítése.

Ezeknek az új jogszabályoknak a birtokában alkotni kellene egy *egységes Erdőfelügyelőségi Munkaügyi Szabályzatot*, amelyben az erdőfelügyelőségek működését, érdekvédelmi szerepét, szociális juttatások mértékét, mikéntjét stb. szabályozni lehetne. Ehhez kérjük az EFDSZ segítségét is.

A Kaposvári Erdőfelügyelőség kollektívája munkája során igyekszik az erdőre és intézményeire vonatkozó jogszabályokat betartani. Jól képzett, tapasztalt szakemberekkel rendelkezik. A gazdálkodó szervezetekkel a gyakori szankcionálások ellenére is korrekt a kapcsolatunk.

A gazdálkodók számának várható nagyfokú növekedése a jövőben új, nehezebb feladatokat ró az erdőfelügyelőségi szervezetre, de szeretnénk ezeknek az elvárásoknak is megfelelni.

Köszönjük a bemutatkozás lehetőségét és üdvözlünk minden Kedves Olvasót

a kollektíva nevében:
Sörnyi Sándor
szb-titkár

HÍREK...

A Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezete az együttműködési megállapodás alapján szeptember 6–9. között kelet-szlovákiai tapasztalatcseré tanulóútogatásra hívta meg a magyar *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének* – elsősorban szakszervezeti tisztségviselőkből álló – küldöttségét. (A tanulmányútról lapunk következő számában részletes beszámoló adunk.)

Az Országos Erdészeti Egyesület dobogókői vándorgyűlésén *Baja Ferenc* környezetvédelmi miniszter megbeszélést folytatott az ágazat és a szakmai érdekképviselő vezetőkkel. Ezen részt vett szakszervezetünk főtitkára is.

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének központjában munkamegbeszélésen találkozott *Buzássy Lajossal*, a Földművelésügyi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatok Osztályának új vezetőjével *Herczeg Miklós* ügyvezető főtitkár. Találkozásuk során áttekintették a mindkét felet érintő időszaki kérdéseket és tárgyaltak az érdekegyeztetés módjának jövőbeni lehetőségeiről.

A „profi erfa”

Egy új, hiánypótló szaklap

Fontos eseménynek tartom a szakma életében, ha egy szakönyv vagy éppen egy új szaklap jelenik meg. A minap került kezembe a szakkörökben közismert erdőmérnök-újságíró, *Fónagy István* főszerkesztő nevével fémjelzett 16 oldalas, tetszetős külsővel, figyelmet érdemlő tartalommal, számos fotóval a „profi erfa” (Erdőgazdasági, fa- és asztalosipari informatikai havi-lap).

Beköszöntőjében a főszerkesztő leszögezi, hogy „...az ágazatnak szüksége van egy megújult, versenyképes szakmai lap megjelentetésére, amely információival, szolgáltatásai által hozzájárulhat a gazdasági fellendüléshez.”

Az új lapban – többek között – *Dauner Mártonnal*, az FM Erdészeti Hivatalának elnökével készült interjút; *dr. Király Pál* tudósítását a kétnapos erdészeti szemináriumról; *dr. Vajda László* faipari információját az ágazat 1993. évi külkereskedelmi adatairól, a partner szaklap, a Forstmaschinen-Profi főszerkesztőjének, *Dieter Biernathnak* köszöntő sorait olvashatjuk.

Úgy vélem, hogy a „profi erfa” bemutatkozása – külsejével, sokszínű tartalmával – sikeres és ígéretes. Kíváncsi vagyok, hogy maradéktalanul valósítsa meg céljait.

Cs. J.

A VADEX MEZŐFÖLDI ERDŐ- ÉS VADGAZDASÁG RT.

tisztelettel értesíti Önt, hogy továbbra is
vásárlói rendelkezésére áll a vadászfegyverek,
vadászlőszerek, engedély nélkül vásárolható légfegyverek,
vadászfelszerelések szaküzletével
az erdőgazdaság központjában:

8001 Székesfehérvár

Tolnai utca 1. Pf.: 71

VADEX

Nyitva tartás munkanapokon 9–17 óra között.

*

Szaküzletünkben a neves bajorországi – **Harald Sax** –
fegyverüzem által gyártott és forgalomba hozott
Mauser típusú golyós,
illetve 12/70 bock sörétes fegyvereket,
valamint az összes Magyarországon használatos
lőszereket árusítjuk.

Távcsőszerezéshez különböző tartozékokat,
továbbá egyéb vadászfelszereléseket kínálunk.

*

Telefon: (22) 316-473/137

Telefax: (22) 327-525

Telex: 21-306

Hírek...

Augusztus végén adták át a „*Pro Silva Hungariae*” (A Magyar Erdőkért) díjat. A magas szakmai kitüntetést a következő kollégák kapták:

- *dr. Majer Antal* professzor;
- *id. Balsay Miklós*, aranydiplomás erdőmérnök;
- *Répászký Miklós*, az abádszalóki erdőbirtokosok szövetkezetének elnöke.

*Mindháromuknak sok szeretettel
gratulálunk!*

A közelmúltban *Szántódon*, a SEFAG Rt. területén tanácskoztak az EFDSZ-hez tartozó dunántúli alapszervezetek titkárai. A tanácskozáson részt vett *Barta László* elnök is. A megbeszélés fő témája a kollektív szerződés kérdése volt. Az ülésen több vállalatunk munkaügyi vezetője is megjelent, így érdekes és hasznos eszmecsere zajlott le.

A második napirend keretében *Herczeg Miklós* adott tájékoztatót időszerű kérdésekről. A résztvevők úgy döntöttek, hogy a regionális tanácskozást a jövőben rendszeresen megrendezik, más-más helyen. *Csávicz János*, a SEFAG Rt. vszb-titkára vállalkozott rá, hogy a csoport munkáját összefogja és koordinálja.

A tanácskozást megtisztelte jelenlétével *Bóna József*, a SEFAG Rt. vezérigazgatója és *Barkóczy István*, a szántódi erdősziget igazgatója is.

Kinevezések az Erdészeti és Faipari Egyetemen

A köztársasági elnök
*dr. Winkler András*t, az *Erdészeti és Faipari Egyetem* rektorát 1994. július 1-jei hatállyal újabb három évre kinevezte az egyetem rektorának.

A rektor pedig oktatási rektorhelyettségé
dr. Láng Miklós egyetemi docenst,
tudományos rektorhelyettségé

dr. Varga Ferenc egyetemi docenst nevezte ki.

Felmentésre került beosztásából *dr. Joó István*, az *EFE Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karának* főigazgatója, mivel ilyen irányú megbízatásának ideje lejárt.

Az új főigazgató – szintén három évre – *dr. Ágfalvi Mihály* tanszékvezető főiskolai tanár.

Személyi hírek

Az MSZOSZ Szövetségi Tanácsában – a jövőben – szakszervezetünket *Apatóczy Istvánné* (ERTI) és *Csávics János* (SEFAG) képviseli.

* * *

Az Országos Nyugdíjas Kamara munkájában az EFDSZ részéről *Varga György* vesz részt.

* * *

A cseh partner-szakszervezetel kötött együttműködési megállapodás keretében júniusban három cseh tisztségviselő vett részt továbbképzésen és tanulmányúton hazánkban. A csoportot *Alfonz Kokoska* – az erdészeti szakszervezet elnöke – vezette. A vendégek szakszervezetünk központjában tett látogatás után *Pécsre* és *Kaposvárra* látogattak.

A Kiskunsági Erdő- és Faipari Rt. Kiskunsági Erdészeténél

félmillió szürke nyár
(*Populus Canescens*) 2/0-ás,
valamint 200 ezer akác
(*Robina pseudoacacia*)
1/0-ás csemete eladó.

Ár: megegyezés szerint

Érdeklődni
Polyvás Mihály
műszaki vezetőnél lehet.

Telefon: 06-77-322-649

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtítkára
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
A Szerkesztőbizottság tagjai:
Barta László, *Borsody István*,
dr. Csötönyi József,
Herczeg Miklós (elnök), *Kálmán József*,
Krizsán Ferenc, *Nemes József* (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc
3000. – Váci Nyomda Kft. 94-1169 o.
2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Gyereküdülés a Szlovák Köztársaságban

A Szlovák Erdészeti Szakszervezettel való többéves gyümölcsöző kapcsolatunk eredményeként – szakszervezetünk történetében első alkalommal – sikerült megszerveznünk, hogy július második felében 65 általános iskolás korú gyereket üdültethetünk a gyönyörű fekvésű Besztercebánya melletti Tajovban és a Rozsnyó melletti Betliárban.

A minden tekintetben nagyszerűen sikerült gyermeküdültetésről az alábbiakban két rövid frást közlünk a résztvevőktől.

Betliari nyaralás

Július 16–29. között az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete szervezésében 31 erdészeti és faipari dolgozó gyermeke nyaralhatott a szlovákiai Betliárban. Az itt található *Andrássy-kastély* bizonyára sokuk előtt nem ismeretlen. Akár közérdekű információ is lehet, hogy a táborozás megkezdése előtt – több éves felújítási munkálatok után – ismét megnyitották a látogatók előtt ezt a csodálatos épületet. A tábor, mely két hétig adott otthont a magyar és 130 szlovák gyereknek, a kastély parkjában terült el.

A magyar gyerekek az ország különböző részeiről – *Sopron, Székesfehérvár és Eger* környéki településekről – érkeztek. Nem ismerték egymást, ám ez az állapot nem tartott sokáig. Az ismerkedés már az autóbuszon, utazás közben megkezdődött és a táborozás első napjaiban is tartott. A megrendezett közös programok: *ügyességi és sportvetélke-*

dők, közösségi játékok, túrák, diszkó – mind lehetőséget biztosítottak arra, hogy a magyar gyerekek egymás között, de a szlovák gyerekekkel is barátságot kössenek.

A szervezők (az EFDSZ szlovákiai partnere) változatos programot biztosítottak számukra. A már említett tábori programokon kívül láthattuk a *Domicai-barlangot*, amely az Aggteleki-barlang szlovákiai területére eső része, *Krasznahorka* várát és természetesen a betliari *Andrássy-kastélyt*.

Az ember azt gondolná, hogy két hét nagy idő, távol a családtól. Nos, a táborozó gyerekek szerint nem, hiszen nagy részük szívesen meghosszabbította volna a kinttartózkodást. Erre azonban nem volt lehetőség, így megfogalmazták határozott igényüket: *jövőre ismét szívesen részt vennének egy ilyen táborozáson*. Kérésüket ezúton is tolmácsolom.

Kraszlán István

Levél Tajovból

Helló Haver!

Igazán sajnálom, hogy nem tudom Neked előszóban elmondani, hogy hogyan töltöttem a két hetet Szlovákiában. Te viszont most a tengerparton vagy, bizonyára jólesik, hogy írok Neked. Bizonyára emlékszel, milyen meleg volt július közepén, amikor elindultam Tajovba. Már Budapesten, a Nyugati pályaudvar parkolójában csak néztük egymást, mi harmincnégyen, akik együtt indultunk abban a reményben, hogy tőlünk északabbra talán valamivel hűvösebb lesz. A buszon nem nagyon ismerkedtünk. Legtöbben egészen odáig aludtak. Amikor odaértünk Tajovba – ez a falu Besztercebányától kb. 8 km-re van – képzeld, egy kis esőben volt részünk. Igaz nem sokáig tartott, de felüdültünk tőle.

Amikor megláttuk a *Lesák* nevű hotelt – a tanárnők szerint, akik velünk voltak, ez magyarul *Erdésti* jelent –, én egy kicsit meglepődtem. De nem tartott sokáig, mivel láttam, hogy faházak is vannak, s amikor megtudtam, hogy ezekben fogunk aludni, egész megkönnyebbültem. A két tanárnő távol lesz tőlünk. Hozzáteszem, nemigen éreztem a két hét alatt, hogy távol vannak.

Az első napokban nemigen foglalkoztunk mással, csak egymással ismerkedtünk. Ugyanis első nap kevés volt arra az idő, hogy mind a harmincnégyünk nevét bárki is megjegyezze. Azt megjegyeztem mindjárt, hogy *Miskolcra, Kaposvárról, Jánoshalmáról, Tar-*



A betliari Andrássy-kastély

(folytatás a 13. oldalon)

Gyereküdülés a Szlovák Köztársaságban

(folytatás a 12. oldalról)

dosról, Szegedről, Tályáról, Balassagyarmatról voltunk.

Kirándultunk is a környéken – természetesen gyalog –, vetélkedtünk, különböző sportokban. Igaz, nem sok sportágban. Majdnem mindenben a nagyobbak győztek. Tudod, a legkisebb 8 éves, a legnagyobb 16 éves volt közöttünk. Természetesen a nagyobbak voltak többen. Így mi – a fiatalabbak – nemigen „rúghattunk labdába”.

Mindjárt a megérkezésünk után rájöttem, itt sincs hűvösebb, mint otthon. De itt úgy éreztem, hogy közelebb vagyunk a Naphoz, jobban égetett. Egyedül a sűrű erdőben volt jó, ahol nagyon sok patak csordogál. Igazán nagyon hideg vízzű patakok vannak erre.

Az első nagy élmény számomra az volt, amikor kirándulásra vittek bennünket *Selmecbányára*, ahol megnéztünk egy bányamúzeumot. El sem tudtam képzelni, miért kell magunkra venni egy vastag esőkabátot, sisakot, s a ke-

zünkbe adtak egy elég súlyos lámpát. Hát amikor a múzeumba értünk, már tudtam. Képzeld, ott hideg volt, s mindenütt csöpögött a víz. A sisak meg azért kellett, hogy be ne verjük a fejünket, ugyanis a járatok egész alacsonyak voltak.

A múzeum után egy kastélyba mentünk, *Antolba*. Itt olyan szép bútorokat láttunk, igaz sokat nem jegyeztem meg belőlük, hiszen akkorra már egymással voltunk elfoglalva. Viszont a vadászkiállítás, az már valami. Ott már odafigyeltem. Persze ezt sem tudnám Neked pontosan leírni, de azért érdekes volt.

Voltunk még a *Magas-Tátrában* is egy egésznapos kiránduláson, ahol a táj szépségén túl, a kellemes idő is mindnyájunkat felfrissített. Te, volt itt velünk egy idős turistavezető, *Sír úrnak hívták* – jó mi?, aki sokkal gyorsabb volt nálunk. Akadtak ugyanis olyanok, akik nem bírták az iramot. Ugyanez az ember vitt el bennünket a *harmaneci*

barlanghoz is. Képzeld, oda gyalog mentünk egészen a tábortól. Gondolhatod, a nyelvünk is lógott a nagy melegtől, a fékező izmaink meg fájtak, hiszen hol meredeken föl, hol meredeken le vezetett az út kb. 12 km-en keresztül. Viszont a barlang, ahol egy órát töltöttünk, igazán szép volt és kellemes.

Tudod, amilyen lustán indult ez a két hét, a végére egészen belejöttünk. Miért is from, hogy lustán indult. Hát tudod, a két tanár úr igyekezett sok mindenre rávenni bennünket, de nekünk nemigen akaródzott. Képzeld, azt akarták, tanuljunk dalokat is – amihez nekünk nem volt kedvünk. Igaz, nem sokat segítettünk nekik a program kialakításában, pedig kérdezték a mi óhajainkat. Persze így is megtanultunk két szlovák dalt. Érdekes, hogy néha még itthon is dúdoltam őket, pedig ott kinevettem az egészet.

Ja, igaz is, voltak velünk lányok is. Tudod megint csak ők voltak többen, mint mi, fiúk. Akadt köztük szép is, de ezt inkább majd szóban.

Nem írtam Neked még a kajáról. Legegyen elég annyi, amikor éhes az ember, mindent meg tud enni. Hozzáteszem, nem híztam a két hét alatt, de biztosan a meleg is az oka, hiszen inkább mindenki csak szomjas volt, mint éhes.

Fürödtünk is – voltunk a besztercebányai strandon.

Viszont majdnem minden nap tábor tüzet csináltunk. Magunk szedtük a fát a tábor körül, magunk állítottuk fel, csak nemigen énekeltünk körülötte, a tanár úr bánatára.

Tudod, sok minden már nem jut az eszembe, de ha Te is hazajössz, majd még mesélek. Annyit azért mondhatok, nagyon örülök, hogy ott lehettem, és sajnálom, hogy Te nem voltál velem. De remélem, jövőre már együtt megyünk ebbe a szép szlovákiai táborba, csak vegyük rá szüleinket, hogy érdekes oda menni!

Üdvözlettel:
Gábor, a haver



A régi bányász-akadémia épülete Selmecbányán

Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaság
(Kecskemét, József Attila utca 2.)

Várja Önt a szép környezetben lévő
JUNIPERUS szállodában és panzióban

Jöjjön, lásson,
érezze jól magát!

JUNIPERUS PANZIÓ

Kecskemét, Kiszfái 285.

Telefon: 76/3481-536 este 76/480-273

Telefax: 76/320-772

Szolgáltatásaink: Konferenciaterem, galéria, tanfolyamok
és családi összejövetelek 80 férőhelyig

- Szállás 2 ágyas, komfortos szobákban
45 férőhelyig
- Ellátás, étkeztetés igény szerint,
előzetes megrendelésre
- Értékmegőrzés
- Zárt parkolóhely

1994. évi áraink: (2 személyre)

- Fürdőszobás szoba: 1600 Ft+10% áfa
- Zuhanyfülkés szoba: 1400 Ft+10% áfa
- Közös fürdőszobás szoba: 1200 Ft+10% áfa
- Pótágy: 500 Ft+10% áfa

Az étkezés, valamint a rendezvények terembérlete
megegyezés szerint vehető igénybe!

Ülésezett az országos választmány

A MOSZ Erdészeti Országos Választmánya ülést tartott. Az ülésen **dr. Balázs István**, az FM főtanácsosa „A magánerdőgazdálkodás jelene és jövője címmel élénk érdeklődést kiváltó és számos időszertű, megoldásra váró problémát felvető előadást tartott.

A szemléletformáló előadásból kitűnt, hogy Magyarország erdőterületének 40–41%-a (700–730 ezer hektárnyi erdő) magánkézbe kerül, így jelentős tényezővé válik a magántulajdonra épülő erdőgazdálkodás Magyarországon. A várhatóan közel 300 ezer erdőtulajdonos 350 ezer parcellával rendelkezik. A magánerdők nagysága átlagosan 1,7 ha. A magánerdő-tulajdonosok nyolcvan százalékanak szándéka korrektnek minősíthető, a hosszú távú, tartalmas erdőgazdálkodásban gondolkodnak.

Az erdőben folyó gazdálkodás – az erdőhasználat – tekintetében országrészenként eltérő a szándék. Az Alföldön inkább az egyéni magánerdő-gazdálkodásra való törekvés a jellemző, míg a Dunántúlon, a hegyvidéken a társult, vagy társas erdőgazdálkodást helyezik előtérbe. A jelenlegi helyzetet számos jogilag, pénzügyileg rendezetlen probléma feszíti. A végleges tulajdoni helyzet is lassan rendeződik. A tulaj-

donost magára hagyni nem lehet. Az ebből adódó főbb teendők: gyorsítani (adminisztratív úton) a birtokba adást, szaktanácsadással segíteni az új erdőtulajdonosokat.

Ami a jövőt illeti, egyrészt növekedni fog a magánerdők területe, másrészt a jelenleg túlságosan szétaprózódott erdőbirtokok – erdőingatlan-piac útján – koncentrálódnak, nagyobb erdőbirtokok alakulnak ki kevesebb erdőtulajdonossal. Az említett két folyamatot közgazdasági eszközökkel is (támogatásokkal, hitelekkel) segíteni kell.

A választmányi ülés – az FM-nek küldendő állásfoglalásként – támogatta **Szalóky Tibornak**, a METE (Magánerdő Tulajdonosok Egyesülete) elnökének alábbi szövegjavaslatát:

„A kárpótlások és a tagi részarányok kiadásának befejezése után a magyar erdőállomány 45–48 százaléka magánkézbe kerül.

Felmerül a veszélye, hogy a hosszabb távon – netán több évig – számonkérhető tulajdonos nélkül maradt erdőterületek egy része valamilyen úton-módon károsodásnak lesz kitéve.

A folyamatos erdőgazdálkodás fenntartása, a számonkérhetőség biztosítása végett meg kell tenni mindent annak megvalósítására, hogy mielőbb nevesítve legyenek a tulajdonok – függetlenül attól, hogy a tulajdonosok gazdálkodásukat milyen formában kívánják elindítani –, vagyis az új erdőtulajdonosok minél hamarabb hozzájuthassanak tulajdoni lapjaikhoz minden olyan esetben, amelyben ennek törvényi akadálya nincs.

Javasoljuk, hogy az erdő és erdő alrészletű művelési ágú tulajdoni lapok ügyintézését helyezték előtérbe a földhivatalok a más művelési ágakéval szemben, és ennek a minisztérium központi intézkedésével határozottan szerezen érvényt.”

A választmányi ülés állást foglalt a Társlut Erdőgazdálkodók Országos Szövetségének megalakításáról. Munkabizottságot hozott létre a szövetség munkaprogramjának, szervezeti felépítésének és működési feltételeinek kimunkálására. A szövetség megalakítását támogatja az OEE (Országos Erdészeti Egyesület) és a FAGOSZ (Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség).

Dr. Csötönyi József

FELHÍVÁS

A Földművelésügyi Minisztérium Mezőgazdasági Szakképző Intézete és Nevelőotthona (volt Erdészeti Nevelőotthon)

felvételt hirdet

KOLLÉGIUMI ELHELYEZÉSRE ÉS ELLÁTÁSRA

az agrárágazatban, erdő- és mezőgazdaságban, valamint az

élelmiszeriparban dolgozó szülők

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS KORÚ GYERMEKEI SZÁMÁRA.

Jelentkezés és érdeklődési lehetőség az intézmény vezetőinél munkanapokon 8–16 óráig.

2094 Nagykovácsi, Kossuth L. u. 2.

Telefon: (1) 389-399 • Telefon/Fax: (1) 389-689

Szász Endre Nagybjajomban

Gondolatok egy kiállítás ürügyén

Los Angeles, San Francisco és legutóbb Hamburg után Nagybjajomban is kiállított Szász Endre. A Bajomi Fesztivál keretében, a SEFAG Rt. Nagybjajomi Erdészeti tanácstermében került sor a nevezetes eseményre. A világhírű művésszel a megnyitó után beszélgettünk.

– Természetesen a hamburgi és a nagybjajomi kiállítás nem mérhető egy mércével. Ezt a felkérést én egyfajta kultúrmissziónak tekintem.

• Jelent-e valamilyen különbséget az, hogy egy erdészeti kiállítás kerül sor erre a kiállításra?

– Igen, engem minden erdész-ügy vonz. Apámnak óriási erdei voltak egykor a Hargitán, és én az erdő mellett nőttem fel. A jelenlegi házamat is azért vettem meg, mert öreg, nagy fák vannak a parkjában. Az elmúlt években még közel 300 darabot én is elültettem. Most nagyon féltetem a magyar erdőket, hogy magántulajdonba adják. A tulajdonos már úgy veszi meg, hogy „kiritkítja” és mindjárt visszajön az ára. Ez egy veszélyes dolog. Nem értem, hogy miért adják el az erdőt, mielőtt erdőtörvényt készítettek volna.

• A természetben szerzett élmények szerepet játszanak-e az alkotásban?

– Az én mesterségemben ugyanazt a harmóniát kell kifejezni, ami a természetben még többé-kevésbé zavartalanul megvan. Amikor sétálok az erdőben, önmagamban megállapítom, hogy lám bennem is megvan ez a harmónia. És akkor érzem, hogy beleilleszkedek a világminőségbe, annak része vagyok, és ezáltal kiegyensúlyozott emberré válok. Erre valónak tartom az erdei sétát, és erre valónak a képzőművészetet.

De hogyan is jutottunk el eddig a kiállításig? Három éve a SEFAG Rt. felújította a Nagybjajomi Erdészeti irodaházát. Récsey Mariska egykori színésznő volt kúriáját ízlésesen helyreállították. Vörös György erdészeti igazgató, és a szép írárt fogékony munkatársai úgy döntöttek, hogy a házavatót egy kamarakiállítással teszik szebbé, emlékeztetéssé. Tibol László festőművész képeit, valamint Csikós Nagy Márton szobrászművész fa-szobrai állították ki. Sikert arattak az erdészeti dolgozói, és faluból betérő más látogatók előtt is. Ezt a lépést újabak követték. Ki-

állított Leitner Sándor és Kertész Sándor festőművész, de láthattuk Tóth Ferenc természetfotóit és Bene Jánosnak a szintén természetet ábrázoló hangulatos festményeit is.

A kiállításokra rendre meghívták a falu lakosságát, az intézményeket, üzemeket, bekapcsolódva a helyi társadalmi életbe. Így aztán nem csoda, hogy a Nagybjajomban rendezett tavalyi SEFAG Sportnapon húsznál több különdíj felajánlás érkezett a helyi szervektől, intézményektől.

Az ilyen és hasonló lépésekre, kapcsolat-alkításokra manapság nagy szükség van. A nagyarányú társadalmi, gazdasági átalakulások során egyének, társadalmi csoportok emelkednek ki, vagy süllyednek le. Ez az átrétegződés faluhelyen talán még intenzívebb. Nagy szükség van arra, hogy viszonylagos bezártságunkból kitörjünk, és az erdész-szakma megtépzott társadalmi megítélését, presztízsét javítsuk, visszazserezzük.

Detrich Miklós



A képen balról jobbra: SZÁSZ ENDRE, a kiállítást megnyitó BENE JÁNOS festőművész, valamint VÖRÖS GYÖRGY erdészeti igazgató
(Fotó: Detrich Miklós)

Az átalakulás után

Bemutatkozik a Kisalföldi Erdő Részvénytársaság

Lapunk rendszeres olvasói emlékeznek rá, hogy indítottunk egy olyan rovatot, melyben egy-egy erdőgazdaság, faipari vállalat, erdőfelügyelőség vagy intézmény és annak szakszervezeti bizottsága mutatkozik be.

Legutóbbi számunkban a Kaposvári Erdőfelügyelőségről olvashattunk. Mostani számunkban a Kisalföldi Erdő Részvénytársaság „mutatkozik” be. Reméljük, hogy ez a bemutatkozás is tovább segíti egymás jobb megismerését, a jó tapasztalatok átvételét.

Agyóri, a mosonmagyaróvári és a fertő-vidéki erdőgazdaságok összevonásával – 1953-ban – alakult meg a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság, melynek elnevezése 1968. január 1-től Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság. Ennek jogutódjaként működik jelenleg a Kisalföldi Erdő Rt.

A részvénytársaság működési területe Győr-Moson-Sopron megye 2/3 része, a megye keleti határáról Fertőszentmiklós-Csapod községek határáig húzódó közigazgatási terület, minimális mértékben átnyúlik a szomszédos megyékbe.

A termőhely változatosságát jellemzi, hogy a Kisalföld és a Dunántúli-középhegység erdőgazdasági tájcsoportokon belül öt erdőgazdasági tájegységbe tartozik, az alábbi megoszlás szerint:

Kisalföldi Homokvidék	14%
Kemenesalja	17%
Hanság	34%
Szigetköz	19%
Északi Pannónhát	16%

Az rt. 36 449 ha területen (ebből 32 137 ha ténylegesen erdőterület) gazdálkodik. A gazdálkodásban a gyorsan növekvő fafajok a meghatározók. A fakitermelés bázisát a Szigetköz termékeny öntéstalaján álló nemes nyár, fűz és hazai nyár állományai, valamint a Hanság ültetvényszerű nemes nyárasai képezik, közel azonos nagyságrenddel, de jelentősek még a Rábaköz jó minőségű tölgy és magas kőris állományai, a Kisalföldi Homokvidék akácosai és a Kemenesalja, illetve az Északi Pannónhát cseresei is.

A Duna hullámterén való gazdálkodás fontos meghatározó tényezői a dunakiliti víztározó és járulékos létesítményei miatt végzett munkák, valamint az objektum további sorsával kapcsolatos döntések. Az úgynevezett „C” variáns üzembe helyezése után – a talajvízszint süllyedése, az oldalágak kiszáradása miatt – több ezer hektár lágyfás, nagy fa-termékű erdő léte került veszélybe.

Évente 550–600 ha véghasználati terület felújítása változatos termőhelyeinken 90%-ban mesterséges felújítással történik.

A Hanságban évente 300 ha területet tuskózunk, kétszeri szántás után gépi ültetéssel újítunk fel. A Duna árterén gödörfúró után ültetünk, a keménylombos állományokban altalaj-lazításos részleges talajművelés után történik az erdőfelújítás. Az első kivétel évente 360 ha nyár, fűz; 50 ha KST; 80 ha A; 60 ha cseres és EKL, valamint 40 ha fenyő célállományú.

Évente mintegy 160–170 ezer nettó m³ faanyagot termelünk ki, aminek 3/4-ét az 550–600 ha véghasználat adja. Közel 1000 ha-on végzünk gyérítéseket, valamint 700 ha a tisztítási feladatunk.

Jelenleg három fűrészüzemünk van, ezekben mintegy 10 000 m³ alapanyagot dolgozunk fel. Fő termékeink: – rakodólapelem; – szőlészeti anyagok (fűrészelt oszlop, karó); – parkett fríz.

(folytatás a 2. oldalon)

Bemutatkozik a Kisalföldi Erdő Részvénytársaság

(folytatás az 1. oldalról)

Termékeink szinte kivétel nélkül exportra kerülnek.

A kitermelt fatömeg értékesítését a központi értékesítési csoport koordinálja. A nagy, több erdészetet érintő szerződéseket csak a központ kötheti meg, az átfedések elkerülése érdekében. Az értékesítés fő választéka a nemesnyár fűrészrönk, amely az árbevétel közel felét teszi ki.

Saját exportjoggal rendelkezünk, de még szükségünk van más, külkereskedelemmel foglalkozó vállalatra is, a bonyolult piaci helyzet miatt.

Az erdőművelést és a fakitermelést zömmel vállalkozók végzik, szerződések alapján. A vállalkozók nagy részét a vállalat volt dolgozói alkotják, akiknek kedvezményes részletfizetéssel a KEFAG eladta az általuk használt, illetve vezetett gépeket.

A Kisalföldi Erdő Rt. részben saját üzemi kezelésű területen, részben vadászati jog bérbeadásával vadgazdálkodik. Ez a társaság üzemi területén, külföldiekkel 10 évre kötött tartós kilövési konstrukció miatt a devizaárfolyam változásával folyamatosan növekedő árbevétel ad. A bérbeadott vadászterületek bérleti díját a piaci viszonyoknak megfelelően alakítottuk ki (300–800 Ft/ha).

A Kisalföldi Erdő Rt. hat erdészetből, három önálló fűrészüzemből, valamint a győri székhelyű központból áll. A KEFAG teljes szállítóparkját privatizálta. A Műszaki Szolgáltató Egységből 1992. április 1-jével megalakult az ERDŐGÉPTRANSZ Kft.,

amely akkor a gazdaság által adott alaptőkével indult, melyet aztán az ott dolgozók kivásároltak.

1994. január 1-től egy másik műszaki egység is átalakult, *Somorja Kft. lett*, ami főként az *Észak-hansági Erdészet* tuskózási és talajelőkészítési gondjait oldja meg.

1992. január 1-től szintén gazdasági alaptőkével indult a *Faipari Kft.* Sajnos nem tudott a saját lábán megállni, ezért jelenleg felszámolás alatt áll. Az ott dolgozókat az Rt. visszavette és velük újraindítja a

termelést. Ezt az üzemet az Rt. a jövőben szeretné pályázat útján értékesíteni.

A részvénytársaság létszáma az 1989. évi 1327 főről 380 főre csökkent, további létszámcsökkenés nem várható. A privatizációs bevételek terepjáró és személyszállító járművek vásárlására, új informatikai rendszer kiépítésére (hardver, szoftver vásárlás), két új erdészeti épület építésére, két új műszaki telephely létesítésére használtuk, illetve használjuk fel.

A szakszervezeti tevékenységről

Az Rt-nél 299 tagot számláló szakszervezeti alapszervezet működik. Bár a dolgozók létszáma jelentősen csökkent, a szervezetségünk nem változott. Az üzemi tanács választásokat kivétel nélkül az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének* jelöltjei nyerték.

Az szb és az út kapcsolata kiváló, munkájukat közösen végzik, jogosítványaikat együtt gyakorolják.

A napokban vitattuk meg az év eleje óta készülő, a részvénytársasági formához igazodó *Kollektív Szerződést*, amit a felvetett módosítások, javítások után októberben kötünk meg. Ezt az alapvető dokumentumot hosszas, konstruktív vita előzte meg, melyben a gazdaság vezetői mindkét érdekvédelmi szerv jó partnerének bizonyultak.

Az év elején elfogadott 20%-os bérfejlesztésen kívül, az Rt. a kerületvezetők fizetését rendezi még – erejéhez mérten.

Nem felejtkeztünk meg a nyugdíjasokról sem, akiknek ebben az évben közel 1 millió Ft támogatást adtunk.

Igyekszünk tagjainkat különböző kedvezményekhez juttatni. Megvásároltuk minden tagunk számára, aki igényelte a vásárlási kedvezményt biztosító GWC-kártyákat, valamint szeretnénk életbiztosítást kötni minden tagunk számára. *Élő együttműködést alakítottunk ki a katowicei erdőgazdasággal, szakmai és üdülési téren egyaránt.*

A fentiekben igyekeztünk bemutatni a Kisalföldi Erdő Rt-t. Természetesen ez nagyon vázlatos kép.

Köszönjük a lehetőséget a bemutatkozásra az ország erdésztársadalma és az Erdészeti és Faipari Híradó olvasói előtt.

Sipos Imre
szb-titkár

Kelet-szlovákiai tanulmányút

Szakszervezetünk alapszervi tisztviselőiből álló, 35 fős küldöttségünk – a szlovák fél meghívására – négynapos tanulmányúton vett részt a közelmúltban Kelet-Szlovákiában.

Az első napon a kelet-szlovákiai erdészeti nagyvállalat rozsnyói erdőgazdasága volt a házigazda. A csodálatosan felújított betléri Andrassy-kastély parkjában lévő ifjúsági üdülőben vártak bennünket az erdőgazdaság vezetői: *Jan Hlavác* igazgató; *Vojtech Kriak*, a szakszervezeti bizottság elnöke; *Borislav Majtán*, a szlovák erdészeti, faipari, papíripari szakszervezeti szövetség elnöke és *Anton Bystron*, az erdész szekció titkára. A hivatalos megbeszélések után este jó hangulatú, baráti találkozóra került sor.

A második nap csoportunk megtekintette a kastélyt, majd tovább utazott *Kassára*, ahol a nagyvállalat központjában *Frantisek Gábor* személyzeti és szociális igazgató adott részletes tájékoztatást a közel 370 000 hek-

táron gazdálkodó vállalatról. A következő állomás a nagyvállalat vranovi erdőgazdasága volt (Vranovnad Toploun). Délután szakmai programra került sor *Michal Torkos* igazgatóhelyettes (a szakszervezet országos elnökségének tagja) kalauzolásával. Esti szállásunk a festői környezetben fekvő *Zemplinska Sirava* mesterséges tó partján lévő üdülőben volt.

A harmadik nap reggelén néhány órás városnézésre került sor *Michalovcén* (Nagymihály), ahol a delegáció vezetői találkoztak *Milan Matejovic* polgármesterrel is. Ezután a magyar küldöttség a vranovi fafeldolgozó üzemet tekintette meg, délután pedig a városban töltött néhány órát.

Az utolsó napon reggel elbúcsúztunk szívélyes vendéglátóinktól, kedves kollégáinktól és néhány órás kassai tartózkodás után, késő délután hazérkeztünk Budapestre.

H. M.

A szlovák tanulmányút – nem szakmai szemmel

Harmadik éve, hogy a szakszervezeteink közötti együttműködés keretében egy-egy alkalommal el látogattunk 35–40 fős titkári-tisztviselői csoporttal egymáshoz.

Ilyen látogatások alkalmával mindkét fél országának más-más táját mutatja be. Az első látogatásunkkor még Csehszlovákiába mentünk, '93-ban már Szlovákiába.

Nekem megadatott a lehetőség, hogy már második alkalommal járhattam Szlovákiában a hivatalos „cserén”. 1993. júniusa nagy esemény volt szakszervezetünk életében! Éppen a szlovákiai Strbán

hozta meg végleges határozatát az össztitkári testületi ülés az önálló Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének megalakításáról. Ez alkalommal is gyönyörű helyeken, erdőkben jártunk, de a felelősség, az izgalom, a jövőnkéről való gondolkodás kicsit befolyásolta – amúgy vidám – hangulatunkat.

Akkor eljutottunk a lengyel határig, láttuk a nyáron is hősipkás hegyeket, a Csorba-tavat.

A gondok mindkét országban szinte azonosak. Az állami tulajdonú erdők szétnyírbálása, eladása, létszámcsökkenés és a náluk is megjelent munkanélküliség. A ha-

sonló problémák megoldásában sokat segíthetünk egymásnak őszinte tapasztalatok átadásában, vagy annak elismerésében, hogy nem mindig bírunk a bajokkal megbirkózni.

Az idei nyárvégi utazás már fel szabadultabb légkörben indult. Hiszen első éjszakai szálláshelyünk Betlér volt, ahová idén először (reméljük nem utoljára) szerveztünk gyermek-üdültetést. Így mindenki saját szemével láthatta, hogy az első turnusban üdül 35 gyermek milyen körülmények között tölthetett két hetet Szlovákiában. Ez – gondolom – jövőre megkönnyíti a szervezési munkánkat, hiszen a tábor területén élő pár hónapos kuvaszkölyök is értett magyarul! Mi – felnőtt emberek – kevésbé ismertük egymás nyelvét, de ez igazán nem jelentett akadályt még sehol. Hiszen néhai orosz nyelvtudásunkat elővéve, kézzel-lábbal mutogatással mindent el tudtunk mondani egymásnak. És ehhez csak a baráti hozzáállás kellett! Nem a hivatalos politikai megfogalmazások szajkózása. A szlovák emberek mérhetetlen barátsággal közeledtek felénk. Nem a szokványos „fogadóbizottságról” van szó! Csak példa: buszunkkal eltévedtünk, szűk utcácska lévén, kanyarodásról szó sem eshetett. A szlovák tehergépkocsi vezetők-rakodók kiálltak saját kocsijaikkal, leállították az egyirányú utcába kanyarodókat, hogy kitaláljunk a jó útra. Csak ennyi.

Idén ismét más szakszervezeti vezetőkkel, vállalati igazgatókkal ismerkedtünk meg. Ahol eddig megfordultunk, mindenhol a legnagyobb barátsággal fogadtak minket, adtak őszinte tájékoztatást munkájukról. Hiszen hiába áll egy határ országaink között az erdő, a fa, a munka itt is, ott is ugyanolyan, vagy nagyon hasonló.

(Szenvediné)

Erdőtulajdonosok figyelmébe

Az erdőbirtokossági társulatokról

A Földművelődésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala az *Erdőgazdák Kiskönyvtára* című sorozat 4. füzetét adta ki azzal a céllal, hogy újabb hasznos ismeretekkel bővítse az erdőtulajdonosok ismereteit. Az *Erdőbirtokossági társulatokról* című füzetet Halász Gábor, az FM Erdőrendezési Szolgálat főigazgatója szerkesztette, az előszót Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke írta. Az előszóban – többek között – az alábbiakat olvashatjuk:

„Az erdők szabályozott kezelésének gondolata igen régi keletű. Sokan szeretik úgy feltüntetni az abból fakadó kötelezettségeket, hogy azoknak csak a tulajdonosra nézve kedvezőtlen vonatkozásait emelik ki. Pedig az, hogy »az erdő korlátozott rendelkezésű tulajdon«, nem hordoz magában hátrányos előírásokat még a tulajdonosra nézve sem.

Azzal viszont tisztában kell lenni annak, aki erdővel foglalkozik, hogy sohasem rövid távon kell gondolkodni, hanem emberöltőkben.

Aki megismeri az erdőt, aki megtanulja megbecsülni az erdőt, az hamarosan rájön, hogy a törvény nem korlátoz, nem öncélúan szabályoz, hanem – ahogyan a rómaiak is hirdették – a törvény szabadá tesz, azaz a törvény szabta keretek között mindenki szabadon tevékenykedhet.

Új fejezetét írjuk néhány éve a magyar történelemnek. Része ennek a magyar erdők története is. Igyekszünk azon lenni, hogy késő utódaink úgy olvashassák az e koról szóló sorokat, hogy hálás szívvel emlékezhessenek meg rólunk.

Ebben nyújt segítséget az erdőbirtokossági »társulatokról« szóló törvény is.

Minden erdőtulajdonost arra biztatok, hogy cselekedjék a törvény szellemében, a törvényalkotók szándékának megfelelően, mindig azt keresve, hogy a törvény előírásai hogyan tudják szolgálni erdeje hosszú távú érdekeit, s akkor nyugodt lelkiismerettel hagyatkozhat utódaira, mert a magasztos eszméket szolgálva, jó példát mutatott.

Ehhez szeretnénk hozzájárulni jelen kiadványunkkal is.”

Az említett kiadvány felöleli az erdőbirtokossági társulatról szóló törvénnyel kapcsolatos legfontosabb feladatokat, így pl: az első fejezetben tájékoztat az *Erdőbirtokossági társulatokról*, a másodikban az *Erdőbirtokossági társulatok alapításának gyakorlati teendőiről*. Ezen belül is külön kitér arra, miért van szükség erre a törvényre?, továbbá: miért és hol érdemes erdőbirtokossági társulatot alapítani? és a társulat alapításának mik a gyakorlati teendői. Ezen kívül közli és teljes részletességgel foglalkozik az 1994. évi *Erdőbirtokossági Társulatokról* szóló törvénnyel.

A negyedik füzet szerzői: Steiner József, Szántó Gábor, Simkó Józsefné, dr. Szatmári Béla.

Az itt röviden bemutatott füzet hasznos tanulmányozásához kívánunk mindenkinek jó egészséget.

(A könyv beszerezhető: FM Erdészeti Hivatal, Budapest V., Kossuth Lajos tér 9. és az ország valamennyi erdőfelügyelőségénél.)

K. F.

**Az Erdészeti
és Faipari Egyetem
ünnepi tanévnyitó
tanácsülésén**

**HONORIS CAUSA
DOKTORRÁ
avatták**

DR. MÁRKUS LÁSZLÓ

okleveles erdőmérnököt,
címzetes egyetemi tanárt,
az Erdészeti Tudományos
Intézet nyugalmazott
tudományos tanácsadóját;

DR. H.C.

DR. RUSZNÁK ISTVÁN

okleveles kémikust,
nyugalmazott egyetemi tanárt,
a Budapesti Műszaki Egyetem
tisztelőtbeli
egyetemi doktorát,

DR. BARISKA MIHÁLY

okleveles erdőmérnököt, a
Stellenboschi Egyetem
egyetemi tanárát.

**A DEBRECENI
KOSSUTH LAJOS
TUDOMÁNYEGYETEM
TANÁCSA**

tanévnyitó és kitüntetéses
doktoravató ünnepi
nyilvános egyetemi
tanácsülésén

DR. KOLLWENTZ ÖDÖN

erdőmérnököt
jogi aranydiplomában
részesítette.

A barátság jegyében

Tanulmányút Magyarországon

A magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének és a szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének többéves, gyümölcsöző kapcsolatainak vanak. A kölcsönös tapasztalatcseréket, szakmai tanulmányutakat, a rendszeres információ és más együttműködési formákat az idei évben sikerült tovább bővíteni. Ezek közül a két legfontosabbat emelnénk ki. Az egyik, hogy ez év júniusában 65 általános iskolás korú gyereket üdültettünk a *Besztercebánya melletti Tajovban*, illetve a *Rozsnyó melletti Betléren* (erről lapunk szeptemberi számában adtunk tájékoztatást), a másik, hogy a magyar és a szlovák – különböző erdészkepzést folytató iskolák közötti csere-tanulmányutakat is sikerült megszerveznünk. Ennek első eseménye volt, hogy április végén a *Róth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskola* (Sopron), a *Bedő Albert Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet* (Ásotthalom) és a *Vadas Jenő Erdészeti Szakközépiskola* (Mátrafüred) igazgatóiból álló delegáció látogatott el néhány napra *Szlovákiába* – az ottani erdészeti iskolák és a szakszervezet munkájának tanulmányozására. (Erről lapunk 5–6. számában számoltunk be.)

Az említett iskolák és szakszervezetünk viszonzásként szeptember 20–23. között magyarországi tanulmányútra hívta meg a szlovák partner iskolák igazgatóit, tanárait, szakszervezeti elnökeit és az erdészeti – papír – és cellulózipari szakszervezet tisztségviselőit.

A harmincfős delegációt *Dusan Krpelan*, a szlovák Erdészeti Szakszervezet iskolai bizottságának elnöke és *Anton Bystron* a szakszervezet titkára vezette.

A delegációt a szlovák-magyar határon *Simon László*, a Mátrafüredi Vadas Jenő Erdészeti Szakközépiskola igazgatója, *Kozmári József*, szakszervezeti vezető és *Vadász László*, munkaközösségi elnök fogadta. A vendégek délután megtekintették *Balassagyarmaton* a *Palóc Múzeumot* és *Ipolytarnócon* a *Bükki Nemzeti Park* őslénytani gyűjteményét.

Szécsényben látogatást tettek a *Mezőgazdasági Szakközépiskolában*, ahol *Czudor István* igazgató adott részletes tájékoztatást az iskola oktató-nevelő munkájáról.

Másnap a szlovák vendégek a *Felnémeti Fűrészüzembe* látogattak, ahol *Ivacs Gábor* igazgató adott tájékoztatást az üzem munkájáról. Délután *Egerben* a *Mezőgazdasági Szakközépiskolát* látogatták meg *Fehérvári Andor* igazgató kalauzolásával.

A szakmai programok után *Eger* kulturális-történelmi nevezetességeivel ismerkedtek meg szlovák vendégeink.

A harmadik napon *Simon László* igazgató vezetésével, a Mátrafüredi Vadas Jenő Erdészeti Szakközépiskola életével, munkájával ismerkedtek meg. Ezután a delegáció *Budapestre*, az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetébe* látogatott, ahol *Herczeg Miklós* ügyvezető főtitkár fogadta a vendégeket, s adott tájékoztatást szak-

szervezetünk munkájáról és a magyar erdőgazdálkodás helyzetéről.

Az esti órákban vendégeink *Budapestről* továbbutaztak *Sopronba*, a *Róth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskolába*, ahol *dr. Rónai Ferenc* igazgató fogadta a delegációt.

Soproni tartózkodásuk alkalmával részletesen megismerkedtek a szakközépiskola munkájával, oktatásával, majd látogatást tettek a *Soproni Tanulmányi Erdőgazdasági Rt. fűrészüzemében*. Ezután megtekintették a *Fertő-Hansági Nemzeti Parkot* és a *fertőrákosi* kőfejtő üzemét.

A szlovák delegáció hazautazás előtt – látogatásuk befejezéséeként – megtekintette *Sopron* város kulturális és történelmi nevezetességeit.

Krizsán Ferenc

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,

az EFDSZ ügyvezető főtitkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,

dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,

Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

3000. – Váci Nyomda Kft. 94-1297 o.

2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Mentsük meg a kisvasutakat!

Lillafüredi Állami Erdei Vasút

Az Északerdő Rt. és a Magyar Közlekedési-közművelődési Alapítvány a közelmúltban egy igen érdekes, színvonalas füzetet adott ki a „Lillafüredi Állami Vasútról.”

A füzet közreadásának az a célja, hogy a Lillafüredi Állami Erdei Vasútról az érdeklődők ismereteit bővítse, propagálja a még létező 23 magyarországi keskeny-nyomtávú vasút közül, ennek a csodálatos természeti tájakon haladó kisvasútnak, a rajta utazóknak azt a lehetőséget, hogy soha el nem felejtendő élményt nyújt számukra.

Terjedelmi okokból nem áll módunkban mindent leírni abból, amit ez a kis füzet tartalmaz, ezért csak néhányat említettünk meg belőle:

„A vasút megépítése az első világháborút követő évekhez kapcsolódik. Az államkincstár bükki erdőbirtokairól korábban tűzifát termeltek ki, az ország szerfa szükségletét zömmel Erdélyből és a Kárpátokból biztosították.

A fővonal a Miskolc-Fáskert-Garanda vonalszakaszon az 1919–20-as években készült el, 17,7 km hosszban. A szárnyvonalak közül a Papírgyár-Marhócai vonalszakasz 1920–22-ben készült el 11 km-en, míg a Mahóca-Taksalápa közötti szakasz 1938–40-ben épült 4 km-en, míg a Taksalápa-Farkasgödöri vonalszakasz 1946–47-ben készült el 4 km hosszban. A Ládi szárnyvonal megépítése 3 km-es szakasza a MÁV Diósgyőr–Vasgyár állomáshoz biztosította a csatlakozást.

A Lillafüred állomásról induló 2 km hosszú Kerekhegyi szárnyvonal 1920–22-ben épült, míg a déli Bükk feltárással a Tatáraróki 4,5 km volt.

Lillafüred fejlődése és a Palotaszálló építése elősegítette a vasút fejlesztését. A fővonalat Miskolcon a Fáskerttől a Szent Annatemplomig meghosszabbították, Lillafüreden állomásépület készült el. Jelenleg a fővonal 14 km hosszú. A Papírgyár-Farkasgödör-Örvénykő szárnyvonal 19 km.

A vasútüzem gazdasági eredménye a hatvanas évektől csökkent. A korábban szállított szerfa és tűzifa felét közútra terelték, majd 1989-től a vasúti teherszállítás megszűnt. Jelenleg kizárólag személyforgalmat bonyolítanak, de sajnos ezt is csökkenő mennyiségben. Összes szállított utaslétszám az időjárás függvényében 140–200 ezer fő/év nagyságrendre esett vissza.

Az erdei vasút az Észak-magyarországi Erdőgazdasági Rt. üzemeként működik. Két vonalán a Kilián-Észak-Lillafüred-Garanda és Papírgyár-Farkasgödör-Örvénykő között összesen 33 km-es szakaszán közforgalmi személyszállítást végez a MÁV.

A két vonalszakasz menetrendjét, valamint az Észak-erdő Rt. üzemeltetésében lévő Pálháza-Kőkapu-Rostalló erdei vasút menetrendjét ajánlom szíves figyelmükbe. A menetrendi vonalakon kívül különvonatok közlekedtetésével is rendelkezésre állunk.”

Különvonatok rendelése és menetrendi felvilágosítás: LÁÉV Miskolc, Erdész u. 24. Telefon: 46-370-340, 46-379-086.

Pálháza-Kőkapu-Rostallói Vasút: Pálháza, Ipartelep, telefon: Pálháza 2.

Az Északerdő Rt. vasúti szakfelügyelője:

Korek Károly

Vajda Judit

A közelmúltban hunyt el Vajda Judit, a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalának nyugdíjas főmunkatársa. Közel 20 éven keresztül volt a MEDOSZ Erdészeti Szakosztályának tagja és végezte társadalmi munkáját a tőle megszokott lelkiismeretességgel, szorgalommal és szakmai hozzáértéssel.

Szeptember 27-én nagy részvéttel kísérték utolsó útjára a Veszprém-alsóvárosi temetőben. A ravatalnál a volt kollégák és az erdész-társadalom nevében dr. Rada Antal vett végső búcsút az elhunytól, a következő szavakkal:

Kedves Judit!

Megrendülve búcsúzom a volt munkatársak, kollégák, az FM Erdészeti Hivatal dolgozói, a magyar erdőgazdálkodás nevében. Mindig nehéz ilyenkor megfelelő szavakat találni, különösen, ha kedves, értékes, szívünkhöz nőtt kollégától köszönünk el. Judit pedig valóban az volt. Nem volt erdész a képzettsége szerint, de a szíve, az életútja ehhez a szakmához kötötte, ebben töltötte el egész munkás életét.

1951-től a Veszprémi Erdőgazdaságnál kezdve, folytatva az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumának Dunántúli Igazgatóságán, 1957-től az Országos Erdészeti Főigazgatóságon, majd ezek megszűnte után – 1968-tól – a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztériumban, ahonnan az Erdészeti és Faipari Hivatal kötelékéből ment nyugdíjba 1988. január 31-én 37 év szorgalmas, becsületes és hasznos, a szakmát szerető és szolgáló év után. Mindenki szerette, mindenki becsülte, élvezte közvetlen, vidám egyéniségét.

Részt vett az Országos Erdészeti Egyesület munkájában, az ellenőrző bizottság tagja volt. Szabad idejében is járta az erdőt, lelkes turista volt, talán a természet szeretete ihlette közismert zenerajongását is, amelyről bármikor közvetlenül lehetett Vele beszélgetni.

Úgy érzem, nagyon illik hozzá az Áprily Lajostól vett idézet az értesítésen:

„Az arcomon szelíd derű,
És a halálom egyszerű.”

Kedves Judit! Hadd búcsúzzam a tiszteltbeli erdésznek járó köszöntéssel:

Üdv az erdésznek!

Megbeszélés

a Földművelésügyi Minisztériumban

Szeptember 12-én dr. Kiss Zoltán politikai államtitkár meghívására megbeszélésen vettek részt a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdészeti munkavállalói érdekképviselők vezetői. Megállapodtak abban, hogy középszintű érdekegyeztető tanácsot hoznak létre a közeljövőben.

(Ennek keretében a munkaadói érdekképviselők vezetői – így az EFDSZ is – meghívást kaptak a minisztériumba.) Az érdekegyeztető tanács mindhárom oldala lapzártakor dolgozza ki saját oldalának ügyrendjét és a végső egyeztetésre hamarosan sor kerül.

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A nyugellátások és baleseti nyugellátások emeléséről szóló 110/1994. (VIII. 6.) Korm. rendelet.
- A nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások és a gyermekgondozási segély pótlékának emeléséről szóló 111/1994. (VIII. 6.) Korm. rendelet. (Mindkét rendelet megjelent a Magyar Közlöny 82. számában.)
- A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény végrehajtását szabályozza a 113/1994. (VIII. 31.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 87. szám.)
- A felsőoktatásról szóló törvényt módosította az 1994. évi LXIII. törvény.
- A vám- és pénzügyőrség hatósági jogkörrel rendelkező szerveinek székhelyéről és illetékességéről szóló rendelet módosította a 25/1994. (IX. 2.) PM rendelet. (Mindkét – utóbbi – jogszabályt kihirdették a Magyar Közlöny 88. számában.)
- A bírósági végrehajtásról több igazságügy-miniszteri rendelet jelent meg a Magyar Közlöny 89. számában.
- A szabadalmi bejelentés részletes alaki szabályairól szól a 16/1994. (IX. 13.) IM rendelet. (Magyar Közlöny 90. szám.)
- Az állami költségvetési szervek, valamint a teljesen vagy részben állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok vezetőinek javadalmazhatóságáról szól a 1084/1994. (IX. 15.) Korm. határozat. (Magyar Közlöny 91. száma.)

Dr. Gojdár László
jogtanácsos

HÍREK ...

**„EMBER AZ ERDŐÉRT”
ALAPÍTVÁNY kitüntetés
kaptak:**

Dr. Bondor Antal okleveles erdőmérnök;

Kiss Gyula okleveles erdőmérnök;

Varga Béla okleveles erdőmérnök,
címzetes egyetemi docens.

* * *

Októberben látogatást tesz hazánkban a FÁK országai erdészeti, faipari, papíripari szakszervezeti szövetségének vezetői delegációja. A küldöttségnek vezetői Viktor P. Karniusin elnök vezeti.

* * *

Ugyancsak a közeljövőben – svéd kezdeményezésre – Magyarországon tesz látogatást Arne Johansson, a Svéd Erdészeti Szakszervezet elnöke, munkatársai kíséretében. Az előzetes programegyeztetés alapján, megbeszélésre kerül sor az EFDSZ vezetőivel a szakmai világszövetségben való szerepvállalásról, az együttműködés lehetőségeiről, a két szakszervezet közötti kapcsolatfelvételtől.

* * *

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete október 10-én, Budapesten országos össziatkári értekezletet tartott.

Az értekezlet munkájáról, az ott hozott állásfoglalásokról lapunk következő számában részletes tájékoztatást adunk.

* * *

A Cseh Erdészeti Szakszervezet meghívására október 3-tól 7-ig az EFDSZ három tisztségviselője tanulmányúton vett részt a Cseh Köztársaságban.

Nemzetközi kapcsolataink

Cseh szakszervezeti delegáció látogatása hazánkban

Egyre bővülő nemzetközi kapcsolataink jegyében az Erdészeti és Faipari

Dolgozók Szakszervezetének meghívására szeptemberben háromnapos, hivatalos látogatást tett Magyarországon a Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének delegációja. A közel harminc főből – elsősorban szakszervezeti tisztségviselők közül – álló küldöttség tagjai között volt: *Alfonz Kokoska*, a Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke; *Karel Krejci* menedzser; *Václav Pokorný*, a Cseh Szakszervezeti Szövetség szervező titkára és *Jarosláv Krupicka*, a déli és nyugat-csehországi erdészetek munkavédelmi felügyelője.

Cseh vendégeinket *Zamárdiban* – szálláshelyünkön – *Nemes József*, az EFDSZ gazdasági vezetője fogadta. Este a vendégek szakszervezetük belső munkájáról, feladatáról tanácskoztak.

A második napon tapasztalatcsere-látogatáson vettek részt *Kaposváron*, a *Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Rt-nél*, ahol a gazdaság munkájáról *Bóna József* vezérigazgató, a

Kaposvárott, a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Rt-nél tartott szakmai tanácskozás résztvevői. Balról: *HERCZEG MIKLÓS*, az EFDSZ ügyvezető főtáskára, *ALFONZ KOKOSKA*, a Cseh Erdészeti Szakszervezet elnöke, *BÓNA JÓZSEF*, a SEFAG Rt. vezérigazgatója, *BARTA LÁSZLÓ*, az EFDSZ elnöke.



Kaposvárott, a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Rt-nél tartott szakmai tanácskozás résztvevői. Balról: *HERCZEG MIKLÓS*, az EFDSZ ügyvezető főtáskára, *ALFONZ KOKOSKA*, a Cseh Erdészeti Szakszervezet elnöke, *BÓNA JÓZSEF*, a SEFAG Rt. vezérigazgatója, *BARTA LÁSZLÓ*, az EFDSZ elnöke.



A tapasztalatcsere-n résztvevő cseh szakszervezeti küldöttség egy része.

(Fotók: *Majnek Attila*)

szakszervezet tevékenységéről Csá-
vics János vszb-titkár adtak részletes
tájékoztatót.

A tájékoztatók után igen élénk, aktív
beszélgetés következett a cseh delegá-
ció és a gazdaság vezetői között. A
nagy érdeklődés, aktivitás adódott ab-
ból is, hogy a két ország erdőgazdálko-
dásában és faiparában igen sok a ha-
sonló probléma, ugyanúgy az érdek-
képviselési és érdekérvényesítési kér-
désekben is. Az erdőgazdaságnál tett
látogatás után vendégeink megtekint-
tették Kaposvár történelmi-kulturális
emlékeit, nevezetességeit.

Az ebédet követően, a délutáni órák-
ban látogatást tettek a 6 500 ha-os *Iga-
li Erdészetről*, ahol Bugovits Tamás,
az erdőszet igazgatója fogadta a ven-
dégeket és adott részletes tájékoztatót
az erdőszet munkájáról, majd itt is kér-
dések feltevése, azok megválaszolása
következett.

Este a szálláshelyen Barta László, az
EFDSZ elnöke, Herczeg Miklós ügy-
vezető főtitkár és a cseh vezetők között
az önálló ágazati szakszervezet, az ál-
lami szervekkel való kapcsolat kiépíté-
se volt a megbeszélés tárgya. Szóba
került még az erdőgazdaságokban és a
faiparban végbemenő átalakulási fo-
lyamat, a privatizáció és az ezzel kap-
csolatos szakszervezeti munka. Rész-
letesen tájékoztatták egymást az
ágazati szintű kollektív szerződésről,
annak hatásairól.

Megállapodás történt arról, hogy az
együttműködési program keretében, a
jövőben is rendszeressé teszik a tanul-
mányutakat, tovább bővítik a szakmai
tapasztalatcseréket, folyamatosan tájé-
koztatják egymást a két szakszervezet
munkáját érintő fontosabb kérdésekről.

Harmadik napon cseh barátaink
megtekintették Keszthely nevezetessé-
geit és a MEDOSZ Szövetség sziglige-
ti gyermeküdülőjét.

Cseh kollégáinkkal való mostani
újabb találkozásunk ismét meggyőzött
arról, hogy hasznosak és jók a szakmai
szakszervezeti tapasztalatcserék, ezek
is elősegítik a két nép barátságának el-
mélyítését.

K. F.

Megalakult a Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége (TEOSZ)

Az a több, mint félszáz résztve-
vő – túlnyomórészt a magánerdő-
tulajdonosok már megalakult és
működő társas erdőkezelő szerve-
zetek képviselői – azzal a szán-
dékkal jött össze szeptember vé-
gén Budapesten, az ERDÉRT
Vállalat Akadémia utcai színház-
termében, hogy megalakítsák a
*szövetkezeti erdőszetek, erdőszö-
vetkezetek, régi és újonnan ala-
kult erdőbirtokossági társulatok
országos szakmai érdekképvisele-
tét*. Minden túlzás nélkül elmond-
ható, hogy erdőszettörténeti érvé-
nyű esemény zajlott le.

Sok munka előzte meg a *Társas
Erdőgazdálkodók Országos Szö-
vetségének* (TEOSZ) létrejöttét,
ám annál több, nehezebb munká-
nak néz elébe. Nem kevesebb fel-
adatra vállalkozott, mint arra,
hogy a *jelenlegi zilált, rendezetlen
állapotot egy rendezett állapot
váltsa fel, a hőn óhajtott stabil er-
dőtulajdon-viszonyok alakuljanak
ki, kevesebb legyen a nem kívána-
tos erdőserülés, erősödjön az er-
dőtulajdonosok erdőtudata és eti-
kai magatartása, a törvények nyúj-
totta keretek között megvalósuljon
a többcélú, tartamos, szakszerű –
másként fogalmazva a fenntartha-
tó – erdőgazdálkodás a magántu-
lajdonú erdőben*.

A TEOSZ egy hosszú folyamat-
tal számol. Ebben a folyamatban
sokféle szólam lesz, de a sokféle
szólamot mégis dallammá kell for-
málni. Erre hivatott a kórus kar-
mestere. Ezt a karmesteri szerepet
tölti be – vagy inkább kívánja be-
tölteni – a TEOSZ.

Az alakuló közgyűlésen részt
vett és felszólalt Barátossy Gábor,
az FM Erdészeti Hivatalának he-
lyettes elnöke és dr. Szikra Dezső,
az OEE főtitkára.

A közgyűlés elfogadta a *TEOSZ
Alapszabályát, programját*. (A
programot külön közöljük.) Min-
dezek mellett határozott egy taná-
csadói testület életrehívásáról, az
MOSZ-hoz való tartozás kimondá-
sáról, a tagdíjról és a legközelebbi
sürgős teendőiről. Országos kon-
ferencia összehívását kezdemé-
nyezte a magántulajdonú, de a tár-
sas erdőgazdálkodók időszerű kér-
déseiről.

A közgyűlés megválasztotta
tisztviselőit. Elnök: *Telegdy
Pál* (ERDŐSZÖV elnöke, Mo-
nor). Alelnökök: dr. Czerny Ká-
roly (ARCHITEKTURA Kisszö-
vetkezet elnöke, Ráckeve) *Támka
Miklós* (Erdőgazdák Szövetkeze-
te elnöke, Napkor). Elnökségi tagok:
Kiss Gábor (Béke Mg. Szövetke-
zet elnöke, Istenmezeje), dr. Ko-
vács Árpád (Magyar Bérkilövő és
Független Vadásztársaságok Or-
szágos Szövetség elnöke, Tata),
Martz Ferenc (Peresztegi Erdőbir-
tokossági Szövetkezet erdőmérnö-
ke), *Pásztó Mihály* (AGROCOM
Kft. ügyvezető igazgatója, Tisza-
földvár). A Felügyelő Bizottság el-
nöke: *Répászky Miklós* (Erdőbirto-
kosok Szövetkeze-
te elnök, Abád-
szalók), tagjai: *Gácsi József* (Ne-
mesnyár Erdőszövetkezet elnöke,
Kiskunfélegyháza), *Puskás Mi-
hály* (Derszöv elnöke, Debrecen).
Főtitkár: dr. Csötönyi József taná-
csos, MOSZ, Budapest.

A Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége (TEOSZ) programja

1. A rendszerváltással lényegesen megváltoztak az erdők tulajdonviszonyai. Mintegy 700 ezer ha-ra becsülhető – vagy ennél több – a magántulajdonú erdők területe, ami az ország erdőterületének 40%-a. Elmondható, hogy a magántulajdonra épülő erdőgazdálkodás jelentős tényezővé vált.

2. Nem közömbös kérdés, hogy milyen keretek között valósul meg az erdőtulajdonlás gyakorlata. A tartamosság, a hosszú termelési időszak, a hozam folyamatos biztosítása, a szaktudás, illetve az üzem-erdőterv szerinti szakkezelés, a többfunkciójú erdőgazdálkodás, mint alapvető értékek és célok csakis a társas erdőkezelési viszonyok között valósíthatók meg. Ez felel meg a hazai hagyományoknak és igazodik az európai normákhoz.

3. A társas erdőkezelő szervezetek létrejötte – a szövetségi erdészetek, erdőszövetkezetek, erdőbirtokosságok, a gazdasági társaságok különböző formái – napirendi kérdés. A létrejött és sok problémával küzdő erdőkezelő szervezeteknek kemény küzdelmet kell folytatniuk a maguk szűkebb és tágabb társadalmi közegében. Bizonyos helyzetekben és bizonyos célok érdekében sikeresebb a fellépés, ha az azonos érdekűek szervezeten összefognak. Az erős és hatékony, a megbízók érdekeiért küzdő érdekképviselő nagyon érezteti hiányát. Ez a felismerés szülte és indította el – alulról jövő kezdeményezésként – a Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetségének (TEOSZ) megalakítását.

4. A Szövetség megalakítása valós hiányra épül és alapvető célja, hogy a magánertőtulajdonlásban a jelenlegi zilált viszonyokat rendezett viszonyok váltásá fel és kevesebb erdőszérüléssel járjon a történelmi léptékű tulajdonváltás a hazai erdőkben. E folyamat főbb szereplői: az erdőtulajdonos, a politikus, a szakember és a társas erdőkezelő szervezetek. Az utóbbiakban felértékelődik a szakemberek szerepe és tevékenysége.

5. A szakmai elven szerveződő Szövetség a szövetségi erdészetek, erdőszövetkezetek, régi és újonnan alakult erdőbirtokossági társulatok, gazdasági társaságok – mint társas erdőkezelő szervezetek – szakmai és gazdasági érdekképviselőt kívánja ellátni.

6. A Szövetség a magántulajdonra épült és a már említett és a szövetségbe tömörült társas erdőkezelő szervezetek termelési, feldolgozási, értékesítési gondjainak megoldásához, az erdőgazdálkodás napi viteléhez

szükséges pénzügyekhez (hitelfelvétel, támogatás, adókedvezmény stb.) információt és az erdőművelés, erdőtelepítés, fakitermelés, erdővédelem területén szakmai tanácsadást nyújt. Összességében: kedvező pozíciót (helyzetet) kíván biztosítani a Szövetség tagjainak.

7. Vállalja a Szövetségbe tömörült és szolgáltató tevékenységre specializálódott szervezetek útján az erdőkezelő szervezetek és magánertők kimunkálását és szükség szerint kezdeményezi törvények, rendeletek módosítását.

8. Fontos feladatának tekinti a szétzilálódott faipari, ill. fafeldolgozási tevékenység „feltámasztását”, a megtermelt termékeknek a piacszerzést, nemkevése – várhatóan – a tulajdonhoz kötött vadászati jog hasznosításában a közreműködést az érintettek között. A társas erdőgazdálkodó szervezetekben folyó erdőgazdálkodás – értelemszerűen – magában foglalja a vele szerves egységet képező vadgazdálkodást is.

9. Feladatának tekinti az erdőbirtokosok erdőtudatának fejlesztését, az erdőgazdálkodás alapértékeinek (tartalmasság, hosszú távú termelési – időszak, szaktudás stb.) erősítését a szemléletben és magatartásban, továbbá a Szövetségbe tömörült társas erdőkezelő szervezetek szakembereinek folyamatos továbbképzését, a korszerű ismeretek, tudományos eredmények megszerzését szakmai konferenciák, bel- és külföldi tanulmányutak szervezésével.

10. A Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége azon kíván munkálkodni, hogy a magántulajdonra épült erdőgazdálkodást – a társas erdőkezelő szervezeti rendszerben – stabilizálja, színvonalát emelje, hozzáillessze az európai folyamatokhoz, továbbá azon, hogy a társas erdőkezelő szervezeteknek rangjuk és súlyuk legyen.

11. A társas erdőgazdálkodás kultúrájának fejlesztési érdekében együttműködik a hazai erdészeti igazgatási szervezetekkel, érdekképviselletekkel, egyesületekkel, oktatási és kutatási intézményekkel, kapcsolatot épít ki a szomszédos és más európai államok hasonló érdekképviselői szerveivel.

12. A Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége új utakon indult el. Programja válasz egy új kihívásra. Igényességével akarja megvalósítani a tartamos, többcélú, vagyongyarapító, a magántulajdonon alapuló szakszerű, társas erdőgazdálkodást, amelynek élére állt.

Gondolatok egy tanulmányútról

Nyugdíjas erdészek Kárpátalján

Kárpátalja, Ruszinszko, Rahó, Bustyaháza, Szinevér, Szolyva, Ungvár, Kenyérmező, Királymező, Ökörmező és így tovább.

Mint a háború után felnőtté váló fiatalember, aki az iskolában (csonka-) Magyarország földrajzával is rendszeresen megpakoltatott, mindig borzongva, izgalommal és némi értetlenséggel hallgattam idős, sokat tapasztalt kollégáimtól ezeket a magyarul – tehát nekem nagyon is jól – hangzó, de egyúttal mégis idegennek is ható helységneveket.

Sosem jártam arra felé, rokonom sem élt ott vagy származott onnan. Sok helyről összejött iskolatársaim és katonatársaim között sem volt senki, aki onnan jött volna. Ráadásul intézményes oktatásomban nem is tanultam e helyekről semmit. Ezek után rendkívüli, néha kicsit idegesítő élmény volt azt tapasztalni, hogy mondjuk négytagú társaságunkban, a három másik akár órákig tud beszélgetni csodálatos szakmai kihívásokról, lelkes munkáról, eredményekről, általam soha nem lá-

tott műszaki megoldásokról, csúszdáról, tutajozásról, úsztatásról, hegyi kisvasútról és hasonlókról. S mindez mindig a fenti helységnevek kíséretében. Valahogyan mindig túl sokat kellett volna belekérdezni, a mások beszélgetési lendületét megtörni, ezért csak hallgattam, hallgattam az idősebbeket. Hozzászóltam, hogy egyfajta siketséget tettetve leoltom magam, ha a *Bustyaháza* szó elhangzik, mert akkor valami olyan dolog következik, ami számomra egészében felfoghatatlan és érzékelhetetlen. *Bustyaháza* mellett, a *Rahói Direkciónál*, a *Szolyvai Farkatárról*, *Neveickéről* és vidékéről hallottam én beszélgetni a sarkkőrön svédországi, majd amerikai, magyar erdészek körében is, továbbá a Lignimpexnél, a MÁV-nál. Afrikában bizonyára csak azért nem, mert még nem jártam Afrikában.

Itt valamiféle nagy-nagy legendáról kell, hogy szó legyen, amit csak a résztvevők érthetnek meg. Most, itt jelentem be, hogy egy kirándulás nyo-

mán frontálttörés történt. Mostantól már talán én is értem és érzek, vagy legalábbis elképzelni tudom a *kárpátaljai* történeteket. Legalábbis azok magyar erdészeti vonatkozásait. E fejlemény még talán nem volna közügy. Attól lesz az, hogy feltételezem, többen jártunk így mostanában, s hogy még sokan vannak, akik szívesen osztoznának velünk ebben az élményben. Tudatom, hogy a hely felkereshető, szakmai utazás szervezhető, a hajdani résztvevők tekintélyes hányada – hála Istennek – jó egészségben köztünk van, és tapasztalásom szerint nagy örömmel osztja meg régebbi élményeit, tapasztalatait a fiatalabb generációval.

Már korábban is számos, a *Kárpátaljával* kapcsolatban fel nem tett kérdésre adott világos és élvezetes választ *Jérome René* élményátadó írása (A Nagy Kaland – Erdészeti Lapok) és *Pankotai Gábor* kitűnő könyve (Erdészek Máramaroson). Ám az igazi nagy hatást a személyes tapasztalat, a helyszínen elmondott történetek, a táj és az ottani társak által a helyszínen hitelesített kézzelfogható hajdani eredmények jelentették.

Az Erdőrendezési Szolgálat – ne feledjük: tevékenysége alkalmazott etika – nagyon is változó lehetőségeitől függetlenül, az utóbbi években is keresi és mindig megleti a módját, hogy munkatársainak, jelenlegieknek és hajdan itt dolgozóknak egyaránt, társadalmi együtvértartozását, szervezéssel vagy egyéb támogatással, intézményesen is kifejeződévé tegye. A nyugállományban lévők évi egy-két napos hazai találkozásai már-már rendszeressé váltak. Idén, *Halász Gábor* főigazgató kezdeményezésére felmerült egy egyhetes időtartamú önköltséges kárpátaljai szakmai utazás megszervezése. Az előkészítés robotrészét ismét *Horváth István* volt kedves felvállalni.



A tanulmányúton résztvevők egy csoportja

(Fotó: Halász Gábor)

(folytatás a 12. oldalon)

(folytatás a 11. oldalról)

Nyugdíjas erdészek Kárpátalján

Kárpátalja egy kicsit kényes hely. Az volt, az is maradt. Nem könnyű meglegelni azt a kinti társszervezetet, amely felelősséggel, megfelelő helyi jogosítottságokkal, nyílt szakbarátsággal és együttérzéssel rendelkezve egyáltalán vállalja az együttműködést. Ebben a mai világban, amikor itt is, ott is, minden és mindenki az új helyét keresi, a sok csalódás, elszámítás és félreértés mellett, nem ritka a váratlan ajándék sem. *Esetünkben a két erdészeti szakszervezet keze nyúlt át a határon és találkozott egy kézfogásban.* Eképpen vált lehetővé ez a tanulmányút. *Herczeg Miklós* joggal lehetett büszke az általa végzett előkészítő és támogató tevékenységre, amikor a magyar szakszervezeti fél nevében csoportunkat, jó utat kívánva elindította.

Az autóbusz kapacitása alapvető meghatározója az utazó csoportok létszámának. Esetünkben is lehetőség teremtdött, más szervezethez tartozó egyesületi és szakszervezeti tagok számára is, hogy velünk utazzanak: vezetők, kutatók, erdőrendezők, erdőgazdálkodók, számvivők, felügyelők. Összesen 37 fő vett részt az úton.

Az élmények és tapasztalatok részletes leírása terjedelmi okokból lehetetlen. Be kell érünk a keretekkel, ezzel jelezve a látottakat. *Kárpátalján mintegy 700 ezer hektár erdő van, amelyet 14 nagyvállalat kezel. A kolhozok gazdálkodnak 140 ezer hektáron. A hadsereg használ 40 ezer ha-t. Három, szervezetileg is elkülönített parkerdő van. Érdekes, hogy magántulajdonban nincs erdő. Egy-egy állami erdészeti vállalat a hazai gyakorlathoz hasonlóan erdészetekből áll. Az egyik felkeresett gazdaságnál pl. 12 ilyen szervezeti egység működik. Az erdészetek általában fagyártmány készíttéssel is foglalkoznak. Az évi kitermelés mértéke a régióban a kapott szóbeli tájékoztatás szerint 1960 előtt tetőzött 12 millió m³-el. Ez nagyon sok. Manapság már csak 1,5 millió m³ körüli ez az érték.*

*Az erdészeti hagyományokat nagyon megbecsülik. A hajdan errefelé oly általános vízi szállításnak (úsztatás, tuta-
kozás) működő kis múzeumot építettek. Ma már a gépkocsi itt is a szinte kizárólagosan alkalmazott szállítóeszköz.*

A második világháború alatti és közvetlenül azelőtti, valamint a Trianon előtti magyar erdészet ottani eredményeit és teljesítményeit általában elismerik.

A négy éjszakát Ungváron, Örkörmőzön, Királymezőn és Bustyaházán töltöttük. Nagyon kényelmes helyeken. Az igazán nagyvonalú vendéglátás keretében sikerült megismerkedni a helyi ételekkel, italokkal és szokásokkal.

Meghatóak voltak az utazás emberi vonatkozásai. Nagyszerű vezetőnk volt *Nánásy László* személyében, aki óriási odaadással és tehetséggel szervezte, bonyolította, simította programunkat. Soha nem vesztette el kedvét, optimizmusát és lelkesedését. Talán csak a hátráléplés viselte meg őt is egy kissé...

Kárpátalján most bizony nehéz az élet. Pang a gazdaság, az emberek ne-

hezen élnek és aki tud, nagyon keményen és sokat dolgozik. A nehéz helyzet ellenére az emberek kedvesek, barátságosak, érdeklődők. Bárhol álltunk is meg, rövid idő alatt körülvettek minket.

Nagyszerű szlovák autóbuszvezetőnk mindannyiunkat elkápráztatott lehetetlen manővereivel. Lévéen erdészeti alkalmazott, hatalmas buszával sose ijedt meg földúttól, bozótól, kátyútól.

Az utazás egyik csúcspontja az volt, amikor hajdanán *Szinevéren* szolgált úti – és kartársunk személyesen találkozhatott egyik akkori erdész munkatársával, meg azzal az ifjú, ruszin származású leánnyal, aki hajdanán az irodai segédmunkákat végezte. Csak sejteni lehet, mi zajlott a szívekben e nem várt találkozások alkalmával.

Nagyon és őszintén reméljük, ezt az utazást sok-sok autóbusz fogja követni majd a következő években, s hogy ezeknek egyre nagyobb hányada hoz majd ottani munkatársakat és barátokat hozzánk.

Tóth Miklós

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.
Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta: 1800 Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

Erdészeti és faipari HÍRADÓ

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA



*Kellemes
karácsonyi
ünnepeket
és
boldog
új esztendőt
kíván
az
Erdészeti
és Faipari
Dolgozók
Szakszervezete*



JANUÁR		1995		31 nap	
TÉLHÓ		BOLDOGASSZONY HAVA			
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Vasárnap	07 ³²	16 ⁰³	07 ²⁰	16 ³¹
2	Hétfo	07 ³²	16 ⁰⁴	07 ³¹	17 ⁰⁴
3	Kedd	07 ³²	16 ⁰⁵	08 ³⁰	18 ⁰⁹
4	Szerda	07 ³²	16 ⁰⁶	09 ²⁹	20 ¹¹
5	Csütörtök	07 ³²	16 ⁰⁷	09 ³³	21 ³⁰
6	Péntek	07 ³²	16 ⁰⁸	09 ³⁶	22 ²⁷
7	Szombat	07 ³¹	16 ⁰⁹	10 ²³	23 ³²
8	Vasárnap	07 ³¹	16 ¹¹	10 ³¹	—
9	Hétfo	07 ³⁰	16 ¹²	11 ¹⁸	00 ³⁵
10	Kedd	07 ³⁰	16 ¹³	11 ⁴⁷	01 ³⁶
11	Szerda	07 ³⁰	16 ¹⁴	12 ³⁰	02 ³⁵
12	Csütörtök	07 ²⁹	16 ¹⁶	12 ³⁸	03 ³³
13	Péntek	07 ²⁹	16 ¹⁷	13 ⁴¹	04 ²⁷
14	Szombat	07 ²⁸	16 ¹⁸	14 ⁴¹	05 ¹⁷
15	Vasárnap	07 ²⁸	16 ²⁰	15 ²³	06 ³²
16	Hétfo	07 ²⁷	16 ²¹	16 ²³	06 ⁴²
17	Kedd	07 ²⁶	16 ²²	17 ²⁸	07 ¹⁸
18	Szerda	07 ²⁶	16 ²⁴	18 ³⁴	07 ⁴⁹
19	Csütörtök	07 ²⁵	16 ²⁵	19 ⁴¹	08 ¹⁸
20	Péntek	07 ²⁴	16 ²⁷	20 ³⁸	08 ⁴⁵
21	Szombat	07 ²³	16 ²⁸	21 ³⁸	09 ¹¹
22	Vasárnap	07 ²²	16 ²⁹	23 ³⁰	09 ³⁰
23	Hétfo	07 ²¹	16 ³¹	—	10 ⁰⁰
24	Kedd	07 ¹⁹	16 ³²	00 ²²	10 ⁴²
25	Szerda	07 ¹⁹	16 ³⁴	01 ³⁴	11 ²²
26	Csütörtök	07 ¹⁸	16 ³⁵	02 ⁴⁴	12 ⁰⁰
27	Péntek	07 ¹⁷	16 ³⁷	03 ³⁰	13 ⁰⁵
28	Szombat	07 ¹⁶	16 ³⁹	04 ⁴⁹	14 ⁰⁰
29	Vasárnap	07 ¹⁵	16 ⁴⁰	05 ⁴⁰	15 ¹⁹
30	Hétfo	07 ¹⁴	16 ⁴²	06 ²³	16 ³²
31	Kedd	07 ¹³	16 ⁴³	07 ⁰⁰	17 ⁰⁶

FEBRUÁR		1995		28 nap	
TÉLUTÓ		BŐJTÉLŐ HAVA			
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Szerda	07 ¹¹	16 ⁴⁵	07 ³¹	18 ⁰⁸
2	Csütörtök	07 ¹⁰	16 ⁴⁶	08 ⁰⁰	20 ⁰⁷
3	Péntek	07 ⁰⁹	16 ⁴⁸	08 ³⁰	21 ¹⁴
4	Szombat	07 ⁰⁷	16 ⁴⁹	08 ³³	22 ²⁹
5	Vasárnap	07 ⁰⁶	16 ⁵¹	09 ²⁸	23 ²²
6	Hétfo	07 ⁰⁵	16 ⁵³	09 ⁰⁰	—
7	Kedd	07 ⁰³	16 ⁵⁴	10 ³⁰	00 ²³
8	Szerda	07 ⁰²	16 ⁵⁶	10 ³⁸	01 ²¹
9	Csütörtök	07 ⁰⁰	16 ⁵⁷	11 ²⁷	02 ¹¹
10	Péntek	06 ⁵⁹	16 ⁵⁹	12 ²³	03 ⁰⁰
11	Szombat	06 ⁵⁷	17 ⁰⁰	13 ¹³	03 ³⁸
12	Vasárnap	06 ⁵⁶	17 ⁰²	14 ¹³	04 ²⁸
13	Hétfo	06 ⁵⁴	17 ⁰⁴	15 ¹³	05 ¹⁶
14	Kedd	06 ⁵²	17 ⁰⁵	16 ³⁰	05 ⁴⁹
15	Szerda	06 ⁵¹	17 ⁰⁷	17 ²⁸	06 ¹⁹
16	Csütörtök	06 ⁴⁹	17 ⁰⁸	18 ²⁷	06 ⁴⁶
17	Péntek	06 ⁴⁷	17 ¹⁰	19 ⁰⁰	07 ⁰⁰
18	Szombat	06 ⁴⁶	17 ¹¹	21 ⁰⁰	07 ⁴⁴
19	Vasárnap	06 ⁴⁴	17 ¹³	22 ¹²	08 ¹³
20	Hétfo	06 ⁴²	17 ¹⁴	23 ³⁴	08 ⁴⁶
21	Kedd	06 ⁴⁰	17 ¹⁶	—	09 ²⁴
22	Szerda	06 ³⁹	17 ¹⁸	00 ³⁵	10 ⁰⁸
23	Csütörtök	06 ³⁷	17 ¹⁹	01 ⁴¹	10 ³⁰
24	Péntek	06 ³⁵	17 ²¹	02 ⁴¹	11 ²⁹
25	Szombat	06 ³³	17 ²²	03 ³⁹	13 ⁰⁵
26	Vasárnap	06 ³¹	17 ²⁴	04 ³⁸	14 ¹⁴
27	Hétfo	06 ³⁰	17 ²⁵	04 ³⁶	15 ²⁶
28	Kedd	06 ²⁸	17 ²⁷	05 ⁴⁰	16 ³⁷

MÁRCIUS		1995		31 nap	
TAVASZELŐ		BŐJTÁS HAVA			
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Szerda	06 ²⁸	17 ²⁸	05 ³⁰	17 ⁴⁷
2	Csütörtök	06 ²⁶	17 ²⁹	06 ²⁷	18 ⁴⁵
3	Péntek	06 ²²	17 ³¹	06 ⁵⁴	20 ⁰⁰
4	Szombat	06 ²⁰	17 ³²	07 ²¹	21 ⁰⁰
5	Vasárnap	06 ¹⁸	17 ³⁴	07 ⁵⁹	22 ²⁸
6	Hétfo	06 ¹⁶	17 ³⁶	08 ²⁰	23 ⁰⁸
7	Kedd	06 ¹⁴	17 ³⁷	08 ³⁴	—
8	Szerda	06 ¹²	17 ³⁹	09 ³³	00 ⁰⁵
9	Csütörtök	06 ¹⁰	17 ⁴⁰	10 ¹⁷	00 ⁰⁰
10	Péntek	06 ⁰⁸	17 ⁴²	11 ⁰¹	01 ⁴¹
11	Szombat	06 ⁰⁷	17 ⁴³	12 ⁰¹	02 ³⁷
12	Vasárnap	06 ⁰⁵	17 ⁴⁴	13 ⁰⁰	03 ¹¹
13	Hétfo	06 ⁰³	17 ⁴⁶	14 ⁰³	03 ⁴⁶
14	Kedd	06 ⁰¹	17 ⁴⁷	15 ⁰⁰	04 ¹⁷
15	Szerda	05 ⁵⁹	17 ⁴⁹	16 ⁰⁴	04 ⁴⁷
16	Csütörtök	05 ⁵⁷	17 ⁵⁰	17 ²⁹	05 ¹⁵
17	Péntek	05 ⁵⁵	17 ⁵²	18 ⁴²	05 ⁴⁴
18	Szombat	05 ⁵³	17 ⁵³	19 ³⁶	06 ¹⁴
19	Vasárnap	05 ⁵¹	17 ⁵⁵	21 ¹¹	06 ⁴⁷
20	Hétfo	05 ⁴⁸	17 ⁵⁶	22 ³⁴	07 ²⁴
21	Kedd	05 ⁴⁶	17 ⁵⁷	23 ³³	08 ⁰⁷
22	Szerda	05 ⁴⁴	17 ⁵⁹	—	08 ⁴⁷
23	Csütörtök	05 ⁴²	18 ⁰⁰	00 ³⁵	09 ⁵⁴
24	Péntek	05 ⁴⁰	18 ⁰²	01 ³⁰	10 ³⁰
25	Szombat	05 ³⁸	18 ⁰³	02 ¹⁷	12 ⁰⁵
26	Vasárnap	05 ³⁶	18 ⁰⁵	02 ³⁶	13 ¹⁵
27	Hétfo	05 ³⁴	18 ⁰⁶	03 ³⁰	14 ²⁴
28	Kedd	05 ³²	18 ⁰⁷	04 ⁴⁰	15 ³³
29	Szerda	05 ³⁰	18 ⁰⁸	04 ⁴⁸	16 ⁰⁰
30	Csütörtök	05 ²⁸	18 ¹⁰	04 ⁵³	17 ⁴⁷
31	Péntek	05 ²⁶	18 ¹²	05 ²²	18 ³¹

Erdészeti és Faipari Dolgozatok

ÁPRILIS		1995		30 nap	
TAVASZHÓ		SZENT GYÖRGY HAVA			
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Szombat	05 ²⁴	18 ¹³	05 ³⁰	19 ⁰⁵
2	Vasárnap	05 ²²	18 ¹⁴	06 ²⁸	20 ²⁰
3	Hétfo	05 ²⁰	18 ¹⁶	06 ⁵¹	21 ³⁴
4	Kedd	05 ¹⁸	18 ¹⁷	07 ³⁰	22 ⁴⁰
5	Szerda	05 ¹⁶	18 ¹⁹	08 ¹²	23 ⁴⁰
6	Csütörtök	05 ¹⁴	18 ²⁰	08 ³⁸	—
7	Péntek	05 ¹²	18 ²¹	09 ³⁰	00 ²⁵
8	Szombat	05 ¹⁰	18 ²³	10 ⁰⁷	01 ³⁰
9	Vasárnap	05 ⁰⁸	18 ²⁴	11 ⁴⁷	01 ⁴²
10	Hétfo	05 ⁰⁶	18 ²⁵	12 ⁵¹	02 ¹⁵
11	Kedd	05 ⁰⁵	18 ²⁷	13 ²⁷	02 ⁴⁵
12	Szerda	05 ⁰³	18 ²⁹	13 ⁵⁸	03 ¹³
13	Csütörtök	05 ⁰¹	18 ³⁰	14 ¹⁸	03 ⁴¹
14	Péntek	04 ⁵⁹	18 ³¹	14 ³⁴	04 ¹²
15	Szombat	04 ⁵⁷	18 ³³	14 ⁴⁸	04 ⁴²
16	Vasárnap	04 ⁵⁵	18 ³⁴	20 ⁰⁴	05 ¹⁸
17	Hétfo	04 ⁵³	18 ³⁶	21 ¹⁷	06 ⁰⁰
18	Kedd	04 ⁵¹	18 ³⁷	22 ²⁵	06 ⁴⁹
19	Szerda	04 ⁴⁹	18 ³⁸	23 ²⁴	07 ⁰⁶
20	Csütörtök	04 ⁴⁶	18 ⁴⁰	—	08 ⁰⁰
21	Péntek	04 ⁴⁶	18 ⁴¹	00 ¹⁵	08 ⁴⁰
22	Szombat	04 ⁴⁴	18 ⁴³	00 ³⁷	09 ¹⁷
23	Vasárnap	04 ⁴²	18 ⁴⁴	01 ³¹	10 ¹⁷
24	Hétfo	04 ⁴⁰	18 ⁴⁵	02 ⁰⁴	13 ²⁵
25	Kedd	04 ³⁸	18 ⁴⁷	02 ³²	14 ³²
26	Szerda	04 ³⁷	18 ⁴⁸	02 ²⁹	15 ³⁷
27	Csütörtök	04 ³⁵	18 ⁵⁰	03 ²⁵	16 ⁴¹
28	Péntek	04 ³³	18 ⁵¹	03 ⁵²	17 ⁴⁴
29	Szombat	04 ³²	18 ⁵²	04 ²¹	18 ⁰⁶
30	Vasárnap	04 ³⁰	18 ⁵⁴	04 ⁴³	19 ⁰⁶

MÁJUS		1995		31 nap			
TAVASZUTÓ		PÜNKÖSD HAVA					
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold			
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.		
1	Hétfő	A munka ünnepe, Fülöp, Jakab		04 ²⁸	18 ⁵⁵	05 ²⁸	20 ⁴²
2	Kedd	Zsigmond		04 ²⁷	18 ⁵⁶	06 ⁰⁰	21 ³⁴
3	Szerda	Tímea, Irma		04 ²⁵	18 ⁵⁸	06 ⁵³	22 ²¹
4	Csütörtök	Monika, Flórián		04 ²⁴	18 ⁵⁹	07 ⁴³	23 ⁰⁴
5	Péntek	György		04 ²²	19 ⁰¹	08 ¹⁷	23 ⁴¹
6	Szombat	Ivett, Frida		04 ²¹	19 ⁰²	09 ¹⁵	—
7	Vasárnap	Gizella		04 ¹⁹	19 ⁰³	10 ³⁶	00 ³⁴
8	Hétfő	Mihály		04 ¹⁸	19 ⁰⁵	11 ⁴⁰	00 ⁴⁴
9	Kedd	Gergely		04 ¹⁶	19 ⁰⁶	12 ⁴⁶	01 ¹³
10	Szerda	Ármin, Pálma		04 ¹⁵	19 ⁰⁷	13 ⁵⁵	01 ⁴⁰
11	Csütörtök	Ferenc		04 ¹³	19 ⁰⁹	15 ⁰⁶	02 ⁰⁸
12	Péntek	Pongrácz		04 ¹²	19 ¹⁰	16 ²¹	02 ³⁸
13	Szombat	Szervác, Imola		04 ¹¹	19 ¹¹	17 ³⁷	03 ¹¹
14	Vasárnap	Bonifác		04 ⁰⁹	19 ¹²	18 ⁵³	03 ⁴⁹
15	Hétfő	Zsófia, Szonja		04 ⁰⁸	19 ¹⁴	20 ⁰⁵	04 ¹⁵
16	Kedd	Mózes, Botond		04 ⁰⁷	19 ¹⁵	21 ¹¹	05 ³⁰
17	Szerda	Paskál		04 ⁰⁶	19 ¹⁶	22 ⁰⁷	06 ³³
18	Csütörtök	Érik, Alexandra		04 ⁰⁴	19 ¹⁸	22 ⁵⁴	07 ⁴²
19	Péntek	Ivó, Milán		04 ⁰³	19 ¹⁹	23 ³⁴	08 ⁵⁴
20	Szombat	Bernát, Felícia		04 ⁰²	19 ²⁰	—	10 ⁰⁵
21	Vasárnap	Konstantin		04 ⁰¹	19 ²¹	00 ⁰⁷	11 ¹⁶
22	Hétfő	Júlia, Rita		04 ⁰⁰	19 ²²	06 ³⁶	12 ²¹
23	Kedd	Deső		03 ⁵⁹	19 ²³	07 ⁴³	13 ³⁴
24	Szerda	Eszter, Eliza		03 ⁵⁸	19 ²⁴	08 ⁵⁰	14 ⁴⁴
25	Csütörtök	Orbán		03 ⁵⁷	19 ²⁶	09 ⁵⁸	15 ⁵⁷
26	Péntek	Fülöp, Evelin		03 ⁵⁶	19 ²⁷	11 ⁰⁴	16 ⁵⁸
27	Szombat	Hella		03 ⁵⁵	19 ²⁸	12 ¹⁰	17 ⁵⁸
28	Vasárnap	Emil, Csánid		03 ⁵⁴	19 ²⁹	13 ¹⁸	18 ⁵⁸
29	Hétfő	Magdolna		03 ⁵⁴	19 ³⁰	14 ²⁷	19 ⁵⁸
30	Kedd	Janka, Zsannet		03 ⁵³	19 ³¹	04 ⁴⁰	20 ⁵⁸
31	Szerda	Angela, Petronella		03 ⁵²	19 ³²	05 ⁵⁸	21 ⁵⁸

Évzárás – évkezdés

Az ember életében vannak órák, Anapok, melyek örökkévalónak tűnnek, úgy érezzük, megállt az óra mutatója. Visszatekintve ugyanakkor így év vége felé, hihetetlenül gyorsan múlik az idő! Ismét évet zárunk. Átnézve naptárunkat, egy rendkívül mozgalmas időszakot hagyunk magunk mögött. 1994 is a nagy változások éve volt. Jelentős események zajlottak hazánkban, szűkebb területünkön az erdőgazdálkodásban, a faiparban és intézményekben egyaránt. Demokratikusan választottunk országgyűlési képviselőket, s egyben politikai irányultságot. Nagy kihívás volt a választás szakszervezetünk számára is. Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatták, aktívabban, határozottabban kell állást foglalnunk a különböző politikai irányzatok megítélésében. Alapelvünk volt és maradt tagságunk véleményét figyelembe véve, hogy a politikai támogatás mellett ideológiai elkötelezettséget egyetlen párttal sem vállalunk. Az előző kormány munkavállaló és szakszervezetellenes politikája után megnyugvással fogadtuk a baloldal győzelmét, bízva abban, hogy nagyobb szociális érzékenységre, jobb érdekegyeztetési készségre találunk. Várakozásainkat az eddigi tapasztalataink többé-kevésbé visszaigazolják. Bővültek az érdekegyeztetés keretei. Törvényesen megalakult az *Ágazati Érdekegyeztető Tanács*, melynek munkavállalói oldalán szakszervezetünk is helyet kapott és élünk is a lehetőséggel. Partnereink is elismerik az érdekegyeztetés fontosságát, igénylik észrevételeinket, véleményünket a döntéshozatali szakaszában.

A szociális érzékenységről a rendkívüli gazdasági, pénzügyi helyzet ismeretében nehéz véleményt mondani, hiszen ez elsősorban nem szándék kérdése. Úgy gondoljuk, a bizalmat mindaddig fenn kell tartani, amíg a teher elosztásánál következetesen, igazságosan a jövedelmek és terhelhetőségek

figyelembe vételével járnak el. Szerencsétlen helyzet alakulhat ki, ha a kormány engedne az erős lobbizásra képes ágazati, szakmai csoportok követeléseinek, mint például a vasutasok, pedagógusok stb. Reméljük, ezzel nem bomlik meg a közös teherviselés elve, hiszen az ágazatunkban dolgozóknak is lenne oka a hangoskodásra.

Természetesen a tehervállalásnak a várható eredményét is szeretnénk látni, ismerni. Úgy ítéljük meg, gondjainkat elsősorban ágazaton belül kell rendezni, melyhez jó alapot adhat a FAGOSZ-szal fennálló kapcsolat. Eredményként 1994. évre is megkötöttük az Ágazati Kollektív Szerződést, mely biztosítja a kereteket a munkahelyi szintű kollektív szerződések megkötéséhez, a folyamatos érdekegyeztetéshez.

Elismeréssel kell szólnunk továbbá az *FM Erdészeti Hivatalával*, az *Országos Erdészeti Egyesülettel*, az *ÁVÜ-ÁVRT*, *MOSZ* illetékes vezetőivel fennálló kapcsolatáról és arról az együttműködési készségről, mely e szervezetet jellemzi. Tárgyalásainkon a szakmai kérdéseken belül kiemelt helyet kapnak a munkavállalók sorsát is befolyásoló témakörök, megoldási javaslatok.

Az ágazatban foglalkoztatott munkavállalók sorsát, valamint a szakszervezet mint érdekképviselői szervezet működési kereteit az országos eseményeken túl jelentős mértékben meghatározták az ágazat területén végbement folyamatok. A gondok és nehézségek ellenére is érezzük, ez az év a stabilizáció irányába mozdult. Valamennyi gazdálkodó egység átalakult, rendeződni látszanak a működési keretek és ez egy-két kivételtől eltekintve nyugtatólag hatott környezetünkre. Tudjuk ugyanakkor, hogy továbbra is számos problémával kell szembenoznünk, ám ezek a jelenlegi közegben rendezhetőbbnek tűnnek, köszönhetően a szakembereknek is.

A faipari üzemeknél napjainkban több problémával találkozunk, melyeket közösen kell megoldanunk, hiszen a két terület működése nagyon szorosan összefügg, mégha néhányan ezt tagadják is, vagy nem akarják tudomásul venni.

Az elmúlt időszak fáradozásai, küzdelmei lassú, ám jól érzékelhető pozitív elmozdulást mutatnak tevékenységünkben és reméljük, hogy ez az állítás tagságunk véleményével is találkozhat. Igazolhatják ezt a már előzőekben felsorolt érdekegyeztetésben elért eredmények, de igazolhatják a munkahelyeken zajló érdekérvényesítő törekvések is.

Munkánk alapját, a tartópilléret annak a több száz elkötelezett kollégának köszönhetjük, akik nap mint nap, vállalva nehéz időkben is az ütközéseket, vitákat, kiállnak munkatársaikért.

Rendszeres, tervszerű területi ülések keretében igyekszünk minden szinten eleget tenni vállalt feladatainknak, melyekből bőven kijut. Az elért eredményekben el kell ismernünk a munkahelyi vezetők hozzáállását is. Döntő többségében partnerként kezelik szervezeteinket. Vitáinkat a megoldáskeresése, kompromisszumkészesség jellemzi. Találkozunk természetesen negatív példákkal, hozzáállással is, ám úgy gondolom, hogy ezt nem ezen évzáró írás keretében kell rendezni.

Teljes önállóságunknak alig múlt egy éve. Ezen időszak tapasztalatai alapján szándékában, törekvéseiben egy igen egységes szervezetet sikerült létrehozunk. Ki-kik magának érzi kollégájának problémáját is, így ötletekben, módszerekben nagyon sokat tanulunk egymástól. Bízunk benne, hogy ez az összetartás hosszú távon érvényesül ezzel is erősítve a tartalmat, eredményes érdekvédelem kialakulását, folytonosságát.

(folytatás a 4. oldalon)

Évzárás – évkezdés

(folytatás a 3. oldalról)

Nagyon sok témakörrel foglalkoztunk. Volt, amelyre megtaláltuk a megoldást, volt olyan, amelyen azóta is dolgozunk. Az egyik legnagyobb problémakört az átalakulás, privatizáció és a létszámleépítés okozta. Általában igazolható, hogy törvényes kereteken belül zajlott ez a folyamat, melyet rengeteg vita, egyeztetés, küzdelem árán értünk el. A létszámleépítésnél a humánus szempontok játszották a vezető szerepet. Számos volt munkatársunk jelenleg is a szakmában dolgozik vállalkozóként, melyhez indulásként kedvezményesen vásárolhatta meg a gépeket, eszközöket. Ugyanakkor ez a folyamat újabb feladatokat is ad. Be kell vonnunk az érdekérvényesítési programba volt munkatársainkat, hogy ne váljanak teljesen kiszolgáltatottá!

Ki figyel oda napjainkban a motorfűrészkezelők egészségügyi problémáira? Rendezettek-e az egészség- és nyugdíjbiztosítási viszonyaik? Hogyan pótolják elhasznált eszközöket? Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre kell választ adnunk, hiszen mind-mind visszahatnak ránk.

Nem sikerült látványos eredményt elérni a dolgozói tulajdonlás kérdéseiben. Szakmán belül támadták leginkább az úgynevezett alkalmazotti földalpra (20 AK) vonatkozó küzdelmeinket. Ebben a kérdésben a keserű szájtűt a sikertelenségen túl az a szemlélet okozta, mely a „ha nekem nem jár, neked se járjon” elven alapult.

Jelentős eredményként könyvelhetjük el az *Önsegélyező Nyugdíjbiztosító Pénztár* létrehozására vonatkozó elképzeléseink valóra válását, mely október hónapban megalakult és a pénztárfelügyelet engedélyezését követően kiterjeszthető a teljes munkavállalói körre.

Az intézményekben foglalkoztatott munkavállalók helyzetét is folyamatosan figyelemmel kísérjük. Közösén harcolunk a munkavégzés feltételei-

nek biztosításáért, színvonalának emeléséért. Dolgozunk egy egységes *Munkaügyi Szabályzat* létrehozásán, elfogadásán. *Fokozni kell tevékenységünket a faiparban foglalkoztatottak problémáinak feltárásában és azok megoldásában.* Kezdeményezzük például az azonos ellátást a természetbeni juttatások adózása terén.

1994. évben visszahoztuk és szerveztük az üdültetési lehetőségeket a családok részére a Balaton partján. Mintegy hetven gyermeket üdültettünk *Szlovákiában*. Egy életreszóló élmény volt az üdülés befejezésekor a búcsúzás könnyeit látni a gyermekarcokon. Megérte a fáradozást!

Az *Üzemi Tanácsokkal* általában jó kapcsolatokat alakítottunk ki. Több helyen erősödött az érdekvédelem az összefogás, egységes fellépés alapján. Várhatóan, a jövő év elején szeretnénk egy országos fórumot rendezni a *ÜT* és a szakszervezeti tisztségviselők számára, a hatáskörök pontosítása, az együttműködés fokozása érdekében.

Az információáramlás fokozása érdekében *területi munkacsoportokat* hoztunk létre, melyeknek feladata az adott régióban jelentkező problémák összegyűjtése, megoldása, szükség esetén továbbítása intézkedés végett. Ugyanakkor a tagság felé is szolgálna információval a szakszervezeti munkáról, hiszen nem minden esetben jut el az emberek felé, hogy mit akarunk, mit és miért féltünk!

Folyamatosan javulnak a nemzeti közti kapcsolataink. Kiemelten kell szólni a *szlovák* és *cseh* baráti viszonyról, mely kölcsönös információs találkozásokkal, tisztségviselők továbbképzésének biztosításával, gyermeküdültetéssel szolgálják a szakszervezeti munka színvonalának emelését. Jó a kapcsolatunk az *ukrán* szakszervezettel is, ez évben volt közös látogatás az *oros*z erdészeti kollégákkal, járt nálunk a *belorusz* küldöttség. Legújabb kapcsolatfelvételünk a *svéd* er-

dészeti szakszervezettel ez év őszén történt.

Valamennyi találkozás hasznos tapasztalatokat nyújtott, hiszen áttekinítettük a kollektív szerződések tartalmát, megkötésének gyakorlatát, az érdekvédelmi módszereket és még számos más kérdést, ami bennünket is foglalkoztat. A találkozások szakmai érdemei mellett jól szolgálják az emberi kapcsolatok rendezését, javítását népeink között, hiszen tapasztalatunk szerint teljesen más a megítélés minden fél részéről, ha megismerjük egymást eredményeinkkel, gondjainkkal, szemléletünkkel és jószándékunkkal együtt.

Az *összegzés korántsem teljes, csupán ténykedésünk legfontosabb keresztmetszetét szerettem volna bemutatni.*

A mélyrehatóbb tájékoztatást, évvégi értékelést azért nem tartom célszerűnek, mert segítőkön, az *Erdészeti és Faipari Híradón* keresztül egész évben folyamatosan adtunk információt az eredményekről, a tagságot érintő kérdésekről. *Soha nem győzöm hangsúlyozni a Híradó hasznosságát, fontosságát, mely az átalakulástól az önállóvá válásig, a jelenlegi működésünket figyelemmel kísérve póbjálja meg korrekten tájékoztatni a tagságot.* Köszönet illeti a működésében, terjesztésében közreműködőket és köszönjük a tagságnak, ha érdeklődéssel végigolvassák a benne megjelenő írásokat, olykor reagálva is rá!

Végezetül néhány szót a feladatainkról. Úgy gondoljuk, erős alapokat sikerült leraknunk, melyre lehet és kell tovább építkezni. Már látható, hallható, hogy ismét rendkívül nehéz év előtt állunk. (Mikor nem?) Mindezek ellenére meg kell őrizni a vívmányokat, és ha a körülmények engedik, javítani kell tagságunk pozícióját. *Továbbra is nagy gondot kell fordítani a kollektív szerződések szín-*

(folytatás az 5. oldalon)

Évzárás – évkezdés

(folytatás a 4. oldalról)

vonására. Meg kell teremteni az átalakulás utáni foglalkoztatási és szociális biztonságot. *Sorozatos bértárgyalásokon kell küzdeni a reálbércsökkenés ellen.* Továbbra is foglalkozunk réteg-, csoportérdekek feltárásával, összehangolásával a közös megoldáskeresés szellemében. Nemzetközi kapcsolatainkon keresztül is fokozni kell az üdültetési lehetőségeket. Gondolkodunk sportrendezvények szervezésén is.

Igen jelentős események várhatók ismét. Kongresszusát tartja az MSZOSZ, melyhez mi is tartozunk. Hogyan tovább, szakszervezeti mozgalom? Reméljük erre is meg fogja a választ adni ez az esemény, s bízunk benne, hogy továbbra is megtaláljuk a helyünket, kölcsönösen tiszteletben tartjuk egymás érdekeit.

Az 1995. év a szakszervezeti mozgalomban mérföldkövet jelent. *Ismét üzemi tanácsi választások lesznek, melynek kiemelt eseménye a szakszervezeti vagyon felosztása lesz.* Bízunk benne, hogy kollégáink, tagságunk

felismeri ennek a fontosságát és támogatja elképzeléseinket. A szakszervezeti vagyon zárolásának feloldása és elosztása minőségi változásokat jelenthet a tagság felé, az érdekvédelem anyagi feltételrendszerének megteremtésében.

Az elképzelések, tervek, ötletek akkor érnek valamit, ha jó irányba mutatnak, végrehajthatóak, teljesülnek. Néhány ember mindezeket megoldani képtelen. Éppen ezért továbbra is kérjük bizalmukat, segítségüket. Az összefogásban, a közös akaratban és a segítő szándékok megnyilvánulásában óriási lehetőségek vannak. Adjuk meg ezt egymásnak!

Mindezekhez kívánok Önöknek és családjuknak szakszervezetünk vezetése, intézőbizottsága és a magam nevében nagyon jó egészséget, biztos munkahelyet, jó megélhetést, kellemes karácsonyt és boldog új évet!

Barta László,
az EFDSZ elnöke

ezer forintig a teljes kereset és a 20–22 ezer forint közötti átlagkereset 90 százaléka tartozik a nyugdíj-alapba.

Az ennél magasabb kategóriákban marad a régi szabályozás, vagyis 30 ezer forintig a 80 százaléka a beszámítható arány, majd ezt követően tízezrenként tíz százalékkal csökken. 80 ezer forint fölött az átlagkeresetrész 10 százaléka szerepel a nyugdíjalapban.

A tervezet szerint megváltoznak a korábbi évekre vonatkozó szorzószámok is, amelyekkel a kereseteket a későbbi szinthez igazítják. Míg a mostani szabályozás szerint az 1988-as évben elért keresetet 2,185-tel, az 1989-est 1,869, az 1990-est 1,522-vel, az 1991-est pedig 1,213-mal kell beszorozni, a tervezet 2,547-es szorzószámot javasol 1988-ra, 2,179-et 1989-re, 1,792-t 1990-re, 1,428-at 1991-re és 1,172-t 1992-re. Ily módon az 1988 és 1992 közötti kereset az 1993-as év színvonalára emelkedne. Ennek költségkihatása, mintegy egymilliárd forinttal emelné az induló nyugdíjak összegét.

Nem változnak a tényleges nyugdíj megállapításához szükséges munkaviszonyra vonatkozó szabályok. Tehát 10 éves munkaviszony után továbbra is a fenti módszerrel kiszámított nyugdíjalap 33 százaléka jár, 25 év után ennek 63 százaléka, és 42 év után a 75 százaléka. Ennél hosszabb, munkában töltött idő esetén évente fél százalékkal emelkedik az alapösszeg.

Fentiekben tájékoztatni kívánom nyugdíj előtt álló dolgozóinkat a nyugdíjmegállapítás várható változásairól, amely egy kedvezőbb, magasabb induló nyugdíjmegállapítást tesz lehetővé.

V. Gy.

Új nyugdíjszámítási mód a munkaasztalon

Az Országos Nyugdíjas Kamara sürgeti az új nyugdíjszámítás mielőbbi bevezetését. Eredményként lehet elkönyvelni, hogy a női nyugdíjkorhatár az 1995-ös évben is 55 év marad. Várhatóan változik azonban a nyugdíjalap kiszámításának a módja. Az eddigi 16 ezer forint helyett a tervek szerint 20 ezerre emelkedik az átlagkeresetnek az a része, amely teljes összegében szerepel a nyugdíjalapban, a degresszió csak ezt követően kezdődik.

A nyugdíjalap kiszámítása a jövőben ugyan úgy, mint eddig, 1988. január 1-jével indul. Tehát az 1995-ben nyugdíjba vonulóknak a megelőző hat év és a töredék év átlagkeresete alapján számítják ki a nyugdíjukat.

A Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat javaslata szerint – ezt az Országos Nyugdíjas Kamara is támogatja – némileg módosulna az úgynevezett degressziós táblázat: az eddigi 16 ezer helyett 20 ezernél kezdődne a csökkenés. Vagyis 20

A VIII. Erdésznapi a mátrafüredi Vadas Jenő Iskolában

Iskolánk őszi nagy ünnepe az Erdésznapi. Avatjuk elsőseinket, megemlékezünk névadónkról, előadások, kiállítások (szakmai és környezet), tudomány és esztétikum, tanulás és szórakozás, mind belefér ebbe a teljes diákságunkat megmozgató többnapos eseménysorozatba.

Elsőseink tréfás avatása az előző délutánokon történik. Szigorú felsőbb évesek vizsgáztatják a „kopaszokat, tuskókat”.

Gyakorlati versenyek folynak; V. éves erdésztechnikus hallgatóink gyérítésjelölésből és fakészlet-felmérésből vetélkedtek idén.

Magán az ünnepség napján formaruhába öltözik diák és tanár, zászlódszben az iskola, várjuk vendégeinket. Idén (mint több éve már) eljöttek testvériskoláink, a finnországi Savonlinnából és a Csikszeredai Erdészeti és Faipari Iskolaközpontból tanárok és diákok, városunk polgármestere, politikai, önkormányzati és erdészeti személyiségek.

Bevezetőül iskolánk igazgatója üdvözölte kedves vendégeinket és az elsőéves növendékeinket. Díszelőadóink dr. Harmati Béla evangélikus püspök úr volt, a Magyar Környezetvédelmi Egyesület alelnöke. Szívhezszóló, emberi szavai sokáig fülemben csengenek még: emberről, erdőről környezetvédelemről, munkáról, felelősségről beszélt, igaz útravalóul fogadalmtevő új növendékeinknek, tanulságul mindannyiunknak.

Érdekes előadást tartott Antero Liimateinen úr, a savonlinnai iskola igazgatóhelyettese, Finnország

erdőgazdálkodásáról és erdészeti oktatásáról.

Irodalmi műsort adtak III. A. osztályos tanulóink Réthyne Jakab Mária szerkesztésében és betanításában. Szép versekkel idézték az évszakok változását erdőn-mezőn.

A Pátzay János Zeneiskola tanulói fúvóshangszereikkel ünnepi hangulatot varázsoltak aulánkba, ifj. Jakkal Mihály igazgató úr és Kovács Krisztina tanárnő vezetésével.

Ünnepségünk fénypontja az első tanuló fogadalomtétele volt zászlóink előtt. Simon László igazgató úr iskolánk növendékévé fogadta őket, s emléklapot nyújtott át nekik.

Ezután a befogadott új diákok elhelyezték koszorúikat névadónk, Vadas Jenő domborműve előtt, s az erdészhimnusz hangjaival véget ért az ünnepség hivatalos része.

Juha Valutie mémök úr igen értékes előadást tartott a harwesterek alkalmazásáról Finnországban, sok-sok diával illusztrálva.

Kezdeményezésünkre az Aerocaritas, gavalléros gesztussal nyitva a szorosabb együttműködést, egy mentőhelikopterrel szállt le főcipályánkon, az érdeklődőket még egy kis sétatrepülésre is felvitték.

Közben a kiállítások is megnyitottak. Dr. Szontágh Pál erdészeti motívumgyűjteményének különleges bélyegei, a Herman Ottó Múzeum lumineszkáló ásványai, a Mátra Múzeum egzotikus csiga- és kagylógyűjteménye, a Madártani Intézet dr. Gömbkötné Tóth Ilona naív festő hangulatos képei, a II. A. osztályosok erdészeti-vadászati

tárgyú kiállítása – többek között ritka, múlt századi szakkönyvekkel, trófeákkal, gazdag sörétes és golyós hüvelygyűjteménnyel – annyi látnivalót kínáltak, hogy az ember nem győzte futólag megnézni sem, pedig jó és érdemes lett volna alaposan elmélyedni, tanulmányozni, gyönyörködni bennük! Iskolai természetfotó-pályázatunk szép képeit öröm volt nézni!

A természetet hozta házukba, egy kis előzetes karácsonyi hangulattal az iskolai csemetekertben nevelt konténeres örökzöldekből bemutatott kollekció.

Délután kerültek sorra a tanulói kiselőadások, öt szekcióban (Ökológia, Erdőművelés, Erdőhasználat, Vadgazdálkodás, Gépészet) több, mint ötven tanulói kiselőadás hangzott el! Külön öröm volt körünkben hallani Fekete Zoltán (Égő tűzeglápok Csikszereda határában) és János Attila (Ásványvizek és ásványvíz típusok Csikszereda környékén) erdélyi erdészatanulók előadásait! Kiemelkedő előadások és szerényebbek egyaránt kedvesek voltak nekünk, hiszen új, értékes oldalról mutatkozott be számos tanuló. Külön kiemeltem Kovács István és Petrovics Viktor 5. A. osztályos tanulók előadását a mátrai erdei vasutakról. Persze számos igen-igen jó előadás volt még!

Az estét végezettel egy diszkó koronázta meg ifjúságunk számára.

Sokáig emlékezetes marad az ünnep, jövőre újra készülünk és várjuk vendégeinket!

Vadász László
erdőmérnök

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének össztitkári testülete

Októberben Budapesten ülésezett szakszervezetünk országos össztitkári testülete. Az idén első alkalommal, nem előre meghatározott napirendeket tárgyalt az össztitkári értekezlet, hanem kötetlen beszélgetés formájában tekintette át a szakszervezeti munkával kapcsolatos eddigi tapasztalatokat, igyekezett megjelölni a jövőbeni legfontosabb teendőket.

Barta Lászlónak, az EFDSZ elnökének üdvözlő és a tanácskozást megnyitó szavai után megkezdődtek a hozzászólások, vélemények, a jó és a negatív tapasztalatok értékelései, amelyek közül – a teljesség igénye nélkül – az alábbiakat említjük meg:

Jónyer László (Eger) részletesen foglalkozott az erdőfelügyelőségeknél meglévő gondokkal, problémákkal. Szólt például arról, hogy még mindig nincsen egységes munkaügyi szabályzat az erdőfelügyelőségeknél, továbbra is késik a megfelelő bérfejlesztés, kevés a dologi kiadásokra fordítható összeg. Továbbra sem megoldott az erdőfelügyelők hatósági jogköre. Értékelte szakszervezetünk kislétszámú vezetőségének a munkáját, s elismerően szólt arról. *Részletesen elemezte a parlamenti választások óta eltelt időszakot, elsősorban a szakszervezetek és a szakszervezeti munka szempontjából.* Jónak tartotta, hogy szakszervezetünk vezetése a közelmúltban egyre több és jobb együttműködést, kapcsolatot épített ki a különböző állami szervekkel.

Kocsis József (Miskolc) hozzászólásában részletesen foglalkozott azzal, hogy az áremelkedések, a reálbérek csökkenése – általában az életszínvonal romlása miatt – minden aktivistának, tisztségviselőnek igen sokrétű, a mostaninál is hatékonyabb munkát kell végeznie azért, hogy szakszervezeti tagságunk létszáma a jövőben ne

csökkenjen, ha lehet emelkedjen. Szólt továbbá az erdőgazdaságok és a nemzeti parkok körüli problémákról, ezek kapcsolatrendszerének rendezéséről, valamint a kerületvezetők helyzetéről.

Rácz József (Felnémet) részletesen foglalkozott a faipari üzemekben folyó szakszervezeti munkával. Külön kiemelte a kollektív szerződések végrehajtásának állandó figyelemmel kísérését, s ahol problémák vannak, ott a szakszervezet határozott fellépésére van szükség. Hangsúlyozta, hogy a jövőben többet kell foglalkozni szakszervezeti tagságunk kedvezményes üdülési lehetőségeinek biztosításával.

Csávics János (Kaposvár) a vállalati létszámcsökkentés kapcsán kialakult új vállalkozói réteg szakszervezethez való viszonyával, az ezzel kapcsolatos gondokkal, problémákkal, s az e téren szükséges tisztségviselői feladatokkal foglalkozott hozzászólásában.

Kovács Zsigmond (Kecskemét) a gazdaságon belüli szakszervezeti munka nagyobb hatékonyságának szükségességéről és a fiatalok szakszervezethez való közeledéséről, taggá történő beszervezéséről beszélt.

Dudás Péter (Budapest) az erdőgazdálkodás területén lévő költségvetési intézményeknél a közalkalmazotti és köztisztviselői törvény hatásáról, az ezzel kapcsolatos gondokkal foglalkozott. Szólt arról a problémáról, hogy a középiskolákból és az egyetemekről kikerülő fiatalok miért nem, vagy csak kevesen akarnak belépni a szakszervezetbe.

Fritsch Ottó (Budapest) javasolta szakszervezetünk vezetőségének, hogy a jövőben szervezzünk területi, esetleg országos kulturális és sportvetélkedőket tagságunk számára. Úgy érzi, hogy ezt a tagságunk is igényelné, s nem utolsó sorban ennek mozgó-

sító hatása is lenne. Részletesen foglalkozott az immár negyedik éve megjelenő lapunk fontos szerepével, annak jövőbeni szükségességével. Javasolta továbbá a vezetőségnek, hogy önálló szakszervezetünket a jövőben „kifelé” is jobban propagáljuk, adjunk még több tájékoztatást az érdekvédelmi munkánkról. Befejezésül, mint „rangidős”, arra kérte az össztitkári értekezlet résztvevőit, hogy a jövőben is – az eddigiekhez hasonlóan – egységes, őszinte, kritikus szellemben, de barátságban dolgozzunk, elsősorban tagságunk élet- és munkakörülményeinek javításáért.

A hozzászólásokra, a számtalan kérdésre Barta László elnök és Herczeg Miklós ügyvezető főtítkárral adtak részletes válaszokat.

Az össztitkári értekezlet befejezéséig a következőkben foglalt állást:

1. A szakszervezeti munkában felmerülő esetleges problémákat először helyben kell próbálni megoldani. Második lépcsőben lépjen be a központ, ha helyben nem sikerül egyezsége jutni.

3. Egy bizottságot kell létrehozni, amely a közeljövőben Munkaügyi Szabályzat tervezetét dolgozzon ki az intézmények részére.

4. Szakszervezeti tagságunk szervezettségével, új tagok – elsősorban fiatalok – beszervezésével a jövőben az eddiginél lényegesen többet kell foglalkozniuk az alapszervezeti tisztségviselőknek.

5. A nyugdíjbiztosítási pénztárt az erdőgazdaságokkal, faipari üzemekkel, intézményekkel közösen minél előbb létre kell hozni.

6. Az össztitkári értekezlet felhatalmazza az intézőbizottságot, hogy az MSZOSZ kongresszusával kapcsolatos teendőket a jövőben saját hatáskörén belül intézze.

(Krizsán)

Erdész-vadász verseny a Nyírerdő Rt.-nél

A közelmúltban első alkalommal rendezték meg a *NYÍRERDŐ Rt. Guthi Erdészeti Igazgatóságán* az rt. erdészeinek és vadászainak versenyét az év *Kiváló Kerületvezető Erdésze és Vadásza* címért.

Október 28-án reggel a Guthi Erdészeti Igazgatóság Központjában *Bartucz Péter* erdészeti igazgató nyitotta meg a nemes vetélkedőt, amelyben a versenyzők 11 számban mérték össze tudásukat. A versenyszámok gyakorlati ismeretekből és tesztlapok kitöltéséből álltak. Fél kilenckor elindult a 15 kerületvezető erdész és a 2 vadász az előzetes program szerint a verseny színhelyeinek előléptetett irodák felé, illetve ki a terepre.

A versenyszámok a következők voltak: *mag- és csemetegazdálkodás, erdősisítés-ápolás, erdőnevelés, fahasználat, erdővédelem, vadgazdálkodás, munkajogi ismeretek, közgazdasági ismeretek, környezet- és természetvédelem, hatósági joggyakorlat és a legizgalmasabb versenyszám, a helyzetfelismerési verseny.*

Az idő múlásával az értékelő bizottságok meggyőződtek arról, hogy a szakmai számokban a versenyzők kiválóan szerepeltek, de kisebb-nagyobb nehézséget okozott valamennyi versenyzőnek a munkajogi-köz-

gazdasági tesztlapok kitöltése. A szakmai versenyszámokban az eredményesség elérte a 70-75%-ot, az utóbbiakban bizony a legjobbak is csak 60%-os eredményt produkáltak.

Az izgalmas versenyszámot követően kezdte meg – talán még izgalmasabb – munkáját a versenybizottság. A verseny és a kiértékelés 5 órára fejeződött be és ezután került sor az eredményhirdetésre.

A NYÍRERDŐ Rt.

1994. évi

Kiváló Kerületvezető Erdésze:

– *Hutóczki László*, a Guthi Erdészeti Igazgatóság kerületvezető erdésze,

II. helyezett:

– *Tomosi Lajos*, a Halápi Erdészeti Igazgatóság kerületvezető erdésze,

III. helyezett:

– *Keczán Csaba*, a Hajdúhadházi Erdészeti Igazgatóság kerületvezető erdésze, és

– *Géber Miklós*, a Guthi Erdészeti Igazgatóság kerületvezető erdésze.

A NYÍRERDŐ Rt.

1994. évi

Kiváló Vadásza:

– *Bacsikai Zsolt*, a Fehérgyarmati Erdészeti Igazgatóság vadásza, és

– *Baráth Béla*, a Guthi Erdészeti Igazgatóság vadásza.

A versenybizottság a két versenyző vadász között – a versenyen elért eredményeik alapján – nem tudott dönten, így a versenyzők melegekedésére mind a ketten kiérdemelték a megtisztelő és kitüntető *Kiváló Vadász* címet.

A kerületvezető erdészek csapatversenyén az első helyezést a *Guthi Erdészeti Igazgatóság*, II. helyezést: a *Halápi Erdészeti Igazgatóság*, III. helyezést: a *Hajdúhadházi Erdészeti Igazgatóság* csapatai nyerték.

A győztesek értékes díjakat vettek át, majd ezt követően baráti vacsorára és beszélgetésre került sor.

Valamennyi versenyzőnek és a versenybizottság tagjainak a közös véleménye az volt, hogy a versenynek csak győztesei voltak, mert a verseny során minden versenyző felfrissítette tudását és megismerte gyenge pontjait.

Ezek ismeretében már könnyebb lesz a mindennapi munkavégzés során a feladatok magasabb szintű végzése és még nagyobb lelkesedéssel készülnek a jövő évi megmérettetésre.

Németh József
vszb-titkár

Halász Aladár:

A magyar erdészet 70 éve számokban

A magyar erdészet, – de az egész nemzetgazdaság számára is – nagyon érdekes és hasznos, színvonalas könyvet adott ki az FM Erdőrendezési Szolgálat.

A több, mint 200 oldalas, képekkel is illusztrált könyvhöz, amely felöleli a magyar erdészet történetének 1920–1990. közötti időszakát, Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke írt előszót, amelyben többek között az alábbiakat olvashatjuk: „*Talán senki sem érezheti olyan kézzelfoghatóan az emberi lét rövidegét, mely eltörpül a természet végtelen körforgásában, mint az erdész. Örökölt kapott kincsekkel gazdálkodik, s egyetlen célja örökséget hagyni maga után, folytatni a mások által megkezdett művet, s továbbadni azt. Hogy mit is tett voltaképpen, csak az utókor ítélheti meg.*

Ritka és különleges alkalom, hogy egy vágásfordulónyi szakmatörténelem tárulhat fel előttünk, hisz 70 esztendő már erdészeti mértékkel mérve is jelentős idő. Olyan időszak, mely nemcsak világéget és két nagy újradzást foglal magában, hanem békés építőmunkát és forrongó társadalmi átalakulásokat is. S közben az erdő szerepe is változott, a vele szemben támasztott társadalmi elvárások jelentős változáson mentek keresztül.

E könyv lapjain leperreg az erdő és az erdőgazdálkodás története, megannyi tanulságával, s a jövőnek szóló üzenetével. Íme ezt kaptuk örökölt, de ez jövőnk öröksége is.”

Az említett kiadvány az alábbi főbb témaköröket dolgozza fel: 1. Összefoglaló adatok. 2. Erdőleltár. 3. Erdőművelés. 4. Üdülőerdő fejlesztés. 5. Természetvédelem. 6. Fatermelés. 7. Erdőfeltárás, gépesítés. 8. Fafeldolgozás. 9. Munkaügy. 10. Termelői árak. 11. Külkereskedelem. 12. Fafelhasználás.

Ez a Halász Aladár által megírt könyv, a benne lévő óriási adatgyűjtemény a Földművelődésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatalának támogatásával – a korábbi hasonló kiadványok folytatása és kiegészítése, helyenként ezek korrekciójaként – elsődlegesen azzal a céllal készült, hogy annak a hallatlanul értékes és gazdag statisztikai archív anyagnak, mely a közel múltban még fellelhető volt, de publikáció hiányában nem válhatott közkinccsé, legalább a legfontosabbnak vélt adatait és az azokhoz kapcsolódó ismereteket rögzítse és a magyar erdészettörténelem számára megőrizze.

„E kötet az utolsó 70 évnek az erdők termelési funkciójával összefüggő adatait – a lehetőség szerint – teljes részletességgel tárgyalja. Erdeinkben azonban évszázadok óta többcélú gazdálkodás folyik. Ennek a Buenos Airesben rendezett 1972. évi VII. Erdészeti Világkongresszus is nagy jelentőséget tulajdonított, amikor állásfoglalásában az erdők funkcióit – magyar javaslatra – három fő csoportba sorolva: termelési, környezetvédelmi és szociális-üdülési funkciójában határozta meg. Ennek megfelelően a kötet két önálló fejezetében összefoglalja a természetvédelem és az üdülőerdő-fejlesztés történetének rendelkezésre álló legfontosabb adatait is.

E munka a történeti fejlődés dokumentálásán kívül céljának tekintette azt is, hogy emléket állítson annak a sok ezer kiváló szakembernek, akik a második világháborút követő nehéz években és évtizedekben hallatlan lelkesedéssel és szakmaszeretettel dolgoztak erdőgazdaságunk, faiparunk és fatermesztésünk fejlesztéséért.”

Az itt röviden bemutatott könyv tanulmányozását nem csak a szakembereknek, hanem minden kedves olvasónak is figyelmébe ajánljuk.

A könyv beszerezhető: FM Erdőrendezési Szolgálat, Budapest V. ker. Széchenyi utca 14.

(K. F.)

Középszintű érdekegyeztető tanács alakult

Hosszas előkészítés után novemberben megalakult a Földművelésügyi, Élelmiszeripari és Fagazdasági Érdekegyeztető Tanács (továbbiakban: FÉT). Országos fórum, amely a mezőgazdaságot, élelmiszeripart, erdő- és fagazdaságot, oktatást, kutatást érintő alapvető gazdasági, jogi, szociális és munkaügyi kérdésekkel rendszeresen foglalkozik.

A FÉT oldalai:

- agrárkormányzat;
- az ágazatban érdekelt munkavállalói érdekképviselők (így az EFDSZ is);
- az ágazatban érdekelt gazdasági érdekképviselők;
- az ágazatban érdekelt szakmai hivatásrendi szervezetek és szövetségek.

A FÉT keretein belül a következő bizottságok működnek:

- mezőgazdasági;
- erdő- és fagazdasági;
- agrárképzési és kutatási.

A FÉT november 18-án meg is kezdte működését az 1995. évi állami költségvetés tárgyalásával.

Az első negyedévben a FÉT soros elnökét az agrárkormányzati oldal adja, dr. Kis Zoltán politikai államtitkár személyében.

Nehéz teher az erdő!

A magánerdők ügyén az 1994-es esztendőről

Erdőügyben egy esztendő Összegezni nem könnyű feladat. Különösen indulat nélkül és érzelemmentesen. Annyi bizonyos: *nehéz teher az erdő!* Ezt a megállapítást Káposztás János újságírótól vettem és egyetérték vele. A rendszerváltással nagy tulajdoni átrendeződés folyik és ennek eredményeként csökken az állami erdők, és növekszik a magántulajdonú erdők aránya. Mintegy 700 ezer hektáryi (erdeink 40%-a) magántulajdonú erdő kialakulása várható, több mint 200 ezer tulajdonossal. Ez a nagyarányú tulajdonosítás bizony sokkolta a szakmát. A privatizáció számos egzisztenciális és szakmai problémát vetett fel. Egy sajátságos, átmeneti állapot keletkezett, sok-sok nemkívánatos erdősérüléssel és hordalékkal. Természetes, hogy félelem és aggodalom kíséri ezen jelenségeket.

A sajtóban néha egyoldalú, inkább hangulatkeltő írások jelentek meg és ezek inkább az állami (kincstári) erdőtulajdonlás mellett voksoltak. Amikor a privatizáció hulláma érintette, elérte az állami erdőket, megszokottak az erdőt féltő, néha már rekviem-szerű hangok. Mindezek nyilván az erdő féltéséből fakadtak. Ám a volt termelőszövetkezeti erdők tulajdonváltása során – mintegy 600 ezer hektár erdőről lévén szó – nem hallatszott ilyenfajta féltő hang, holott ez a féltés és aggodalom ezen erdőket is méltán megillette volna!

A magánerdőtulajdonlás kibontakozása számos problémával terhelt. A már említett átmeneti – a *már nem* és a *még nem* állapotban több, mint 100 ezer hektáryi erdő *lebeg*. Ebben az állapotban – tulajdonos, kezelő és őrzés hiányában – nagymérvű falopás szabadult el amellett, hogy a szükséges erdészeti mun-

kákat sem végezték el. Az ebből eredő minőségromlás értéke messze meghaladja a fatolvajlás forintális értékét! Ez a veszteség nemcsak a tulajdonosé, a társadalomé, hanem már a jövőé, nem beszélve az ökoszisztéma esetleges sérüléseiről. A kiváltó ok a rendezetlen tulajdonviszonyokra, illetve a tulajdonrendezés lassúságára vezethető vissza.

Problemátikus a védelmi szolgálatot teljesítő erdészek, nem kevésbé az erdőfelügyelők fellépése akár a fatolvajokkal, vagy éppen az új erdőtulajdonossal szemben. Nem egy esetben fennállt az egzisztenciális *veszélyeztetettség* állapota. Az erdők védelmében említett szakközegek bizony magukra maradtak. Ezt a tényt nem elégséges sajnálattal tudomásul venni, hanem éppen az erdő, a tulajdonos és a köz érdekében kemény jogi eszközökkel kell munkájukat segíteni és támogatni.

Az 1994-es esztendő fontos erdészeti eseménye az erdőbirtokossági társulatokról szóló 1994. évi XLIX. törvény megszületése. A törvény nyomán a vártnál lassabban indult meg az erdőbirtokossági társulatok létrejötte, még azon a vidéken is, ahol ennek a társas erdőkezelési formának hagyományai vannak. Az új erdőtulajdonosok közelsem társultak „dalolva”. Ennek oka egyrészt a tulajdonosok részéről megnyilvánuló, tettenérhető kivárási taktika, ami mögött a vágásért erdőkhöz való jutás és az ebből eredő gyors haszonszerzés reménye lebeg, másrészt az abszolút önkéntesség. Az utóbbin alig, vagy igen vontatottan jönnek létre a társas erdőkezelő szervezetek. Néhány hektáryi erdőkezelő szervezetek tömeges megalakulása nem lehet cél és nincs is értelme. Jogi pontosítást igényelnek egy-

részt az egyéni erdőgazdálkodás feltételei, másrészt azok, amely esetekben az erdőtulajdonosok a társult erdőgazdálkodásra kötelezettek. A szakma véleménye itt már megoszlik. A lassúság, a parttalanság veszélyeket hordoz magában az erdő oldaláról nézve.

A veszélyek zavaros és áttekinthetetlen állapotot eredményezhetnek, ami számos erdősérüléssel jár. Ezen sérülések megelőzéséhez új erdőtörvényre van szükség, vagy hatályos, 1961. évi VII. törvény (az erdőkről és a vadgazdálkodásról szóló) és az 1994. évi XLIX. (az erdőbirtokossági társulatokról szóló) törvény módosítása szükséges.

Ebben az esztendőben kemény *E*viták zajlottak az *Országos Erdészeti Alap* körül. Az egyik tábor az alap megszüntetése mellett voksolt (a szent tehenet le kell vágni), míg a másik a fenntartás mellett. Végül is a különböző, elkülönült pénzalapok összevonásra kerültek az egységes *Mezőgazdasági Alapba* és ennek egyik részfejezete az *Országos Erdészeti Alap*. (Az agrárágazat Mezőgazdasági Alapból történő támogatásáról szóló törvényjavaslat szerint.)

Egyidejűleg módosulna a hatályos törvény 35. szakasza is, amelyik elismeri – végre – az eredeti vadkárt is. Ez ugyan közel sem oldja fel az erdővad-vadászat számos feszültségét, de egy lépést mégis tett előre, mégpedig a tulajdonos irányába. Ezt kellene mielőbb követnie annak a törvénynek, amely kimondja, hogy a vadászati jog a föld tulajdonosát illeti meg, mint ahogy azt a vadásatról szóló múltbéli törvényeink kimondták. Az Európai Közösség tagállamaiban túlnyomórészt a vadászati jog tulajdonosa a földtulajdonos.

Napjaink problematikus magánerdő ügye a tulajdonosok, a szakemberek, a politikusok együttes munkája nyomán rendeződhet. Az együttműködésben – úgy vélem – az erdész a meghatározó szerep. Érdemes kézbe venni és ismételt elolvasni nagy erdőszpolitikusaink műveit, így Kaán Károly: *Erdőgazdaság-politikai kérdések és Barlai Ervin: Erdőgazdaság-politikai irányelvek* című remek munkáját. Van bőséges mondanivalójuk az utatkereső mának. Jó kapaszkodónak bizonyulnak.

A siránkozás helyett a kiutkeresés, az építkezés – kétségkívül – sok-sok feladatot ad. A politikai változás egy új erdőszeti politika, illetve koncepció kimunkálását teszi szükségessé. Tán egyszer majd felszínre lép napjaink – nagyon hiányolt – új Kaán Károly, vagy akár Bedő Albertje.

A keserves vajúdas árán kibontakozó társas (társult) erdőkezelésnek (erdőszövetkezeteknek, erdőbirtokossági társulásoknak) nemcsak a múltban volt és ma van szerepük, hanem szerepük lesz mindaddig, amíg néhány hektárnyi erdőtulajdonosok, kis egzisztenciák léteznek és amíg a társas erdőkezelés más, vagy jobb formáját ki nem találják. A jó gazda gondossága ma még alig tapasztalható. Minden bizonnyal – és idővel – a birtokba vett (veendő) erdőknek etikai felelősséggel párosuló tulajdonosaik lesznek. Az utóbbi az erdőgazdaképzés fontosságára hívja fel a figyelmet.

Az 1994-es esztendő üzenete erdőügyben a három „S”-sel jellemezhető: 1. *sokszínűség* (tulajdonlás és formái); 2. *sérülés* (rendezetlen tulajdonviszonyok miatti gazdáltság és hordalékai); 3. *siker* (ez a legkevesebb, de van és elindult a botladozó, tétova kiutkeresés). Az 1995-ös, előttünk álló esztendő kulcsszava a *párbeszéd* lehet. *Párbeszéd*: a politikussal, a partnerekkel, azaz a tulajdonosokkal és a plebszszel, azaz a társadalommal. Ez azt is jelenti, hogy az erdő elkötelezett, hivatásos

munkásai az erdészek szóljanak elsősorban az erdőről és lehetőleg ne mások és ne helyettük.

Kusza ügy napjaink erdőügye és bizony nehéz teher az erdő! Az erdősülést okozó jelenségek a mindennapok nemkívánatos hordalékai. A törvényekhez szemléletváltás is szükséges és olyan etikai magatartás általánossá válása, ami elvezet a magántulajdonra épülő erdőgazdálkodás mie-

előbbi és óhajtott stabilizálódásához. Az „erdőtárs” szó kivész majd a mindennapi szóhasználatból. Reményemet az ókori bölcsességirodalom egyik könyvében (Jób 14:7.) olvasható üzenetére építem:

„Még a fának is van reménysége, ha kivágják, újból kihajt és nem fogynak el hajtásai.”

dr. Csötönyi József

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- Tájékoztató az Érdekegyeztető Tanács 1994. szeptember 6-iki plenáris üléséről. Megvitatták a nemzetgazdaság rövid összefoglaló helyzetismertetéséről, a gazdaság- és társadalompolitika fő irányairól, prioritásairól, valamint az 1994. évi pótköltségvetésről készített előterjesztéseket. (Megjelent a Magyar Közlöny 93. számában.)
- A 23/1994. (IX. 28.) IKM rendelet szól a fűszerpaprika-őrlemény forgalmazásáról szóló egyes rendelkezésekről. (Magyar Közlöny 94. száma.)
- Az előbbi rendeletet módosította a 24/1994. (X. 1.) IKM rendelet, amely a Magyar Közlöny 97. számában jelent meg.
- A helyi önkormányzatokról, az itteni képviselők és polgármesterek választásáról stb. szóló törvények és rendeletek jelentek meg a Magyar Közlöny 98. számában.
- A nyugellátások, baleseti nyugellátások és nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátások 1994. szeptemberét megelőző időre vonatkozó emelésének egyösszegű kifizetéséről rendelkezik az 50/1994. (X. 14.) OGY határozat. (Megjelent a Magyar Közlöny 101. számában.)
- Az előbbi országgyűlési határozatot kiegészítette a 134/1994. (X. 22.) Korm. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 104. számában.)
- A személyes javak rendőri intézkedés keretében történő igénybevételeivel és a kártalanítással kapcsolatos eljárásról szól a 137/1994. (X. 26.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 105. száma.)
- A Magyar Köztársaság 1994. évi pótköltségvetéséről szóló törvény a Magyar Közlöny 107. számában jelent meg.
- A Bér garancia Alapról szól az 1994. évi LXVI. törvény.
- A lakáscélú támogatásokról szóló rendeletet módosította a 141/1994. (XI. 2.) Korm. rendelet. (Az előbbi törvény és ez a Korm. rendelet megjelent a Magyar Közlöny 108. számában.)

Dr. Gajdár László
jogtanácsos

Napirenden a gyógyszeráremelés

Éles vita alakult ki a szakminisztérium és a társadalombiztosítás szakemberei között, az eredetileg januárra tervezett gyógyszerreform körül. A minisztérium halasztaná, míg a társadalombiztosítás ragaszkodik a januári bevezetéséhez.

Az augusztusi 8%-os forintleértékelés terhét januárig vállalták magukra a gyógyszergyártó és -forgalmazó cégek. Ha a népjóléti tárca addig nem tud dönteni a támogatási módokról, akkor ennek hatása a lakosság nyakába zúdul. Ez politikailag is vállalhatatlan, mivel a társadalom jelentős részének elszegényedése lehetetlenné teszi a még magasabb áru gyógyszerek megvételét.

Ennek tudatában a *Nyugdíjasok Országos Kamarájának Ügyvivő Testülete* az alábbi állásfoglalást alakította ki és hozta nyilvánosságra:

Állásfoglalás

„A nyugdíjasok megdöbbenve fogadták azt a hírt, hogy az 1995. évre előirányzott gyógyszerátogatás összege még az 1994. évi várható 61,2 milliárd forintnyi támogatást sem éri el.

Megítélésünk szerint az 1995-re tervezett 20%-os infláció következtében az állampolgárok gyógyszerkiadása jelentősen tovább nő.

Köztudott, hogy az elmúlt öt év alatt a lakosság gyógyszerköltsége a hatszorosára emelkedett.

A Pénzügyminisztérium csupán 50 milliárd forintos támogatási előirányzata azt eredményezné, hogy a betegek gyógyszerköltsége 1994-hez viszonyítva további 2–3-szorosára emelkedne.

A betegek jelentős része (nyugdíjasok, gyermekes családok, munkanélküliek stb.) már ez évben sem tudta az orvos által felírt vények egy részét kiváltani, – ezért bármiféle növelés ellen a leghatározottabban tiltakozunk.

A beteg nem tud takarékoskodni, nem vehet olcsóbb gyógyszert, hiszen ha gyógyulni akar, természetesen követnie kell az orvos utasításait.

A törvényhozás nem feledheti, hogy az Alkotmány minden egyes állampolgár alanyi jogaként deklarálja az élethez és az egészséghez való jogát.

El vagyunk szánva arra, hogy a gyógyszerárak tervezett növelése ellen – az érdekeltekkel összefogva – minden jogszerű eszközzel azért harcoljunk, hogy az orvosok által felírt gyógyszereket egészségük helyreállítására a betegek elérhető áron kapják meg.

Budapest, 1994. október 31.

**Nyugdíjasok Országos Kamarája
Ügyvivő Testülete**

Ezt az erélyes hangvételű állásfoglalást a *Nyugdíjasok Országos Kamarája* az alábbiak részére küldte meg:

– *Horn Gyula miniszterelnök;*

– *dr. Kovács Pál népjóléti miniszter;*

– *dr. Békesi László pénzügyminiszter;*

– *dr. Csehák Judit, az országgyűlés szociális bizottságának elnöke;*

– *dr. Gál Zoltán, az országgyűlés elnöke;*

– *dr. Soltész István, az országgyűlés főtitkára;*

– *az országgyűlés képviselőinek, valamint a médiáknak.*

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetébe tömörült aktív és nyugdíjas dolgozók remélik, hogy az állásfoglalás jobb belátásra fogja bírni a kormányt és a parlamentet egyaránt.

Varga György,
az EFDSZ kamarai képviselője

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,

az EFDSZ ügyvezető főtitkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,

dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,

Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

3000. – Váci Nyomda Kft. 94-1420 o.

2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Nemzetközi kapcsolataink

Október végén látogatást tett hazánkban a FÁK-országok erdészeti szakszervezetei szövetségének delegációja. A küldöttséget Viktor P. Karinišin, a szövetség elnöke vezette, tagja volt Roman V. Groronovsky, a belorusz partner szakszervezet elnöke és Vlagyimir Vasziljev moszkvai területi elnök.

Vendégeink a budapesti városnézés és a dunakanyari kirándulás után háromnapos látogatást tettek *Kelet-Magyarországon*. A vidéki út során a *Nyírerdő Rt.* területén szakmai programon vettek részt, melynek során találkoztak a gazdaság vezetőivel és *Németh Józseffel*, az *Rt.* szakszervezeti tanácsának titkárával. Útjuk egy részére

elkísérte őket Barta László, az EFDSZ elnöke is.

Magyarországi tartózkodásuk utolsó napján szakszervezetünk központjában tárgyalást folytattak a jövőbeni együttműködésről és a kapcsolatok elmélyítésének lehetőségeiről.

Svéd erdészeti-szakszervezeti küldöttség Magyarországon

Bemutató látogatást tett hazánkban a svéd erdészeti szakszervezet három fős küldöttsége Gunner Akerström alelnök vezetésével.

Vendégeink a budapesti hivatalos tanácskozás után többnapos vidéki körútra indultak, melynek során szakszervezeti tisztségviselőkkel és gazdasági vezetőkkel találkoztak, szakszervezeti és szakmai programokon vettek részt.

Svéd kollégáink ellátogattak az *Északerdő Rt.*-hez, ahol Kocsis József vszb-titkár és Varga József vezérigazgató-helyettes kalauzolta őket. A szakmai rendezvények után másnap megismerkedtek *Sárospatak* nevezetességeivel is.

Vidéki útjuk következő állomása a *MEFAG Rt. volt*, ahol Barta László, az EFDSZ elnöke és Schmotzer András vezérigazgató fogadta a vendégeket, majd Eger után megtekintették a *káli csemetekertet*.

A svéd delegáció magyarországi látogatásának utolsó napján szakszervezetünk központjában a további együttműködés lehetőségeiről tárgyaltak vendéglátóikkal és megállapodtak az 1995. évi konkrét programban, valamint a világszövetségben való egyeztetett és közös fellépés kérdéseiben.

H. M.

Kárpátaljai erdészek viszontlátogatása

Előző lapunkban részletes tájékoztatást adtunk az FM Erdőrendezési Szolgálat és az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete szervezésében, nagy nyugdijasaink kárpátaljai látogatásáról.

Baráti fogadtatás, a meglátogatott táj szavakkal le nem írható szépségei és szakszervezetünk ukrán partnerének emberi gondoskodása, a viszontlátogatást szervezőket komoly feladat elé állította. Márminthogy, ha lehet, adósak ne maradjunk.

A viszontlátogatás az *Ukrán Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének* és annak a *Kárpátontúli Területi Szakszervezeti* titkáranak a szervezésében bonyolódott. Résztvevői kerületvezető és pagonyerdészek, illetve nyugdíjasok voltak. A résztvevők egy része először járt külföldön. Az Erdőrendezési Szolgálat kaposvári irodájának szervezésében rövid áttekintést nyerhettek *Somogyról*, *Kaposvárról*, a *Pannon Agráregyetem Kaposvári Főiskolai Karának* tevékenységéről, a *Somogyi EFAG* munkájáról, *Zselicség* erdőállomány-gazdálkodási feladatairól. A *Veszprémi Erdőtervezési Iroda* szervezésében a *farkasgyepűi és ugodi erdészetek* bükkgazdálkodási gyakorlatát és tapasztalatát mutatták be.

Mivel *Kárpátalja* erdeinek meghatározó hányadát is bükkösök alkotják, a szakmai program komoly érdeklődést és véleménycserét eredményezett. A zamárdi elhelyezés lehetőséget adott a *Balaton* szépségeinek és környezetének bemutatására, a *Budapesten* eltöltött nap pedig fővárosunk nevezetességeinek és szakszervezetünk törekvéseinek a megismerésére. A hazafelé vezető úton megtekintették *Eger* történelmi nevezetességeit és találkoztak szakszervezetünk elnökével.

Dr. Csontos Gyula

Megalakult az ERFA Nyugdíjpénztár

A FATE és az EFDSZ közös szervezésében önkéntes kölcsönös biztosító pénztárat alapítottunk *Erdészeti és Faipari Dolgozók Kiegészítő Nyugdíjpénztára* néven. A pénztár rövidített neve: *ERFA Nyugdíjpénztár*. Az alakuló közgyűlés elfogadta a pénztár alapszabályát, megválasztotta

igazgatótanácsát és ellenőrző bizottságát. Az igazgatótanács elnöke *Frank László*, a FATE elnöke, az *ALföldi Bútorgyártó Kft.* kereskedelmi igazgatója, az ellenőrző bizottság elnöke; *Horváth Ferenc*, a *Zalaerdő Rt.* gazdasági vezérigazgató-helyettese, az EFDSZ képviselőjében.

A szeretet jegyében

Ilyentájt, karácsony közeledtén több szó esik a szeretetről. Kampányszerűen és dömping módon árasztanak el bennünket. Nőnapon a nők fontosságáról, anyák napján az anya család-összetartó szerepéről olvassunk, írunk.

Közeleg a szeretet ünnepe. Talán kissé ellágyulva gondolkunk még azokra is, akiket egész évben nem kedveltünk. Hajlamosan vagyunk elfelejteni a sértéseket, a becsúsztott intőket, az egész évi fáradságot.

Törjük a fejünket, hogy kevéske pénzünkéből hogyan futná mindenkinek ajándékra. Mi kerüljön majd az asztalra? Ábrándozunk, talán az ünnep előtt épp miénk lesz az ötös lottó.

Ünnepek múltával aztán visszaáll minden az „eredeti” rendjébe. A karácsonyfa maradványának kidobásával véget is ér a „mindent megbocsájtok” hangulat. Ismét nem adják át a helyet a villamoson, holnaptól megint lehet utálni a kollégát, lekeverni egy pofont a szemtelen gyereknek.

Tessék mondani, nem lehetne a szeretetet, a békét valamilyen jó, tartós módszerrel konzerválni? Hogy sokáig elálljon és akkor szippanthassunk belőle, amikor a legnyomorultabban érezzük magunkat.

(Szenvediné)

Balogh József

Fenyőszors

*Ezüst karácsonyfa, erdő ajándéka,
gyantaillat-csöndben reményed oly vézna.*

*Díszből súlyos préda lesz belőled télen,
lebaltáz az ember szeretet jegyében.*

*Méltóság-erővel, még sudaras hittel
vak éjszakát őrködsz, aztán itt a reggel:*

*tűlevelek-álmok soha le nem hullnak,
csillagszóró-csöndben fények elárvnak.*

*Tovább éltek többen: szél-zenében, ködben,
ezüst társatokat elsíratni jöttem.*

*Fenyő-karácsonyfa: szívem otthonában,
fejszés ítélet sújt. Halálos világ van.*

*S ebben a világban áldozat kell néha,
néma-szép halálad számomra a példa.*

*Életünk: Betlehem, Karácsony és csönd van.
Uram, a te erdőd kipusztíthatatlan.*

Karácsony előtt

Várakozás és készülődés napjai

Életünkben az ünnepi alkalmaknak nagy jelentősége van. Leggazdagabb tartalmú ünnepünk, a karácsony közeledik. Lassan már terveznünk kell az ünnepekre való készülődést. A várakozás izgalma és hangulata – és maga a készülődés is – teszi még szebbé az ünnepeket.

Emlékszem gyermekkorom *Mikulásaira*. Már este az ablakba tettem szépen kitisztított cipőmet. Vártam a reggelt, aztán mikor világosodni kezdett, fejsejlett a cipőben a pirosító zacskó.

Szerettem a karácsonyi készülődést – aminek akkor csak szemléltője voltam. Ma már aktív részesének kell lennem. Igazából a készülődést már jóval korábban kezdem. Tudom, hogy karácsony ünnepében nem az ajándékozás az elsőrendű dolog, de nálunk már bevett szokássá vált. Olyan ajándékokat igyekszem családom tagjainak készíteni, venni és adni, ami örömet okoz nekik és anyagilag nem rázza meg a háztartási költségvetést.

Természetesen ez csak hosszú, kitartó munka eredményeként lehetséges. Decemberben már inkább csak apró kiegészítőket szerzek be.

Fontosnak tartom, hogy az ajándékokat szépen, ízlésesen csomagoljam. Nem szükséges ehhez a legdrágább csomagolópapír. Nagyon szép a fehér zsírpapír színes szalaggal, esetleg fenyőággal díszítve. Ezt mindig nagy örömmel teszem és amikor egy elkészült csomagot a kezemben tartok, a megajándékozottat képzelem magam elé. Így duplán lehet örülni mindennek. És akkor hol van még a karácsony?!

Nagyon kellemes családi foglaltság a karácsonyi üdvözlőlapok

megírása. Alkalom arra, hogy gondoljunk azokra, akik tőlünk távol vannak – rokonok, barátok, ismerősök. (Azokat az üdvözlőleveleket, amiket mi kapunk, összegyűjtjük és közösen nézzük meg őket. – Sajnos ilyenkor néha kiderül, hogy valakiről megfeledkeztünk...)

A közvetlen ünnep előtti készülődés a sütés-főzés és a bevásárlás mellett nagy élmény a fenyőfa feldíszítése.

Az ünnepi asztalra a család kedvenc karácsonyi ételeit tesszük. Úgy szervezzük a munkát, hogy az ünnepekre ne fáradjunk ki teljesen.

Gyerekeink már sokat segítenek a takarításban, sütésben... de a karácsonyfa díszítése a szülők feladata maradt. Szívesen csináljuk.

Ma már sok módja van a díszítésnek. Szebbnél szebb díszeket lehet kapni – csak nagyon drágák. Mi igyekszünk a szép, formás fát nem eltüntetni a díszek alatt. Vannak a gyerekeknek pici koruktól kedvenc díszek, ezeket mindig felrakjuk a fára (házacskák, templomok, angyalok). Felkerül egy olyan dísz is, ami édesapámék fáját díszítette gyerekkoromban. Ez nagy becsben van, gyömyörő emlék a szép kézzel festett gömb.

Ma mindenki nagyon siet, elfoglalt és sokszor arra sem jut ideje, amit nagyon szeretne megtenni. Mégis jó volna, ha a készülődéskor „a drága pénzért megvehető” ajándék helyett a szeretettel elkészített, egyedi kézimunka megbecsülése előtérbe kerülne.

Mindenkinek örömteli készülődést kívánok!

Bartanusz Erzsébet

Ételek – italok szentestére

Mi nagyon szeretjük a halat. Mindig asztalra kerül a *korhely halles*, marinnált hal.

Pontyból, keszegeből, busából halászlét főzök. A pontynak és busának csak a fejét, farkát és a belsőséget használom fel. Átpaszírozva tejfőre tálalom. Ízlés szerint tésztát is lehet belefőzni. Természetesen ezt már délelőtti előkészítem, így este csak melegíteni kell.

Töltött alma

1 db csirkemell, 8-10 db közepes nagyságú alma, 1 db ananász konzerv, sajt.

Az alma tetejét mosás után levágom és csutkáját kivágom. A csirkemellet sós vízben megfőzöm, apró kockákra vágom. A sajtot lereszelem és a darabolt ananász konzervvel és a hússal összekeverem. Ezzel megtöltöm az almákat, ráteszem a „kalapokat”, olajozott tepsiben megsütöm. Krumplipürével tálalom.

Karácsonykor mindig főzök kocsonyát. Az ünnepi asztalra kerülő adagot őzgerinc formába teszem, természetesen a húsokat kicsontozva, díszítve, esetleg franciasáلتa alapra téve. Nagyon dekoratív, jól szelhető.

Az ünnepi ételekhez fontos a megfelelő ital megválasztása, a megfelelő hőmérsékleten. *Étvágygerjesztés céljára:* a magyar vermut, az ürmös, a száraz tokaji szamorodni, a cseresznye, szilva vagy barack pálinka.

Leves után könnyű homoki borok: leányka vagy hárslevelű. *Halételre:* finom bukájú rizlingszilváni, balatonfüredi rizling. *Könnnyű, finom sült után* szürkebarát 10–12 fokon. *Marhahúsokhoz* rizlingbor illik. *Szárnysokhoz:* debrői hárslevelű, badacsonyi szürkebarát. *Sajt, gyümölcs, kávé után* tokaji aszu, mert finom édessége a savanykás gyümölcs után érvényesül.

Hunyadi torta

12 db tojás sárgáját 25 dkg porcukorral kekeverem 25 dkg darabolt dió, 4 szelet csokoládé hozzáadásával, valamint a 12 tojás habjával piskótát sütök. Kerek formában sütöm és tejszínhabbal dúsan díszítve teszem az asztalra.

(B. E.)

A VADEX MEZŐFÖLDI ERDŐ- ÉS VADGAZDASÁG RT.

tisztelettel értesíti Önt, hogy továbbra is
vásárlói rendelkezésére áll a vadászfegyverek,
vadászlőszerek, engedély nélkül vásárolható légfegyverek,
vadászfelszerelések szaküzletével
az erdőgazdaság központjában:

8001 Székesfehérvár

Tolnai utca 1. Pf.: 71

VADEX

Nyitva tartás munkanapokon 9–17 óra között.

*

Szaküzletünkben a neves bajorországi – **Harald Sax** –
fegyverüzem által gyártott és forgalomba hozott
Mauser típusú golyós,
illetve 12/70 bock sörétes fegyvereket,
valamint az összes Magyarországon használatos
lőszereket árusítjuk.

Távcsőszereléshez különböző tartozékokat,
továbbá egyéb vadászfelszereléseket kínálunk.

*

Telefon: (22) 316-473/137

Telefax: (22) 327-525

Telex: 21-306

Hírek... Hírek...

Hírek...

A közelmúltban szakszerveze-
tünk központjában hosszabb
megbeszélésre került sor ágaza-
tunk időszerű kérdéseiről *Dau-
ner Márton*, az Erdészeti Hivatal
elnöke és *Herczeg Miklós* kö-
zött.

*

A Szövetségi Tanács döntése
alapján 1995. első negyedévé-
ben kerül sor az MSZOSZ kong-
resszusára. Szakszervezetünk
hét küldött delegálására kapott
lehetőséget, akiket az ösztötkári
testület decemberi ülésén fog
megválasztani.

*

Szakszervezetünk intézőbi-
zottságának döntése alapján a
svédországi Göteborgban élő *dr.
Lars Otto Nagyot* kértük fel a
svéd, valamint a többi skandináv
országban működő partner szak-
szervezettel való kapcsolatfelvé-
tel és kapcsolattartás intézésére
és a referensi teendők, képvise-
letünk ellátására. Kollégánk a
társadalmi megbízást örömmel
vállalta.

*

December 8-án *Budapesten*
tartotta országos évzáró ösztit-
kári értekezletét az *Erdészeti és
Faipari Dolgozók Szakszerveze-
te*. A lapzárta után tartott érte-
kezletről következő számunkban
részletesen beszámolunk.

Üzen az erdő

Lapunk rendszeres olvasói emlékezhetnek arra, hogy a múlt év júniusi számunkban bemutattuk WENTZELY DÉNES erdész kollégánkat, akinek kedves, derűs hangulatú írásai sok természetszerető ember szívét melengették már.

Az említett júniusi számunkban utaltunk arra is, hogy ezek a hangulatos elbeszélések könyv alakban – ÜZEN AZ ERDŐ címmel – is megjelentek. Ebből a nagyszerű erdész-vadász könyvből közöljük most az alábbi elbeszélést:

Jó éjt! Nyugodalmas jó éjszakát!

A vizslát igen vékony és finom szőrzettel látta el a Természet, ebből adódóan fázékony is. Nagyon szereti a meleg lakást! És nagyon szereti a társaságot! Így aztán vadászembernél családtag lesz. Ha hozzá szólsz, mindig a szemedbe néz, nem a földet lesi, nem sunnyog, mint annyi más ismerősöd! A szemedből olvassa ki, hogy mit akarsz tőle. Apám szerint, manapság már csak a gyerek meg a vizsla néz az ember szemébe! Egyéniség is valamennyi és a vadászatokon egyenrangú felek voltak velünk.

Hát egy ilyen kutyával éltem egy fedél alatt, majd tizenöt évig. Nálunk született meg az anyja is, hát nagyon hozzánk nőtt. Apám szigorú volt hozzá, de soha meg nem ütötte, csak rászólt és a koma rögtön tudta, hogy mi újság?! Én, ha valamivel megbántottam, megsértődött! Még finom falatokkal sem lehetett egyhamar kibékítenem. A játszótársa voltam, vagy ő nekem? – már nem is tudom. Tény, hogy igen jóban voltunk. A süteményt nagyon szerette, én is! De mindig megosztottam vele még a legfinomabbakat is.

Egyszer édesanyám egy vasárnapon elment a korai misére. Beült az egyik padsorba és imádkozott. Valószínűleg értem, hogy jó gyerek legyek! Egyszer csak feltűnt neki, hogy a túlsó padsorokból feléje tekingetnek az emberek. Hát ezeket meg mi lelhetne – gondolta magában. De amint oldalt nézett, rögtön megtudta az okát. Az a bűdös kutya elszökött utána, beosont a templomba és leült a padsor végén anyám mellé. Ájtatos pofával leste a papot, hogy mit csinál. Szegény anyám majd elsüllyedt szégyenében és a nyakörvénel fogva hazavezette a zsványt.

Akkoriban nagy telek voltak. Hóval, zimankóval.

Ha nem volt muszáj, nem is igen ment ki vadászember a havas mezőkre fiastul-kutyástul. Lelketlenség is lett volna megzavarni a meleg vackába meghúzódó vadat! Így hát a jó meleg lakásban, a kályhánál melegítette kényes bőrét a koma velünk együtt. Ez az időszak a vendégjárások ideje volt! Hozzánk is be-benézett néhány ismerős vadász és elbeszélgettek apámmal vadászatokról, vadról, puskáról, patronról. Olykor még a falról is leszedtek egy-egy agancsot és vitatkoztak rajta szokás szerint:

– Én ezt meghagytam volna még az állományban! – Ez bizony jó, hogy itt van már a falon. – Ez meg tudja a fene! – hm, hm! És szívták a cigarettát, meg a pipát rendületlenül. A füstöt vágni lehetett volna a szobában.

Valamennyi őz meg szarvas agancsáról én már mindent tudtam! Mikor, hol lőtte édesapám, esett-e az eső éppen akkor, vagy olyan holdtölte volt, hogy akár újságot is lehetett volna olvasni a magaslesen.

Apám csodálatos elbeszélő volt! Szinte együtt éltük át azokat a percek, amelyekről beszélt. Olyan meggyőzően mondta el, hogy milyen tömegű szűnyog rebrent fel egyszer a csalánosból, amikor egy sebzett bikát kerestek az erdőszegélyben, hogy önkéntelenül is vakarózni kezdtünk valamennyien, benn a szobában, a pattogó kályha mellett.

Egy téli estébe hajló délutánon kérészt fel bennünket apám régi barátja, aki erdőmester volt az uradalomban. Nagy vadász, ornitológus és végtelen vitázó vénember! Négyen voltunk azon az estén a szobában: a vendég, apám és én

meg a kutya. Anyám a másik szobában kézimunkázott és csak néha nézett be hozzánk: van-e az asztalon egy kis csipegetni, meg kortyolgatni való? A vendég meg apám beszélgettek, én lestem minden szavukat, a kutya a kályha előtt elterülten aludt. Nagy fülével még a szemét is eltakarta, hogy ne zavarja a lámpafény. A kályha rostélyán kivillogó tűz fénye meg-megcsillant szép, fényes szőréen. Aludt nagy kényelemmel és jódogában nagyokat nyújtózkodott. És bizony a nagy durmolás közben jó bűdöket szellentett. Csak úgy csendesen, nagy titokban! A vendég vette észre elsőnek és amikor magához tért, azt mondta apámnak: – Te Dini, zavarjátok ki ezt a disznót, pokoli bűdöset eresztett!

– Hogy is ne! – mondta apám határozottan –, még mit nem? Hogy ő ott kinn a friss levegőt élvezze, mi meg itt szagoljuk itt benn a szagát! Szagolja ő is! És nem engedte kizavarni a kutyát!

* * *

Ismerőseink között volt *Sch. Sándor* bácsi, nyugalmazott főerdész, aki a *Kárpátokban*, *Velejtén*, meg *Homonnán* szolgált egy uradalomban és csodálatos dolgokat tudott mesélni az ottani havasok világáról. Medvékről, farkasokról, orvvadászokról, akikkel gyakran vívott tűzharcot is. A kemény, igazi vadont hozta elének elbeszéléseivel. De itt, a lankás dunántúli vidéken már ő is meghunyászkodó öreg ember lett. Ott a felesége, meg a vénkisasszony lánya közlében még pipázgatni sem mert! Zavarta őket a füst! Pedig Sándor bácsi sze-

(folytatás a 18. oldalon)

Jó éjt! Nyugodalmas jó éjszakát!

(folytatás a 17. oldalról)

rint a sok ökör – ezek ők lehettek – ne is tudja, hogy a pipafüst tisztítja a levegőt! Így aztán hozzánk járt át havonta egyszer-kétszer elbeszélgetni, pöfékelni. Tavasztól őszig a verandán, télen a jó meleg szobában. Én tátott szájjal hallgattam minden szavát. A *Tündérkeretet*, Erdélyt hozta magával.

A Görgényi-havasok szürke farkasainak üvöltésére sokszor felriadtam álmaimból, amikor előző estén az öreg róluk mesélt.

Szomorú gyerekkora volt. Anyját fiatalon elvesztette, apja újránősült és mint ilyenkor szokás, olyan nemszeretem gyerek lett. Felesleges! Görgényszentimrére került, az alerdésziskolába. Egy ódon várkastélyban van ez az iskola, amelyet ősrendetgszerű park vesz körül. Az intézet méter vastag falai sugározták a hideget, hiába tüzelték az öreg kandallókat. 1880-at mutattak akkor a naptárak. Mai szemmel nézve az ember nem is tudja elképzelni, hogy milyen teljes embert kívánt az akkori szolgálat az erdésztől-vadásztól. Eglövetű Wrendl-rendszerű golyós puská, meg a kakasos damaszkcsovű sörétes fegyver, jó füstös lőporral töltött patronokkal volt a felszerelés. És a vállon átvetett szíjon függő, széles pengéjű, félméteres, kardnak is beillő vadásztőr, a minden eshetőségre kéznél tartva. Igaz, hogy a Wrendl-puskának hüvelykvasztag ólom volt a lövedéke, de ha nem talál halálosan, újratöltésre már nem sok idő maradt. Már csak azért sem, mert 40–50 lépésről leadott lövésnél a megsebzett medve vagy ordas erre már nem adott időt! Maradtak hát hárman: a medve, a vadász, meg a félsz! Vagy a bátorság!

Ma már megmosolyogjuk ezeket, de az ma sem vigyorog, akit az ismétlőfegyverek korában a megsebzett disznó megtépett. Az tudja, mit jelent az őserő! Az nem tréfált akkor sem, de ma sem!

Hát itt töltötte fiatal korát Sándor bácsi, ebben a tiszta, egész embert követelő rengetegben. Se a karácsonyi, se a

nyári szünidőben nem ment haza, mert neki már nem volt otthona. Apját az idegen nő irányította és benne ellenséget látott. Édesanyja helyett még csak mostoha sem tudott lenni az az átkozott némbér! Így hát a vadon, a havasok világa lett az igazi otthona. Irgalmatlan, zord teleken a farkasok a várkastély körül ólálkodtak, éjszakánként az üvöltésükre ébredt. Ha szép, tiszta éj volt, a szikrázó hóban a falak körül lopakodó ordasokra az ablakból adtak le néhány lövést. Másnap aztán csapázták nagy igyekezettel, hátha találnak vércseppeket. De egyszer sem volt szerencsájuk.

A farkasok mindig épp bölrel mentek vissza az éjszakai portyákról. De felejtethetetlen emléket hagytak egy dunántúli gyerek lelkében! Még 50–60 év távlatából is úgy beszélt ezekről, hogy szinte hallottam a farkasok üvöltését és éreztem a havasokról lezúgó orkán metsző hidegét, amely éles és tiszta, akár a penge!

Ha eljött hozzánk ez a tiszta levegő, meg a szikrázó téli világ hangulata töltötte meg nálunk is a szobát. Magával hozta a Görgényi-havasokat! Hatalmas ember volt, nagy varjúszárny bajússzal, éles, figyelő tekintettel. Horpadozó pófával szívta a pipát és a maró pipafüstben se hunyorította össze a szemét.

Úgy nézett át a bodor füstfelhőkön, mint annak idején, amikor a havasokat figyelte a hömpölygő ködben. A kemény élet keményre faragta. 70 éves korában is, mint a száfla, olyan egyenes volt a tartása. Érdekes és értékes ember volt. Igen szépen festegetett és állatok kitömésével is foglalkozott. Nem pénzért, csak úgy, kedvtelésből.

Alig vártam már, hogy megzörgesse sarokszobánk ablakát és a verandán nagy igyekezettel söpörtem le csizmás lábairól a havat. Apámnál vagy 30 évvel volt idősebb, magázták egymást. Engem se tegezett, pedig az unokája lehettem volna. Fegyelmezett jáger volt, engem is egyenrangú vadásznak tartott. Esténként, ha elbúcsúzott tőlünk, én kí-

sértem ki a kiskertkapuig. Ott még meggyújtotta a szobában megtömött pipáját azzal, hogy amíg hazaér, kitart vele, és a kezét nyújtotta nagy komolyan. Nyugodalmas jó éjszakát kívánva nekem, a kölyöknek!

Most, hogy eszembe jutott mindez, este van. Hideg, barátságtalan eső veri a kert fáit és én az ablak sötét háttéréből idézgetem azokat a régi estéket, amikor elbúcsúztam tőle. Önkéntelenül is mondom magamban:

Jó éjszakát! Nyugodalmas jó éjszakát Sándor bátyám! És szinte hallom a kiskertajtó nyikorgását is. Büszke vagyok még most is a barátságára! Elment nagyon rég, sírját már meg sem találnám, hiába is keresném, valahol messze a *Mecsek-aljában*, ahová felesége halála után a leánya magával vitte.

Most, hogy visszagondoltam rá, most értettem meg, miért nem fogadta el apám annyi meghívását vadászatokra.

– Én kérem sokat vadásztam, nagyon sokat! – szokta mondani. Az uradalomnak kétévenként kellett puskát vásárolnia nekem, mert a belga Pieper-Bayard puskák csövét ez idő alatt papírvékony-ságúra kilőttem.

– Elég volt! – most már csak az emlékeimből élek és igen jól megvagyok velük! – A szemem sem a régi és bizony szégyenkezne, ha hibáznék! Rajtam ne szánakozzék senki! – mondta keményen, kissé szomorúan.

Most, hogy én is megvénültem, most értettem meg Őt igazán!

Igen! – az emlékek nagyon meg tudnak szépülni és olyan jó velük lenni magányos estéken. Kár, hogy nekem nincs egy olyan őszinte kis barátom, mint amilyen én voltam akkor, akinek most a kezemet nyújthatnám: jó éjt, nyugodalmas jó éjszakát kívánva neki, de magamnak is!

Wentzely Dénes

JÚLIUS NYÁRHÓ		1995		31 nap SZENT JAKAB HAVA	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Szombat	03 ⁵¹	19 ⁴⁵	07 ²¹	21 ³⁰
2	Vasárnap	03 ⁵¹	19 ⁴⁵	08 ³⁴	21 ⁴⁸
3	Hétfő	03 ⁵²	19 ⁴⁴	09 ²⁹	22 ¹⁴
4	Kedd	03 ⁵²	19 ⁴⁴	10 ³⁵	22 ⁴⁰
5	Szerda	03 ⁵³	19 ⁴⁴	11 ⁴²	23 ⁰⁹
6	Csütörtök	03 ⁵⁴	19 ⁴³	12 ⁵¹	23 ⁴⁰
7	Péntek	03 ⁵⁵	19 ⁴³	14 ⁰⁴	—
8	Szombat	03 ⁵⁵	19 ⁴²	15 ¹⁸	00 ¹⁴
9	Vasárnap	03 ⁵⁶	19 ⁴²	16 ²⁷	01 ⁰⁰
10	Hétfő	03 ⁵⁷	19 ⁴¹	17 ³³	01 ⁵²
11	Kedd	03 ⁵⁸	19 ⁴¹	18 ³⁰	02 ⁵⁴
12	Szerda	03 ⁵⁹	19 ⁴⁰	19 ³⁰	04 ⁰⁴
13	Csütörtök	04 ⁰⁰	19 ³⁹	20 ⁰¹	05 ¹⁹
14	Péntek	04 ⁰¹	19 ³⁹	20 ³⁷	06 ³⁵
15	Szombat	04 ⁰²	19 ³⁸	21 ⁰⁸	07 ⁴⁹
16	Vasárnap	04 ⁰³	19 ³⁷	21 ³⁷	09 ⁰¹
17	Hétfő	04 ⁰⁴	19 ³⁶	22 ⁰⁴	10 ¹¹
18	Kedd	04 ⁰⁵	19 ³⁵	22 ³²	11 ¹⁷
19	Szerda	04 ⁰⁶	19 ³⁴	23 ⁰¹	12 ²¹
20	Csütörtök	04 ⁰⁷	19 ³³	23 ³²	13 ²³
21	Péntek	04 ⁰⁸	19 ³²	—	14 ²³
22	Szombat	04 ⁰⁹	19 ³¹	00 ⁰⁷	15 ¹⁹
23	Vasárnap	04 ¹⁰	19 ³⁰	00 ⁴⁷	16 ¹¹
24	Hétfő	04 ¹¹	19 ²⁹	01 ³¹	16 ³⁹
25	Kedd	04 ¹³	19 ²⁸	02 ²¹	17 ⁴²
26	Szerda	04 ¹⁴	19 ²⁷	03 ¹⁵	18 ²⁰
27	Csütörtök	04 ¹⁵	19 ²⁶	04 ¹³	18 ⁵⁴
28	Péntek	04 ¹⁶	19 ²⁴	05 ¹⁴	19 ²⁵
29	Szombat	04 ¹⁷	19 ²³	06 ¹⁷	19 ⁵³
30	Vasárnap	04 ¹⁹	19 ²²	07 ²¹	20 ³⁰
31	Hétfő	04 ²⁰	19 ²⁰	08 ²⁷	20 ⁴⁶

AUGUSZTUS NYÁRUTÓ		1995		31 nap KISASSZONY HAVA	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Kedd	04 ²¹	19 ¹⁹	09 ³⁴	21 ¹⁴
2	Szerda	04 ²²	19 ¹⁸	10 ⁴²	21 ⁴³
3	Csütörtök	04 ²⁴	19 ¹⁶	11 ⁵²	22 ¹⁷
4	Péntek	04 ²⁵	19 ¹⁵	13 ⁰⁵	22 ³⁸
5	Szombat	04 ²⁶	19 ¹³	14 ¹¹	23 ⁴³
6	Vasárnap	04 ²⁷	19 ¹²	15 ¹⁷	—
7	Hétfő	04 ²⁹	19 ¹⁰	16 ²⁴	00 ³⁹
8	Kedd	04 ³⁰	19 ⁰⁹	17 ³⁰	01 ⁴³
9	Szerda	04 ³¹	19 ⁰⁷	17 ⁵³	02 ⁵⁴
10	Csütörtök	04 ³³	19 ⁰⁶	18 ³²	04 ⁰⁸
11	Péntek	04 ³⁴	19 ⁰⁴	19 ⁰⁶	05 ²⁴
12	Szombat	04 ³⁵	19 ⁰²	19 ³⁶	06 ³⁸
13	Vasárnap	04 ³⁷	19 ⁰¹	20 ⁰⁵	07 ³⁸
16	Hétfő	04 ³⁸	18 ⁵⁹	20 ³³	08 ³⁹
15	Kedd	04 ³⁹	18 ⁵⁷	21 ⁰²	10 ⁰⁶
16	Szerda	04 ⁴¹	18 ⁵⁵	21 ³³	11 ³⁰
17	Csütörtök	04 ⁴²	18 ⁵⁴	22 ⁰⁷	12 ¹¹
18	Péntek	04 ⁴³	18 ⁵²	22 ⁴⁵	13 ⁰⁹
19	Szombat	04 ⁴⁵	18 ⁵⁰	23 ²⁸	14 ³³
20	Vasárnap	04 ⁴⁶	18 ⁴⁸	—	14 ³³
21	Hétfő	04 ⁴⁷	18 ⁴⁷	00 ¹³	15 ¹⁸
22	Kedd	04 ⁴⁹	18 ⁴⁵	01 ⁰⁷	16 ¹⁸
23	Szerda	04 ⁵⁰	18 ⁴³	02 ⁰⁴	16 ⁵⁴
24	Csütörtök	04 ⁵¹	18 ⁴¹	03 ⁰⁴	17 ³⁶
25	Péntek	04 ⁵³	18 ³⁹	04 ⁰⁶	17 ³⁶
26	Szombat	04 ⁵⁴	18 ³⁷	05 ¹¹	18 ¹³
27	Vasárnap	04 ⁵⁵	18 ³⁵	06 ¹⁷	18 ⁵¹
28	Hétfő	04 ⁵⁷	18 ³³	07 ²⁴	19 ¹⁸
29	Kedd	04 ⁵⁸	18 ³²	08 ³³	19 ⁴⁶
30	Szerda	05 ⁰⁰	18 ³⁰	09 ⁴³	20 ²¹
31	Csütörtök	05 ⁰¹	18 ²⁸	10 ⁵³	20 ³⁸

SZEPTEMBER ŐSZELŐ		1995		30 nap SZENT MIHÁLY HAVA	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Péntek	05 ⁰²	18 ²⁸	12 ⁰¹	21 ⁴²
2	Szombat	05 ⁰³	18 ²⁶	13 ⁰⁷	22 ³³
3	Vasárnap	05 ⁰⁵	18 ²²	14 ⁰⁷	23 ³²
4	Hétfő	05 ⁰⁶	18 ²⁰	15 ⁰¹	—
5	Kedd	05 ⁰⁷	18 ¹⁸	15 ⁴⁷	00 ³⁸
6	Szerda	05 ⁰⁹	18 ¹⁴	16 ²⁷	01 ⁴⁰
7	Csütörtök	05 ¹⁰	18 ¹⁴	17 ⁰⁶	03 ⁰⁴
8	Péntek	05 ¹¹	18 ¹²	17 ³⁴	04 ¹⁵
9	Szombat	05 ¹³	18 ¹⁰	18 ⁰⁸	05 ²⁸
10	Vasárnap	05 ¹⁴	18 ⁰⁸	18 ³⁵	06 ³⁸
11	Hétfő	05 ¹⁵	18 ⁰⁶	19 ⁰²	07 ⁴⁷
12	Kedd	05 ¹⁷	18 ⁰⁴	19 ³²	08 ⁵³
13	Szerda	05 ¹⁸	18 ⁰²	20 ⁰⁶	09 ⁵⁶
14	Csütörtök	05 ¹⁹	18 ⁰⁰	20 ⁴²	10 ⁵⁷
15	Péntek	05 ²¹	17 ⁵⁸	21 ¹³	11 ⁵³
16	Szombat	05 ²²	17 ⁵⁶	22 ⁰⁰	12 ⁴⁵
17	Vasárnap	05 ²³	17 ⁵³	22 ³⁹	13 ³²
18	Hétfő	05 ²⁵	17 ⁵¹	23 ³³	14 ¹⁴
19	Kedd	05 ²⁶	17 ⁴⁹	—	14 ⁵¹
20	Szerda	05 ²⁷	17 ⁴⁷	00 ⁰¹	15 ²⁹
21	Csütörtök	05 ²⁹	17 ⁴⁵	01 ¹²	15 ⁵⁵
22	Péntek	05 ³⁰	17 ⁴³	02 ⁰⁶	16 ³⁴
23	Szombat	05 ³¹	17 ⁴¹	04 ⁰²	16 ³⁰
24	Vasárnap	05 ³³	17 ³⁹	05 ¹⁹	17 ³⁰
25	Hétfő	05 ³⁴	17 ³⁷	06 ¹⁹	17 ⁴⁹
26	Kedd	05 ³⁵	17 ³⁵	07 ³⁰	18 ²²
27	Szerda	05 ³⁷	17 ³³	08 ⁴¹	18 ³⁸
28	Csütörtök	05 ³⁸	17 ³¹	09 ⁵²	19 ⁴¹
29	Péntek	05 ³⁹	17 ²⁹	11 ⁰⁶	20 ³⁰
30	Szombat	05 ⁴¹	17 ²⁷	12 ⁰²	21 ²⁷

ók Szakszervezete, 1995.

OKTÓBER ŐSZHÓ		1995		31 nap MINDSZENT HAVA	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Vasárnap	05 ⁴²	17 ²⁵	12 ⁵⁷	22 ²⁸
2	Hétfő	05 ⁴⁴	17 ²³	13 ⁴⁵	23 ³⁸
3	Kedd	05 ⁴⁵	17 ²¹	14 ³⁴	—
4	Szerda	05 ⁴⁶	17 ¹⁹	15 ²²	00 ⁴⁰
5	Csütörtök	05 ⁴⁸	17 ¹⁷	16 ¹⁴	02 ⁰⁰
6	Péntek	05 ⁴⁹	17 ¹⁵	16 ⁰⁴	03 ¹¹
7	Szombat	05 ⁵¹	17 ¹³	16 ⁵²	04 ²¹
8	Vasárnap	05 ⁵²	17 ¹¹	17 ⁴⁰	05 ²⁹
9	Hétfő	05 ⁵³	17 ⁰⁹	17 ³¹	06 ³⁴
10	Kedd	05 ⁵⁵	17 ⁰⁷	18 ²⁰	07 ⁴¹
11	Szerda	05 ⁵⁶	17 ⁰⁵	18 ⁰⁹	08 ⁴³
12	Csütörtök	05 ⁵⁸	17 ⁰³	18 ⁰⁰	09 ⁴²
13	Péntek	05 ⁵⁹	17 ⁰¹	20 ⁰²	10 ³⁶
14	Szombat	06 ⁰⁰	16 ⁵⁹	20 ⁰⁰	11 ²⁵
15	Vasárnap	06 ⁰²	16 ⁵⁷	21 ⁴³	12 ⁰⁹
16	Hétfő	06 ⁰³	16 ⁵⁶	22 ²⁹	12 ⁴⁸
17	Kedd	06 ⁰⁵	16 ⁵⁴	23 ³⁸	13 ²³
18	Szerda	06 ⁰⁶	16 ⁵²	—	13 ⁵⁴
19	Csütörtök	06 ⁰⁸	16 ⁵⁰	00 ⁴⁰	14 ²¹
20	Péntek	06 ⁰⁹	16 ⁴⁸	01 ⁴⁴	14 ⁵³
21	Szombat	06 ¹¹	16 ⁴⁶	02 ⁵⁰	15 ⁵⁹
22	Vasárnap	06 ¹²	16 ⁴³	03 ³⁹	15 ⁴⁷
23	Hétfő	06 ¹⁴	16 ⁴¹	05 ¹⁰	16 ¹⁹
24	Kedd	06 ¹⁵	16 ⁴¹	06 ²²	16 ⁵⁴
25	Szerda	06 ¹⁶	16 ³⁹	07 ³⁵	17 ³⁵
26	Csütörtök	06 ¹⁸	16 ³⁸	08 ⁴⁷	18 ²³
27	Péntek	06 ¹⁹	16 ³⁶	09 ⁵³	19 ¹⁹
28	Szombat	06 ²¹	16 ³⁴	10 ⁵²	20 ³²
29	Vasárnap	06 ²²	16 ³³	11 ⁴⁴	21 ³⁰
30	Hétfő	06 ²⁴	16 ³¹	12 ⁵⁷	22 ⁴¹
31	Kedd	06 ²⁵	16 ²⁹	13 ⁵⁴	23 ⁵¹

NOVEMBER		1995		30 nap	
ŐSZUTÓ		SZENT ANDRÁS HAVA			
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele ó. p.	nyug. ó. p.	kele ó. p.	nyug. ó. p.
1	Szerda	06 ²⁷	16 ²⁸	13 ³⁷	—
2	Csütörtök	06 ²⁸	16 ²⁶	14 ⁰⁷	01 ⁴⁶
3	Péntek	06 ³⁰	16 ²⁵	14 ³⁵	02 ³⁸
4	Szombat	06 ³²	16 ²³	15 ⁰³	03 ³⁷
5	Vasárnap	06 ³³	16 ²²	15 ³²	04 ³⁴
6	Hétfő	06 ³⁵	16 ²⁰	16 ⁰³	05 ²⁸
7	Kedd	06 ³⁶	16 ¹⁹	16 ³⁷	06 ²¹
8	Szerda	06 ³⁸	16 ¹⁸	17 ¹⁴	07 ³¹
9	Csütörtök	06 ³⁹	16 ¹⁶	17 ⁵⁶	08 ³⁷
10	Péntek	06 ⁴¹	16 ¹⁵	18 ⁴³	09 ³⁹
11	Szombat	06 ⁴²	16 ¹⁴	19 ³⁴	10 ⁰⁸
12	Vasárnap	06 ⁴⁴	16 ¹²	20 ²⁸	10 ⁴⁸
13	Hétfő	06 ⁴⁵	16 ¹¹	21 ²⁶	11 ³²
14	Kedd	06 ⁴⁷	16 ⁰⁹	22 ²⁵	12 ¹⁴
15	Szerda	06 ⁴⁸	16 ⁰⁸	23 ²⁷	12 ⁵²
16	Csütörtök	06 ⁵⁰	16 ⁰⁶	—	12 ⁵¹
17	Péntek	06 ⁵¹	16 ⁰⁷	00 ³¹	13 ³⁸
18	Szombat	06 ⁵²	16 ⁰⁶	01 ¹⁷	13 ⁴⁵
19	Vasárnap	06 ⁵⁴	16 ⁰⁵	02 ⁴⁵	14 ¹⁴
20	Hétfő	06 ⁵⁵	16 ⁰⁴	03 ³⁷	14 ⁴⁷
21	Kedd	06 ⁵⁷	16 ⁰³	05 ¹⁰	15 ³³
22	Szerda	06 ⁵⁸	16 ⁰²	06 ³³	16 ¹⁰
23	Csütörtök	07 ⁰⁰	16 ⁰¹	07 ³⁴	17 ⁰⁴
24	Péntek	07 ⁰¹	16 ⁰⁰	08 ³⁸	18 ⁰⁴
25	Szombat	07 ⁰²	15 ⁵⁹	09 ³⁶	19 ¹³
26	Vasárnap	07 ⁰⁴	15 ⁵⁹	10 ²⁵	20 ²⁷
27	Hétfő	07 ⁰⁵	15 ⁵⁸	11 ⁰⁸	21 ⁴⁰
28	Kedd	07 ⁰⁶	15 ⁵⁷	11 ⁴⁰	22 ³²
29	Szerda	07 ⁰⁸	15 ⁵⁷	12 ¹¹	—
30	Csütörtök	07 ⁰⁹	15 ⁵⁶	12 ⁴⁰	00 ⁰²



ERDŐRENDEZÉS – TULAJDONVÁLTÁS

Az erdő, az erdők védelme, a környezetvédelem társadalmunk gondjainak, problémáinak sarkalatos kérdései közé tartozik. Ha az erdőrendezés korszakain végigtekintünk, akkor azt láthatjuk, hogy az erdőrendtartások korát az erdőrendezés csúrájának mondhatjuk, s ezzel együtt több, mint négyszáz esztendőre tehető az a valódi mérnöki tevékenység, amely nélkül az erdő örökös használata elképzelhetetlen lenne.

Ezzel a témával kapcsolatban kerestük fel egy esztendő után újra Halász Gábort, a Földművelésügyi Minisztérium Erdőrendezési Szolgálatának főigazgatóját, hogy tájékoztassa az Erdészeti és Faipari Híradó olvasóit az erdőrendezés jelenlegi helyzetéről, gondjairól és célkitűzéseiről.

Tesszük ezt ismét olyan megfontolásból, hogy a jelenlegi társadalmi átalakulás, az erdőgazdálkodás terén bekövetkezett változások, amelyek a privatizáció folytán keletkeztek, illetve még keletkezhetnek, bizonyára komoly hatással vannak az erdőrendezés ügyeinek alakulására.

Főigazgató úr legutóbb úgy fogalmazott, hogy az erdőrendezés a fennforgó körülmények beszámításával tervezi az erdők tartamos üzemét. Milyenek ma az erdőrendezésben a fennforgó körülmények?

Halász G.: Az említettek közül két dolgot kell kiemelni: a „fennforgó körülmények közt” és az „erdők tartamos üzeme” kifejezést.

Az előbbi **Fekete Zoltán** – az erdőrendezés nagy hírű tanára – szóhasználatában az erdőrendezés örökös időszerűségét, folyamatoságát és korszerűségét jelenti.

Azt, hogy az erdőrendezésnek olyan eljárásokat, eszközöket kell használnia munkája során, amelyekkel a természeti körülmények változásain túl, a gazdasági és politikai befolyásokat figyelembe véve is tudja szolgálni az alapvető célokat.

Nem szabad elfeledni, hogy ebben a megfogalmazásban, az utóbbi, az erdők tartamos üzemének megtervezése az elsődleges.

Az erdész szakmát tekintve, nem igazán az a fontos, hogy az erdőrendezésben milyenek a *fennforgó körülmények*, sokkal figyelemre méltóbb az a társadalmi és politikai közeg, amelyben az erdészlet létezik, amelyben az erdőgazdálkodást folytatni kell.

Az erdőrendezést az adott kor követelményeivel igazítani viszonylag egyszerű. Ehhez eggyel kevesebb dolog kell, mint Montecuccoli szerint a háborúhoz: pénz,

pénz, pénz és idő, és e kettő fordítottan arányos, ha a problémamegoldást vizsgáljuk.

Mit tart a legfontosabbnak ma az erdőrendezésben, amely az erdőrendezés ügyét is előbbre vinné?

Halász G.: **Fekete Zoltán** után célszerű **Magyar János** tanár úr szavaival folytatni: „a gazda gazdálkodik” én megtoldom azal, hogy a tulajdonos birtokol.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a tulajdonos és a gazda jól felismerhető legyen és nem árt, ha a kettő azonos.

Az új tulajdonosi szerkezet, olyan társadalmi és gazdasági közegben alakul ki, amikor a hosszú távon megtérülő befektetések iránt nem megfelelő az érdeklődés.

Az ún. *átmeneti időszak* nagyon veszélyes az erdőre nézve. Az erdő nagyon sérülékeny életközösség. A gondoskodás elmaradása is jóvátehetetlen károkat okozhat, hát még a hanyagság, a szándékos rongálás.

Félreértés ne essék, én, általában a magántulajdon formát tartom a legjobbnak. Ez a legbiztosabb vagyonkezelési mód. Mindenki a sajátjára vigyáz a legjobban.

Az újságok ugyan rendre közölnek az erdőkkel érő szabálytalanságokról, kihágásokról szóló frásokat, mégis hiszek abban, hogy a tulajdonosok döntő többsége tisztességes, szándékosan nem okoz károkat a saját erdejében, de okozhat tudatlanságból, hozzá nem értésből.

Egyes lapok hátsó borítóján nem arról a

sokmillió tisztességes emberről írnak, akik nap mint nap becsülettel élnek, hanem arról a 4–5 gazemberről, aki éppen ölt, vagy lopott.

Meg kell szólaltatni az újságok hasábjain az erdeiket féltő, szerető, sőt kezelni is tudó erdőtulajdonosokat.

Ma sajnos még sok helyen azt látjuk, hogy a rendszerváltást csak nagyon késve követi majd a tulajdonhoz való egészséges viszonyulás.

Évtizedeken át olyan közegben folyt a termőfölddel való gazdálkodás, ahol az igazi tulajdonos nem volt jelen, vagy nem ismerte fel szerepét.

Még hosszú időnek kell eltelnie ahhoz, hogy ebben kialakuljon valami egészséges folyamat.

Az erdőnél, ma – amikor nem értékén cserél gazdát – egy kicsit más a helyzet, mint az egyéb vagyontárgyak esetében.

Az erdő már évszázadokkal ezelőtt is „korlátozott rendelkezésű” tulajdon volt. A korlátozásra mindig közérdekből volt szükség, az európai erdészeti kultúrák sajátja ez.

Nehéz összehasonlításokat tenni fejlett európai országokkal, vagy tőlük átvenni valami jól bevált gyakorlatot, mert az erdőtulajdonlásban bekövetkezett hosszantartó *kényszerszünet* teremtette helyzetben nem alakulhatott ki az erdőtulajdonosokban az erdő közhasznú funkciói iránti felelősség érzet. Olyan időszakban jutnak so-

(folytatás a 2. oldalon)

ERDŐRENDEZÉS – TULAJDONVÁLTÁS

(folytatás az első oldalról)

kan, könnyen erdővagyonhoz – lásd kárpótlás –, amikor a gazdaság válságban van.

Ma szinte érthető az a gazdálkodói magatartás, hogy a tulajdonos nagyértékű, de kis jövedelmet produkáló vagyonát – ha a gazdasági érdeke úgy kívánja – bevonja anyagi helyzete javításába.

Vagyongazdálkodásra ösztönző szabályozással is valódi, belföldi ingatlanforgalommal arra kell törekedni, hogy az erdő inkább a tulajdonváltással, mint a jövedelem rövid távú kikényszerítésével támogassa a tulajdonost.

Visszatérve az eredeti kérdéshez, ma legfontosabbnak tartom az erdőrendezés részéről a tulajdonviszonyok rendezését, az erdőterületek kimérését úgy, hogy közben az üzemtervezés folyamatossága megmaradjon.

Hogyan áll most az erdőrendezés ezzel a feladattal?

Halász G.: Optimista alkatnak tartom magam, így azzal kezdem, hogy nagy fejlődésről adhatok számot. Az elmúlt esztendőben a kárpótlásból eredő feladatokra elkülönített pénzekből és a pótköltségvetés jóvoltából sikerült muzeális értékű geodéziai műszereinket megújítani és az ugyancsak elavult, leromlott állapotú gépkocsiparkunk egy részét korszerűsíteni.

Ugyanezen forrásból öt – a földmérésben gyakorlott – szakember foglalkoztatását is meg tudtuk oldani.

A Veszprém és Heves Megyei Földhivatallal valódi munkakapcsolatba kerülünk. Új tulajdonosok erdőbirtokossági társulatok érdeinek kimérésével referencia munkákat végeztünk.

Ez év januárjában az Erdészeti Hivatal elnökével és osztályvezetőjével felkerestük az FM Földügyi és Térképészeti Főosztályát, ahol eredményes megbeszélést folytattunk az erdőrendezésnek, az erdőterületek kimérésében való részvételről, szerepéről.

Nagy örömmre szolgál elégedett emberrel beszélgetni 1995 elején. Vannak korszerű eszközeik, szakembereik, bizonyították a feladatvégzésre való alkalmasságukat. Tehát minden rendben van?

Halász G.: Nem. Az előző kérdésre azt is válaszolhattam volna, hogy van egy jó hírem és van egy rossz.

Valóban nagyon örülök az elmúlt évi eredményeknek. A körülményekhez ké-

pest elégedett is vagyok. Sok köszönettel tartozom a Földművelésügyi és a Pénzügyminisztériumban dolgozó kollégáknak, akik átérzve a probléma fontosságát, segítőkészen támogatták azt.

Sajnos a felsoroltak csak arra elégségesek, hogy egy ilyen jellegű munka beindulhasson.

1991-ben, amikor még a feladatot sem igazán ismertük – hiszen a kárpótlásról szóló törvény még meg sem jelent –, de várható volt a tulajdonforma valamilyen változása, tanulmányt készítettünk a majdan felmerülő feladatok megoldására, a harminc évvel ezelőtti tagosítás fordított műveleteinek a végrehajtására. Bevallom, a maihoz képest sokkal egyszerűbbnek képeltük el a feladatot, de nem is gondoltuk, hogy az erdőre nézve ilyen kedvezőtlen lesz a kárpótlás. Abban a tanulmányban leírt feltételekkel már nem lehetne elvállalni ezt a feladatot.

Milyen fejlemények várhatók 1995-ben?

Halász G.: Nagyon remélem, hogy ebben az évben is, az erre elkülönített – költségvetési törvényben jóváhagyott – keretből az erdőkre is jut pénz.

A már elvesztegetett időt nem lehet pótolni. Nagyon fontos volna további szakemberek (ez évben legalább hét fő) beállítására, hogy az ország teljes területén beindulhasson a munka.

Szükség van a terepi munka körülményeinek további javítására, a kiöregedett terepjárók további cseréjére.

Legfontosabbnak tartom azt, hogy a jövő évi költségvetés összeállításánál – ha már ez eddig nem történt meg – a földterületek kimérésére elkülönített összeg mellett, külön sorban kerüljön megtervezésre az erdőterületek kimérésére szükséges külön keret, amelyet arra kell felhasználni.

Az erdőfelügyelőségeknek kellene rangsorolni a szükséges mérési feladatokat, megállapítani a mérések sorrendjét.

Gazdasági helyzetünket ismerve, ebben az évben ez is igen jó eredménynek számíthatna, bár ez még nagyon messze van a jó megoldástól.

A tulajdonviszonyok rendezésén túl, milyen időszéri feladatai vannak még az erdőrendezésnek?

Halász G.: Az erdőrendezés az elmúlt években már előkészületeket tett az erdők vagyonérdekeltségű gazdálkodásának ter-

vezésére. 1993–94-ben 35 tervező ilyen irányú szakképzését oldottuk meg az Erdészeti és Faipari Egyetem, valamint az Erdészeti Tudományos Intézet szakemberei segítségével, posztgraduális továbbképzés keretében. Ezt a munkát az idén is folytatjuk.

Fejlesztés alatt áll a már korábban is említett térségi tervezés módszere, bár ezzel a stabilabb tulajdonviszonyok kialakulásáig várnunk kellene.

Meg kell oldanunk – átmeneti intézkedésekkel – az új tulajdonosok folyamatos ellátását érvényes üzemtervekkel, illetve üzemtervi kivonatokkal.

Mindezeket olyan időszakban kell ellátni, amikor nemzetközi vonatkozásban komoly elvárások vannak a természetszerű erdőkezeléssel, azok megtervezésével kapcsolatban.

A sok gond, megoldásra váró feladat ismeretében milyen kiutat lát a belátható jövőben?

Halász G.: Az erdészeknek a belátható, illetve betervezhető jövő igen hosszú távra vetíthető előre.

Többek véleményével ellentétben nem tartom elegendőnek a *mindenható jogszabályok* megalkotását.

Különösen nem, ha az a sajátos magyar mentalitás szerint készül. Különbözőbb kommentár nélkül idézzünk az alaptörvényünkben, az Alkotmányból:

„Az Országgyűlés minden tagja csak egy jelöltet ajánlhat. Annak, aki több jelöltet ajánl, mindegyik ajánlása érvénytelen.”

Kérdem én, miért abból az alapállásból készülnek a törvényeink, hogy azokat úgysem tartják be?

A kiutat ebből a helyzetből – ha az erdők ügyét előbbre akarjuk mozdítani – az ember és ember, valamint az ember és természet közötti új kapcsolatoknak a létrejöttében látom.

Megköszönöm főigazgató úr a kérdéseimre adott válaszait.

– **Halász G.:** Örültem az újbóli megkezdésnek és annak, hogy az erdőrendezés ügyeinek alakulásáról az Erdészeti és Faipari Híradóban folyamatosan foglalkoznak, így is tájékoztatva a szakma területén dolgozó kollégákat, munkatársakat és a lap valamennyi olvasóját.

Krizsán Ferenc

NYUGDÍJASAINK KILÁTÁSAI 1995-BEN

A TB Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat január 9-én tartott közgyűlésén elfogadták az 1995. évi nyugdíjmeléseket. Köztudott, hogy a Parlament által hozott törvény értelmében minden évben annyiival kell emelni a nyugdíjakat, amennyivel az aktív dolgozók egész éves nettó keresete nő. Az állami költségvetés 1995-öt illetően 13,5%-os nettó keresetkiáramlással számol. Erre alapozva a nyugdíjak 1995-ben 13,5%-kal nőhetnek. Ezt az összeget két részletben – márciusban 10%-ot, míg szeptemberben 3,5%-ot – fognak emelni a nyugdíjakon. A márciusi 10%-os emelés január 1-jei visszamenőleges hatályú lesz és minimum 800 Ft emelés fog járni személyenként. Ez azt jelenti, hogy minden 8000 Ft alatti nyugdíj 800 Ft-tal fog növekedni, míg a 8000 Ft feletti 10%-kal. Az első három hónapra járó emelést egy összegben – március végén –, az első emelt összegű nyugdíjat áprilisban kapják kézhez.

Itt jegyzem meg, hogy az emelés csak 1995. január elseje előtt nyugdíjazottakra vonatkozik. A nyugdíjmelésre a biztosító összesen 43,6 milliárd forintot fordít.

Természetesen, ha az aktív dolgozók évi nettó bérikiáramlása meghaladja a 13,5%-ot, akkor a szeptemberi nyugdíjmelés ennek megfelelően fog emelkedni.

Ugyancsak a TB Nyugdíjbiztosítási Önkormányzatának január 9-iki közgyűlésén született döntés arról, hogy a szociálisan rászoruló, alacsony nyugdíjak méltányossági alapon történő, soron kívüli emelésére 1995. évre 600 millió forintot különítettek el. Ez 200 millióval több, mint az 1994. évi. Ezt az

összeget az alacsony nyugdíjjal rendelkezők létszámarányában a megyei társadalombiztosítási igazgatóságok kapják meg. A megyei társadalombiztosítási igazgatóságoknál lehet kezdeményezni – előre elkészített nyomtatványon – a méltányossági alapon szociálisan rászoruló nyugdíjasaink soron kívüli nyugdíjmelését. Ezeket a nyomtatványokat minden szakszervezeti bizottsághoz eljuttatjuk, ott lehet beszerezni azokat.

Milyen kritériumai vannak, milyen feltételek esetén lehet folyamodni soron kívüli nyugdíjmelésért, ezt az alábbiakban ismertetem:

– A soron kívüli nyugdíjmelés alapfeltétele, hogy a kérelmező nyugdíja 13 800 Ft alatt legyen és legalább 10 éves munkaviszonnyal rendelkezzen. Minél hosszabb munkaviszonya van a kérelmezőnek, annál jobb az esélye a nyugdíjmelésre. Minél hosszabb ideje van valaki nyugdíjban, az szintén fokozza az esélyt. Az igazolt egészségügyi rászorultság, vagy ha saját háztartásában valakit még eltart, azt szintén fel kell tüntetni, mert ezen esetekben a 13 800 Ft feletti nyugdíjasaink is kérhetik, méltányossági alapon történő nyugdíjmelésüket.

Aki már részesült soron kívüli nyugdíjmelésben, az három éven belül nem kérheti újra. A soron kívüli nyugdíjmelés minimális mértéke 600 Ft. A szociális rászorultság függvényében az emelés ennél csak több lehet, felső határ nincs megszabva.

A kitöltött formanyomtatványt a területileg illetékes szakszervezeti bizottsággal igazoltatni, illetve ja-

vasoltatni kell, valamint az utolsó nyugdíjszelvényt csatolva meg kell küldeni az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének. (1061 Budapest, Jókai tér 9.)

Ezúton is felhívjuk a szakszervezeti bizottságaink, valamint szociálisan rászoruló nyugdíjasaink figyelmét, hogy az ismertetett lehetőséget minél nagyobb számban használják ki, mert ez a lehetőség nagy mértékben szolgálja, rászoruló nyugdíjasaink életkörülményeinek, szociális helyzetének javítását.

A fentiekén kívül még egy segítségi lehetőségre szeretném felhívni a figyelmet. A megyei társadalombiztosítási igazgatóságok úgynevezett segélykerettel is rendelkeznek. Az egyszeri szociális segélykérelemhez szükséges nyomtatványt szintén eljuttatjuk szakszervezeti bizottságainkhoz, tehát ott lehet azt beszerezni. Az egyszeri szociális segéllyel nincs nyugdíjösszeghatár. Ott elsősorban a kérelmet benyújtó indokait veszik figyelembe (hosszan tartó betegség, baleset, közös háztartásban többen élnek, emelkedett lakás- és energiaköltségek, OTP-kölcsön stb.). Ezen lehetőség kihasználására is felhívjuk az arra rászoruló nyugdíjasaink figyelmét.

Szakszervezetünk nyugdíjas bizottsága elsődleges feladatának tekinti, hogy az erdészeti és faipari nyugdíjasok gondjain, életkörülményein minden rendelkezésre álló eszközzel javítson.

Ezt szolgálja jelen cikkünk is.

Varga György,
a nyugdíjas bizottság titkára,
az EFDSZ kamarai képviselője

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE SPORTMOZGALMÁRÓL

1994. december 8-án újabb jelentős eseményt könyvelhetett el az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete*: a legmagasabb fórum, az össztitkári értekezlet az intézőbizottság javaslatára határozott a sportmozgalom elindításáról. Első lépésként megalakult a *sportbizottság*.

Szakszervezetünk önálló létének kezdetén nem gondolhatott mindjárt a sporttevékenység megszervezésére, de még az azt követő időszakban sem. Akkor a szakszervezet céljait, feladatait fogalmaztuk meg, szervezetünket alakítottuk ki.

Az a körülmény, hogy ma már a sportmozgalom megszervezéséről beszélhetünk, egyúttal azt is jelzi, hogy megerősödünk, s mint egyre jelentősebb szakszervezetnek, el kell látnunk minden olyan feladatot, amelyet általában a szakszervezetek, illetve a medosz korábban elláttak.

A határozattervezet nem véletlenül állapította meg bevezetőjében: „...a sportmozgalom, a sporttevékenység a szakszervezeti mozgalomnak mindenkor szerves részét képezte. A sportolás fontos eszköz az egészség megőrzésében. A munkavállalók egészségének védelme, fejlesztése pedig elsőrendű szakszervezeti feladat”. Megállapítja a határozattervezet a továbbiakban azt is, hogy a korábbi MEDOSZ sport eredményeinek, sikereinek részarányosan mi is örökösei vagyunk, a sporthagyományok folytatása pedig kötelességünknek is tekinthető.

Sportmozgalmunk alapelvei:

– igazodjon a szakszervezeti felépítésünkhöz;

– elsősorban olyan sportágakra terjedjen ki, amelyeket tagjaink kedvelnek, amelyek viszonylag kis ráfordítással gyakorolhatók, egyszerűen szervezhetők, egyszerűbb körülmények között is nagyobb tömeg által űzhetők.

Ennek megfelelően – fokozatos bevezetéssel – a következő sportágakra gondoltunk: *atlétika, nagy- és kispályás futball, kézilabda, kosárlabda, röplabda, úszás, lövészet, kerékpár és sakk*.

Sportmozgalmunkat önálló sportklubok önszerveződése útján képzeljük el. Ezek lehetnek munkahelyi, iskolai, területi sportklubok, ezeken belül működne a szakosztályok. Kiemelt szerepet szánunk az erdőgazdaságoknak, faipari üzemeknek, szakoktatási intézményeknek.

A sportmozgalmat – terveink szerint – az *intézőbizottság mellett működő sportbizottság* irányítaná, társadalmi munkában. A bizottság egy vezetőből és a sportágankénti felelősökből áll. A sportklubok a tagjaitól beszedett tagdíjból, illetve központi támogatásból fedeznék működési költségeiket.

A klubok, illetve szakosztályaik egymás közötti és területi versenyeket szervezhetnek és a sportbizottság által szervezett országos bajnokságokon vehetnek részt. Megerősödésük után keresni fogjuk a lehetőséget nemzetközi versenyeken való részvétellel is.

További információkat az *Erdészeti és Faipari Híradó* útján tesszük közzé.

Kérjük szakszervezeti bizottságainkat, tisztségviselőinket, járjanak élen a sportklubok alakításában, szervezésében és segítsék azokat. A *sportklubok megalakulásáról* – nyilvántartás, esetleges anyagi támogatás céljából – a *sportbizottság* tájékoztatást kér (szakosztályok, vezetők, létszám) a központ címére (1061 Budapest, Jókai tér 9.)

Tájékoztatást várunk a versenyek, bajnokságok lebonyolításáról, az elért eredményekről, valamint elgondolásainkkal kapcsolatban szakszervezeti bizottságaink, tagságunk észrevételeiről, javaslatairól.

Ugyancsak várjuk azon hozzáértő, lelkes tagjaink jelentkezését is, akik a

sportbizottságban is szerepet vállalnának.

Megtettük az első lépéseket, reméljük, hogy sportmozgalmunk elindul, kibontakozik, s már a közeljövőben eredményekről, sikerekről számolhatunk be.

Fritsch Ottó,
a sportbizottság elnöke

Hírek...

Január első felében tartotta idei első ülését az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Intéző Bizottsága*. Az ülésen megtárgyalták a szakszervezeti központ idei költségvetését, amelyet Nemes József gazdasági vezető terjesztett elő. A költségvetés tervezetét kisebb kiegészítésekkel, módosításokkal az intézőbizottság egyhangúlag elfogadta.

Továbbiakban foglalkoztak az idei ágazati kollektív szerződés módosításával, valamint az üzemi tanácsi választásokkal kapcsolatos szakszervezeti feladatokkal.

Meghallgatta az IB Varga Györgynek a Nyugdíjas Kamarában végzett tevékenységéről szóló tájékoztatót.

Kolozsvári Ákos, a PEB elnöke tájékoztatta az IB-t az elmúlt esztendő pénzügyi ellenőrzéséről, amelyet a jogszabályoknak, a pénzügyi előírásoknak megfelelően tartott.

Befejezésül megvitaták a soron következő országos össztitkári értekezlet napirendjének anyagát.

* * *

Lapzárta után (február 16-án), Budapesten tartotta idei első ülését az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének össztitkári testülete*. Az értekezletről lapunk következő számában részletesen beszámolunk.

Szlovák szakszervezeti delegáció látogatása hazánkban

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének meghívására a közelmúltban hivatalos, baráti látogatást tett hazánkban a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének delegációja. A delegáció tagjai voltak: *Vasil Volosucuk*, a szakszervezet elnöke; *Anton Bystron* titkár és *Vincent Spisák*, a végrehajtó bizottság tagja.

A szlovák szakszervezet vezetői megbeszélést folytattak *Barta Lászlóval*, az EFDSZ elnökével és *Herczeg Miklós* ügyvezető főtitkárral.

A megbeszélésen értékelték a két szakszervezet közötti múlt évi kapcsolatokat. Ezeket mindkét fél jónak, igen hasznosnak ítélte meg. A továbbiakban megvitaták az 1995. évi együttműködést és a következő legfontosabb kérdésekben állapodtak meg:

– *Ebben az esztendőben is megszervezik a szakszervezeti tisztségviselők nagyobb létszámú, valamint a kisebb 3–4 fős kölcsönös tapasztalatcsere tanulmányutakat.*

– *Rendszeresen tájékoztatják egymást a két szakszervezet tevékenységéről, megküldik a különböző írásos dokumentumokat*

(kollektív szerződés, propaganda-anyagok).

– *A tavalyi év jó tapasztalata alapján ebben az évben is megszervezik a kölcsönös felnőtt és gyermek üdüléseket.*

– *Támogatják a magyar és szlovák erdészeti középiskolák és szakmunkásképző iskolák közötti, tavaly megkezdett szakmai és baráti kapcsolatokat továbbfejlesztését.*

– *Együttműködnek az Erdészeti és Faipari Szakszervezeti Világszövetségben, amelynek mindkét szakszervezet teljes jogú tagja.*

Szlovák barátaink a hivatalos tárgyalásokon kívül látogatást tettek Balassagyarmaton az *Ipoly Erdő Rt.-nél*, ahol *Kondor Endre* vezérigazgató tájékoztatta őket az rt. gazdasági munkájáról, míg a szakszervezet tevékenységéről *Komoróczy Csaba* szb-titkárral beszélgettek.

Magyarországi tartózkodásuk befejezéseként szlovák vendégeink ellátogattak a salgótarjáni erdészethez, ahol *Szabó Ferenc* igazgatóval beszélgettek az erdészeten folyó munkáról, gondokról, eredményekről.

(K. F.)



A szlovák szakszervezeti delegáció tagjai balról: **ANTON BYSTRON**, az Erdészeti Szakszervezet titkára; **VINCENT SPISÁK**, a végrehajtó bizottság tagja és **VASIL VOLOSCUK** elnök

Megalakult a központi szakszervezeti alapszervezet

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének megalakulása óta első ízben hívtuk össze kislétszámú apparátusunk és a hozzánk csatlakozott nyugdíjas szakszervezeti tagjainkat.

Tettük ezt azért is, mert nyugdíjas tagjaink aktív korukban más és más területen dolgoztak, így most alkalom nyílt egymás jobb megismerésére.

Szakszervezetünk ügyvezető főtitkára köszöntötte a megjelenteket és részletes beszámolót tartott munkánkról. Elmondotta – többek között azt is –, hogy a MEDOSZ Szövetségből való kilépésünk lehetőséget adott arra, hogy önállóan gazdálkodjunk, s a tagdíjbevételekből befolyt pénzzel saját magunk rendelkezünk. Saját forrásainkból jobban tudunk gazdálkodni. Így ismét beindíthattuk a családos és gyermek üdültetést, nagyon szolid áron. E lehetőséget természetesen nyugdíjasaink is igénybe vehetik.

Varga György, aki az intézőbizottságunk megbízása alapján képviseli szakszervezetünket a *Nyugdíjas Kamarában*, beszámolt az ott végzett munkáról. Örömmel mondta el, hogy aktívan vehet részt például a nyugdíjtörvény előkészítésében.

Megjelent kollégáink számos kérdést tettek fel napi problémáikkal kapcsolatban, pl. a nyugdíjemelés mértékéről, a tb tartozások behajthatóságáról stb.

Megegyeztek abban, hogy 1995-ben a havi tagdíj 30 Ft legyen, s negyedévenként tartsanak összejevetelt.

Az alapszervezet titkárának *Varga Györgyöt*, míg a gazdasági ügyek intézésére *Szenvedi Józsefnét* választották meg.



A MAGYARORSZÁGI

1994. júniusában kezdődött el hazánkban a *Zöld Kereszt* környezetvédelmi egyesület szervezése.

A nemzetközi Zöld Kereszt szervezet megalakításának gondolata két éve fogalmazódott meg a *Kyotóban* (Japán), majd a *riói környezetvédelmi világkonferencián* került deklarálásra. A *Zöld Kereszt* önkéntes, független, nonprofit szervezet. Eddig 45 országban alakult meg és világszerte folyamatban van a nemzetközi szervezetek képződése és kialakulása, természetesen csatlakozása a nemzetközi szervezethez. A **MAGYARORSZÁGI ZÖLD KERESZTET** várhatóan 1995. év végén fogadja sorába a nemzetközi szervezet.

A *Zöld Kereszt* mozgalomnak, mint elnevezésnek, Magyarországon igen megbecsült emléke él. Az 1930-as években az OKI szervezésében indult el az a *Zöld Kereszt* mozgalom, ami általában megelőzéssel, anya- és gyermekvédelemmel foglalkozott. Korábban modern és sikeres hálózat elnevezésében még ma is élő fogalomnak számít,

és ezért szükséges a megkülönböztetés szándékával megemlékezni róla!

A nemzetközi Zöld Kereszt alapvető célkitűzése az ember okozta ökológiai katasztrófák okainak feltárása, javaslattevő ezek elhárítására és megelőzésére. Különösen fontosnak tartja a globális és regionális környezeti problémák nemzetközi összefogással történő folyamatos megoldását, közös erővel. Környezetpolitikai koncepcióját a fenntartható fejlődés elvére építi, amely az általános fejlődés folyamatában következetes egyensúlyra törekszik a társadalmi, gazdasági és környezeti feltételek között. Mindez csak a természeti erőforrásokkal való ésszerű és takarékos termelési és fogyasztási magatartásforma és gyakorlat kialakításával érhető el. Ezért fontosnak tartja az ökológiai problémák minél szélesebb körű tudatosítását és az embereknek a környezeti gondok iránti fogékonyságának felkeltését. Tevékenykedni kíván a környezeti tudat helyes kialakításáért és ennek érdekében az oktatás-nevelés, valamint a világszerte megszervezendő környezetvédelmi kommunikációs naprakész hálózat fejlesztéséért.

A nemzetközi Zöld Kereszt továbbá javaslatot tesz egy

olyan nemzetközi ökológiai törvény megalkotására is, ami alapja lehet egy józan nemzetközi környezetpolitikának, és egy olyan univerzális értéken nyugvó, új civilizáció kialakulásának, ahol az ökológiai szempontok megfelelő súllyal érvényesülnek.

A magyarországi Zöld Kereszt elfogadja és követendőnek tartja a nemzetközi szervezet programját és célkitűzéseit. A nemzetközi koncepció keretei között; elsődlegesen a magyarországi környezetvédelmi problémák megoldása és a természet megőrzése érdekében kíván munkálkodni. Fontosnak tartjuk annak felismerését, hogy *Magyarország sajátos földrajzi helyzetéből adódóan, nélkülözhetetlen a regionális környezetvédelmi politika*. A határokon áttekintendő környezetszennyezések csökkentése és megelőzése csak a szomszédos országokkal közösen kidolgozott programokkal valósítható meg.

Alapvetően támogatni kívánjuk a *Nemzeti Környezet és Természetpolitikai Koncepció* prioritásait. Nevezetesen:

– Az életminőséget befolyásoló környezeti elemek védelme, az emberi egészség veszélyeztetésének csökkentése.

– A természeti erőforrásokkal való ésszerű és takarékos gazdálkodás.

ZÖLD KERESZT

– A bioszféra sokszínűségének megőrzése, a természeti értékek megóvása, fennmaradásuk biztosítása.

Fontosnak tartjuk a kockázatok csökkentése érdekében az elővigyázatosságot, különös tekintettel a visszafordíthatatlan ökológiai károk esetében. (A Balaton ökológiai állapotának védelme és vízminőségének javítása.) Nemzeti programunkba beépült a volt szovjet katonai bázisok környezet-szennyezettségének felszámolása, valamint az iparterületek környezetvédelmi kárfelmérése és rehabilitációja.

A Zöld Kereszt részt kíván venni a magyar környezet-egészségügyi program kidolgozásában és ennek társadalmi támogatásában. Erre predestinálja egyrészt a már említett egykori zöldkereszt hagyományainak tisztelete és megbecsülése, másrészt a környezet-egészségügyi politika alapelve (európai alapdokumentuma szerint). Mindezek értelmében az egészség és jólét biztosításához tiszta és harmonikus környezetre van szükség. A környezetnek szinte valamennyi károsodása potenciálisan hátrányos hatást gyakorol az egészségre.

A feladatok megoldása során az ágazatok – a szakmai-társadalmi élet szereplői – kö-

zött igen szoros együttműködésre van szükség.

Magyarországon a kedvezőtlen egészségi állapot kialakulásához bizonyítottan a szennyezett környezet egészségkárosító hatása is hozzájárul!

Ezért hazánknak elemi érdeke a mielőbbi cselekvés, mert demográfiai helyzete igen rossz, a lakosságszám csökkenőben van, a csecsemőhalandóság az európai átlag kétszerese és a születéskor várható élettartam tekintetében az európai mezőny egyik legrosszabb helyén állunk.

A környezet minősége így nemcsak az egészség megőr-

zésének, hanem az ember túlélésének is alapfeltétele.

Végezetül leszögezhetjük azt, hogy a Zöld Kereszt alarmló felelőssége abban van, hogy megmozgassa a társadalom felelősségérzetét, ezáltal gátolja a rövidtávú hasznosításból eredő pusztítást és szennyezést és meggyőzően bizonyítja a nagy nyilvánosság számára, hogy egyáltalán nem mindegy az, hogy a keletkezett károk felszámolása mikor és hogyan történik. Mozgalmunk kredójának valljuk azt, hogy minden egyénnek van személyi és kollektív felelőssége saját közösségén belül!

dr. Tarján Lászlóné

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.
Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta: 1800 Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók

Decemberben Budapesten tartotta év végi országos értekezletét az EFDSZ össztitkári testülete. *Barta Lászlónak*, az EFDSZ elnökének üdvözlő és a tanácskozást megnyitó szavai után a testület úgy határozott, hogy két fő napirendi pontot tárgyal meg. Az első téma *Herczeg Miklós* ügyvezető főtitkár beszámolója az elmúlt évben végzett munkáról. A második témakör az EFDSZ gazdasági-pénzügyi helyzete.

Herczeg Miklós beszámolójában elmondta, hogy az 1994-es esztendő eredményekben és feladatokban is bővelkedett. A részletes, mindenre kiterjedő beszámolóból csak a legfontosabbakat emeljük ki:

– *Kitartó és következetes „harcok” után jóleső érzéssel állapítjuk meg, hogy az önálló Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete első évében eredményes munkát végzett.*

Ismét időben sikerült megkötünk az ágazati kollektív szerző-

dést. Hosszas előkészítés után megalakult a *Földművelésügyi, Élelmiszeripari és Fagazdasági Érdekegyeztető Tanács (FÉT)*. A munkavállalói oldalon hat ágazati szakszervezet vesz részt a FÉT munkájában, közte az EFDSZ is.

Megalakítottuk az ERFA Nyugdíjpénztárt.

Az MSZOSZ Nyugdíjas Választmányában és a Nyugdíjas Kamarában is aktívan részt veszünk, *Varga György* személyén keresztül, aki az intézőbizottság meghatalmazása alapján képviseli az EFDSZ-t.

Megalakult a *Zöld Kereszt* magyarországi szervezete. A velük való kapcsolatáról és az együttműködés lehetőségéről megbeszéléseket folytattunk és közös sajtótájékoztatót rendeztünk.

Az elmúlt évben tovább bővültek nemzetközi kapcsolataink is. A cseh és a szlovák kapcsolatok mellett – amelyek magukba foglalták az össztitkári tanulmányutakat, a

2-3 fős tapasztalatcseréket, különböző dokumentumok kicserélését, a több mint 70 gyerek kétételes nyári üdülését – svéd, orosz és ukrán erdészeti szakszervezeti delegációt is fogadtunk, s megállapodtunk az együttműködésben.

Önálló szakszervezetünknek az elmúlt évben sikerült eredményes együttműködést kiépítenie a belföldi társszervekkel, állami szervekkel is. Itt említeném meg az FM Erdészeti Hivatalát, az ÁVRT-t, a MOSZ-t, a FAGOSZ-t, az Országos Erdészeti Egyesületet, a FATE-t.

Herczeg Miklós főtitkári beszámolóját részletes vita, sok kérdés követte, amelyekre az előadó válaszolt, majd határozathozatalra került sor. *AZ EFDSZ múlt évi munkájáról szóló beszámolót az országos össztitkári értekezlet egyhangúlag elfogadta.*

A tanácskozás második napirendjében az EFDSZ gazdasági-pénzügyi helyzetéről adott részletes tájékoztatást *Nemes József* gaz-



Az össztitkári értekezlet elnöksége. Balról: DUDÁS PÉTER alelnök, RÁCZ JÓZSEF alelnök, BARTA LÁSZLÓ elnök, HERCZEG MIKLÓS ügyvezető főtitkár, NEMES JÓZSEF gazdasági vezető

Szakszervezetének ösztitkári testülete

dasági vezető. Elmondta – többek között –, hogy a MEDOSZ-ból kivált EFDSZ két területről befolyt pénzből gazdálkodik: a) a vagyoni-működtetésből ránk eső (20%) részből; b) a tagdíjbevételeiből.

A beszámolóban elhangzott, hogy a két forrásból befolyt összeg fedezi a kiadásokat, biztosítja a fo-

lyamatos munkához szükséges anyagi háttérrel. Szó volt arról is, hogy ebben az évben a tervezettnél nagyobb kiadás jelentkezett – elsősorban a forint folyamatos leértékelése miatt – a szlovákiai gyermeküdültetésnél. Egyes, más tételknél ugyanakkor megtakarítás jelentkezett.

A kérdések, hozzászólások után az EFDSZ gazdasági-pénzügyi helyzetéről szóló beszámolót az ösztitkári értekezlet elfogadta.

Az országos értekezlet további részében a meghívott vendégek hozzászólásaira került sor. Felszólalt az értekezleten *Dauner Márton*, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke; *Buzássy Lajos*, FM osztályvezető; *Szabados János*, az ÁVRT portfolio igazgatója; *Czebei Sándor*, a FAGOSZ elnöke; *dr. Csötönyi József*, a MOSZ tanácsosa; *dr. Bereczky András*, a MEDOSZ főtitkára; *Vasil Volos-cuk*, a szlovák erdészeti szakszervezet elnöke; *dr. Vojtech Keszely*, a Szlovák Köztársaság budapesti nagykövetségének főkonzulja és *dr. Alt Gyula*, a Magyarországi Szlovákok Szövetségének titkára.

A vendégek rövid hozzászólásokban hangsúlyozták és értékelték azt a konstruktív munkát, kompromisszumra is képes együttműködést, amely kialakult köztük és az EFDSZ között. Nagy eredménynek tartják, hogy a rendszerváltás a privatizáció után is az erdőgazdaságok működőképesek, jól gazdálkodnak.

Hangsúlyozták, hogy a munkavállalóknak és a munkáltatóknak az érdekeik nem ellentétesek. Ezért is szükséges, hogy a jövőben még jobb, eredményesebb legyen a munkáltatói és az érdekvédelmi szervezetek közötti együttműködés.

A késő délutánig tartó országos értekezlet *Barta Lászlónak*, az EFDSZ elnökének összefoglalójával, illetve zárszavával ért véget.

K. F.



Az ösztitkári értekezlet résztvevőinek egy része



Az országos értekezleten megjelent állami és egyéb szervezetek képviselői, meghívott vendégek

(Fotók: Bárkányi Zoltán)

Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaság
(Kecskemét, József Attila utca 2.)

Várja Önt a szép környezetben lévő
JUNIPERUS szállodában és panzióban

Jöjjön, lásson,
érezze jól magát!

JUNIPERUS PANZIÓ

Kecskemét, Kisfái 285.

Telefon: 76/3481-536 este 76/480-273

Telefax: 76/320-772

Szolgáltatásaink: Konferenciaterem, galéria, tanfolyamok
és családi összejövetelek 80 férőhelyig
– Értékmegőrzés
– Zárt parkolóhely

Terembérlet:

– konyahasználattal/nap – 25 000 – 6250 (áfa) 31 250 Ft
– csak a terem fél napra 10 000 – 2500 (áfa) 12 500 Ft

1995. évi áraink:

Szállásdíj:

Két ágyas, fürdőszobás szoba 1964 – 236 (áfa) 2200 Ft
Zuhanyfülkés két ágyas szoba 1786 – 214 (áfa) 2000 Ft
Közös fürdőszobás szoba 1607 – 193 (áfa) 1800 Ft
Pótágy 536 – 64 (áfa) 600 Ft
Erdészeti dolgozóknak
vendégéjszaka/fő 536 – 64 (áfa) 600 Ft

Étkeztetés:

– Turistajellegű alapárak (áfa-tartalommal)
Reggeli 280 Ft/adag (kontinentális)
Ebéd 400 Ft/adag (három fogásos)
Vacsora 320 Ft/adag (kettő fogásos)
– Félpanzió 600 Ft
– Teljes panzió 1000 Ft

MEGALAKULT AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI NYUGDÍJPÉNZTÁR

Közel fél éves előkészítőmunkát követően, a *Faipari Tudományos Egyesület*, valamint az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének* szervezésében alakult meg nemrég az *Erdészeti és Faipari Nyugdíjpénztár*. Egyedülálló, s jelentős eseménye ez a hazai nyugdíjbiztosítás történetének. A pénztár alapításáról, működésének feltételeiről, valamint a tagokat érintő kedvezményekről *Horváth Tibort*, a FATE alelnökét kérdeztük meg, aki aktív szerepet vállalt a szervezésben.

– Milyen indíttatással került sor az Erdészeti és Faipari Nyugdíjpénztár alapítására?

– Nos ez is az ország demokratikus-átalakításának következménye. Hiszen a legújabb törvények lehetővé tették, hogy az alulról építkező civil szerveződések gondoskodjanak a dolgozók életszínvonaláról a nyugdíjas években. Az ágazati szintű, kisegítő nyugdíjpénztár különösen alkalmas erre. Mert meg kell szoknunk, hogy a demokráciában csupán a nyugdíjak 25–30%-át kapjuk az államtól, a többit magunknak kell előteremtenünk. Hogy mi motiválta a szervezőket? Elsősorban az, hogy a tagok adózatlan pénzéből jelentős alapot biztosítson az ágazat számára. Ugyanis ma a szakmának nincs megfelelő pénzügyi háttere, s emiatt komoly hátrányokat szenved. Nos, ez a cél hozta össze a két szervezetet, s fogott össze, hogy a lehető legnagyobb és legbiztonságosabb kisegítő pénztárt alapítsa meg.

– Kik lehetnek a pénztár tagjai, s milyen kedvezmények illetik a befizetőket?

– Mindazokat várjuk, akiknek a munkáltatója vállalja, hogy a dolgozók nevére maximálisan 1000 forintot fizetnek a nyugdíjalapba. A pénz-

tár a munkáltatóval köt szerződést, aki a befizetett összeg után nem fizet társadalombiztosítási járulékot, s az összeget teljes egészében költségként számolhatja el. De figyelemre méltó kedvezményben részesül a dolgozó is, mivel a befizetett összeg 40%-ával, maximálisan 100 000 forrival csökkentheti az adóalapját. Ez azt jelenti, hogy évi 250 000 forintig érdemes egy-egy fő részére a pénztárba elhelyezni a betéteket. A dolgozó leghamarabb tíz év után juthat a pénzéhez, amelyet járadékban vagy egy összegben vehet fel. A pénztár, ha jól sáfárkodik a rábízott vagyonnal, jelentős hozadékat nyerhet, amiről a tagok félévenként részletes kimutatást kapnak.

– Milyen garanciát tudnak nyújtani a tagoknak?

– A pénztár hosszú távú, 10 éves futamidejű befektetésekre biztosít lehetőséget. Biztonságát épp az ágazati jelleg adja, amely akkor is létezni fog, ha a dolgozó munkahelye átalakul, vagy megszűnik. Szigorú törvény írja elő a működés feltételeit, s a társadalmi ellenőrzés formáját. Az állam azt is meghatározza, hogy a befolyt tőkének 70%-át hosszú lejáratú államkötvényekbe kell fektetni. Csupán az összeg 10%-ával gazdálkodhat a pénztár, azt fordíthatja vissza vállalkozásokba. Ezt azonban nem szabad lebecsülni, mert ha meggondoljuk, hogy pár éven belül 5–6 milliárd forint fog befolyjni a pénztárba, így tekintélyes összeg jut a vállalkozások támogatására. Emellett garanciát jelent az is, hogy az adminisztratív munkák elvégzésével az angol Sedgwick Noble Lowndes Kft-t bíztuk meg, amely Nyugat-Európában nyugdíjpénztári kezelőként évtizedes tapasztalatokkal rendelkezik.

– Mit nyerhet a pénztár által a szakma?

– Nem csak az egyén anyagi biztonságát fogja a kisegítő nyugdíjpénztár szolgálni, de a rendelkezésre álló pénzalappal a szakmának nagyobb lesz a súlya. De lesz szava, tekintélye, s hatásosabban lehet lobbizni anélkül, hogy kockáztatnánk a pénzt. Egyszerűen a pénztárral a szakma fejlődését alapozzuk meg.

Bővebb felvilágosítást az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezeténél* (1061 Budapest, Jókai tér 9.), a *Faipari Tudományos Egyesület* (FATE) titkárságán (1027 Budapest, Fő utca 68.), valamint a *Sedgwick Noble Lowndes Kft-nél* (1034 Budapest, Tímár utca 20.) kaphatnak az érdeklődők.

(Átvett cikk a *Profi Erfa* c. lapból)

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtítkára
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,
dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,
Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. – Váci Nyomda Kft. 95-236 o.

2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

A MOSZ II. kongresszusa

ERDÉSZETI SZEMPONTBÓL IS FONTOS ESEMÉNY VOLT

A Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) január 11–12-én tartotta II. kongresszusát a Budapesti Kongresszusi Központban. A mintegy másfélezer résztvevő tanácskozásán megjelent: Göncz Árpád, a Magyar Köztársaság elnöke; Lakos László, földművelésügyi miniszter, aki ismertette Horn Gyula miniszterelnöknek a kongresszushoz küldött üdvözlő levelét; Vastagh Pál igazságügyi miniszter; Orosz Sándor, az Országgyűlés mezőgazdasági Bizottságának elnöke; Soós Károly Attila, az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium államtitkára. Több tárca, párt és társ-szervezet képviseltette magát a kongresszuson.

A kongresszus az alábbi határozatokat hozta:

1. Az agrárágazat helyzetéről, kibontakozásának feltételeiről. Ebben egy agrár-orientációs törvény mielőbbi kidolgozását sürgette. (A határozatnak az erdőgazdálkodással kapcsolatos fejezetét, valamint az erdészettel kapcsolatos felszólalást külön is ismertetjük.)

2. A szövetkezés jövőbeni legfontosabb feladatairól.

3. Az érdekképviselési tevékenység továbbfejlesztéséről.

A kongresszus megválasztotta a MOSZ új vezetőségét: A MOSZ elnöke: Nagy Tamás, főtthkára: Horváth Gábor. Alelnökök: Fodor Sándor, dr. Juhász István, Szaniszló Sándor.

Az erdőgazdálkodással kapcsolatos felszólalásból

Répászk Miklós felszólalása

Az Erdészeti Választmány, a Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége és a magam nevében, mint az Abádszalóki Erdőbirtokosok Szövetkezetének elnöke, köszöntöm Önöket.

Felszólalásomnak azt a címet adtam: *Ami a kongresszus írásos előterjesztéséből és határozat tervezetéből az erdővel kapcsolatosan kimaradt.*

– Az erdővel szembeni társadalmi elvárásoknak a tulajdonosi érdekeknek megfelelően kell a szövetségek szövetségének képviselni az erdő ügyét.

– Nem került megfogalmazásra az erdőprivatizációval kapcsolatban kialakult kusza állapot. Ma több százezer hektárnyi erdőterület – úgymond – lebeg tulajdoni vonatkozásban. S ez nem a szakhatóság közvetlen hibája! Az erdőprivatizáció ilyen alakulásának nagy vesztese az erdő, a tulajdonos és a szakgárda. Ha törvényünk kimondja, hogy az erdő korlátozott rendeltetésű vagyontárgy, melynek tulajdonosa köteles elviselni a közösség, a társadalom igényeinek szolgálatát is, akkor azt úgy is tekintjük. Ne engedjük, hogy a ma problémáit látványosan megoldani szándékozók elfeledjék: a magán- és közérdeket együttesen szolgálja az erdő!

– Évek óta súlyos gond az erdei aszfalkár. Ennek megnyugtató rendezését sürgősen napirendre kell tűzni.

– A térségi válságkezelő programokban helyet kell biztosítani – foglalkoztatás-politika és környezetvédelmi szempontból – az új erdők telepítésének és ezek állami támogatásának, mert ez alapvetően a magántulajdonú földterületeken valósul meg, ami egyben a nemzeté is!

Az általános birtokrendezést erdészeti szempontból igen fontosnak tartom. A szétaprózott, kis erdőparcellákban lehetetlen hosszú távú, tartamos erdőgazdálkodás. Az egyéni erdőművelés lehetséges, annak kereteit célszerűen meg kell határozni.

– Föld-, illetve erdőtulajdonnal kapcsolatosan együtt kell foglalkozni a vadgazdálkodási és vadászati kérdésekkel is. A tisztelt kongresszus határozatában foglaljon állást: a vadgazdálkodás a földhasználat egyik sajátos formája, s a vadászati jog a magyar földtulajdonosokkal, földhasználókkal együtt legyen gyakorolható. Ennek törvénybe iktatását halogatni lehet, de megkerülni nem!

– Szükségesnek tartom egy új, átfogó erdészeti politika kidolgozását, az erdő tulajdonviszonyaira figyelemmel.

Köbözöttáblázatok

Egy kötetben jelentette meg az ERDÉSZ 94 Kft., a Magyar Mezőgazdaság Kft. kiadásában a Rönkköböző táblázatok-at és a Csúcsban mért erdei faválasztékok tábláit.

A nyolc rönkköböző táblázat erdeink állományalkotó fafajáinak, illetve fafajcsoportjainak bontásában készült a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően. A táblázatokat az Erdészeti Tudományos Intézet dolgozta ki. Az egyes rönkféleségek fa-térfogatót (köb-tartalmát) a csúcsban mért átmérő és a hossz alapján század köbméter pontossággal tartalmazzák a táblázatok.

A rúd-fa, bányafa, bányapillér-fa, bányadorong, bányaféldorong, vezetékoszlop, valamint állvány- és cölöpfa köbözöttábláit az FM Erdőrendezési Szolgálat állította össze. Az imént felsorolt erdei faválasztékok számbavétele egyszerűbbé vált, mivel a méréshez (csúcs átmérő) nem szükséges a máglyákat megbontani.

A köbözöttáblázatokat tartalmazó kiadvány nemcsak hiánypótló, hanem mindennapi nélkülözhetetlen, korszerű, könnyen használható segédlet a fakitermelésben, a fafeldolgozásban és a faértékesítésben.

Megrendelhető az ERDÉSZ Kft.-nél, 1082 Budapest, Nap utca 6.

Ára: 250 Ft+10% áfa.

Dr. Csötönyi József

Felhívás!**GYERMEKÜDÜLÉS SZLOVÁKIÁBAN**

A magyar és szlovák erdészeti szakszervezetek közötti több éves gyümölcsöző, baráti kapcsolat eredményeként ebben az évben is megszervezzük a magyar erdőgazdaságokban, faipari üzemekben, erdőfelügyelőségeknél és más költségvetési intézményeknél dolgozók általános iskolás korú (6–14 év) gyerekeinek nyári üdülését a Szlovák Köztársaságban.

Az egyik csoport üdülési ideje: 1995. július 16–29.

Az üdülés helye Rozsnyó melletti csodálatos környezettel bíró *Betlér*.

A másik csoport üdülési ideje: még egyeztetés alatt van.

Az üdülés helye a *Besztercebánya* melletti *Tajov*. A tajovi üdülés időpontjáról később adunk tájékoztatást.

Felhívjuk a kedves szülők és minden érdeklődő figyelmét, hogy a gyermeküdüléssel kapcsolatos valamennyi részletkérdésben érdeklődni lehet az EFDSZ helyi szervezeténél, valamint a budapesti központban. (1066 Budapest, Jókai tér 9.)

Telefon: 131-4369

A MOSZ javaslata**AZ ERDŐGAZDÁLKODÁS KONFLIKTUSAINAK MEGOLDÁSÁRA**

1. A tulajdonváltás sürgeti a társas erdőkezelő szervezetek létrehozását és működésük azonnali megkezdését. Sürgős központi intézkedések szükségesek az erdőtelepítési, -kezelési és -használati problémák megoldására, azoknak az erdészeti törvénybe illesztésére.
2. A kongresszus nyomatékával hívja fel a kormány figyelmét az erdővagyon védelmére és a kezelését végző gazdálkodó szervezetek, társulások, szövetkezők tevékenysége segítésére.
3. Az erdőgazdálkodás múltbéli eszközhiányából fakadó, az Erdőfelügyelőség, az Erdészeti Hivatal adott helyzetben aránytalan és túlzott előírásai szankcionálását törölni szükséges. Ezek helyett tájékoztassák az új tulajdonosokat a szükséges tennivalókról és működjenek együtt a teljesítésükhöz szükséges feltételek megteremtésében.
4. A vadgazdálkodás a földhasználat alternatív formája. A vadászati jog hasznosításának jövedelme a földhasználót illesse meg, mivel a vele járó kockázat is őt terheli.

SZÁMVETÉS

Az *Erdészeti és Faipari Híradó* csaknem egyidős a nagy, történelmi léptékű rendszerváltással. Az *ötödik esztendejébe lépett*. A lap hű krónikása volt annak a jelentős folyamatnak, amelynek eredményeként megszületett az önálló, független, a szakmában elismerést kiváltó *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete*.

Az *Erdészeti és Faipari Híradó* együtt élt a kemény buktatókkal küzdő, új utakat kereső, ám mindvégig emberközpontú, de sajátos erdészeti vonásokat tartalmazó szakszervezeti mozgalommal.

A lap rendelkezik mindama – úgymond – tulajdonságokkal, ami egy laphoz elengedhetetlenül szükséges. A lap emberközpontúsága mellett, szembetűnő jellemzője a *sokszínűség*, ami a mindennapokhoz való kapcsolattól fakad. Ezt példázzák a mozgalmi, szorosan vett szakmai cikkei, élménybeszámolói, interjúi stb.

Jellemzője továbbá, hogy friss, időszerű, útbaigazító írás csaknem valamennyi lapszámban fellelhető. És végül – véleményem szerint – *egy jól szerkesztett lap a Híradó*.

Az elmúlt esztendő megalkotották azon nézetemet, hogy ezt a lapszerkesztő *filozófiát* tovább kell folytatni. Változatlan célként nemcsak formálni, kapaszkodókat adni, *hanem változatlan hittel szolgálni az EMBERT és az ERDŐT!*

(Csötönyi)

Az átalakulás után

Bemutatjuk

a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaságot

Lapunk rendszeres olvasói emlékeznek rá, hogy van egy olyan rovatunk, amelyben egy-egy erdőgazdaság, faipari vállalat, erdőfelügyelőség, vagy intézmény és annak szakszervezeti bizottsága mutatkozik be.

Múlt év októberi számunkban a Kisalföldi Erdő Részvénytársaságról olvashattak. Mostani számunkban – a teljesség igénye nélkül – a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt. mutatkozik be. Reméljük, hogy ez a bemutatkozás is tovább segíti egymás jobb megismerését, a jó tapasztalatok átvételét.

A KEFAG 1993. július 1-től gazdálkodik rt. formában, az ország legszárazabb termőhelyű homoktalaján, a Duna–Tisza közén, mintegy 63 ezer ha területen. Az 1994. évi össz fakitermelési tervünk 187 ezer m³ volt. Tisztításra 1400 ha fiatal erdőterületet terveztünk. A gyéritések összes tervezett területe 1140 ha-t tesz ki. A kitermelt vastagfa 30%-át (döntő mennyiségben papírfaként) export útján értékesítjük. Az erdősfítéshez szükséges csemetetermelésünket a nagy múlttal rendelkező csemetekertek biztosítják, évente 12–14 millió darab kiültethető csemete előállításával.

Az rt. éves erdősfítési feladata 860 ha fiatal erdő létrehozása. Fő ágazataink mellett jelentőséggel bír a vadgazdálkodás is, amely az idegenforgalom fejlődését segítve éves szinten jelentős árbevételt eredményez. Részvénytársaságunk 1994. évi árbevételi terve 801 millió Ft, amely év végére várhatóan 150 millióval túlteljesíthető. A gazdálkodás tárgyevi várható eredménye 30 millió Ft.

Szervezetileg a részvénytársaság nyolc erdőszektorből és a központból áll. A jánosalmi fafeldolgozó egységünk 1992. májusától BÁCS-FA néven, kft-ként működik. Két műszaki-javító kft. alakult, az egyik Kelebián, a másik Császártöltésen.

Az átalakulással járó problémák miatt az elmúlt évek során a gazdaság dolgozóinak létszáma fokozatosan csökkent. Ma már a fakitermelés és -szállítás teljes mértékben vállalkozási alapon történik részvénytársaságunknál. A foglalkoztatottak száma 1993-ban 410 fő volt; '94-ben már csak 336 főt foglalkoztat a cég teljes munkaidőben. A foglalkoztatottak évi átlagos bérszínvonalja jelenleg 372 ezer Ft.

Az elmúlt évektől – egységesen – minden dolgozónk 6 m³ illetményfát kap évente. A nem fizikai állományú dolgozók – az egyenruha-juttatást kiszélesítve – formaruhát is kapnak.

Fentiekből is látható, hogy a változás minket sem került el:

- a privatizációs hatások;
- a vállalkozási munkavégzési lehetőségek bevezetése, alkalmazása;
- a műszaki bázis volumen-változása, bezárás, eladás döntő mértékben megváltoztatták a gazdálkodás módját és feltételeit.

Az erdőterületek privatizációja során mintegy 10 700 ha került átadásra a Kárrendezési Hivatalnak. Részvénytársaságunk a megváltozott körülmények ellenére is igyekszik olyan gazda-

sági pozícióban maradni, amely a nyereséges gazdálkodást biztosítja.

Szakembereink mindent elkövetnek:

- a területi erdőgazdálkodás jelentőségének megtartásáért;
- a területi szakmai érdekek érvényesítéséért;
- a gazdasági, jogi, pénzügyi szabályozók hatékony alkalmazásáért.

Az új helyzethez igazodva napjainkban a gyorsan változó körülmények között kell megteremteni a gazdálkodás feltételeit.

A szakszervezeti tevékenységről

Részvénytársaságunknál a munkavállalói érdekvédelmet, illetve a szakszervezeti érdekképviselést az egységektől delegált munkahelyi szakszervezeti titkárokból és reszortfelelősökből álló szakszervezeti bizottság látja el.

Tevékenységünk során folyamatosan igényeljük az erdőszektornél működő munkahelyi szakszervezeti bizottságok munkáját. Figyelemmel kísérjük a szép számmal jelenlévő nyugdíjasok érdekeit is. Felettes szakszervezeti szervünk az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete, amelytől főleg szakmai jellegű, jogi vonatkozású instrukciót, segítséget kapunk.

Taglétszámunk 380 fő. Az üzemi tanács megalakulása után azonnal rögzítettük a két érdekvédelmi testület munkahelyi jogi feladatait és hatásköreit, melynek alapján e két testület egymást segítve tevékenykedik.

Változó világunkban – továbbra is – a szakszervezetnek a közösségért tenni akaró és tudó munkatársakra lehet és szabad számítani. Szerencsére még mindig szép számmal vannak ilyen munkatársaink, akiknek áldozatkész munkájáért ezúton is köszönet jár.

Napjainkban a szakszervezeti munkához nagy odaadásra, áldozatvállalásra, elszántságra és a mai követelményeknek megfelelő módszerek megválasztására van szükség.

A további munkavégzéshez kívánok minden kedves kollégának jó erőt és sok sikert.

Kovács Zsigmond
szb-titkár

§



JOGSZABÁLY- MUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

● A mező- és erdőgazdálkodási, valamint az élelmiszeripari tevékenységhez kapcsolódó szakértői működés engedélyezésével kapcsolatos szakértői működés engedélyezésével kapcsolatos eljárásról szól a 61/1994. (XI. 8.) FM rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 1994. évi 110. számában.)

● A lakáscélú megtakarításokról szóló PM rendeletet módosította a 29/1994. (XI. 15.) PM rendelet. (Magyar Közlöny 112. száma.)

● A társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény végrehajtásáról szóló MT rendelet módosításáról szóló 172/1994. (XII. 20.) Korm. rendelet, amely szerint a biztosított a sürgős szükség esetén túl, mely szakrendeléseket veheti igénybe az alapellátás orvosának beutalója nélkül. (Magyar Közlöny 122. száma.)

● A mező-, erdő- és vadgazdaságba tartozó adóalanyok minimumadó-fizetés alóli mentesítéséről szóló 1120/1994. (XII. 20.) Korm. határozat. (Magyar Közlöny 122. száma.)

● A belföldi vasúti árufuvarozás, postai szolgáltatások, a menetrend szerinti távolsági (helyközi) autóbusz-közlekedés, valamint a vasúti személyszállítás legmagasabb díjáról, továbbá a távbeszélő szolgáltatásáról szóló rendeleteket tették közzé a Magyar Közlöny 124. számában.

● A magánszemélyek jövedelemadójáról és a társasági adóról szóló törvény a Magyar Közlöny 125. számában található.

● Az általános forgalmi adó és az adózás rendjét szabályozó törvények módosításáról szóló rendelkezések módosítása a Magyar Közlöny 126. számában olvasható.

● A lakosság részére háztartási célra szolgáltatott villamosenergia díjának, valamint a földgáz díjának megállapításáról szóló rendeleteket a Magyar Közlöny 127. számában tették közzé.

● A hegyközségekről szóló törvény az 1994. évi CII. törvényben módosították. (Magyar Közlöny 128. száma.)

● Az adómentes természetbeni juttatásnak minősülő fogyasztói árkiegészítést nem tartalmazó közlekedési és postai kedvezményekről szól a 179/1994. (XII. 28.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 128. száma.)

● A társadalombiztosításról szóló néhány szabályt, köztük az öregségi nyugdíjalapot képező havi átlagkeresetek mértékét szabályozó 183/1994. (XII. 29.) Korm. rendeletet tartalmazza a Magyar Közlöny 129. száma.

● A Magyar Köztársaság 1995. évi költségvetéséről szól az 1994. évi CIV. törvény.

● Az agrárágazat támogatásának egyes kérdéseiről szól a 187/1994. (XII. 30.) Korm. rendelet.

● A részben vagy teljesen tartósan állami tulajdonban maradó gazdálkodó szervezetekről szóló rendeletet módosította a 189/1994. (XII. 30.) Korm. rendelet. (Ez utóbb említett három jogszabály a Magyar Közlöny 130. számában található.)

● A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvényt módosította az 1994. évi CV. törvény. A módosítás értelmében a munkaadó a munkavállaló részére adott munkaviszonyból származó bruttó kereset 4,2%-át köteles munkaadói járulékként fizetni. (Magyar Közlöny 131. száma.)

Dr. Gajdár László
jogtanácsos

Simon István

Hóvirágok

*Erdőszélen látszik a hó
még,
ezt nem tudták elvinni a
láthatatlan, aranyos
kordék,
itt kell hát elsorvadnia.*

*Villog a roskadt hó – és
minden,
érzem, mégis tavaszba lát.
Nézd, itt fönnt az avas
gerincen
kis zöld száron fehér
palást.*

*Egy, kettő... aztán egyre
több jön,
tódul a hóvirág elénk.
Nézem őket a sáros földön,
mint valami szép
tüneményt.*

*Kis Prometheusok a
sziklán,
elhozták mégis a tüzet.
Velük – bár tépi őket
hitvány
keselyű-szél – tavasz
üzent.*

*Éjjel a telihold fagyot hoz,
nappal hideg az égi kék...
Ide szegődtetek a sorshoz?
Nem kérdezem meg, hogy
miért.*

*Később tavasz ragyogna
rátok,
hol minden gaz s virág
kikel,
de ti tudjátok, hóvirágok:
valakinek kezdeni kell.*

Erdőtulajdonosok figyelmébe!

Üzemterv szerinti erdőgazdálkodás a magánerdőkben

A Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala az Erdőgazdák Kiskönyvtára című sorozat 5. füzetét adta ki azzal a céllal, hogy újabb hasznos ismeretekkel bővítse az erdőtulajdonosok ismereteit. Az Üzemterv szerinti erdőgazdálkodás a magánerdőkben című füzetet Halász Gábor, az FM Erdőrendezési Szolgálat főigazgatója szerkesztette, az előszót Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke írta. Az előszóban – többek között – az alábbiakat olvashatjuk:

„Több, mint nyolc évtizeddel ezelőtt vetette papírra a következő sorokat egy kitűnő erdőmérnök; Muzsnay Géza, az akkori selmeci Bányászati és Erdészeti Főiskola professzora:

... az erdőgazdának arra kell törekednie, hogy az erdő fatermelésével megfelelő jövedelmet hozzon, mégpedig állandóan, tehát nemcsak a jelenben, hanem a késő jövőben is, s hogy emellett a jövedelem, ha évről évre éppen nem is lesz egészen egyenlő, nagy ingadozásoknak ne legyen kitéve. Ha ez biztosítva van, akkor az erdő rendszerint a közérdek szempontjából is megfelel hivatásának.”

Bölcs alapelvek, bölcs szavakkal történt megfogalmazása ez a két mondat. Az erdőhöz, erdőgazdálkodáshoz fűződő magánérdek és közérdek szintéziséét manapság is nehéz volna találékban megfogalmazni. Ahhoz, hogy a szép elvből gyakorlati valóság váljék, segítséget kíván nyújtani az FM Erdőrendezési Szolgálata az erdőtulajdonosoknak, az ún. erdőgazdasági üzemterv elkészítésével.

Az üzemterv nagy segítség az erdészeti szakismeretekben rendszerint kevésbé járatos erdőbirtokosok számára. Útmutató, amely részletesen, erdőrésztelenként megmondja, hogy mikor és hol mit lehet és mit kell tenni ahhoz, hogy a fentiekben idézett alapelv, mai kifejezéssel élve: a tartamos, fenntartható erdőgazdálkodás mind a tulajdonos, mind a köz javára megvalósuljon. Egyben egy nagy tükör is, amelynek adataiból a birtokos valóságát képet kap erdejének minden lényeges jellemzőjéről.

Az erdőgazdasági üzemterv nagyon sok szakismeretet szintetizáló dokumentum, amelynek kezelése, használata maga is bizonyos felkészültséget igényel az er-

dőtulajdonostól. Ehhez kíván alapsmereket nyújtani az Erdőgazdák kiskönyvtára sorozat 5. füzet.

Az említett kiadvány az alábbi főbb témákat öleli fel: 1. A magánerdő kialakulása. 2. Az erdő birtokbavételének folyamata. 3. A közös erdőgazdálkodás indokai. 4. Az erdőgazdálkodással kapcsolatban lévő államigazgatási, szakigazgatási szervek. 5. Az üzemterv. Ezen belül: a) Az üzemterv és használata; b) Az üzemtervi kivonat; c) Az erdőgazdálkodó feladatai üzemtervezéskor. 6. Az erdőgazdálkodás éves tervezése. Ezen belül: a) Éves tervek; b) Az üzemtervtől való eltérés és póttervek; c) Az erdőfelügyelőség hatásköre. 7. Az erdőtulajdonos és a társadalom kapcsolata.

Az ötödik füzet szerzői: dr. Péti Miklós és Bús Mária.

Az itt röviden bemutatott füzet tanulmányozását minden kedves olvasónak jó szívvel javasoljuk.

(A könyv beszerezhető: FM Erdészeti Hivatal, Budapest V., Kossuth Lajos tér 9. és az ország valamennyi erdőfelügyelőségénél.)

Az Erdőgazdák Kiskönyvtára sorozat eddig megjelent füzetei:

1. Mit kell tudnunk az erdőgazdálkodásról?
2. Hogyan telepítsünk erdőt?
3. Az erdőgazdálkodás támogatása.
4. Az erdőbirtokossági társulatokról.
5. Üzemterv szerinti erdőgazdálkodás a magánerdőkben.

K. F.

Erdész az önkormányzatban

Mátraszentimre kis szlovák nemzetiségű település a Mátrában. Az utóbbi években egyre többet hallani a falu nemzetiégi munkájáról, valamint arról, hogy egyre több vendég érkezik ide, gyönyörködve a természet szépségében.

December hónapban itt is, csakúgy mint az egész országban urnák elé járultak a polgárok, hogy megválasszák a települési önkormányzatot. A testületbe választották Háber Lászlót, a helyi erdészet kerületvezetőjét is.

Az önkormányzati ülés előtt beszélgettünk vele. 1954-től dolgozik a Mátrai Erdős és Fafeldolgozó Rt-nél. Amikor megkérdeztem, hogy van-e kitüntetése, vagy valamilyen elismerése több évtizedes munkájáért, szerényen csak annyit mondott, hogy ő hivatásszerűen végzi ezt a munkát, miért kellene ezt külön honorálni... csak a feladatát teljesíti. Nyugdíj előtt áll, három gyermeket nevelt fel, elégedett embernek érzi magát.

– Miért vállalta az önkormányzati tagságot?

– Embereket szerető ember vagyok, szeretek segíteni mások gondján-baján, úgy gondolom, hogy ebben a funkcióban is sokat tehetek az emberekért. Mátraszentimre kis szlovák nemzetiségű település és nagy öröm, hogy az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete is figyelemmel kíséri munkánkat. Az elmúlt évben is szlovák erdészeti szakszervezeti delegáció járt itt és meggyőződhetek munkánkról. Ugyancsak figyelemre méltó, hogy a szakszervezet szervezésében több tanulónk részt vehetett a szlovákiai nyári táborban Tajovban, illetve Betléren. Ezek kis lépések a népek közeledésében, de úgy gondolom, hogy ilyen kis léptekkel lehet új, baráti alapokra hozni az országok közötti kapcsolatokat.

Valamennyien kívánjuk Háber László erdész barátunknak, hogy felelősségteljes megbízatását teljesítse olyan nagy lelkesedéssel és hozzáértéssel, mint ahogy ezt eddig is tette.

Ehhez kívánunk Neki jó erőt, egészséget és sok sikert!

dr. Alt Gyula,
a Szlovák Szövetség titkára

Üzemi tanács választás – 1995.

Immár második alkalommal kell az urnák elé járulni a munkavállalóknak, hogy újabb három évre megválasszák munkahelyükön az Üzemi Tanácsokat.

Működésük vegyes benyomást keltett, hiszen az Antall-kormány bármennyire is jó szándékával indokolta létrehozásukat, a munkavállalók jelentős része a szakszervezetek bomlasztásaként, gyengítéseként fogta fel a kezdeményezést. E kettősség rá is nyomta bélyegét működésükre, melyet még tetézett a jogi tisztázatlanság, az üzemi tanácsok helyének, szerepének, hatásköreinek pontatlan meghatározása.

Bárhogy is működtek az üt-k, a jelenlegi választásoknak mégis óriási mértékű a jelentősége. Mi teszi ezt az eseményt ilyen fontossá?

– *Lehetőséget biztosít a munkavállalóknak érdekképviseleti hovatartozásuktól függetlenül a vezetésben való aktív részvételre. Tájékozta-*

tást kérhetnek a gazdasági folyamatokról, melyet a vezetők kötelesek megtenni. Véleményezési jogukkal élve aktív befolyást gyakorolhatnak választott képviselőik révén az átalakulási folyamatra, a privatizációra, munkásvédelem, bér és jövedelmi viszonyok alakulására stb.

Hogyan befolyásolhatja a választás a szakszervezet működését?

– *Az üzemi tanács választásokon dől el, mely szakszervezetek jogosultak a tagság képviseletére az adott ágazatban, munkahelyeken. Az a szakszervezet jogosult a Kollektív szerződést megkötni, amelynek jelöltjei az üt-i választásokon a szavazatok több, mint a felét megszerezte.*

A színvonalas érdekvédelmi munkához, a szakszervezet elvárt szintű működéséhez anyagi erőforrások szükségesek. Az üt-választások hogyan befolyásolják ezt?

– *Az 1995. évi üzemi tanács választásokon a szakszerve-*

zetekre leadott szavazatok alapján kerül felosztásra az ágazati szakszervezeti vagy on, amely több százmilliós értéket jelent. Ezen vagyon zárolásának feloldásával és elosztásával hozzáférhető, működő, működtethető, vagy értékesíthető vagyonrészek segíthetik az eddigi szakszervezeti munka minőségi javulását, a szolgáltatások bővülését.

Összefoglalva tehát az 1995. évi üt-választás:

– *lehetővé teszi a munkavállalók részvételét a gazdasági folyamatok meghatározásában;*

– *kijelöli a munkavállalók képviseletére jogosult szakszervezetek körét;*

– *a szakszervezeti vagyon felosztásával elősegíti az érdekvédelem színvonalának javítását.*

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének nevében kérünk tehát minden ágazatban foglalkoztatott

(folytatás a 2. oldalon)

Üzemi tanács választás – 1995.

(folytatás az első oldalról)

munkavállalót, vegyen részt az üt-választásokon, legyen saját sorsának tevékeny alakítója és szavazatával támogassa az EFDSZ jelölteket, hiszen a szakszervezetek által elért eredmények egyértelműen hatnak a szakszervezeten kívüli munkavállalókra is.

Befejezésül ezúttal ismételtén felhívjuk szakszervezeti tagságunk, minden munkavállaló figyelmét az alábbi fontos dolgokra.

Ki választható az üzemi tanács tagjának?

Minden munkavállaló, aki legalább hat hónap munkaviszonnyal rendelkezik a munkahelyén,

kivéve

- aki munkáltatói jogot gyakorol;
- a munkáltató vezetőjének (ig. vez. ig.) közeli hozzátartozója;
- aki nem cselekvőképes, (pl. nem töltötte be a 18. életévét);
- a választási bizottság tagja.

TÁJÉKOZTATÓ A SZAVAZÁSRÓL

1. A választás titkos, kérjük vegye igénybe a szavazófülkét (helyiséget). Egyszerre

csak egy szavazó tartózkodhat a fülkében.

2. A szavazáson csak személyesen lehet részt venni, a személyazonosság igazolása mellett.

3. Szavazni csak a szavazatszedő bizottság által adott szavazólapon lehet.

4. Érvényesen szavazni csak a szavazólapon szereplő jelöltekre lehet.

5. A szavazólapon a választani kívánt nevét egyértelműen kell megjelölni.

6. Érvénytelen a szavazat: – ha nem a hivatalos szavazólapon adták le;

– ha nem lehet megállapítani, hogy a szavazatot kire adták le;

– a szavazólapon a megválasztható tagok számánál több jelöltet jelöltek meg. (Ha kevesebb jelöltet jelöltek meg a megválaszthatók számánál, a rájuk leadott szavazatok érvényesek!)

Eredményes, jó munkát kívánok.

Barta László,
az EFDSZ elnöke

Mátrafüred

Erdész – Sportnapok

Legutóbbi számunkban Fritsch Ottó kollégánk egy cikk formájában részletes tájékoztatást adott arról, hogy az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete újra beindítja a régebben nagy tömegeket megmozgató és nagyon népszerű sporttalálkozókat.

Szakszervezetünk sportbizottsága idén első alkalommal, szeptember 15–16–17-én Mátrafüreden, a Vadas Jenő Erdészeti Szakközépiskolában fogja megrendezni az Országos Erdész Sportnapokat.

A háromnapos sporttalálkozáson atlétikában, labdajátékokban, lövészetben, tájékozódási futásban, sakkban és asztaliteniszből (csapat és egyéni) mérhetik össze tudásukat a résztvevők. A sportbizottság a versenyekről májusban részletes tájékoztatást és versenyfelhívást készít.

Kérjük azokat a sportot kedvelő barátainkat, akik részt kívánnak venni akár egyéni, akár csapatversenyeken, vagy csak vendégként is az első Mátrafüredi Erdész Sportnapokon, hogy ezzel kapcsolatos mindennemű felvilágosítás ügyében forduljanak az EFDSZ helyi szervezetéhez, valamint a budapesti központhoz (1061 Budapest, Jókai tér 9. Telefon: 131-4369)

A jobb érdekvédelemért...

Mint ismert már azóta a T. Olvasó előtt, szakszervezetünk a tagság körében végzett széleskörű informálódás és a vezetőtestületek által kialakított vélemény alapján április végén *felmondta tagsági viszonyát a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségénél.*

Nem volt könnyű a döntést meghozni, bár ez nem pillanatnyi elhatározás műve volt. A rendszerváltáskor, az ország társadalmi-gazdasági helyzetének nyilvánvalóan várható változására a munkavállalói érdekképviselőknek is fel kellett készülniük és szerkezetükben, működési mechanizmusukat illetően alapvető változásokra volt szükség. Ezt már 1990 előtt is érezték a szakszervezetek, de ezek inkább csak a „cégátbírás” átfestését jelentették, sem mint érdemi változást. (Lásd: MEDOSZ Szövetség)

Előre mutatóbb volt a legnagyobb országos konföderáció radikális átalakulási szándéka és úgy tűnt, hogy az MSZOSZ, mint valódi – az ahhoz önként csatlakozó tagok szuverenitását és sajátos érdekeit tiszteletben tartó – szövetség fog működni. Már az első időkben látszott, hogy bármily dícsérendő is a szándék, az önmagában kevés. A régi beidegződések, a túlzott létszámú testületek, az állandó ülésezések, a sok üresjárat előbb-utóbb komoly zavarokhoz vezet.

Az Antall-kormány szakszervezet-próbáló intézkedései, a munkavállalói érdekképviselők ellehetetlenülésére való törekvés összekovácsolta az erőket és valóban a klasszikus értelemben egységet alkotva dolgoztak a szolidaritás, az egymás és a munkavállalók iránt érzett felelősség szellemében. A kormányzattal szembeni egységes fellépés, a sztrájk meghirdetése, a sikeres akciók mind-mind eltakarták a szövetségen belüli és egyre jobban feszítő problémákat.

A rendkívüli kongresszus idejében – amikor még sok mindent tisztázni lehetett volna – már látszott, hogy a biztonság kedvéért egyesek legitimitásukat akarják újra maguk előtt is, kívül állók előtt is bizonyítani. Közben hol hatékonyabban, hol nehezebben működött a – ma már látjuk bőven túlméretezett – szervezet, amely egyre többbe került. Egyes MSZOSZ vezetők európai léptékű és ténylegesen korszerű, előremutató elképzelései az érdekképviselési munkáról, kezdtek a magyar társadalom és gazdaság valóságától elszakadni. E téren is fokozatos, tudatformáló, az élet változásaihoz jobban igazodó munkára lett volna szükség.

Közben – szép csendben – folyt a sokszor gépiesen szavazó testületek mögé bújás, a közös vagyon néha objektív kényszerűségéből is történő felélése, a más véleményen lévők, a jószándékú kritikát hangoztatók kirekesztése, lehetetlenné való tevésére irányuló törekvés.

Az 1994-es választások előtt a tagság egy jó részének nemtetszését „elnyerve” prominens szakszervezeti vezetőink elkötelezték magukat egy párt, az MSZP mellett, megindokolva ezt a korszerű(?) nyugat-európai szakszervezetek közül az ide illőknek a példájával. Ez már előre vetítette árnyékát a későbbi konfliktusok és tudathasadások lehetőségének. Itt nem baloldali értékeket és nem egyéni érzelmeket kritizálunk! (Lapunk tavalyi – februári – számában és az akkori választási kampány során is hangot adtunk aggályainknak.)

Sajnos kételyeink egy része beigazolódott. Az ország helyzetét többé-kevésbé ismerve, sok jóra nem számíthattunk. De a munkavállalói érdekképviselők ilyen mérvű lekezelésére, véleményük semmibe vételére végképp nem számítottunk, főleg nem a nagyobbik kormánypárt részéről. A fent említett – és valószínűleg más – okok miatt az MSZOSZ-nek az érdekérvényesítésben a közelmúltban nem sikerült olyan hatékonyságot elérni, mint korábban és a tagszervezetek (tagság) által hozott anyagi és erkölcsi támogatással mindez messze nincs arányban.

Visszafogott, mondhatnánk passzív volt az MSZOSZ hozzáállása a vasutas sztrájkhoz. Határozottabb kiállást és közreműködést vártunk volna a problémák megoldásával kapcsolatban.

Testületünk véleménye az, hogy az MSZOSZ által kezelt közös vagyont a tagság számára hatékonyabban, ésszerűbben és a tagságot képviselő szakmai szakszervezetek érdemi bevonásával, a tulajdonosi jogosítványok teljes körű biztosításával kellett volna működtetni.

Korántsem teljes az okok és aggályok felsorolása, csupán a főbb problémaköröket kívántuk feltárni a T. Olvasó előtt, mert a lap megjelenésekor már biztosan újra mondják a másik oldalon az „érdemi” ellenvetéseket: „néhány ember egyéni akciója... , nincs is tagságuk... , bomlasztanak...” stb.

A lap adta lehetőségen belül ezekkel a gondolatokkal, tényekkel is tájékoztatni kívántuk tagságunkat, valamennyi olvasónkat ezen igen fontos döntésünkről.

BEMUTATKOZIK A GYULAJ ERDÉSZETI

Lapunk rendszeres olvasói tudják, hogy van egy olyan rovatunk, melyben egy-egy erdőgazdaság, faipari vállalat, erdőfelügyelőség, vagy intézmény és annak szak szervezeti bizottsága mutatkozik be.

Legutóbbi számunkban a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaságról olvashattak. Mostani számunkban a *Gyulai Erdészeti és Vadászati Rt.*, lapunk másik részén pedig a *Miskolci Erdőfelügyelőség* mutatkozik be.

Reméljük, hogy mindkét bemutatkozás tovább segíti egymás jobb megismerését, a tapasztalatok átvételét.

A GYULAJ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI RT. Tolna megye 46 településének köz igazgatási területén helyezkedik el.

A kezelésében lévő területe 23 367 ha, amely négy nagyobb erdőtömbből és több kisebb erdőfoltból tevődik össze. A terület földrajzi elhelyezkedése alapján négy erdőgazdasági tájhoz tartozik. Ezek jelentőségük sorrendjében a következők:

- *Baranya–Somogy–Tolnai hegység északi része;*
- *Tengelic homokvidék területe;*
- *Közép-alsó-dunai ártér. Bölcse és Paks környéke;*
- *Mezőföld–Dunaföldvár község határa.*

A négy nagyobb erdőtömb igazolta a négy termelő-erdész kialakítását. Tamási–Hőgyési Erdészeti tölgy, illetve a cseres klímájú Pincehely, Nagydorogi erdő-sztyepp. A többi termőhelyeken változatos állományok találhatók: a

bozótos-virágoskőris, a gertyán, a hárs, a bükk.

Erdőgazdaságunk a többi erdőgazdasághoz hasonlóan 1993. július 1-től Rt. formában működik. Ezt a működést az öt főből álló igazgatóság és az öt fős felügyelőbizottság irányítja.

Fő ágazataink a következők:

- *Mag-, csemetetermelés:* Már csak a Hőgyési Erdészeti-nél maradt meg a csemetekertünk, a többi – privatizáció során – bérbeadott. Az éves szükséglet java részét a bérlő igény szerint megtermeli.
- *Erdőfelújítás, -telepítés:* Erdősítéssel érintett új erdő létrehozása: 300 ha. A nagyvadtartás miatt nagyon sok erdőt kerítés mögött újítjuk fel. 1995-ben 38 km hosszú vadvédelmi kerítést kell építenünk.

Száradás miatt az akácfa-faj ültetése és sarjaztatása került

előtérbe, de továbbra is ragaszkodunk ahhoz az elvhez, hogy tölgyes helyett tölgyes-állományt hozunk létre.

A felhagyott vadföldek újra beerdősítése igen komoly feladat, ez is több mint 100 ha.

A térségre jellemző az is, hogy a nagyvad-létszám a kívánatos szinthez közeledik, ezért nemcsak kerítés mögött, hanem szabadon is kerítés nélkül tudunk erdősítést végrehajtani.

- *Fahasználat:* 1994-ben kitermelt bruttó fatömeg 109 E m³. Az összes fakitermelés kb. 80%-a véghasználat, 20%-a előhasználat. Az előhasználat csökkenő mértéke várható, mivel már az egészségügyi termeléseknél annyira meg kell bontani az állományt, hogy már itt kialakul a kívánatos hálozat.

Az elkövetkező időben kénytelenek vagyunk célirányosan a száradó tölgy és cser állományainkat vágni az értékmentés miatt.

ÉS VADÁSZATI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Faértékesítés árbevételének 30%-a export 70%-a belföldi. A faanyag iránti kereslet növekedése és az árfolyamváltozások miatt a fahasználatban az elérhető nyereség tovább nőhet. Természetesen ebből kívánjuk felújítani az új erdőket is.

– *Vadgazdálkodás:* A fakitermelés mellett a másik jelentős ágazata az rt-nek.

A méltán – egykor – világhírű Gyulaji dám-állomány megtartása egészséges, optimális szintentartása az ágazat egyik fő feladata.

A gazdálkodás tárgyévi várható eredménye 18 millió Ft. Az átalakulás során az elmúlt 2–3 év alatt a dolgozói létszám 850 főről 280 főre csökkent.

Ma a fakitermelés és a szállítás, az erdőművelés nagy része vállalkozási alapon történik.

A dolgozók évi átlagbére 1994-ben 325 E Ft. 1995. évi terv 380 E Ft/fő.

Az elmúlt évektől egységesen mindenki 8 m³ illetményfát kap évente. A nyugdíjasok, kismamák, katonák kedvezményes tűzifavásárlási lehetőséget kapnak. Erdész egyenruha, munkaruha és formaruha juttatásunk is van.

Az átalakulás döntő mértékben megváltoztatta a gazdálkodás feltételeit. Társaságunk-

nál megszűnt a fagyártmány-termelés. A csibráki üzemünk bezárt, eladásra vár. A műszaki erdészetünk már korábban megszűnt, és eladásra került. A privatizáció során 1080 ha terület került átadásra a Kárrendezési Hivatalnak.

Szakembereinkre nehéz feladat vár az alábbiak miatt:

– *A megváltozott körülményekhez igazodva olyan pozícióban kell maradni, ami nyereséggé teszi a gazdálkodást, ami biztosítja a még megmaradt dolgozók megélhetését.*

– *Összeegyeztetni a nyereséges gazdálkodást az erdő védelmével, az igazi igényes szakmai munka érvényesítésével.*

– *Gyors ütemben, okosan kihasználni a megváltozott pénzügyi, közgazdasági, jogi szabályozók adta lehetőségeket.*

A szakszervezet tevékenységről

A részvénytársaságnál a munkavállalói érdekvédelmet az egységeknél megválasztott főbizalmi és bizalmi, valamint a központban dolgozó tisztségviselők látják el. Az üzemi tanács megalakulásával igyekez-

tünk még többet és jobban bevonnunk dolgozóinkat a kollektív döntésekbe, így a két testület egymást segítve dolgozik.

Felettes szervünk az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete, amelytől sok segítséget kapunk.

Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, mert vannak közöttünk sokan, akik szívesen tesznek, dolgoznak, szerveznek a közösségért, egymásért.

Tisztelnünk, becsülnünk kell azokat a kollégákat, akik megszervezik az évenkénti kirándulásokat, a nyugdíjas-találkozókat; akik feláldozzák szabad idejüket egy-egy jólsikerült közös színházlátogatás megszervezéséért.

Munkánk legfontosabb részeként a Kollektív szerződés megkötését tekintjük. Ebben segít nekünk az ágazati keretszerződés. Ezen cikk megírásával egy időben dolgoztunk a Kollektív szerződésünk 1995. évi módosításán.

Talán ennyit magunkról a teljesség igénye nélkül. Kívánjuk másoknak is, hogy sikerüljön a megváltozott, nehéz körülmények között dolgozniuk és a közösségért tenniük.

Szalisznyó Károlyné
szb-titkár

Tájékoztató!

Gyermeküdülés Szlovákiában

A magyar és szlovák erdészeti szakszervezetek közötti több éves gyümölcsöző, baráti kapcsolat eredményeként ebben az évben is megszervezzük a magyar erdőgazdaságokban, faipari üzemekben, erdőfelügyelőségeknél és más költségvetési intézményeknél dolgozók általános iskolás korú (6–14 év) gyerekeinek nyári üdültetését a Szlovák Köztársaságban.

Az egyik csoport üdülési ideje: 1995. július 16–29. Az üdülés helye a Rozsnyó melletti csodálatos környezettel bíró *Betlér*.

A másik csoport üdülési ideje: 1995. július 16–28. Az üdülés helye a Besztercebánya melletti ragyogó hegyi környezetben levő *Tajov*.

Felhívjuk a kedves szülők és minden érdeklődő figyelmét, hogy a gyermeküdüléssel kapcsolatban valamennyi részletkérdésben érdeklődni lehet az **EFDSZ helyi szervezeténél**, valamint a budapesti központban.

(1066 Budapest, Jókai tér 9.)

Telefon: 1314-369.

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapest, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.
Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta: 1800 Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

Erdeink egészségi állapota

Mindössze 400 példányban és 115 oldalnyi terjedelemben jelent meg az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) Erdővédelmi Osztályának az 1994. évi biotikus és abiotikus erdőgazdasági károkról, valamint az 1995-ben várható károsításokról szóló prognózis füzet.

A 73 táblázatba foglalt adatok gondos tanulmányozása nyomán közel sem szívderítő, inkább aggasztó kép rajzolódik ki erdeink egészségi állapotáról. Az erdővédelmi jelzőlapok alapján – 1994-ben – 230 000 ha biotikus és abiotikus kárt jelentettek. Itt meg kell jegyezni, hogy az ország erdőterületének 40%-áról – a privatizációval érintett erdőterületről – nincs adat, illetve nem érkezett jelzőlap az erdővédelmi osztályra.

A biotikus kártevők közül a gyapjas lepke kártétele volt a legnagyobb, 34 200 ha. A vadkár mértéke 17 000 ha. Fenyveseinkben a szú-károsítások területe meghaladta a 7300 ha-t.

Az abiotikus károk közül az aszálykár (22 000 ha) volt a legnagyobb. A fapusztulás által (tölgy-, cser-, bükk-, fenyőpusztulás) érintett terület is meghaladta a 14 000 ha-t.

Ebben az esztendőben erős pajorkárosítás várható, nem csökken a szűfélék károsítása. Az erdőgazdálkodóknak jó ezt tudniok!

Az erdővédelmi jelzőrendszernek csak akkor van értelme, ha valamennyi erdőre kiterjed, tulajdonosra való tekintet nélkül. Az erdők egészségi állapotának ismerete, a veszélyeztetettség csökkentése nemcsak a társadalomnak, hanem a tulajdonosnak is érdeke. Csak az egészséges erdők adnak jövedelmet, csak az egészséges erdők tölthetik be alapvető – termelési, környezetvédelmi és jóléti-szociális – funkciójukat. Az erdőtulajdonosok, az erdőgazdálkodók szíves figyelmébe ajánlom a kiadványt, az 1962 óta megjelenő prognózis füzetet, amit *dr. Leskő Katalin* tudományos főmunkatárs állított össze.

Dr. Csötönyi József

Bemutatom a Miskolci Erdőfelügyelőiséget

Tisztelettel köszöntöm az Erdészeti és Faipari Híradó olvasóit abból az alkalomból, hogy lehetőséget kaptam a Miskolci Erdőfelügyelőiség bemutatására.

Az erdőfelügyelőiségeket különböző nagyságrendű erdészeti igazgatási és ellenőrzési feladatok ellátására több évtizeddel ezelőtt alakították ki.

Az utóbbi időben, 1968-ban volt jelentősebb átalakulás, amikor az erdőrendezőiségek keretein belül – a megnövekedett feladatok ellátására – a felügyelői munkakörben dolgozók létszámának bővítésével alakult ki a jelenlegi rendszer.

Ez tovább módosult 1979-ben, amikor az erdőrendezés és felügyelet különvált. Azóta kisebb változásokkal, többször, összesen 25%-os létszámcsoökkentés mellett egyre bővülő ellenőrzési és hatósági feladatokat látunk el.

A Miskolci Erdőfelügyelőiség illetékessége Borsod-Abaúj-Zemplén megye közigazgatási területére terjed ki, mely 705 017 ha. Kivétel ez alól a Mátra-Nyugatbükk-i Erdő és Fafeldolgozó Rt.-nek a megyébe benyúló kisebb területe.

Ezen belül 178 911 ha szolgálja az erdőgazdálkodást, mely 25,4%-os erdőültettségnek felel meg.

Ez a munkaterület magában foglalja az Északi-Közép-hegységen belül, a Bükk-hegység keleti részét, a Sátorhegységet, a Tornai-Karsztot, a Borsodi-dombsíkságot, de kisebb területen ellátjuk a felügyeleti munkát a Nagyalpártya északi részén, elsősorban a Tisza, Bodrog, Sajó és Hernád folyók hullámtéri erdeiben.

Az összes erdőterület 68,9%-án, 123 330 ha-on a miskolci központú ÉSZAKERDŐ Rt. gazdálkodik, melyből mintegy 20 000 ha-t érintett a kárpótlás.

1994-ben jelentősen módosult az egyéb erdőgazdálkodók aránya.

A termelőszövetkezetek, állami gazdaságok erdeinek nagyobb része kárpótlás útján egyéni tulajdonba került. Lényegesen növelve az egyéni gazdálkodók számát. De növekedett azáltal is az egyéni tulajdon, hogy az átalakuló termelőszövetkezetek tagjai a törvényben biztosított részarány földtulajdont erdőből kérték kijelölni.

Az erdőfelügyelőiség területén az ÉSZAKERDŐ Rt. 14 erdészeti igazgatósága 286 355 brm³-t az egyéb erdőgazdálkodók 55 102 brm³-t, összesen 341 457 brm³-t termeltek ki különböző használati módokban. A felsorolt sárokszámokkal csak érzékeltetni akartam a felügyelőiségre háruló feladatok nagyságát.

Az Erdőfelügyelőiség munkáját az igazgató és igazgatóhelyettes irányítja közvetlenül. Az Erdőfelügyelőiségen hét erdőmérnök, hat erdőszaktikus látja el a felügyelői teendőket.

Az erdőmérnökök átlag életkora 45 év alatt, míg az erdőszaktikusoké 55 év körül van. A felügyeleti munkát segíti egy adminisztrátor, egy ügykezelő. A számviteli és pénzügyi teendőket egy gazdasági irányító és egy ügykezelő végzi.

Munkatársaink a három gépkocsivezető, egy takarító és egy hivatalsegéd-gondnok.

Az erdőfelügyelői munkaterülete az ÉSZAKERDŐ Rt. egy egy igazgatósága, valamint ezek közigazgatási területén levő egyéb erdőgazdálkodók.

Az elmúlt időszakban végrehajtott árverések után jelentősen megnőtt az erdőgazdálkodók száma. Ezzel lényegesen nagyobb feladat hárul a felügyelőiségre, mert az új erdőtulajdonosok a sok elaprózott területen termelni szeretnének, sokszor csak a faanyag-nyerési lehetőséget látják az erdőben.

Túlzottan előtérbe került a magántulajdonosi szemlélet, a pillanatnyi anyagi előny.

Mivel az erdőfelügyelőiség kiemelt feladatának tekinti a magán-erőgazdálkodás megsegítését a rendelkezésünkre álló tájékoztató anyaggal, ahol igény van rá, ellátjuk az erdőgazdálkodókat.

Sokat várunk a közelmúltban megjelent erdőbirtokossági törvényről, melynek keretei között működőképes megőrzőgazdálkodás jöhet létre. Ahol erre igény van, az alakuló üléseken részt veszünk és megfelelő tájékoztatást adunk az esetleges problémákat a helyszínen tisztázzuk. Ehhez azonban az is kell, hogy igényeljük a segítségünket.

A szakszervezeti tevékenységről

A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. tv. előírja, hogy közigazgatási alapvizsgát kell tenni. Ezt a vizsgát jó előkészítés és felkészülés után a felügyelőiség valamennyi vizsgára kötelezett dolgozója sikeresen letette.

Ugyanezen tv. intézkedik a köztisztviselők fizetési besorolásáról. Mint ismeretes, 1995. január 1-től valamennyi alkalmazottnak biztosítani kell a 100%-os beállást. Ez azonban, figyelembe véve az elmúlt évi, de az idei inflációt is a 100%-os beállítás ellenére is igen szerény volt. Messze elmaradt az infláció mértékétől.

Kérem, hogy az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete tűzze napirendre és kezdeményezze az illetékes szerveknél az 1992. évi XXIII. tv. 2. sz. mellékletében meghatározott szorzószámok aktualizálását a mindenkori infláció mértékéig. Ha ez nem történik meg, tovább romlik az ágazati költségvetési szervek dolgozóinak bérszínvonala. Ez pedig nem teszi vonzóvá a felügyeleti munkakört.

Nem sikerült már hosszú évek óta megoldani a felügyelőiségeken dolgozók üdültetését. Bár korábban Zamárdiban központi támogatással kulturált körülmények között volt lehetőség üdülni, jelenleg erre nincs mód. Jó lenne erre nézve központi megoldást találni, mert a jelenlegi költségvetésből erre a felügyelőiségek nem tudnak forrást biztosítani.

Nem csak állandó beszédtema legyen az emberek gyors elhasználódása, hanem tenni is kellene azért, hogy ez a folyamat megálljon.

Rendelkezünk egy pihenő házzal a Bükk-hegységben, Mátyinkán a Mária-forrásnál, amit az elmúlt évben újjátartak fel. Ezt a munkatársaink előzetes bejelentés után, térítés mellett használhatják, akár hétvégére, akár hosszabb időre is.

Felügyelőiségünk dolgozóinak munkaruha juttatása rendeződött valamennyiünk örömeire, ezt a jelenleg érvényes Munkaügyi szabályzat rögzíti.

Az erdőfelügyelőiség irodái felújított állapotban, igen szép környezetben, gondosan ápolott parkban található, ideális környezetet biztosítva a belső munkához.

Aktív dolgozóink 1 fő kivételével tagjai az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének, valamint 4 nyugdíjas tagunk is van.

Tagdíj fizetésünknek maradéktalanul eleget tesznek. A visszamaradó tagdíjból fedezzük a segélyezéseket.

A szakszervezeti tagok hozzájárulásával két évenként szervezünk egy-egy nagyobb, szakmai programmal összekötött kirándulást, ahová a családtagokat is meghívjuk. Legutoljára az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének segítségével a szlovák kollégák közreműködésével a Magas-Tátrában voltunk.

A jelen időszakban, amikor állandó változásoknak vagyunk résztvevői, nehéz a felvetett problémákat maradéktalanul megoldani, a tagság bizalma érdekében mégis ezen kell munkálkodnunk.

Nagy Lajos
szb-titkár

**Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaság
(Kecskemét, József Attila utca 2.)**

**Várja Önt a szép környezetben lévő
JUNIPERUS szállodában és panzióban**

**Jöjjön, lásson,
érezze jól magát!**

JUNIPERUS PANZIÓ

Kecskemét, Kisfái 285.

Telefon: 76/3481-536 este 76/480-273

Telefax: 76/320-772

Szolgáltatásaink: Konferenciaterem, galéria, tanfolyamok
és családi összejövetel 80 férőhelyig
– Értékmegőrzés
– Zárt parkolóhely

Terembérlet:

– konyahasználattal/nap – 25 000 – 6250 (áfa) 31 250 Ft
– csak a terem fél napra 10 000 – 2500 (áfa) 12 500 Ft

1995. évi áraink:

Szállásdíj:

Két ágyas, fürdőszobás szoba 1964 – 236 (áfa) 2200 Ft
Zuhanyfülkés két ágyas szoba 1786 – 214 (áfa) 2000 Ft
Közös fürdőszobás szoba 1607 – 193 (áfa) 1800 Ft
Pótágy 536 – 64 (áfa) 600 Ft
Erdészeti dolgozóknak
vendégéjszaka/fő 536 – 64 (áfa) 600 Ft

Étkeztetés:

– Turistajellegű alapárak (áfa-tartalommal)
Reggeli 280 Ft/adag (kontinentális)
Ebéd 400 Ft/adag (három fogásos)
Vacsora 320 Ft/adag (kettő fogásos)
– Félpanzió 600 Ft
– Teljes panzió 1000 Ft

Az Országos Magánerdészeti Konferencia ÁLLÁSFOGLALÁSA

Az Országos Magánerdészeti Konferencia az elmúlt időszak politikájának eléggé át nem gondolt, az erdővel kapcsolatos intézkedései miatt aggódik az erdők jövőéért.

Ezért szükségesnek tartja:

1. A szakmát érintő törvények mielőbbi megalkotását, egyetlen csomagban tárgyalva az erdészeti, a természetvédelmi és a vadászati jogszabályokat.
2. A vadászati jognak a föld tulajdonjogához kötődését.
3. Az új erdőgazdálkodási szervezetek alakulásának érdekében a tulajdonviszonyok mielőbbi rendezését, az érintett hivatalok munkájának meggyorsítását.
4. A jogalkotók és a jogalkalmazó főhatóságok, ill. hatóságok könnyítsék meg a magánerdőgazdálkodás működését. A vonatkozó jogszabályok tegyék lehetővé a könyvvitel egyszerűsítését. Szövetkezetek esetében is az alapszabály határozza meg a tagok szavazásban történő részvételi arányát.
- Korszerűsödjön az erdőfelügyelőségek munkája, egységes szemlélet alakuljon ki, szűnjenek meg a bürokratikus elemek.
5. Az erdők védelme érdekében a tulajdonviszonyok rendezéséig is lépéseket kell tenni. Valós tulajdonos hiányában az önkormányzatokat kell e feladat megoldására ösztönözni, szükség esetén pénzeszközök biztosításával is. Vissza kell állítani az erdész szakemberek, a szakszemélyzet hatósági jogosítványait.
6. Az erdész szakma megbecsülésének visszaszerzése kapcsán – tulajdonformától függetlenül kizárólag erdész szakember irányművelésével lehessen erdőgazdálkodást folytatni;
– a tevékenység megfelelő szintű ellátása érdekében biztosítani kell az erdőt kezelő szakemberek naprakész informáltságát.
7. A mezőgazdasági és Erdészeti Alap szektorsemleges, folyamatosan és távlatokban is segítse a tartamos erdőgazdálkodást.
8. Erdészeti propagandánknak nem kell elkendőznie a realitásokat, esetenként a jelenlegi súlyos helyzeteket sem.

Az erdő, az erdőgazdálkodás egész társadalmat érintő fontosságának megfelelően kell biztosítani a szakmai megjelenését, jelenlétét mind az írott, mind az elektromos tájékoztatásban, sajtóban.

Üdülési lehetőség Szigligeten

Ezúton is értesítjük az erdőgazdaságok, faipari üzemek, erdőfelügyelőségek és a költségvetési intézmények szakszervezeti tagságát, dolgozóit, hogy ebben az évben ismét üdülésre van lehetőség családok, illetve gyermekcsoportok részére a szigligeti MEDOSZ Gyermeküdülőben.

Elhelyezési lehetőségek:

Az üdülő 11 db faházában (6 fősek) 66 fő elhelyezésére van lehetőség, szükség esetén mindegyik pótágyazható.

A főépület 6 db szobájában 2/2-es férőhellyel 24 fő elhelyezése biztosítható míg a tetőtérén lévő 7 db 2 férőhelyes szobákban 14 fő elhelyezése lehetséges.

Térítési díjak:

Teljes ellátással – hozzávetőleges önköltségi áron számolva – 1000,-Ft/fő/nap + 12% ÁFA.

Ez az összeg azonban csak akkor fedezi a felmerülő kiadásokat, ha minimum 70%-os az üdülő kihasználtsága.

Jelentkezés módja:

Levélben, vagy telefonon az üdülő vezetőjénél, Simon Istvánnénál. Címe: 8264 Szigliget, MEDOSZ Gyermeküdülő. Telefon: 06-87-451-018.

§



JOGSZABÁLY- MUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

● A mezőgazdasági termelő és erdőgazdálkodó gázolaj felhasználása utáni fogyasztási adó-visszatérítés feltételeiről és szabályairól szól a 2/1995. (I. 20.) Korm. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 1995. 4. számában.)

● A kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) megállapításáról szól a 6/1995. (I. 31.) Korm. rendelet. Ennek értelmében a havi 12 200 forintos minimálbért a mezőgazdaság, a vadgazdálkodás és az erdőgazdálkodás területén első ízben az 1995. szeptember hónapra járó munkabérek megállapításánál kell alkalmazni.

● Az állami tulajdonú közüzemi vízműből szolgáltatott ivóvízért, illetőleg az állami tulajdonú közüzemi csatornamű használatáért fizetendő díjakról az 1/1995. (I. 31.) KHVM. rendelet szól. (Mindkét rendeletet a Magyar Közlöny 1995. évi 8. számában tették közzé.)

● A népi ülnökök díjazásáról szóló rendeletet módosította a 4/1995. (II. 3.) IM. rendelet. (Magyar Közlöny 9. száma.)

● A társadalombiztosításról szóló törvény végrehajtását szabályozó rendeletet módosította a 11/1995. (II. 8.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 10. száma.)

● A közforgalmú gyógyszertárban készített gyógyszerek előállításának és készítési díjának egyes kérdéseiről szól a 9/1995. (II. 24.) NM rendelet. (Ez, valamint a közgyógyellátásra jogosultak részére térítésmentesen rendelhető gyógyszerekről szóló NM rendelet a Magyar Közlöny 15. számában jelent meg.)

● A nyugellátások, baleseti nyugellátások emeléséről szól a 9/1995. (II. 24.) OGY határozat. (Magyar Közlöny 15. száma.) A végrehajtásáról a Magyar Közlöny 17. számában megjelent 18/1995. (III. 1.) Korm. rendelet szól.

● A gépjárműadóról szóló törvényt módosította az 1995. évi V. törvény. (Magyar Közlöny 18. száma.)

● A hagyatéki eljárásról szóló rendeletet módosította a 8/1995. (III. 8.) IM rendelet. (Magyar Közlöny 19. száma.)

● Árfolyampolitikai intézkedésekről és vámpótlék bevezetéséről rendelkezik az 1022/1995. (III. 13.) Korm. határozat. (Magyar Közlöny 20. száma.)

● Az általános vámpótlék bevezetéséről rendelkezik még a 9/1995. (III. 17.) IKM-PM rendelet, amely a Magyar Közlöny 21. számában jelent meg.

● A gazdasági stabilizációt szolgáló 1995. évi kiigazító intézkedésekről szól az 1023/1995. (III. 22.) Korm. határozat. (Magyar Közlöny 22. száma.)

● A társadalombiztosításról szóló törvényt módosította az 1995. évi XII. törvény.

● Az energia-áremelés részleges intézményi ellentételezéséről szól a 27/1995. (III. 24.) Korm. rendelet.

● A felsőoktatási intézmények felvételi eljárásainak általános szabályait tartalmazza a 28/1995. (III. 24.) Korm. rendelet. (Ez utóbb hivatkozott jogszabály a Magyar Közlöny 23. számában jelent meg.)

Dr. Gajdár László
jogtanácsos

Áprily Lajos

Tavaszkodik

Sánchan a hóvíz
könnyű hajót visz,
fistől a fényben
a barna tető.

Messze határba
indul az árva,
lengé madárka:
billegető.

Titkon a Bükkben
moccan a rügyben
– mint csibe héjban –
kandin a lomb,
s mintha a róna
kedve dalolna,
úgy muzsikál,
muzsikál a kolomp.

Indulok. Értem.
Jól tudom: értem,
értem üzenet
a zsenge határ:
„Szíved, a bomlott,
ócska kolompot
hozd ide, hozd ide,
hozd ide már!”



Nemzetközi kapcsolataink

Cseh szakszervezeti delegáció látogatása hazánkban

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének meghívására a közelmúltban hivatalos, baráti látogatást tett hazánkban a Cseh Erdészeti, Faipari, Papíripari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetének delegációja, melyet a szakszervezeti szövetség elnöke, *ing. dr. Robert Zedník* vezetett. A delegáció tagjai voltak: *Alfonz Kokoška*, az erdészeti szakszervezet elnöke; valamint *Michal Tauš*, a szövetség nemzetközi titkára.

A cseh szakszervezet vezetői megbeszélést folytattak *Barta Lászlóval*, az EFDSZ elnökével és *Herczeg Miklós* ügyvezető főtítkárral.

A megbeszélésen értékelték a két szakszervezet közötti, múlt évi kapcsolatot. Ezt mindkét fél jónak, igen hasznosnak ítélte meg. A továbbiakban megvitatották az 1995. évi együttműködést és a következő, fontosabb kérdésekben állapodtak meg:

– *Ebben az esztendőben is megszervezik a szakszervezeti tisztségviselők nagyobb létszámú, valamint a kisebb – 3-4 fős – kölcsönös tapasztalatcsere tanulmányutakat.*

– *Rendszeresen tájékoztatják egymást a két szakszervezet tevékenységéről, megküldik a különböző írásos anyagokat (kollektív szerződés stb.).*

– *Együttműködnek az Erdészeti és Faipari Szakszervezeti Világszövetségben, melynek mindkét szakszervezet teljes jogú tagja.*

– *A Cseh Erdészeti Szakszervezet is több sportágban vesz részt az EFDSZ által – szeptemberben – megrendezésre kerülő Mátrafüredi Erdészeti Sportnapokon.*

Cseh barátaink a hivatalos budapesti tárgyalásokon kívül látogatást tettek *Egerben*, a *MEFA Rt-nél*, ahol *Barta László* tájékoztatta őket az rt. gazdasági és szakszervezeti munkájáról.

Befejezésül Eger történelmi és kulturális emlékeivel ismerkedhettek meg.

K. F.

FELHÍVÁS

A Földművelésügyi Minisztérium Mezőgazdasági Szakképző Intézete
és Nevelőotthona (volt Erdészeti Nevelőotthon)

felvételt hirdet

KOLLÉGIUMI ELHELYEZÉSRE ÉS ELLÁTÁSRA

az agrárágazatban, erdő- és mezőgazdaságban,

valamint az élelmiszeriparban dolgozó szülők

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS KORÚ GYERMEKEI SZÁMÁRA.

Jelentkezés és érdeklődési lehetőség az intézmény vezetőinél
munkanapokon 8–16 óráig.

2094 Nagykovácsi, Kossuth L. u. 2.

Telefon: (1) 389-399 ● Telefon/Fax (1) 389-689

Újra a gyógyszerárakról

Szinte „betegesen” foglalkoznak nyugdíjasaink a gyógyszerekkel, azok árainak alakulásával. A forintleértékelés és a vámpótlék bevezetése miatt április 1-től 28,8%-kal emelkedett a gyógyszerek ára. A patikai forgalomban lévő 2092 készítményből az alaplístán szereplő 750 orvosságért nem kell többet fizetni, mivel az emelés költségeit az egészségbiztosító állja. A 40, 70 és 0 százalékkal támogatott gyógyszerek ára azonban emelkedett.

Az idei – még el nem fogadott – társadalombiztosítási költségvetési törvény tervezete szerint az egészségbiztosító 62 milliárd forintot irányzott elő gyógyszerár-támogatásra, melyet még négy milliárd forinttal emeltek meg.

Tény, hogy a gyógyszeráremelés elsősorban az idősek, a nyugdíjasok anyagi helyzetét rontja. Ahogy romlik a nyugdíjak reálértéke, úgy emelkednek a sokszor életet jelentő gyógyszerárak. Sajnos vannak olyan nyugdíjasok, akik képtelenek kiváltani gyógyszereiket a napi kenyérgondok mellett. Kiemelt támogatást csak a krónikus betegek kapnak.

Miközben a lakosság gyógyszerkiadásai hatszorosára, a társadalombiztosító pedig háromszorosára emelkedtek, a nyugdíjak csökkentek; senkinek sem lett jobb a közérzete – a csökkenő életszínvonal miatt.

Az utóbbi évek történései három rendkívüli kellemetlen dolgot hoztak a felszínre. Az egyik, hogy *Magyarországon – európai összehasonlításban – nagyon pazarló, az*

indokoltat lényegesen meghaladó gyógyszerfogyasztás alakult ki. Európában – Franciaország után – a második helyen vagyunk az egységnyi gyógyszerfogyasztásban. Nagy ellentmondás ez akkor, amikor a várható élettartam tekintetében az utolsó helyeket foglaljuk el. A nagy mennyiségű gyógyszerfogyasztás mellett, a fogyasztási struktúra az utóbbi években drámaian eltolódott a lényegesen drágább, bár gyakran nem sokkal jobb minőségű külföldi gyógyszerek felé. Sajnos, sokszor az orvos akkor is drágább külföldi gyógyszert írja fel, amikor ugyanolyan hatékonyságú olcsóbb hazai gyógyszer is rendelkezésre áll.

A Nyugdíjas Kamara azt tartaná jónak, ha a lakosság széles rétegei is megismerhetnék, hogy egyes betegségek gyógyítására milyen, azonos hatékonyságú gyógyszerek állnak rendelkezésre, azaz, milyen drága gyógyszert lehet olcsóbbal helyettesíteni.

A Társadalombiztosítás Egységügyi Önkormányzata az áremelések bevezetése során arra törekedett, hogy a gyógyszeráraknál egyfajta fontossági sorrendet állítson fel. Első lépésként azoknak a során kellett könnyíteni, akik hosszú hónapokig, esetleg évekig kénytelenek gyógyszert szedni, s ez jövedelmük jelentős részét – sokszor a 20–25%-ot is felemészt. Az nem vitatható, hogy ez mások – mindezekelőtt az eseti gyógyszerfogyasztók – rovására történt. *Sándor Lászlónak, az Egészségbiztosítási Önkormányzat elnökének véleménye, hogy amennyiben az új*

támogatási rendszer hatására csökken a gyógyszerfogyasztás, valamint a külföldi termékekről a hazaiakra tevődik át a forgalom súlypontja, lehetőség nyílhat az alaplístás gyógyszerek számának növelésére, amelyekre a legnagyobb az állami támogatás. Azaz, amennyiben csökkennek a biztosítás kiadásai, úgy újabb betegcsoportok, illetve annak gyógyszerei is bekerülhetnek a kiemelt támogatási körbe.

Szakszervezetünk, mint az Országos Nyugdíjas Kamara tagja, erőteljesen tiltakozott az újabb gyógyszeráremelések ellen. Az a véleményünk, hogy a gyógyszerek árai elérték a tűrési határt, annak további emelése lehetetlenné tennék nyugdíjasaink életkörülményeit, veszélyeztetnék életkilátásaikat, megélhetésüket.

Varga György,

a Nyugdíjas Bizottság titkára,
az EFDSz Kamarai képviselője

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,

az EFDSZ ügyvezető főtítkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,
dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,
Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. – Váci Nyomda Kft. 95-579 o.

2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűléséről

A vándorgyűlések története során a szakmai tapasztalatok kicserélése mellett mindig fontos cél volt az erdészársadalmat érintő gondokról, nehézségekről is szót ejteni és teret biztosítani a szakmai véleményegyeztetés mellett az emberi, baráti és kollegális kapcsolatok elmélyítésének.

E gondolat szellemében rendezte meg az *Országos Erdészeti Egyesület és a Mecseki Erdészeti Rt.* 1995. június 30–július 1-én az ideit, immár 64. Vándorgyűlést Pécsen.

A Vándorgyűlést *Schmotzer András*, az OEE elnöke és *Káldy József*, a Mecsek Erdő Rt. vezérigazgatója nyitották meg. Meleg szavakkal köszöntötték az egész ország területéről Pécsre sereglett nagyszámú erdészkollegát és a vendégeket.

A közgyűlésen részt vett: *dr. Szili Katalin*, a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium politikai államtitkára, *dr. Orosz Sándor*, az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának elnöke, *Dauner Márton*, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke, *Kurucsai Csaba*, Baranya megye Közgyűlésének alelnöke, *Páva Zsolt*, Pécs város polgármestere, *dr. Varga Szabolcs*, a Mecsek Erdő Rt. elnöke.

Az elnöki megnyitó után *dr. Szikra Dezső*, az OEE főtítkára megtartotta az egyesület beszámolóját, amelyből az alábbiakat ismertetjük tisztelt olvasóinkkal:

„Egyesületünk 129 éves történetében ma tartjuk 64. vándorgyűlésünket itt, a Mecsekben, immár hatodik alkalommal. Először 1884-ben, majd 1907-ben, 1935-ben, 1958-ban, 1978-ban tartott az OEE közgyűlést, illetve vándorgyűlést Pécsen.

Mielőtt az elmúlt 10 hónap eseményeiről beszámolnék, úgy érzem, meg kell emlékeznünk néhány kiemelkedő eseményről, évfordulóról. Annál is inkább, mert Egyesületünk egyik célja szakmánk múltjának, kiváló elődeink emlékének megőrzése, megbecsülése.

Bizonyára minden esztendő ad megemlékezésre méltó eseményt, de az 1995-ös év különösen gazdag felidézendő évfordulókkal.

Amint az egész magyar nép életében, úgy az erdészet életében is óriási változást hozott, és egyben roppant megrázkódtatást okozott a 75. éve, 1920-ban aláírt trianoni békediktátum. Elvesztettük erdeink 84%-át, ezen belül csaknem valamennyi állami erdőt és értékes hegyvidéki fenyeveseinket, bükköseinket. Nagy volt a szakma szellemi vesztesége is. Odaveszett az ősi selmeci Akadémia, négy erdész szakiskolánk közül három, és velük együtt a három külső kísérleti állomás. Számos erdészeti szaktársunk is idegen államok fennhatósága alá került, akiknek zöme Egyesületünk tagja volt.

70. éve, 1920-ban távozott az aktív erdészeti szolgálatból, 55. éve, 1940-ben pedig az élek sorából *Kaán Károly* erdőmérnök, földművelésügyi helyettes államtitkár. Egyesületünk egykori alelnöke, a 20. század legnagyobb erdészeti politikusa, és egyben a magyar természetvédelem kimagasló úttörője. Hervadhatatlan érdeme, hogy a trianoni békeszerződés után azonnal kidolgozta a gyökeresen megváltozott helyzetnek megfelelő új erdészeti politikát és haladéktalanul hozzáfogott annak megvalósításához (1923. évi törvénysorozat!). Szakirodalmi alkotásai szakművelődésünk el nem avuló, klasszikus értékei. Két egyesületi emlékműnk közül az egyik az ő nevét, emlékét örökíti meg.

60. éve alkotta meg az Országgyűlés az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935. évi IV. törvénycikket, második modern erdőtörvényünket, egyben az első magyar természetvédelmi törvényt.

50. éve, Budapest ostromának végén, tragikus körülmények között vesztette életét Egyesületünk akkori, hivatalban lévő elnöke, *Waldott Kelemen báró*. Kaán Károly mellett a két világháború közötti korszak legkiemelkedőbb erdészeti politikusa volt. Oroszlánrésze volt abban,

hogy az 1935. évi erdőtörvény világszínvonalon és időben, az 1936. évi budapesti II. Erdészeti Világkongresszus alkalmára elkészült.

50. éve, 1945-ben hoztak rendeletet (600/1945. M.E.sz.) a nagybirtokrendszer megszüntetéséről és a földműves nép földhöz juttatásáról. Ennek alapján a 100 hektárnál nagyobb erdőterületeket államosították, a 10 és 100 hektár közöttieket pedig közséji tulajdonba adás mellett állami ellenőrzés alá helyezték. Így jött létre az állami erdőbirtok, a későbbi állami erdőgazdaságok alapja.

35. éve, 1960-ban fejeződött be jogilag a mezőgazdaság ún. szocialista átszervezése, ami gyakorlatilag az erdőbirtokossági társulatok évszázados intézményének felszámolását és a termelőszövetkezeti erdőszektor létrehozását jelentette.

25. éve, 1969/70 fordulóján ment végbe a fagazdaság országos átszervezése, a vertikális, ágazati szervezet létrehozása. Ekkor kezdték meg működésüket az állami erdő- és fafeldolgozó gazdaságok.

5. éve, 1990-ben indultak meg azok a közismert átalakulási folyamatok, amelyeknek mindnyájan részesei vagyunk. Ez azonban már a történelmi jelenidő, vagy másként: napjaink történelme.

Tisztelt Közgyűlés!

Az elmúlt évben, ahogy a megelőző 4 évben is, a szakmai és egyesületi élet fő kérdése az erdészeti ágazat gazdasági-szerkezeti átalakulása volt. E folyamatban az Egyesület – az alapszabályi célkitűzéseinek megfelelően – az erdőgazdálkodás hosszú távú és közérdeket szolgáló szakmai érdekképviselését látta fő feladatának és ezen keresztül elősegítette hazánk erdeinek, természeti értékeinek megővását.

Az elmúlt év kicsit csendesebb volt a korábbinál. A parlamenti választásokat követő „szélcsendben” az Egyesület is „rendezni tudta” sorait. Az elmúlt évi alapszabály-módosítást követően a választáskor már kibővített – egy új alelnök és hat régióképviseelő – elnökség került megválasztásra.

Változatos összetételű elnökség alakult ki markáns és sok mindenben eltérő véleményekkel. Hosszú időt vett igénybe, míg megállapodtunk a legfontosabbnak ítélt témákban és azon belül a többség által elfogadott alapelvekben. Ezeket foglaltuk össze és véglegesítettük az 1995. januári

(folytatás a 2. oldalon)

Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűléséről

(folytatás az első oldalról)

emlékezetes választmányi ülésen „Az OEE erdészeti politikai irányelvei” címmel, 12 pontban.

Azt gondolom, hogy ezen irányelvek magunkra nézve kötelező elfogadása után egy egységesebb arculatú Egyesület kezdetét intenzívebb munkát az időközben szintén „feltámadt” politikai-gazdasági közegben. Az Egyesület, mint eddig is mindig, jelen volt és hatótényező volt.

Irányelveink közül az elmúlt rövid időszakban leginkább előtérbe került témák a következők voltak:

- a jogszabályalkotás előkészítő szakaszában való részvétel,
- a társas és magánerdőgazdálkodás problémaköre,
- az állami erdők jövője,
- az erdő- és vadgazdálkodás kapcsolata.

A jogszabályalkotás előkészítésében való részvételünk két területen jelentkezett. Az egyik színtér a parlamentben és a parlamenti pártok környezetében folyó szakértői munka volt. E ténykedésünk „motorja” az elmúlt parlamenti és egyesületi ciklusban Varga Béla alelnök úr volt. Az ő tapasztalatait, kapcsolatait, ismerettségét az új elnökség sem akarta elveszíteni és annak ellenére, hogy nem került be az új elnökségbe, töretlen hittel, lendülettel végezte szervező, felvilágosító, tanácsadó, lobbizó tevékenységét, mint az OEE legnagyobb szakosztályának elnöke. Mindezt ezúton is szeretnénk megköszönni neki. Ezt a színteret nem hagyhatjuk el, mert olyan veszteségek-veeségek érhetik ágazatunkat, amelyek ebben a sok bizonytalanságot tartalmazó helyzetben végzetések lehetnek. E tevékenység másik része a hivatalosan megküldött jogszabálytervezetek elemzésében, bírálatában ölt testet. Az idén is volt szép számmal belőlük (mg.-i alapokról szóló törvény, majd végrehajtási rendelete, vadászati törvény koncepció, privatizációs törvény stb.). E munkát még ma is az jellemzi, hogy az utolsó pillanatban érkezik a véleményezendő anyag, sokszor arra sincs idő, hogy az illetékes szakreferenseknek, vagy az elnökség vidéki tagjainak is megküldjük azokat. A jogszabály-előkészítők vagy mindig időzavarban vannak, vagy igazából nem is érdekli őket a külső bírálat. Ennek egyébként minden alkalommal hangot is adunk.

A társas és magánerdőgazdálkodás természetesen azért került előtérbe, mert alapvetően megváltozott (változik, hiszen még folyamatban van) az erdőbirtoklási rendszer.

E téren mindenesetre útkeresés folyik.

Mit tettünk? A harmadik alelnök fő feladata e téma gondozása lett. Ez részben a jogszabálytervezetek e gazdálkodási forma és e gazdálkodók érdekeinek figyelembe vételével történő bírálat, részben széles körű felvilágosító munka.

A volt Termelőszövetkezeti Szakosztályból szerveződött a Magán- és Társult Erdészeti Szakosztály. Az érdekvédelmi szervezetként alakult TEOSZ (Társult Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége) elnökségének egyik tagja, egyben az OEE elnökségének is tagja. Az „Erdészeti Lapok” számos lépést tett magánerdőtulajdonosok megnyerésére. Bizonyára nem teljes a sor, mert döntő a HC-okban végzett felvilágosító, oktató munka, amelyet nem áll módomban itt részletesen érintkeztetni (pl. Erdészeti Fórum, szegedi HC).

Az állami erdők jövőjét a privatizációs törvény kapcsán megint kissé borúlátóan szemlélhetjük. A „két gazda” megjelenése és aktivizálódása nem sok jóval kecsegtet. Mi azt fogalmaztuk meg, hogy az állami erdők tulajdonlását és szervezetét úgy kell kialakítani, hogy az teljes mértékben tegyen eleget az erdők közszolgálati feladatainak, a favagyron bővítésének és hasznosításának. A most kialakult helyzet ezt nem látszik garantálni.

Az erdő- és vadgazdálkodás kapcsolata téma máig sem jutott nyugvópontra. Ki tudja hányadik vadászati törvény koncepciót véleményeztünk és ebben megint a régi elemek, régi variációk jelentek meg újra.

A közvélemény állandó nyomása és a szinte folyamatos törvényelőkészítő munka ellenére a vadászat terén mindmáig nem

következett be lényegi változás. A jogi lehetőség ugyan adott az egész kérdés korszerű rendezésére, de – elsősorban a kedvezményezettek érdekeltsége és a vadászatban rejlő érdekérvényesítési lehetőségek miatt – az egész társadalom súlyos terheket kénytelen cipelni. A helyzet fonák-ságát jelzi pl., hogy a vadászati igazgatásban bejelentett ésszerű át-szervezés nem valósulhatott meg és az egészen más irányt vett.

Mit tettünk? Újjászerveződött a Vadgazdálkodási Szakosztály, tv-vitaműsorban vettünk részt, számos rádióport, cikk, rendezvény témája volt ez a kérdéskör.

Többször vetették a szemére, hogy az OEE nem elég aktív, nem hal-latja a hangját. Mi nem így látjuk és ezt az előző példák is alátámasztják. Az általános helyzet konszolidáltabb, mint az elmúlt 4 évben volt, nem voltak zajos csaták. A társadalmi-gazdasági átalakulás látványos-zajos része lefutott. Most a csendesebb, de valószínűleg a keserveesebb része folyik. Az Egyesület megjelenése rádióban, tv-ben, írott sajtóban sem-mivel sem kevesebb, mint korábban. A változás abban van, hogy a sze-replők köre kiszélesedett. Több és többféle hang jelenik meg és hál’Istennek nemcsak az Elnökség tagjai szólhatnak meg. Itt gond csak akkor merül fel, ha egyesületi véleményként az alapelveinkkel ellentétes gondolatok kerülnek közlésre, esetleg alapelveinkkel ellentétes módon vagy stílusban. Ezzel a veszéllyel számolni kell, de emiatt semmiképpen sem akarjuk szűkíteni a megnyilatkozások lehetőségét.

Hibaként azt kell megjegyeznem e tekintetben, hogy még ma sincs szervezett PR-tevékenység. Sokszor a kezdeményezés nem tőlünk indul. Az Egyesület sajtóbeli megjelenése nem egy tudatos, előre megtervezett „építkezés” eredménye, hanem inkább szerencsés vagy kevésbé szeren-csés találkozások megjelenése.

Tisztelt Közgyűlés!

A továbbiakban Egyesületünk belső életével szeretnék foglalkozni.

Az Egyesület szervezete, taglétszáma

Az egyesületi tevékenység 36 helyi csoport keretein belül és 16 szak-osztályban, valamint 3 bizottságban (szerkesztő, díj, ellenőrző) folyik.

Mint ahogy már korábban is említettem, újjáalakult a Vadgazdálkodási Szakosztály és a volt Termelőszövetkezeti Szakosztály átalakult Magán- és Erdészeti Szakosztállyá. Mindkét újnak tekinthető közösségnek sikeres munkát kívánunk.

Már korábban is utaltam rá, hogy az Elnökség kibővült. Úgy véljük, jó döntés volt ez. A régióképviseleken keresztül az Elnökség eljut gyakor-latilag minden HC-hoz. Igaz, tapasztalatunk szerint „kettőn áll a vásár”. Van néhány HC, amelyik nem él a lehetőséggel és nem alakított ki élő kapcsolatot a régióképviselel. Az információáramlás az Elnökség és a HC-ok között megítélésünk szerint javult. Emellett is számtalan meghívás érkezik az Elnökség többi tagjához is, de sajnos ezek egy részét munkahelyi elfoglaltság miatt le kell mondanunk. Ezért elnézést és megértést kérünk.

A taglétszámunk jelenleg 4290 fő. A lemorzsolódás a többi agrár-egyesülethez viszonyítva rendkívül alacsony (az elmúlt évhez képest 10% alatti).

A taglétszám és a lapot előfizetők száma szétvált. Az utóbbi 3620 fő.

A 15 tagú elnökség üléseit minden hónapban megtartotta és volt néhány szűkebb körű, nem teljes létszámú elnökségi ülés is.

A beszámolási időszakban a Választmánynak két ülése volt.

A Helyi Csoportok és a Szakosztályok életéről

Lehetőség szerint folyamatos tájékoztatást adunk szaklapunk „Egyesületi hírek” rovatában. Természetesen ez csak olyan mértékig történhet meg, amilyen mértékben tájékoztatást kapunk a tagságtól. Ezért csak buzdítani tudok mindenkit a beszámoló megírására.

Meggyőződésem, hogy Egyesületünk vonzerejét a HCS-okban és a Szo-okban folyó munka adja, ezért az egyesületi élet éltető erejének e csoport titkárait tartom és itt köszönöm meg önzetlen munkájukat.

(folytatás a 3. oldalon)

Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűléséről

(folytatás a 2. oldalról)

A három tagú titkárság munkájáról

csak a legnagyobb elismeréssel szólhatok. Kemény munkát végeznek. Külön ki kell emelnem az ügyvezető titkár, dr. Marjai Zoltán Kati precíz, lelkiismeretes, önfeláldozó munkáját. Döntő szerepe van az Egyesület stabil és eredményes pénzgazdálkodásában is. Manapság kevés egyesület mondhatja el magáról, hogy pozitív eredménnyel zárja az éves mérlegét.

Itt viszont azt is el kell mondanom, hogy jó örökséget kaptunk az előző Elnökségtől.

Tartalékaink mintegy féléves működést tesznek lehetővé és ebben döntő szerepe van jogi tagvállalataink által az együttműködési megállapodásainkban rögzített és rendszeresen fizetett támogatásnak, amit ez alkalommal is nagyon köszönünk.

Tájékoztatom a Közgyűlés résztvevőit, hogy benyújtottuk kérelmünket a Földművelésügyi, Élelmiszeripari, Fagazdasági Érdekképviselői Tanács (FÉT) munkájában való részvételre. A FÉT az agráriumot érintő alapvető gazdasági, jogi, közlekedési, szociális és munkaügyi kérdésekkel rendszeresen foglalkozó érdekképviselet, érdekegyeztető, döntéshozó testület, négyoldalú független országos fórum.

A FÉT oldalai: Kormányzati oldal, munkavállalói érdekképviselet, munkaadói érdekképviselet, társadalmi hivatásrendi szervezetek.

Néhány szó Egyesületünk külkapcsolatairól

Az Egyesület hagyományosan jó külkapcsolatai tovább erősödtek. A cél a tagság minél szélesebb rétegeink lehetővé tenni a külföldi tanulmányutakon, továbbképzéseken való részvételt. Ezzel egyidejűleg külföldi csoportok fogadásával, szakmai tanulmányútjaik szervezésével segítjük elő kapcsolataink bővítését, a magyar erdőgazdálkodás megismertetését. Ez egyúttal jelentős bevételi forrásunk.

A német, ezen belül különösen a bajor egyesülettel igen jó a kapcsolatunk. A bajor erdészeti egyesület ez évben 19 erdőfelügyelő és erdőrendező számára 1 hetes továbbképzést és tanulmányutat szervezett.

Hasonlóan jó az osztrák, holland, svéd, norvég erdészeti egyesületekkel való kapcsolatunk is. A román erdészeti egyesülettel a korábbi levélváltás után személyes találkozóra is sor került.

Egyesületünk tagjai az „Európai Erdészek Szövetsége”-nek, a természetközeli erdőgazdálkodás érdekeit képviselő „PRO SILVA” Szervezetnek (kongresszusa és tanulmányútja szeptemberben Magyarországon lesz a mi szervezésünkben) és az „Európai Természeti és Nemzeti Parkok Szövetsége”-nek is.

Külön szeretnék szólni szakfolyóiratunkról, a 133 éves „ERDÉSZETI LAPOK”-ról.

Ez év januárjától új arculattal jelenik meg a lap (színes címlap, fényképek belül, más tördelés, új betűtípusok, új címmegoldások).

A lap kilépett a csak szakmai olvasó táborból. Több külső szakember olvassa, ír cikkeket és előfizet (meteorológus, pedagógus, parlamenti környezetvédelmi bizottsági tag stb.).

Határon túli magyar szakemberekkel egyre szorosabb szakmai-baráti kapcsolat alakult ki. Cikkeket küldenek a lapnak. E kapcsolatok révén tanulmányutak valósultak meg Erdélyben és erdélyi fafaragó mestereknek táborát szervezzük nálunk.

A 4000-es példányszám jónak mondható, de erőteljes kampány indult a magánérdektulajdonosok megnyerésére.

Beszámolóim elején említettem, hogy az 1995-ös esztendő a megemlékezésre méltó események gazdag sorát adja.

Jövőre, 1996-ban is olyan fontos évfordulók lesznek, melyre a felkészülést már most el kell kezdenünk. A millicentenáriumba tulajdonképpen már meg is kezdtük a szervező munkát, de jövőre lesz Egyesületünk fennállásának 130. évfordulója is a budapesti II. Erdészeti Világkongresszus 60. évfordulója is. Mindkét évforduló méltán keltheti fel szakközönségünk érdeklődését.

Beszámolómat egy idézettel szeretném befejezni:

„Igaz, valami szemképrázató nagy eredményeket felmutatni képesek nem vagyunk, de ennek oka magának a dolognak a természetében rejlik. Helyzetünk e tekintetben nagyon hasonló azon erdész helyzethez, aki évente nagy szorgalommal és költségekkel veti el a tölgyakkot, ápolja a csemetéket, holott jól tudja, hogy ennek anyagi hasznát legnagyobb részben csak a jövő generáció fogja élvezni. De ez minket ne zsidbasszon. Csíráképes a mag, melyet elvetünk, és azt hiszem, amikor az OEE abban fárad, hogy a jövő nemzedék számára megtartsa és gyarapítsa azt a nagy nemzetgazdasági kincset, melyet az ország erdőseiben bír: akkor hazafias működést teljesít.”

Ezt gróf Tisza Lajos, az OEE akkori elnöke mondta az 1894. december 16-i Budapesten tartott rendes közgyűlésen.

Ez mai helyzetünkre is teljes mértékben igaz, ezért e gondolatok jegyében kérem beszámolóim elfogadását.”

ÜDV AZ ERDÉSZEKNEK!

A főtítkári beszámoló után dr. Anda István, az ellenőrző bizottság elnöke tett jelentést a közgyűlésnek. A két beszámolót hozzászólások követték, majd a közgyűlés a főtítkári beszámolót és az ellenőrző bizottság jelentését egyhangúlag elfogadta.

Ezek után került sor a már hagyományossá vált erdész kitüntetések átadására.

Egyesületi kitüntetések

Az 1995. évi Bedő- és Kaán-díjak

Az Országos Erdészeti Egyesület választmánya – az elnökség javaslata alapján – a magyar erdőgazdálkodás fejlesztése érdekében kifejtett tevékenységük elismeréséül

Bedő Albert-émlékérmeket adományozta:

- Barátossy Gábornak,
- dr. Firtás Oszkárnak,
- Túrós Lászlónak.

Kaán Károly-émlékérmeket kaptak:

- dr. Balázs István,
- Kisházi Zoltán,
- dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó.

Elismerő oklevelet kapott:

- André Zoltán Szolnoki HCs,
- Pápai Sándor Nyíregyháza HCs,
- Pintér Ottó Erdőhasználati Szakosztály,
- Takács Ferenc Erdőrendezési Szakosztály,
- dr. Walter Ferenc Gépesítési Szakosztály,
- Várfalvi József Miskolci HCs,
- Nagy Imre Sárospataki HCs,
- Lakatos István Bajai HCs,
- Kathy Sándor Debreceni HCs,
- Kardos Ferencné Soproni HCs,
- Cseh János Pilisi HCs.

A közgyűlés Schmotzer Andrásnak, az OEE elnökének a közgyűlés munkáját értékelő, mindenkinek jó egészséget, sikereket kívánó zárásaival és az erdész himnusz elénekülésével ért véget.

A barátság jegyében

Szlovák szakszervezeti delegáció



A tanácskozás elnöksége

Balról: VASIL VOLOSCUK, a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke, BARTANUSZ ISTVÁN tolmács, DAUNER MÁRTON, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke, HERCZEG MIKLÓS, az EFDSZ ügyvezető főtthkára

A magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének és a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének több éves gyümölcsöző kapcsolatai vannak. A kölcsönös tapasztalatcserét, szakmai tanulmányutakat, a rendszeres információs és más együttműködési formákat évről évre sikerült tovább bővíteni. Ezek közül csak a két legfontosabbat emelnénk ki. Az egyik, hogy a magyar és szlovák – különböző erdészsképzést folytató – iskolák közötti csere tanulmányutakat is sikerült megszerveznünk, a másik, hogy ebben az évben már második alkalommal üdültetünk 120 általános iskolás korú gyerekeket a Besztecebánya melletti Tajovban, illetve a Rozsnyó melletti Betlérén.

Sokoldalú kapcsolataink ez évi első nagyobb eseménye volt, hogy a közelmúltban három napos hivatalos, baráti látogatást tett hazánkban a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének harminc fős – elsősorban szakszervezeti tisztségviselőkből és gazdasági vezetőkből álló – küldöttsége. A küldöttséget Vasil Voloscuk szakszervezeti elnök és Anton Bystron titkár vezette. A delegáció tagjai között volt Frantisek Suhanovszky is, a középszlovákiai (Besztecebánya) erdőgazdaság szb-elnöke.

Szlovák vendégeinket Rajkán Nemes József, az EFDSZ gazdasági vezetője fogadta és elkísérte első napi szálláshelyükre Mosonmagyaróvárra, ahol rövid tanácskozás után megtekintették a város nevezetességeit.

A második napon látogatást tettek Sopronban az

Erdészeti és Faipari Egyetemen, ahol Dr. Horváth Béla, az Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese tájékoztatta a szlovák vendégeket. A dékán helyettes úr tájékoztatójából: „Az Erdészeti és Faipari Egyetem egyike Európa legrégebbi műszaki felsőoktatási intézményeinek. Jogelődje az 1735-ben Selmecebányán megalapított Bányatisztképző Iskola, ahol egy 1758-ban kelt királyi leirat szerint már erdészeti ismereteket is oktatni kellett. Az 1762-ben akadémivá fejlesztett intézetben az 1770-ben kiadott tantervi utasítást Mária Terézia azzal a megjegyzéssel hagyta jóvá, hogy a bányászat és kohászat számára igen fontos erdészeti ismeretek oktatására különös gondot kell fordítani. Az akadémiai rangot hivatalosan ebben az évben kapta meg az intézmény. Az önálló erdészeti oktatás 1808-ban kezdődött meg az Erdészeti Tanintézet létrehozásával.

A Bányászati Akadémia 1846-ban egyesült az Erdészeti Tanintézettel és hivatalos elnevezése Bányászati és Erdészeti Akadémia lett, amely 1904-ben a Bányászati és Erdészeti Főiskola nevet kapta. A főiskola 1918. őszén megkezdte elköltöztését Selmecebányáról. Az intézmény teljes tanári karával, hallgatóságával, oktatási felszereléseinek zömével és könyvtárával 1919. tavaszán Sopronban talált otthonra, ahol 1922-től mint bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola működött tovább. 1931-ben megkapta a doktorrá avatás és magántanári kinevezés jogát. A Bánya- és Kohómérnöki Karok leválasztásával önálló egyetemi rangú intézmény – Erdőmérnöki Főiskola – 1952-ben lett. 1957-ben megindult a faipari mérnökök képzése. A már korábban megadott egyetemi rang mellé 1962-ben megadták az egyetemi címet is, Erdészeti és Faipari Egyetem névvel.



A szlovák delegáció tagjai az előadást hallgatják

látogatása hazánkban

A Székesfehérváron működő Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kart harmadik karként 1972-ben csatolták az Erdészeti és Faipari Egyetemhez. Ugyanebben az időben megindult a faipari üzemmérnökök képzése is."

A tájékoztató után a vendégek megtekintették az egyetem híres, igen gazdag botanikus kertjét, majd a már nemzeti kincsnek számító egyetemi könyvtárat, ahol még Selmezbányáról származó könyvek is megtalálhatók.

Az egyetemen tett szakmai program után a delegáció tagjai ellátogattak Fertődre, ahol megtekintették az Eszterházy kastélyt. A délutáni órákban Göde Józsefnek, a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Rt. szakszervezeti titkárának vezetésével – aki az egész napos soproni programot kiválóan megszervezte –, a vendégek látogatást tettek a 4000 ha-on gazdálkodó Röjtökmuzsaji Erdészetben ahol az erdészet munkájáról Kis József erdőmérnök, az erdészet vezetője tartott részletes tájékoztatót.

Ezt követően a vendégek számtalan kérdést tettek fel, melyekre Kis József válaszolt. A szakmai beszélgetés, majd vacsora után a késő esti órákban a delegáció Budapestre utazott.

Harmadik napon délelőtt a szlovák delegáció találkozott Dauner Mártonnal, az FM Erdészeti Hivatalának elnökével, aki előadást tartott a magyar erdőgazdálkodás és faipar jelenlegi helyzetéről, célkitűzéseiről.

Dauner Márton úr nagy érdeklődéssel kísért tájékoztatójából – a teljesség igénye nélkül – az alábbi főbb gondolatokat emelnénk ki: „A törvények, a jelenleg készülő új erdőtörvény előkészítése, a kárpótlási törvény, ennek hatása az erdők privatizációjára. Az erdő rendeltetése, a erdőgazdálkodás szabályai, az erdészeti szakhatóság feladatai, az új tulajdonosok kötelességei az erdővel kapcsolatban, a szakmai kötelességek és elvárások. Szólt továbbá az erdőbirtokossági törvényről, hiszen kb. 700 ezer hektár magántulajdonú erdő van. A kárpótlásból nem lehetett kivonni az erdőtulajdonlást sem. A volt erdőgazdaságok átalakulása gyakorlatilag megtörtént, így a 19 állami erdőgazdaság, illetve részvénytársaság tulajdonában az erdőterület közel 60%-a maradt. A 700 ezer ha. magántulajdonú erdőn közel 290 ezer tulajdonos osztozik. Ez is szükségessé teszi az erdőrendezés, erdőfelügyelet mielőbbi korszerűsítését, anyagi, technikai fejlesztését. Szó volt arról is, hogy sok erdészeti dolgozó vált vállalkozóvá, valamint arról, hogy az elsődleges faipari üzemek zöme már privatizálásra került."

Dauner Márton előadása után igen sok hozzászólás, kérdés hangzott el. A válaszadásokkal a tanácskozás első része befejeződött.

A szünet után Herczeg Miklós, az EFDSZ ügyvezető főtitkára tartott részletes tájékoztatót szakszervezetünk elmúlt időszakban végzett munkájáról, azokról a fontosabb eseményekről, amelyek a szakszervezeti tagságot, a szakszervezeti munkát érintik. Külön is hangsúlyozta annak jelentőségét, hogy szakszervezetünk taglétszáma az önállóvá válást követően nem csökkent, hanem inkább növekedett.

Szólt az új ágazati kollektív szerződéssel kapcsolatos kérdésekről, feladatokról, az Üzemi Tanácsok választásáról, az MSZOSZ-ból való kilépésünk indokairól. Befejezésül elmondta, hogy a Szlovák Erdészeti Szakszervezettel több éves múltra visszatekintő eredményes kapcsolatunk van, ami nemcsak szakmai, hanem emberi és nem utolsósorban politikai jelentőségű is.

A főtitkári tájékoztatót kérdések, hozzászólások követték, melyekre az előadó válaszolt.

Az igen hasznos és a kora délutánig eltartó szakmai program után a vendégek Budapest nevezetességeivel ismerkedtek, majd este baráti beszélgetéssel és búcsúvacsorával zárult a szlovák delegáció magyarországi látogatása.

Krizsán Ferenc



A vendégek egyik csoportja a szakmai tapasztalatcserén

Az erdőszövetkezet mint társas erdőgazdálkodási forma

1. Előzmények

A társas (közös) erdőgazdálkodás egy hosszú történelmi folyamat eredménye. Aból a felismerésből fakadt, hogy az erdő folyamatosan fennmaradjon, hasznot hozzon. Az erdőre a közös erdőhasználat volt jellemző évszázadokon át. A szabályozatlan, korlátozás nélküli erdőhasználat, nem kevésbé a szétaprózódó erdők következményeit mihamar felismerték és ez ahhoz vezetett, hogy az erdőt védeni, korlátozni igyekeztek. A korlátozást eleinte erdőrendtartásokban, később törvénycikkekben, majd törvényben szabályozták.

A társas erdőgazdálkodás arra a filozófiára épül, hogy tartalmas (fenntartható), hosszútávú erdőgazdálkodás szétaprózódott parcellákon lehetetlen, igen költséges. Az erdő igazán akkor „működik” jól, ha együtt van, nincs feldarabolva, azaz társas formában történik az erdőgazdálkodás sajátosságainak (hosszú termelési idő, tartamosság) összehangolására.

2. A társas erdőgazdálkodás formái

A magántulajdonú erdők bázisán alakult társas erdőgazdálkodási formákat a sokszínűség jellemzi. A formákban – előnyeikkel – hátrányaikkal együtt – az erdőtulajdonosok döntenek. A rendszerváltást követően erdőszövetkezetek, az átalakult vagy az új szövetkezeti keretben a szövetkezeti erdészetek (ebben az esetben a termelőszövetkezeti erdészeti ágazatról van lényegében szó), gazdasági társaságok (korlátozott felelősségű társaságok, betéti társaságok), erdőbirtokossági társulatok alakultak. A szövetkezeti erdészeti kivételével, az erdőszövetkezetek, erdőbirtokossági társulatok, gazdasági társaságok, – mint közös erdőgazdálkodási egységek – cégbíróági bejegyzéssel létesült, önálló jogi személyiségű szervezetek. Az utóbbi időben – bár ez a forma nem tekinthető véglegesnek – napirenden szerepel a közös képviselő által történő társas erdőgazdálkodás. Ehhez nem kell cégbíróági bejegyzés, csupán megállapodást kell kötniük a tulajdonosoknak.

3. Az erdőszövetkezetek főbb ismérvei (tézisei)

A ma működő erdőszövetkezetek a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény alapján jöttek létre. A lényeg az, hogy akár kárpótlás, akár tagi, részarány tulajdonosi, alkalmazotti joga jutottak erdőtulajdonhoz, azok szövetkezetek erdőgazdálkodására,

erdeik társas kezelésére. Az erdőszövetkezettel kapcsolatosan többféle elnevezés ismert, mint például az erdőbirtokosok, erdőgazdák, erdőgazdálkodók szövetkezete.

Az alábbiak során – a teljesség igénye nélkül – megkísérlem az erdőszövetkezetek néhány ismervét csokorba szedni.

– Az erdőszövetkezet, mint társas erdőkezelési forma, a rendszerváltás terméke.

– Az erdőszövetkezet magyar sajátosság. Erdőgazdálkodásra csak nálunk szövetkeztek az erdőtulajdonosok.

– Minden előzmény, történelmi példák és modellek nélkül alakultak a magyar erdőszövetkezetek.

– Az erdőszövetkezeteknek az alakulásuk során számos idegenkedéssel, sokféle előítéllettel, diszkriminációval kellett szembeesniük.

– Hiányként alakultak az erdőszövetkezetek, mivel akkor még nem lévén az erdőbirtokossági társulatokról szóló 1994. évi XLIX. törvény.

– Amíg az erdőbirtokosságok gyökerei a nemesi közbirtokosságok ingatlan közösségeiben, az úrbéri kapcsolatokban (azaz a feudális társadalomban) találhatók, addig a szövetkezés már a polgári társadalom (kapitalizmus) talaján fogant másfél évszázaddal ezelőtt.

– Az erdőszövetkezet az erdőbirtokossági társulattal szemben nyitott szervezet, bármilyen tevékenységet folytathat, amit a törvény nem tilt. Nyitottságával megteremt a „többlábon állás” lehetőségét.

– Az erdőszövetkezetekre a formagazdaság jellemző. Lehetnek egycélú (pl. erdőművelő, erdőtelepítő, fafeldolgozó, vadgazdálkodó), többcélú (több erdőgazdálkodási tevékenységet integráló, szolgáltató) erdőszövetkezetek. Újabbban már napirenden van a másodlagos szövetkezés kérdése.

– Az erdőszövetkezet a tulajdonosi, jogi és szakmai szempontból minden elvárásnak megfelel, azaz a társas erdőkezelés korszerű formájának tekinthető. Benne megvalósult – napjaink sokat hangoztatott követelményeként – a fenntartható, többcélú erdőgazdálkodás.

– Az erdőszövetkezet, mint valós magántulajdonosok társult közössége, ember és erdőcentrikus egyszerre.

– Az erdőszövetkezet európai és egyben magyar sajátosság, léténél fogva több figyelmet, támogatást érdemel mind a gazdaság, mind a politika részéről.

– Az erdőszövetkezet a jövő társas

erdőgazdálkodási modellje és mint ilyen, a remény szövetkezete.

– A magyar erdőszövetkezeteknek nagy múltjuk nincsen, de annál inkább lehet sikeres jövőjük!

4. Érdekképviselések

A magánerdőgazdálkodók és a társas erdőgazdálkodás valamelyik formáját választó erdőtulajdonosok érdekeik megjelenítése és érdekeik érvényesítése, védelme céljából mihamar megszervezték érdekképviselői szervezeteiket. Több megyében az erdőtulajdonosok, erdőbirtokosok egyesületet alakítottak. A társas erdőkezelő szervezetek képviselőit a Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége (TEOSZ) alakult. A közelmúltban – MOSZ Erdészeti Választmányának koordinálásában – FÓRUM-ba tömörült az érdekképviselői szervezetek már ma mintegy 40%-os magánerdő-arányt képviselnek. Ez olyan nagyságrend, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. Kaán Károly is hangsúlyozta, hogy „az érdekképviselők tevékenységének minél tágabb körre történő kiterjesztése és kiépítése, feltétlenül biztosítja a sikert!”

Összefoglalás

Az erdőtulajdonviszonyok rendezésének folyamata a kívánnál lassúbb. Ám remélhető, erősödik az a felismerés, hogy ésszerű, tartamos, többcélú erdőgazdálkodás apró parcellákon kivitelezhetetlen és igen költséges. Az erdőtulajdonosoknak azzal is számolniuk kell, hogy hazánk ma holnap az Európai Unió tagja lesz. A csatlakozás megkívánja, a kistulajdonosok integrálódását, mert így nagyobb esélyük lesz arra, hogy a kívánt elvárásnak megfeleljenek.

A szakmai gondolkodásmódjában – általánosságban – társas erdőkezelő szervezethez az erdőbirtokossági társulat lebeg ma is, csak az erdőbirtokossági társulati formában látja biztosítottnak a magán-erdők jövőjét. Úgy vélem, hogy napjainkban közös cél az erdőgazdálkodás ügyének mielőbbi rendbevétele. Ennek egyik lehetséges megoldása – legalábbis a magán-erdőtulajdon tekintetében – a szövetkezés lehet. Erre pedig a legalkalmasabb és korszerű forma az erdőszövetkezet. Szerepe mindaddig lesz „amíg kisegyzisztenciák léteznek és amíg a társas összefogásnak, a szolidaritás és az érdekek kölcsönös összehangolásának jobb formáját ki nem találják.”

Dr. Csötönyi József

Erdészeti szakmunkásképzés Miskolcon

Tíz évvel ezelőtt, 1985. szeptember 1-jén kezdődött – ebben a szakmában szokatlan módon – az erdészeti szakmunkásképzés Miskolcon.

Gazdaságunk akkori igazgatója – látva térségünk nagyfokú lemaradását ezen a téren is – kezdeményezte az ifjúsági szakmunkásképzés beindítását. A szakma nem kis ellenállása végül is megtört és a MÉM engedélyezte a Miskolci Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakmunkásképző iskolába az „Erdőművelő-fakitermelő” osztály 25 fővel történő elindítását. Az iskolával kötött együttműködési megállapodás alapján a gyakorlati képzést gazdaságunk teljes egészében magára vállalta. A szakma elméleti oktatásának megszervezése különösebb gondot nem jelentett az iskolának, de annál nagyobb kihívás volt számunkra a gyakorlati képzés megszervezése.

Ennek bázisaként a jelenleg is működő Fónagysági Oktatási Központunkban találtunk megfelelő helyet.

A gyakorlati képzést tulajdonképpen – minden tapasztalat, eszköz és létesítmények híján – a szó igazi értelmében a nulláról kezdtük. A képzés beindítását követő két-három év után – kérdésessé vált a folytatás. Következett ez abból, hogy gazdaságunk ezekben az években rendkívül nehéz anyagi körülmények között gazdálkodott, ami jellemző volt tulajdonképpen az egész ország gazdaságára. A megoldást, illetve a fennmaradás lehetőségét az Országgyűlés által megalkotott XXIII. törvény jelentette, mely kötelezte a gazdálkodókat „szakképzési alap” létrehozására.

Ez a törvény tette lehetővé nemcsak a fennmaradást, hanem a fejlesztés beindítását is. Szerencsére az idők folyamán gazdálkodásunk is évről évre javult, így a képződött alap mellett jelentős pénzeszközöket is fordítottunk a személyi és tárgyi feltételek biztosítására és azok üzemeltetésére.

Tíz év elteltével elmondhatjuk: a gyakorlati képzés terén rendelkezünk mindazokkal az alapvető eszközökkel, létesítményekkel, gépekkel, hogy a nagy hagyományokkal, tapasztalattal és technikai eszközökkel felszerelt szakképző iskolák mellett nem kell lehajtott fővel járnunk. A szakmában is egyre többen ismerik ezirányú tevékenységünket és már azt is megkockáztatom, hogy elismerik. Állítjuk ezt annak tudatában is, hogy ebben az esztendőben 1995. május 15-17. között a szakképző iskolával közösen mi rendeztük meg a „Szakma Kiváló Tanulója” országos versenyt. A versenyzők, kísérők és a szakma iránt érdeklődő szakemberek nagyon rövid idő alatt eljutottak valamennyi helyszínre, hiszen a hat versenyszámból csak a döntés és a tisztításijelöléshez kellett járművet igénybe venni.

A verseny a szakmában hagyományosan, elméleti és gyakorlati feladatokból állt. A résztvevő négy iskola öt csapatot indított, így 20 versenyző mérhette össze egyéni és csapatversenyben szakmai tudását a két versenynapon.

A versenyről elmondható, hogy kiegyensúlyozott és nagyon szoros volt. Kiugró teljesítmények nem születtek. Voltak meglepetések és kudarcok is, de ez minden verseny velejárója.

A kiegyensúlyozottságra jellemző, hogy az első és a huszadik helyezett között 146 pont volt csak a különbség.

A csapatversenyben és egyéniben is Ásothalom versenyzői végeztek az élen, de egyik iskola sem játszott alárendelt szerepet.

A húsz versenyző közül az egyéni pontszámoknak megfelelően kilenc tanuló érte el azt a ponthatárt, ami a *Kitűnő* minősítésű szakmunkás bizonyítványt jelentette.

Nagy öröm, hogy ezek között két miskolci versenyzőnk is ott volt Rózsa Sándor és Tóth Bertalan személyében.

A verseny sikeres lebonyolítása, tíz év alatt segítette munkánkat, biztattak bennünket és elismerik ez irányú tevékenységünket.

Köszönjük a szakmának, az iskolának, hogy eljöttek hozzánk, részt vettek e nemes vetélkedőben, versenyzőként vagy érdeklődőként és elismerő szavakkal biztattak bennünket a folytatásra.

Külön köszönet illeti meg mindazokat, akik anyagiakkal is támogatják ennek a versenynek a színvonalas megrendezését.

Rusz Béla

humánpolitikai osztályvezető

Váci Mihály

AKÁC

*Sivár vidék hűséges fája.
A menekülő porszemek
elé veti magát, megállva
elfolyó barázdák felett.*

*Körülötte a silány homok
minden egy szellő-rezgülésre
omlik, változik, – ő konok
haragvással markol a mélybe!*

*Dűlők végén áll, pásztorolva
nyugtalan halmok nyájait,
s gyökereit összekulcsolva
a szíknak, lenn, imádkozik.*

*A gerléket susogva hívja,
– ne maradjon néma a táj.
Lomblelkét virágfürtbe nyitja,
hogy édesebb legyen a nyár.*

*De tövissel karmol a szélnek,
szürcsölő ég arcába vág;
Rostjai közt a görcsök érnek,
mint golyóban a robbanás.*

*Árok iszapját, mocsár könnyét
millió ajkkal ízleli,
s a sót, miben a szík-göröngy ég,
szikkladva mézzé érleli.*

*Ahová hullt, azt a világot
összemarkolja odalent,
a széthulló rögökből virágot,
értelmet és rendet teremt.*

§

JOGSZABÁLY-
MUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A kárpótlási jegyek életjáradékra váltásáról szóló törvényt módosította az 1995. évi XIL. törvény.
- Az 1996. évi februári sorkatonai szolgálatra való behívás rendjéről szól a 3/1995. (III. 28.) HM. rendelet. (Mindkét jogszabály megjelent a Magyar Közlöny 1995. március 28-i 25. számában.)
- A lakások és helységek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló törvényt módosította az 1995. évi XIX. törvény (Magyar Közlöny 26. száma).
- A részben vagy teljesen tartósan állami tulajdonban maradó gazdálkodó szervezetekről szóló kormányrendeletet módosította a 36/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet (Magyar Közlöny 27. száma).
- A lakáscélú támogatásokról szóló MT. rendeletet módosította a 45/1995. (IV.24) Korm. rendeletet (Magyar Közlöny 31. száma).
- A Mezőgazdasági és Erdészeti Alap felhasználásának részletes szabályairól támogatásokról szóló MT. rendelet végrehajtására kiadott PM-ÉVM. rendeletet módosította a 9/1995. (IV. 28.) PM-BM. rendelet. (Mindkét rendelet megjelent a Magyar Közlöny 33. számában.)
- A házasságról, a családról és a gyámságról szóló törvényt módosította az 1995. évi XXXI. törvény (Magyar Közlöny 35. száma).
- A korengedményes nyugdíjazásról szóló MT. rendeletet módosította az 52/1995 (V. 10.) Korm. rendelet.
- Az erdőtelepítés, az erdőszerkezet-átalakítás és a fásítás támogatásának feltételeiről szól a 13/1995. (V. 10.) FM rendelet. (Mindkét rendelet megjelent a Magyar Közlöny 36. számában.)
- A magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvényt módosította az 1995. évi XXXV. törvény.
- A kárpótlásról szóló törvényt módosította az 1995. évi XXXVIII. törvény.
- Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont értékesítéséről szól az 1995. évi XXXIX. törvény. (Mindkét törvény megjelent a Magyar Közlöny 38. számában.)
- A gazdasági stabilizációt szolgáló egyes törvénymódosításokról szól az 1995. évi XLVIII. törvény. Egyes részeit utóbb az Alkotmánybíróság jogsértőnek minősítette. (A törvény a Magyar Közlöny 50. számában jelent meg).

Dr. Gojdár László
jogtanácsos

Erdőgazdálkodók, fakereskedők
figyelmébe!

Köbözőfüzet

Hiánypótló kiadványt jelentett meg az Erdész 94 Kft. a Magyar Mezőgazdaság Kft. kiadásában. Utoljára 1967-ben jelent meg hasonló tartalmú füzet „Gömbfaköböző” címen. Megjegyzem, hogy a „gömbfa” eléggé szerencsétlen elnevezés. A most megjelent címe: „Hengeresfa köbözőfüzet középátmérő szerint”. A füzet az erdei fatermékek (szálfa, rönk, bányafa stb.) köbözésére szolgál. Lényege, hogy ez egyes fatermékek (választékok) köbfatartalmát a hosszúság és a középátmérő függvényében, három tizedes pontossággal adják meg. Ám, ha szükséges, akkor hattizedes pontossággal is számítható a 11-150 cm középátmérőjű fatermékek köbfatartalma. A faexport, import tette szükségessé – éppen a pontossága miatt – a hagyományos, középátmérő szerint (van csúcsban mért rönkköböző is!) köbözőfüzet megjelentetését. Magyar és német nyelvű magyarázat segíti a füzet gyakori alkalmazását.

Az erdészeti gyakorlatban már régóta ismeretesek az úgynevezett „erdészeti segédtablák”. Hazánkban az 1874. évi VIII. törvénycikk intézkedett a métermérték bevezetéséről. Ez és az 1879. évi XXXI. törvénycikk (Erdőtörvény) alapján készült el és 1883-ban jelent meg az első „Erdészeti segédtablák” című könyv, benne a „hengertábla”, amely „a törzsek és törzsrészek köbméterben kifejezett köbfatartalmát” adta meg. A köbözőfüzet az Erdész 94 Kft.-től (1033 Budapest, Hévízi u. 4/a.) szerezhető be.

(Cs. J.)

Elhalálozások

Gáspár Lászlóné – Németh Katalin
1951 – 1995

Csillag Csaba
1973 – 1995

A közelmúltban tragikus hirtelenséggel, autógázolás következtében elhunyt a BÁCS-FA KFT. (János-halma) két fiatal dolgozója, a helyi EFDSZ alapszervezetének tagjai.

Mindkét elhunytat a BÁCS-FA KFT. saját halottjának tekintette. A halottakat a hozzátartozók, munkatársak, ismerősök részvétele mellett helyezték örök nyugalomra János-halmán, a városi temetőben.

Mátrafüred

Erdész-Faiparos Sportnapok

Legutóbbi számunkban már hírt adtunk arról, hogy az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete újra megindítja a régebben tömegeket mozgósító és nagyon népszerű sporttalálkozót.

Szakszervezünk sportbizottsága idén, első alkalommal szeptember 15-16-17-én Mátrafüreden, a Vadas Jenő Erdészeti Szakkö-

zépiskolában fogja megrendezni az I. Országos Erdész-Faiparos Sportnapokat.

A három napos találkozón atlétikában, kispályás futballban, sakkbán, lövészetben és asztaliteniszből (csapat és egyéni) mérhetik össze tudásukat a résztvevők.

Kérjük azokat a sportkedvelő

barátainkat, akik részt kívánnak venni akár egyéni, akár csapatversenyeken, vagy csak vendégként is az I. Mátrafüredi Sportnapokon, hogy ezzel kapcsolatos mindennemű felvilágosítás ügyében forduljanak az EFDSZ helyi szervezetéhez, vagy a budapesti központhoz (1061 Jókai tér 9., telefon: 1314-369).

Bővülnek nemzetközi kapcsolataink

A lengyelországi Erdőgazdasági Dolgozók Szakszervezetének meghívására a közelmúltban három fős magyar szakszervezeti delegáció járt Lengyelországban, Herczeg Miklósnak az EFDSZ főtítkárának vezetésével.

A két szakszervezet vezetői tájékoztatták egymást munkájukról, célkitűzéseikről, a két ország erdőgazdálkodásának fontosabb kérdéseiről. Lengyelországban az erdők közel 90%-a állami tulajdonban van.

Jerzy Przybylski mérnöknek, a partner szakszervezet elnökének kalauzolásával a vendégek több erdőgazdasághoz is ellátogattak. Így megtekintették a nagojowai csemetekertet, az ősbükköst és több munkahelyen is jártak.

A chojnowi erdőgazdaság területén került sor a szakmai tapasztalatok kicserélésére és a szakszervezeti vezetőkkel való konzultációra. A magyar küldöttség járt a krynicai – a

szakszervezet tulajdonában és kezelésében levő – rehabilitációs szanatóriumban is, ahol az erdei munka során kialakult betegségeket gyógyítanak. A szanatórium működését jórészt a társadalombiztosítás finanszírozza.

Az EFDSZ delegációját hosszabb megbeszélésre fogadta az államerdészet főigazgatója és a munkavállalókat érintő kérdésekről esett elsősorban szó. A találkozást varsói városnézés követte.

A két szakszervezet vezetői megállapodtak a további együttműködés kiszélesítéséről, így többek között alap-szervi tisztségviselők kölcsönös tanulmányútajáról, lengyelországi tengerparti és hegyvidéki üdültetés lehetőségéről, erdőgazdaságok kapcsolatfelvételének szorgalmazásáról.

PRO SILVA Kongresszus Magyarországon

A PRO SILVA – A Természetközeli Módon Gazdálkodó Erdések Európai Szövetsége – az idén szeptember első hetében hazánkban tartja nagyrendezvényét.

Az előző években általában a természet törvényeinek megismerése, titkainak feltárása, „módszereinek” ellesése végett az „őserdők” tanulmányozása, valamint a követésre méltó

gyakorlati példák megismerése volt a fő téma.

Nálunk – rendhagyó módon – a PRO SILVA eszmei terjedésének útjában álló akadályok feltárására, elemzésére, továbbá az átállás módozatainak és eszközeinek – köztük a politikával és nyilvánossággal való kapcsolat erősítésének – keresésére helyeződik majd a hangsúly. A terepi bemutatón

a Zalai, Mecseki, és a Gemenci Erdő Rt. büszkélkedhet majd követésre méltó elgondolásaival és a jövő század Európájához illő erdőgazdálkodáshoz vezető úton megtett első lépéseivel.

A tanácskozás hatékonysága céljából behatárolt létszámú rendezvényre 25 országból várják az európai erdészeti gyakorlat, oktatás és kutatás kiemelkedő személyiségeit.

Hármas unió

A cél: a jobb és hatékonyabb

Ez év május 18-án Budapesten találkozót tartott a *Dohányipari, valamint a Húsipari Dolgozók Szakszervezetének Elnöksége*, és az *Erdészet és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Intéző Bizottsága*. A találkozó célja kettős volt: az egyik, hogy a három szakszervezet vezető testületei megismerjék egymást, tájékozódjanak egymás helyzetéről, tevékenységéről. A másik, hogy a Húsosok és Dohányosok által már létrehozott *Élelmiszeripari Szakszervezetek Uniójához* csatlakozzon az EFDSZ is.

A kölcsönös bemutatkozások után *Kapuvári József*, a Húsipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke tartott tájékoztatót a két szakszervezetről. Elmondta – többek között –, hogy a *HDSZ-nek több, mint 12 ezer, míg a*



Kapuvári József, a Húsipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke tájékoztatót tart szakszervezetének munkájáról. Mellette balról: Herczeg Miklós, az EFDSZ ügyvezető főtájtára.

DDSZ-nek közel háromezer tagja van. Mindkét ágazatban gyakor-

latilag egy szakszervezet működik. Szervezettségük átlagosan 70%. A húsosoknál 25 alapszervezet van. A szakszervezetek legfőbb szerve a kongresszus. A két kongresszus között a szakszervezeti munka irányítója, szervezője az össztitkári értekezleten kívül az 5 fős elnökség.

Az 1993. júniusában alakult, MEDOSZ-ból kivált és azóta önálló jogi személyként működő Erdészet és Faipari Dolgozók Szakszervezetéről *Herczeg Miklós* ügyvezető főtájtár tartott tájékoztatót. Elmondta, hogy: „Szakszervezetüknek 11 ezer aktív és ötezer nyugdíjas tagja van. Harminc alapszervezetünk működik. Az alapszervezetek titkáraiból álló országos össztitkári testület és egy 9 fős intéző bizottság irányítja szak-



A Dohányipari és Húsipari Dolgozók Szakszervezetének elnökségi tagjai balról: dr. Lakatos Gyula, a DDSZ elnöke, Bordán János, a Gyulai Húskombinát szb-elnöke, Hajdúné Lovász Edit, a Szekszárdi Húsipari Rt. szb-elnöke, Németh György, a HDSZ alelnök, a PINI Hungary Kft. (Kaposvár) szb-elnöke, Golkovics Gábor, a PICK Szegedi Rt. szb-elnöke.

érdekvédelem

szervezetünk munkáját. A központi apparátus létszáma öt fő, ebből kettő fő nyugdíjas. A működési területünket jelentős erdőgazdaságok (ma már Rt.-k) tartósan és százszázalékban állami tulajdonban maradtak. További 11 alapszervezetünk intézményekben, erdőfelügyelőségeken működik. Érvényes ágazati kollektív szerződésünk van.

Ami az uniót illeti, úgy érezzük, hogy e szerveződésben elmélyült elemző munka folyik. Azt a törekvést is tapasztaljuk, hogy több szakszervezettel összefogva egy erős szövetség jöhet létre. Találtunk és a jövőben is találni fogunk közös pontokat. Együtt tudunk fellépni a középszintű érdekegyeztetés fórumain, a föld-

művelésügyi tárcánál. A tisztségviselők oktatása-képzése terén is jó lehetőségeket látunk az együttműködésre. Nálunk jól működik az üdültetés. Idén is 120 gyereket üdültetünk Szlovákiában. Sokirányú együttműködés kínálkozik a nemzetközi kapcsolatok fejlesztésében. Mi már nagyon jó kapcsolatokat alakítottunk ki a cseh, szlovák, ukrán, orosz, lengyel és svéd kollégákkal.

Jó lehetőségek adódnak az ágazatokban lévő helyzet-elemzések kicserélésére, értékelésére, vagy alapítványok létrehozására, közös működtetésére.

Mindezt figyelembe véve, testületeink úgy döntöttek, hogy teljes jogú tagként lépünk az unióba. Tisztában vagyunk azzal,

hogy valahová tartozni kell. S oda kell tartozni, ahol vannak közös feladatok, érdekek, kezdeményezések. Meggyőződésem, hogy a szakszervezeti mozgalom ma olyan helyzetbe került, amikor bizonyos szervezeti formáknak le kell bomlani, s új alapokon kell szerveződni. Én úgy látom, hogy az Élelmiszer-ipari Szakszervezetek Uniója valódi kötődési keret lehet.”

A három szakszervezet vezető testületei az unió megalakulásával, a további együttműködés, kapcsolattartás módjainak jóváhagyásával fejezték be első, igen fontos megbeszélésüket.

K. F.



Az EFDSZ Intéző Bizottság tagjainak egy csoportja balról: Csávicz János SEFAG Rt. (Kaposvár) szb-titkára, dr. Csötönyi József, MOSZ Erdészeti Választmányának titkára (Budapest), Kálmán József VADEX Mezőföldi Rt. (Székesfehérvár) szb-titkára, Kocsis József, ÉSZAKERDŐ Rt. (Miskolc) vszt-titkára, Dudás Péter, alelnök, FM Erdőrendezési Szolgálat (Budapest) szb-titkára, Rácz József alelnök, Felnémeti fűrészüzem Rt. (Felnémet) szb-titkára. (Fotó: Bárkányi Zoltán)

Eredményjegyzék

Erdőgazdaságok közötti vadász-lőversenyről

Időpontja: 1995. június 9.

Helye: BEFAG Keszthely (gyenesdiási sportlőtér)

Helyezés:	Név	Gazdaságtól	Elért köregység-pont
-----------	-----	-------------	----------------------

Állóvadlövés: (róka, őz, vaddisznó) 3x5 lövés 100 m táv, 22-es golyósfegyverrel.

I.	Tóth Jenő	BEFAG Keszthely	137+37
II.	Mesterházi Lajos	VERGA RT. Veszprém	137+34
III.	Borsos Zoltán	Szombathelyi Erdészeti RT.	137+32

Helyezés:	Név	Gazdaságtól	Elért köregység-pont
-----------	-----	-------------	----------------------

Futóvadlövés: 50 m. 22 cal távcsöves fegyverrel 10 vegyeslövés (lassú-gyors)

I.	Tóth Jenő	BEFAG Keszthely	90
II.	Varga Gyula	BEFAG RT. Keszthely	88
III.	Borsos Zoltán	Szombathelyi Erdészeti RT.	87

Helyezés:	Név	Gazdaságtól	Elért köregység-pont
-----------	-----	-------------	----------------------

Koronglövés: (25 korong, 1 találat 5 pont)

I.	Borsos Zoltán	Szombathelyi Erdészeti RT.	100
II.	Óss László	SEFAG RT. Kaposvár	90
III.	Dallos Péter	VADEX Székesfehérvár	90

Helyezés:	Név	Gazdaságtól	Elért köregység-pont
-----------	-----	-------------	----------------------

Összesített eredmény alapján elért helyezés: (korong, állóvad, futóvad)

I.	Borsos Zoltán	Szombathelyi Erdészeti RT.	324
II.	Varga Gyula	BEFAG RT. Keszthely	285
III.	Tóth Jenő	BEFAG RT. Keszthely	277

Helyezés	Csapat	Csapat-összesen:
----------	--------	------------------

I.	BEFAG RT. Keszthely	(Tóth, Varga, Benkő)	820
II.	Szombathelyi Erdészeti RT.	(Borsos, Varga, Szilágyi)	715
III.	VADEX Székesfehérvár	(Buza, Dallos, Maár)	709

Tóth Jenő
főerdész
lövészklub vezető

Az MOSZ Erdészeti Választmány 1995. június 1-jei kibővített ülésének állásfoglalása

1. Alapra a jövőben is változatlanul szükség van.

2. A Számviteli Törvény azon rendelkezését módosítani szükséges, ami az erdőfelújítást beruházásként kezeli. Az utóbbira Európában nem található példa. Nem ösztönöz az erdőfelújításra,

holott alapelv és törvény írja elő, hogy az erdők folyamatosan fennmaradjanak. Nem kedvez a társas erdőgazdálkodásnak sem.

3. A társas erdőgazdálkodó szervezetek megalakulását támogatni kell. Nem fogadható el a kivételezés.

4. A tulajdonviszonyokat mielőbb rendezni, nem kevésbé a földhivatali bejegyzéseket gyorsítani szükséges, különösen a társas erdőgazdálkodás megvalósítása céljából.

Salgótarján – Rimaszombat

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének meghívására a közelmúltban hivatalos, baráti látogatást tett hazánkban a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének delegációja, amelynek tagjai voltak: *Vasil Voloscuk*, a szakszervezet elnöke; *Jozef Sokol*, a rimaszombati erdőgazdaság igazgatóhelyettese és *Frantisek Vas*, személyzeti osztályvezető.

A szlovák delegáció tagjai megbeszélést folytattak *Herczeg Miklós* ügyvezető főtítkárral a két szakszervezet közötti együttműködésről, ennek továbbfejlesztéséről, különös tekintettel az egyes

magyar–szlovák erdőgazdaságok közötti közvetlen kapcsolatok kiépítéséről.

Szlovák barátaink a hivatalos budapesti megbeszélésen kívül látogatást tettek az *Ipoly Erdő Rt. salgótarjáni erdészeténél*, ahol *Szabó Ferenc* erdészetvezető tájékoztatta őket az erdészet munkájáról, míg a szakszervezeti tevékenységről *Goldperger Andrással*, az Rt. szb-elnökével beszélgettek.

A látogatás befejezéseként a szlovák delegáció megállapodott a salgótarjáni erdészet vezetőivel, hogy *még ebben az évben megszervezik a 8–10 fős, 2–3 napos köl-*

csönös tanulmányutakat a két erdőgazdaság között.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,

az EFDSZ ügyvezető főtítkára
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,
dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,
Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. – Váci Nyomda Kft. 95-837 o.

2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Tanulmányúton a

A Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének meghívására júniusban magyar szakszervezeti küldöttség tett hivatalos látogatást a Cseh Köztársaságban.

A harminc főből álló küldöttséget *Dudás Péter és Rácz József*, az EFDSZ alelnöke vezették.

Látogatásunk első napján a késő délutáni órákban érkezünk Olomoucba, ahol *Vlastislav Rehulka* területi menedzser fogadott. Egy rövid városnézés következett. Megtekintettük a harangjátékot a városház téren, a nemrég itt járt pápa szálláshelyét és néhány más műemléket. *A rövid városnézés során is megállapítható volt, hogy Olomouc szép, régi iskolaváros, sok-sok műemlékkel.* De erre a városra is ráférne egy kis tatarozás.

A városnézés után kb. 100 km-t utaztunk északkelet irányába szálláshelyünkre, a *Frydek Mystek* közelében lévő Moravka nevű erdei nyaralóhelyre, a *Salma Panzióba*. Vacsora után házilagunkkal rövid beszélgetésre és a program ismertetésére került sor.

A második napon megérkezett *Zdenek Pecha* területi menedzser, akinek kíséretében megtekintettük a *Mosovicei Sörgyárat*, ahol a híres – nálunk is kedvelt – *Redagast* (Radhost) nevű sört gyártják. Ebben a modern üzembn

évente 1,6 millió hektoliter sört gyártanak, amelyből 5%-ot exportálnak. A sörgyári látogatás a hagyományoknak megfelelően szendvicsek fogyasztása mellett sörkóstolással fejeződött be.

Délután városnézésre került sor *Frydek Mistekben*. Ez egy lakótelepváros, alig van benne régi épület. Keresztül folyik rajta az Ostravice folyó, amelyről feltételezhetően elnevezték az északabbra fekvő, nagy várost – Ostravát.

Este került sor a magyar delegáció és a cseh szakszervezeti vezetők közötti hivatalos, baráti eszmecsere. A megbeszélésen részt vett *Alfonz Kokoska*, a Cseh Erdészeti Szakszervezet elnöke; *Michal Taus*, a Cseh Erdészeti, Faipari, Papíripari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének nemzetközi titkára; *Vlastislav Rehulka* területi menedzser, valamint *Viktor Fiala*, a helyi erdőgazdaság titkára.

Mi tájékoztattuk cseh barátainkat a magyar szakszervezeti mozgalom – bennünket is érintő – változásairól, a *MEDOSZ-szal és az MSZOSZ-szel való kapcsolataink alakulásáról, az üzemi tanácsi választásokról, a 19 erdőgazdaság és az elsődleges faipar helyzetéről, gondjairól. Szóltunk az*

ágazati és helyi kollektív szerződésekről, azok gyakorlati végrehajtásáról.

Élénk vita alakult ki a szakszervezet és a politika kapcsolatáról, az ellenzéki és a kormányon lévő pártokkal való viszonyról, a szakszervezeti vezetők politikai ambícióinak következményeiről. *Alfonz Kokoska elnök többek között elmondta, hogy Csehországban jelenleg ugyan jobboldali kormány van uralmon, amely a szakszervezeti mozgalom megosztására törekszik, mégsem helyesli, hogy szakszervezetük egy pártot vagy pártokat támogasson a választásokon, mert a kormányra került párt nem a szakszervezeteket fogja támogatni, hanem a kormányt.*

A beszélgetés folyamán – bár előzőleg kimentette magát – megérkezett az *Ostrovicei Erdőgazdaság* frissen kinevezett vezérigazgatója, *Ivan Vlcek*, aki részletesen tájékoztatott bennünket az 55 ezer hektáron gazdálkodó részvénytársaság munkájáról. Elmondotta, hogy faállományuk 80%-a fenyő, 15%-a bükk, 5% egyéb lombos fa. A dolgozók nagy része vállalkozóként tevékenykedik, akiknek a gazdaság szállítóeszközöket, fűrészeket stb. adott el. Tájékoztatott arról is, hogy Csehországban reprivatizáció volt. Ez az erdészet területén azt jelenti, hogy az erdő kb. 50%-át megkapja a régi tulajdonos, a másik fele az államé marad. Az erdőgazdaság vagyonát egy vagyonpontrendszerrel felmérték és 80%-át az állampolgároknak vagyonrészként a vagyonjegyért adják.

Az új vezérigazgató azt is elmondta: legfőbb vágya az, hogy minden munkása magánvállalkozó legyen. Ebbe az elképzelésébe valószínűleg nemcsak a szakszervezetek, hanem a politika is beleszólna. Náluk ugyanis a 800 fős létszámnak a 90%-a fizikai dolgozó. Az erdőtörvény itt is, csakúgy mint nálunk, a parlament elé kerülésre vár.

Az éjszakába nyúló vitaesten közülünk felszólalt: *Farkas Attila* (Pécs), *Kálmán József* (Székesfehérvár), *Dudás Péter* (Budapest), *Németh József* (Nyíregyháza), *Ecsegi Istvánné* (Miskolc), *Nagy Béláné* (Tatabánya) és *Rácz József* (Felnémet), aki mint az



Csoportkép a szakszervezeti küldöttségről

(Fotó: Németh József)

Cseh Köztársaságban



A magyar delegáció néhány tagja a „Radhost” csúcson,
az emlékmű előtt

EFDSZ egyik alelnöke megköszönte a házigazdának az ilyen jellegű tapasztalatcsere-lehetőséget, s egyben átadta elnökünk és főtítkáruk üdvözlését.

A harmadik délelőtt a *Valaska Múzeum* (skanzen) megtekintése szerepelt programunkban. Csak egy részét láthattuk a 9 km hosszan elterülő múzeumnak. Felduzzasztott vízzel működő tiloló, malom, kovácsműhely, fűrészmalom, kézművesműhely, berendezett emeletes faházak, templom, farönk-kaptárak, emberi arcformára faragott-festett bejárattal a méhek számára. Csodálatos, fantasztikus volt!

Délután gyalogtúrán vettünk részt a *Radegast-csúcsra*, majd „nyaktörő” utazás következett az 1323 m magas *Lysa Hora*-ra. Szerencsénk volt, éppen nem volt felhőben. A hegyoldalt – körbe – szép fenyvesek borítják. Itt intenzív gazdálkodást folytatnak. Kis vágásterületek, mesterséges felújítás luccal, a lejtvonallal irányában, a lék mellett lábon maradt öreg állomány védelmében. Sajnos errefelé igen jelentős a vadkár.

Este búcsúvacsorával, baráti beszélgetéssel zártuk a háromnapos csehországi tanulmányutunkat. A negyedik nap, kora reggel indultunk haza a Morva Beszkidekből. Magyarok errefelé nemigen járnak. A csehek, morvák, akiknek ezen kívül is van sok szép hegységük, nagyon megbecsülik és rendben tartják ezt a vidéket.

Cseh barátaink kellemes, hasznos szakmai és kulturális programot szerveztek számunkra. Szívesen emlékszünk majd rá.

Dudás Péter

FELHÍVÁS

A Földművelésügyi Minisztérium Mezőgazdasági Szakképző Intézete
és Nevelőotthona (volt Erdészeti Nevelőotthon)
felvételt hirdet

KOLLÉGIUMI ELHELYEZÉSRE ÉS ELLÁTÁSRA

az agrárágazatban, erdő- és mezőgazdaságban,
valamint az élelmiszeriparban dolgozó szülők

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS KORÚ GYERMEKEI SZÁMÁRA.

Jelentkezés és érdeklődési lehetőség az intézmény vezetőinél
munkanapokon 8–16 óráig.

2094 Nagykovácsi, Kossuth L. u. 2.

Telefon: (1) 389-399 ● Telefon/Fax (1) 389-689

Munkaasztalon az új nyugdíjtörvény

A fejlett ipari országok többségében, csakúgy mint a volt szocialista országokban, az úgynevezett felosztó-kirovó szisztéma alapján finanszírozzák a nyugdíjrendszert, azaz a mai dolgozók járulékait használják fel a jelenlegi nyugdíjak kifizetésére – ahelyett, hogy azokat megtakarítanák és befektetnék. Ezek a rendszerek a világon mindenütt válságban vannak, s 2010 körül minden bizonnyal az összeomlás szélére kerülnek. Ekkor mennek majd ugyanis nyugdíjba az utóbbi fél évszázadban született legnépesebb évjáratok. Ebben az időszakban sokkal kevésbé népes korosztályok lesznek majd a keresősorban, mint nyugdíjban. (Szakértői számítások szerint gyakorlatilag minden dolgozóra jut majd egy nyugdíjas.) A kiútra nehéz biztos receptet adni. A szakértők jó része a megoldást lényegében a tökécsített rendszerre való áttérésben látja.

Mindenfajta nyugdíjreform egyik fontos kérdése az időbeli ütemezés, illetve az átmeneti időszak szabályozásának problémája. Nehéz gazdasági helyzetben – márpedig nálunk most az van – gyakorlatilag lehetetlen viszonylag zökkenőmentesen áttérni egy életképes nyugdíjrendszerre. Aligha vitatható, hogy a régóta halogatott nyugdíjreform immár Magyarországon sem tűr több halasztást.

A Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat hivatali idejének feléhez érve megtette az első lépéseket az átfogó nyugdíjreformot érintő rögzös úton: elfogadta azokat az irányelveket, amelyeket a további munka alapjának lehet tekinteni, amelyekkel a magyar szakértői kar is egyetért.

Erről szeretnénk tájékoztatni szakszervezetünk tagságát, olvasóinkat. Az irányelvekben foglaltak szerint, az új rendszer alapvetően három, egymástól elkülönült, de funkciójában egymásnak megfelelő és egymást kiegészítő pillérre: az *alapnyugdíjra*, a *munkanyugdíjra* és a *különböző kiegészítő ellátásra* épülne. A pillérek

egymáshoz viszonyított aránya a fenti sorrendnek megfelelően 30–60–10 százalék körül alakulna.

A majdan 62 vagy 65 éves életkortól járó alapnyugdíjat a mindenkori létminimum meghatározott hányadaként számítanak ki. Az alapnyugdíjra való befizetési kötelezettség alapja az SZJA alapjával egyezne meg. Ez a pillér – amely átvenné a nyugdíjrendszer szolidarisztikus elemeit – alanyi jogon járna minden állampolgárnak. Az új rendszer fő tartópillére a munkanyugdíj, mindenekelőtt a biztosításra kötelezett munkajövedelmek után fizetett járulékokból származna, s olyan nyugdíjat biztosítana, amelynek mértéke kizárólag a munkában eltöltött idő hosszától, az ezen idő alatt fizetett járulékok összegétől és a nyugdíjba vonulási életkortól függene. (Ez az *életteljesítmény*.) Tény, hogy a jelenlegi nemzetközi viszonylatban is igen alacsony nyugdíjkorhatárt mindenképpen emelni kell. A nyugdíjba menés év nem lenne merev: megfelelő feltételek megléte esetén hamarabb is lehetőség lenne a nyugdíjba vonulásra, ugyanakkor ösztönözné a nyugdíjkorhatáron túli aktív munkát. (Természetesen nem nyugdíjasként.) A lehető legzökkenőmentesebb átállás érdekében szükséges, hogy már jóval az áttérés előtt kezdődjék meg a nyugdíjkorhatár egységesítése! *A munkanyugdíj járulékait a biztosítottak és a munkáltatók fele-fele arányban fizetnék! Ez az új munkanyugdíj pontrendszeren alapulna és automatikusan követné a már aktív keresők jövedelem-változásait. Minden biztosított aktív életpályája során nyugdíjpontokat gyűjtene. Az országos átlagkeresetnek megfelelő járulékfizetés érne egy pontot, az ennél nagyobb befizetés magasabb, a kisebb értelem-szerűen kevesebb pontot érne. A munkanyugdíj mindenkori összegét a nyugdíjazásig megszerzett pontszám határozná meg. A pontérték karbantartását törvény szabályozná, aktuális*

értéke a régi és újonnan megállapított nyugdíjakra egyaránt vonatkozna. A kötelező biztosítás a bérből és fizetésből élők teljes körére kiterjedne. Az időskori megélhetés meghatározó forrását a két ismertetett pillér szolgáltatná, amely az utolsó év jövedelmének mintegy 65%-át tenné ki.

A harmadik pillér az önkéntes szerveződésű nyugdíjpénztárak nyújtotta kiegészítő ellátás lenne. Ezt az önkéntességi alapon szerveződő nyugdíjpénztárt karolta fel már jelenleg is az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete és szélesíti jó hatásfokkal.* Ez tulajdonképpen a harmadik pillér alapjainak a lerakása.

Az alapnyugdíjat – a személyi jövedelemadó e célra fizetett és elkülönített részéből – a központi költségvetés finanszírozná, karbantartásáról (emeléséről) az éves költségvetési törvények keretei között döntenének. A munkanyugdíj így továbbra is felosztó-kirovó rendszerben működne, a fedezetet azonban részlegesen és kiegyenlítő jelleggel kiegészítené a tartaléktőke hozama. Ugyanis a nyugdíjbiztosító a gazdaság kedvező időszakaiban tartalékokat halmozna fel a szűkebb esztendőkre, s ezzel a rendszer stabilizálódhatna. Az állami garancia továbbra is fennmaradna.

Az új, több éves átmeneti időszakot igénylő, az európai normákkal harmonizáló, háromszintű nyugdíjrendszert a szakértők – de saját véleményem – szerint is, az ezredfordulón lehetne bevezetni. Ehhez az elkövetkező bő egy évben a vázolt reformkonceptiót olyan szinten kell kidolgozni, hogy annak alternatíváit a döntéshozók és a közvélemény nyilvánossága elé lehessen tárni, s megszerezni hozzá azt a megnyugtató társadalmi támogatottságot, amely nélkül egy új nyugdíjrendszer aligha lehet hosszú életű.

Varga György,
a Nyugdíjas Bizottság titkára,
az EFDSZ Kamarai képviselője

Egy éves a Földművelésügyi, Élelmiszeripari, Fagazdasági Érdekegyeztető Tanács (FÉT)

Hosszas előkészítés és többszöri sikertelen próbálkozás után 1994 őszén megalakult a FÉT, mint ahogy ügyrendje is kimondja: „... az agráriumot érintő alapvető gazdasági, jövedelmi, szociális és munkaügyi kérdésekkel rendszeresen foglalkozó érdekvédő, érdekegyeztető, döntés-előkészítő, négyoldalú, független, országos fórum”.

Tevékenységének célja a versenyképes agrárium megteremtése érdekében a gazdaság cél- és eszközrendszerének konszenzusos formálása, a kormányzat agráriumot érintő politikájának, társadalmi támogatottságának előkészítése, a konfliktusok tárgyalásos megoldása.

A FÉT oldalai

- A Földművelésügyi Minisztérium által vezetett kormányzati oldal,
- az ágazatban érdekelt munkavállalói érdekképviselések,
- a gazdasági érdekképviselések,
- a társadalmi hivatásrendi szervezetek.

Az ágazat egészét nem érintő gazdasági, munkaügyi és szociális kérdésekben a FÉT-en belül szakágazati érdekegyeztető tanácsok működnek. Ezek a következők:

- Mezőgazdasági Érdekegyeztető Tanács (ÉT),
- Élelmiszeripari ÉT,
- Fagazdasági ÉT,
- Agrárokutató és Kutatási ÉT,
- Halászati ÉT.

A plenáris üléseken a munkavállalói oldalt jelenleg nyolc szakszervezet képviseli:

- Agrárokutató és Kutatási Dolgozók Szakszervezete (AOKDSZ),
- Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete (EFDSZ),
- Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége (ÉDOSZ),
- Élelmiszeripari Szakszervezetek Uniója,
- Mezőgazdasági Alkalmazottak Országos Keresztény Szakszervezete (MAOKSZ),
- Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízgazdálkodási Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége (MEDOSZ),
- Szabad Szakszervezetek Demokratikus Ligája (SZSZDL-MAÉSZ),
- Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrzési Dolgozók Szakszervezete.

Az eltelt egy év mérlegét megvonva megállapíthatjuk, hogy a FÉT eredményesen működött.

Valamennyi, az agráriumot érintő lényeges kérdés a plenáris ülés elé került és az ott elhangzottak többször beépültek a végleges anyagokba. A FÉT valamennyi oldala felkészülten és komolyan végezte a munkát. Néhány téma, a teljesség igénye nélkül:

az agrárágazat 1995. évi támogatása, az exportösztönzési rendszer átalakítása, az exportnövekedést elősegítő javaslatok, az 1995. évi költségvetés agrár része, a gazdasági kamarákról, az agrárpiaci rendtartásról szóló törvények módosítása. Ugyancsak több ízben szerepeltek napirenden a szövetkezeti törvény módosításával kapcsolatos javaslatok és a vagyoni kárpótlás lezárásával összefüggő jogszabály-előkészítés.

Lapzártakor tartotta tanácskozását a FÉT plenáris ülése, ahol napirenden szerepelt a vadgazdálkodásról, a vad védelméről, a vadászatról, valamint az erdőről és az erdő védelméről szóló törvényjavaslat.

A FÉT soros elnöke jelenleg Dr. Nagy Tamás, a MOSZ elnöke, a munkavállalói oldal elnöke pedig – az őszi ciklusban – Herczeg Miklós, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének ügyvezető főtájtára.

Lengyel szakszervezeti delegáció látogatása hazánkban

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének meghívására a közelmúltban lengyel erdészeti szakszervezeti delegáció tett hivatalos látogatást hazánkban. A küldöttség tagjai voltak: *Jerzy Przybylski*, a lengyel Erdészeti Szakszervezet elnöke, *Piotr Kolowski* országgyűlési képviselő, a „Nagy Lengyel Nemzeti Park” igazgatója, *Lyska Kazimir*, a Park munkatársa és *Henryk Chabowski*, a lengyel Erdészeti Egyesület varsói területi titkára.

Lengyel vendégeink itt-tartózkodásuk első napján felkeresték az *Ipolyvidéki Erdő Rt.-t*, ahol *Korbonski Kazimir* termelési vezérigazgató-helyettes fogadta a delegációt, majd részletesen ismertette az erdőgazdaságban folyó munkát és eredményeket. A szakmai tapasztalatok kicserélése és a szakszervezeti vezetőkkel való konzultáció után vendégeink látogatást tettek az *Rt. Királyréti Erdészeténél*, itt *Schindler László* erdőmérnök, az erdészet vezetője tájékoztatta őket az ott folyó munkáról. Később megtekintették a csodálatos *Börzsöny* hegységet, *Nagymaros* és *Vác* történelmi nevezetességeit.

Vendégeink második napi programjukat az Alföldön töltötték. Kecskeméten *Nagy Béla*, a *Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt.* vezérigazgató-helyettese tájékoztatta őket az *Rt.* munkájáról, céljairól, eredményeiről. Az itteni megbeszélés után a delegáció látogatást tett *János-halmán*, a *BÁCS-FA Kft.-nél*, ahol *Elmer Mihály* igazgató és *Gilicze Péter* szb-titkár fogadta és tájékoztatta a vendégeket a jelenleg 180 főt foglalkoztató faipari üzem munkájáról, életéről. Az igazgató elmondta többek között, hogy: „az üzem az ország egyik legnagyobb raklapgyártója. A raklapok nagyobb részét nyugati piacra exportálják. Az üzem korszerűsítés, felújítás alatt van; új, modern gépeket állítanak be a termelésbe. A kft. nyereségesen működik.”

Gilicze Péter, az EFDSZ üzemi szb-titkára részletes tájékoztatást adott a szakszervezeti munkáról, a tagság élet-

és munkakörülményeiről, a kollektív szerződés helyi megvalósításának eredményeiről.

A tájékoztatók után a vendégek és a házigazdák között igen élénk és hasznos eszmecsere alakult ki, amelyet üzemlátogatás követett.

Az alföldi program után a lengyel delegációt Budapesten fogadta *Barátossy Gábor*, az FM Erdészeti Hivatal elnökhelyettese, aki részletesen tájékoztatta lengyel vendégeinket a magyar erdőgazdálkodás helyzetéről. A részletes tájékoztatóból – a teljesség igénye nélkül – az alábbi főbb gondolatokat emeljük ki:

A délutáni program keretében az EFDSZ központjában *Barta László* elnök és *Herczeg Miklós* főtítkárt tájékoztatta a vendégeket szakszervezetünk elmúlt időszakában végzett munkájáról és azokról a fontosabb eseményekről, melyek a szakszervezeti tagságot és munkánkat érintik. Szóba került az új ágazati kollektív szerződés, az üzemi tanácsok választása, az ágazat helye, szerepe a gazdaságban.

A lengyel szakszervezet vezetői szintén tájékoztatást adtak munkájukról, célkitűzéseikről, a lengyel erdőgazdálkodás fontosabb kérdéseiről.



A lengyel szakszervezeti delegáció tagjai a Királyréti Erdészetben tett látogatásukon. Balról: JERZY PRZYBYLSKI, HENRYK CHABOWSKI, KORBONSKI KAZIMIR, az Ipoly Rt. vezérigazgató-helyettese, LYSKA KAZIMIR, PIOTR KOLOWSKI.

„A volt erdőgazdaságok átalakulása gyakorlatilag megtörtént, s így a 19 állami erdőgazdaság, illetve *rt.* tulajdonában maradt az erdőterület több, mint 50%-a. A 700 ezer ha magántulajdonú erdőn közel 290 ezer tulajdonos osztozik. Ez is szükségessé teszi az erdőrendezés, erdőfelügyelet korszerűsítését, anyagi, technikai fejlesztését.”

Szó volt az új erdő- és vadászati törvény előkészítéséről, az erdőgazdálkodás szabályairól, az erdészeti szakhatóság feladatairól, az új erdőtulajdonosok kötelezettségeiről, a szakmai kötelezettségekről és elvárásokról.

Barátossy Gábor szakmai tájékoztatója után a vendégek igen sok kérdést tettek fel, melyre az előadó készségesen és örömmel válaszolt.

Lengyelországban az erdők közel 90%-a állami tulajdonban van.

A lengyel delegáció látogatása alkalmából a két szakszervezet vezetői megállapodtak a további kölcsönös, baráti együttműködés kiszélesítéséről. Így többek között az alapszervezeti tisztségviselők kölcsönös tanulmányútjáról, lengyelországi tengerparti és hegyvidéki gyermek- és felnőtt csereüdvözlés lehetőségeiről, az erdőgazdaságok közötti közvetlen kapcsolatfelvétel szorgalmazásáról.

Kora délután még Budapest nevezetességeivel ismerkedtek vendégeink, este baráti beszélgetéssel zárult magyarországi látogatásuk.

K. F.

GYEREKÜDÜLÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGBAN

A Szlovák Erdészeti Szakszervezettel való több éves gyümölcsöző kapcsolatunk eredményeként szakszervezetünknek idén már második alkalommal sikerült megszervezni, hogy július második felében 110 általános iskolás korú gyereket üdültethessünk a gyönyörű fekvésű *Besztercebánya melletti Tajovban és a Rozsnyó melletti Betlérben.*

A minden tekintetben nagyszerűen sikerült gyereküdültetésről az alábbi rövid írásokban tájékoztatjuk tagságunkat, a szülőket és lapunk valamennyi olvasóját.

Táboroztunk...

Július 15-én a késő délutáni esős órákban indult el *Budapestről* 38 fős csapatunk. Szerencsénkre, amilyen borús volt az indulás, olyan ragyogóan sikerült a *Tajovban* eltöltött két hét.

A késői érkezés miatt az igazi berendezkedésre és ismerkedésre csak másnap került sor. Kedves vendéglátóink, a *Szlovák Erdészeti Szakszervezet vezetői is meglátogattak bennünket*, majd a tábor ünnepélyes megnyitója után közösen állítottuk össze ott-tartózkodásunk programját.

Több alkalommal volt részünk nagyobb kirándulásokban. Igazi érdekességnek számított a selmecbányai út, ahol a *Bányamúzeumban* valódi kis törpéknek öltözve másfél órán keresztül mászkálhattunk a szűk és alacsony járatokban. Ezt követte az „*Antoli Vadász-kastély*” megtekintése, ahol mindenki nagy csodálattal és érdeklődéssel szemlélte az elődök ránk hagyott kincseit.

Nem kevésbé volt eseménydús a *Magas-Tátrába* tett kirándulásunk sem. Ott a csapat erősebbik fele még egy három

órás gyalogtúrára is vállalkozott a *Csorba-tótól egészen a Poprádi-tóig*. A túra során bizony a sok apró száj tátva maradt a lenyűgöző vidék láttán.

Az egyik forró délután egy besztercebányai városnézésre is sor került, de már az ajándékvásárlás láza is hatalmába kerítette mindenkit.

Természetesen a tábor egyik legnépszerűbb programja, a tábortűz sem maradhatott el. A szorgos fagyűjtő táborlakóknak köszönhetően több este is fellobbant az örömtűz az épület
(folytatás a 4. oldalon)



A kis magyar csapat készen áll a selmecbányai Bányamúzeum meglátogatására.

GYEREKÜDÜLÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGBAN

(folytatás a 3. oldalról)

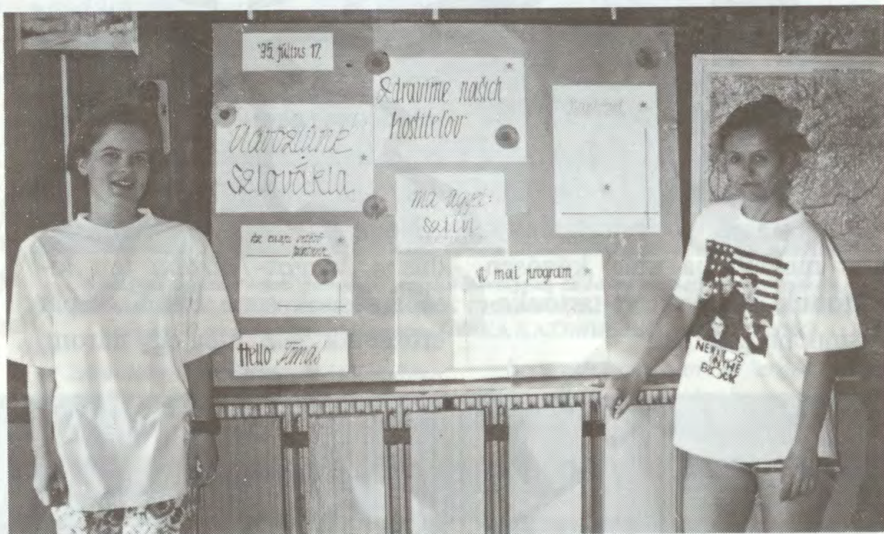


Hegyi túra közben jól esik egy kis pihenő.

előtti tisztáson. Még kolbász- és szalonnasütésre is került alkalom. Ilyenkor vidáman felcsendült a táborinduló egy-egy versszaka, amely így szólt:

„Sütöttünk, pörköltünk,
kolbászt égettünk az egyik
estén,
jóleső borzongás futkos
a résztvevők testén,
a tábortűz hosszan világít,
apró szikrákat szór,
a tűzpiszkálás lett a lakók
közti legújabb kór.
Mi vagyunk a farkasokkal
táncolók!”

A kitartóan ragyogó idő a gyakori strandolást is lehetővé tette. Besztercebánya hatalmas és csodálatos strandját már az első alka-



A tábor programtábláján minden tudnivaló megtalálható.

lommal minden kis táborlakó a szívébe zárta. A közelben való túrázás szinte mindennapos programnak számított, márcsak azért is, mert a legközelebbi buszmegállóhoz is egy jó órás hegyi gyaloglással juthattunk el. Persze nem

egyszer volt részünk igazi, nagy, embert próbáló túrákban is!

A három tagú táborvezetőség fáradhatatlanul dolgozott azért, hogy az ott eltöltött két hét mindenki számára érdekes, eseménydús és nem utolsósorban felejthetetlen emlék legyen.

Ehhez persze nagy segítség volt a vendéglátók rendíthetetlen türelme és kedvessége, a jó idő, valamint a gyerekek példás magatartása.

Egy felejthetetlen élménnyel ismét gazdagabbak lettünk. Azt hiszem, mindenki kívánságát és reményét tükrözi a tajovi tábor búcsúestjének szállóigéje, vagyis: „Jövőre, veled, ugyanitt!”

Herczeg Szilvi

GYEREKÜDÜLÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGBAN

(folytatás a 4. oldalról)

Tizennégy vidám nap Betlérben

Július 16-án 68 magyar erdészeti és faipari dolgozó kissé fáradt, de jókedvű gyereke érkezett meg a Rozsnyó melletti betléri gyermeküdülőbe. Itt már várták őket a pedagógusok és 50 szlovák gyermektársuk, akik némelyikével már ismerősként üdvözölhették egymást a tavalyi közös nyaralás eredményeképpen.

Jelen volt a csoportok megérkezésekor az üdülőközpont fenntartójának, a Rozsnyói Erdészeti Üzemek Szakszervezeti Bizottságának elnöke, Vojtech Kriák is, akiről a két hét folyamán bebizonyosodott, hogy inkább varázslója, mint gazdasági vezetője a tábornak. Aki képes ilyen bőséges, kiadós étkeztetést biztosítani naponta ötször a mai – mint mondta, Szlovákiában sem könnyű –

gazdasági helyzetben úgy, hogy még a sok verseny, vetélkedők díjazására mindig jusson cukor, csokoládé, narancs is. Nos, az ilyen gazdasági vezetőnek varázsereje kell, hogy legyen.

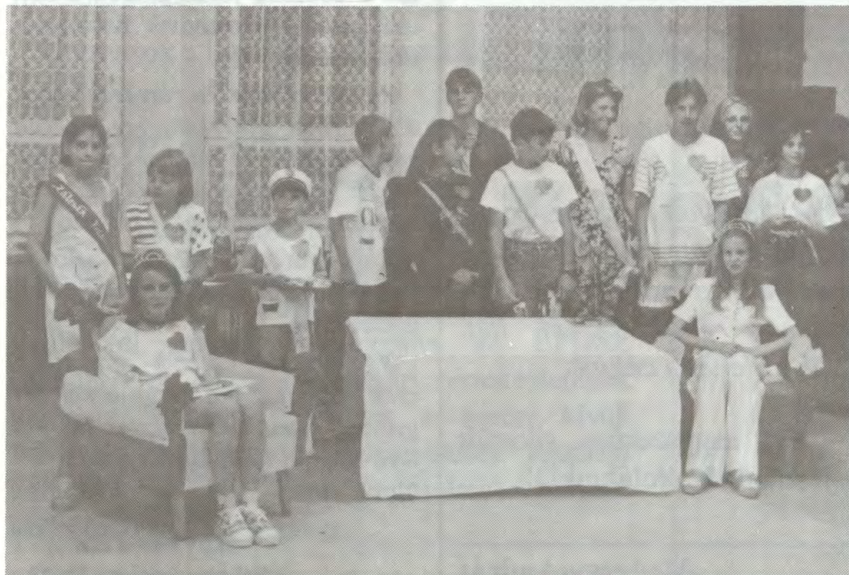
Ahogy az lenni szokott az ilyen népes gyerekcsapatban, az első időszak ismerkedéssel és önmagunk megismertetésével telt el. Az ismerkedés a tábor közvetlen és távolabbi környezetének felfedezésével folytatódott. Ennek egyik formája a „keresd a kincset” játék volt. A játék tulajdonképpeni célja az volt, hogy a gyerekek felfedezzék a patak útját, a vízesést, a tavat, a szökőkutat, a meredek domboldalon a mókuscsaládot...

A felfedezések a betléri Andrassy-kastély páratlan kin-

cseinek megtekintésével, a község megismerésével folytatódtak. Egésznapos autóbuzs kirándulás tágitotta még nagyobbra ezt a teret, amikor gyerekeink megtekinthették a domnicai jégbarlangot, Krasznahorka várát és Rozsnyó városát – egész nap gyönyörködve a gömöri táj szépségében.

Jelentős szerepet töltött be a tábor életében a sport, a különböző tréfás és kevésbé tréfás versenyek, amelyekben a tanárok is részt vettek.

Komoly teljesítmény volt a környék legmagasabb hegycsúcsának, az 1298 m magas Volovec-nek a meghódítása. Ez csak a harmincegynéhány legerősebbnek, legkitartóbbnak sikerült. Szép teljesítmény volt viszont a többieké is, hiszen az 1000 méteres magaslatra mindenki eljutott és ez is 12 km-es túrát jelentett. Minden sportvetélkedés csúcsát az olimpiai játékok jelentik. A „Zálesák” is megrendezte a maga olimpiai játékait. Ehhez megfelelő keretet és kellő komolyságot biztosított a tanárokból megalakult Olimpiai Intézőbizottság eskütétele. Rengeteg színes, játékos program tette emlékeztessé a táborlakók üdülését. A „Zálesák” 120 lakója elmondhatja, hogy délutáni sétáján találkozott medvével és kis



„Betléri Tábor” szépségkirálynő- és szépségkirály-választása. A képen a győztesek.

(folytatás a 6. oldalon)

GYEREKÜDÜLÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGBAN

(folytatás az 5. oldalról)

bocsával, vízilóval, boszorkányokkal, vagy éppen Sherlock Holmessel . . . Emlékezetes marad bizonyára mindenkinek az éjszakai riadó (tábor nem múlhat el enélkül). Sor került a Miss és Boy Zálesák '95. szépség megválasztására. A kedvesebb programok közé számított az esti diszkó is.

olyan pedagógus közösséget kialakítani, akik örömet lelik a munkában, maguk is fiatalok, így magukhoz közelenek érzik a gyerekeket, ismerik igényeiket, kívánságait.

Fiatalok, mindig készek a mókázásra, játékra a gyerekekkel és egymás között is. Azért állítottunk össze ilyen változatos, sokrétű programot, hogy min-



Képek az elmaradhatatlan reggeli tornáról.

A tábor befejezésekor Gabriella Bekeovát, a tábor vezetőjét kérdeztem:

– Mi a kulcsa annak, hogy ez a két hét állandó vidámság közepette szinte elrepült?

– Három éve vagyok a tábor vezetője, bár 15 éve dolgozom hasonló táborokban. Sikerkül-

denki találjon kedvére való elfoglaltságot, amitől emlékezetes marad számára a Zálesákban eltöltött két hét. Csak ez lehet a célunk.

– Ezt nagyszerűen sikerült teljesíteni! Gratulálunk!

Medvegy András

Vidáman nyaraltunk

A nyári gyereküdülés óta szakszervezetünk központjába és a híradó szerkesztőségébe számtalan levél érkezett a nyaralásban résztvevőktől.

A sok levél közül (helyhiány miatt) csak az alábbi levelet közöljük:

Szép napos délelőtt indultunk útnak a határ felé. Az első öröm a gyülekező helyen ért: kiderült, hogy sok kedves baráttal utazom együtt, azokkal, akikkel tavaly nyáron együtt voltunk Tajovban. Így aztán az út sem tartott sokáig, hamar megérkeztünk a táborba.

A tábor nagyon szép helyen van, körülötte gyönyörű erdő, fenyvesek és hegyek. A levegő ragyogóan tiszta és csodálatos illata van.

Az első nap az elhelyezkedéssel, az ismerkedéssel telt el, bele is fáradtunk. Másnap szokatlan volt a korai kelés (7 óra) és az is, hogy reggeli tornával kezdtük a napot. Szerencsére minden napra akadt program. Pl. diszkó, mozi, diák olimpia, leg... leg... leg..., szépségverseny, házasságkötés. De megnéztük a dobsinai jégbarlangot, a betléri kastélyt, elmentünk Rozsnyóra és a strandra.

Az ország minden részéről voltak a táborban gyerekek, így sikerült sok ismeretséget kötnünk, ezenkívül voltak szlovák gyerekek is, akik között szintén barátokra leltünk.

Szokatlan volt először a szlovák étel, de később a legtöbbet még meg is szerettük.

Nagyon jól éreztük magunkat, csak az volt a baj, hogy a két hét gyorsan eltelt. Az vigasztal, hogy a jövő nyáron talán újra együtt lehetünk.

Kovács Zita

Miskolc, Szilágyi D. 23.

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete Intéző Bizottsága

Szeptember 13-án Budapesten tartotta ülését az EFDSZ Intéző Bizottsága.

Az ülés első napirendjén Herczeg Miklós, az EFDSZ ügyvezető főtítkára részletesen tájékoztatta az IB-ot az idén megtartott Üzemi Tanács választásokról, szakszervezetünk ebben való részvételéről s az elért eredményekről. Továbbá a – választások óta tartó (még most is folyamatban lévő) – vagyonfelosztási tárgyalásokról a volt hat ágazati szakszervezetet tömörítő MEDOSZ szövetségen belül.

Mindkét tájékoztatót részletes vita, hozzászólások után az IB egyhangúlag elfogadta.

A továbbiakban az IB megtárgyalta a Svéd Szakszervezeti Szövetség által létrehozott „Szakszervezeti Alapítvány” jelenlegi helyzetét s az abból adódó feladatokat. A svéd szövetség és a magyar Élelmiszeripari Unió, amelynek az EFDSZ is tagja, úgy döntött, hogy az „Alapítvány” anyagi támogatásával újra megszervezi a több éve szünetelő szakszervezeti tisztségviselők szakmai továbbképzését. A továbbképzés 3x5 napos időtartamú, 25 fős csoportokban, svéd és magyar szakelőadókkal Budapesten lesz. Az EFDSZ egy-egy turnusba 6 főt delegálhat.

A turnusok a következő időpontokban lesznek:

1. október 16–20-ig,
2. október 24–28-ig,
3. október 30.–november 3-ig.

Az IB az ülés további részében tájékoztatót hallgatott meg az Erdészeti és Faipari Nyugdíjpénztár Sopronban tartott közgyűléséről, majd megtárgyalta az EFDSZ októberi országos össztitkári értekezletének napirendi pontjait, valamint a soron kívüli erdészeti és faipari nyugdíjmelések jelenlegi helyzetét, s az ezzel kapcsolatos további szakszervezeti feladatokat.

K. F.

NAGY LÁSZLÓ

Ősszel

*Mennyi csöndes szépség, mennyi
tünnemény!*

Állok a kökényes halom tetején.

*Cigarettám füstje vékony lobogás,
merengek, míg végig sajog a parázs.*

*Vörös erdőkön át idekéklenek
sötéten a vaskos rendeki hegyek.
S mintha dúlna harc, ott túl a
halmokon;*

égi fényt az égre szór a Balaton.

*Két szemem bogára mégis itt időz
közel a mezőben korán jött az ősz.
Embernek, madárnak ami drága volt:
levelenként földre pilléz már a lomb.*

*Termőnövényeknek sorsa már betölt,
nedvek elapadnak, elpihen a föld,
lesüllyed az ég is, de az én szívem
most akar teremni, azért nem pihen.*

*Serénykedem egyre, így vagyok erős,
csak gyümölcsözésben lehetek én hős,
olyan fa, mely bírja, ha a jég ömöl,
az én szelid szívem nem fél semmitől.*



BEMUTATJUK AZ ÉRTELMSÉGI

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete Intézményi Tagozata 1995. április 25-től teljes jogú tagja az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülésnek.

Ebből az alkalomból mutatjuk be az Erdészeti és Faipari Híradó olvasóinak az ÉSZT fő törekvéseit, a hat éves múltra visszatekintő hagyományát.

Tömörülésünk megalakulása nem ötlet, hanem szerves folyamat eredménye volt. A kutatásban, felsőoktatásban dolgozó szakszervezeti tisztségviselők 1988 őszén keresni kezdték egy markánsabb szakszervezeti szövetség megalakításának lehetőségét.

Első közös akciónk a ma már sokaknak elhalványuló emlékü, de egy szélesebb körnek mégiscsak anyagi elismerést hozó, a műszakiak 10%-os bérfejlesztésének egyeztetett szétosztása volt. Az említett bérfejlesztés számtalan buktatója kovácsolta egységbe az érdekelt szervezeteket, mert a bérkeret különböző szakterületre való szétosztásának előkészületlensége, az egy összegben meghatározott pénzkeret arra kényszerített minket, hogy egymást figyelve és segítve osszuk meg a bérfejlesztési lehetőséget.

A közös gyakorlati munka – a maga feszültségein túl – elősegítette a bizalom kiteljesedését, és kiszélesítette az együttgondolkodás igényét. Ennek eredményeként alakult meg 1989. szeptember 20-án az *Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés*, mely alakuló deklarációja szerint a szellemi tevékenységet végzők és közvetlen segítők szakszervezeti társulása.

Céljaink: a társult szakszervezetek érdekvédelmi, érdekképviselési és érdekérvényesítési munkájának összefogása, javítása az érdekek közös, együttes képviselése a különböző szintű egyeztető tárgyalásokon. A szellemi tevékenységet végzők és azt közvetlenül segítők súlyosan hátrányos bérezési rendszerének felülvizsgálata és módosítása, a tisztességes, értékálló nyugdíjak elérése. Az adórendszer olyan irányú változtatása, amely figyelembe veszi a szellemi tevékenységhez és életformához kapcsolódó kiadások adóalap csökkentő tényezőként való elismerését. A hatékony érdekegyeztető fórumok létrehozása, az érdekérvényesítő folyamatok kifejlesztése.

A célok közül kiragadott legfontosabb gondolatok is jelzik, hogy a Tömörülés már megalakulásakor is döntően hosszú távú kérdések megoldását tűzte zászlajára.

A célokból több megvalósult, így az ÉSZT javaslatához közel állóan kialakult az országos érdekegyeztetés rendszere, az ágazati érdekegyeztetés formája, bár mindannyian tudjuk, hogy ez utóbbi sokszor nem megfelelően működik, melynek általában nem formai, hanem tartalmi okai vannak.

A Munka Törvénykönyve a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvénye a maga korlátaival melletti megalkotásakor sok pozitív elemet hoztak a munkavállalóknak. Természetesen ismertük a hibáit és hiányosságait is és azon voltunk, hogy azokat idővel törvénymódosítással javítsuk. A jelenlegi helyzetben egy kissé fordult a kocka, mert ezek pozitív elemeit kell most védenünk, a minden vívmányt csökkenteni akaró munkaadói és kormányzati oldalakkal szemben.

Az ÉSZT 1990. június 9-től jogi személy. Működési területe és tevékenysége országos. Az ÉSZT a szakszervezetek önkéntes társulása, koordináló, egyeztető és képviselési szervezet, amelynek alapja a munkavállalói szolidaritás, a szakszervezeti tagság közös érdekei és értékei, a tagszervezetek kölcsönös támogatása, az általuk elfogadott célok együttes képviselése.

Az ÉSZT pártsemleges. Más állami és társadalmi szervezetektől, országos szakszervezeti szövetségektől független.

Az ÉSZT teljes jogú tagjai minden tekintetben önállóak és egyenrangúak, a tagszervezetek megőrzik önrendelkezésüket és önálló képviselési jogukat érdekkörük teljes terjedelmében.

Az ÉSZT tevékenysége nem sértheti a tagszervezetek érdekeit, nem csorbíthatja azok döntési, cselekvési autonómiáját, a nyilvánosság előtti vélemény- és akaratnyilvánítás szabadságát.

Ha döntés után az ÉSZT akciója sértene valamely tagszervezet autonómiáját, az kérheti az akció leállítását.

SZAKSZERVEZETI TÖMÖRÜLÉST

sát és az új döntés meghozatalát a döntést hozó szervezetől.

Az ÉSZT állást foglal, illetve eljár az egyes tagszervezetek egyedi ügyeiben is, ha arra felkérlik, vagy megbízzák és nem érinti a többi tagszervezet működési, képviselési körét.

Az ÉSZT tagjai közös feladatai együttes vitelére döntéshozó, végrehajtó, koordináló képviselőt ellátó testületeket: *Küldöttgyűlés, Elnökség* és gazdálkodási feladatok ellenőrzésére *Számvizsgáló Bizottság* hoztak létre megalakuláskor, majd később megyei (regionális) szervezeteket és rétegbizottságokat.

A küldöttgyűlés az ÉSZT legfelsőbb testülete, mely évente egyszer – általában december elején – ülésezik. Ezen a teljes jogú, az együttműködő és megfigyelői joggal rendelkező szervezetek együttesen – az utóbbiak tanácskozási joggal – részt vesznek. A küldöttgyűlésen történik a tisztségviselők soros váltása. A küldöttgyűlésen értékeljük az éves tevékenységet, áttekintjük pénzgazdálkodásunkat, meghatározzuk a következő év cselekvési programját, megtervezük kiadásainkat, ha szükséges, módosítjuk az alapszabályunkat.

Az ÉSZT Elnöksége két küldöttgyűlés között a tagszervezetek koordináló, érdekegyeztető és döntéshozó testülete. Az Elnökség tagjai a tagszervezetek és az együttműködő szervezetek delegáltjai. A delegáltak számát úgy kell meghatározni, hogy az Elnökség létszáma lehetőleg 15 fő alatt maradjon.

A területi munka segítésére regionális (megyei) bizottságokat hoztunk létre 1992-ben. E testületek munkája nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket, ezért a legutóbbi küldöttgyűlés úgy határozott, hogy tevékenységüket újra át kell tekinteni, munkájukhoz hatékony segítséget kell adni.

A rétegérdekek, a jellemző foglalkozási csoportok érdekeinek jobb megjelenítéséért bizottságokat lehet létrehozni. A bizottságok összeverődéssel jönnek létre.

Az ÉSZT-ben eleinte főleg oktatókat, kutatókat tömörítő szakszervezetek voltak. Később ez a kör jelentősen kibővült, de a jellemző akkor még az volt, hogy alapvetően a közalkalmazotti kör tömörült a konföderációba. 1992. óta jelentős a köztisztviselői munkavállalók száma is, mert a társadalombiztosítási

dolgozók csatlakozásával ennek a területnek is megnőtt az érdeklődése az ÉSZT iránt.

Az elmúlt években felerősödött az a tendencia, hogy az állam mindazokat a területeket, melyeket nem érez feltétlen állami feladatúnak és fenntartásúnak – a költségvetési kiadások csökkentése érdekében –, a munka világa területére irányítja át. E törekvés eredményeként nagy közalkalmazotti területek megszűntek és a Munka Törvénykönyve hatálya alá kerültek. Örömkre ezek a vállalatok és szakszervezetek nem hagyták el az ÉSZT-t, sőt vonzást gyakoroltak más szakszervezetekre, például a Mémőkök, Technikusok Szabad Szakszervezetére, és ezzel a terület is jelentősen megerősödött. Mindezek eredményeként az ÉSZT a valamikori közalkalmazotti jellegű konföderációból az időközbeni átalakulásokat és belépéseket követően klasszikus, három lábon álló – közalkalmazottakat, köztisztviselőket és a munka világát egyaránt reprezentáló – konföderációvá alakult át.

Bánk Gábor

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.

Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta:
1800 Ft.

Megrendelhető a következő címen:

**1061 Budapest, Jókai tér 9.
Telefon: 1531-700
Telefax: 1324-316
Telex: 22-7000**

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

„Szalamander Napok '95.”

SELMECBÁNYA – SOPRON

A „Selmecebányai Erdészeti Tanintézetől a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemig” és „Sopron, az 1975-ben Európai Aranyéremmel Kitüntetett Város” című időszaki kiállítás nyílt meg Selmecebányán, a Szlovák Bányászati Múzeum Galériájában szeptember 8-án, a már hagyományos Szalamander Napok keretében.

A megnyitó ünnepségen részt vettek: a Szlovák Köztársaság kulturális intézményeinek, társadalmi szervezeteinek képviselői, Selmecebánya város nagyszámú közönsége, élükön *ing. Marián Lichner* polgármesterrel.

beszédében többek között a következőket mondotta:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Különös, felemelő érzéssel közelíthet az ember egy olyan típusú kiállításhoz, és vállalkozom jómagam is annak megnyitásához, melynek céljai között, a sorsfordulókkal tarkított múlttal érinti, a közös gyökereket keresi, a múlt iránymutató, szellemi és technikai alkotásait kívánja bemutatni. A bemutatásra úgy vállalkozik, hogy egyszerre érinti *SELMEC* és *SOPRON* viszonyát, az

tás múltja, eredete erre a hozzáállásra különös módon ösztönöz minket magyarokat, szomszédainkat és azt gondolom, ezt példázza a szlovák, a selmeci vendéglátóink fogadtatása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az 1735-ben Selmecebányán megindított bányászati szakoktatás keretein belül, viszonylag korán, már 1759-ben elkezdtek erdészeti ismereteket is oktatni. Ennek célja az volt, hogy a hallgatókkal megismertessék a tartamos erdőgazdálkodást, melynek segítségével a bányák és kohók faanyagszükségletét hosszú távon – racionálisan – ki tudták elégíteni.

Az önálló erdészeti szakoktatás, az 1770-ben akadémiai rangra emelt bányásképzés mellett 1808-ban került megállapításra. Első professzora *Wilckens Henrik Dávid* volt, aki 1809. február 12-én kezdte meg előadásait. Az oktatás ekkor két éves volt, de 1811-től már három évre emelkedett.

1838-ban az Erdészeti Tanintézetet is akadémiai rangra emelték. Az oktatás német nyelven folyt, tanára pedig *Feistmantel Rudolf* volt.

Az oktatási anyagot folyamatosan fejlesztették, bővítették, az új eredményeket bemutatták a hallgatóságának. Ezért is vált szükségessé 1846-ban egy oktatási reform bevezetése. Ezt azonban az 1848-as szabadságharc eseményei megzavarták, 1849. március 16-án az Akadémiát bezárták. Az 1850-es újranyitás után az oktatás a reorganizációnak megfelelően német nyelven folyt.

A hallgatóság különböző ifjúsági csoportokba tömörült, részben az úgynevezett vidéki körökbe: pl. Dunántúli Kör, Szepesi Kör, Selmeci Kör, Selmecvidéki Kör, Erdélyi Kör, ahol ápolták az otthonról kapott és hozott hagyományokat, másrészt közös erőfeszítéssel tanfelszerelése-



DAUNER MÁRTON, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke a kiállítás ünnepi, megnyitó beszédét tartja.

Magyar részről: a Földművelésügyi Minisztérium, az Erdészeti és Faipari Egyetem Múzeuma (Sopron), a budapesti Szlovák Kulturális és Tájékoztató Központ, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete képviselői.

A megjelenteket *Ivan Hercko*, a Szlovák Bányászati Múzeum igazgatója üdvözölte, s méltatta az esemény jelentőségét, majd felkérte *Dauner Márton*t, az FM Erdészeti Hivatalának elnökét a kiállítás megnyitására. *Dauner Márton* ünnepi megnyitó

erdészetet és a szakma kutatási és oktatási kérdéseit. Ugyanakkor a kiállítás földhöz ragadt érdekeket kizáró törekvések mentén jelenik meg.

Az oktatás és kutatás a szellemnek olyan működési területe, melyet semmilyen érdeknek nem szabad alárendelni és nem bírja el a humán és földi határok közé szorítást.

Az erdészeti szakma különösen igényli a mai kor kihívásai mellett a globális és a jószomszédi kapcsolat-tartást. A magyar erdészeti szakokta-

(folytatás a 11. oldalon)

SELMECBÁNYA – SOPRON

(folytatás a 10. oldalról)

ket (rajzeszközöket, tankönyveket) vásároltak, melyet tagjaik használhattak. Megalakították az Athletikai Klubot, az Olvasó és Színjátszó Kör, újságot adtak ki. A vidéki körök fenntartásával 1879-ben megalakították az Akadémiai Ifjúsági Kör.

A kiegyezés után az oktatás hivatalos nyelve a magyar lett. A selmeci főiskola hallgatói sikeres vizsgák után, záradékolt indexükkel két éves kötelező szakmai gyakorlat végzése után jelentkezhettek államvizsgára. A Budapesten lefolytatott államvizsga két részből, egy írásbeli és egy szóbeli vizsgából állt, melynek sikeres letétele után kapták meg oklevelüket.

1904-ben került sor egy újabb oktatási rend beiktatására. Ekkor az oktatási idő egységesen négy évre emelkedett, megerősítést nyert az 1878-as államvizsga szabályzat, mely a két éves üzemi gyakorlatot kötelezővé tette.

A főiskola fejlődését az I. világháború eseményei törték meg. A Selmecbányáról eltávozott Bányászati és Erdészeti Főiskola Sopronban, a Károly laktanyában helyezkedett el. Az első diákcsoportok 1919. március 4-én érkeztek Sopronba. Az első soproni félévre 326 hallgató iratkozott be, az oktatás az 1904. évi tanterv szerint folytatódott.

1922. február elején a főiskola Sopronban megkapta a Honvéd Főreáliskola épületeit és 1923-ban újabb reformtanterv kidolgozására került sor. Lényege ennek az volt, hogy új tanszékeket hoztak létre, szigorlati rendszert vezettek be, a főiskola egyetemi jogokat nyert el azzal, hogy kiadhatta az okleveleket, magántanári okleveleket, valamint a doktori fokozatokat.

1933-ban a főiskola egyes karait más egyetemekhez kívánták csatolni, de végül is sikerült a három kart egyben tartani, bár 1934-ben az újonnan létesült József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egye-

temhez csatolták, Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karként.

A II. világháború bombázásai miatt 1944. novemberében megszakadt az oktatás, melyet 1945. nyarán fejeztek be. 1945/46-os tanévtől az oktatás a megszokott keretek közt folyt.



A kiállításon résztvevők egy csoportja.

1948-ban, politikai okok miatt valamennyi társadalmi és szakmai csoportosulást, egyesületet megszüntettek, így a soproni főiskola diákcsoportjai is megszűntek és a hivatalosan engedélyezett és ajánlott szervezetek kerültek kialakításra.

1949-ben Miskolcon megalapították a Nehézipari Műszaki Egyetemet, ahová Sopronból két kart: a Bánya- és Kohómérnöki Karokat vitték el. Sopronban csak az Erdőmérnöki Kar maradt, melynek keretében földmérő mérnököket is képeztek.

1951-ben az erdőmérnök-hallgatóknak az összes vizsga letétele után öthónapos üzemi gyakorlaton kellett részt venniük, ezután készítették el diplomatervüket és annak sikeres megvédése után kaptak oklevelet.

1952-ben a tanintézet az Erdőmérnöki Főiskola címet kapta, melynek keretein belül 1957-ben megkezdődött a faipari mérnökök képzése is. 1957/58-as tanévtől az oktatási idő öt év. 1960-ban módosították az oklevél

megszerzésének módját. A reform szerint a végzős hallgatók diplomatervet készítenek, annak megvédése után államvizsgázhatnak.

1962-ben a főiskola egyetemi rangot kapott, így azóta Erdészeti és Faipari Egyetem néven szerepel. 1972-től

Földmérői és Földrendezői Karral is bővült, és a mai igényeknek megfelelően többirányú képzés (alap- és posztgraduális) folyik ebben az oktatási intézményben.



A kiállítás fényképeinek egyike.

Ennek a történelemnek nagyon sok neves és talán még több névtelen szakmai úttörője volt.

Selmecbánya és Sopron olyan „bölcsője” és házigazdája volt és ma is az, melyre emlékeznünk kell.

Emlékezéseinkhez nyújt segítséget ez a kiállítás, melyet tisztelettel megnyitok! Köszönöm a figyelmet!

Szakszervezetünk a nyugdíjasokért

SORON KÍVÜLI NYUGDÍJEMELÉSEK
AZ ERDÉSZETI NYUGDÍJASOK KÖRÉBEN

Lapunkban már korábban is tájékoztattuk olvasóinkat, hogy az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete* széles körű felmérést indított nyugdíjasaink életkörülményeinek, szociális helyzetének megismerése céljából. E kezdeményezésünk országosan is jó visszhangot váltott ki, mivel a nyugdíjasokkal való törődés, az ő gondjaikon való segítség nem a legjellemzőbb ez idő tájt hazánkban. Pedig a ma nyugdíjasai pont az a korosztály, akik sokat tettek, sok áldozatot hoztak egész életükben. Korábban is, ma is jó részük nélkülözni kénytelen, napi kenyérgondokkal küzd, évente csökken életszínvonaluk. Abból a meggyőződésből indíttatva, hogy aktív dolgozóinkból is jó értezt fog kiváltani (hisz ők is lesznek nyugdíjasok) az a törekvése szakszervezetünknek, hogy ez évtől próbálnak segíteni a legrászorultabb nyugdíjasaink anyagi gondjain, életminőségén. Felmérésünkben azt kérdeztük nyugdíjasainktól, hogy hány évi szolgálat után ment nyugdíjba, mennyi a nyugdíj összege, dolgozik-e a nyugdíj mellett, kap-e családi vagy házastársi pótlékot, hányan élnek a nyugdíjból, segítik-e hozzátartozói, milyen az egészségi állapota, mikor ment nyugdíjba, fenntartotta-e szakszervezeti tagságát? Ezekre a kérdésekre adott válaszokat feldolgoztuk és így hű képet kaptunk nyugdíjasaink élethelyzetéről, amelyet a jövőben is szeretnénk úgy hasznosítani, hogy állandóan figyelemmel kísérhessük sorsukat.

Felhívásunkra sajnos csak tíz szakszervezeti bizottság küldte szét és gyűjtötte össze a felmérési lapokat, így csak 492 erdészeti nyugdíjas adatait dolgoztuk fel. Ezekből egyértelműen megállapítottuk, hogy

az országos átlagnál alacsonyabb a nyugdíjak összege és elenyésző százalékban tudnak nyugdíjasaink plusz jövedelemért munkát vállalni.

Az áttekinthetően feldolgozott adatsorok arra is módot adtak, hogy a legrászorultabb nyugdíjasainkat – méltányossági alapon – soron kívüli nyugdíjemelésre terjesszük fel a Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságához. Szakszervezetünk Intéző Bizottságának állásfoglalása értelmében az alábbi kritériumoknak eleget tevő nyugdíjasokat terjesztettük fel soron kívüli nyugdíjemelésre:

- 13 400 Ft alatt legyen a nyugdíj összege,
- legalább 20 év szolgálati idővel rendelkezzen az erdészetnél,
- szakszervezeti tag legyen.

Felméréseink tanúsága szerint a szakszervezeti tagság hiánya miatt sok arra rászoruló nyugdíjasunk maradt ki a soron kívüli nyugdíjemelésből.

Viszont örömmel adhatunk számot arról, hogy szakszervezetünk felterjesztésére eddig 21 nyugdíjasunk részesült soron kívüli nyugdíjemelésben. A havi soron kívüli emelések összege a 21 fő esetében 700–1600 Ft-ig terjednek. Ezek tényt számok, amelyet a Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságok már folyósítanak is. Jelezni szeretnénk, hogy ez a szám nem végleges, ugyanis felterjesztéseink csak egy részére érkezett eddig válasz, a többinek elbírálása folyamatban van, azok év végéig kerülnek feldolgozásra. Természetesen ezek a soron kívüli nyugdíjemelések a parlament által jóváhagyott márciusi 10%-os és a szeptemberi 4%-os hivatalos emeléseken felül történtek.

Nyugdíjas Bizottságunk úgy ítéli meg, hogy szakszervezetünk érdek-

védelmi tevékenysége nagymértékben szélesedett azzal, hogy nyugdíjasaink élethelyzetének alakulását figyelemmel tudjuk kísérni, és konkrétan eddig 21 fő részére intéztünk el soron kívüli nyugdíjemelést. Tény az is, hogy minél több nyugdíjasunk tartja meg szakszervezeti tagságát, annál több rászoruló részére tudjuk intézni a jövőben is a soron kívüli nyugdíjemelést. Úgy véljük, ez az egész szakma érdeke, mert a ma cselekedeteivel tudjuk csak jövőnket megalapozni.

Varga György,
a Nyugdíjas Bizottság titkára,
az EFDSZ kamarai képviselője

HELYRE-
IGAZÍTÁS

Lapunk legutóbbi számában az „Erdészeti szakmunkásképzés Miskolcon” című cikkben technikai okok miatt elírás történt.

A helytelenül megjelent mondat így szólt:

„A verseny sikeres lebonyolítása, tíz év alatt segítették munkánkat, bíztattak bennünket és elismerik ez irányú tevékenységünket.”

A helyes szöveg a következő:

„A verseny sikeres lebonyolítása, a tíz év alatt elért eredményeink jó érzéssel töltöttek el bennünket és újabb energiát adnak ahhoz, hogy folytatni tudjuk az előttünk álló nem kis feladatok megoldását. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik a tíz év alatt segítették munkánkat, bíztattak bennünket és elismerik ez irányú tevékenységünket.”

Hírek és információk a Nyírerdő Részvénytársaságról

Aranyat érő akác

A NYÍRERDŐ Rt. legnagyobb ipari üzeme a *Nyírbátori Fafeldolgozó*. Itt elsősorban a térség jó minőségű akác alapanyagát dolgozzák fel értékes terméké. Az akác aranyat érő fának bizonyult az utóbbi időben, és nemcsak mint bányafa kelendő. *Ezt bizonyítja, hogy a nyírbátori üzemben készül az olasz bútortipar keresett alapanyaga, a bútortéc.* Évente sok száz köbméter szállítanak el a kamionok, hogy Itáliában szép kivitelű bútort gyártsanak belőle.

A másik fő termék – az egész országban keresett – a *csaphornyos parkett*. Volt idő, amikor nem sokra becsülték, de az építkezők hamar rájöttek: ilyen szép rajzolatú, időálló parkett-alapanyag jószerével nincs. Különösen a tornatermekben alkalmazzák szívesen, mert az akác rugalmas, más anyaggal nem helyettesíthető. A nyírbátori üzem jelenleg még ki tudja elégíteni a növekvő igényeket.

A dāmvról – Firenzében

Európai szakemberek jöttek össze Firenzében, hogy konferenciát rendezzenek a vadgazdálkodásról. A NYÍRERDŐ Rt.-t két szakember képviselte. A tanácskozás fő témája ebben az évben a dāmvról, a dām-szarvas volt. A NYÍRERDŐ képviselői ebben a kérdésben ugyancsak szakértőknek számítanak, hiszen közismert, hogy *a világrekorder, aranyérmes dāmtrófea a guthi erdészet területéről származik.* A jelenlegi állomány is meglepően szép, ami annak az eredménye, hogy az itt működő vadászok, erdészek ügyelnek a megfelelő életkörülmények biztosítására. Csupán érdekesség miatt jegyezzük meg: a dāmvról vagy dām-szarvas (Dama dama) kb. 90 centi vállmagasságú,

130–140 centi hosszú, változó színű, gyakran foltos, lapátagancsú, bizalmas természetű szarvasfaj. A jégkor előtt Európában is honos volt, később visszaszorult Elő-Ázsia területére és csak Kr. u. III–IV. században telepítették vissza a rómaiak európai provinciáikba, ahonnan aztán messzebb északra is elszármaztak. Súlyra eléri, sőt meghaladja az egy mázsát.

Nyár – exportra

A NYÍRERDŐ nyírbátori erdészetében, Nyírvasvári területén megkezdődött az olasz nyár felhasználata. A szakemberek szerint ez az országban a legszebb nyár, csodálatos fehér színű és egyben méteres is. Nem véletlen, hogy az exportban jelentős szerepet kap ez az állomány. Az előzetes számítások szerint 350 köbmétert küldenek külföldre, ami a kitermelt faanyag (nyár) 60%-át teszi ki. Az ilyen állomány csak gondos erdészeti munka eredményeként alakul ki. A nyírbátori erdészet ezen kívül fenyő papírfát is exportál. A nyírbátori példa jól illeszkedik abba a sorba, ami a NYÍRERDŐ Rt.-nél érvényesül: ki kell használni a lehetőségeket, amit a nyugati piac kínál, hogy az export nyomán sokkal intenzívebb itthoni fejlesztésre nyíljon lehetőség.

Erdőátvételek Debrecen környékén

Szeptember közepéig tartott az erdősítések műszaki átvétele a NYÍRERDŐ Rt. debreceni erdészetének területén. Ez azt jelenti, hogy 1500 hektár folyamatban lévő és befejezésre tervezett, valamint a már öt éve befejezett erdőrészteteket járják be az Erdőfelügyelőség és az erdészet szakemberei. Az erdősítések jól fejlődtek, bár az is igaz,

hogy az elmúlt évek aszályos időjárása nem segítette a növények fejlődését. Az idén a tavasz igen jól indult, a csemeték szépen megmaradtak, de a 30 fok feletti melegben több helyen a levelek már száradnak. Igaz, eső volt, de a talaj nem tudta megtartani a csapadékot, és az erdő melletti mély fekvésű tavak is kiszáradtak. A Francsikai-tó medré kökemény.

Magyar akác – nyíri akác

Már megkezdődött az ideai akác-mag gyűjtése. A NYÍRERDŐ Rt. baktai erdészetében a mostani időszakban 60 mázsát kívánnak összegyűjteni, ami hatalmas mennyiség, hiszen az akác magja apró. Az akácmagot vetésre előkészített állapotban a jövő esztendő tavaszán hozzák forgalomba. Hogy ez a munka milyen jelentőségű, annak bizonyítására csak egy számadat: ez az erdészet az ország akácvetőmag szükségletének 70%-át biztosítja. A sokéves jó munka, a kiváló minőség, a gondos előkészítés stabil piacot biztosít. Elmondható: a legtöbb új telepítésű akácos Magyarországon nyíri magból kel ki.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtáskára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,

dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,
Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. – Váci Nyomda Kft. 95-1091 o.

2600 Vác, Dózsa György út 53.

Felelős vezető:

Nagy Sándor

ügyvezető igazgató

A magyar erdők jövőképe – 100 éves előretekintés

Az „AGRO-21” (Az agrárgazdaság jövőképe) kutatási program keretében készült tanulmány száz éves előretekintésben a magyar erdők jövőképét vetítette elénk. A tanulmány címe „Az erdő- és vadgazdálkodás” és az „AGRO-21” Füzetek 1995. 7. számában jelent meg. A közel 30 oldal terjedelmű és 5 táblázatot tartalmazó tanulmány szerzői: dr. Barna Tamás, dr. Király László, dr. Köhalmi Tamás és dr. Varga Ferenc a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem oktatói. Az 5 fejezetből álló tanulmány bevezetőjében két fontos fogalom, az erdő és az erdőgazdálkodás korszerű meghatározását olvashatjuk.

Az első fejezetben az előzményeket tekintették át a szerzők. Ennek során kitértek az erdők tulajdonviszonyainak a II. világháború utáni alakulására, a fajajpolitikára és ezzel összefüggésben a felújításokra, az erdőtelepítésre, a fakitermelésre, a faipar és fatermékek forgalmazására és a vadgazdálkodás, ill. a vadászat kérdéseire.

Az előzmények summázatát így fogalmazták meg: „A II. világháborút követő 44 év alatt, 1948–1992-ig 1,553 millió ha elsőkivitelű erdősisítés, ezen belül több mint 600 ezer ha új erdőtelepítés és fásítás valósult meg. A nagyarányú erdőtelepítés hozzájárult a mezőgazdasági termelésre kevésbé alkalmas területek ésszerű hasznosításához, aminek eredményeként az ország erdőterülete összesen 611 ezer ha-ral nőtt. A nemzetközi vonatkozásban is számottevő új erdőtelepítés és fásítás mellett a fatermesztés belterjesebbével tételével javítottuk az erdők fafajösszetételét és növeltük fatermesztését.”

A második fejezetben az erdőgazdálkodás jelenlegi helyzetét elemezték a következő főbb kérdések közé csoportosítva: a tulajdonváltás, az erdőfelújítás és az erdőtelepítés, az erdők korosztály- és faállományviszonyai, a fakitermelés, a fafeldolgozás és a fatermesztés, a vadgazdálkodás, valamint az erdők egészségi állapota. Azon véleményüknek adtak hangot, hogy „az ország erdeinek körülbelül a fele, mintegy 900 ezer ha kerül magántulajdonba”.

Megállapították, hogy „az összes elsőkivitelű erdősisítések területe 1990 óta csökkenő tendenciát mutat”, továbbá, hogy a 2000-ig szóló 150 ezer hektáros erdőtelepítési program „a kitűzött határidőre aligha fog teljesülni”, valamint azt, hogy „az utóbbi 4 évben rohamosan hanyatlak a fakitermelés teljesítménye” és nem kevésbé „Jellemző a magyar faiparra az alacsony termelékenység”. A szerzők a nemkívánatos tendenciákat, jelenségeket kiváltó okokra – kivéve a faipar alacsony termelékenységét – nem mutattak rá. Az okok alapvetően a rendezet-

len tulajdonviszonyokban keresendők. A vadgazdálkodással kapcsolatosan azt olvashatjuk, hogy „csakis és jogosan a „tragikus” jelzővel illethető az a tény, hogy nem tud közel 10 éve megszületni egy törvény szintű, új, vadászatra vonatkozó jogi rendezés.” Mindezekhez annyit kívánok hozzáfűzni, hogy túlzás a „tragikus” jelző, ugyanakkor az új erdőtörvény hiányát csupán „sajnálatos” jelzővel illették, és pedig: „Sajnálatos módon a rendszerváltást követő négy év nem volt elegendő az új erdőtörvény meghozatalára, így a megváltozott körülmények között még mindig az 1961. évi VII. törvény szerint kell az erdőket kezelni”. Nem kell azonban figyelmen kívül hagyni azt, hogy az idézett törvényt módosították, igazították a megváltozott körülményekhez. Az erdők egészségi állapotát a tanulmány úgy értékelte, hogy „Erdeink jelenlegi egészségi állapotát – európai összehasonlításban – a közepesnél jobb fokozatúnak ítéltjük meg.”

A tanulmány harmadik fejezetének címe már eleve érdeklődésfelkeltő: „Az erdőgazdálkodás várható alakulása a 21. században.” A fejezetnek, nemkevesebb az egész tanulmánynak a mottója lehetne a fejezetet záró gondolat: „A 21. század elején szakmánk nagy feladata lesz a mezőgazdasági művelés alól kikerült területek fás növényzettel való betelepítése, új erdőterületek létesítése . . . Ez biztosítja szakmánknak a 21. században való fennmaradását és megerősödését.”

Az erdőtelepítés nagyságrendjét 700–1200 ezer ha-ban jelölték meg a tanulmány szerzői, továbbá azt is, hogy melyek az ökológiai és ökonómiai okai „az erdő, a fásított területek felértékelődésének”. Kiemelték, hogy „Az erdészeti politika egyik legnagyobb jövőbeni feladata az, hogy elfogadtassa az erdősávrendszerek szükségességét.” E nagyszabású erdőtelepítési programnak – múltán nevezhetnénk nagy nemzeti zöldprogramnak is – ki kell dolgozni a finanszírozási rendszerét is. Javasolták, hogy „Ehhez mielőbb létre kell hozni az ún. „vidék bankját”.

Az erdőtelepítéseket befolyásoló egyéb fontos tényezőkre is rámutatott a tanulmány: a versenyképes üzemnagyság kialakulására, a mezőgazdasági közép- és felsőfokú oktatásban az erdészeti alapismeretek és az erdősávokra vonatkozó ismeretek oktatására. „ . . . az erdészeti felsőoktatásban is nagyobb szerepet kell kapni az erdő- és mezőgazdasági kapcsolatrendszer oktatásának. Az agro-erdőgazdálkodást és az erdészeti szaktanácsadói képzést minél hamarabb be kell vezetni . . .”

Hangsúlyt kapott az új erdőtulajdonosok államilag támogatott érdekképviseleti szervezetei létrehozásának, mindezek mellett a magánerdőkkel foglalkozó szakmai folyóirat indításának szükségessége. A racionális földhasználat egyik lehetséges formája a vállalkozásban végzett fatermesztő ültetvénytelepítés. A tanulmány ezt a kérdést akként értékelte, hogy „Az elkövetkező évtizedben a fatermesztő ültetvények területe nagymértékben fog növekedni, de csak akkor, ha a hátráltató körülményeket milyen mértékben sikerül megszüntetni.” Az erdők jövőképehez való eljutás eszköze a tartomosság, ami „azt jelenti – mutatott rá a tanulmány –, hogy az erdőt úgy kezeljük, hogy az évről évre – vagy nagyobb időközönként – többé-kevésbé egyenlő hozamot biztosítson, s emellett állapot, szerkezete fokozatosan javuljon, közeledjen az általunk elképzelt ideális állapothoz. Mindezt konvergens stratégia megvalósításával és időszankénti – nálunk 10 évenkénti állapotfelmeléssel tudjuk kivitelezni.”

Mindemellett hangsúlyozták a szerzők, hogy „Az erdő védelmi, üdülési funkciójára, valamint a biológiai sokféleség megőrzésének követelményére tekintettel, a természethez közelebbi változatot tartjuk kívánatosnak” és úgy ítélték meg, hogy „a fakitermelési lehetőség a jelenlegi 8 millió bruttó m³-ről 100 év alatt fokozatosan 14–15 millió bruttó m³-re növekedhet.” Az élőfaként 446, illetve 458 millió m³-re növelhető a mostani 292 millió m³-rel szemben. A fakitermelés, a fafeldolgozás és a fatermesztés várható alakulására vonatkozóan fontos üzenet érteke van a tanulmány azon megállapításának, hogy „A jövőre nézve, az exportot hosszú távon biztosítja az Európai Unió faellátásának deficitje . . .” A harmadik évezred kezdetén „erdeink egészségi állapotának alakulását nem a kedvező, javuló tendencia fogja jellemezni. Legnagyobb hatással a klímában már eddig is megfigyelhető változás lesz.”

A tanulmány negyedik fejezete a legsűrűsebb kutatási és fejlesztési feladatokat vette számba, az ötödik fejezet a jövőbeni, szükséges és meghozandó törvényekre mutatott rá. Végül 56 forrásmunka jegyzékével zárul a tanulmány.

A magyar erdők jövőképét megrajzoló, fontos, gondolkodást, szemléletet formáló tanulmányt jó szívvel ajánlom szakközönségünknek, az erdőtulajdonosoknak. Bízom abban, hogy az erdő valóban különleges érték lesz és az erdőtulajdonlás egy etikus magatartással is párosul.

Dr. Csötönyi József

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A biztosítottak által térítésmentesen igénybe vehető fogorvosi ellátásról szól a 21/1995. (VI. 17.) NM rendelet. (Magyar Közlöny 51. száma.)
- A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvényt módosította az 1995. évi LII. törvény. (Magyar Közlöny 52. száma.)
- A Munka Törvénykönyvét módosította az 1995. évi LV. törvény. (Magyar Közlöny 53. száma.)
- A felsőoktatásról szóló törvényt módosította az 1995. évi LIX. törvény. (Magyar Közlöny 54. száma.)
- A közcélú távbeszélő szolgáltatások díjáról szóló rendeletet módosította a 10/1995. (VI. 29.) KHVM rendelet.
- A betegszállítás rendelkezésének és feltételrendszerének szakmai szabályait fogalmazza meg a 23/1995. (VI. 29.) NM rendelet. (Ez utóbbi két rendelet megtalálható a Magyar Közlöny 55. számában.)
- A kárpótlási törvényt módosította az 1995. évi LXIII. törvény. E szerint az árverésre kijelölt állami tulajdonú termőföldek 80%-át a kijelöléssel érintett településeken azok között a kárpótlásra jogosultak között kell árverésre bocsátani, akiknek az állandó lakóhelye 1991. június 1-jén az érintett településen volt és jelenleg is ott laknak, vagy a kárpótlás alapjául szolgáló termőföld tulajdona a település közigazgatási határán belül volt. (Magyar Közlöny 56. száma.)
- A felsőoktatási intézmények hallgatói részére nyújtható támogatásokról és az általuk fizetendő díjakról és térítésekről szól a 83/1995. (VII. 6.) Korm. rendelet.
- A nyugellátások, baleseti nyugellátások 1995. szeptember havi emeléséről rendelkezik a 86/1995. (VII. 6.) OGY határozat. (Mindkét szabályt a Magyar Közlöny 57. száma tartalmazza.)
- Az erdő-felügyelőségekről szól a 25/1995. (VII. 12.) FM rendelet.
- A cégbejegyzésekről és a cégjegyzékről szóló rendeletet módosította a 14/1995. (VII. 12.) IM rendelet. (Ez utóbbi két rendelet a Magyar Közlöny 58. számában található.)
- A Magyar Köztársaság 1995. évi pótköltségvetéséről szóló törvény megjelent a Magyar Közlöny 60. számában.
- A nyugellátások és baleseti nyugellátások emeléséről szóló OGY határozat végrehajtásáról szól a 88/1995. (VII. 14.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 60. száma.)
- A költségmentesség engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról, valamint a költségmentességnek a bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló IM rendelkezések a Magyar Közlöny 63. számában találhatók.
- Az állami nyelvvizsga díjáról szóló rendeletet módosította a 9/1995. (VIII. 31.) MKM rendelet. (Magyar Közlöny 71. száma.)

Dr. Gajdár László
jogtanácsos

Hírek...Hírek...Hírek...

Lapunk előző számában a szeptemberre meghirdetett *Mátrafüredi Erdész-Faiparos Sportnapok* technikai okok miatt elmaradtak.

Megrendezésükre más időpontban kerül sor, amelyről tagságunkat, olvasóinkat időben tájékoztatni fogjuk.

* * *

Augusztus végén tartotta első közgyűlését Sopronban az *Erdészeti és Faipari Nyugdíjpénztár* (ERFA). A pénztár, amelynek eddig már 3000 tagja van, megkezdte működését.

* * *

Az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete és a Vízügyi Országos Szakszervezet* (VIOSZ) vezetői a közelmúltban megbeszélést tartottak. A megbeszélésen részletesen tájékoztatták egymást a két szakszervezet munkájáról, célkitűzéseiről. A tanácskozáson megállapodtak a jövőbeni szorosabb együttműködés, kapcsolattartás szükségességéről s annak formáiról.

* * *

A *Szlovák Erdészeti Szakszervezet* meghívására szeptember 4–7. között hivatalos tanulmányúton vett részt az EFDSZ közel harminc fős – elsősorban szakszervezeti tisztségviselőkből álló – küldöttsége. (A tanulmányútról lapunk következő számában részletes tájékoztatást adunk.)

AKCIÓPROGRAM

A magyar erdők 40%-a magántulajdonú erdő. Ez a jelentős nagyságrend tette indokolttá az érintett érdekképviseleti szervek tevékenységének összehangolását. E célból – a MOSZ Erdészeti Választmányának koordinálásában – FÓRUM-ot hoztak létre. A FÓRUM az alábbiakban jelölte meg akcióprogramját:

1. A FÓRUM szükség szerint, de évente 2–3 alkalommal áttekinti az időszerű erdészeti politikai kérdéseket. A megbeszélés témái szakirányú, kereskedelmi és érdekképviseleti kérdéseket ölelnek fel.

2. A FÓRUM tevékenységének alaprendező elveként elfogadta, hogy „szóértés – ha nem is mindenben –, de legalább a fő kérdésekben”.

3. A FÓRUM megállapította, hogy a 40%-os magánerdő arány olyan nagyságrendet képvisel, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. A 2–300 ezer magánerdő-tulajdonos politikailag is jelentős tényező.

4. A FÓRUM nemcsak az érdekeltet összefogását, egységes arculat megjelenítést, az egységes fellépést jelölte meg célként, hanem azt is tudni akarja, mit akarnak az erdőtulajdonosok.

5. A FÓRUM leszögezte, hogy napjaink zilált, szinte áttekinthetetlen fapiaci viszonyai indokolják – különös tekintettel az árpolitikára, a kereskedelmi etikára – az egységes felépítést.

6. A FÓRUM kiemelte, hogy a sokszereplős, tarka szociális összetételű magánerdő-tulajdonosoknak alapvető szakirányú (erdészeti) ismeretekkel kellene rendelkezniük. A probléma megoldásában lehetséges útnak vélik a néhány napos tanfolyamok szervezését.

7. A FÓRUM hangsúlyozta, hogy a mindinkább szükségessé váló alternatív földhasználat egyik fontos és lehetséges formája az erdő. A több évtizedet felölelő erdőtelepítési program – különösen az intenzív szántóföldi fatermesztés – nemcsak szerkezet-átalakítást, tájformálást, környezetjavítást, munkalehetőséget és fapiacot jelent, hanem egyszerű feladatot az erdészet, illetve erdészek számára.

8. A FÓRUM javasolta, hogy a készülő új erdőtörvénybe kerüljön bele a faültetvény fogalma, továbbá szükségesnek tartotta annak felmérését, mennyi az a jövőbeni lehetséges és kitermelhető nyárfa-tömeg, ami ugyan nem egy új, hanem egy meglévő, Duna melléki cellulózgyár hazai nyárfa alapanyagára való átállását tenné szükséges-sé.

9. Jövőre, 1996-ban, hazánkban lesz a FAO 20. Nemzetközi Nyárfa Konferenciája. Ez a rangos szakmai rendezvény a magyar nyárfaatermesztés eredményeinek bemutatása lesz és új fejezete lehet a magántulajdonú nyárfa telepítéseknek.

10. A FÓRUM kezdeményezte a nyárfaágzaldálkodás terén észlelt szakmai hiányosságok feltárását, majd megszüntetésükre javaslatot tesz.

11. A FÓRUM szükségesnek és fontosnak tartotta az elmúlt évtizedekben és a termelőszövetkezeti szektorban létesült számottevő kapacitást jelentő faipari géppark feltérképezését, ahol ez lehetséges, ennek mobilizálását. A magántulajdonú erdőgazdálkodásnak is alapvető érdeke a faanyag magasabb készletfokozásának történő értékesítése.

12. A FÓRUM a magánerdő-gazdálkodás szakmai színvonalának, a fakeskedelmi tevékenység fejlesztése érdekében az információs hálózat szervezeti kiépítését szorgalmazta.

13. A FÓRUM fontosnak tartotta a sajtóban való megjelenítést, a környezetvédő (zöld) mozgalmakkal a kapcsolatteremtést, továbbá azt, hogy készüljön tájékoztató kiadvány az erdőszövetkezetekről és a másodlagos szövetkezésekről.

Jubileumi Sportnap Nagyatádon

Augusztus 26-án a Nagyatádi Erdészet rendezte a SEFAG Rt. 25. Sportnapját. Már a hivatalos megnyitó előtt megkezdődtek a küzdelmek, hiszen a horgászok korán kelő emberek, nem várhatják meg, amíg a többiek fél kilenc-kor összegyűlenek a megnyitóra. Az égiek méltányolták is a frissességet, hiszen nem sokkal a hat órai bedobás után frissítő záporral köszöntötték a horgászverseny résztvevőit. Ezt követően az időjárás „megemberelte” magát, és a következő zápor csak az esti eredményhirdetést szakította félbe, és terelte a résztvevőket a fedett aulába. Visszatérve a horgászokhoz: ezen a napon egy 2,30 kg-os ponty és egy 20 dekás keszeg elegendő volt a győzelemhez, és aki fogta, Földes Béla, a Zselici Erdésztől.

A Babay József Általános Iskolában a megnyitóra összegyűlt, mintegy háromszáz résztvevőt Bóna József vezérigazgató köszöntötte, majd a verseny fő szervezője, Bogdán József erdészeti igazgató ismertette a programot. A küzdelmet 7 sportágban rendezték, az értékelés 20 egyéni számban és négy csapatsportban történt. A verseny helyezettei meghatározott pontszámot kaptak, és végül ezekből állt össze az erdészetek rangsora.

A város magának tekintette a rendezvényt. A helyszíneken (Babay J. Ált. Isk., lövészklub lőtere, városi fürdő, csónakázó tó, Inhof panzió, Városi sporttelep) kiválóan előkészített pályák, sportbírók, sportszervezők és mindezekkel a Nagyatádi Erdészet lelkes munkatársai biztosították a sportszerű küzdelmek minden szükséges feltételét.

Az eredmények felsorolására e cikk terjedelme kevés, de néhány kimagasló versenyzőt hadd említsen meg a krónikás. A marcali Horváth Gábor két atlétikai számban győzött, egyben pedig második lett. A hazaiak sokoldalú versenyzője, Bursits András mindkét úszószámot megnyerte és még atlétikából is begyűjtött két ezüstöt. A hölgyek közül a Központot képviselő Kelemen Júlia mindkét úszószámban diadalmaskodott, bár ő már rutinból teszi, hiszen harmadik éve veri a mezőnyt. A nagybajomi Belovicsné Varga Zsuzsa pedig a kispuskalövészet első helye mellett asztaliteniszben második lett.

Minden sportnap legnagyobb érdeklődést kiváltó versenyszáma természetesen a kispályás foci. A délelőtti körmérkőzések közül a döntőbe négy csapat jutott. A bronzéremért viszonylag könnyen diadalmaskodott a Zselic a Nagybajom ellenében. A döntőn azonban nagy küzdelemben sem bírt egymással Nagyatád és Marcali. A végső helyezést eldöntő szabadrúgásokban a hazaiaknak kedvezett a szerencse, vagy tán ők bírták jobban idegekkel?

Az összesített pontszám alapján a nagyatádiak győztek Nagybajom és a Központ előtt.

De: hogy is jutottak el a somogyiak ehhez a szép jubileumhoz? A lassan már feledésbe merült régi Sportnapokra küldendő csapat összeállításához rendezett a SEFAG Szakszervezeti Bizottsága sportvetélkedőt. Helyszíne a Gazdaság szántódí üdülője volt. A sikeren felbuzdulva később évente megszervezték, többnyire az üdülési szezon elején vagy a végén. Ezek kétnapos rendezvények voltak, az üdülő kapacitásának megfelelően 250–300 résztvevővel. Eleinte döntően a gyáregységek és a Műszaki Erdészet dolgozói vettek részt rajta, hiszen ezeken a helyeken a szervezés egyszerűbb volt, mint az erősen tagolt erdészeteknél. Később egy-egy erdészet is csatlakozott, és napjainkra már – az említett egységek önállósulása miatt is – csak erdészeti és központi dolgozók küzdenek a helyezésekért és díjakért.

Az elmúlt 25 év során nem született világrekord és senkit nem hívtak meg a résztvevők közül az olimpiai keretbe. De nem is ez volt a cél. Ahogy Bóna József vezérigazgató a megnyitón mondta, „keresni kell azokat a lehetőségeket, amikor a dolgozók a munkahelyi kötöttségek helyett lazább, kellemesebb körülmények között találkozhatnak egymással, amikor szívesen látjuk a családtagokat is.” A rendezvény hangulata egyértelműen bizonyítja, hogy igenis van igény az emberekben az ilyen találkozóakra, és ez az igény biztosította, hogy a különböző nehézségek, átszervezések között is negyed századon keresztül sikerült a versenyt folyamatosan megrendezni.

Az utóbbi években választót elé kerültek a rendezők. Az üdülő önállósulása miatt új helyszínt kellett keresni. Először Kaposvár, majd két alkalommal Nagybajom, most Nagyatád lett a verseny színhelye. Az új rendezők, a helyi lehetőségeknek megfelelően új ötletekkel, újabb sportágakkal bővítették a palettát.

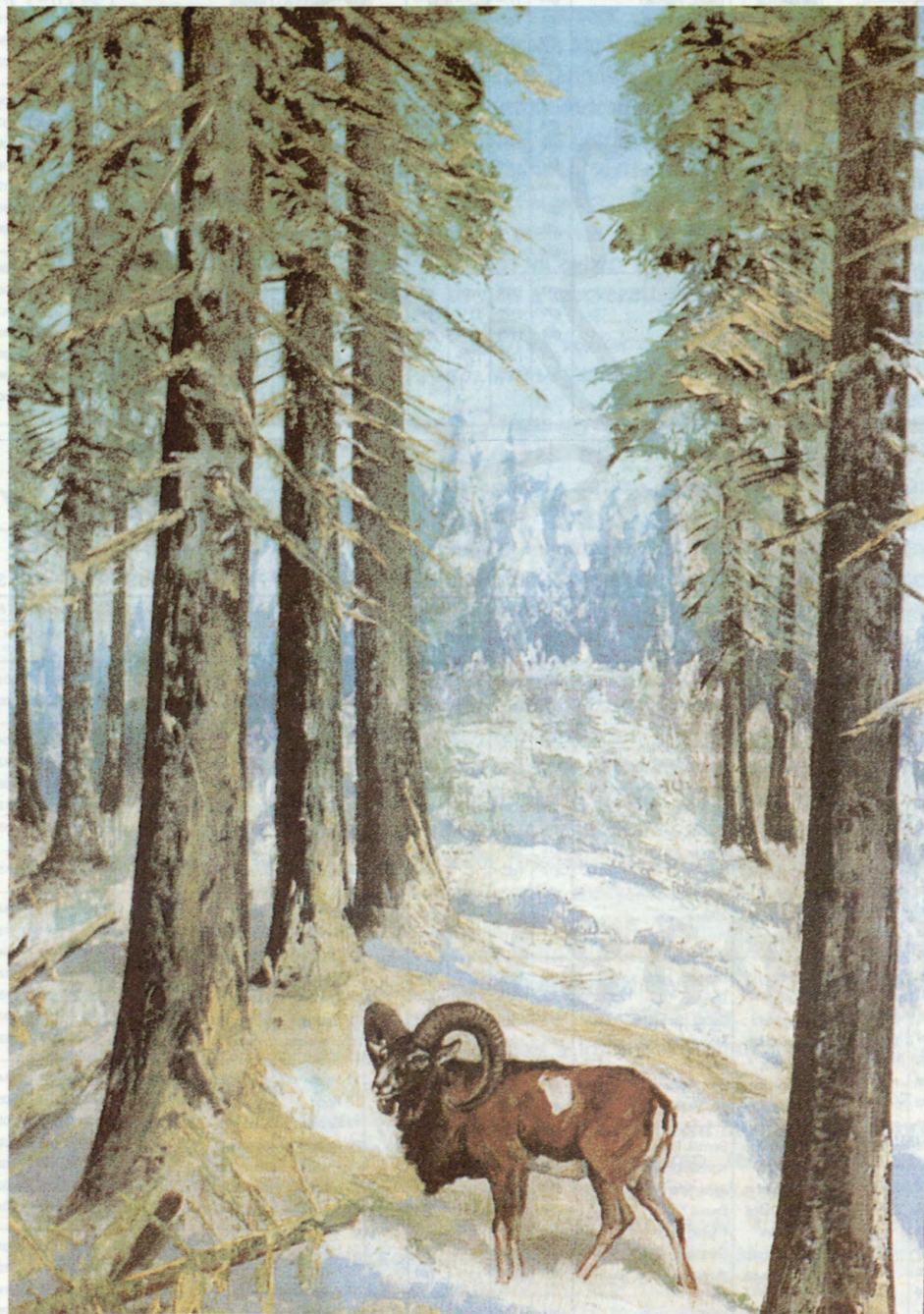
A negyedszázados rendezvénysorozat krónikája nem lenne teljes, ha nem említenénk meg Dávid Lajos nevét. A VSZT sportfeloiséként a legfőbb motorja, szervezője volt a huszonöt sportnapnak. Fáradóságaként a jubileumi verseny eredményhirdetések egy „különdiját” ő is kapott. Az előző verseny rendezői a nagybajomi Tibol László festőművész egy festményével ajándékozták meg.

Detrich Miklós

V. évfolyam 11–12. szám, 1995. december

Erdészeti és faipari **HÍRADÓ**

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA



*Kellemes
karácsonyi
ünnepeket
és
boldog
új esztendőt
kíván
az
Erdészeti
és Faipari
Dolgozók
Szakszervezete*



AZ ÚJ ÉV ELŐESTÉJÉN

Immár két esztendeje, hogy szakszervezetünk a teljes önállóság útjára lépett, így kellő tapasztalatok birtokában összegezhetjük döntéseink eredményeit, hatásait, megfelelő alapokon építhetjük, tervezhetjük jövőnket.

1995. várakozásainkkal ellentétben a kiszámíthatatlan és bizonytalan rendszerváltozási korszak éve volt. Évtizedek óta nem tapasztalt szociális bombák érik a munkavállalók állásait, lehetetlenítik el a dolgozók tízezeinek életfeltételeit a „baloldali” kormány jóvoltából, országos szintű szakszervezeti vezetők paktumpolitikájának is köszönhetően. Az MSZOSZ egyes vezetői, egyéni ambícióikat építgetve és előtérbe helyezve többször magára hagyták a szakszervezeti tagságot, a munkavállalókat. Mindezeket felismerve szakszervezetünk ismét válaszlútot elé került. Vagy asszisztálunk a paktumpolitikához, vagy kilépésünkkel mintegy figyelemfelhívásként megújulásra próbáljuk kényszeríteni az országos szakszervezeti konföderációt. Kényszerű és keserű lépés volt az MSZOSZ-beli tagsági viszony megszüntetése, mely tagságunk döntő többségének akaratával és egyetértésével történt.

Tudjuk és hisszük, hogy a munkavállalók érdekeit egy erős, egységes országos szakszervezeti tömörülés lenne képes megvédeni, ám jelenleg a gazdálkodási szférában ilyen nem található. Sajnos nem sok esélyt látunk az MSZOSZ-nél a személyi változások után sem, hiszen néhány, nálunk erősebb szakszervezet és „öskövületi” szakszervezeti vezető befolyását, a mozgalomra való rátelepedését gyorsan és könnyen nem lehet megszüntetni, felszámolni.

Teljes önállóságunk ugyanakkor nem jár elszigeteltséggel, hiszen nagyon jó munkakapcsolatot építet-

tünk ki és tartunk fenn az érdekszférában közelálló szakszervezetekkel, mint például az *Agrároktatási és Kutatási Dolgozók Szakszervezetével*, a *Vízügyi Dolgozók Szakszervezetével* és a *Húsipari és Dohányipari Szakszervezetek Uniójával*.

Önállóvá válásunk nem rombolta szét a partner gazdasági, állami vezetéssel, szakmai irányító szervezetekkel fennálló jó kapcsolatunkat. Együttműködésünk példaértékű, hasznos és eredményes. Elismernek, elfogadnak partnernek bennünket. Törekvéseinket tagságunk is elismeri, melynek bizonyítéka, hogy az elmúlt fél évben – ha szerényen is –, de nőtt a szervezettségünk.

Melyek voltak a 95-ös év jellemzői, mit végeztünk?

Eredmények és apró sikertelen-ségek egyaránt megtalálhatók munkánk során, szerencsére az elsöböl sikerült többet elérni. *Kiemelt feladat volt az üzemi tanácsai választások megszervezése, ugyanis az ott elért eredményeink alapján megerősítettük a Kollektív Szerződés kötéséhez való jogosultságunkat alapszervezeti és országos szinten egyaránt.* Másrészt az ÜT-választások eredményei alapján kerül az ágazati szakszervezeti vagyoni felosztásra. Eredményeink nem rosszak, ám mégis kudarként éljük meg, melynek több oka is van. Mindenekelőtt a vonatkozó törvények minősíthetatlensége. Számos pontja értelmezhetetlen, alkalmatlan, azonkívül hátrányos helyzetet teremtett a különböző munkahelyek között.

Úgy éreztük, mindent megtettünk, hiszen pl. államtitkári részvétellel tartottunk felkészítő értekezletet az ÜT-elnökök bevonásával. Érthetetlen volt ezek után a beérkezett jegyzőkönyvek egy részének tartalma, színvonala. Kettészakadt szinte

szervezetünk. Sok helyen nagyon szép eredményeket értünk el, ahol komolyan vették ezt a munkát, átértékelték a jelentőségét. Sajnos több alapszervezet nem kellő súllyal kezelte a feladatokat. Olvashatatlan, értelmezhetetlen jegyzőkönyvek rontották az eredményt. Több egy-ségnél előfordult az a képtelen helyzet, hogy a szakszervezet nem állított kellő számú, a lehetőségeket kimerítő jelölteket. Fokozta meglepetésünket, hogy a másik oldalon erőn felül teljesítettek. Politikai tanulmányt is megérne, hogy kis hazánkban még mindig 3-4-500 fős termelőszövetkezetek léteznek és működnek (?). Legalábbis papíron. Mindezek rontják tárgyalási pozícióinkat a vagyonomegosztási tárgyalásokon, de mindent megteszünk az eredményesség érdekében.

Nem igényelünk többet, mint amit igazságérzetünk diktál, ami jár tagságunknak. Bízunk benne, hogy a most már rövid idő alatt lezárul ez a folyamat és energiánkat az érdekvédelemre fordíthatjuk.

Érdekegyeztetési tevékenységünk Eredményesnek minősíthető országos, munkahelyi szinten egyaránt. Rendszeres a kapcsolatunk a FAGOSZ-szal, mint a munkaadói oldal képviselői szervével, az ÁPV Rt.-vel, mint a tulajdonosi oldal képviselői szervével. Új színfolt volt ez évben a Földművelésügyi Érdekegyeztető Tanács (FÉT) működése, melyben szakszervezetünk folyamatosan részt vesz.

Főtítkáruk három hónapig volt ez évben a munkavállalói oldal soros elnöke. Számos törvénytervezetet, jogszabály-tervezetet véleményeztek, így lehetőség volt azok elfogadása előtt a munkavállalói érdekeket is érvényesíteni.

(folytatás a 4. oldalon)

AZ ÚJ ÉV ELŐESTÉJÉN

(folytatás a 3. oldalról)

A gazati és munkahelyi kollektív szerződéseink jónak minősíthetők, több helyen megnyitották, átdolgozták a Munka Törvénykönyv módosítása következtében. A KSZ-ek jól szolgálták a jogbiztonságot, kiszámíthatóságot. A juttatási rendszereknél szerény növekedést sikerült elérni, igaz, a magas infláció nem tette lehetővé számos munkahelyen az értékállóság megőrzését.

Bértárgyalási pozíciókat szétverte a piacgazdaságot hirdető kormányunk piacgazdasággal teljesen ellentétes megbokrosodása, bérkorlátozó intézkedéseinek megtétele. Reményeink szerint és szakszervezetünk kezdeményezése alapján lapunk megjelenésekor valamelyest enyhül ez a szorító intézkedés. Költségvetési intézményeinknél ugyanakkor nem tudtuk eddig megkötni a Munkaügyi Szabályzatot. Kidolgozott tervezetünket átadtuk a partnereknek, s ígéretet kaptunk belátható időn belüli aláírására.

Szakszervezetünk kezdeményezésére megkezdte működését az Erdészeti és Faipari Önkéntes Nyugdíjbiztosító Pénztár. Nyugdíjrendszerünk átalakítása teszi mind ezt szükségessé. Indulásunk nagyon sikeres, hiszen november elején már 3000 taggal rendelkezünk, s év végére várhatóan elérjük az 5000 főt.

Sikerként könyvelhetjük el azt is, hogy a munkáltatók mintegy jövedelem-kiegészítésként átvállalják a minimum tagdíjak fizetését. A kedvező adózási pozíciók jó befektetések és ez az előtakarékoság – reményeink szerint – jobb megélhetést biztosítanak tagságunknak nyugdíjba vonulásuk után. Mindezekkel párhuzamosan a komoly nagyságrendű felhalmozott tőke néhány éven belül az ágazaton belüli befek-

tetésekkel a munkahelyek megőrzését, újak teremtését is szolgálhatja.

Teljes körű felmérést végeztünk szakszervezeti nyugdíjasaink körében, hogy átfogó képet kapjunk volt munkatársaink szociális helyzetéről, gondjaikról, problémáikról. *Az alacsony nyugdíjjal rendelkezők esetében soron kívüli nyugdíjemelési kérelmeket terjesztettünk elő, melyből nagy örömeinkre már több, mint harminc kisebb-nagyobb emelésről kaptunk visszajelzést, s e tevékenységünket a jövőben fokozni kívánjuk.*

Szomorú tapasztalatunk, hogy a munkahelyi légkör a legtöbb helyen romlott. Különböző rendezvényekkel kívánjuk a szakmában dolgozók társadalmi életét aktívabbá tenni. Ezt szolgálta volna a sportnapok megrendezése is, melyet technikai okok miatt le kellett mondani. Jövőre viszont a tavasz folyamán megrendezésre kerül, melyre szeretettel várjuk tagságunkat és családtagjainkat.

Jelentős feladat volt a felnőtt és gyerekeküldetés megszervezése. A kedvező tapasztalatok azt igazolják, hogy nagy szükség van erre a tevékenységre is. Több, mint 110 gyereknek tettük boldoggá, felejthetlenné a nyaralását és néhány család is szívesen emlékezik vissza az általunk szerzett kellemes nyári napokra.

Célunk az erdészeti rt.-k közötti csereüdülési lehetőségek kialakítása, megszervezése. Közös kirándulások, tanulmányutak biztosításával is szeretnénk elősegíteni egymás életének, problémáinak, örömeinek, sikereinek megismertetését.

Feladataink, vállalt kötelezettségeink teljesítését jól szolgálták hatékony szervezeti megbeszéléseink. Több alkalommal tartottunk össz-

titkári üléseket, IB-üléseket, melyeken kollégáink aktivitása segítette elő a problémák feltárását, a megoldások közös keresését, hasznos és jó tapasztalatok, munkamódszerek átadását. Eredményeinket döntő mértékben ezen ülések nagyon jónak minősíthető hatékonyságának köszönhetjük. Szervezettségünk mindezek által növekszik, a tagdíjfizetési morál jónak mondható, ha szűkösen is, de fedezi működésünket és még jelentős összeg visszajuttatására is lehetőség nyílt a fentebb említett kulturális-üdülési támogatásokra. Bízunk benne, hogy a magánerdőgazdálkodókkal is sikerül megállapodnunk, így a szakma teljes keresztmetszetét sikerül a szervezett dolgozók táborába bevonni.

Elképzeléseink között szerepel a területi, regionális szervezeti élet kialakítása, mellyel közelebb tudunk kerülni tagságunkhoz, a munkahelyi feladatokhoz. Jövő év első felében az ország teljes egészét be kívánjuk vonni a területi munkába.

Eredményeinket a tagság támogatásán túl nagymértékben köszönhetjük jó belföldi és külföldi kapcsolatainknak. *A további jó együttműködés reményében elismerésünket fejezzük ki az FM Erdészeti Hivatalának, a FÉT-ben közreműködő kollégáknak, az Országos Erdészeti Egyesületnek, a FAGOSZ-nak, a MOSZ Erdészeti Választmányának, társszakszervezeteknek. Munkánkhoz nagyon sok tapasztalatot szerezhettünk az Erdészeti Szakszervezeti Világszövetségtől, a cseh, szlovák, lengyel, ukrán, orosz, svéd erdészeti szakszervezetektől.*

Köszönve támogatásukat, bízunk a jövőbeni, eddigiekhez hasonló jó együttműködésben.

(folytatás az 5. oldalon)

AZ ÚJ ÉV ELŐESTÉJÉN

(folytatás a 4. oldalról)

Szakszervezetünk életéről folyamatos tájékoztatást adtunk az Erdészeti és Faipari Híradón keresztül. Tartópillérünk ez a lap, mely kiválóan segítette a folyamatos kommunikációt szervezeteink és a tagság között. Szeretnénk az eddiginél több visszajelzést olvasni, ezért kérünk minden kollégát, ha van mondanivalója, közérdekű jelzése, tegye meg, a lehetőséget biztosítjuk, a megkeresést örömmel vesszük.

Összegezve, úgy érezzük, eredményes évet zárunk. A lerakott alapokon tudunk tovább építkezni. Meg kívánjuk őrizni vívmányainkat, melyet például a KSZ-ek biztosítanak, erősíteni kívánjuk a jövedelmi pozíciónkat. Fokoz-

zuk szociális, kulturális tevékenységünket, harcolunk a kiszámítható, biztonságos munkahelyek megtartásáért.

Mindezekhez szükség van tagságunk támogatására, tisztségviselőink áldozatkész munkájára.

Köszönetemet fejezem ki minden kollégának, társintézmények, szervezetek munkatársainak, s mindazoknak, akik segítettek – tagságunk érdekében – terveink megvalósítását.

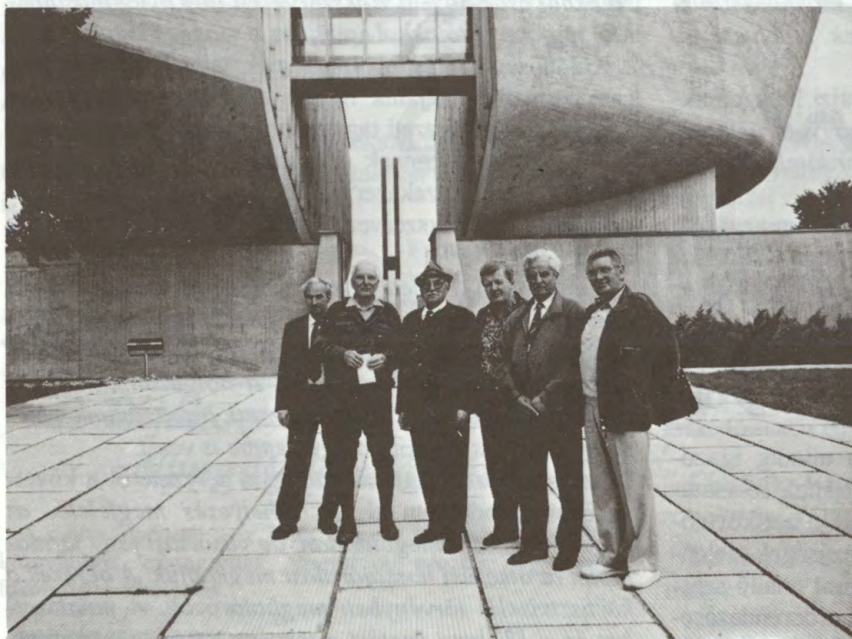
Ezen gondolatok jegyében mindenkinek kellemes karácsonyi ünnepeket, boldog, békés, örömteli új évet kívánok Intéző Bizottságunk nevében.

Barta László
az EFDSZ elnöke

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének központi nyugdíjas alapszervezete a közelmúltban két-napos látogatáson volt Szlovákiában.

Az első napon – a nyolc fős „csapat” – meglátogatta Besztercebányán a Középszlovákiai Erdőgazdaságot, ahol Frantisek Suhanovsky, a nagyvállalat szb-elnöke részletes tájékoztatót tartott az erdőgazdaság munkájáról, a szakszervezet tevékenységéről. A tájékoztató után nyugdíjas kollégáink számtalan kérdést tettek fel az előadónak, aki készségesen válaszolt.

Nyugdíjasok szakmai kiránduláson



A központi alapszervezet nyugdíjas csoportja Besztercebányán, a Szlovák Nemzeti Felkelés Emlékmúzeuma előtt.

Balról: TAKÁCS IMRE, DR. MADAS ANDRÁS, DR. CSONTOS GYULA, HERCZEG MIKLÓS, DR. DOBI FERENC, VARGA GYÖRGY

A hasznos tapasztalatcsere után a házigazda bemutatta az erdőgazdaság múlt században épült és ma is eredeti céljára használt patinás épületet. Egy séta keretében megtekintették Besztercebánya nevezetességeit.

Másnap Selmecbánya, a csodálatos történelmi város megtekintése szerepelt a programban. Itt a legtöbb időt az erdészeti oktatás „bölcsőjében”, az 1759-ben alapított erdészeti iskolában, illetve az 1808-ban egyetemi rangra emelt intézmény és annak botanikus kertjének megtekintésével töltötték.

K. F.

A Budapesti Erdőfelügyelőség munkájának bemutatása

A Budapesti Erdőfelügyelőség 1 283 000 hektáron végzi szakhatósági feladatát. Ezen illetékességi területből 205 000 ha az erdő. A terület felőleli Fejér, Komárom-Esztergom megyéket és Pest megye nagyobb részét. A felügyeleti munka kiterjed 3 erdészeti részvénytársaság területére (VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Részvénytársaság, a Pilisi Parkerdő Részvénytársaság, a Vértesi Erdészeti és Faipari Részvénytársaság), állami gazdaságok, illetve utódsszervezetei erdőterületére, vízügyi igazgatóságok erdeire, különböző szövetkezetek, társulások erdőterületére és az egyre növekvő számú magánerdő-gazdálkodók erdeire.

Fő feladatunk az erdőtervek szerinti gazdálkodás biztosítása és ellenőrzése, az erdőfelügyelőségekre ruházott szakhatósági feladatok ellátása. (Ez a feladat évente több ezer határozat kiadását jelenti.)

Ezen belül erdőfelügyelőségünk a három megye erdőgazdálkodóinak a kormányzat beruházásait bonyolítja (tervezés, ellenőrzés, leszámolás, pénzkezelés) 1995-ben 200 millió forint értékben.

Végezzük a magtermelés és csemetetermelés figyelemmel kísérését.

- Az erdőtelepítések, erdőfelhajtások terveinek felülvizsgálatát, műszaki átvételét, pénzügyi leszámolását.

- A fahasználatok terveinek felülvizsgálatát, ellenőrzését és műszaki átvételét, megállapítjuk az erdőfenntartási járulékot.

- A mezőgazdasági és erdészeti alap működését biztosítjuk, a különböző pénzügyi keretek kihelyezését, felhasználását, pénzkezelését végezzük.

Erdőfelügyelőségünk területén – földrajzi helyzetünk-ből is adódóan – az országos átlagnál nagyobb jelentőséggel bír a ráfordításos (különleges) erdőtelepítés, az erdők közjóléti feladatainak biztosítása.

Eleget kell tennünk az egyre bővülő és egyre nagyobb súlyú szakhatósági feladatainknak is. Ezek közül kiemelkedik az erdő tulajdonjogának megváltozása és az erdőtermelésből való kivonása.

A szakszervezeti tevékenységről

Szakszervezeti bizottságunk munkája mindig igazodott és igazodik ma is az intézmény kereteihez, feladataihoz. Szakszervezetünk 1968. óta működik, azt követően, hogy létrejöttek az állami erdőrendezőiségek. Jelenlegi bizottságunk 1969. elején alakult mint önálló szervezet, azóta folyamatosan működik. Az erdőrendezőiségek megszűnéséig (1979.) részt vettünk az Állami Erdőrendezőiségek Országos Szakszervezeti Tanácsa munkájában, amely az erdőrendezőiségek közös feladatait koordinálta (pl. munkaügyi szabályzat, üdülés stb.). Az

erdőrendezőiség működése idején annak tagolásához igazodott szakszervezetünk. Az akkori erdőfelügyelőségek, illetve az üzemszervezési iroda, sőt rövid ideig az akkor ide tartozó természetvédelmi egység képzett egy-egy bizalmi csoportot. Legmagasabb szakszervezeti fórumunk a taggyűlés volt. Ez biztosította a közvetlen demokrácia megvalósulását is.

1979-ben a mai erdőfelügyelőségek megalakulása után az ún. körzeti kihelyezett osztályok szakszervezeti munkáját vezette a bizalmi.

Az osztályszervezet 1991-ben szűnt meg. A létszám is csökkent. Azóta az egész szakszervezeti munkát a 3 tagú szakszervezeti bizottság fogja át, de taggyűlési állásfoglalás alapján a szakszervezeti tagokat közvetlenül érintő kérdésekkel egy főbizalmi foglalkozik (segélyezés, különböző juttatások, kirándulás stb.). 1992-ig a MEDOSZ egyik szakszervezeti alapszervezete voltunk, 1992-ben taggyűlési határozat alapján léptünk át az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetébe.

Taglétszámunkról a következőket mondhatom. 1990-ig – mint mindenütt – a szervezetség gyakorlatilag 100%-os volt nálunk is. Az 1990. körüli politikai, gazdasági változások bennünket is úgy érintettek, mint az egész magyar szakszervezeti mozgalmat: taglétszámunk, szervezetségi mutatónk csökkent. Eredménynek tartom, hogy bár a főfoglalkozású, besorolt munkatársainkból csak 36% a szakszervezeti tag, nyugdíjasainkkal, jogfenntartóinkkal együtt ez a szám 54%.

Különösen fontos körülménynek tartom, hogy a régi szakszervezeti tagjaink nyugdíjazásuk után is ragaszkodnak szakszervezeti tagságukhoz. Az aktív munkatársaink szervezetségének sem az az oka, hogy annyian kiléptek volna a szakszervezetből, hanem az, hogy az új belépők nem szakszervezeti tagok, s nem is léptek be eddig.

Munkánk fő területe természetesen az érdekvédelem. Szerencsénkre igazgatónk – hivatali partnerünk – régi szakszervezeti tag. A köztisztviselői törvény kötelező alkalmazásának keretein belül a dolgozóinkat érintő minden döntés előtt szakszervezeti bizottságunk véleményét kéri és általában figyelembe is veszi.

Szakszervezeti tagjaink szociális helyzetéről a következőket mondhatom el: az elhelyezés megfelelő, az „üzemi” étkezés megoldatlan, de vásárlási jegy formájában az étkezési hozzájárulást megkapjuk. A bérezés a köztisztviselői törvényben meghatározott. A munkaruhát és a 13. havi fizetést a törvény szerint megkapjuk, ezen felül céljutalmat is kapunk. Gépkocsiiellátásunk megfelelő.

(folytatás a 7. oldalon)

A Budapesti Erdőfelügyelőség munkájának bemutatása

(folytatás a 6. oldalról)

Az érdekvédelmi tevékenységen felül igyekszünk tagjainknak minél kedvezőbb formában visszajuttatni a tagdíjrészesedést.

Igen kedvezményes, közös kirándulások szervezésével az „átlag” szakszervezeti tag is majdnem visszakapja befizetett tagdíját, de a rászorultak még inkább: nagy súlyt helyezünk a segélyezésre (főleg nyugdíjasaink körében). Első helyen a szociális segély áll, de beiskolázási segéllyel és karácsonyi ajándécsomaggal a gyerekes családokon külön is segíteni kívánunk. Üdülésre a komáromi termál fürdőben elhelyezett faházunkban van lehetőség.

Természetesen gondjaink is vannak. Üdülés vonatkozásában a régi, közkedvelt zamárdi üdülőbe (amelyben üdülési jogosultságunk van!) egyáltalán nem tudunk eljutni a magas üdülési díj miatt. A magas díjat megértjük és tudomásul vesszük, mégis fájó pontunk, hogy ebből az üdülésből kimaradunk.

Másik gondunk, ami szakszervezeti munkánkat is befolyásolja, a szétszortottság. Ezt mint adottságot tudomásul kell vennünk. Gondunk lenne még az egyre nagyobb hivatali leterheltség, amely a feladatok gyors – a bevezetőben már vázolt – növekedéséből ered, s amellyel a létszám nem hogy arányosan nőne, hanem még létszámcsoökkentést is veszélyeztet. Ezt csak egyféleképpen lehet tudomásul venni, megérteni és elfogadni: az, aki az erdőfelügyelői feladatot vállalja, az hivatást teljesít.

E gondolatok jegyében igyekszünk munkánkat jól ellátni, s ez a gondolat élteti szakszervezeti munkánkat is.

Fritsch Ottó

a Budapesti Erdőfelügyelőség
Szakszervezeti Bizottságának titkára

Tájékoztató az ERFA Nyugdíjpénztárról

A nyugdíjpénztár ez év augusztus 24-én megtartott közgyűlésén elhangzottak szerint a pénztár taglétszáma fokozatosan emelkedik.

Belépett szervezetek:

Balaton Bútorgyár Rt.	462 fő
BAU-MÖBEL Rt.	29 fő
Kapos Bútor Kft.	29 fő
KELEN Rt.	23 fő

Kiskunsági Erdő Rt.	319 fő
LEMEX Kft.	13 fő
Mátra-Nyugatbükki Erdő Rt.	739 fő
Somogyi Erdő Rt.	913 fő
ZALAERDŐ Rt.	406 fő
Egyéni tag	9 fő

A taglétszám szeptember 30-án összesen 2942 fő.

Több szervezeti egység jelezte még belépési szándékát. Terveink szerint 1996-ban a pénztártagok száma meghaladja az 5000 főt.

A munkavállalók és munkáltatók egyre többen hallanak napjainkban a nyugdíjrendszer átalakításáról, a társadalombiztosítási reform új elveiről, szándékairól.

A nyugdíjak folyamatosan veszítenek reálértékükből, a nyugdíjba vonulók életszínvonala egyik pillanatról a másikra zuhan, az államnak pedig egyre megoldhatatlanabb feladatot jelent a finanszírozás.

Az ERFA Nyugdíjpénztárban megjelenik minden olyan elem, amely garanciát nyújt a dolgozóknak arra, hogy életszínvonaluk ne csökkenjen nyugdíjba vonuláskor és a megtakarítási időszakban se tűnjön el a nyugdíjalap.

A pénztártag előnyei

– A nyugdíjkorhatár elérése után adómentes kiegészítő nyugdíjhoz jut.

– A befizetett tagdíj 50%-át – évente maximum 100 ezer Ft-ot – leírhatja személyi jövedelemadójából, ezáltal nettó jövedelme emelkedik.

– Maximális biztonság mellett nagyobb hozamot érhet el, mint egyéb befektetésekkel.

– Az egyéni számlán nyilvántartott összeg nem terhelhető, arra sem a munkáltató, sem harmadik személy nem tarthat igényt.

– A megtakarítás – akár nyugdíj formában is – örökölhető.

A munkáltató előnyei

– Az átvállalt tagdíjat költségként számolhatja el, így csökkenti adóalapját.

– Az átvállalt tagdíjat sem szakképzési hozzájárulás, sem munkaadói járulék nem terheli.

– Ha a tagdíj nem éri el a jövedelem 25%-át, nem kell utána tb-járulékot fizetni.

– Mindezeket az előnyöket már alacsony dolgozói létszám mellett is élvezheti, anélkül, hogy a nyugdíjpénztár alapítási, fenntartási költségei terhelnék, ha belép az ERFA Nyugdíjpénztárba.

Mi segítünk abban, hogy megismerkedjenek a nyugdíjpénztár működésével, a tagság feltételeivel.

Címünk: ERFA Nyugdíjpénztár

1027 Budapest, Fő utca 68.

Telefon/fax: 201-9929 Bíró Lászlóné ügyvezető titkár

Felvilágosítást ad az EFDSZ is:

Címe: 1061 Budapest VI., Jókai tér 9.

Telefon: 1314-369

Fax: 1324-316

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók

A közelmúltban Budapesten tartotta ülését az EFDSZ ösztitkári testülete. Barta Lászlónak, az EFDSZ elnökének üdvözlő és tanácskozási megnyitó szavai után, első napirendi pontként Herczeg Miklós, az EFDSZ ügyvezető főtítkára tartott részletes tájékoztatót az idén megtartott üzemi tanácsi választásokról, szakszervezetünk ebben való részvételéről, s az elért eredményekről, továbbá a választások óta tartó – még most is folyamatban lévő – vagyonmegosztási tárgyalásokról.

látogatásakor megállapodás született arról, hogy a jövőben a két szakszervezet kiszélesíti a baráti együttműködést, így többek között alapszervezeti tisztségviselők kölcsönös tanulmányútról, tengerparti és hegyvidéki gyermek- és felnőtt csereüdülése lehetőségeiről, az erdőgazdaságok közötti közvetlen kapcsolatfelvétel szorgalmazásáról.

A továbbiakban tájékoztattott a Svéd Szakszervezeti Szövetség által

A főtítkár tájékoztatta az ösztitkári testületet a Földművelésügyi, Élelmiszeripari, Fagazdasági Érdekegyeztető Tanács (FÉT) egyéves tevékenységéről is, külön kiemelve benne a munkavállalói oldalt képviselő 8 szakszervezet – köztük az EFDSZ – aktív szerepét.

A részletes tájékoztató után Barta László elnök – kiegészítésként – bírálóan is elemezte az üzemi tanácsi választásokon előfordult hiányosságokat, egyes tisztségviselők nem megfelelő munkáját, hozzáállását, amelyek elsősorban a szervezésben, jelöltállításban, hiányos jegyzőkönyvek elkészítésében mutatkoztak meg. Ugyancsak részletesen elemezte a szeptemberre meghirdetett sportnapok elmaradásának okait, szolt az ezzel kapcsolatos jövőbeni jobb, színvonalasabb szervező munka szükségességéről. A sportnapok 1996 tavaszán megrendezésre kerülnek.

Az elnök elmondotta azt is, hogy a soron kívüli nyugdíjemelésekkel kapcsolatos felhívásunkra – sajnos csak tíz szakszervezeti bizottság küldte szét és gyűjtötte össze a felmérési lapokat, így eddig összesen 492 erdészeti nyugdíjas adatait dolgozhattuk fel. Ez is oka annak, hogy eddig „csak” 21 fő részére sikerült soron kívüli nyugdíjemelést elintéznünk.

A beszámolót és a kiegészítő tájékoztatót élénk vita, sok hozzászólás követte. A vitában részt vettek: Németh József (Nyíregyháza), Kálmán József (Székesfehérvár), Csávicz János (Kaposvár), Farkas Attila (Pécs), Nagy Lajos (Miskolc), Rácz József (Felnémet), Apatóczky István (Budapest), Kocsis József (Miskolc).

A hozzászólásokra, a számtalan kérdésre Barta László és Herczeg Miklós adtak részletes válaszokat.

Az ösztitkári értekezlet befejezéséig a következőkben foglalt állást:



BARTA LÁSZLÓ, az EFDSZ elnöke tájékoztatja az ösztitkári testületet.
Mellette HERCZEG MIKLÓS ügyvezető főtítkár

Szolt a főtítkár az ERFA Nyugdíjpénztárról, amelynek jelenleg már több, mint 3000 tagja van, valamint az ezzel kapcsolatos, Sopronban tartott közgyűlésről.

Ezután külön értékelte a nyári, szlovákiai gyerek- és felnőtt üdültést, kiemelve annak jelentőségét, pozitív hatását tagságunk körében. Szolt továbbá arról is, hogy ebben az évben felvettük a kapcsolatot a lengyel Erdészeti Szakszervezettel is. A lengyel delegáció magyarországi

létrehozott „Szakszervezeti Alapítvány” jelenlegi helyzetéről, s az abból adódó feladatokról. A svéd szövetség és a magyar Élelmiszeripari Unió, melynek az EFDSZ is tagja, úgy döntött, hogy az „Alapítvány” anyagi támogatásával újra megszervezi a szakszervezeti tisztségviselők továbbképzését. A továbbképzés 3×5 napos időtartamú, 25 fős csoportokban, svéd és magyar szakelődadokkal Budapesten lesz. Az EFDSZ egy-egy turnusba 6 főt delegálhat.

Szakszervezetének országos ösztitkári testülete



A résztvevők figyelemmel jegyzetelik a hallottakat



Az ösztitkári értekezlet résztvevőinek egy másik csoportja (fotó: a szerző)

1. A vagyonmegosztási tárgyalásokat tovább kell folytatni, s minden törvényes eszközt igénybe kell venni annak érdekében, hogy az EFDSZ a neki járó vagyonrészt

a volt MEDOSZ vagyonból minél előbb megkapja.

2. Az ágazati kollektív szerződés módosításával kapcsolatos feladatokat sürgősen meg kell kez-

deni. A feladatok koordinálására 3 főből álló bizottságot kell alakítani.

3. A szakszervezeti munka színvonalának emelése, a jobb koordinálás és kapcsolattartás érdekében országosan 4-5 régiót kell létrehozni. A régió összefogásával, munkájának irányításával a terület egyik szb-titkárát kell megbízni.

4. Továbbra is szorgalmazni kell az FM-nél egy – az intézményeket érintő – munkaügyi szabályzat kiadását.

5. Az idén elmaradt Erdész-Faiparos Sportnapokat jó előkészítő és szervező munkával 1996 májusában meg kell rendezni.

6. Az országos ösztitkári testület felhatalmazza az Intéző Bizottságot, hogy a szakszervezeti munka színvonalának emelése, a helyi alapszervezetekkel való jobb kapcsolattartás, irányítás érdekében vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a jövőben egy főállású, arra szakmailag és politikailag alkalmas munkatárs kerüljön a jelenleg igen kis létszámú központi apparátusba.

7. December 12-re kell összehívni Budapesten az EFDSZ ösztitkári testület évzáró országos értekezletét. Erre meg kell hívni az együttműködő társszerveket, állami szervek és külföldi testvér-szakszervezetek képviselőit.

8. Személyesen vagy levél formájában fel kell keresni azon erdőgazdaságok és faipari üzemek vezetőit, akik eddig még nem léptek be a működő Nyugdíjpénztárba, hogy a jövőben ők is csatlakozzanak ehhez, a gazdaság valamennyi dolgozójának érdekeit szolgáló lehetőséghez.

Krizsán Ferenc

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

● A gyógyászati segédeszközök rendelkezéséről, társadalombiztosítási támogatásának összegéről szól a 30/1995. (IX. 12.) NM rendelet.

● A közgyógyellátásra jogosultak részére térítésmentesen rendelhető gyógyászati segédeszközökről szól a 32/1995. (IX. 12.) NM rendelet. (Mindkét jogszabály megjelent a Magyar Közlöny 75. számában.)

● A felszámolási eljárás és a végelszámolás környezet- és természetvédelmi követelményeiről szól a 106/1995. (IX. 8.) Korm. rend. (Magyar Közlöny 74. száma.)

● A közgyógyellátásra jogosultak részére térítésmentesen rendelhető gyógyszerekről szóló rendeletet módosította a 33/1995. (IX. 15.) NM rendelet. (Magyar Közlöny 76. száma.)

● A vásárlók minőségi kifogásainak intézéséről szóló rendeletet módosította a 47/1995. (X. 6.) IKM rendelet. (Magyar Közlöny 84. száma.)

● A tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló törvény végrehajtására kiadott rendeletet módosította a 124/1995. (X. 18.) Korm. rendelet.

● Egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről rendelkezett a 126/1995. (X. 18.) Korm. rendelet. A jogszabály több MÉM rendeletet is hatályon kívül helyezett, köztük az „Erdészek Szolgálati Szabályzatá”-nak és az „Erdészeti Egyenruha Viselési Szabályzatá”-nak kiadásáról szóló 8/1992. (VI. 16.) MÉM rendeletet is. (Mindkét rendelet megjelent a Magyar Közlöny 88. számában.)

● Az állami címer és az állami felségjogra utaló elnevezés használatával kapcsolatos rendelkezéseket hatályon kívül helyezte a Kormány, mert az Országgyűlés megalkotta „A Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezések használatáról” szóló 1995. évi LXXXIII. törvényt. (Magyar Közlöny 89. száma.)

● A felsőoktatási intézmények hallgatói részére nyújtható támogatásokról és az általuk fizetett díjakról és térítésekről szóló rendeletet módosította a 129/1995. (X. 25.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 90. szám.)

● A közoktatás szervezésével és irányításával foglalkozó 1995. évi LXXXV. törvényt és a Nemzeti Alaptanterv kiadásáról szóló Kormányrendeletet a Magyar Közlöny 91. száma tartalmazza.

● A népesség egy része személyi, családi és lakásviszonyainak 1996. évi összeírásáról rendelkezik az 1995. évi LXXXVI. törvény.

● A gazdasági kamarákról szóló törvény módosította az 1995. évi LXXXVII. törvényt. (Mindkét törvény megjelent a Magyar Közlöny 93. számában.)

Dr. Gojdár László
jogtanácsos

Hírek... Hírek... Hírek...

Rövid munkalátogatást tett Budapesten Robin Whitehouse, az Erdészeti és Faipari Szakszervezetek Világszövetségének főtitkára, akit fogadott Herczeg Miklós. A megbeszélésen tájékoztatták egymást az időszerű szakszervezet-politikai kérdésekről és áttekintették a jövőbeni közös tennivalókat. Többek között megállapodtak a hazai szakszervezeti tisztviselői oktatás és a külföldi tanulmányutak világszövetségi finanszírozásának kérdésében.

Az Ukrán Erdészeti Dolgozók Szakszervezete december első felében Kievdben tartotta kétnapos kongresszusát, amelyre meghívást kapott szakszervezetünk is. A meghívást elfogadva két fős delegációval vettünk részt a kongresszuson.

A MOSZ Erdészeti Választmánya november 9-én Budapesten kibővített ülést tartott. Az ülésen Steiner József Bedő-díjas erdőmérnök, az OEE alelnöke „Az új erdőtörvény-javaslatról”, Varga Béla Bedő-díjas erdőmérnök, a Pro Silva elnökségének tagja „A természetszerű erdőgazdálkodás lehetőségei és feltételei a magán tulajdonú erdőkben” címmel tartottak tájékoztatót.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtitkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,

dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,

Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. – Váci Nyomda Kft. 95-1263 o.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Abádszalók üzenete

Egy szakmai rendezvény margójára

Abádszalókat napjainkban a Tisza-tó „fővárosaként” emlegetik. Jelentős az idegenforgalma, hiszen a víz és tájat formáló fás kultúra, az erdő mindig vonzotta az embert. Több, mint fél évtizede Abádszalókon rendezték meg az utolsó, a XI. Országos Termelőszövetkezeti Erdőgazdálkodási napot. A sikeres rendezvény és azon elhangzott, ma is aktuális gondolatok és látottak nyomán került be Abádszalók a szakmai közvéleménybe és keltette fel az érdeklődést iránta.

A közelmúltban ismét Abádszalók, az itteni Erdőbirtokosok Szövetkezete volt a házigazdája annak az országos rendezvénynek, melyet az Országos Erdészeti Egyesület (OEE) Magán és Társas Erdészeti Szakosztálya és a Pest Megyei Magánerdő-gazdálkodás Helyi Csoportja szervezett.

Az őszi, esős idő ellenére, a közel 100 fő résztvevő mindvégig élénk érdeklődéssel kísérte az erdősités, a fahasználat és a vízgazdálkodás témakörben a helyszíni bemutatókat és nem kevésbé a bemutatókat követő szakmai tanácskozást, ahol a magán és társult erdőgazdálkodás kusza kérdéseiről esett szó.

A rendezvényen – az ország különböző vidékeiről – ott voltak mindazok, akik ma a magán és társult erdőgazdálkodásban érintettek: a magánerdő-tulajdonosok, a társult erdőgazdálkodó szervezetek (erdőszövetkezetek, szövetkezeti erdészetek, erdőbirtokosságok, gazdasági társaságok), a szakhatóság és az érdekképviselők képviselői. Ez már önmagában is a rendezvény sokszínűségét jelentette meg.

Szerencsés volt a tanácskozás helyszínének megválasztása, hiszen Abádszalókon alakult meg hazánkban elsőként a magánerdő-tulajdonosok társult erdőgazdálkodó szervezete, az első magyar erdőszövetkezet, mint korszerű, társult erdőgazdálkodási forma. Ebben a vonatkozásban Abádszalók nemcsak modell, hanem az erdőszövetkezet megalakulásának egy új fejezete a magyar erdészet legújabb kori történetében.

A helyszíni bemutatók és a tanácskozás leszűrhető tanulságai:

– Az abádszalóki modell életképességét bizonyítja akkor, amikor a szakmában még sokan csak az

erdőbirtokossági társulatokban látják a magánerdők jövőjét.

– Szemérmesen hallgatnak arról, hogy vannak erdőszövetkezetek is. Helyettük inkább „új típusú” szövetkezetekről beszélnek.

– Az abádszalóki erdőszövetkezet tevékenységét a sokszínűség jellemzi. A hagyományos erdészeti tevékenység egyéb tevékenységgel párosul, hiszen a „többlábonállás” biztosítja a szövetkezet fennmaradását.

– Az abádszalókiak nagy hozamú és értékű nyárfatermesztést is folytatnak, ami gyakorlatilag a szántóföldi fatermesztést, illetve az alternatív földhasznosítást jelenti. Ezzel mintegy elébe mentek annak a kérdésnek, ami leginkább előtérbe kerül.

– A felszólalásokból kitűnik, hogy az erdőtulajdonos az erdejében egyelőre csak a fát látja, kevésbé az erdőt.

– Kitűnt továbbá, hogy két markáns erdőgazdálkodási forma szembesül egymással: a magánerdőkezelés és a társult erdőgazdálkodás.

– Hangot kapott az is, hogy gyorsítani kellene a birtokbaadást, a földhivatali nyilvántartásba vételt és az ésszerű erdőbirtok létrejötte érdekében a birtokcserét.

– Igényként merült fel az, hogy egyes vitatható szakkérdésben egységes értelmezés szükséges.

– A magánerdő-tulajdon nagyságrendje mindenképp szükségessé teszi egy hatékony országos érdekképviselő (szövetség) megalakítását.

– Az abádszalóki rendezvényen szakmai könyvbemutató is volt. A megjelent „Erdőgazdák könyve” a magánerdő-tulajdonosok számára írt és minden igényt kielégítő, színvonalas kézikönyv.

– Az erdőprivatizáció során periferiára került szakemberekkel is foglalkozni kell. Nem lehet feszítő, emberi gondoktól, problémáktól eltekinteni.

– A véleménynyilvánításokból az erdő iránti felelősség csendült ki.

Végül is az abádszalóki rendezvény legfontosabb és a holnapnak szóló üzenete, hogy

(folytatás a 12. oldalon)

Egy szakmai rendezvény margójára

(folytatás a 11. oldalról)

– a magánerdő-tulajdonlásban a sokszínűség lesz a meghatározó,

– sok tisztázó, jövővel foglalkozó párbeszédre van szükség, hiszen újszerű feladatokról van szó,

– az abádszalóki erdőszövetkezet mint modell működőképes és követhető,

– a magánerdő-tulajdonlásban a társult erdőkezelő szervezetek lesznek a meghatározók,

– fel kell készülni az alternatív földhasználatból eredő feladatokra,

– az általános erdőkultúra emelésének nélkülözhetetlen eszköze marad a szakkönyv,

– a magánerdő-tulajdonlásban meghatározó szerepe van a szakembernek; ha a perifériára kerül, segíteni kell problémáinak megoldásában.

Szólni kell az abádszalóki rendezvény meghatározó szereplőiről is: Répászky Miklós, a rendezvény házigazdája, kiváló szakember és karizmatikus egyéniség. Nélküle ma nem lenne abádszalóki modell, de kevesebb lenne a táj arculatát meghatározó erdő is a Tisza-tó körzetében.

Dr. Balázs István, a szakmai tanácskozás vezényelője, a magánerdő-gazdálkodás kusza ügyeinek profi szakértője.

Pápai Gábor, az „Erdőgazdák könyve” hiánypótló szakkönyvújdontség életrehívója, szerkesztője, az erdőkultúra növelésének elkötelezett szószólója.

Barta László, az EFDSZ elnökének felszólalása új mozzanat nyitányát jelentette, amikor az általa képviselt érdekvédelmi szervezet feladatát és szerepét vállalt a magánerdő-gazdálkodás területén dolgozó szakemberek érdekében.

Abádszalók üzenete végül az, hogy a történelmi léptékű magánerdő-tulajdonlás és erre épülő erdőgazdálkodás karizmatikus egyéniségek, profi szakértők, az írott szó művelői, érdekvédők és megannyi elkötelezett, hivatásos erdőmunkás együttes munkájával valósulhat meg.

Dr. Csötönyi József

Nyíregyháza

HÁRMAS TALÁLKOZÓ

Ukrán és szlovák erdészeti szakszervezeti vezetők küldöttsége járt 1995. szeptemberében a NYÍRERDŐ Rt.-nél. Az ukrán küldöttséget Szibiljov D. Vogyim, az Ukrán Központi Szakszervezeti Bizottság elnöke, a szlovák küldöttséget Vasil Vološčuk, a Szlovák Erdészeti Szakszervezet elnöke vezette.

A szakszervezeti találkozón magyar részről részt vett Barta László és Herczeg Miklós, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke, illetve ügyvezető főtthkára.

A vendégeket Németh József, a NYÍRERDŐ Rt. Szakszervezeti Tanácsának titkára fogadta, aki házigazdája volt a háromnapos találkozóknak.

A küldöttségek megtárgyalták az érdekvédelmi és képviselői munkával kapcsolatos gondokat és problémákat, különös tekintettel a kollektív szerződés kötéséről és annak végrehajtásáról.

Megállapodás született a három szakszervezet tisztségviselőinek cserelátogatásáról és az aktuális információcseréről.

Az ukrán küldöttség látogatást tett a Baktalórántházi Erdészethél, ahol Kozma Károly erdészeti igazgató ismertette az erdészet szakmai és gazdasági munkáját, László Sándor erdőművelési ágazatvezető, az erdészet szakszervezeti titkára, az Rt. szakszervezeti elnöke beszámolt az ott folyó szakszervezeti munkáról.

A tájékoztató után a küldöttség tagjainak számtalan kérdésére adtak választ az erdészet vezetői. Ezt követően terepi bemutatón ismerkedtek az erdészet erdőművelési munkáival.

Délután, Nyíregyházára visszatérve megmutattuk városunk nevezetességeit, az azt követő vacsora után baráti és jó hangulatú beszélgetésre került sor.

Németh József

NYUGDÍJAS KÉRDÉSEK

A Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat állásfoglalása, illetve javaslata alapján *huszonkét százalékos nyugdíj-emelés várható 1996-ban*. Ezt a javaslatot a Nyugdíjasok Országos Kamarája is támogatja.

Az Önkormányzat a kiszámíthatóbb nyugdíjemelések érdekében 1996. januártól új rendszerre, az évente egyszeri nyugdíjösszeg emelésére térne át. Az emelést mindig júliustól – visszamenőlegesség nélkül – az előző évi nettó átlagkereset indexének megfelelő mértékben hajtánák végre.

Az új rendszer bevezetéseként januárban egyszeri, átlagosan hét százalékos emelést kaphatnának a nyugdíjasok. Júliustól pedig az 1995-ben kiáramlott nettó keresetnövekedésnek megfelelően előreláthatóan egy újabb, visszamenőlegesség nélküli 15%-os emelésre kerülne sor. Ez a keresztféléves emelési rendszer hátrányosan érintheti az év elején nyugdíjba menőket. Ezért ők a tervezet szerint az adott év emelésének egy részét – várhatóan egyharmadát – utólag, a nyugdíjazást követő év januárjában megkapnák.

A fentiek figyelembevételével elkészítette a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat a jövő évi költségvetés-tervezetét. *Eszerint az önkormányzat hatszáz milliárdos bevétellel és hatszázakétfő milliárdos kiadással számol.* Amennyiben a Parlament elfogadja és jóváhagyja az ismertetett 22%-os nyugdíjemelést, úgy annak megvan a fedezete.

A nyugdíjazás jelenlegi feltételei nem kötődnek a nyugdíjreformhoz, mégis a vitatott kérdések közé tartoznak.

A nyugdíjkorhatár emelésére két évvel ezelőtt született törvény: *eszerint a női nyugdíjkorhatár kétévente emelkedik egy évvel.* A kormány – bár a végleges törvényjavaslatot csak december közepén tárgyalja – az első tervezetben változatlanul hagyta a korhatáremelés ütemét. *A férfi nyugdíjkorhatár is 62 év lenne, de az emelkedés mértékéről még nem döntöttek. A mindenkori nyugdíjkorhatártól öt évvel korábban lehet majd a nyugdíjazást kérni; ebben az esetben a nyugdíj összege évi 3,6%-kal csökkenne.*

Az öregségi nyugdíj megállapítása a megszerzett szolgálati idő és az átlagkereset alapján történik. Az 1975-ben hozott törvény a nyugdíj-megállapításra vonatkozó néhány részét a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat, valamint a Kamara elavultnak tartja, így javasolja a törvény módosítását a jövő évtől. A változtatásra szoruló elemek egyike az infláció beszámíthatóságának mértéke.

A havi átlagkeresetet az 1988. óta eltelt években főfoglalkozás keretében kapott bérek alapján számítják ki, de a reálbérek változásával arányosan csak az első négy év átlagát növelik. Ennek következtében az idén megállapított nyugdíjak átlagértéke mintegy 10%-kal kevesebb az átlagnyugdíj összegénél. A Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat és a Kamara azt szeretné, ha az évek száma négyről legalább hatra nőne.

A nyugdíj kiszámításakor a kereseteknek csak bizonyos hányadát veszik figyelembe, mely értékhatárok szintén felülvizsgálatra szorulnak. Ma 20 ezer forint az az összeg, amely felett már csak a bér 90%-a szolgál a nyugdíj alapjául és ez a hányad sávosan csökken. A javaslat az alsó határt 25 ezer forintra emelné.

Az ismertetett javaslatokról a Parlament fog dönteni. Írásommal arra törekedtem, hogy az erdészársadalom tagjait hitelesen tájékoztassam mindazon munkákról, javaslatokról, amelyek munkaasztalon vannak és a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat, valamint a Nyugdíjasok Országos Kamarájának munkáját, törekvéseit tükrözik.

Ilyen módon szeretném a tisztelt Olvasót is munkánkba beavatottá tenni.

Varga György

a Nyugdíjas Bizottság titkára,
az EFDSZ Kamarai képviselője

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.
Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta:
1800 Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

*Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!*

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

Stockholmi jegyzet

A gazdag svédek panaszai

Csendesek az utcák Stockholmban vasárnap délután. Csak a királyi birkalegő könnyű lankáin pezseg az élet, a svéd gyerekek örülnek az első hónapnak. A tv-torony tetejéről a szikrázó napsütésben szinte lebegni látszanak a kanyargós utaktól ölelt dombok, a messzi erdők, a vizek, a hóbundás fák.

Magasról nézvést, a svédek köszönik, jól vannak. A gazdagság letagadhatatlan jeleivel lépten-nyomon találkozhat az utazó. A csillogó kirakatok, a pompás épületek, a szép autók, a tisztaság, a szolgáltatások magas színvonala önmagáért beszél. Itt találták ki a „svédasztalt”, és innen származik az ombudsman kifejezés is. A testi egészség ugyanolyan érték, mint a politikai demokrácia. S akkor még nem is szoltunk a női egyenjogúságról, amelynek a megvalósításában messzire jutott a svéd társadalom az elmúlt évtizedekben.

Mégis, mintha manapság már nem lennének annyira nyugodtak fönt északon. Stockholm elővárosában sétálva föltűnedeznek házak, amelyekre bizony már nagyon ráférne a renoválás. Az utakon meglepően rossz állapotú kocsik is futnak. Mindez persze nem is volna annyira feltűnő, ha nem hallanánk vendéglátóink panaszait. Lehet persze, hogy bennünk van a hiba, mert azon is fönnakadunk, hogy a stockholmi Rákóczi útján, az áruval bőségesen megrakott üzletek között éppen használatra-áruházat rendeznek be, afféle „turkálót”. (Bevallom, én eddig azt hittem, hogy Nyugat-Európa összes levetett holmiját nálunk hordják el.)

Mindenesetre kissé szokatlan, hogy a mintának tekintett jóléti államban sokat beszélnek a gondokról. Az évek óta tartó gazdasági válságot nehéz elviselni a gyarapodás hosszú évtizedei után. A magas fejlettségű szociális rendszer fenntartása egyre nagyobb terheket jelent. Ahogy nálunk mondani szokták: a svédek többet fogyasztanak, mint amennyit megtermelnek. Így persze ez itt sem igaz, de az biztos, hogy az állam egyre inkább eladósodik, mert a bevételei nem fedezik a kiadásokat. Pedig az adókra nem lehet a svédeknek panaszuk. Mikor felajánlottuk, hogy kölcsönadjuk egy kis időre a bajszáról világszerte ismert pénzügyminiszterünket, azt felelték, hogy köszönik, náluk is sok az ötletes ember a pénzügyesek között. Efelől nem is lehet kétség annak, aki egy kicsit közelebből szemügyre veszi a svéd adórendszert. Pestiessen szólva: a magas adókulcsokkal majdnem utólemek bennünket. A miénknél összehasonlíthatatlanul magasabb fizetéseket ilyen módon elég alaposan megcsapolják. Magasak a bérek, de az árakat sem nagyon

érdemes összehasonlítani, mert az ember nem nagyon tud mit kezdeni a 800 forintos pohár sörrel, vagy a 3000 forintos hajvágással.

Valóban, nincs sok értelme a számok összevetésének, de kíváncsiságból – ahol lehetett – megkérdeztük, hogy mennyi a kereset. A svéd ápolónők, akik most éppen sztrájkra készülnek, átlagosan havi 13–14 ezer koronát keresnek. Nagyon keveslik. A vágóhídon, ahol megfordultunk, 12–19 ezer korona között mozognak a keresetek, heti 40 órás, öt napos, egy műszakos termelésben. Az egyik napilap lekötölte a legjobban fizetett közalkalmazottak listáját, ezt egy kórházi orvos vezette tavalý – sok ügyeleti pótlékkal – évi egymillió koronás jövedelemmel. Húszszor szoróval, forintban kifejezve ezek bizony szép pénzek. De még egyszer hangsúlyozni kell a magas árakat és a kemény adókat. Különben nehezen volna érthető, hogy a svéd munkavállalók miért lépnek fel kemény bérkövetelésekkel.

Azt hinné az ember, hogy a magasabb életszínvonalból, a sokféle juttatásból könnyebb visszalépni, egy kicsit engedni. Ez koránt sincs így. Valószínű, ezzel magyarázható, hogy Svédországban is zavarokkal küszködik az érdekegyeztetési rendszer. Az állam, a munkavállalók és a munkáltatók megállapodásain nyugvó, úgynevezett svéd modellben a felek nem nagyon tudnak mostanában mit kezdeni egymással, amikor a terheket kellene elosztani. Érdekes párhuzamokat figyelhet meg a magyar utazó. A szociáldemokrata kormány a gazdasági válság leküzdésére megszorító intézkedéseket kénytelen hozni. A szakszervezetek erre válaszul magasabb bérkövetelésekkel próbálják ellensúlyozni a helyzet romlását. Ahol azonban egy igényt kielégítenek, mellette tíz másik keletkezik. Különösen az állami és önkormányzati szolgálatban lévők érzik magukat hátrányban: a mintegy 1,7 millió közalkalmazott 78 százaléka nő. Magasabb bérre csak akkor futná, ha csökkentenék a létszámot. Ettől azonban mindenki fél, mert a korábbi 3–4 százalékkal szemben már most is 11–12 százalékos a munkanélküliség. És ez sok, a svédeknek legalábbis. Nem ehhez szoktak. Erős ugyan a társadalmi szolidaritás, de akkor sem könnyű megbirkózni az állástalanok problémáival, akik között sok a nő, a fiatal és a bevándorló.

A mélyebben meghúzódó feszültségeket jelzi, hogy a betegápolók szokatlanul magas bérköveteléssel rukkoltak elő: három évre 22 százalékos bémővekedést akarnak akkor, amikor számos területen beérnek ennek a felével is. Három százalékos infláció mellett ugyanis ilyen mértékű emeléssel is megörzík

a bérük vásárlóerejét. Az ápolónők azonban többet követelnek és nem akarnak egyezkedni. Ezzel veszélyeztetik a tárgyalásokon nyugvó megállapodások rendszerét. Kilógnak a sorból, mint a miniszterelnök-helyettes asszony, aki az általános gondok közepette nagyvonalú költsékezőkkel hívta fel magára a figyelmet. Az ősz elején közpénzen egy távoli szigetre repült, hogy kipihenje fáradalmait. A sajtó nyomására kénytelen volt lemondani, de nem nagyon értette, hogy miért kellene szerényebbnek lennie. Pedig itt nincs is akkora hagyománya a közéleti rongyrazásnak, mint innentől délre...

A gondok orvoslását keresve a svédek erősen figyelnek Európára. Úgy tűnik, különös kedvüket lelik abban, hogy mérlegeljék az európai integráció előnyeit és hátrányait. Egyesek bizonygatják, csak hátrányuk származott abból, hogy csatlakoztak az Európa Unióhoz, mások szerint nem volt más választás.

A tőke, az árak, a szolgáltatások és a munkaerő szabad mozgásából különösen az utóbbi foglalkoztatja a svédeket. Úgy látják, hogy az olcsóbb munkaerő felé mennek a beruházók, vagy az olcsóbb munkaerőt mozgatják. Az olcsó bérű vendégmunkások alkalmazását azzal próbálják kivédeni, hogy velük szemben is a hazai szabályok alkalmazását követelik meg a munkáltatóktól a svéd szakszervezetek. Egyébként megnyugtató a vendégeket, hogy támogatják Magyarországot csatlakozását az Európa Unióhoz, ami fentiek alapján érthető is. Az ember nehezen szabadul attól az érzéstől, hogy a kelet-európai munkaerő a maga felkészültségével és viszonylag alacsony költségeivel nagy kihívást jelent a kontinens több pontján.

A svédek panaszait már csak azért is jó hallgatni, mert az ember addig is megelégedik a hazai bajokról. És azért is jó, mert nem érzi szüntelenül, hogy hasra kell esni a gazdagság előtt. A felszínből fakadó csodálkozás elolvad, mint Stockholm utcáin az első hó. Marad a hétköznapi valóság, ami egy kicsit közelebb is hoz bennünket egymáshoz. Míg végül észrevevesszük: teljesen otthon érezzük magunkat Svédországban... Mert persze, hogy elmentünk annak a használatra-üzletnek a nyitására. Ilyen alkalmat úgysem lehet kihagyni, erre gondolhatott néhány svéd vásárló is – és még két magyar turista. Abból pedig nem kell semmi komoly következtetést levonni, hogy a nyitás után tíz perccel nagy dulakodás közepette elkapták az első áruházi tolvajt. Nem magyar volt, nem bevándorló. Svéd volt az istenadta. Szegény svéd.

Horváth László

Magyar szakszervezeti delegáció látogatása a Szlovák Köztársaságban

A szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének és a magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének több éves gyümölcsöző kapcsolatai vannak. A kölcsönös tapasztalatcserek, szakmai tanulmányutak, a rendszeres információs és más együttműködési formákat évről évre sikerült tovább bővíteni. Ezek közül csak az egyik legfontosabbat emelnénk ki. Az idén már második alkalommal sikerült megszerveznünk, hogy júliusban 110 általános iskolás korú gyereket üdültethetünk, igen kedvező anyagi hozzájárulással, nagyszerű körülmények között Tajovban és Betlénen. (A gyereküdültetésről lapunk előző számában részletesen beszámoltunk.)

Sokoldalú kapcsolatunk ez évi második nagyobb eseménye volt, hogy szeptemberben négy napos hivatalos, baráti látogatást tett Szlovákiában az EFDSZ harminc fős – elsősorban szakszervezeti tisztségviselőkből és gazdasági vezetőkből álló – küldöttsége. A csoportot Barta László, az EFDSZ elnöke vezette.

A magyar delegációt Turcianské Teplicén, ebben a kis üdülővárosban Anton Bystron, a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének titkára és Ján Loderer, az Észak-szlovákiai Állami Erdőgazdaság szakszervezeti bizottságának elnöke fogadta. A rossz időjárás és a késői érkezés miatt a város megtekintése elmaradt. A szállás elfoglalása és a vacsora elfogyasztása

után került sor a szlovák szakszervezeti vezetők és a magyar delegáció tagjai közötti hivatalos eszmecsere. A beszélgetésen – a fogadó bizottság mellett – részt vett Lubomir Blaho, a Martini Erdészeti üzemegység szb-elnöke és Josef Salka, az üzemegység igazgatója.

Mi tájékoztattuk szlovák barátainkat a magyar szakszervezeti mozgalom bennünket érintő változásairól, a MEDOSZ-szal és az MSZOSZ-szel való kapcsolatunk alakulásáról, az üzemi tanácsi választásokról, az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar helyzetéről, gondjairól. Szóltunk az ágazati és helyi kollektív szerződésekről, azok gyakorlati végrehajtásáról.

Szlovák részről Ján Loderer szb-elnök tájékoztatott bennünket – elsősorban az erdőgazdaság központjában –, illetve a hozzátartozó 8 erdészeti üzemegységben folyó szakszervezeti tevékenységről. A tájékoztatóban – a teljesség igénye nélkül – az alábbiakról volt szó: Az erdőgazdaságban jelenleg 4500-an dolgoznak, a központban és az üzemegységeknél összesen 67 alapszervezet van. Szervezettségük átlagosan eléri a 85%-ot. A kollektív szerződéseket egy évre kötik, mindig az adott év április 1-jei hatállyal. Ezt azért csinálják így, mert akkor már teljes részletességgel ismerik az előző év termelési eredményeit. A magasabb szintű ágazati kollektív szerződést minden üzemegység mintának tekinti, melynek alap-

ján kötik meg a helyi kollektív szerződéseket. Ezeket a munkaadók a szakszervezettel kötik, de minden dolgozóra, alkalmazott-ra érvényes. Az előadó részletesen szólt a kollektív szerződésekben rögzített szociális kérdésekről, a bérek alakulásáról, a dolgozóknak nyújtott természetbeni juttatásokról, a 25-30-40 éves munkaviszonnyal rendelkezők jutalmazásáról, a 13. és 14. havi bérek kifizetéséről. A gazdaság területén az átlagbér jelenleg 6285 korona, az éves illetményfa-juttatás 7,2 m³. Hallottunk a dolgozóknak biztosított gyógykezelés, üzemi étkezés lehetőségéről, a munkavédelemről, a védő- és munkaruha-juttatásról és még sok olyan – a dolgozóknak biztosított – lehetőségről, amelyek arra engednek következtetni, hogy az Észak-szlovákiai Állami Erdőgazdaságnál igen jó kollektív szerződés van érvényben, ami egyben bizonyítéka annak is, hogy itt jól dolgozik a szakszervezet!

Az éjszakába nyúló vitaesten a magyar küldöttség részéről számtalan kérdés, vélemény hangzott el a házigazdák felé, majd Barta László elnök megköszönte az ilyen jellegű tapasztalatcsere lehetőségét, méltatva annak nagyfokú hasznosságát.

Másnap délelőtt Zilinára (Zsolna), az Észak-szlovákiai Állami Erdőgazdaság központjába látogatott a magyar küldöttség, ahol Ing. Milan Belacek

(folytatás a 16. oldalon)

Magyar szakszervezeti delegáció

(folytatás a 15. oldalról)



ING. MILAN BELACEK
vezérigazgató,
az Észak-szlovákiai
Állami Erdőgazdaság
központjában részletes
tájékoztatóját mondja.

Mellette
ING. PETER TAPAY,
közgazdasági
és kereskedelmi
vezérigazgató-helyettes

ságú közé tartozik. Jelenleg 780 ezer hektáron gazdálkodnak. A terület fajokösszetétele: 70% tűlevelű, 30% lombos. Évente 530 m³ fát termelnek ki és 1200 ha. új erdőt telepítenek. Nyolc üzemegységük van, amelyek egyenként 80–100 ezer hektáron gazdálkodnak. Az erdőgazdaság területének 40%-án vadászat is folyik. A gazdaság átalakulása megtörtént, így már létszámleépítés nem várható.

juttatások kb. plusz 30%-os jövedelmet biztosítanak.

A tájékoztató után rövid városnézésre került sor Zsolnán, majd délután csoportunk látogatást tett az 5000 ha.-on gazdálkodó Fackovi Erdészeti, amely a Zilina-i Erdészeti Üzemegységhez tartozik.

Az egésznapig gazdag program befejezéséként megtekintettük a híres – skanzenszerű – Cicmany községet.



Látogatás a Liptovsky Hrádok Erdészeti Üzemegység fafeldolgozó üzemében

Ebben az évben 13–16%-os bérfejlesztést hajtanak végre, amely az átlagkereseteket 7000 koronára emeli. Az éves tervezett infláció eléri a 8,0%-ot, de az átlagkereset mellett – az előzőekben említett – a dolgozóknak nyújtott természetbeni

A harmadik napon a Liptovsky Hrádok Erdészeti Üzemegység szerepelt programunkban. Itt Igor Mráz igazgató tájékoztatott az üzemegység munkájáról, az ott dolgozó 600 ember élet- és munkakörülmé-

(folytatás a 17. oldalon)

vezérigazgató tartott tájékoztatót a gazdaságról, annak munkájáról, valamint az egész szlovákiai erdőgazdálkodás jelenlegi helyzetéről. Tájékoztatójából csak néhány gondolatot, illetve adatot emelnénk ki: Az Észak-szlovákiai Állami Erdőgazdaság – a Szlovákiában működő négy állami erdőgazdaság között – a közepes nagy-

látogatása a Szlovák Köztársaságban

(folytatás a 16. oldalról)



Csoportkép a szakszervezeti küldöttségről

nyeiről. Bemutatta a korszerűen felszerelt elsődleges fafeldolgozó üzemüket és a területükön lévő víztározót az áramfejlesztő berendezésekkel. Tájékoztatót arról is, hogy évente 60 ezer m³ a fakitermelésük, míg az erdőtelepítés 270 ha. Részletesen szólt a 25 000 ha.-on folyó és igen jelentős szerepet betöltő vadásatról is, hiszen volt olyan év, amikor csak szarvasból 450 db-ot lőttek ki, míg medvéből 10 darabot. A múlt évben 12 érmes szarvas volt a kilőttek között.

Este Turcianské Teplicén – szálláshelyünkön – búcsúvacsorával, baráti beszélgetéssel zártuk a háromnapos szlovákiai tanulmányutunkat. A vacsorán részt vett Ing. Vasil Vološčuk

kolléga, a Szlovák Erdészeti Szakszervezet elnöke és Peter Tapay vezérigazgató-helyettes is.

A negyedik nap, reggeli után indultunk haza, Magyarországra.

Szlovák barátaink csakúgy, mint az előző években, igen sokoldalú szakmai és kulturális programot szerveztek számunkra.

Ismét bebizonyosodott, hogy szakszervezeteink, az erdőgazdaságban és faipariban dolgozó magyar és szlovák emberek között őszinte, baráti kapcsolatok alakulnak ki. Reméljük, hogy ez a barátság mindkét országban továbbterjed az élet valamennyi területére.

Krizsán Ferenc

Ha ősz – akkor Szlovákia!

Valahogy úgy adódott, hogy évek óta tartó tisztségviselői tanulmányutunk Szlovákiába őszre esett. Tavaly Kelet-Szlovákiában tett látogatásunk – többünk számára – a szakmai program és a vendéglátás felsőfokát jelentette. Akkor úgy búcsúztunk egymástól: Hogy ilyet! Nahát! Mégegyszer az életben talán soha! Soha nem felejttem el!

És eljött az idei ősz, s vele a szlovákiai utazás. Odafele úton még élénken ecseteltük a tavalyit: Emlékszel? Az ember természetes kíváncsisága folytán, vártuk az új élményeket. S nem maradt el az „új csoda”.

Vendéglátóink ismét olyan programot állítottak össze, amelyet egy vegyes tálhoz lehet hasonlítani: mindenki megtalálja benne magának a legízletesebb falatokat. Ámultunk a leleményes tálaláson. Volt erdőgazdasági székházban tanácsstermi megbeszélés, volt a nagy erdő közepén álló erdészházba való invitálás, szinte lakosság nélküli, festett faházakból álló település (Csicsmany) és forgatagos, pezsgő életű városok.

Most ismét várom a következő őszt. Lehet még ennél is többet remélni?

Egy résztvevő

KARÁCSONY ELŐTTI KÉSZÜLŐDÉS

Minden ember életében fontos szerepet játszanak az ünnepek, amelyeket ki-ki a maga módján, szerényen vagy vidáman, de másként él meg, mint a hétköznapiakat.

Karácsony közeledtével mindannyiunkat örömteli várakozás tölt el. Várjuk az ünnepélyes, meghitt estét, a gondtalan együttléteket. Várni valakit, akit nagyon szeretünk, mindig nagy öröm. A találkozásra való készülődés, a várakozás már maga is ünnep. Saint-Exupéry A kis hercegben olyan szépen fogalmazza meg ezt az érzést: „Ha délután négykor érkezel, én már háromkor elkezdek örülni. Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal; fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság. . .”

Az András napjához közelebb eső vasárnap és a december 25-e közötti négy hét, az ADVENT, a karácsonyra való felkészülés, a Krisztust váró ünnep. Ez az időszak minden családban önvizsgálat, a csendes meditáció, a „szent várakozás” időszaka.

Régen, amikor az emberek még hittek a boszorkányokban, varázslókban és a gonosz szellemekben, koszorút fontak szalmából vagy fenyőágakból és vörös meg aranyszín szalagokkal díszítették. A koszorú az örökkévalóság jelképe volt, azt tartották, hogy ezzel minden gonosz szellem elől el lehet zárni a házat.

Ez az ősi pogány varázslat idővel feledésbe merült, majd 1838-ban egy protestáns lelkész felújította. Az általa alapított hamburgi gyermekotthon egyik termébe fából hatalmas csillárt készíttetett és minden istentiszteleten egy-egy újabb gyertyát tűzött rá. Csakhogy adventkor naponta volt istentisztelet! Az ötlet követőkre talált. Mára a fakarikát már fenyőkoszorú váltotta fel és a 24 gyertya helyett pedig 4 szál gyertya díszíti, a négy adventi vasárnap jelképeként. Így elég kicsi is lett ahhoz, hogy lakásban is helyet kapjon, hirdetve a közeledő karácsony örömét.

A karácsony egyik legnagyobb ünnepünk. Jó előre készülünk rá. Hetekre megváltozik az utca képe és életünk is: töprengünk, lapokat írunk, ajándékok után rohanunk, hogy minden együtt legyen majd az ünnep estéjén, a csillogó fa alatt.

Ma már mindez természetes számunkra. De vajon hogyan alakultak ki a mai ünneplési szokások, miért állítunk otthonunkba karácsonyfát, és miért adunk egymásnak ajándékot?

A kereszténység kezdetekor még sokakban élt a pogány hit a Római Birodalomban. December 25-e volt az a nap, amelyen egykor az egyiptomiak, görögök, rómaiak a fény- és napistenük születését ünnepelték. Áldozati

ünnepeket tartottak, mert az emberek nem tudták hirtelen elfelejteni ősi szokásaikat. A kereszténység más vallások szokásaiból is sokat átvett. Jézus Krisztus születésének napját nem ismerték pontosan. Miért ne ünnepeljék hát a fény napján, miért ne avassák december 25-e pogány ünnepét keresztény ünnepé?

Így történt, hogy a IV. századtól már december 24-én kezdték ünnepelni karácsony előestéjét, a szentestét és az év legnehezebb időszakát az élet kezdetének és a szeretetnek sugárzó ünnepévé emelték. A feldíszített fenyőfa, amely ma a szenteste jelképe, nem létezett mindig.

Strassbourgi polgárok kezdtek el 1606-ban papírrózsával, cukorkával, almával, pogácsával és halpénzzel ékesített fenyőt állítani lakásaikban. Egy évszázaddal később Németországban terjedt el a szokás, hogy minden családtagnak saját fenyőfát ajándékoztak, életkor szerint.

A XIX. században kezdtek el gyertyákkal és díszekkel megrakott, igazi, nagy fenyőfákat állítani a szobákba, ahogy ez ma is szokás.

A karácsonyt Luther Márton tette a gyerekek ünnepévé. Szokásba hozta az ajándékozást, hogy minél emlékezetesebbé tegye számukra az éjféli misét, melyen énekeltek, imádkoztak és pásztorjátékokat játszottak az emberek. Eleinte csak apró, jelképes ajándékokról volt szó: néhány alma, dió, egy-egy pénzérme.

Úgy 200 évvel ezelőtt kezdtek el a felnőttek értékebb ajándékokat rakni a fa alá, és a gyerekek „kívánságlistája” is egyre hosszabb lett. Csakhogy eközben majdnem egészen elfelejtődött a karácsonyi ünnep igazi értelme, az ajándékozás eredeti célja.

A régiek szerint december 24. és január 6. között volt a 12 zord éj. Gonosznak és titokzatosnak találták ezeket a hosszú téli éjszakákat, és félték tőlük. Úgy gondolták, egyetlen módon tudják elhárítani a bajt: ha nagy lármát csapnak, s tüzeket gyújtanak, hogy a gonosz szellemek elmeneküljenek. Képzeletük szerint az év utolsó napja volt a legveszélyesebb, ezért vertek valósággal pokoli lármát szilveszterkor. Kedvelték a mozsárágyúk durrogtatását, a messze világító tüzek lobogását. Kormosan, jelmezekbe öltözve üvöltöztek a tűz körül. Voltak, akik puskából lövöldöztek.

Ma már senki sem gondol a gonosz szellemekre. Petárdák, tűzkerekek, csillagszórók váltották fel az éles lövedékeket. A szilveszteréji láрма pedig vidám mulatságul szolgál.

Herczeg Szilvi

ÉTELEK – ünnepekre

Tejszínes bonbon mandulával

Hozzávalók: 15 dkg cukor, 2,5 dl tejszín, 4 dkg margarin, 1 teáskanál méz, 1 cs. vaníliás cukor, 1 cs. vagdalt mandula (kb. 10 dkg), kevés olaj.

A cukrot egy széles serpenyőben kevergetés közben megolvasztjuk. Ha felolvadt, hozzáadjuk a tejszínt és 10 percig keverjük erős tűzön úgy, hogy ne ragadjon le. A massa közben jól besűrűsödik. Nyomban keverjük bele a margarint, mézet, vaníliás cukrot és a mandula vagdálékot. 5–8 perc után a tejszínes massa elválk az edény aljától. Olajjal kikent sütőlapra kenjük. Ha kihűlt és keménnyé dermedt, késsel kockákra vágjuk, vagy teáskanállal darabokat szaggatunk belőle.

Duna-hullám

Hozzávalók: 25 dkg vaj vagy ráma, 25 dkg cukor, 30 dkg liszt, 7 egész tojás, 1 cs. sütőpor.

A fenti anyagokat kb. 20 percig alaposan kikeverjük. Egyik felét vajazott, lisztezett tepsibe kenjük, a másik felébe 1 üveg (3,5 dl) meggyet, 2 kanál kakaót keverünk és rákenjük a tepsiben lévő anyagra. Előmelegített sütőben sütjük. Kihűlés után krémet teszünk rá.

Krém: 1/2 l tejben megfőzünk 2 cs. vaníliás pudingot. 25 dkg vaj, 15 dkg porcukrot, 1 cs. vaníliás cukrot kikeverünk. Összekeverjük a kihűlt pudinggal és a tészta tetejére tesszük, majd csokoládét reszelünk rá.

Marhahús vörösborban

1 kg marhahúst hideg vízzel leöblítünk, leszárítjuk, 5–6 cm-es darabokra vágjuk. 6 kisfej vöröshagymát 4 dkg vajban megpárolunk, átsütjük benne a húst, majd 1 fokhagymagerezdet, 1 babérlevelet, sót, borsot, morzsolt kakukkfűvet teszünk hozzá és együtt pároljuk. Ezután 2 evőkanál búzalisztet, 1/2 l vörösbort öntünk rá, megkeverjük és kiöblített agyagedénybe tesszük. Az edényt lezárjuk és előmelegített sütőbe állítjuk. Sütési idő: kb. 2 óra. Villanysütőnél 200–225 °C, gázsütőnél 4–5-ös fokozat.

Marhatokány

25–30 dkg marhahúst csikokra vágunk. 1 hagymát megtisztítunk, 2 csemegeuborkát lehámozzuk, 2–3 db paradicsomot forrásban lévő vízbe mártjuk, majd hideg vízzel hirtelen leöblítjük, lehámozzuk és mindhárom hozzávalót apró kockákra vágjuk. Fokhagymával bedörzsöljük a serpenyőt, felolvasztunk 1 evőkanál sütővaj, majd a húst átsütjük benne, sóval, borssal megszórjuk.

A húst a serpenyőből kivesszük, meleg helyre tesszük. A hagymakockákat a pecsenyészírban üvegesre pároljuk, az uborka- és paradicsomkockákat hozzáadjuk, együtt felforrósítjuk, majd 1 pohár tejfölt, 1 teáskanál sűrített paradicsomot, 1/2 teáskanál mustárt és 1/2 teáskanál húskivonatot vagy pecsenyészószót hozzákeverünk, sóval, borssal ízesítjük. A húst hozzákeverjük és együtt felforrósítjuk. Sütési idő: kb. 8 perc. Sült burgonyát adunk hozzá.

NEPTUN

vadász–horgászbolt

Keszthely, Vörösmarty u. 6. Tel.: (83) 312-163

Árusítunk:

- új és használt sörétes és golyós vadász-fegyvereket,
- maroklófegyvereket, gáz- és riasztó-fegyvereket,
- légpuskákat, légpisztolyokat,
- vadász- és sportlőszereket, távcsövet,
- fegyverszekerényeket, fegyverkazettákat, vadászati felszereléseket, vadászhátizsákot, cipőket, csizmákat,
- trófeaalátéteket, dísztárgyakat,
- horgászfelszereléseket, horgász kellékeket, horgászjegyeket,
- csigás, reflex- és magyar íjakat, kellékeket.

NYITVA:

hétfőn, szerdán, pénteken	9–17 óráig,
szombaton	9–12 óráig.

KERESSE FEL ÜZLETÜNKET!

VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

ERDŐZSONGÁS

Lapunk rendszeres olvasói emlékezhetnek arra, hogy két évvel ezelőtt egyik számunkban bemutattuk a ma már országosan ismert WENTZELY DÉNES erdész kollégánkat, akinek kedves, derűs hangulatú írásai sok természetszerető ember szívét melengették már.

Az említett számban utaltunk arra is, hogy ezek a hangulatos elbeszélések könyv alakban – „ÜZEN AZ ERDŐ” címmel – is megjelentek, amelyek közül többet közöltünk Híradónkban.

A közelmúltban „ERDŐZSONGÁS” címmel újabb könyve jelent meg WENTZELY DÉNESNEK, melyről méltán mondhatjuk, hogy ez a könyve „A BETÜKBÉ SZEDETT ÖNVALLOMÁSA AZ ERDÉSZETRŐL ÉS A VADÁSZATRÓL”.

Ebből a nagyszerű erdész-vadász könyvből közlünk egy kis elbeszélést.

Kutyadolgok

Szombat délután volt.

A munkások az erdőről már hazamentek. Akkor még szombatonként délig tartott a munkaidő. Elnyikorogtak utolsó fordulójukkal a rönkkel jól megrakott szekerek is, hát fogtam magam – kerültem egyet! Csak úgy taláломra!

Egyik nyiladékon ki, egy cserkelőúton át, minden külön cél és terv nélkül. Nézelődni, kikapcsolódni. Még a gondolatokat is elhessegettem magamtól! A fák, a bokrok, a domboldalak káprázatos színei, a vadvirágok illata és a mérhetetlen csend ölelt körül.

Lépegettem és nagyokat szíptantogtam a tiszta erdei levegőből. Már nem lehettem messze az erdőszegetől – ahova a falu szántói értek –, amikor egy fekete-tarka, nagy füllű, bozontos farkú kutya lépett ki elimből a nyiladékra. Önkéntelenül is lekaptam a vállamról a puskát, és kibiztosítottam. A kutya is észrevett!

Mint egy szobor, úgy megmerevedett a nyiladék közepén. Lehetett tőlem vagy húsz lépésnyire. Csak lesett, nagy,

barna szemeiben rémület bujkált. Néztük egymást mozdulatlanul.

Valami azt súgta, hogy ne bántsam! Nem is tudom miért, de a nézése – meg ahogyan ott állt, szinte megszegeyenülten, mint egy gyerek, akit rajtakaptak valami csínytevésen –, hát megesett a szívem rajta. Rászóltam: – Pajtás! – hát te mit keresel itt? Hangomra a figyelő füleit leengedte és tétován néhány lépést tett felém. Aztán megkérdeztem tőle tréfás hangon: Te ganyé! – hát te is szeretsz vadászni? A hangsúlyomból megérezhette, hogy nem vagyok az ellensége. Meg-megcsóválta a farkát és lassan, félszegen megindult felém.

Gyere ide! – nem bántalak! – szóltam rá barátságosan, az meg nagy farkcsóválással oda-jött hozzám. A puska akkor már a vállamon volt! Amikor odaért elém, vagy két-három lépésnyire leült, fejét alázatosan féloldalt fordította és a jobb lábát nyújtogatta felém kézfogásra.

Megfogtam a kutyamancsot és barátságosan megráztam.

Komolyan, szinte ünnepélyesen. Nagy, barna szemeiben meghatóan hálás fények csillantak meg. Megsajnáltam a gazembert! Újra megkérdeztem tőle: hát Pajtás, te is szeretsz vadászni? Persze nem válaszolt, így aztán én, ott a nyiladék közepén – mancs a kézben – bevallottam neki, hogy én szeretek vadászni!

Lompos farkával ott ült az avaron – nagy boldogan söpörgette jobbra-balra a lehullott leveleket.

Aztán, mintha csak hálából, hogy nem bántottam – megnyalta a lábát tartó kezemet. Elengedtem a mancsát és meg-simogattam okos kis fejét. Mellémkúszott és a lábaimhoz dörgölődött.

Teljesen leszerelt az a bűdös kutya! Aztán elindultam. Melleszegődött és úgy jött mellettem, mintha már évek óta járnánk együtt az erdőket-mezőket. Valahányszor lenéztem a mellettem poroszkáló kutyára, mindannyiszor felpillantott és nagy boldogan meg-megcsóválta a farkát.

(folytatás a 21. oldalon)

Kutyadolgok

(folytatás a 20. oldalról)

Mire kiértünk az erdőből, már barátok lettünk! Vagy cinkosok? – már nem is tudom!

A falu felé vettem az irányt. Már alkonyodott jócskán. Most már bátran, határozottan lépegetett mellettem és fontoskodva nézett jobbra-balra. Szinte segített az ellenőrzési utamon. Aztán beértünk a faluba. A legszélső háznál előrefutott, nagy lelkendezéssel a nyitott kiskertkapun berohant, majd újra elémfutott ki az útra.

Szinte hívott, csalogatott, hogy menjek be vele. El is fogadtam az invitálását és beléptem a kiskapun. Félig elvadult bokrok között öreg, zsugorosan, zsúpos kis ház kuporgott. Szinte sugározta a magányosságát.

Az ámbitus előtt hatalmas diófa lombsátora alatti padon egy öreg, rozzant bátya üldögélt...

Az asztalon kendőbe takart kenyér, egy széles szájú cserépedény, rajta keresztben egy pléhkanál. Gondolom, aludtته lehetett benne.

A vacsorája.

Csak a kutyát láthatta meg az alkonyati fényben, mert rászólt: Hol csavarogtál, te betyár? – már kerestelek! Ott a vacsorád az ól előtt, edd meg kiskutyám! – mondta neki olyan szeretettel, ahogyan csak a falusi ember tud beszélni a jószágához.

A kutya odafutott hozzá, fejét az ölébe tette, az meg bütykös ujjával megsimogatta egyetlen barátját.

Meghatódva néztem őket és észrevétlenül jöttem ki az udvarból. Megkönnyebbült a meltemben valami!

Még a harmadik házat sem értem el, amikor nagy örvével újra mellémszegődött az a zsvány! Lehajoltam hozzá és sokáig simogattam okos kis fejét. Aztán rászóltam határozottan: Menj vissza! – vár a kis öreged!

Megérthette, mert lassan, nagy szomorúan megfordult és elkullogott. Meg-megállt, reménykedett, hogy én is visszamegyek vele! Megvártam, míg el nem tűnik a kiskertkapun, aztán én is elindultam hazafelé.

Egyre vidámabban lépegettem a falu elcsendesedett egyetlen utcáján és hazaérve már fűtörészve csuktam be az erdészház verandájának üveges ajtaját. Valami végtelen jó érzés kerített hatalmába!

Tudom – jól tudom –, hogy nem voltam vadászias, de úgy éreztem, jól tettem!

Egy öreg, magáramaradt ember egyetlen hű kis barátjának hagyta meg az életét és kísérttem haza.

Azóta, ha nagy ritkán találkozom erdőn-mezőn poroszkáló kutyával, mindig az az öregember jut az eszembe – ott a diófa

alatt, nagy magányosságában –, és úgy teszek, mintha nem látanám a dűlőúton trappoló kutyát!

Hát édes Istenem! – ő is szeret vadászni! – mentegetem magam előtt a zsványt és tovább bandukolok.

Ellenkező irányba!

Juhász Gyula:

KARÁCSONY FELÉ

*Szép Tündérország támad föl
szívemben*

Ilyenkor decemberben.

*A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű
igézet,*

Ilyenkor decemberben.

*... Bizalmas szívvel járom
a világot,*

S amit az élet vágott,

Behegesztem a sebet

a szívemben,

*És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.*

*... És valahol csak kétkedő
beszédet*

Hallok, szomorúan nézek,

A kis Jézuska itt van

a közelben,

Legyünk hát jobbak,

s higgyünk rendületlen,

S ne csak így decemberben.

Hírek és információk a NYÍRERDŐ Részvénytársaságról

12 ezer köbméter fakitermelés

A NYÍRERDŐ Rt. debreceni erdészeténél szeptemberben megkezdődött a fakitermelés őszi szezonja. Tizenkét munkahelyen jelentek meg a vállalkozók, akik az erdészet igényei szerint november 30-ig 12 ezer köbméter fát termelnek ki. A vállalkozókkal már hosszabb ideje kapcsolatban állnak és bebizonyosodott, hogy tevékenységük a kerületvezető erdészekkel és műszakiakkal összehangolva igazi minőséget teremt. A kitermeléssel egyidőben megkezdődött az értékesítés is, hiszen az a cél, hogy a fát határidőre leszállítsák a megrendelőknek és ezáltal valós árbevételt realizáljanak. A Debreceni Erdészetnél a fakitermelés ideje behatárolt, ennek oka, hogy a természetvédelmi korlátozások miatt nem minden időben lehet ezt a munkát végezni. Az erdőben dolgozók igyekeznek kihasználni a jó időt, ami könnyíti a munkát, de főleg a szállítást.

Karácsonyfák – kedvező áron

A NYÍRERDŐ Rt. úgy döntött, hogy ebben az évben nagy karácsonyfa-akciót kezd. A cél, hogy a lakosság Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megyében minden települése, de legalább minden nagyobb helység közelében kiváló minőségű, szép és kedvező árú fához jusson. Ezért az erdészetek központjában és a kerületvezető erdészeknél is létesítenek depókat, hogy a legkisebb utánajárással juthasson mindenki a szeretet fájához. A fenyőket az erdészek is árusítják majd. A beszerzésről annyit: amit nem tudnak saját kezéből fedezni, azt más erdőgazdaságoktól szerzik be, ami egyben azt is jelenti, hogy csak szép és szakszerűen termelt fenyők kerülnek piacra.

Erdővédő csapat alakult

A NYÍRERDŐ Rt. erdészeinél is igen nagy gond: sok a fatolvajlás, mégpedig esetenként szervezett formában is. A területen illetékes erdész csaknem képtelen szembeszállni, a rendőrségi beavatkozás sem mindig tökéletes, nem minden esetben történik időben. Sok esetben kell az erdészeknek orvvadászokkal is szembenézniük és ez sem veszélytelen. Ezek a körülmények késztették arra a NYÍRERDŐ Rt.-t, hogy tanfolyamot indítson 30 erdész részére, akikből csapat alakul. Ez a „kommandó”, mely személyi és vagyonvédelmi ismereteket szerez, képes lesz arra, hogy hatékonyan, jogszerűen intézkedjék. Ez azt jelenti, hogy az erdő, a faanyag, a vadállomány megfelelő védelemben részesül majd. Az erdővédő csapat a hatósággal szorosan együtt fog működni, a kerületvezetők kérésére erdei razziákat rendeznek. De van a dolognak egy másik oldala is, ez az erdészcsapat, mely két megye területén vethető be, kész arra, hogy olyan akcióknál, mint pl. eltűnt személy felkutatása, a rendőrséggel együttműködjék, neki segítséget nyújtson. A csoportos védelmi akciók, melyek tervezett módon két megye erdeiben zajlanak majd, elriaszthatják a károkozókat.

Számítógép az erdőben

Egy koranyáron rendezett tanácskozáson, melyen a NYÍRERDŐ Rt. 150 főmelletti erdésze vett részt, felmerült: időszerű lenne a számítógép alkalmazása az erdőkben is. A terepen felvett adatokat, így az erdőréteg megjelölését, a fafajokat, az átmérőt, fahosszúságot, vagyis egy sor meghatározó paramétert a helyszínen lehetne rögzíteni, majd a személyi számítógépbe áttenni. Ez rengeteg munkát takarítana meg, gyorsítaná a döntéseket, a tervezéseket. A számbavételezett anyag jobban nyomon követhetővé válik, és ezzel sokkal pontosabb lesz a munka. Hogy milyen reális lehetőségek vannak ehhez, azt vizsgálják Gúthon az erdészetben, ahová a Latschbacher cég vonult ki, hogy bemutassa az EG-20 adat-rögzítő készüléket. A jelenvolt erdészek nagy tetszéssel fogadták az adatrögzítőt, az ehhez társítható programokat. Az első lépés tehát már megtörtént. A megfelelő pénzügyi háttér esetén elkezdődhet az erdészek „komputerizálása” és a vadászpuska mellé új „fegyvert” is kapnak majd az erdő gazdái.

Telepítési közreműködés

Nagy érdeklődést keltett Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megyében a NYÍRERDŐ Rt. azon kezdeményezése, hogy közreműködik magánszemélyek és társulások erdőtelepítésében. Az alacsony aranykorona értékű földek hasznosításának ugyanis legjobb módja az erdősisítés, amihez állami támogatás is igényelhető. A NYÍRERDŐ Rt. szerződésben állapodik meg a földtulajdonosokkal, hogy a tervezési, szakirányítási, kivitelezési és ápolási munkákat milyen arányban végzik és hogyan számolnak el. A kezdeményezés azért fontos, mert igen sok helyen vannak rossz földek, illetve igen kevesen vannak azok, akik a szabályoknak megfelelően, szakszerűen lennének képesek az új erdők kialakítására. Az erdészeti igazgatóságok minden felvilágosítást meg tudnak adni, és ami a lényeg: szakértelmükkel és kapacitásukkal a megrendelőket kívánják szolgálni.

Erdő a színházban

A NYÍRERDŐ Rt. halápi erdészetének egy évtizedes kapcsolata van a Debreceni Csokonai Színházzal. A kapcsolat kölcsönös, hiszen a díszletekhez felajánlott anyag viszonzásaképpen az erdészet dolgozói ingyenes színházjegyhez jutnak.

A most színpadra állítandó Félkegyelmű című mű díszletéhez most egy természetes kocsányos tölgy törzsrészt ajánlott fel az erdészet. Így, aki Debrecenben színházba megy, jó ha tudja, a színpadi erdő lényegében a halápi erdőből került oda. Az erdészet vezetője mindehhez hozzáfűzte: remélik, hogy a színházi kapcsolat továbbra is gyümölcsöző lesz és talán a forráshiányos kultúra egyfajta támogatásában részt vállalhatnak, lehetőségeik szerint. Íme, a jó példa, amikor látják a fától az erdőt.

1996		JANUÁR		31 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél ó.p.	nyug. ó.p.	kél ó.p.	nyug. ó.p.
1 Hétfő	Újév, Frúzsina	732	1603	1314	316
2 Kedd	Ábel	732	1604	1352	414
3 Szerda	Genováva, Benjámín	732	1605	1435	508
4 Csütörtök	Tilusz, Leona	732	1606	1522	558
5 Péntek	Simon	732	1607	1614	643
6 Szombat	Boldizsár	731	1608	1709	723
7 Vasárnap	Attila, Ramóna	731	1609	1807	758
8 Hétfő	Gyöngyvér	731	1610	1907	830
9 Kedd	Marcell	731	1611	2008	858
10 Szerda	Melánia	730	1613	2110	925
11 Csütörtök	Ágota	730	1614	2214	951
12 Péntek	Ernő	729	1615	2319	1018
13 Szombat	Veronika	729	1616	-	1046
14 Vasárnap	Bódog	728	1618	026	1116
15 Hétfő	Lóránt, Loránd	728	1619	134	1152
16 Kedd	Gusztáv	727	1620	244	1234
17 Szerda	Antal, Antónia	726	1622	353	1325
18 Csütörtök	Piroska	726	1623	458	1425
19 Péntek	Sára, Mórió	725	1625	557	1534
20 Szombat	Fabíán, Sebestyén	724	1626	648	1649
21 Vasárnap	Ágnes	723	1628	732	1806
22 Hétfő	Vince, Artúr	722	1629	810	1923
23 Kedd	Zelma, Rajmund	722	1631	843	2037
24 Szerda	Tímót	721	1632	913	2149
25 Csütörtök	Pál	720	1634	942	2258
26 Péntek	Vanda, Paula	718	1635	1012	-
27 Szombat	Angelika	717	1637	1043	004
28 Vasárnap	Károly, Karola	716	1638	1116	107
29 Hétfő	Adél	715	1640	1153	206
30 Kedd	Martina, Gerda	714	1641	1234	302
31 Szerda	Marcella	713	1643	1319	354

1996		FEBRUÁR		29 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél ó.p.	nyug. ó.p.	kél ó.p.	nyug. ó.p.
1 Csütörtök	Ignác	712	1644	1409	440
2 Péntek	Karolina, Aida	710	1646	1503	522
3 Szombat	Balázs	709	1647	1600	559
4 Vasárnap	Ráhel, Csenge	708	1649	1700	632
5 Hétfő	Ágota, Ingrid	706	1651	1801	702
6 Kedd	Dorothy, Dóra	705	1652	1903	730
7 Szerda	Tódr, Rómeó	703	1654	2006	757
8 Csütörtök	Aranka	702	1655	2111	823
9 Péntek	Abigél, Alex	700	1657	2216	851
10 Szombat	Elvira	699	1658	2323	920
11 Vasárnap	Bertold, Marietta	697	1700	-	953
12 Hétfő	Livia, Lidia	696	1702	030	1032
13 Kedd	Ella, Linda	694	1703	137	1117
14 Szerda	Bálint, Valentin	693	1705	242	1210
15 Csütörtök	Kolos, Georgina	691	1706	342	1312
16 Péntek	Juliana, Lilla	689	1708	435	1422
17 Szombat	Donát	688	1709	521	1536
18 Vasárnap	Bernadett	686	1711	602	1653
19 Hétfő	Zsuzsanna	684	1712	637	1809
20 Kedd	Aladár, Almos	683	1714	710	1924
21 Szerda	Eleonóra	681	1716	741	2036
22 Csütörtök	Gerzson	680	1717	811	2145
23 Péntek	Alfréd	679	1719	842	2251
24 Szombat	Szókónap	678	1720	916	2354
25 Vasárnap	Mátyás	676	1722	952	-
26 Hétfő	Géza	674	1723	1031	053
27 Kedd	Edina	673	1725	1115	146
28 Szerda	Ákos, Bátor	672	1726	1204	235
29 Csütörtök	Elefér	670	1728	1256	319

1996		MÁRCIUS		31 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél ó.p.	nyug. ó.p.	kél ó.p.	nyug. ó.p.
1 Péntek	Albin	624	1729	1352	358
2 Szombat	Lujza	622	1731	1450	432
3 Vasárnap	Kornélia	621	1732	1551	504
4 Hétfő	Kázmér	619	1734	1653	530
5 Kedd	Adorján, Adrián	617	1735	1757	600
6 Szerda	Leonóra, Inez	615	1737	1902	627
7 Csütörtök	Tamás	613	1738	2008	655
8 Péntek	Zoltán	611	1740	2115	724
9 Szombat	Franciska, Fanni	609	1741	2222	756
10 Vasárnap	Ilidó	607	1743	2329	833
11 Hétfő	Szilárd	605	1744	-	916
12 Kedd	Gergely	603	1745	033	1005
13 Szerda	Krisztián, Ajtóny	601	1747	133	1103
14 Csütörtök	Matild	599	1748	227	1207
15 Péntek	Nemzeti ünnep, Krisztof	597	1750	315	1317
16 Szombat	Henrietta	595	1751	356	1430
17 Vasárnap	Gertrúd, Patrik	593	1753	433	1545
18 Hétfő	Sándor, Ede	591	1754	506	1659
19 Kedd	József, Bánk	589	1756	537	1812
20 Szerda	Klaudia	587	1757	608	1923
21 Csütörtök	Benedek	585	1758	639	2031
22 Péntek	Beáta, Izolda	583	1800	712	2137
23 Szombat	Emóke	581	1801	748	2239
24 Vasárnap	Gábor, Karina	579	1803	826	2336
25 Hétfő	Iré, Írisz	577	1804	909	-
26 Kedd	Emánuel	575	1806	956	027
27 Szerda	Hajnalka	573	1807	1047	114
28 Csütörtök	Gedeon, Johanna	571	1808	1142	154
29 Péntek	Auguszt	569	1810	1239	231
30 Szombat	Zalán	567	1811	1339	303
31 Vasárnap	Árpád	565	1813	1440	333

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOK

1996		ÁPRILIS		30 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél ó.p.	nyug. ó.p.	kél ó.p.	nyug. ó.p.
1 Hétfő	Hugó	523	1814	1543	401
2 Kedd	Áron	521	1815	1648	428
3 Szerda	Buda, Richárd	519	1817	1754	456
4 Csütörtök	Izidor	517	1818	1902	525
5 Péntek	Vince	515	1820	2011	557
6 Szombat	Vilmos, Biborka	513	1821	2120	633
7 Vasárnap	Húsvét, Herman	511	1822	2226	714
8 Hétfő	Húsvét, Dénes	509	1824	2328	802
9 Kedd	Erhard	507	1825	-	858
10 Szerda	Zsolt	505	1827	024	1000
11 Csütörtök	Leó, Szaniszló	503	1828	113	1107
12 Péntek	Gyula	501	1829	155	1218
13 Szombat	Ida	499	1831	232	1330
14 Vasárnap	Tibor	497	1832	306	1442
15 Hétfő	Anasztázia, Tas	495	1834	337	1553
16 Kedd	Csongor	493	1835	407	1704
17 Szerda	Rudolf	492	1837	437	1813
18 Csütörtök	Andrea, Ilma	490	1838	509	1920
19 Péntek	Emma	488	1839	543	2024
20 Szombat	Tivadar	486	1841	621	2123
21 Vasárnap	Konrád	484	1842	702	2218
22 Hétfő	Csilla, Noémi	482	1844	748	2307
23 Kedd	Béla	481	1845	838	2350
24 Szerda	György	479	1846	931	-
25 Csütörtök	Márk	477	1848	1027	029
26 Péntek	Ervin	475	1849	1125	102
27 Szombat	Zita	473	1851	1226	133
28 Vasárnap	Valéria	472	1852	1327	201
29 Hétfő	Péter	470	1853	1431	229
30 Kedd	Katalin, Kitti	469	1855	1536	256

1996		MÁJUS		31 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél ó.p.	nyug. ó.p.	kél ó.p.	nyug. ó.p.
1 Szerda	Munka ü., Fülöp, Jakab	427	1856	1644	324
2 Csütörtök	Zsigmond	426	1857	1753	354
3 Péntek	Timea, Irma	424	1859	1904	429
4 Szombat	Mónika, Flórián	422	1900	2013	508
5 Vasárnap	Györgyi	421	1901	2119	555
6 Hétfő	Ivett, Frida	419	1903	2219	649
7 Kedd	Gizella	418	1904	2311	751
8 Szerda	Mihály	416	1906	2356	858
9 Csütörtök	Gergely	415	1907	-	1009
10 Péntek	Ármin, Pálma	414	1908	035	1121
11 Szombat	Ferenc	412	1909	109	1232
12 Vasárnap	Pongrácz	411	1911	140	1343
13 Hétfő	Szervác, Imola	410	1912	210	1452
14 Kedd	Bonifác	408	1913	239	1600
15 Szerda	Zsófia, Szonja	407	1915	309	1707
16 Csütörtök	Mózes, Botond	406	1916	342	1811
17 Péntek	Paszkal	405	1917	417	1912
18 Szombat	Erik, Alexandra	403	1918	457	2009
19 Vasárnap	Ivó, Milán	402	1920	541	2101
20 Hétfő	Bernát, Felicia	401	1921	629	2147
21 Kedd	Konstantin	400	1922	721	2227
22 Szerda	Julia, Rita	399	1923	816	2302
23 Csütörtök	Dezso	398	1924	914	2334
24 Péntek	Eszter, Eliza	397	1925	1013	-
25 Szombat	Orbán	396	1926	1113	003
26 Vasárnap	Pünkösöd, Fülöp, Evelin	395	1928	1215	030
27 Hétfő	Pünkösöd, Hella	394	1929	1318	056
28 Kedd	Emil, Csanád	393	1930	1423	123
29 Szerda	Magdolna	392	1931	1531	152
30 Csütörtök	Janka, Zsanett	391	1932	1641	224
31 Péntek	Angéla, Petronella	390	1933	1752	301

1996		JÚNIUS		30 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél ó.p.	nyug. ó.p.	kél ó.p.	nyug. ó.p.
1 Szombat	Tünde	351	1933	1901	344
2 Vasárnap	Kármén, Anita	350	1934	2006	435
3 Hétfő	Klotild	350	1935	2104	535
4 Kedd	Bulcsú	349	1936	2153	642
5 Szerda	Fatime	349	1937	2236	754
6 Csütörtök	Norbert, Cintia	348	1938	2312	908
7 Péntek	Robert	348	1938	2345	1022
8 Szombat	Márdárd	347	1939	-	1134
9 Vasárnap	Félix	347	1940	015	1244
10 Hétfő	Margit, Gréta	347	1940	044	1352
11 Kedd	Barnabás	347	1941	113	1458
12 Szerda	Viló	346	1942	144	1603
13 Csütörtök	Antal, Anett	346	1942	218	1704
14 Péntek	Vazul	346	1943	255	1802
15 Szombat	Jolán, Vid	346	1943	337	1856
16 Vasárnap	Jusztin	346	1944	423	1944
17 Hétfő	Laura, Alida	346	1944	514	2026
18 Kedd	Arnold, Levente	346	1944	608	2103
19 Szerda	Gyárfás	346	1945	705	2137
20 Csütörtök	Rafael	347	1945	803	2206
21 Péntek	Alajos, Leila	347	1945	902	2234
22 Szombat	Paulina	347	1945	1003	2300
23 Vasárnap	Zoltán	347	1945	1104	2326
24 Hétfő	Iván	348	1945	1207	2353
25 Kedd	Vilmos	348	1945	1312	-
26 Szerda	János, Pál	348	1945	1419	022
27 Csütörtök	László	349	1945	1528	055
28 Péntek	Levente, Irén	349	1945	1638	134
29 Szombat	Péter, Pál	350	1945	1745	220
30 Vasárnap	Pál	350	1945	1848	315

1996 JÚLIUS 31 nap					
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél. ó.p.	nyug. ó.p.	kél. ó.p.	nyug. ó.p.
1 Hétfő	Tihamér, Annamária	351	1945	1943	420
2 Kedd	Otto	352	1944	2030	531
3 Szerda	Kornél, Soma	352	1944	2111	647
4 Csütörtök	Ulrik	353	1944	2146	804
5 Péntek	Emese, Sarolta	354	1943	2218	919
6 Szombat	Csaba	354	1943	2248	1032
7 Vasárnap	Apollónia	355	1942	2318	1142
8 Hétfő	Ellák	356	1942	2348	1250
9 Kedd	Lukrécia	357	1941	–	1355
10 Szerda	Amália	358	1941	021	1458
11 Csütörtök	Nóra, Lili	359	1940	057	1557
12 Péntek	Izabella, Dalma	359	1939	137	1651
13 Szombat	Jenő	400	1939	221	1741
14 Vasárnap	Órs, Stella	401	1938	310	1825
15 Hétfő	Henrik, Roland	402	1937	402	1905
16 Kedd	Valter	403	1936	458	1939
17 Szerda	Endre, Elek	404	1935	555	2010
18 Csütörtök	Frigyes	405	1934	654	2038
19 Péntek	Emília	407	1934	754	2100
20 Szombat	Illés	408	1933	855	2131
21 Vasárnap	Dániel, Daniella	409	1931	957	2157
22 Hétfő	Magdolna	410	1930	1059	2225
23 Kedd	Lenke	411	1929	1204	2255
24 Szerda	Kinga, Kincső	412	1928	1310	2330
25 Csütörtök	Kristóf, Jakab	413	1927	1418	–
26 Péntek	Anna, Anikó	415	1926	1524	011
27 Szombat	Olga, Liliána	416	1925	1628	100
28 Vasárnap	Szabolcs	417	1923	1727	158
29 Hétfő	Márta, Flóra	418	1922	1818	305
30 Kedd	Judit, Xénia	419	1921	1903	419
31 Szerda	Oszkár	421	1919	1942	537

1996 AUGUSZTUS 31 nap					
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél. ó.p.	nyug. ó.p.	kél. ó.p.	nyug. ó.p.
1 Csütörtök	Boglárka	422	1918	2017	654
2 Péntek	Lehel	423	1917	2049	811
3 Szombat	Hermína	424	1915	2120	925
4 Vasárnap	Domonkos, Dominika	426	1914	2151	1036
5 Hétfő	Krisztina	427	1912	2224	1144
6 Kedd	Berta, Bettina	428	1911	2259	1249
7 Szerda	Ibolya	430	1909	2337	1350
8 Csütörtök	László	431	1907	–	1446
9 Péntek	Emőd	432	1906	020	1538
10 Szombat	Lőrinc	434	1904	107	1624
11 Vasárnap	Zsuzsanna, Tiborc	435	1903	158	1705
12 Hétfő	Klára	436	1901	252	1741
13 Kedd	Ipoly	438	1859	349	1813
14 Szerda	Marcell	439	1858	448	1843
15 Csütörtök	Mária	440	1856	548	1910
16 Péntek	Ábrahám	442	1854	648	1936
17 Szombat	Jacint	443	1852	749	2002
18 Vasárnap	Ilona	444	1851	852	2029
19 Hétfő	Huba	446	1849	955	2058
20 Kedd	Szt. István, az államal. ü.	447	1847	1059	2131
21 Szerda	Sámuel, Hajna	448	1845	1205	2208
22 Csütörtök	Menyhért, Mirjam	450	1843	1310	2252
23 Péntek	Bence	451	1841	1413	2344
24 Szombat	Bertalan	452	1840	1512	–
25 Vasárnap	Lajos, Patricia	454	1838	1605	045
26 Hétfő	Izso	455	1836	1652	154
27 Kedd	Gáspár	456	1834	1734	308
28 Szerda	Ágoston	458	1832	1811	425
29 Csütörtök	Beatrix, Erna	459	1830	1845	543
30 Péntek	Rózsa	500	1828	1917	700
31 Szombat	Erika, Bella	502	1826	1949	814

1996 SZEPTEMBER 30 nap					
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél. ó.p.	nyug. ó.p.	kél. ó.p.	nyug. ó.p.
1 Vasárnap	Egyed, Egon	503	1824	2022	926
2 Hétfő	Rebeka, Dorina	504	1822	2058	1034
3 Kedd	Hilda	506	1820	2136	1138
4 Szerda	Rozália	507	1818	2218	1238
5 Csütörtök	Viktor, Lőrinc	508	1816	2303	1332
6 Péntek	Zakariás	510	1814	2353	1420
7 Szombat	Regina	511	1812	–	1503
8 Vasárnap	Mária, Adrienn	512	1810	046	1541
9 Hétfő	Ádám	514	1808	142	1615
10 Kedd	Nikolett, Hunor	515	1806	240	1645
11 Szerda	Teodóra	516	1804	340	1713
12 Csütörtök	Mária	518	1802	440	1740
13 Péntek	Kornél	519	1800	542	1807
14 Szombat	Szeréna, Roxána	520	1858	644	1834
15 Vasárnap	Enikő, Melitta	522	1756	748	1902
16 Hétfő	Edit	523	1754	852	1934
17 Kedd	Zsófia	524	1752	957	2009
18 Szerda	Diana	526	1750	1102	2051
19 Csütörtök	Vilhelmina	527	1748	1204	2139
20 Péntek	Friderika	528	1746	1303	2235
21 Szombat	Máté, Mirella	529	1744	1357	2308
22 Vasárnap	Móric	531	1742	1445	–
23 Hétfő	Tekla	532	1740	1527	048
24 Kedd	Gellért, Mercédesz	534	1738	1605	201
25 Szerda	Eufrozina, Kende	535	1735	1640	317
26 Csütörtök	Juzsina	536	1733	1713	433
27 Péntek	Adalbert	538	1731	1745	548
28 Szombat	Vencel	539	1729	1818	702
29 Vasárnap	Mihály	540	1727	1853	813
30 Hétfő	Jeromos	542	1725	1930	921

ZÓK SZAKSZERVEZETE, 1996.

1996 OKTÓBER 31 nap					
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél. ó.p.	nyug. ó.p.	kél. ó.p.	nyug. ó.p.
1 Kedd	Malvin	543	1723	2012	1024
2 Szerda	Petra	545	1721	2057	1122
3 Csütörtök	Helga	546	1719	2146	1213
4 Péntek	Ferenc	547	1717	2238	1259
5 Szombat	Aurél	549	1715	2333	1339
6 Vasárnap	Brúnó, Renáta	550	1713	–	1414
7 Hétfő	Amália	551	1711	031	1446
8 Kedd	Koppány	553	1709	129	1515
9 Szerda	Dénes	554	1707	230	1542
10 Csütörtök	Gedeon	556	1705	331	1609
11 Péntek	Brigitta	557	1704	433	1636
12 Szombat	Miksa	559	1702	537	1704
13 Vasárnap	Kálmán, Ede	600	1700	642	1735
14 Hétfő	Helén	601	1658	748	1810
15 Kedd	Terez	603	1656	854	1850
16 Szerda	Gál	604	1654	958	1936
17 Csütörtök	Hedvig	606	1652	1059	2030
18 Péntek	Lukács	607	1650	1154	2130
19 Szombat	Nándor	609	1649	1243	2237
20 Vasárnap	Vendel	610	1647	1326	2347
21 Hétfő	Orsolya	612	1645	1404	–
22 Kedd	Előd	613	1643	1438	059
23 Szerda	Nemzeti ünnep, Gyöngyi	615	1641	1511	213
24 Csütörtök	Salamon	616	1640	1542	326
25 Péntek	Blanka, Bianka	618	1638	1614	439
26 Szombat	Dömötör	619	1636	1647	551
27 Vasárnap	Szabina	621	1635	1724	700
28 Hétfő	Simon, Szimonetta	622	1633	1803	807
29 Kedd	Nárcisz	624	1631	1847	908
30 Szerda	Alfonz	625	1630	1935	1004
31 Csütörtök	Farkas	627	1628	2027	1053

1996 NOVEMBER 30 nap					
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél. ó.p.	nyug. ó.p.	kél. ó.p.	nyug. ó.p.
1 Péntek	Marianna	628	1627	2122	1136
2 Szombat	Achilles	630	1625	2219	1213
3 Vasárnap	Győző	631	1624	2317	1246
4 Hétfő	Károly	633	1622	–	1316
5 Kedd	Imre	634	1621	016	1344
6 Szerda	Lénárd	636	1619	117	1410
7 Csütörtök	Rezső	637	1618	219	1437
8 Péntek	Zsombor	639	1617	322	1504
9 Szombat	Tivadar	640	1615	427	1534
10 Vasárnap	Réka	642	1614	533	1607
11 Hétfő	Márton	643	1613	641	1646
12 Kedd	Jónás, Renátó	645	1611	747	1731
13 Szerda	Szilvia	646	1610	851	1823
14 Csütörtök	Aliz	648	1609	950	1922
15 Péntek	Albert, Lipót	649	1608	1042	2028
16 Szombat	Ödön	651	1607	1127	2138
17 Vasárnap	Hortenzia, Gergő	652	1606	1206	2249
18 Hétfő	Jenő	653	1605	1241	–
19 Kedd	Erzsébet	655	1604	1313	002
20 Szerda	Jolán	656	1603	1344	113
21 Csütörtök	Olívér	658	1602	1414	225
22 Péntek	Cecília	659	1601	1446	335
23 Szombat	Kelemen, Klementina	701	1600	1520	444
24 Vasárnap	Emma	702	1559	1557	551
25 Hétfő	Katalin	703	1559	1639	654
26 Kedd	Virág	705	1558	1725	752
27 Szerda	Virgil	706	1557	1816	845
28 Csütörtök	Stefánia	707	1557	1910	931
29 Péntek	Taksony	709	1556	2006	1011
30 Szombat	András, Andor	710	1556	2104	1046

1996 DECEMBER 31 nap					
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kél. ó.p.	nyug. ó.p.	kél. ó.p.	nyug. ó.p.
1 Vasárnap	Elza	711	1555	2203	1117
2 Hétfő	Melinda, Vivien	712	1555	2303	1146
3 Kedd	Ferenc, Olivia	713	1554	–	1212
4 Szerda	Borbála, Barbara	715	1554	003	1238
5 Csütörtök	Vilma	716	1553	105	1304
6 Péntek	Miklós	717	1553	208	1332
7 Szombat	Ambrus	718	1553	313	1403
8 Vasárnap	Mária	719	1553	420	1439
9 Hétfő	Natalia	720	1553	528	1521
10 Kedd	Judit	721	1553	635	1610
11 Szerda	Árpád	722	1553	738	1708
12 Csütörtök	Gabriella	723	1553	835	1813
13 Péntek	Luca, Otília	724	1553	924	1924
14 Szombat	Szilárd	724	1553	1007	2037
15 Vasárnap	Valér	725	1553	1045	2151
16 Hétfő	Etelka, Aletta	726	1554	1118	2304
17 Kedd	Lázár, Olimpia	727	1554	1149	–
18 Szerda	Augusta	727	1554	1219	015
19 Csütörtök	Viola	728	1555	1250	125
20 Péntek	Teofil	729	1555	1322	234
21 Szombat	Tamás	729	1556	1357	340
22 Vasárnap	Zénó	730	1556	1436	444
23 Hétfő	Viktória	730	1557	1519	543
24 Kedd	Ádám, Éva	730	1557	1608	638
25 Szerda	Karácsony, Eugénia	731	1558	1700	726
26 Csütörtök	Karácsony, István	731	1559	1755	809
27 Péntek	János	731	1559	1853	846
28 Szombat	Kamilla	732	1600	1952	919
29 Vasárnap	Tamás, Tamara	732	1601	2051	949
30 Hétfő	Dávid	732	1602	2150	1016
31 Kedd	Szilveszter	732	1603	2251	1042









